

ಪ್ರರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ—ಸಂಪುಟ ೧

ಜೀವನ ದಶನ್

ಸಂಪಾದಕರು

ವಿದ್ಯಾಲಂಕಾರ ಪ್ರೇಮಾ ನಾ ಕೃ ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್

ಸಹಾಯಕ ಸಂಪಾದಕರು

ಪ್ರಕಾಶನ

ಶ್ರೀ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಐದನೆಯ ಶತಮಾನೇಶ್ವರದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಿರ್ದೇಶಫಾಲಯ
೧೪-ಖಿಂ, ನೃಪತುಂಗ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ೫೬೦ ೦೦೯

PURANDARA SAHITYA DARSHANA (in 4 Volumes)—Collection of Purandara-dasa's compositions with Annotations and a Critical Estimate of his Personality Times and Works Vol 1 Jivana-Darshana (Compositions pertaining to his life and travel) Vol 2 Adhyatma Darshana (Philosophical compositions) Vol 3 Samaja-Darshana (Compositions dealing with social and ethical problems) Vol 4 Kirtana-Darshana (Compositions dealing with Krishna Suladis Ugabhogas and Udayaragas) Edited by Prof S K Ramachandra Rao and Associate Editors Prof A R Mitra and Smt Ratna Shivashankar Published by Sri A R Chandrahasta Gupta IAS for The Directorate of Kannada and Culture Government of Karnataka 14-3A Nrupathunga Road Bangalore 560 002 on the occasion of the 500th Birth Anniversary of Sri Purandaradasa 1985

Pp. 435 + viii

© ಕನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ನಾಲ್ಕು ಸಂಪೂರ್ಣಗಳ ಬೆಲೆ : ರೂ. 65-00

ಭಾಯಾ ಜಿತ್ರಗಳು ಬಿ ಕೇಸರ್‌ಹಿಂಗ್

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ 1985, ಶ್ರೀ ಪ್ರೇರಂದರದಾಸರ ಐದನೇಯ ಶತಮಾನೇಶ್ವರ ಸಂಧರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕृತ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯದ ಪರಿಷಾಂಗ, ಶ್ರೀ ಆ ರಾ ಚಂದ್ರಹಾಸನ್‌ಪ್ರೀತಿ ಎ ಎಸ್, ಅವರಿಂದ ಪ್ರಕಟಿತ ಬಹಿಬಚೋ ಪ್ರಕಾಶನ ಟ್ರಿಂಟಿರಿ, ರಾಮಯ್ಯ ಇಂಡಿಸ್ಟ್ರಾಲ್‌ಎಂಎಂ, ಬೆಂಗಳೂರು 560 054ರ ಪರಿಷಾಂಗ ಎಚ್ ಎಸ್ ಎಸ್. ರಾಮ್, ಅವರಿಂದ ಮುದ್ರಣವಾದದ್ದು.

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ
ಮುಖ್ಯಪುಂತ,

ವಿಧಾನಸೌಧ,
ಬೆಂಗಳೂರು

ದಿನಾಂಕ 16-11-1985

ಮುನ್ಸೈಡಿ

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಕನ್ನಡನಾಡು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೊಡುಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು ದಾಸರಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು ವಿಜಯ ನಗರ ಸಾಹಾರ್ಜುದ ಕಡೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಳ ಬದುಕಿದ ಅವರು ಜನజೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರಂತಿಯನ್ನೇ ಮಾಡಿದರು ಭಕ್ತಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾತಿಮತಗಳ ಕಟ್ಟು ಪಾಡು ಇರದೆಂದು, ಸಮಾಜದ ಸುಖದ್ವರ್ತಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಜೀವನದ ಸದಾಚಾರ ನಿಷ್ಠೆ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದು, ವಾದವಿವಾದಗಳಿಗಂತ ಸಮನ್ವಯವೇ ಹಿತಕರವಾದುದೆಂದು ಅವರು ಉರೋರು, ಕೇರಿ ಕೇರಿ ತಿರುಗಾಡಿ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದರು ವಿಜಯನಗರದ ಚರ್ಚವರ್ತಿ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಂಭಾವದಿಂದ ಇದ್ದರೂ, ಅವರು ರಾಜಾಶ್ರಯವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಉಂಭವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಾಳ ದರು ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕನಾಟಕ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಅವರು ಪಿತಾಮಹರೆಂಬುದನ್ನಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರೂ ಪುರಂದರದಾಸರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕನ್ನಡನಾಡು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಂಧ್ರ, ತಮಿಳುನಾಡು ಈ ಬ್ರಹ್ಮೇಶಗಳಲ್ಲಿಗೂ ಗುರುತಿಸಬಹುದು

ಇಂಥ ಮಹನೀಯರು ಹುಟ್ಟಿ ಏದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಾಗುವುದೆಂದು ಎಣಿಕೆ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲರೂ ಉತ್ತಾಪದಿಂದ ದಾಸರ ಬಿದನೆಯ ಜನ್ಮತತ ಮಾನೋಽವನ್ನು ಅಚೆರಿಸಬೇಕಾದುದು ಸಹಜವೇ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವೂ ಪುರಂದರದಾಸರ ನೆನಪನ್ನು ಉಳಿಸಲು, ಅವರ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲವೇಂದು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಗ್ರಹವಾಡಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದೋಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವಾರು ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಹೊರಬಿಡ್ಡಿದ್ದರೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಪಂಡಿತರಿಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವ ಪ್ರಕಟಕೆ ಈವರಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ

ಇದನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ದರ್ಶಿ ದಾಸರ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶೆ ವಾಡಿ, ಪ್ರಸ್ತುತವನೆ, ವಿವರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ನಾಲ್ಕು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾಡಿನ ವಿದ್ಯಾಂಸರೂ ಈ ಶೈಶ್ವರದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರೂ ಆದ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಳನ್ನು ಅತ್ಯುಲ್ಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ ಬಹುಶ್ರಮದಿಂದ ಕಿಂದಿ ಪರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಬಿಂದುಗಳ ಪ್ರಕಾಶನದವರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ

ಈ ಪ್ರಕಟಕೆಯಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಚಯ ಹೆಚ್ಚು ವುದೆಂದು, ದಾಸರು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಜೀವನವನ್ನೊಲ್ಲಾಗಳು ಬೇರೂರೂಪುವುದೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ

ರಾಮಚಂದ್ರ ಕಾರ್ಯ

(ರಾಮಚಂದ್ರ ಹಂಗಡೆ)

ಸಂಪಾದಕನ ಮೊದಲ ಮಾತು

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಲ್ಲಿಬ್ಬರಾದ ಸನ್ನಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಚಿರಂಜೀವಿ ಸಿಂಗ್ ಅವರು ಈ ವರ್ಷದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಏರಡನೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರರಿಂದರದಾಸರ ಬದನೆಯು ಜನ್ಮ ತತ್ವಮಾನೋಽವವನ್ನು ವಿಶ್ವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದೆ ಯೆಂದೂ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರರಿಂದರದಾಸರ ಸಮಗ್ರಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಿ, ನಾನು ಈ ಸಂಪುಟಗಳ ಸಂಪಾದಕನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು ಅವರ ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮ ಮಣಿದು ಒಟ್ಟುಕೊಂಡೆನಾದರೂ, ಮುಂದು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗೆ ಅಂಜದಿರಲ್ಲಿ ಆದರೆ ನನ್ನ ಸ್ವೀಕಿತರಾದ, ಬಬಿಖಿ ಪ್ರಕಾಶನದ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಸನ್ನಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಜಿ ಕೆ ಅನಂತರಾಮ್ ರವರೇ ಮುದ್ರಣದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದರಾಗಿ ನಾನು ಧೈಯರ್ ತಾಳಿದೆ ಮತ್ತೆ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇರುವ ಸನ್ನಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ ಸಿ ಶಿವಪ್ಪನವರೂ (ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತ ಇಲಾಖೆಯ ಸರ್ಕಾರಿಕರು) ಕೂಡ ನನ್ನ ಒಹುಕಾಲದ ಮಿತ್ರರೇ, ಹಿತ್ಯಾಂಗಳೇ ಎಂದಮೇಲೆ ಅಂಡಕಿಗೆ ಅವಕಾಶವಲ್ಲಿ ? ಈ ಇಲಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಸನ್ನಾನ್ಯ ಚಂದ್ರಹಾಸಗುಪ್ತರವರೂ ನನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ವಿಧದಿಂದಲೂ ನೇರವನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆಯಿತ್ತರು

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಒತ್ತುಸೆಯಿದ್ದ ಹೇಳಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆನು ಅಡ್ಡಿ ? ಈಗ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದೇನೆ ‘ಮುಗಿಸಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದರೆ ವ್ಯವಹಾರದ ಮಾತ್ರವೇ, ದಿಟ ವಾಗಿ ‘ಮುಗಿಸಿದ್ದೇವೆ’ ಎನ್ನಬೇಕು ಹೇಳಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸಿದರು ಅವರೆಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಅನಂತರಾಮ್ ಮತ್ತು ಶಿವಪ್ಪನವರೇ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸಿದವರು, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನನಗೆ ತುಂಬ ಹತ್ತಿರದವರಾದುರಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾರೆ !

ఈ అవశాలవన్ను ననగే ఒదగిసిదుదుక్కాగి కెనాటక సకారచే ఖండి యాగిద్దేనే

ఈ సందభఫదల్లి ఇచ్చాందు మాత్రమై హేళిదరే తప్పుగదు ప్రందర దాసర బతుధా తతమానోత్తమవన్ను ఇట్లిరల్లి ఆజరిసలు బెంగళూలినల్లి మాసి వెంకటీత అయ్యగార్థర నేత్యత్తుదల్లి సమితియొందు వ్యవస్థితపాగి. నెన్నింద ప్రందరదాసరన్ను కురితంతే గ్రంథపోందన్ను బరెయిసి ప్రకటిసితు, ప్రందరదాసర ఒందు నూరు కృతిగాగే స్ఫూరసంయోజనేయన్ను ఆశవడిసి ప్రకటిసువుదాయితు ఆ సందభఫదల్లి ప్రందరదాసర ఉపలభ్యసాంక్షేపమ్మల్లి ఏవరసేయోందిగే ప్రకటిసువ లుచ్చేతపూ ఇద్దితు ఆదరే యావ ఆధాక నేరపూ ఇల్లదే సమితి ఈ కేలసమన్న మాడలాగల్లి. ఈగ, ఇష్టత్తు వప్పుగళనంతర ఇదే కేలసమన్న నెన్నిందలే మాడిసుత్తిరువుదు ఏధియిందే నన్న ఏటికి

ఈన్న సంపాదనీ ఆగత్తమాద సాకిత్తవన్ను ఒదగిసి ఉపకార మాడి దపరు సన్నాంత శ్రీ జి అత్యత్థమారాయణ అపరు తుద్దమాద పూర వన్ను నిధ్యరిసువల్లి, హలవు పదగళ ముత్తు లుగాభోగిగళ ప్రతిమాడికోడు వల్లి నేరపాదపరు ఏట్రరాద శ్రీ సి ఎల్ పురుషోత్తమాయరు, హలపారు దినగళల్లి నెన్నిందిగే కూతు, కేలసమన్న కగురమాడిదరు అపరిభ్రమన్న ఈ సందభఫదల్లి కృతజ్ఞతెయింద నేనేదుకోళ్ళుతోనే కడెయి దాగి, తుంగపరిశ్శతియంతే ముద్రణ కాయుదల్లి తప్పు ఎడ్డ రదింద, త్రీతి యింద నేరపాదపరు ఐబివిజ్ఞ ముద్రకాలయిద శ్రీ ఎఱో ఎసో నారాయణరాయరు అపరమ్మ నేనేయిద ఇరలు సాధ్యపే ?

ఓఁగే హలపారు చేతనగళు సేరి ఈ నాల్ను సంపుటగళు సిద్ధమాగి హూరచందివే జన అపన్న మేచ్చికొండరే నాపేల్ల కృతాధారు

సాలిగ్గామ కృష్ణ రామచంద్రరావు

ನೆನಕೆ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಐದುನೂರನೇಯ ಹಂಟ್ಯಾಪಬ್ಲ್ಯಾಡ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸನ್ಮಾನಿಸುತ್ತಾನ್ಯದ ಡಾ॥ ಜೀವರಾಜ ಅಳ್ಳ್ಯ (ವಾತಾರ್, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಚಿವರು) ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿತು ಉತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಸಮಗ್ರ ಸುಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಸಮಿತಿ ಕೈಗೊಂಡಿತು ಡಾ॥ ಅಳ್ಳ್ಯರವರ ಸಾಹಿತ್ಯಭಿಮಾನ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಸ್ತುಪಾತ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯ ನಿಯ್ಯ ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ್ದೇ ಅವರ ಅದರದ ಫಲವಾಗಿ ನಾವು ಕೈಗೊಂಡ ಕೆಲಸ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಸಾಗಿತು ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಾದ ಸನ್ಮಾನ ಏಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಕಿ ಸಿ ಶಿವಪ್ರೇಸವರು ಡಾ॥ ಅಳ್ಳ್ಯರ ಸಂಕಲನ್ ಕ್ಷೇತ್ರ ನೆರವಾಗಿ ನಿಂತರು ಒನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾನ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ (ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು) ಅವರ ಪ್ರೋತ್ಸಹ, ಶ್ರೀ ಚಿರಂಜೀವಿ ಶಿಂಗ್ (ರಾಜ್ಯದ ವಾತಾರ್, ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರು) ಅವರ ಕನ್ನಡಾಭಿದ್ಯಾನ, ಸಜ್ಜನಿಕೆ, ಸಂಸ್ಕೃತ ನಿಯ್ಯ ಇವು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿ ನಿಂತುವು.

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಇಲಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಸನ್ಮಾನ ಶ್ರೀ ಅ ರಾ ಚಂದ್ರಹಾಸಗುಪ್ತರವರ ಮತ್ತು ಅಧಿಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಸನ್ಮಾನ ಶ್ರೀ ಎಂ ಜಿ ಹಾಲಪ್ಪನವರ್ ಅವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ದೊರಕಿತು ಮತ್ತು ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ

1	ಡಾ॥ ಜೀವರಾಜ ಅಳ್ಳ್ಯ (ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಚಿವರು)	ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
2	ಶ್ರೀ ಚಿರಂಜೀವಿ ಶಿಂಗ್ (ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ವಾತಾರ್ ಇಲಾಖೆ)	ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು
3	ಶ್ರೀ ಬಿ ನರಸಿಂಹಯ್ಯ (ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಆಕಾರ್ಲಜಿಸ್ಟ್)	ಸದಸ್ಯರು
4	ಶ್ರೀ ಬಿ ಎ ನಜರತ್ (ಮಹಾ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಬಿ ಸಿ ಸಿ ಆರ್)	"
5	ಚಲನ್ಜಿಕಾರಿಗಳು ಬಜಾರ್	"

6	ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಸಿವಾಸನ್ (ನಿದರ್ಶಕರು, ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಇಲಾಖೆ)	ಸದಸ್ಯರು
7	ಶ್ರೀ ಎಂ ಆರ್ ಶ್ರೀಸಿವಾಸಮೂತ್ತಿ (ನಿದರ್ಶಕರು, ವಾತಾ೰ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರ ಇಲಾಖೆ)	"
8	ಶ್ರೀ ಆ ಸಂದರ್ಭ (ನಿದರ್ಶಕರು, ಪ್ರಾಚೀ ದುತ್ತು ಚಸ್ಟ್ಯಾ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ ಇಲಾಖೆ)	"
9	ನಿದರ್ಶಕರು ಆಕಾಶವಾಣಿ ಬೆಂಗಳೂರು	
10	ನಿದರ್ಶಕರು, ದೂರದರ್ಶನ ಕೇಂದ್ರ ಬೆಂಗಳೂರು	"
11	ಶ್ರೀ ಆ ರಾ ಚಂದ್ರಹಾಸಗುಪ್ತ (ನಿದರ್ಶಕರು, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಇಲಾಖೆ)	"
12	ಡಾ॥ ವಿ ದೂರೋಪ್ಯಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್	"
13	ಶ್ರೀ ಬಿ ಏ ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರ	"
14	ಶ್ರೀ ಹೆಚ್ ಕೆ ರಂಗನುಧ್ರ್ಯ (ನಿದರ್ಶಕರು, ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನ)	"
15	ಶ್ರೀ ಅಪ್ಪಣ್ಣಾಚಾರ್ಯ (ತಿರುಪ್ತಿ)	"
16	ಶ್ರೀ ಡಿ ಗೋಪಿನಾಥ್ರೋರಾವ್ (ಬಳ್ಳಾರಿ)	"
17	ಶ್ರೀ ಸಿ ಗೋಪಾಲರೆಡ್ಡಿ (ಕಾರ್ಯಾದರ್ಶಿಗಳು, ಹಣಕಾಸು)	"
18	ಶ್ರೀ ಹೆಚ್ ಕೆ ಪಾಟೀಲ್ (ಕರ್ನಾಟಕರ್, ದಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಇಲಾಖೆ)	"
19	ಡಾ॥ ಆರ್ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ (ಮೈಸೂರು)	"
20	ಶ್ರೀ ಕೆ ಸಿ ಶಿವಪ್ಪ (ಸಹನಿದರ್ಶಕರು, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಇಲಾಖೆ)	ಕಾರ್ಯಾದರ್ಶಿ

ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಂಪಾದಕನೂ, ಸಹಾಯಕ ಸಂಪಾದಕರೂ ಕೃತಜ್ಞ ರಾಗಿದ್ವಾರ

ಪರಿವಿಡಿ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಭಾಗ ೧ ಮಹಿಮಾದರ್ಶನ

ವಾಸರಾಯಸ್ವಾಮಿಗೆಂಳು — ವಿಜಯದಾಸರು — ಪ್ರಸನ್ನವೇಂಕಟದಾಸರು
ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು—ಗುರುಪುರಂದರೆವಿರಲರು ~ ತಾಗರಾಜಸ್ವಾಮಿಗೆಂಳು

ಭಾಗ ೨ ಜೀವನ ದರ್ಶನ

ಪರಿದಾಸ ದೀಕ್ಷೆ—ಷಣ್ವಚಜೀವನ—ನಿತ್ಯಯಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ—ವಶೇಷ ಸಂದರ್ಭ
ಗಳು—ವಾರ್ಧಕ್ಯದಲ್ಲಿ—ಮರಣ

ಭಾಗ ೩ ಕ್ಷೇತ್ರಸಂದರ್ಶನ

ಅರುಣಗಿರಿ—ಅಹೋಬಲ—ಖಡುಹ—ಕಂಬಿ—ಕನಕಾಚಲ (ಕನಕಗಿರಿ)—ಕಾಶ
—ಕಂಭುಕೋಣ—ಕೂಡಲಿಪ್ಪರ—ಗಂಗು—ಘಟಿಕಾಚಲ—ತಿರುಪ್ಪತಿ — ತೊರವೆ
ನಾಗಮಂಗಲ — ಪಂಥರಪ್ಪರ — ಚೀಲಳರು — ಭದ್ರಾಚಲ — ಮನ್ಮಾರು—
ಮಳ್ಳಾರು—ಮೇಲುಕೋಣ—ಶೃಂಗಾರಪ್ಪರ — ಶ್ರೀಮಂಷ್ಟು — ಶ್ರೀರಂಗ —
ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ—ಹಂಪಿ—ಹರಿಹರ—ವಿಧಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು

ಪದಾರಂಭದ ಅಕಾರಾದಿ

બૃહાત્

ಪುರಂದರದಾಸರನ್ನ ಕುರಿತು

1

ದ್ವಾಣದೇಶದೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಮೂಡಿ
ಕೊಂಡೆದ್ದು, ಬೆಳೆದು ಬಂದದ್ದು, ಮುಳ್ಳಿಗಿ ಪುರೀಯಾದದ್ದು ಪ್ರಮುಖ ಫೋಟೋಗಳು
ಎಲ್ಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳೆಂತೆ ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅರಸೋತ್ತಿಗೆಗಳ ಏರಾಟವಿದ್ದಿತು,
ಅಥಿಕಾರಿಗಳ ಒಳಿಸಂಚಿದ್ದಿತು, ಕದನದ ಕುಶಾಹಲವಿದ್ದಿತು, ದಾಳದಂಗಿಗಳ ಬೆದರಿಕೆ
ಯಿದ್ದಿತು, ಆದಳಿತದ ಒಡಕು-ಬಿರುಕುಗಳಿದ್ದವು ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲ ಮುಖ್ಯವಾದ
ವಿವರಗಳೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಉನ್ನತಿ-ಅವನತಿಗಳು ಜನಜೀವನದ
ಮೇಲೆ ಬೀರಿದ ಪ್ರಭಾವ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡವೆ, ಇಡೀ ದ್ವಾಣ
ಭೂಭಾಗವೆಲ್ಲ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವೆಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಿದುದು
ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅಸರೆಯಲ್ಲೇ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೇನೋ ಪ್ರಬಲವಾದ,
ವಾಷಿಯಾದ ರಾಜ್ಯವೇ ಆದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣವುಟ್ಟಿ ಪಾಳೆಯವಟ್ಟಿಗಳೂ,
'ನಾಯಂಕರ'ಗಳೂ (ನಾಯಕರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿ ಪ್ರದೇಶಗಳು), ಮಂಡಳೀಶ್ವರರ
ಸಂಸ್ಥಾನಗಳೂ, ದುರ್ಗಾಧಿಪತಿಗಳ ಬೀಡು ಬತ್ತೇರಿಗಳೂ ಇದ್ದವು, ಇವುಗಳ ನಡುವೆ
ಹರಗಣಗಳೂ ಇದ್ದವು ಆದರೂ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಮಿಾರಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹರವಿಗೆ
ನೆರವಾದುದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅರಸರ ವಿಶೇಷಗುಣ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಶಿಲ್ಪ,
ವಾಸ್ತು, ಚಿತ್ರ, ಕರಕುಶಲಕ್ಷಲೆ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಧರ್ಮ, ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ
ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಒಂದು ಗೊತ್ತುಗುರಿ ಒದಗಿಬಂದುದು ಈ ಅರಸರ ಒತ್ತಾಸೆಯಿಂದ ,
ಇಡೀ ದ್ವಾಣದೇಶದ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಈ ವಿವರಗಳ ಅನ್ಯಾಯವಾದುದೂ ಅವರ ಹಂಟಲ
ದಿಂದಲೇ 'ಮಾಗಿ೯' ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು 'ದೇಸೀ' ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾದದ್ದು ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ
ಮಿಷ್ಟ್ಸ್‌ಸಾಧನೆ

ಪುರಂದರದಾಸರ ಕಾಲ, ದೇಶಗಳಿಗೂ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಉನ್ನತಿ,
ಅವನತಿಗಳಿಗೂ ಗಂಟು ಪುರಂದರದಾಸರ ಕಾಲಮಾನ (ಸ್ವಾಮಿಕೆಣ್ಣಪಿಠೇಯವರ
ಗುಣಿತದಂತೆ) 1485 ರಿಂದ 1565 ರ ನಡುವೆ, ಅವರಿದ್ದುದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ

ಹಂಟಿಯಲ್ಲೇ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಹೈದರಾಬಾದ್ದು ಹೊದಲನೆಯ ಬುಕ್ಕು ಮಹಾರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಎಂದರೆ 1355–1377ರ ಸಾಮಾರಿಗೆ ದಾಸರು ಹಂಟ್ಯುವ ಕಾಲಕ್ಕೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ನಿಂತು. ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ಪ್ರಭವ ಇನ್ನೂ ಮುಗಿಲು ಮಾಟ್ಟಿರಲ್ಲ ಸಾಳುವ ನರಸಿಂಹದೇವ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದುದೂ, ಪುರಂದರದಾಸರು ಹಂಟ್ಯೆದುದೂ ಸುಮಾರು ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಹಿರಿಯೆಯನ್ನು ಗಗನಕ್ಕೇರಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ ಮಹಾರಾಯನು ಪಟ್ಟವನ್ನೇರಿದಾಗ (1509 ರಲ್ಲಿ) ಪುರಂದರದಾಸರು ಹರೆಯವನ್ನು ಮಾಟ್ಟಿದ್ದರು ಅವರ ಪ್ರತ್ಯಾತಿಯೂ ಅರಸನೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ತು ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ ಮಹಾರಾಯನು ಸಾಧಿಸಿದ ಸುಖಾರ್ಥಿಯಗದ್ದು ಕೊಂಡು ಪ್ರಭವದ ಪರಸ್ಕೆ ತೆರೆ ಸರಿಸಿದಾಗ ದಾಸರು ಮಾಟ್ಟಿಗೆ ಸಮ್ಮುಖಿರಾಗಿದ್ದರು ಮುಂದೆ ಅಚ್ಚುತ್ತರಾಯನ ಕಾಲದಿಂದ ಅರವೀಡು ಮನೆತನದ ಅಳಿಯ ರಾಮಾರಾಯನ ಕಾಲದಪರೆಗೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಕಳೆ ಕೆಳಮುವಿವಾಗಿ, ಜನರ್ಜಿವನದಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮುದಿ ತಟ್ಟಿ, ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಆತಂಕ ಕಾಡು ತ್ತಿದ್ವಾಗಿ ದಾಸರು ಮುದುಕರು ಅವರು ತೀರಿಕೊಂಡ ವರ್ಷವೇ, ಎಂದರೆ 1565 ರಲ್ಲಿ, ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಾಲ್ಕುಗೂಡಿಸಿದ ರಕ್ಷಣತಂಗದಿ–ಕದನ (ಮುಸಲ್ಲಾನ್ ಬರಹಗಾರರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಾಳಕೊಣಿ ಕದನ) ನಡೆದುದು !

ಹೀಗೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಉನ್ನತಿ, ಅವನಿಗಳನ್ನು ಕಂಡವರು ಪುರಂದರದಾಸರು ಬಾಳುವೆಯ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಅವರ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದುದು ಆಳರಸರಿಂದ ಉಳಿಗ ದವರವರೆಗೆ, ನಗರದಿಂದ ಗ್ರಾಮವಾದವರೆಗೆ, ಕೇರಿಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ, ದಿನನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹರವು ಅವರಿಗೆ ವಸದಪ್ಪಾದುದು ಇದರ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೆಲಗೊಂಡಿದ್ದ ನೆಮ್ಮುದಿಯನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಹೋದ ರಾಜಕಾರಣ ವಿಷ್ಣುವದ ನರೆ ನುಗ್ಗಿ ಬರುವಾಗಲೂ ದಾಸರ ಬಾಳಕೆಯನ್ನು ಮುಗಿ ದಿರಲಿಲ್ಲ, ಬಾಳುವೆಯ ಇಳಕೊತ್ತನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದರು ಅಷ್ಟೇ ಅರಸರ ಆಸರೆ ತಮ್ಮಿದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹರಿದಾಸ್ಯದ ಉರುಗೂಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗಾಲವನ್ನು ಸವೇಸಿದರು ಸುಭದ್ರವಾಗಿ, ಪ್ರಭವಂದ ಮೆರದ ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ತಳ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದನ್ನು ಕಣ್ಣಿರೆ ಕಂಡರು ಇಂಥ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಭೂಮೆಯನ್ನು ನೆಚ್ಚೆ ಬೇಡಿರೆಂದು ಜನರನ್ನು ಏಚ್ಚೆರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಕೃಗೊಂಡರು

ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕಂಗಾಲಾಗಿ, ಆದರ ಪ್ರಭವ ಕಾಡುಪಾಲಾದಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಒಂದುನೂರು ವರ್ಷಗಳು ದಾಖಿಣದೇಶಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣದ ಕಾಲವೇ ಸಾಳುವ–ತುಳುವ–ಅಳಿಯು ಅರಸೊತ್ತಿಗಿಗಳು ಮರೆಯಾದುವೆಂದ್ದು, ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರಸೊತ್ತಿಗಿಗೂ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಜನರ್ಜಿವನದಲ್ಲಿ ಒದಗಿದ್ದ ನೆಮ್ಮುದಿ

ತಪ್ಪಿತು , ವಾಯಕವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ತೊಡರುಗಳು ಒದಗಿ ಬಂದುವು ಅಡಕಿತದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಅಧಿಕವಾಗಿ ಅತಂತ್ರ, ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ, ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಅನೀತಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾಸರು ನಾಮಾರ್ಚ್ಯದ ಅವಸ್ಥಿಯ ದಿನ ಗಳಲ್ಲೋ ಕಂಡಿದ್ದರೂ ಈಗಂತೂ ಅದು ದಡ ಕುಸಿದೆ ನದಿಯ ಪ್ರಪಾಟದಂತೆ ಹುಣಿದ್ದು ಹರಿಯಲೊಡಗಿತು ಸಾಮಾರ್ಚ್ಯದ ವೈಭವ ಮಣಿ ವಾಲಾದಾಗಲೇ ದಾಸರ ಸೇವೆಯಾ ಕಣ್ಣೀರೆಯಾಯಿತು ನಾಮಾರ್ಚ್ಯದ ಉತ್ತರಾದಿಕಾರಿಗಳಾದ ಅರಸರೇನೋ ತಲೆತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ದೂರ ದೂರ ಓಡಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರು ದಾಸರ ಸೇವೆಯ ಉತ್ತರಾದಿಕಾರಿಗಳು ಏನಾದರೋ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೋ ತಿಳಿಯಂದು

ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಹೇಸರು ಮೊಟ್ಟಮಾಡಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಮರಾಪುರದ (ಕಂಪಲಿಯ) ತಾಮ್ರ ರಾಸನದಲ್ಲಿ ವಾಂಡು ರಂಗರಾವ್ ದೇಸಾಯಿಯವರಿಂದ ಪತ್ತೆಯಾದ ಈ ಶಾಸನ ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಯು ೩೦ಡಿಕ ದಲ್ಲಿ (ಸಂ 21, ಘಟಗಳು 139 ಮುಂದೆ) ಪ್ರಕ್ಷಿಪಿತು ಈ ಶಾಸನ ಹೊರಟಿದ್ದ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ 1447 ವಾರ್ಧಿಕ ಸಂಪತ್ತರದ ಘಾಲ್ಯಣವಾಸದ ಶುದ್ಧ ದ್ವಾಷದಶಿಯಂದು, ಎಂದರೆ 1526ರ ಫೆಬ್ರವರಿ 24ರಂದು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಬಹುಕಿ ದ್ವಾಗಲ್ಲೇ ಹೊರಟಿ ರಾಸನೆ ಇದು ಆಗ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸನಾಗಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣ ದೇವರಾಯನು ತುಂಗಭದ್ರಾ, ತೀರದ ಹಂಟಿಯ ವಿಟ್ಟು ಲೇಷ್ಟರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ್ಗಾರ್ (ಎಂದರೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ದೀಕ್ಷಾಗುರುಗಳಾಗಿ) ‘ವ್ಯಾಸಮಂದ್ರ’ ಎಂಬ ನಾಮಾಂಕಿತದ ಬೆಟ್ಟೆಕೊಂಡಗುರುಮವನ್ನು ಸರ್ವಮಾನ್ಯ ಏಕಬೀಂಗ್ ದತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು ಈ ದತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ವ್ಯಾಸ ತೀರ್ಥರ್ಗಾರ ಅದನ್ನು ಮುನ್ನಿರ ಎಂಟು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನಾಗಿ (ವಿಧ್ಯಾದಾನ) ಹಂಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಈ ಶಾಸನ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರಿಂದ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಕೊಂಡ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ “ಶ್ರೀ ಪ್ರರಂದರದಾಸಜ”ರಾದ (ಎಂದರೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಮಕ್ಕಳಾದ) ಮೂವರ ಹೇಸರುಗಳವೇ ಲಕ್ಷ್ಮಿಣಿದಾಸ (175), ಹೇಬ(ವ)ಣಿದಾಸ (291) ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಪದಾಸ (292) ಇವರು ಮೂವರನ್ನೂ ವಸಿಸ್ತುಗೋತ್ತರದವರೆಂದೂ ಯಾಜಾಪಶ್ತಾಬೀಯವರೆಂದೂ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಂದೂ ಶಾಸನ ಒಕ್ಕಣಿಸುತ್ತದೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಬದುಕಿದ್ದರೂ, ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರಿಂದ ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೆ ಹರಿದಾಸ ದೀಕ್ಷಿಯನ್ನು ತಳಿದಿದ್ದರೂ (ಶಾಸನದಲ್ಲಿ “ಶ್ರೀ ಪ್ರರಂದರದಾಸಜ” ರೆಂದೇ ಪಡವಿದ), ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೇನೂ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ, ಅವರು ತೀರ ವಿರಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ಅವರ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ದಾಸರೆಂದೇ ವಿಶೇಷಣ ಹಚ್ಚಿ ಕರೆದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಹರಿದಾಸದಿಇಂದ್ರಿ ಆಗಲೇ ಒದಗಿದ್ದಿರಬೇಕು ಈ ಶಾಸನವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ಶಾಸನ ದೂರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಶಾಸನವೂ ಅವರ ಕಾಲಿನ್ನರುಕ್ಕೆ

ನೇರವಾಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟು, ಮತ್ತೆನು ಆದರಿಂದ ಬೆಳಕು ದೊರೆಯಲಾರದು ಕೃಷ್ಣ ದೇವರಾಯನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ (1509–1530) ಪುರಂದರದಾಸರ ಮೂಲವರು ಮಹ್ಮದಿ ಶು ಹಂಪಿಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ವೃತ್ತಿದಾಸಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ರೆಂಬಾದು ತಾಸನದಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುವ ವಿವರ ಈ ವಯಸ್ಸಿನ ಮೂಲವರು ಮಹ್ಮದಿ ಶು ತಂದೆಯಾದ ಪುರಂದರದಾಸರು ಆ ಹೇಳಿಗೆ ನಡುವರ್ಯಸ್ಕಿನವರಾದರೂ ಆಗಿರಬೇಕು, ಆ ಹೇಳಿಗೆ ಒಮ್ಮಿಗಳಿಂದ ಹಂಪಿಯಲ್ಲಿರದೆ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಪರ್ಯಾಂತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದು ವಾಸ್ತವಿಕ್ಕಿರಿಂದಲೇ ಪುರಂದರದಾಸರ ಮಹ್ಮದಿಗೂ ದಾಸದಿಕ್ಕೆ ದೊರಕಿರಬಹುದು

ಇತಿಹಾಸದ ಎಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿ ನಾವು ಕಾಣುವುದು, ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಬದುಕಿದ್ದ ತೆಲುಗು ಕವಿ ತಾಳ್ಳುಪಾಕೆಂ ಚಿನ್ನ ತಿರುವೇಗಳನಾಥನು ತನ್ನ ಅಜ್ಞ ಅಣ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದ ದ್ವಿಪದ ಪ್ರಬಂಧವ್ಯಾಪಿಸಿದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಕ್ಕಣಿಯಂತೆ, ತಿರುಮಲೆ—ತಿರುಪತಿಯಂದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರು ಅಣ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತ್ರಕೆ ನಡೆಸಿದರು ತಾಳ್ಳುಪಾಕೆಂ ಅಣ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರು (1408–1507) ತಿರುಮಲೆಯ ವೇಂಕಟೇಶವರನೆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ತನಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಿದ್ದ ವರು ವೇಂಕಟೇಶವರನೆ ಅಂಕಿತದಲ್ಲೇ ಸಾವಿರಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು ವುಂದೆ ಅವರ ಮಹ್ಮದಿ, ಹೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳಿ, ಮರಿಮಹ್ಮದಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇದೇ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು, ಸ್ವಂತಿಗಳಿಂದ ಕೆವಿಗಳಾಗಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿದರು ಅಣ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರ ಮಾಗ ಹೆಡಿರುಮಲಾಚಾರ್ಯ ಎಂಬುವರೆ ನಾಲ್ಕನೇಯ ಮಾನೋ ಮೂಲೆ ಹೇಳಿದ ಜಿನ್ನತಿರುವೇಂಗಳನಾಥ (ಜಿನ್ನನ್ನ) ಇವನು ಹಾಟ್ಟಿದ ವರ್ಷ 1498 ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ ಇವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೇಶವನ್ನೂ, ಹೊದಲ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೂ, ಅಜ್ಞ ಅಣ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರೇ ಒದಗಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ತನ್ನ ಅಜ್ಞನನ್ನು ಕುರಿತು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದ್ವಿಪದಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಬಂಧ ತನ್ನ ಅಜ್ಞ ಅಣ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ಹರಿದಾಸರಾದ ಪುರಂದರದಾಸರಿಗೂ ನಡೆದ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ ತಿರುಮಲೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪುರಂದರದಾಸರು ಒಮ್ಮೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣುಹಣ್ಣು ಮುದುಕರಾಗಿದೆ ಅಣ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕಂಡರೆಂತೆ ಅಣ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರು ದೇವರೆಂದು ನಿಂತು ಮಾಡಿದ ಸಂಕೀರ್ತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ತುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು “ಸಾಖಾತ್ ವೇಂಕಟೇಶವರನ್ನೇ ಕಂಡಂತಾಯಿತ್” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ರೆಂತೆ ಅನಂತರ ಅಣ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ದೇವರ ನಾವಂಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದಾಗ, ಅಣ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರು “ದಿವ್ಯವಾದ ಗಾನ, ಪಾಂಡುರಂಗ ವಿರಲನೇ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಂತಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆಂತೆ

ತಾಳ್ಳುವಾಕೆಂ ಅಣ್ಣುವೊಚಾಯುರ್ಹೇನೋ ದೀಫ್ರೆಚ್‌ಜೀವಿ ತಮ್ಮ ಹದಿ ನಾರನೆಯ ಪಯ್ಯಿಸಲ್ಲಿ ಬಗೆವಂತನ ನಾಕ್ಕಾತ್ತಾರ್ವವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ತಿರುಮಲೆಯ ವೇಂಕಟೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಸಂಕೀರ್ತನನೇವೆ ನಡೆಸಿದ ರೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿವಿದ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರಿಗೆ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಜೀತನ ಬಂಡಾರವ್ಯಾಂದು ಅವರಿಗಾಗಿಯೇ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು, ಅದರ ತಲೆಬಾಗಿಲ ಹೇಳೆ ಅಣ್ಣುವೊಚಾಯುರ್ಹರ ತಿಲಾ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾನ್ನು ಇರಿಸಿದರು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರು ಅದರದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ದೇವರೆಂದರೆ ತಿರುಮಲೆಯ ವೇಂಕಟೇಶ್ವರ, ದೇವಾಲಯದ ಸಂವತ್ತಿಗೂ, ವೈಭವಕ್ಕೂ, ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೂ ಕಾರಣರಾದವರೇ ಅವರು ಅದರಲ್ಲೂ, ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ ಮಹಾರಾಯನಂತೂ ತನ್ನ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ಅಡಿಗಿದಿಗೆ ಬೆಟ್ಟಿದ ಹೇಳೆ ಬಂದು ದೇವರಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಗೆಗೆ ಶಾಸನಗಳೇ ಇವೆ ವಿಜಯನಗರ ನಾಮೋಜ್ಯದ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದ ಪರಿಗೆಲ್ಲ ತಿರುಮಲೆ-ತಿರುಪತಿ ಮಿಗಿಲಿಲ್ಲದ ಹೀಗೆ, ಪ್ರರಂದರದಾಸರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅಡಿಗಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪರೇ, ಅವರ ದೇವರ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವೇಂಕಟೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತಪ್ಪ ಹೇಳಿದಾಗಿವೆ ಅದರೆ ಅಣ್ಣುವೊಚಾಯುರ್ಹರೂ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿ (ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರುಗಳು) ದೇವಾಲಯದ ಉಳಿಗದಲ್ಲೇ ನೆಲೆನಿಂತರಾಗಿ ಅವರ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದುಪ್ಪ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಕೀರ್ತನ ಭಂಡಾರವೇ ಒಂದು ಇಗ್ನಿತಪ್ಪ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಗೊಂದಲದ ಹಂಟಿಯಲ್ಲೇ ಬಹುಕಾಲ ಇದ್ದರಾಗಿ, ರಕ್ಷಣತಂಗಡಿಯ ಕದನದಲ್ಲಿ ಹಂಟಿ ನಿನಾರ್ವಮವಾದಾಗ ಅವರ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾಶವಾದುವೆಂದು ತೋರುತ್ತೇದೆ

ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಸೂಲ್ಲು ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುವುದು ಅವರು ತೀರಿಕೊಂಡು ನೂರು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಮೇಲೇ, ಎರಡು ಆಕೆರಗಳಿಂದ ಒಂದು ಬಾಗಲ ಕೊಟೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕಾವಿಂಡಿ ಎಂಬ ಗಾರುಮದ ಹರಿದಾಸರೂ ಕವಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದ ಪ್ರಸನ್ನ ವೇಂಕಟದಾಸರು (ತೀರಿಕೊಂಡ ವರ್ಷ 1674), ಇನ್ನೊಂದು ಅವರಿಗಿಂತ ಹೆಸರಾದ ವಿಜಯದಾಸರು (1687-1755) ಇವರ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಉಲ್ಲೇಖ ಗಳಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನ ವೇಂಕಟದಾಸರ ‘ತಂದೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಸ್ವರಿಸುವೆ’ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ವಾಜ್ಯಯ ಎರಡರ ಉಲ್ಲೇಖವೂ ಇದೆ ಅದರ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಹೆಸರು ಉಳಿದದ್ದು, ಬೆಳಿದದ್ದು ವಿಜಯದಾಸರ ಉಲ್ಲೇಖ ದಿಂದಲೇ ರಾಯಾಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾನ್ಯ ಹತ್ತಿರ ಬೀಕೆಲಪರವಿ ಎಂಬುದೊಂದು ಹಳ್ಳಿ ಅಳ್ಳಿಯ ದಾಸಪ್ಪ ಎಂಬ ಗೃಹಸ್ಥ ಉತ್ತರ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟು

ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದು ಗಂಗೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ವಾಸ್ತವಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದಾಗು ಇರುಳು ಕನೆಸಿನಲ್ಲಿ ಅತನಿಗೆ ಪುರಂದರದಾಸರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಹರಿದಾಸ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನೂ 'ವಿಜಯವಿರಲ' ನೆಂಬ ಅಂಕಿತವನ್ನೂ ನೀಡಿ ಮರಿಯಾದರಂತೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದಾಗಿ ಪನೇನೂ ಅರಿಯಂದ ದಾಸಪ್ರೇ ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಲವನಾದ ವಿಜಯದಾಸನಾದ ಮುಂದೆ ವಿಜಯದಾಸರು ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹರಿದಾಸರಾದರು, ಇಪ್ಪತ್ತೇರು ನಾವಿರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆಂದು ಪ್ರತಿಒಂದಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ ತಿರುಗಾಡಿ ಭಾಗವತದರ್ಮವನ್ನು ಹರಡಿದರು ಅವರ ಶಿವರಾದ ಗೋಪಾಲದಾಸರು, ಮೋಹನದಾಸರು ಮತ್ತು ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರಿಂದ ಹರಿದಾಸ ಪಂದ ಇನ್ನು ಷ್ಟ್ರೇಣಿಕ್ ಮಾಯಿತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಪ್ರಸಕ್ತವಾದ ವಿಚಾರ ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ಹರಿದಾಸ ದೀಕ್ಷೆ ಪುರಂದರದಾಸರಿಂದಲೇ ದೇಶರಿಕೆತ್ತನ್ನುಂದು ಪುರಂದರದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿದವರು, ಪುರಂದರದಾಸರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈಗ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಗೆ, ಕೆಂಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಆಕರ್ಷಣವರು ಇವರೇ ಪುರಂದರದಾಸರನ್ನು ಕುರಿತು ಇಪ್ಪತ್ತುಕ್ಕೂ ಮಿರಾ ಅವರ ಪದಗಳಿವೆ

ಪುರಂದರದಾಸರು ವಿಜಯದಾಸರ ಕನೆಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದವಾತ್ತೇಕ್ಕ ಪುರಂದರದಾಸರು ಕೇವಲ ಕಾಲ್ಪನಿಕವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಯಾರೂ ಬಗಯೆಲಾರರು ಅವರ ಪ್ರತಿಹಾಸಕೆ ಬೇರೆ ಆಕರ್ಷಣಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಪುರಂದರದಾಸರು ತೀರಿಕೊಂಡದ್ದು 1564ರಲ್ಲಿ ಅದವಾ 1565ರಲ್ಲಿ, ವಿಜಯದಾಸರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ 1687ರಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಬಂದು ನೂರು ಮತ್ತೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಏಂದಿಗೆ ಅಂತರವಿದೆ ಈ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ, ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಉಳಿದಿದ್ದವೇ? ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಬೇರೆ ಪ್ರರಾಗೇನೇನೂ ದೇಶರಕ್ಕಾವುದಿಲ್ಲ, ದಿಟ ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣರೆಯಾಗಿದ್ದ ಪುರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನುಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಲೈಕ್ವಿಲ್ಡಿಂದಷ್ಟು ಇತರ ಕನೆಸಾಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದೀತು! ಹಂತಿ ಹಾಳಾದರೇನು, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹರಿದಾಸ ಪಂಥವೂ ಹೇಳಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಹೋರಿಯಿತೆ? ಹರಿದಾಸರು ದೂರ ದೂರ ಚೆಲ್ಲಾಟಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಸರಿದರು, ಅಲಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು, ಇದರ ಅಂಗವಾಗಿ ಪುರಂದರದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ತಮಗೆ ಶಕ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು ಚೀಕಲಪರಿವಯ ದಾಸಪ್ನಿಗೆ ಪುರಂದರದಾಸರು ಕನೆಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಹರಿದಾಸದೀಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಲೆಂದು ಅಷ್ಟೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅತನಿಗೆ ಪುರಂದರದಾಸರ ವಿಚಾರವೇ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗಲೇ ಹೇಳಲಾಗದು ಪುರಂದರದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಸಿಕ್ಕರಲೀಲ್ಲವೆಂದರೆ ತಡೆದೀತು. ವಿಜಯದಾಸರ ಪ್ರತಿಭೇಯಿಂದ, ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪುರಂದರದಾಸರ ಭಾಗವೂ ಬಿದಲಾಯಿಸಿತು ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ

ಮುಂದೆ ವಿಜಯಾಕರಣದಾದ ದಾಸವ್ಯಂಸೂ ಹರಿದಾಸ ಮನೋತನಕ್ಕೇ ನೇರಿದ್ದಿರುಬಹುದು, ಎಚ್ಚರಿದಿಂದ ಪುರಂದರಧಾಸರ ಕೃತಿಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಿರುಬಹುದು, ಪುರಂದರಧಾಸರ ವಿಚಾರಮಾಗಿ ತಂಬಿ ಆದರವನ್ನು ತಳೆದಿದ್ದಿರಬಹುದು ಅನಂತರ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿ ಹರಿದು ಹಂಚಿದೂಗಿದ್ದ ಪುರಂದರ ಕೃತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದವ್ಯಂಸನಗ್ರಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷೆಕೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದಿರಬಹುದು

ತಮಿಳುಭಾವೆಯಲ್ಲಿ ಚೈಪ್ಪಿ ಪ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿಂತೆ ಇದೇ ಒಗೆಯು ಪ್ರಸಂಗವೊಂದು ನಡೆದವನ್ನು ನೇಮಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಿಹಾದು ಅದು ನಮ್ಮಾಳ್ವಿರರ ಶಿರುವಾಯ್ದುಮೊಳೆ' ಎಂಬ ವಾಶುರ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು ಕ್ರಿಸ್ತಾಬ್ದಿ ಮೊದಲ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದ ಹತ್ತು ಮೂದಿ ಆಜ್ಞಾರರು ಹಾಡಿದ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೇರಿಸಿ 'ನಾಲ್ಕು ಸಾಮರ ಪ್ರಬಂಧಗಳು' (ನಾಲ್ಕಾಯಿರ ಪ್ರಬಂಧ) ಎಂದು ಕರೆಯುವ ವಾಡಿಕೆಯಿದೆ ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕಡೆಯು ಆಳ್ವಿರರು, ನಮ್ಮಾಳ್ವಿರಿಂದು ದೆಸರಾದವರು, ರಚಿಸಿದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಗಳು 'ಶಿರುವಾಯ್ದು ಮೊಳೆ' ("ಸರಿಬಾಯುನಾಡಿ") ಎಂದು ತಂಬಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ ಆದರೆ ಒಂಬತ್ತುನೇಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಚೈಪ್ಪಿ ಪ ಆಚಾರ್ಯರಾದ ನಾಥಮುನಿಗಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರಬಂಧಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಣ್ಣರೆಯಾಗಿದ್ದವು ನಾಥಮುನಿಗಳು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮೂಡುತ್ತು ಈಗಿನ ದಕ್ಷಿಣ ಆಕಾಶದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಏರಿನಾರಾಯಣಪುರದೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಅಲ್ಲಿನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಪರ ವ್ಯಾಖಿನ ಕೆಲವರು ಯಾತ್ರಿಕರು ದೇವರೆದುರು ಕೆಲವು ತಮಿಳು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ನಾಥಮುನಿಗಳು ಅವರು ಹಾಡಿದ 'ಆರಾವಮುದೇ ಅಡಿಯೇ ನುಡಲಂ ನಿನ್ ಪಾಲನ್ನಾಯೇ' ಎಂದು ಮೊದಲಾಗುವ ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅದರ ಸೌಗಂಧ್ಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು ಅದೇ ಕೆಂಬು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವಂತೆ ಆ ಯಾತ್ರಿಕರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು ಯಾತ್ರಿಕರಾದರೋ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂದೂ, ಈ ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ತಾವು ಶಿರುಕ್ಕುಡಂದ್ದೇ (ಎಂದರೆ ಈಗಿನ ಕುಂಭಫೇಣಣಂ) ಕ್ಷೇತ್ರದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಲಿತರೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು ನಾಥಮುನಿಗಳು ಒಡನೆಯೇ ಶಿರುಕ್ಕುಡಂದ್ದೇಗೆ ತರಳಿ ಅಲ್ಲಿನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಾಳ್ವಿರರ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದು ತಿಳಿದುಂದಿತು ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ನಾಥಮುನಿಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದುದೇ 'ನಾಲ್ಕು ಸಾಮರ ಪ್ರಬಂಧ'ಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಹೆಚ್ಚು ಯಾಯಿತು ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ನಾಥಮುನಿಗಳಿಗೆ ಶಿರುಕ್ಕುರುಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ಎಂದರೆ ಈಗಿನ ಆಳ್ವಿರ್ ಶಿರುನಗರಿಯಲ್ಲಿ) ಹೆಚ್ಚು ಪಾಶುರಗಳ ಬಳಕೆಯಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು, ಅವರು ಶಿರುಕ್ಕುರುಗೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಾಳ್ವಿರರ ಇಡೀ

‘ತಿರುವಾಯ್‌ಮೋಳ’ಯನ್ನು (ಒಂದು ಸಾರಿರ, ನೂರೆರಡು ಪದ್ಯಗಳು) ಪಡೆದು ಕೊಂಡರೆ

ವಿಜಯದಾಸರು ಪುರಂದರದಾಸರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನೇವೆ, ನಾದಪುನಿಗಳು ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನೇವೆ ಒಂದೇ ಬಗೆಯಿದು ಜನರಿಂದ ಪರೆಯಾಗಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜನರಿಗೆ ಬದಗಿಸಿದುದೇ ಈ ನೇವೆಯು ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಭಾವುಕೆರ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರು ವಾಸ್ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡೆಂತೆಯೇ, ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ ಚೀತನ ತಿರುಕುಳುಗೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾಧಪುನಿಗಳಿಗೆ ಗೂಡಿಕರದಾಯಿತು ಈ ನಂಬಿಕೆಯ ವಿಮರ್ಶೆ ನಮಗಿಂದು ಪ್ರಸಕ್ತವಲ್ಲ ಮುಖ್ಯ ವಾದ ವಿಚಾರದೆಂದರೆ ಉತ್ತರವಾದ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯರಾಶಿ ಹಲವು ತಲೆಪೂರಾಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಜನರೆದುರು ತೋರಿಕೊಂಡ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಪುರುಷರೆಂದಾದವರ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಸಾಹಸ, ಉದಾತ್ಮವಾದ ಆದರ್ಥ ಇವು ಎದ್ದು ಕಾಣಲ್ಪಡೆ

ವಿಜಯದಾಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಷ್ಟಿಸಿ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಒಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ತಪ್ಪಿತ್ತು ಅಪ್ಪೆ ಈ ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ತಂಜಾವೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಭೋಷಲ ವಂಶದ ಅರಸರು 1684 ರಿಂದ ಆಳ್ಳಿಲು ತೂಡಿದರಪ್ಪೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾವ್ಯ, ನಾಟಕ, ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ಯಾಕ್ಷಗಾನಗಳನ್ನು ಪ್ರೌರ್ಜಾಹಿಸುತ್ತ ಬಂದು, ದಿಕ್ಷಿಣ ದೇಶದ ಸಾಹಿತ್ಯ-ಸಂಗೀತಗೆರಡಕ್ಕೂ ಸುವರ್ಣಾಯಿಗವೇಂದನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ದರು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ತುಳಜೀಂದ್ರ (ಮೋದಲ ತುಳಜಾಜಿ, ಅವನಿಗೆ ತುಕ್ಕೋಳಿಯೆಂದೂ ಹೆಸರಿದ್ದಿತು, 1728-1736) ಸಾಹಿತಿ, ಸಂಗೀತರಸಿಕ, ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ, ಒಹುಭಾಷಾವಿಶಾರದ ಇವನು ‘ಸಂಗೀತಸಾರಾಮೃತ’ವೆಂಬ ಗ್ರಂಥ ವನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರ ಗುರುಗಳಾದ ವಾಸ್ಕ ತೀರ್ಥರನ್ನು ತನ್ನ ಗುರುಗಳಿಂದೇ ಭಾವಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಪುರಂದರದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನೂ ಕೆಲವು ರಾಗಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ ತುಳಜಾಜಿ ಪಟ್ಟವೇರಿದಾಗ ಪುರಂದರದಾಸರು ತೀರ್ಥಿಕೊಂಡು ಒಂದುನೂರು ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು ವರಣಗಳು ಸಂದಿದ್ದವು ಆದರೂ ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದಿದ್ದಿತು. ತುಳಜಾಜಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ವಿಜಯದಾಸರೇನು ಉಲ್ಲೇಖಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ !

ತಂಜಾವೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಭೋಷಲೆ ವಂಶದ ಅರಸರ ಆಳ್ಳಿಕೆ ಮೂದಲಾಗುವ ಮುಂಚೆ ಆಳ್ಳಿತ್ತಿದ್ದ ನಾಯಕ ಅರಸರೂ ಸಂಗೀತ-ಸಾಹಿತ್ಯರಸಿಕರಾಗಿದ್ದವರೇ. ಅವರಲ್ಲಿ ರಘುನಾಥನಾಯಕ (1600-1634) ಎಂಬುವನು ‘ಸಂಗೀತಸುಧಾ’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು, ಅವನು ಸ್ವತಃ ಗಾಯಕ, ವೈಶಿಕ, ವಾಗ್ಯಾಯಕಾರ, ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಹೇಳಾಗಿ, ಅವನಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳೂ ಆಪ್ತಸಚಿವರೂ ಆಗಿದ್ದ ಗೋವಿಂದ ದೀಕ್ಷಿತರು ಕನಾಟಕದವರು, ಭಾಗವತರು, ಸ್ವತಃ ಸಂಗೀತಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು

ಅರಂಬಿನಿಗೆ ಅಂತಹವಾದ ‘ಸಂಗೀತಸುಧಾ’ ದಿಟವಾಗಿ ಅವರ ರಚನೆಯೇ ಎನ್ನ ಅವರಾಗಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ಇದೊಂದು ಒಗಟು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಬಂದ ತುಳಜಾಜಿಗೆ ಪುರಂದರದಾಸರ ಸುಖಾದಿಗಳ ಪರಿಚಯವಿದ್ದಿರು, ಕನ್ನಡನಾಡಿನಂದಲೇ ಹೋದ ಗೋವಿಂದದ್ವೀಷ್ಮತರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ! ಎಂದರೆ, ಪುರಂದರದಾಸರ ನಂತರ ಹರಿದಾಸರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಕಡೆ ಹೋದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕು ಹಾಗಲ್ಲಿವಾದರೆ ರಾಯಚೌರಿನ ಕಡೆಯ ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ಪುರಂದರದಾಸರು, ಕನಸಿನಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ, ಕಾಣಸಿಕೊಂಡದ್ದು ದೂರದ ವ್ಯಾಸಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ? ಪುರಂದರದಾಸರ ಪದಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಕಲ್ಲಿಚ್ಚು ಕಂಡು ಮರಾರೀ ಲಿಟಿಯಲ್ಲೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಅಭಾಜಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸಾದಂತರು ಬೆಳೆಗಾನಿಯಲ್ಲಿ 1880 ರಮ್ಮೆ ಹಿಂದೆ ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಗೊಳಿಸಿದರು ಈಗ ಉಪಲಬ್ಧವಿರುವ ಪುರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತುಂಬ ಹಳೆಯ ಕೋರಿಕಾಗದದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ದೇವನಾಗರಿ (ಮರಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಿಂಥು) ಲಿಟಿಯಲ್ಲೇ ಧಾರವಾಡದ ಕನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲೇನೂ ಕನ್ನಡಲಿಟಿಯ ಕೆಲವು ಓಲಿಗರಿ ಪ್ರಸ್ತುಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದೆಯೆನ್ನು ಅದರೆ ಇಂಥವು ತೀರೆ ವಿರಳ

ಪುರಂದರದಾಸರಿಂದ ಸ್ಕೂಲ್‌ತಿರ್ಯಕ ನೊಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ತಾಗುರಾಜರು (1767–1847) ಪುರಂದರದಾಸರ ಪದಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡದ್ದು ತಮ್ಮ ತಂಡೆಯಿಂದಲೇ, ತಂಡೆ ರಾಮಬುರ್ಹು ತಂಜಾವೂರು ಇಮ್ಮಡಿ ತುಳಜಾಜಿಯ (1763–1787) ಅಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ವೊಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ಅವರಿಗೆ ಪುರಂದರದಾಸರ ಪರಿಚಯವಾದದ್ದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಗಾಯಕ ರಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕೆ ಈ ಗಾಯಕರಿಂದಲೇ ಹರಿಕಥೆ, ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನ, ಭೇಜನೆಗಳು ಈ ಕಡೆ ವಾಡಿಕೆಗೆ ಬಂದದ್ದು ಮರಾರೀ ‘ಪದ’ಗಳನ್ನು ಬರಿದವರಲ್ಲೂ ಹೇರುತ್ತಾಮ್ಮಿ, ಮಾಧವಸ್ವಾಮ್ಮಿ, ಅನಂದಬುರ್ಹಸ್ವಾಮ್ಮಿ, ಅನಂದತನಯು, ರಾಮಚೋತಿ ಮೊದಲಾದವರಲ್ಲಿ ತಂಜಾವೂರು ಅರಸರ ಅದರವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದವರೇ

3

ಹೀಗಾಗಿ ಮೊದಲಿಂದ ಪುರಂದರದಾಸರಿಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ನಂಟು ಹೆಚ್ಚಿನದು ಪುರಂದರದಾಸರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಪುರಂದರಫುಡದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆಯವೈ ಪುರಂದರಫುಡವೆನ್ನು ಪ್ರಬು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸು

హత్తిర ఇరువ ఉఱు ఈ ఉలూరినల్నగలి సుత్తుముత్త ఆగలి పురందర దాశరన్న నేనటిగే తరువంధ కెగెళాగలి ఇతర వివరగళాగలి దొరెయువుదిల్ల, ఈ ప్రదీశవన్న నేనటిగే తరువంద ఒక్కణెయాగలి వాగెళ్లోరణెయాగలి పురందర సాషిత్తు దల్లి దొరెయువుదిల్ల పురందరదాసరిగూ పురందరఫోడక్కా గంటు ఏవెట్టుదు పురందర సాషిత్తు ద ప్రచార మహారాష్ట్ర ప్రదేశదల్లి ఆదమేలే ఎందు తోరుత్తుదే, ఇదు పురందరదాసరు కాలవాద మేలే ఇరబేకు కపటాళ క్ష్యాప్త రాయరు ఈ ఏచారవాగి సంతోధనే నడిసి పురుందరదాసర జన్మస్తాళ మహారాష్ట్ర ద పురందరఫోడపల్ల, తివమోగ్గ జిల్లెయి ఆరగద హత్తిర పురందర ఎంబ జెసరిద్ద జెళ్ల ఎందు సూబసిద్ధారే ఇదూ ఉహయేఇ, సెమధిసువ ఏవరగళు అష్టక్షష్టే ఇదు హిగేఇ ఎందు బినన్న హోళవుదూ కష్ట్యే మేలాగి, పురందరదాసరేంబ హెసరిగి ముల వాగి పురందరచెంబ హెసరన్న జోత్త ఉఱే ఇరబేకే ?

పురందరదాసరు పంథరపురదల్లి హన్నిరడు వషాగళు వాసమాడిదేందు ఇనొందు ప్రతితి దాసరు పంథరపురద అధిద్వేషవాద పాండురంగ విరలన భక్తేరేనో హోదు, హరిదాసపంథదల్లి విరలనిగే చెగ్గాళకే ఇరువుదూ సరియే ఇదర ఏచార ముందే బరుత్తుదే ఈగ చంథరపుర మహారాష్ట్రదల్లిన ముఖ్య క్షేత్ర సోల్లుపుర జిల్లెయల్లి భీమా (అల్లిన హెసరు తంచుభాగ) నదియు దండెయి మేలిరువ ఈ క్షేత్ర మహారాష్ట్రదల్లి భక్తేపంథ, భాగవత ధమాగాళిగే కేంద్రస్తాఫున అల్లిన పాండురంగ మరారీ సాషిత్తు ద భక్తీ సోల్తచ్చ చేతనస్థిరాపే, నామదేవ, జ్ఞానేళ్లరే, తుకారామ, నివృత్తి నాథ, రామదాస మోదలాద సంతరీల్ పంథరపురద గుడియింద స్వాత్మ యన్న తలింపరే, అల్లిన దేవరన్న హాది హోగ్గింపరే

ఆదరే ఈ క్షేత్రవన్న కురిత అతి పూర్ణింపాద శాసనదల్లి ఇదన్న ‘పందరగే’యొందు కన్నడ జెసరినిదలే కరెయలాగిద 1236ర హోయ్సుళ సోచేశ్వరన ఈ శాసనదల్లి (కన్నడ మత్తు సంస్కృత భూషణిగళల్లి) ‘భీమరథి నదితేరసంవిష్ట పండరగే నాపాంచ మహాగుమథివసతే పుండరికమసః కుముదవికసే సుధాకరాయి భంగపతే ఏట్టులదేవాయ’ ఎంబ ఒక్కణెయిదే హోయ్సుళ రాజునాద విష్ణువధనన (బిట్టిగ్, బిట్టిదేవ, 1117–1137) తమ్మ ఏంబల్లు ఇను ఈ ప్రదీశవన్న గెద్దు, అల్లి పుండరికనేంబ భక్తునన్న కండె అవనిగా విష్ణు దేవాలయమొందన్న కట్టిసిదనెందూ, అరసనాద బిట్టిగ్న హెసరన్నే దేవరగే ఇష్టుద్దరింద ‘ఏట్టుల’సందాయితెందూ మహారాష్ట్రదల్లియే ఇరువ నంబికే ఇదన్న ‘తింపల్లు ఎండ్రో లేజెండ్రో ఆఫ్

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ' ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದೆ ಎಂ ಎನ್ ಮೋತೆ (ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಬ್ರಹ್ಮನ, ಮುಂಬಯಿ, 1962) ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ ವಿಟ್ಲನು ಕನ್ನಡಿಗರ ದೇವರೆಂದು ಮಹಾರಾಜೀ ಸಂತರ ಹೇಳಿಕೆಯೂ ಇದೆ ನಾಮದೇವನ 'ಕಾನಡಾ ವಿಟ್ಲು ಪೋ, ಉಭಾ ಭಿದರೇತೀರೀ' ("ಭಿಂಮಾನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ವಿಟ್ಲುನು ಕನ್ನಡದವನು"), 'ನಾಮ ಬರವೇ ರೂಪ ಬರವೇ ದರ್ಶನ ಬರವೇ ಕಾನಡಿಯೂ' ("ಕೂ ಕನ್ನಡದವನ ಹೆಸರೇ ಸೋಗಿಸಿನದು, ರೂಪ ಚೀಲುವಾದುದು, ನೋಟವಂತೂ ಮೋಹಕವಾದುದು !") ಎಂಬ ಮಾತ್ರಾಗಳೂ, ಜಾಳನ್ನದೇವನ ಅಭಂಗಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ಕಾನಡಾ ಹೋ ವಿಟ್ಲು ಕನ್ನಾಟಕೋ' ("ವಿಟ್ಲುನು ಕನ್ನಡಿಗ, ಕನ್ನಾಟಕದವನು") ಎಂಬ ಮಾತ್ರಾ ನಿದರ್ಶನಗಳು

'ವಿಟ್ಲು' ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತದಕ್ತೆ 'ವಿಟ್ಲು' ಎಂಬುದು ಅಪಭ್ರಂಶರೂಪ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಬಿಟ್ಟುಗೆ'ನೆಂದಾಗುತ್ತದೆ ಆರ್ನೇ ಶತಮಾನದ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ರಾಜ ಅವಿಧೇಯನ ಪಾಂಡುರಂಗಪಲ್ಲಿ (ಎಂದರೆ ಪಂಥರಪುರ) ದತ್ತಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ 'ಜಯಂದ್ರಿಷ್ಟು' ಎಂಬ ಒಕ್ಕಣಿಯನ್ನು ಕಾಣಿತ್ತೇವೆ ವಿಟ್ಲುನೆಂಬ ಮಾತಿಗೇನೋ ಈ ಅಪಭ್ರಂಶ ರೂಪದೇ ಮೂಲ, ಹೊಯ್ಯಿಂಳಿರಾಜ ಬಿಟ್ಟುಗೆನ ಹೆಸರಣ್ಣೇ ತಿಳಿದ ದೇವರೆನ್ನ ವ್ಯಧೂ ಸರಿಯೇ ಇದ್ದಿತ್ತು ಕನ್ನಡ ಜನರಿಗೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅದರಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಹಲವಾರು ಆಕರ್ಜಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಹದಿಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕನ್ನಡ ಕವಿ ಚೌಂಡರೆ ತನ್ನ 'ಅಭಿನವದಶಕ್ತಮಾರ್ಚರಿತೆ'ಯನ್ನು ಅಭಂಗವಿಟ್ಲುನಿಗೇ ಅಂತಿಕ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ತನ್ನನ್ನು "ಶ್ರೀಮಂಭಂಗವಿಟ್ಲು ಪದಾಂಭೋಜಮತ್ತಮಧ್ಯಕ್ಷರೆ" ನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರಲ್ಲದೆ ಅವರ ಪೂರ್ವಸೂರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರೂ ವಾಸ್ತರಾಯಿರೂ ವಿಟ್ಲುನ ಭಕ್ತರೇ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಬಂದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ 'ಪಂಡರಂಗಿ ಪುರೀ ಪತಿ ಸಿರಿರಾಗ ವಿರಲ್ಲ'ನೆಂದು ಅಂಕಿತವಿದೆ ಸ್ವಯಂ ಮಧ್ಯಾಟಿಕಾರ್ಯರೇ ವಿಟ್ಲು ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಾಮಿಸಿದ ಆಷ್ಮಮರಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮರಗಳಿಗೆ (ಕೀರೂರು, ಪುಟ್ಟಿಗೆ) ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿದೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಟ್ಲುನ ಗುಡಿಯೋಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ತಾನು ಉದಯಗಿರಿಯಿಂದ ತಂಡ ವಿಟ್ಲು ಮೂರ್ತಿಗೆ ಆಲಯವಂದು ಈ ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನಂತೆ, ಉದಯಗಿರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ದು ಪಂಥರಪುರದಿಂದ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಎಂದೂ, ಮಹಾರಾಜೀ ಸಂತ ಏಕನಾಥನ ಅಜ್ಞ ಭಾನುದಾಸನ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ವಿಟ್ಲುಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪಂಥರಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದನೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರ್ತಿ ಹಂಪಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದರಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಸಮಾಳೀನರಾದ, ವಾಸರಾಯಾಷ್ಟಮಿಗಳ ಶಿಷ್ಟರೇ ಆಗಿದ್ದ, ವಾದಿರಾಜಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ 'ತೀರ್ಥ ಪ್ರಬಂಧ'ದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು

ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ವಿಟ್ಟಲನ ಪ್ರಶ್ನಾತ್ಮಿ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮೂಹಿಕದಲ್ಲಿದ್ದ ತು ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಪುರಂದರದಾಸರಿಗೂ ವಿಟ್ಟಿಲನಿಗೂ ನಂಟು ಹೇಗೆ ಒದಗಿತೆಂದು ವಿವರಿಸಲು ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ

ಇದನ್ನು ಹೇಳುವಾಗಲೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿವರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಪಂಥರಪ್ರರದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ‘ಪುರಂದರದಾಸರ ಕಂಬ’ವೆಂದು ಕಾಣಿಸುವ ವಿಚಾರ ಅದು ಅದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ಕೆತೆಯೋಂದನ್ನು ಹೇಳಿ, ಪುರಂದರದಾಸರನ್ನು ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೊಡಿಸಿದರೆಂದೂ ಆಗ ಅವರು ‘ಮುಯ್ಯೆ ಮುಯ್ಯೆ ತೀರಿತು, ಜಗದಯ್ಯ, ವಿಜಯ್ಯ, ಸಹಾಯ್ಯ, ಪಂಥರಿರಾಯ’ ಎಂದು ಮೌದಲಾಗುವ ಕೃತಿಯನ್ನು ಹಾಡಿದರೆಂದೂ ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ ಆದರೆ ಈ ಕೆತೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ತಿರ್ಳಿಲ್ಲಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸ್ವಾರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ, ತಿಫ್ಝಿವಂತೂ ಹೊಡಲೇ ಇಲ್ಲ ಪಂಥರಪ್ರರದ ವಿಟ್ಟಲನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಎದುರಿಗೆ ‘ಸೋಳಹ ಕಂಭಾ’ (ಹದಿನಾರು ಕಂಬಗಳ ಮಂಟಪ) ಎನ್ನುವ ಆವರಣವಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಎರಡನೆಯು ಕಂಬಕ್ಕೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಗಡನ್ನು ಹೊದಿಸಿ ಕುಂದಣಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಭಕ್ತರು ಈ ಕಂಬವನ್ನು ಅಟಿಕೊಂಡು, ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಅನಂತರ ವಿಟ್ಟಿಲನ ದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ ಇದನ್ನೇ ‘ಪುರಂದರದಾಸರ ಕಂಬ’ವೆಂದು ಉತ್ಸಾಹಿಗಳು ಗುರುತಿಸುವುದು ಅದರೆ ಆ ಕಂಬಕ್ಕೂ ಪುರಂದರದಾಸರಿಗೂ ಯಾವ ಬಗೆಯು ಸಂಬಂಧ ವಾಗಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಸ್ಥಳಪೂರಾಣದಿಂದಾಗಲೇ ಗುಡಿಯ ವಿಚಾರವಾದ ಒಕ್ಕತೆಯಿದ್ದಾಗಲೇ, ಅಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಂಭಗಳಿಂದಾಗಲೇ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯವರು ಅದನ್ನು ಪುರಂದರದಾಸರ ಕಂಬವೆಂದು ಕರೆಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯ ಪರಿಗೆ ಅದು ‘ಗರುಡವಿಂಭ’, ಕಂಬದ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿರುವ ಮೂರ್ತಿ ವಿಮ್ಮುವಿನದು ಪಂಥರಪ್ರರದ ಗುಡಿಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರ ಉಲ್ಲೇಖಿ ಎಳ್ಳುವುಣಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ

ಪುರಂದರದಾಸರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡನಾಡು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಂಧರಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಈಗಿರುವಂತೆ ನಿವಿರವಾದ ನಿರ್ದೇಶನವಿರಲಿಲ್ಲ, ಜನರ್ಜಿವನದಲ್ಲಿ ಆಡುಮಾತುಗಳ ಹರಪು ಆಡಳಿತದ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಈಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಮಾತು ವಿಶೇಷವಾಗಿಯೇ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ತು ಮರಾರಿಯ ಬಾಹುಳ್ಯ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಮನ್ನಾಡಿಯಿದ್ದಿಂದಿನ್ನುವುದು ಜಾನದೇವನ ‘ಅಭಂಗಮಾಲ’ಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಗುವ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಅಭಂಗದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ (ಅಭಂಗ ಸಂಖ್ಯೆ 345)—

ಆ ಆ ನೀ ಕೇಳಿ ಮಾತು ಕೇಳಿಲೆ
ಫ್ಲಿಗೆ ಮರುಳಾದೆನೆ

೦

ಚೆಲುವಾನೆ ಚೆಲುವಾನೆ ಪೆಂಥರಿರಾಯ ಚೆಲುವಾನೆ
ಎಲ್ಲೆ ದೊರೆಕೂನೆ ಎಲ್ಲೆ ಬಾರನ್ನೆ

ಧು

ಪ್ರಂಡಲೀಕನೆ ಭಕ್ತಿಗೆ ಬಂದಾ
ರಮ್ಮಮಾದೇವೀ ವರವಿಟ್ಟಿಲುನೇ

೨

(ಕ್ಷಾ ಅಭಂಗದ ಪಾರವನ್ನು ಡಿ ಕೆ ಭೀಮಸೇನರಾಯರು ಉಪ್ಪಾನಿಯ ಯೂನಿವೆಸಿಟಿ ರಿಸರ್ಚ್‌ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಯಾಗಿ ಬರೆದ ‘ಹದಿಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊಟಕಾಂಧ್ರ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯವಲೋಕನೆ’ ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧ ದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, 1942, ಪೃ. 99 ಈ ಪಾರದಲ್ಲಿರುವ ಬಂದರದು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಿದ್ದೇನೆ) ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಪ್ರರಂದರಪಡದವರೋ ಅಲ್ಲವೋ, ಪಂಥರ ಪ್ರರದ ವಿಟ್ಟಿಲುನ ಭಕ್ತರಂತೂ ಹೊಡು ಪೆಂಥರಪ್ರರದ ಸಂಕಣನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಾಳನುದ್ದಿಕ್ಕೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅರ್ಜ್ಯಯುವಲ್ಲ ಮರಾರೀ ಸಂತ ವಾಬ್ಬಾಯೆದ ಪ್ರಭಾವ ಪ್ರರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಬಿದ್ದಿದೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮರಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿದೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ತಮ್ಮ ತಾಯ್ಯು ಕ್ಕಿ ಯಾದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೀ ಕೃತಿರಚನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಉಜ್ಜಿತವಾದದ್ದು ಹೊದಲು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕಡೆಯೇ ‘ಮರಾರೀ ಸಂತಮಾಲೆ’ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಸೇರುತ್ತಾರೆ, ಅಜಗಾಂವಕರರ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಕಿಬಿರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಹೆಸರೂ ಇದೆ

ವಿಜಯದಾಸರು ಪ್ರರಂದರದಾಸರನ್ನು ತಮ್ಮ ದೀಕ್ಷಾಗುರುಗಳಿಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಸಂತರ ಪ್ರರಂದರಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಗೆ ತಂದುದಲ್ಲಿದೆ ಭಾಗವತಥಮ್ಯವನ್ನು ಹರಡಲೆಂದು ತಾವೇ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಸಾದಿಕ ಗುರುಗಳಾದ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಹೆಗ್ಗಿಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ, ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ, ಅವರ ಬಾಳಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುಹೇಳುವ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳವೇ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತಿರಡನ್ನು ಲಿಂಗಸೂಗೂರಿನ ಶ್ರೀ ಗೋರಾಬಾಳ ಹನುಮಂತರಾಯರು (ಪರದೇಂದ್ರ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಳ) ಒಂದೇಡೆ ಕಲೆಹಾಕಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ ಈ ಸಂಗ್ರಹದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಬಾಳುವೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಿರವಾದ ಮಾಹಿತಿ ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಪ್ರತಿತಿಗಳು, ಕಿರೀಗಳು, ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೆಣೆದಿರುವುದು ಏದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅವರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಒಕ್ಕಿಗಳಿವೆ, ಹೊಂದಾಡಿಕೆ ಅಪ್ಪಾಗಿ

ಇರದು ಇನ್ನೂ, ಅವರ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬಂದ ಇತರ ಹರಿಡಾಸರೂ ಪುರಂದರ ದಾಸರನ್ನು ಕುರಿತು ತಂತಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನೇ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಂಜಕವಾದ, ಆದರೆ ಅಬಧ್ಯವಾದ, ಕಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ

ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ. ಅವನ್ನು ಅವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಿರುವುದೂ ಇದೆ ‘ಗಿಳಿಯು ಪಂಚರದೋಳಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಹಾಡು ತಮ್ಮ ಮಾನು ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ , ‘ಮುಂಯುಕ್ಕೆ ಮುಂಯ್ಯ ತೀರಿತಯ್ಯ’ ಎಂಬ ಹಾಡು ವಂಧರಪುರದಲ್ಲಿ ಅದಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಹೊಡಿಸಿದಾಗ , ‘ಹರಿಕರಣರೆನ್ನ ಮನೆಯ ಮಟ್ಟಲು’ ಎಂಬ ಸುಳಾದಿ ಕುದೂರವಾಯಾಸ ಕೆವಿಯು ಅವರನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದಾಗ ‘ಅದದ್ದೆಲ್ಲ ಒಳತೇ ಆಯಿತು’ ಎಂದು ಹೊದಲಾಗುವ ಹಾಡು ತಮಗೆ ಹೊಡತಿಯ ನೇರವಿನಿಂದ ವಿರಕ್ತಿ ಒದಗಿದಾಗ , ‘ಬದುಕಿದೆನು ಬದುಕಿದೆನು ಭವವೆನಗೆ ಹಿಂಗಿತು’ ಎಂಬ ಪದ ಅವರಿಗೆ ವಾಸತೀರ್ಥರಿಂದ ಹರಿಡಾಸ ದೀಕ್ಷೆ ಒದಗಿದಾಗ , ‘ಕರೆದರೆ ಓ ಎನ್ನಬುರದ?’ ಎಂದು ಹೊದಲಾಗುವ ಹಾಡು ತಮ್ಮ ಮಲತಾಯಿ ತಮಗೆ ವಿವಾಹಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಯಾತ್ರಿಸಿ ವಿಫರಲಾಡಾಗ , ‘ತಿಳಿಯಾದು ಜನರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಹಿಮೆ’ ಎಂಬ ಹಾಡು ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆ ಅತ್ಯು ಮಾವಂದಿರಿಂದ ಅವಮಾನಿತಾದಾದಾಗ , ‘ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ದೊಡ್ಡದೋ ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ದೊಡ್ಡದೋ?’ ಎಂಬ ಹಾಡು ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ ಮಹಾರಾಯನು ತಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದಾಗ , ‘ಕದವನಿಕ್ಕಿದಳಿದಕೋ ಗ್ಯಯಾಳಿ’ ಎಂಬ ಹಾಡು ತಾವು ನಿತ್ಯಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಕೆಯ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಾಗ , ‘ಎಂದಟ್ಟಿ ಕೊಂಬೆ ರಂಗಯ್ಯನು’ ಎಂಬ ಹಾಡು ತಮ್ಮ ಶಿಶ್ಯ ಅಪ್ಪಣಿ ಭಾಗವತನಂತೆ ವಿಟ್ಟಲನೇ ಮೈವೆತ್ತಿಬಂದು ತಮ್ಮವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದಾಗ , ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವ ಕಲ್ಪನೆಗಳು , ವಿಚಾರದ ವಂದರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದ ತೂರಿಹೋಗು ವಂಧವು ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಜಯಾದಾಸರೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಲ್ಲವೆನ್ನ ಪ್ರಧಾನದ ಮಾತು

ಪುರಂದರದಾಸರನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ವಿಜಯಾದಾಸರ ಬೇರೆಬೇರೆ ಒಕ್ಕಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾಡಿಕೆಯಿಲ್ಲದ, ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲದ, ಸಂದಿಗ್ಧವೆನಿಸುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿಯುವ ಹಂಡರ ಇಷ್ಟೇ—(ವಿಜಯಾದಾಸರ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ) (1) ‘ಪುರಂದರವೆಬು ನಗರಿಯಲಿ ಜನಿತರಾದರು’ (ಒಂದು ಪದದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ವಿವರ, ಇನ್ನೊಂದು ಪದದಲ್ಲಿ ‘ಪುರಂದರಗಡದ ಒಳಗೆ ಹಿರಿಯ ಸಾವುಕಾರರನಿಸಿ’, ಮತ್ತೊಂದು ಪದದಲ್ಲಿ ‘ಪುರಂದರಾಲಯಷ್ಟುದಲ್ಲಿ’), ‘ಕೆಲವು ದಿನ ಸಂಸಾರವೃತ್ತಿಯಲಿ ಜರಿಸಿದರು’ (ಒಂದರಲ್ಲಿ ಇದು ವಿವರ, ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ‘ಪರಿಪರಿಯ ಸೌಖ್ಯಿಗಳ ಸುರಿಸುತ್ತ ಇರುತ್ತಿರಲು’), (3) ಅನಂತರ ‘ಜರಿದು ವೇರಾಗ್ಯವನ್ನು ತೊಟ್ಟು ದೃಢಮನಸಿನಲಿ, ತರುಣವಕ್ಕೆಳು ಸಹಿತ ಸೇರಿದರು ಕೆಷ್ಟಿಂಧವರತುಂಗ ಪಂಪದಲ್ಲಿ’ (ಎಂದರೆ

ವಿರಕ್ತರಾಗಿ ಹಂಟಿಗೆ ಬಂದರು) , (4) ‘ವಾಸವನೆ ಮಾಡಿದರು ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಒಳ ಮುದ್ದು ಗುರುಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶವನು ಕೊಂಡು ಪ್ರೇರಣೆ ಪರಾಗಿ ಪುರಂದರು ದಾಸರೆಂಬ ಪೇಸರಲಿ’ , (4) ‘ದೇಶವನೆ ತಿರುಗಿ ಪ್ರಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮೆಟ್ಟೆ, ಲೇಸಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಹಿಮೆಗಳ ಪೇಳಿ, ದುರಾಶೆಯನು ತೂರೆದು ವಿಟ್ಟುಲನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾದರು ಧರ್ಮನಡತೆಯಲಿ’ (ಇದು ವಂಥರಪ್ಪರವೋ ಹಂಟಿಯ ವಿಜಯ ವಿಟ್ಟುಲಾಲಯವೋ ತಿಳಿಯದು) , (5) ‘ಅವರಿಂದ ವಚನಗಳು ಎಲ್ಲ ವೇದಾಧರ ವಾಗಿ ಅವನಿಯೋಳು ತುಂಬಿಹಷ್ಟು’

ವಿಜಯದಾಸರು ಪುರಂದರೆದಾಸರ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಮುಂಚನ ಹೆಸರನ್ನಾಗಲಿ, ಅವರ ತಂದೆಯ ಹೆಸರನ್ನಾಗಲಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರನ್ನಾಗಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಬಂದು ಸಂದಿಗ್ಗಿವಾದ ಅವರ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನೋ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ವರದಪ್ಪನಾಯಕನೆಂದಿದೆ, ಜಗನ್ನಾಧ ದಾಸರೂ ‘ವರದನಾಮಕಚೂಸುರನ ಪುಡೆದಿಯ ಬಸಿರಿಸಲ್ಲಿ ಬಂದ’ವರಿಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ (‘ದಾಸರಾಯೂ ಪುರಂದರೆದಾಸರಾಯಾ’ ಎನ್ನುವ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ) ‘ಪುರಂದರವಿರಲು’ನೆಂಬ ಅಂಂತ ಅವರಿಗೆ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರಿಂದ ದೊರೆತ ವೇಳೆ ಅವರು ‘ಪುರಂದರದಾಸ’ರನಿಸಿದರಿಂದು ವಿಜಯದಾಸರ ಹೇಳಿಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊದಲು ಅವರ ಹೆಸರು ಶೀನಪ್ಪ (ಶ್ರೀನಿವಾಸ) ನಾಯಕನೆಂದೋ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕನೆಂದೋ ಇದ್ದಿತೆಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ನಂಬಿಕೆ ನಾಯಕನೆನ್ನುವ ಮಾತ್ರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನಾಗಲಿ ಕುಲವನ್ನಾಗಲಿ ಸೂಚಿಸುವಂಥದಲ್ಲ ಹಂಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಪರಿಸಿತರಾದರೂ, ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಅಶ್ವತ್ರಾದರೂ ಅವರು ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಎಂದೂ ನಿರ್ವಹಿಸಿದವರಲ್ಲ ದಾಸರಾಗುವ ಹೊದಲು ಶ್ರೀಮತ ಗೃಹಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಹುದು ‘ಗುರು ಪುರಂದರದಾಸ’ರೆಂಬುವರ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ವಿಟ್ಟುನೆಂದೂ, ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನಿವಾರರೆಂದೂ, ‘ವಚ್ಚೆ ಧನಧಾನ್ಯ ಕೋಟಾಧಿಕಾರಿಯು ಆಗಿ, ಅಷ್ಟದಿಕ್ಕಿಲಿ ದ್ವಾರ್ವೆ ಮೆರಯುತ್ತಿದ್ದಿ’ತೆಂದೂ ಹೇಳಿದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಂಬಲಾಗಿರುವ ಲೂಭವನ್ನಿಭಾವ ಪುರಂದರದಾಸರಿಗಿದ್ದ ತೆಂದು ವಿಜಯದಾಸರ ಬಾಲ್ಯಂದ ಬಂದಿಲ್ಲ

ವಿಜಯದಾಸರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ನೇಹ ಮುಂಚೆ ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದ ಪ್ರಸನ್ನವೇಂಕಟ ದಾಸರ (ನಿಯಾಂ ಸಂವತ್ಸರ 1674) ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಆಗಲೇ ಬಂದಿತು ಇವರ ಪದವ್ಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ವರರಣಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ

ತಂದೆ ಪುರಂದರದಾಸರ ಸ್ತುರಿಸುವೆ—ಎನ್ನ
ಮಂದಮತಿಗಳ ಕಲೆದು ಹರಿಭಟನಿಸಿಸುವ

ಗುರು ವಾತ್ಸರಾಯರ ಚರಣಾಬ್ಜಪಟ್ಟಿರಣ

ವಿರತಿ-ಭಕ್ತಿ-ಜ್ಞಾನಾರ್ಥಿನ

ವರ ಉಪನಿಷದ್ವಾರಿಧಿಗೆ ತಿಮಿಂಗಿಲನಹನ

ಧರೆಯ ಕವಿಕುಲ ಶಿಖಾದುಳೆಯೆನಿವನ

೮

ದಿನದಿನ ದ್ರವಾತ್ಸಿರಾಭದಲಿ ತಾಪ್ಯನ

ಕನಕಲೋಪ್ಯಸಮಾನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವವನ

ಫನ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ತಾವು ಬರಲೊಡಂಬಡದೆ ಹರಿ-

ಗುಣ-ಕೀರ್ತನೆಯಲಿ ಪರವಶನಾಗಿಹನ

೯

ಭವಜಲಧಿಗೋಪ್ಯದಕೆ ಸರಿಮಾಡಿ ಕಾಮಕೋರ್ಯ-

ಧವ ಹೆಚ್ಚಿ ಭಕ್ತಿಸುಧೆಯಂಡು ತೇಗಿ

ಭುವಿಯೋಜು ನಿಜಕೀರ್ತಿ ಹರಹಿ ಪವನಮತ-

ದವರೆನಿಷ ದಾಸರಿಗೆ ತವರೂಪ ತೋರಿದವನ

೧೦

ಕವನೋಕ್ತಿ ಮಳಿಗರೆದು ಹರಿದಾಸವರ್ಗಾಗಿಗೆ

ಅವಿರಳಾನಂದ ವಿತರ್ಥಿಸುವರ

ನವ ಭಕ್ತಿಯನು ಕಂಡು ಸಮೇಯದಾನಂದಪ್ರರ ಪ್ರ-

ಧಷನು ತೋರಿಸಿದೆಂಥ ಬಹುಕೃಪಾಕರನ

೧೧

ಗೀತ ರಾಯಿ ಸುಳಾದುತ್ತಾಫೋಗ ಪದ ಪದ್ಯ-

ವಾತ ಪ್ರಬಂಧ ರಚಿಸಿ ವಿಟ್ಟಿಲನ

ಪ್ರೀತಿ ಪಡಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಂಡು ನಲಿವ ವೈಪ್ಪಣ ವಾಗ್ರ-

ನಾಧ ಪ್ರಸನ್ನವೆಂಬ ಕೃಷ್ಣ ಶಿರ್ಯನ

೧೨

ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ವಕ್ತ್ವಿತ್ವದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ, ಹರಿದಾಸ್ಯದ ಹಿರಿವೆ, ಬದುಕಿನ ಉತ್ಸಾಹ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆಯವ್ಯೇ ಅವರ ಬದುಕಿನ ವಿವರಗಳಾಗಲಿ, ಕರ್ತಿಗಳಾಗಲಿ, ಪ್ರತೀತಿಗಳಾಗಲಿ ಏನೂ ರಾಣಿಸಿಗೆವುದಿಲ್ಲ ವಿಜಯದಾಸರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇವು ಯಾವುವೂ ಇನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಿ ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ! ವಾಸ ತೀರ್ಥರ ಶಿಷ್ಯರಂಬುದ್ದೇನೋ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸೂತಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ

ವಿಜಯದಾಸರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿಷ್ಯರೂ ಪ್ರಸಿದ್ದ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಹರಿದಾಸರೂ ಆಗಿದ್ದ ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರು (1727-1809) ವಿಜಯದಾಸರವ್ಯೇ ಪೂರ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ಬಗೆಯಬಹುದ್ದಲ್ಲ ? ಅವರ ‘ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ’ ಹರಿದಾಸ ವಾಜ್ಯರುದಲ್ಲಿ ಮೇರುಕೃತಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಿತ್ಯಾಯಿಕಗ್ರಂಥ ಇಂಥವರು ಪ್ರರಂದರ

ದಾಸರನ್ನ ಕುರಿತು ಹಾಡಿರುವ ಈ ಒಂದು ಹಾಡು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರನ್ನು
ಕುರಿತು ಇದ್ದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಯಾಗಲಿ,
ಅಡಬಿರವಾಗಲಿ, ಅದ್ದುತಪ್ಪಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಲಿ, ಅನಗತ್ಯ ವಿಚಾರವಾಗಲಿ
ಇಲ್ಲದಿರುವದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂ

ದಾಸರಾಯ ಪ್ರರಂದರ ದಾಸರಾಯ

ದಾಸರಾಯ ಪ್ರತಿವಾಸರದಲಿ ಶ್ರೀನಿ—
ಹಾಸನ ತೋರೊ ದಯಾಸಾಂದ್ರವೂರುಕಿ

ವರದನಾವಾಕ ಚೂಸುರನ ಮಂಡದಿಯೆ ಬ—
ಶಿರಲಿ ಬಂದು ನೀ ಮೆರೆದೆ ಧರಣೆಯೊಳು ರ
०

ಕುಲಿತೆಧರಾಹ್ಯಯ ಪ್ರೋಳೆಯೊಳು ಮಂಡದಿಮು—
ಕ್ಷುಳಿ ಕೂಡಿ ಸುಖಿದಿಂ ಕೆಲಕಾಲವಿರುತ್ತಿದ್ದೆ ನ

ಮನೆ ಧನ ಧಾಸ್ಯ ವುಹನ ವಸ್ತುಗಳನೆಲ್ಲ
ತ್ವಣಿಕ ಬಗೆದು ಕೃಷ್ಣಾ ಫೆಣವೆಂದೆ ಬುಧರಿಗೆ ಇ

ವ್ಯಾಸರಾಯರಲಿ ಭಾಸುರಮಂತೋಽಜ—
ದೇಶವ ಕೊಂಡು ರಮೇಶನನೊಲಿಸಿದೆ ಇ

ಪೂರ್ಕತ ಭಾವೆಯಲಿ ನೀ ಕೃತಿಪೇಣಿ ಅ—
ಪೂರ್ಕತ ಹರಿಯಿಂದ ಸ್ವಿಂಕೃತ ನೀನಾದೆ ಇ

ತೀಧರ್ವೈಶ್ವತಗಳೆ ಮೂರಿಂದುಹೆಗಳ
ಕೀರ್ತಿಸಿ ಜಗದಿ ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದೆನಿಸಿದೆ ಇ

ಪಾತಕವನನಿಧಿಪ್ರೋತನೆನಿಪ ಜಗ—
ನಾಂ ಧ ವಿರಲನ ಸಂಪುರ್ತಿಯ ಪದೆದೆ ಇ

ಪ್ರರಂದರದಾಸರಿಗೆ ಮೂರು ಗಂಡುವುಕ್ಕಿಂದ್ದ ವಿಚಾರ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ
ಹೊರಟ ಕಮಲಾಪುರದ ತಾಮು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಆಗಲೇ
ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ—ಲಕ್ಷ್ಮಣದಾಸ,
ಹೇಬ(ವ)ಣದಾಸ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಪದಾಸ ಎಂದು ಆದರೆ ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಳಾದಿ
ಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರಿಗಿದ್ದವರು ನಾಲ್ಕುರು ಮತ್ತುಂದೂ ('ದಾಸರು ದಾಸರ

సుతరు నాల్గుర ముందే '), అవరోందిగే కొడికోండు పురందరొచ్చరు 'పురందర', 'వరద', 'గురు', 'అభినవ', 'గురుమధ్యపతి' ఎంబ అంకిత గళింద కృతిరచన మాడిదరెందూ హేళిదే ఇదరింద నాల్గురు మచ్చుళ్ల హేసరు గళు పరదప్పె, గురుగాయి, అభినవ, మధ్యపతియీందు సంప్రదాయిద ఎటికే ఈ హేసరుగళు హేలే కాణేసిద శాసనదల్లి బరువ హేసరుగళిగింత టేరెయాగివ యిల్లవే ? కెడెయివనాద మధ్యపతిదాసనే మధ్యపతిదాసనేందేనోఏ బగేయు బహుచు శాసనద లక్ష్మిదాస, హేబ(వ)శాసనిగేను హేళువుదు ? హేబ(వ)ఇ ఎంబ హేసరు సోణిగపాదుచు బటుతః 'కయివదన' ఎన్నపుదర అపచురంతవిద్మితు, హేవణ ఎందిద్దు చేవ(బ)ఇ ఎందాయితోఏ ఏనోఏ ఇరలి, సంప్రదాయిద నాల్గునేయవనేల్లింద బంద ? సంప్రదాయిదల్లి ఇన్నో ఒందు ఎటికేయిదే, పురందరొచ్చరు బదుకిరువాగలే మొదల మూరపు మక్కుళు తీరికోండరెంబాడు మత్తు ఒందు వివరద సేవాజే, పురందరొచ్చరు మగళూ ఒచ్చుళు ఇద్ద లేంబుచు ! ఇదక్కి ఎల్లియు ఆధారపోఇ తిళియుచు

శాసకోడిదవరల్లి బళకేయల్లిరువ కేలపు హాడుగళల్లి 'వరదపురందర', 'గురుపురందర', 'అభినవ పురందర', 'గురుమధ్యపతి విరల' ఎంబ అంకిత గళిరువుదు కొడుబుదుత్తుదే ఆదరే అవెల్ల పురందరొచ్చరు మచ్చుళ్ల కృతిగళిందు హేళలు ఆధార సాలదు 'గురుమధ్యపతి విరల'నెంబ అంకితవన్ను హోత్తు ఎరడు హాడుగళల్లి ఒందు పురందరొచ్చరు బాళువేయల్లి నడేదద్దే ఒంబ పుసంగ వన్ను కురితద్దు 'కండగ్గేళిదరు పురందరొచ్చరు' ఎందు మొదలాగుత్తుదే ఇల్లి హంబియు యంతోయైద్దార ప్రాణిదేవరిగే నైవేద్యవన్నుట్టు బారిందు మగసాద తన్నన్ను కచ్చించిదరెందూ, తాను మగ్గుభక్తియింద ఇరిసిద నైవేద్యవన్ను కల్పిన హనుమంతను తిందినెందూ ఒక్క కొయిదే పురందరొచ్చరు కిరిమెయున్న సారువుడక్కింత హచ్చాగ్గి తన్న హగ్గుళికేయన్నో హాడి హోగళ కోండిరువ ఈ పద ఎష్టెరమట్టిగే అష్టు హేళియోఏ తిళియుచు మత్తు కోఁడొరు కొడగుసిన కతేయ ప్రభావ ఎష్టెరమట్టిగే ఇదియో ? ఇన్నోందు హాడు పురందరొచ్చరు మరణవన్ను కురితద్దు 'తెరథిదరు హరిపురకిందు' ఎందు మొదలాగుత్తుదే రక్తాష్టి సంవత్సరద పుష్టి బహుళ అమావాస్య భానువారదందు 'ఏరాపాక్ష క్షేత్రది' (ఎందరే హంబియల్లి) 'ఏరలన స్విధియలి' (ఎందరేనోఏ తిళియుదు, ఏజయివిరలన గుడియల్లోఏ?) 'తరీరపను ఇరిసి అనాధరను హరసి 'ఇత్తాదియాగి తరీరపిత్త తందెయూ, స్ఫురోపోఇద్దార మాడిద దీక్కుగురుపూ, సవాసనాప్సురూ ఆగిద్ద పురందర

ದಾಸರು ತೀರಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಮಗ, ಕವಿಯೂ ಹರಿದಾಸನೂ ಅಗಿದ್ದವನು, ರಚಿಸಿರುವ ಕವಿತೆಯಂತೆ ಅದೇನು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ ಮರಣದ ಉದಾಹಿಸಿನ ದಾವಿಲೆಯಂತೆ ಸಿದ್ಧವಾದ ಈ ಕೃತಿಯಾರದೆಂ್ಬೇ, ಯೂವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತೋ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ ಆದರೆ ಪುರಂದರದಾಸರು ತೀರಿಕೊಂಡ ವರ್ಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಹಾಡಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಲೆಯಿದೆ

4

ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದು ‘ಮದದಿವಾಕ್ಯಾಳ ಕೂಡಿ ಸುಲಿದಿಂ’ ಇರುತ್ತಿದ್ದು, ‘ವರಿಪರಿಯ ಶಾಶ್ವತಗಳ’ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ‘ಜರಿದು ವೈರಾಗ್ಯವನು’ ತಳಿದದ್ದುಹೇಗೆ ? ‘ಮನೆ ಧನ ಧಾಸ್ಯ ವಾಹನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ತ್ಯಾಂಕೆ ಬಗೆದು ಬುಧರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಥಣ’ವೆಂದದ್ದು ಹೇಗೆ ? ಇದನ್ನು ಹೇಳಲು ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿಯ ಕೆಂಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಿತವಾದ್ದರೆ ಪ್ರಸ್ತು ಈ ಕೆಂಗೆ ಮೂಲ ಎಲ್ಲಿಯಾದು ? ದಾಸರ ಪದಗಳಲ್ಲೇನೋ ಇದರ ಸೂಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಧ್ವನಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಇದು ವೋಟ್ಯು ಮೂದಲು ನಮ್ಮು ಕೆಣ್ಣೆಗೆ ಬಿಂಳುವುದು ವಿಜಯದಾಸರದ್ದೇಂದು ಹೇಳುವ ‘ಬೇಸರದೆ ಭಜಿಸಿರೋ ಪುರಂದರದಾಸರೇ’ ಎಂಬ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಆಗಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರು ಪರಮಲೋಭಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಲೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಇನ್ನಾವ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ, ಅದೇ ಕಾಲದ ಪ್ರಸನ್ನವೇಂಕಟದಾಸರ, ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಕೆಂಗೆ ಮೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಹಾಡೂ ವಿಜಯದಾಸರದ್ದೇ ಎಂದು ಖಚಿತವಲ್ಲ ಈ ಹಾಡಿನ ಹೇಳಿಯ ಒಂದೆರಡು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ‘ಕೇಶವವಿರಲ್’ ಎಂಬ ಅಂಶಿತವರುವುದನ್ನು ಧಾರವಾಡದ ಶ್ರೀಪುರಂದರದಾಸರ 400ನೇ ಉತ್ಸವ ಸಮಾತಿಯ ಸಂಪಾದಕರು ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ (ಶ್ರೀ ಪುರಂದರದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯ-6, ‘ಸಂಕೀರ್ಣಸಂಗ್ರಹ’, 1966, ಪು 28) ಈ ಅಂಶಿತದ ದಾಸರು 19ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದವರು, ‘ಅಭಿನವಜನಾದರ್ಶನವಿರಲ್’ನಂಬ ಅಂಶಕವ್ಯಳು ದಾಸರ ಶಿಷ್ಯರು ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿಯ ಕೆಂಗ ಪ್ರಾಚೀನತೆ ಇವ್ಯೇ !

ಕೆಂಗೆ ಕಾಲಬಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಸಾಲದಾದರೂ ಪುರಂದರದಾಸರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಮೂಲಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲು ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ವಿಜಯದಾಸರದ್ದೇಂಬ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಒಕ್ಕಣೆ ಹೇಗೆ

ಪುರಂದರ ಗಡದೊಳಗೆ ಹಿರಿಯ ಸಾವೃಕಾರನೆನಿಸಿ
ಪರಮ ಸೌಖ್ಯಗಳ ಸುರಿಸುತ್ತ ಇರುತ್ತಿರಲು
ನರಹರಿ ತ್ವರಿತ ಬಾರಹ್ಯಣನಾಗುತ ಕರುಣಾದಲ್ಲಿ ಅವರನು—
ದ್ವಿರಿಸಲೋನುಗ ಮನಗೆ ಪೋಗುತ ಯಜಮಾನನೆ ಕಂಡ
ಜರಿದು ಬಾರಹ್ಯಣನ ಹೋರಗೆ ಹಾಕಲು ಮರುದಿವಸ ಮತ್ತೊಂದಿಗಿ

ನಿಂತ ೦

ಬಾರಿಬಾರಿಗ ನಾಹಕಾರನ ಹೋರೆಗ್ಗೆ ತ್ವಿ ವೋರೆಯಿಲ್ಲದೆ
ಆರು ತಿಂಗಳು ಬೆಂಧು ಬೀಳಲು ನಾಯಕರಿತನ
ಆರುಬಿಟ್ಟು ರೆಂದು ಬೈಯುತ ಬೇಸತ್ತು ಎರಡು
ಹೇರು ರೊಕ್ಕು ಮುಂದೆ ಸುರಿಯುತ್ತ ‘ಅದರೊಳಗೆಂದು ದು—
ಡ್ವಾ ರಿಸಿಕೊ’ ಎಂದು ಪೇಳಲು ನಾರಾಯಣ ಬಿಟ್ಟೊದ

ನಗುತ ೨

ಹಿತ್ತಲಾ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆವನ ಮಡದಿಗಾಗಿ
ಹತ್ತಿಬಿದ್ದನು ‘ವಿತ್ತ ತಾ’ ಎನುತ ತನ ಮಗನ ಮುಂಜೆ—
ದೆತ್ತಿ ಕರವನು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುತಲಾ ಪಾರಣ ನುಡಿದಳು
‘ವತ್ತಣ ದ್ರವ್ಯವು ತನಗೆ’ನುತ ‘ನಿನ್ನ ಮಾಗಿನ
ಮುತ್ತಿನಾ ಮೂಗುತಿಯ ಕೊಡು’ ಎನೆ ಉತ್ತಮಳು
ತೆಗೆದಿತ್ತಾಕ್ಷಣ ೩

ಚೋಕೆಯಿಂ ಮೂಗುತಿಯನೊಯ್ದು ಆಕೆ ಗಂಡನ ಕಣ್ಣಿ ದುರಿ—
ಗ್ವಾಕಿದನು ‘ತಾಪಾಕಿ ಕೊಡು’ ಎನುತ, ಅದ ಕಂಡು ‘ಇದು ನ—
ಮ್ಯಾಕೆಯದು’ದು ಈತ ನುಡಿಯುತ್ತ ‘ಅನ್ನರೆದು ಇಂಥಾ—
ಡ್ವಾಕಿರಬಾರದೇ’ ಎನ್ನತ್ತ ‘ಬೆಲೆ ಹೇಳು’ ಎನಲು
‘ನಾಕು ನೂರಕು ಪಾಕಿ ಕೊಡು’ ಎಂದ್ವಾಕೆ ಹೋದನು ತಿರಂಗಿ
ಬಾರದೆಲೆ ೪

ತಿರುಗಿ ಬಾರಹ್ಯಣ ಬಾರದಿರಲು ಕರೆದು ತನ್ನೆಂಡತಿಯ
ಬರಿಯ ನಾಸಿಕವನ್ನೆ ಕಂಡನು ‘ಮೂಗುತಿಯು ಎಲ್ಲೆ’ನೆ
‘ಮುರಿದಿಹುದೆಂ’ದಾಕೆ ಪೇಳಲು ‘ಒಳಗೊಂಡಿಗಿ ನೀ ತಾರದಿರೆ
ಆರೆವೆ ನಿನ್ನಯ ಜೀವವನೆ’ನ್ನಲು ‘ವಿಷ ಕೊಂಬೆನೆಂ’ದು
ಕರದಿ ಬಟ್ಟಲ ಧರಿಸಲಾಕ್ಷಣ ತ್ವರಿತ ಹರಿ ಅದರೊಳ್ಳಾಕೆದೆ

೫

ಹರುಷದಿ ಮುಗಿತಿಯನೊಯ್ದು ಪ್ರರೂಪ ಕೈಯೊಳಗೆ ಇಡಲು
ತರಿಸಿ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಚೆಟ್ಟಿಗೆಯು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿರಲು
ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡಿದನು ಮಂಡಿಯು ‘ನಿಜ ಪೇಶು’ ಎಂದೆನಲು
ಅರಸಿ ವೇಳ್ಳಳು ಕೊಟ್ಟ ಸುದ್ದಿಯು, ಅಭಿಮಾನಕಂಬಿ
ಅರೆದು ವಿಷವ ಕುಡಿವೆನಲು ಶಿರಿರಹುಣ ತಾ ಕೊಟ್ಟ ಖಿರೆಯು ೯

‘ದೇವದೇವನು ಎನ್ನ ಮನದ ಭಾವವನು ತಿಳಿವುದಕೆ
ತಾ ವೃಧ್ಧಬಾಹ್ಯಣಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ, ಪರಿಪಕ್ಷವೆಸಗಿ—
ನಾನ್ಯವ ಕಾಲಕೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ವೈರಾಗ್ಯಭಾವದಿ
ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಚಂದ’ ಹೀಗೆನುತೆ ಮಂಬಿ ಧನ
ಕೋವಿದರ ಕರೆದಿತ್ತ ಹರುಷದಿ ಕಾವಣಯ್ದನ ದಾಸನಾದ ೧೦

ಕತಯಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ(!) ಸ್ವಾರ್ಥಸ್ವವನ್ನೂ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಸೌಗಂಧನ್ನೂ
ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಭಾವುಕರಾದ ವಿಮರ್ಶಕರು ಪರಿ
ಶೀಲಿಸಬೇಕು! ಈ ಹಾಡನ್ನು ವಿಜಯದಾಸರ ಮಂಡಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ವಿಜಯದಾಸರ
ಕವಿತಾಚಾಕುಯಾಕ್ಷೇತ್ರ ಬೇಲೆ ಬಾರದು! ಇರಲಿ, ಇದು ಕತೆಯ ಮೂಲಪಾಠ
ಮುಂದೆ ಇದು ಬಗಿಬಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟಿಸುದೂ ಉಂಟು, ಪವಾಡಕ್ಕೆ ಮನಸೋಲದ
ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಅದಕ್ಕೆ ಯುಕ್ತಿಯಾಕ್ರಮಾದ ಕವಚವನ್ನು ತೊಡಿಸಿರುವುದೂ ಉಂಟು
ಕತಿಗಿ ದಿಕ್ಕು ಕಾಣಿಸಲು ಪ್ರರೂಪದರದಾಸರ ಅಂಕಿತದಿಂದ ‘ವತ್ತ ಹೂದನವ್ಯಾ,
ವಿವ್ರನ ಎತ್ತ ಹುಡುಕಲಮ್ಮಾ?’ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿರುವುದೂ ಇದೆ!

ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಷ್ಟೆಕ್ಕೆ ಕೈಬಿಡೋಣ ಕತೆಯ ಮಾಸ್ತುವಿಕತೆ ಏನೇ ಇರಲಿ,
ದಾಸರ ವಿರಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹಿರಿಮೆ ಎಂಬುದನ್ನು
ದಾಸರೇ ನಿರೂಪಿಸಿರುವುದಿದೆ ವಿರಕ್ತಿಗೆ ವೊದಲು ದಾಸರು ಜಿಷ್ಟಣರಾಗಿದ್ದರೋ
ಇಲ್ಲವೋ, ಅವರಲ್ಲಿ ದೇವಭಕ್ತಿ ಇದ್ದಿ ತೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಂತೂ
ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಜಯದಾಸರ ಹೇಳಿಕೆಯೇ ಇದೆ ಪೂರ್ವಂಚಿಕೆಂಬೋಗದಲ್ಲೇ ತೊಡೆ
ಗಿಡ್ಡವರು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಹಂಬಲವನ್ನು ಹಿಡಿದರು ಈ ಪರಿವರ್ತನೆ
ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೇ ಸೋಜಿಗವೆನಿಸಿದ್ದಿರಬೇಕು ಅದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ
ಹೆಂಡತಿಯ ಪ್ರಭಾವ ಮನದಟ್ಟಾಯಿತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ‘ಅದರ್ದಲ್ಲಿ ಒಳಿತೇ
ಅಯಿತು’ ಎಂದು ವೊದಲಾಗುವ ಪ್ರಾರ್ಥಿರಾಗಿದ ಪದವೋಂದರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕಾಣ
ಬಹುದು—

ದಂಡಿಗೆ ಬೆತ್ತು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ
ಪುಂಡೆ ಬಾಗಿ ನಾಚುತಲಿದ್ದು
ಹೆಂಡತಿ ಸಂತತಿ ಸಾಸಿರವಾಗಲಿ
ದಂಡಿಗೆ ಬೆತ್ತು ಹಿಡಿಸಿದಳಯ್ಯ

೦

ಗೋಪಾಳ ಬುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ
ಭೂಪತಿಯಂತೆ ನಾಚುತಲಿದ್ದು
ಆ ಪತ್ತಿಯು ತಾ ಷ್ರುತಿಯಿಂದಲಿ
ಗೋಪಾಳಬುಟ್ಟಿಯು ಹಿಡಿಸಿದಳಯ್ಯ

೨

ತುಳಸೀಮಾಲೆಯ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ
ಅಲಕ್ಕೊಂಡು ನಡೆಯುತಲಿದ್ದು
ಜಲಜಾತ್ತಿಯು ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ವಿರಲನ
ತುಳಸೀಮಾಲೆಯ ಹಾಕಿಸಿದಳಯ್ಯ

೩

ದಂಡಿಗೆ-ಬೆತ್ತುವೆಂದರೆ ಹರಿದಾಸರು ಬಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಂತೀವಾದ್ಯ ಅದನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತೇ,
ಹಾಡುತ್ತೇ ನಡೆಯಾದರು ಗೋಪಾಳಬುಟ್ಟಿಯೆಂದರೆ ಎದಭುಜದಿಂದ ಇಳಿದ್ದ
ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರ (ಬಿದಿರಿನ ಬುಟ್ಟಿ), ಹಾಡುತ್ತೇ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮನೆಗಳ
ವುಂದ ಹಂಗಸರು ಹಿಡಿ ಆಕ್ಷಯನ್ನು ಆ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗೆ ಸುರಿಯುವರು ತುಳಸೀ
ಮಾಲೆ ಹರಿದಾಸದ್ವೀರ್ಯೆ ಪ್ರತೀಕೆ ಬಡತನದಲ್ಲೇ ಉಳಿದು, ಅಂದಂದಿನ ಕೊಳನ್ನು
ಅಗಾಗ ಗಳಿಸಿ, ನಾಳೆಗಿಂದು ಏನನ್ನೂ ಇಡದೆ, ಸಾಲದೆಂದು ಕರುಬದೆ, ಬಂದದ್ದರಲ್ಲಿ
ತೈಪ್ಪರಾಗಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹರಿಭಜನೆ ಮಾಡುತ್ತೇ ಬಾಳನ್ನು ಕಳೆಯಾವುದೇ
ಹರಿದಾಸ ದೀಕ್ಷೆ ದಾಸರು ವಿರಕ್ತಿರಾದ ಹೇಳೆ ಒಲಿದು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ
ಬದುಕಿನ ಬಗೆಯ ಚಿತ್ರಣಪೂ ಇಲ್ಲಿದೆ

ವಿರಕ್ತಿ ಒದಗಿದಮೇಲೆ ಹಂಪಿಗೆ ಬಂದದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸರಾಯಸ್ವಾಮಿಗಳ
ದರ್ಶನವಾದದ್ದು, ಅವರಿಂದ ಹರಿದಾಸದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ವಿವರ
ಗಳು ಪಾರಚೀನ ಆಕರಗಳಿಲ್ಲ ಇವನ್ನು ಸಮರ್ಥಸುತ್ತವೆ, ಪುರಂದರದಾಸರ ಪದ
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವು ಸ್ವಾಪ್ನವಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿಬಂದಿವೆ ಸುಳಾದಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ

ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಕರ್ನಿಕಮಲ ದರುಶನವೆನಗೆ
ಪಿಸುಜನ್ಯದ ಸುಕೃತಫಲದಿ ದೊರಕಿತೋ
ಎನ್ನ ಸಾಸಿರ ಕುಲಕೊಟಿ ಪಾವನ್ನವಾಯಿತು

ಶ್ರೀತನ ಭಜಸುವುದಕೆಧಿಕಾರಿ ನಾನಾದೇ
ದೋಪರಹಿತನಾದ ಪ್ರರಂದರ ವಿರಲನ
ದಾಸರ ಕರುಣಾಪು ಎನ್ನ ಮೇಲೆ ಇರಲಾಗಿ

ಮತ್ತು

ಗುರುವಾಯಸರಾಯರ ಚರಣವೇನಗೆ ಗತಿ
ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ ಆರಿತೆ ಇವರಿಂದ

ಎನ್ನುವ ಒಕ್ಕಟ್ಟೆಗಳಿವೆ ಮತ್ತೆ ತಪಃಗೆ ‘ಪ್ರರಂದರ ವಿರಲ’ನೆಂಬ ಅಂಕಿತವು
ಅವರಿಂದ ದೊರೆತೆದ್ದನ್ನೂ ಇಡೇ ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಅಂಕಿತವಿಲ್ಲದ ದೇಹ ನಿಷೇಧ
ಅಂಕಿತವಿಲ್ಲದ ಕಾವ್ಯ ಶೋಭಿಸಿದು
ಅಂಕಿತವಿಲ್ಲದ ಇರಬಾರದೆಂದು ಜ
ಕಾರಂತವನು ಮಾಡಿ ಎನ್ನುಗಳೇ
ಪಂಕ್ಜನಾಭ ಶ್ರೀಪ್ರರಂದರ ವಿರಲನ
ಅಂಕಿತವೆನಿಗ್ತ ಗುರುವಾಯಸಮುನಿರಾಯ

ದಾಸರು ಮೊದಲಿಗೆ ಭಾಗವತ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ವೈಷ್ಣವರಾಗಿದ್ದ ರೆಂದೂ,
ವಾಯಸರಾಯರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತಪ್ತಮಾನಾರಂಬನ, ಮೂಲಮಂತೋಪದೇಶ, ಹರಿ
ದಿಷ್ಟೀ, ಕಾವಾಯಂಕಿತಗಳು ದೇಹರೆತು ಮಾಡ್ದವೈಷ್ಣವ ಗೃಹಸ್ಥರಾದರೆಂದೂ ಹರಿದಾಸ
ಪಂಧದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲನೆಯು ಆಗತ್ಯವಿದೆ ಪ್ರರಂದರ
ದಾಸರು ಎಳಿತನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಪಂಥ ಹರಡಲು ಮುಖ್ಯ
ವಾಗಿ ಮರಾರೀ ಸಂತರು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಹಾನುಭಾವ
ಪಂಧದ ಪೂರುಳ್ಳಪೂ ಆ ಕಡೆ ಇದ್ದಿತು ಸೌರಾಪ್ರದ ಚಕ್ರಧರನೆಂಬ ಸಂತನು
(ಜನ್ಮ 1153ರಲ್ಲಿ) ಸಾತ್ತವಿಸಿದ ಈ ಪಂಧವು ಉತ್ತರ ಕನಾರ್ಕಚ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ,
ವರಹಾಡ, ಗುಜರ್ತ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿತು ಇದನ್ನು ‘ಅಕ್ಷಯತ ಪಂಧ’
ವೆಂದು ಕರೆಯುವುದೂ ಇದೆ ಇದರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಮರಾರೀ ಸಂತರೂ (ಅವರಲ್ಲಿಂ
ಜಳ್ಳನದೇವ) ಮೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು ವೈದಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಇವರ ಧರ್ಮ, ಕರ್ಮ,
ಆಚಾರ, ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾದರೂ ವಣಾರ್ಶರ್ಮ ವೈವಿಧ್ಯದ ಕಡೆ ಇವರು
ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ವೈದಿಕ ಕರ್ಮರ ಮಾಡಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಇವರು
ಪುರಸ್ಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ದಿನನಿತ್ಯದ ವೈವಹಾರದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಿಗೂ ಹೆಗೆಸರಿಗೂ ಸಮಾನಾಧಿಕಾರವೇ ಈ ಪಂಧರ ಮುಖ್ಯ ವಿವರವೆಂದರೆ

ಕೃಷ್ಣ ಭಕ್ತಿ, ಭಾಗವತ ಎರಡೂ ಇವರಿಗೆ ತುಂಬಿ ಆದರಿಂದೆಯವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇವರು ಹೈಲೋಹಿಸಿದ ಭಾಗವತ ಧರ್ಮ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಚೇರೂರಿದ ಮೇಲೆ ವಿಟ್ಟಲನ ಉಪಾಸನೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಒತ್ತು ದೊರಕಿತು ಹದಿಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಹೇಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಾನುಭಾವ ಪಂಥ, ಭಾಗವತಧರ್ಮ, ವಿಟ್ಟಲ ಭಕ್ತಿ ಇವು ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು ಈ ಮೂರೆಕ್ಕೂ ಏರೋದೆವಿಲ್ಲದೆ ವಾಧ್ಯಾಚಾರ್ಯರು ಏರ್ಜಿಸಿದ ಪೈಪ್ಲ ಪಸಂಪ್ರದಾಯ ತಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು

ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಹಂಪಿಯಲ್ಲಿ ಯೊವ್ಯೋದು ನಿರ್ವಿಷ್ಠ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಂದಕ್ಕೆ ಪುರಸ್ಕಾರವಿದ್ದಿಲ್ಲಂದು ಹೇಳಬರುವುದಿಲ್ಲ ಆದಳತದ ಅದವಾ ಅರಸರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮತನಿವ್ಯೇ, ಧರ್ಮಭೇದಗಳು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಹಿತವಲ್ಲ ವಿಜಯನಗರದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮೊದಲ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಿಡಿದ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರ ಪ್ರಭಾವವಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಪಾಶುಪತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಕ್ರಿಯಾಶ್ಕ್ರಿಗುರುಗಳ ಪ್ರಭಾವವಿದ್ದಿಲ್ಲ ಅನಂತರ ರಾಮಾನುಜಾ ಚಾರ್ಯರ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಬಂದ ತಾತಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ, ಮಾಧ್ವಸಂಪ್ರದಾಯದ ಶ್ರೀಪಾದತೀರ್ಥರ, ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ಪ್ರಭಾವವೂ ಇದಿಲ್ಲ ತು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಕೃಷ್ಣ ದೇವರಾಯ ಮಹಾರಾಯ ಸ್ವೀಂತಿನಿವ್ಯೇ ಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ, ರಾಜಗುರುಗಳು ತಾತಾಚಾರ್ಯರೇ ಆದರೆ ಮಾಧ್ವ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಾದ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತುಂಬ ಗೌರವಾದರಗಳು ಪ್ರರಂದರ ದಾಸರು ವಿರಕ್ತಿಯನ್ನು ತಳೆದು ಹಂಪಿಗೆ ಬಂದಾಗ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ಬಳಿಯೇ ಹೇಳಿದುರದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತೂ ಹಾಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಒಡಗಿದ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಧ್ವಸಂಪ್ರದಾಯದ್ದೇ ಎನ್ನುವುದೇನೋ ಸಹಜವೇ ಹೊದಲಿಗ ಭಾಗವತ ಸಂಪ್ರದಾಯದರ್ವಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದ ದ್ವಾದಶನಾಮಗಳ ಧಾರಣೆ, ತ್ರಿಖೀರ್ಮಣಿಯಿ ಮಾಲೆ, ಜಂಡನದ ಬಳಕೆ, ಹರಿನಾಮ ದೀಕ್ಷೆ ಇವೆಲ್ಲ ಹೊದಲೇ ಇದ್ದರಿಂದೇ ತಪ್ತಿಮುದ್ರಾಂಕನವೂ ಅಂತಿಮ್ಮಾ ಮಾಧ್ವರಾದದ್ದರೆ ಕೆರುಹು

ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು (ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರ ಆದರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರಾಗಿ ಇವರನ್ನು ವ್ಯಾಸರಾಯರು ಅಥವಾ ವ್ಯಾಸರಾಜರು ಎಂದೂ ಕರೆಯುವುದು ವಾಡಿ) 1441ರಲ್ಲಿ (ಅಥವಾ 1478ರಲ್ಲಿ, ಇದು ಬಿ ವೆಂಕೋಬರಾಯರೆ ಎಣಕೆ) ಹುಟ್ಟಿ, ಬೃಹತ್ತಣ್ಣತೀರ್ಥರೆಂಬುವರ ಬಳಿ ತಿಕ್ಷೇಣವನ್ನು ಪಡೆದು, ಮುಳುಬಾಗಿಲನ್ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪಾದ ರಾಜರೆಂಬ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಧ್ವಯಿತಗಳಲ್ಲಿ (ತೀರೆಕೊಂಡ ವರ್ಷ 1480) ಶಿವೈವೃತಿ

మాడి, విజయనగర అరసర సామంత సాళువ నరసింహన కరెయన్న మన్నిసి చెంద్రగిరిగి 1476ర సుఖారిగి హోదరు కృష్ణదేవరాయ మహారాయను ఇవర వ్యక్తిత్వదింద ఆశ్రమితనాగి ఆవరన్న హంటియల్లో ఇరిసికొండెను అవనిగి మారకాగి ఒడగిచ్చ కుహయోగపన్న ఇవరు పరిహరిసిదరెందు ప్రతీతి ఇవరు కొణాటక వ్యాంత్యదల్లల్ సంచరిసి భాగవత ధ్యమూవపన్న ఏతేషాగి ప్రచార మాడిదరు అవర తిష్టరల్లి రాఘవేంద్రస్వామిగళ పరమగురుగులాద విజయింధ్రతింధరు (1514-1595), పూర్వాదికగురుగళూ గ్రంథచక్తరులూ విద్వాంసరూ ఆద ఉడుబియ వాదిరాజుస్వామిగళు (1480-1600), బంగాళద కృష్ణజ్యేతన్యం పూర్వసూరిగళాద లక్ష్మితింధరు, పురందరదాసరు, వ్యకుందరదాసరు, కెనకదాసరు సేరిద్వార అవరు తిరికొండెద్దు 1539రల్లి, విళంబి సంపత్తిరద ఫాల్గుణ ఒహుళచప్పతి స్థిరపారదల్లి, ఎందరే మాచో ఎంపరందు

ఇవరన్న కురితు పురందరదాసరు సుళాదియోందన్న రచిసి అవర వ్యక్తిత్వద కిరిమెయిన్నా, నాథనీయ ముఖిగళన్నా వివరిసిద్దారే

శేషావేష ప్రహ్లాదసపతారవైనిసిద
వార్షసరాయనేంబ పేసరు నినగేందంతే
దేశాధిపగే బంద కుహుయోగపను నూళి
నీ సింహాసనవనేరి మేరదె జగవరియే
వార్షసాభియను బలిసి కాతిదేశదోళల్ల
భాసుర కీతింధను పడెదె నీ గురురాయ
వాసుదేవ పురందరవిరలన దాసరోళు
లేత నిన్నుంతే వేగ్ ఈర కాణే నాను

సిరినారాయణయోగి శ్రీపాదరాయరల్లి
వరవిద్యాభ్యాసవ వహాదిదె నీను
ధరేయోళు విజయింధ్ర వాదిరాజరేంబ
పరమాత్మ పదెదు మేరదె కీరుతియు

పరమధ్వ మతవెంబ సాగరదోళు ఆవ
తరిసిదె పూర్వాంధ్రమసంతే నీను
ధరేయోళు బ్రహ్మణ్ణర కుపరనేందనిసిదె నీను

ಪ್ರರಂದರೆ ವಿರಲನ ಕರುಣಾವ ಪಡೆದೆ
ಕರುಣಾಕರನವ ಪರನೆಂದು ಅರುಹಲು
ದುರಿತಗಳ್ಲಿವ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡೆ ನಾನು

ವಾಸ್ತಿಂಥರ ಬಳಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಕೆಲಕಾಲ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ
ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಏಜಯದಾಸರ ಪದವೋಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ

‘ವಾಸವನೆ ಮಾಡಿದರು ಪ್ರಕ್ಷುದನವತಾರ
ವಾಸರಾಯಂರ ಬಳಿಯೆ ಮುದ್ರೆ ಗುರುಮಂತ್ರ ಉಪ-
ದೇಶವನು ಕೊಂಡು ವೈಷ್ಣವರಾಗಿ ಪ್ರರಂದರ-
ದಾಸರೆಂಬುವ ಯೇಸರಲ್’

ವಾಸತಿಂಥರಿಂದ ವಂಂತೋಪದೇಶ—ಅಂಕಿತಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನಂತರ ಕೃತಿರಚನೆಗೆ
ತೊಡಗಿದರೆಂದು ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರ ಪದವೋಂದರ ಒಕ್ಕಣೆ

‘ವಾಸರಾಯಂರಲಿ ಭಾಸುರಮಂತೋಪ
ದೇಶವನು ಕೊಂಡು ರಮೇಶನನೊಲಿಸಿದೆ
ಪೂರ್ಕತ್ವಭಾವೆಯಲಿ ನೀ ಕೃತಿ ಹೇಳಿ ಆ
ಪೂರ್ಕತ ಹರಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕೃತ ನೀನಾದೆ

ಆದರೆ ಹಂಪಿಯಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಕಾಲವೂ ನೆಲಿಸದೆ ಹರಿದಾಸರಾಗಿ ಉಂರೂರು ತಿರುಗಲು
ಮೊದಲಿಟ್ಟರು, ಹೊದೆದೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಧರ್ಮ-ಪ್ರಚಾರ, ಕೃತಿರಚನೆಗಳಿಂ ನಡೆದುವು
ಏಜಯದಾಸರ ಪದದಲ್ಲಿ

ದೇಶವನೆ ತಿರುಗಿ ಪ್ರತ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮತ್ತಿ
ಲೇಸಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾಹಿಮೆಗಳ ಹೇಳಿ ದು
ರಾಶೆಯನು ತೊರೆದು ಏಟ್ಟಿಲನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ
ವಾಸವಾದರು ಧರ್ಮನಡತೆಯಲ್ಲಿ

ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ, ಕಡೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹಂಪಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರೆಂದು
ಭಾವಿಸಬೇಕು

ವಾಸತಿಂಥರನ್ನು ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಕಂಡದ್ದು ಎಂದು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಸ್ವಾಷ್ಟ
ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳು ಇದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಅಷ್ಟಿಟ್ಟು ನೀರೆ
ವಾಗುತ್ತವೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಹಂಪಿಗೆ ಬಂದಾಗ ವಾಸರಾಯಾರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರು

ತ್ತಿದ್ದರು , ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ಅರಸನಾಗಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಅಧಿಕಾರದ ಅವಧಿ 1509 ರಿಂದ 1530 ರವರೆಗೆ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ಚಂಡ್ರಗಿರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಸಾಳುವ ನರಸಿಂಹನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ , 1476ರಲ್ಲಿ ಅನಂತರ 1500ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ದೇಶ ಸಂಚಾರವನ್ನು ಹೈಗೊಂಡು ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ 732 ಹನುಮಂತನ ಶಿಲ್ಬಾ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿತ್ವ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ ಅವರು ಹಂಪಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕು ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನಿಗೆ 1521ರಲ್ಲಿ ಒಡಗಿದ ಕುಹಾಯೋಗವನ್ನು ಇವರು ವರಿಹರಿಸಿದರೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಬಲ ವಾಗಿದೆ , ಇದನ್ನು ಪ್ರರಂದರದಾಸರೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಸೋಮನಾಥನ್ 'ವ್ಯಾಸ ಯೋಗಿ ಚರಿತ'ಯಂಬ ಸಂಸ್ಕृತ ಕಾವ್ಯ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲೂ ಇದರ ಉಲ್ಲೇಖಿದೆ ಆದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟು ಪತಿಹಾಸಿಕವೋ ತಿಳಿಯೆಡು ಎಂದಮೇಲೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಂಪಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿರಬೇಕು 1526ರ ಫೆಬ್ರುವರಿ 24 ರಂದು ಕುಮಾಪುರದ ತಾಮ್ರಶಾಸನ ಹೊರಟದ್ದು , ಈ ಹೊದಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಂತೆ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ಹಲವು ಮಂದಿಗೆ ಹೆಂಬಕೊಟ್ಟಿದ್ದುನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಮೂಲವರು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆಯನ್ನೇ ಎಂದರೆ ಆ ವೇಳೆಗೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಹಂಪಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿರಬೇಕು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ದಾನಾಕರೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಮನಪರಿಕೆಯಾಗಲು ಬಾಧಾರು ವರ್ಷಗಳ ಪರಿಚಯ ಪಾದರೂ ಇದ್ದಿರಬೇಕಳ್ಳಿಯೇ ? ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಕುಟುಂಬ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಹಂಪಿಗೆ 1520ರ ಹಿಂಬಂಬುಂಚು ಬಂದರೆಂದು ಹೇಳಿಬಹುದು ಎಂದರೆ ಆಗ ಪ್ರರಂದರ ದಾಸರಿಗೆ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತುವರ್ಷ ಪೂರ್ಯ , ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರಿಗೆ ಸುಮಾರು ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ತಮ್ಮ ತೊಂಬತ್ತುರಜನೆಯು ಪಯ್ಯಾನ್ನಲ್ಲಿ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದು 1539ರಲ್ಲಿ , ಅಷ್ಟು ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ ಮಹಾರಾಯನು ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದು , ಆಕ್ಷತದೇವರಾಯನು ಅರಸನಾಗಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಅಳಿಯ ರಾಮರಾಯನಿಗೂ ಅಷ್ಟುತ್ತದೇವರಾಯನಿಗೂ ಸತ್ಯವ್ಯಾದ ಹೈಮೇಂದ್ರ ಗೋಳಕೊಂಡ ಸುಲ್ಬಾನನು ವಿಜಯನಗರದ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಿರುಕುಳ , ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಗೊಂದಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ , ಅರಸನು ದಂಡಯಾತ್ರೆಗೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹಂಪಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಹಂಪಿಯೇನು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ವಾಸ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ತಾಣವನ್ನಿರಲಾರದು ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ಮರಣಾನಂತರ ದಾಸರು ಹಂಪಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇಶ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋರಿಸಿರೆಂದು ತೋರುತ್ತೆದೆ

ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರೊಂದಿಗೆ ಹಂಪಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕನಕದಾಸರ ಪರಿಚಯ , ಸ್ವೀಕ್ಷಪ ಒಡಗಿದವು ಕನಕದಾಸರೂ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರಿಂದ ಹರಿದಾಸದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವರು ಬಹುಶಃ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಹಂಪಿಗೆ

ఒరువ మోదలే కనకదాసరు వ్యాసతీథర శిష్టరాగిద్దు, కచియిందు డేసరాగిద్దురు పురందరదాసరిగే కనకదాసరల్లి తుంబ గౌరవచుద్దిల్లిద్దితు ‘కనకదాసన మేలే దయుమాడలు వ్యాస, మునియి మరదవరెల్ల దూరి కొంబువరు’ ఎందు మోదలాగువ కాంబోదిరాగద హాడోందరెల్ల కనకదాసర ఓరిపెయించు బళ్ళిక్కిద్దారే కనకదాసర శృతిగళ్లి పురందరదాసర ఖల్లేఖి కాణిసుపుద్దిల్ల బహుభి కనకదాసర జీవికటాలదల్ల పురందరదాసర ప్రఖ్యాతియిన్నా మూడికొండిరలారదు

పురందరదాసరు హంపియిన్న బిట్టిందు క్షేత్రాణసేగే తోడిగిదరిందు తోఏరుత్తె ఆవరు మత్తె మత్తె హోగుత్తిద్దు దు తిరుమలే—తిరుపతియి గుడిగే, సాసిరనాపుద వేంకటరమణ అవర ఇష్టద్వేవ ఈ దేవరన్న కురితు ఆవరు రంకిసిరువ శృతిగళీగే లెక్కావే ఇల్ల ఈ క్షేత్రద ప్రఖ్యాతి పురందరదాసరు హంట్టిబేధిరిబహుదాద ప్రదేశదల్లియూ ఇద్దితు, వయస్సుద మేలే ఒందు వాసమాడతోడిగద విజయానగర రాజుదల్లూ ఇద్దితు అరస కృష్ణదేవరాయి, అవన నంతర అఱ్యతదేవరాయ ఇవరిచ్చరూ ఆ దేవరిగే నిష్టియింద నడెదుకొండపరు తమ్మ గురుగళాద వ్యాస తీథరూ ఈ దేవర భక్తరే, బెట్టిద మేలే నింతా 1486రింద 1498 రవరిగే దేవరిగే నిత్యాజ్ఞనే స్తుతిసుత్త ఇద్దరింబ ప్రతీతియూ ఇదే హిగాగి పురందరదాసరు తిరుమలే—తిరుపతియిన్న ముచ్చికొండిద్ద రేందరే ఆళ్ళయి వేనిల్ల

ఇదల్లదే శ్రీరంగ, కంచి, కాళహస్తి సింహగిరి, హస్తిత్యేల, శ్రీముష్ట, మన్మారుగుడి, శ్రీత్యేల, ఉండుపి, సేతు మోదలాద క్షేత్రగళ్లేల్ల సుత్తాది ద్వరెందు ఆవర పదగళింద తిథుబురుత్తె డే హోదకడెయల్లేల్ల క్షేత్రద మాకాత్మ్య, ఆల్మిన అచాముఖతీయి వైభవ, ఆల్మిన పురాణ ప్రసక్తి ఇవన్న కురితు కృతిగళన్న రచిసతోడగిదరు జగన్నాథదాసరు

‘తీథర క్షేత్రగళ మూలతియమహిమగళ
కేతియిసి జగది కృతాధ్యనేంద్రిసి
పాతకపననిధి పోతనేనిపే జగ
న్నాథ విరలన సంప్రితియ పడేద’

ఎందు నేనేసికొండిద్దారే (‘దాసరాయా పురందరదాసరాయా’ ఎంబ పదద కడెయ భాగ)

ಪುರಂದರದಾಸರು ತೀರಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲಕ್ಕು ಹಂಪಿಗೆ ಹಿಂದಿರಂಗಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದೆ ಅವರ ವಾಗ ಮುಧ್ಯವತಿಯ ರಚನೆಯೆಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ('ಗುರು ಮದ್ಯವತಿವಿರಲ'ನೆಂಬ ಅಂಶವಿದೆ) ಅವರು 'ಶರೀರವನಿರಸಿದರು' 'ವಿರೂಪಾತ್ಮಕ್ಕೇತ್ರದಿ ವಿರಲನ ಸನ್ನಿಧಿಯಾದಿ' ಎಂದು ಸ್ವಷ್ಟೋಚ್ಚಿಯಾದ ಆದರೆ ವಿಜಯದಾಸರು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮದೊಂದು ಸುಳಾದಿಯಲ್ಲಿ

‘ಮುಕ್ತಾರ್ಥಿ ಹರಿಪೂದಾಸಕ್ರೂರಾಗಿ ಧ್ವನಿಸುತ್ತ
ರಕ್ತಾತ್ಮಿವಶ್ವರದ್ವರ್ವಾರ ಇಂದುಕ್ಕರಿಯ
ಯುಕ್ತ ಪ್ರವೃತ್ತಮಾಸದಿ ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ

‘ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಾರಿದರು ವಿರಕ್ತಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ವಡೆದು’

ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನಿಯಾರ್ಥಿ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿಲ್ಲ ನಿಯಾರ್ಥಿದ ದಿನ ವೇನೋಡೆ ಎರಡೂ ಒಕ್ಕಣಿಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತಾತ್ಮಿ ಸಂಪತ್ತರವೇ, ಪ್ರವೃತ್ತಮಾಸವೇ, ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಭಾನುವಾರವೇ ಸ್ವಾಮಿಕಣ್ಣ ಪಿಠೇಯವರ ಗುಣಿತದಂತೆ ಇದು ಶ್ರಸ್ತಾಬ್ದಿ 1565ರ ಜನವರಿ ಎರಡನೆಯು ದಿನವಾಗುತ್ತದೆ

6

ಪುರಂದರದಾಸರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಗುರುತಿಸಿದವರು ಅವರ ದೀಕ್ಷಾ ಗುರುಗಳಾದ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರೇ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ಸ್ವತಃ ಪಂಡಿತರು, ಕವಿಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತ-ಕನ್ಸುದ ಎರಡೂ ಭಾವಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಿರಚನೆಮಾಡಿದವರು ಶಾಸ್ತ್ರನಿಷ್ಠವಾದ ವ್ಯಾಸಕೂಟಿ ಮತ್ತು ಹರಿದಾಸ್ಯ ನಿಷ್ಠವಾದ ದಾಸಕೂಟಿ ಎರಡನೂ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದವರು ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬಣ್ಣಾರು ಗುರುಮದಲ್ಲಿ ಹಂಟಿದ ಇವರು, ತಮ್ಮ ಏಳನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಭ್ಯಾಸಿನ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರಿಂದ ಸಂನ್ಯಾಸಾಶ್ಚರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಂಡ ಕಾಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ, ಉತ್ತರಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ನವ್ಯನ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಸ್ತರೂಪರೆನಿಸಿದ ಗದಾಧರ ಮಿಶ್ರ, ಪಕ್ಷಧರಮಿಶ್ರ, ಮೊದಲಾದ ಪಂಡಿತರೊಂದಿಗೆ ವಾಗ್ವಾದಮಾಡಿ ಜಯಪತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವವರಿಗೆ ಅವರು ವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲೇ ನಿಷ್ಟಿರು. ಅವರ 'ತರ್ಕತಾಂಡವ' (ನ್ಯಾಯ ವೈಶೇಷಿಕ ಮತ ಖಿಡನ), 'ನ್ಯಾಯಾಮೃತ' (ಅಧ್ಯಾತ್ಮ

మంతుండన), ‘జంద్రుకా’ (తత్త్వప్రకాశింయ టిప్పోణి), ‘భేదోజ్ఞేవన్’, (అజ్ఞైతమతిలండన), ‘మందారమంజరి’ (బిండనత్రయ వ్యాఖ్యాన) ఈ సంస్కృతగ్రంథగళెన్న పరిశీలిసిదపరిగి అవర వైదుష్ట, వాదకౌతల, ప్రమేయి నిరూపణాసమధ్వగ్రంథగళు మనదట్టుగుత్తువే ద్వైతమతమే వేదవ్యాసర మత ఎంబ త్రధ్మయిల్స్, శాస్త్రరసికరాద వైదికాచారస్వత్తురాద పండితరు వ్యాస తీథర గ్రంథగళెన్న అవర బలియే ఒడి, ఆవన్న తిష్ఠరిగి వారహేణ, అవక్ష్య టీకి టిప్పోణగళెన్న బరెదు కృతాధ్వరాగువేందరు ఇవరద్దే వ్యాససెకోటిపాయితు ఇంధ పండితరు అవర సుత్ర నేరెదద్దు సహజవే

అదరె ఉత్సర్వేతద ద్విజయవన్ను ముగిసి అవరు తాయ్యా కిగి హిందిరు గిదాగ అవరు నేరికొండచ్చు ముఖుభాగిలైన శ్రీపాదరాజరన్న శ్రీపాదరు జెన్నవట్టణద అబ్బురినల్లి కుట్టి, పద్మనాభతీధర పేరంపరేయల్లి సంన్మాసి గళాదవరు ఇవర దిటువాద హేసరు లశ్చీనారాయణతీధరేందు ఉత్సర్వాది మంద రఘునాథతీధరు ఇవర పాండిత్య, ప్రతిభగళిగి బేరగాగి ఇవరస్తు ‘శ్రీపాదరాజు’ందు కేరెదు గౌరవిసిదరు ఈ హేసరే నింతితు ‘న్యాయిసుధా’ ఎంబ వేదాంతగ్రంథక్కి ఇవరు సంస్కృతదల్లి ‘వాగ్మీజ్ఞ’ వేంబ వ్యాఖ్యానవన్న రచిసిద్దారే ఎందు ప్రతీతి ఆదరె ఈగ దోరెతిరువ హస్తప్రతి తీర అష్టాంగ, అదు శ్రీపాదరాజరద్దే ఎంబుదూ స్నాయువాగువుదిల్ల ఇదు అవర బదుకినల్లి ముఖ్యివాద విపరవల్ల అవరు ముఖ్యివాగి భక్త, భావుక, కపి, గాయక, వాగ్మీయకార హోసిక్కన్నడదల్లి దేవరనామగళెన్న రచిసు వ్యదు అవర తీయివాద కప్పువు హలీయ వృత్తునామ పద్మతింయుఱ రచిసే యన్న ఇవరు మత్తు వాడికిగి తందరు హలీయ వృత్తునామ పద్మతిగళెల్ల సంస్కృతదల్లిద్దువు, ఇవరు కన్నడదల్లి వృత్తునామ పద్మతిగళెన్న రచిసిదరు ఈ పద్మతియల్లి మోదలు పల్లవి, అనంతర ఒందు ఒందు వృత్తు, అదక్కి హోంది కొండు బంం ఒందు చరణ, మత్తు ఒందు వృత్తు కీగి క్రమ రాత్రియి వేళి స్వామిగళు నడెసువ దేవరపూజియల్లి బలకిగి బరువంథ హలవారు వృత్తునామగళెన్న ఇవరే రచిసిదరు సుఖాదిగళ బాహుళ్యవూ ఇవర కొడుగొయే ఇవరే నూర మూరపత్నమూరు సుఖాదిగళెన్న రచిసిద్దరంత ఇవర హేసరినల్లి ములరు లుగాఫోగగళూ ఇవ ఇవల్లదే కన్నడదల్లి గోమీరీతా, భ్రమరిితా, వేణుగీతా, రుక్షిణీసత్యభావూ విలాస, లశ్చీనసింహప్రాదుభావ దండక మోదలాద హలవు సోగసాద రచనగళు ఇవరవే ఇవర భ్రమరిితి (ముఖారిరాగ, అట్టతాళ, ‘భృంగ బెన్న టీదానే శ్రీరాగ మధురేలి నిందు’ ఎందు మోదలాగుత్తద) అవర సాక్షిత్తు—సంగీత

ಪೌರಿಧಿವೆಗೆ ನಾಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ ಅವರ ಅಂತಿತ ‘ರಂಗವಿರಲ’ ಅವರು ಮುಖುಬಾಗಿಲಿನ ಹತ್ತಿರ ನರಸಿಂಹತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ 1480ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ತೀರಿಕೊಂಡರು

ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ಶ್ರೀವಾದರಾಜರ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡದ್ದು ಹರಿಭಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಹರಿಯ ಹಿರಿವೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಲು ತಾವೇ ಕನ್ನಡ ರಚನೆಗಳನ್ನು ವೊಡಿ, ಅವನ್ನು ತಾವೇ ಹಾಡುತ್ತ, ರಾತ್ರಿಯ ಪ್ರಾಚೀಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾವೇ ನರಸನಸೇವೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀವಾದರಾಜರ ವೃಕ್ಷಿತ್ಯೈ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿತು ಅವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ವಾರ್ಕಾಫ್ರೆ ಪೌರಿಧಿಮೆ, ವಾದಪ್ರಸಕ್ತಿ ಇವೆಲ್ಲ ಹಿಂದೆ ಸಲಿದು ನಿಂತವು, ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ, ಸಾದನಸಂಗೀತ, ಹರಿದಾಸ್ತ ವೃತ್ತಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಸೋತಿತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಅವರು ‘ವ್ಯಾಸಕೊಟ’ದ ವಿಚಾರಪಾಗಿ ಉದಾಸೀನರಾಗಿ ‘ದಾಸಕೊಟ’ ವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತ ಬಂದರು

‘ದಾಸಕೊಟ’ದವರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ನಿಷ್ಠೆಯಿದ್ದರೂ ಮತ್ತದ ಭಲ ಕಣ್ಣ ಕೆಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ನೀತಿಗೆ ಅದರವಿದ್ದರೂ ಮಾಡಿವಂತಿಗೆಯ ದಟವಿಲ್ಲ, ಅಚಾರಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆಯಿದ್ದರೂ ಅದು ದಾರಿಯಾಗಿ ಅಷ್ಟೆ ಅದೇ ಗುರಿಯಿಂದಲ್ಲ ವ್ಯಾಸ ತೀರ್ಥರ ದಾಸಕೊಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪರೆಲ್ಲ ಮಾಧ್ಯಸಂಪ್ರದಾಯದವರಲ್ಲ ಪ್ರರಂಭರ ದಾಸರೇನೋ ಮಾಧ್ಯಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ಆದರೆ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ವೈಕುಂಹದಾಸರು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಪಂಥದವರು, ನಾರಾಯಣ ಯತ್ತಿ ನಾತ್ರ ಭಾಗವತರು, ಕೆನಕೆದಾಸರು ಬ್ರಹ್ಮಣರೇ ಅಲ್ಲ, ಅಂದೆ ಕೆರುಬರು ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ದಾಸಕೊಟದಲ್ಲಿ ಸಮಾನರೇ ಅವರೆಲ್ಲ ವೇದಾಂತದ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನೇ ನಂಬಿವವ ರಾದರೂ ಅವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಸ್ಕೃತವೇ ಗತಿ ಎಂದು ನಂಬಿವುದಿಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತಾಯ್ಯು ದಿಯಲ್ಲೇ ಎದೆಯಾಳದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯ ಹೊನಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿಸಿದರೆ ಭಗವತ್ಪತ್ರೀತಿಗೆ ಏನೇನೂ ಆತಂಕವಿರದೆಂದು ಅವರ ನಂಬಿಕೆ ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಬಳಸುವ ಹಾಡುಗಳಿಲ್ಲ ಕನ್ನಡದವೇ, ಮಂಟ್ಪ ಕನ್ನಡದ್ದೇ, ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದ್ದೇ, ತಿರುಳೂ ಕನ್ನಡದ ಜಾಯಮಾನದ್ದೇ

ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದ ‘ದಾಸಕೊಟ’ ಹರಿದಾಸಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿತು ಹರಿದಾಸಪರಂಪರೆ ಆರಂಭವಾದದ್ದು ಯಾವಾಗ ಎಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಕನ್ನ ಆದರೆ ಇದು ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ ವಿಶ್ವವಾದುದು ಎಂಬುದನೋ ದಿಟ್ಟ ಹರಿದಾಸರೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರೇ, ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಲ್ಲ ಇರುವುದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಟ್ಟುಭಕ್ತಿ, ಭಾಗವತಧರ್ಮ, ಮಹಾನುಭಾವ ಪಂಥ, ರಾಮಾನುಜಸಂಪ್ರದಾಯ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾಂತ ಪ್ರಮೇಯಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ಕೂಡಿಕೊಂಡಬಂದುವು ಮಧ್ಯಾಜಾಯರ (1238-1317) ‘ದ್ವಾದಶ ಸೂತ್ರ’ವೇ ಹರಿದಾಸ ಮನೋಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿಯಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವವ

ರಿದ್ವಾರ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೀ ಅರವತ್ತು ಮಂದಿ ಆಡ್ಯರು, ಆರಾಧ್ಯರು ಈ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಸಿದರು ಎಂದೂ ಕೆಲವರೆ ಏಣಿಕೆ ಹೈಗಣಪುರದ ಅಚ್ಯಲಾನಂದ ದಾಸರು ‘ಅಡ್ಯ’ರಲ್ಲಿ ಆಡ್ಯರಂತೆ, ಇವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೊಂದು ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯಿಂದ ಅವರನಂತರ ಮಂದ್ರ ವಿರಲು’, ‘ಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಲು’, ‘ನರಕಂರೀರವ ವಿರಲು’, ‘ಸೂಬಿಗು ವಿರಲು’, ‘ಸಿರಿಕೃಷ್ಣ ವಿರಲು’ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಪೂರಾತನರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಲಿಂಗಸೂಗಳಿನ ಪರದೇಂದ್ರ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಳಿಯ ಗೋರಾಬಾಳೆ ಹನುಮಂತರಾಯರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಹರಿದಾಸಪಂಥದವರಲ್ಲಿ ಮಂಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿಷ್ಯರಾದ ನರಹರಿತೀರ್ಥರಿಂದ ಈ ಪರಂಪರೆ ಹೊದಲಾಯಿತಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಇದೆ ನರಹರಿತೀರ್ಥರು 1264ರಿಂದ 1293ರವರೆಗೆ ಕಳಿಂಗದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಂಗವಂತದ ಅರಸ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾನುದೇವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಲ್ಲೀ ಇಳ್ಳದವರು ‘ಭಾನುದೇವಾಶ್ರಿತಃ’, ‘ಮಂದುಸಲಿ ಸಿಷಿಪುಡು ನರಹರಿ ಮಹಿಳೆಶ್ವರಾದು’ ಎಂಬ ತಾಸನಗಳಿವೆ ಎಂದರೆ ಕಳಿಂಗದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತವನ್ನೂ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ವರು ಶ್ರೀಕೂಮಾರ, ಸಿಂಹಾಶಲ ಗಳಲ್ಲಿ ದಾನಂಥಮಾರ್ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಶಕವರ್ಷ 1193ರಲ್ಲಿ (ಎಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತಾವೃಷ್ಟಿ 1271 ರಲ್ಲಿ) ತಾವೇ ತಾಸನವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಶ್ರೀ ಕೂಮಾನಾಧನ ಆಲಯದ ಎದುರು ಯೋಗಾನಂದ ನರಹಿಂಹಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಮತ್ತು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಾಗ ಸಿಂಹಾಶಲದ ನರಹಿಂಹನಿಗೆ ಅವಿಂದವಿಃವದಾನ ವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ತಾಸನಗಳು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿವೆ ತಾಸನದಲ್ಲಿ “ಶ್ರೀಮಾದಾನಂದ ಶೀರ್ಥ ಪೂಜ್ಯಪಾದಾಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯಲೈನ ಶ್ರೀ ನರಹರಿ ಶೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದುಲು” ಎನ್ನುವ ಒಕ್ಕೆಣಿಯಿದೆ ದೂರದ ಕಳಿಂಗದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಉಂಟ ಹ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೂ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ದೇವರನಾಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು ಅವರು 1324 ರಿಂದ 1333ರ ವರಗೂ ಮಂಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಳುತ್ತು ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲೀ ಇರುವಾಗ ಈ ಪ್ರಸಕ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಹೇಳಿತು ‘ರಘುಪತಿ’, ‘ರಘುಕುಲ ತಿಳಕ’ ಎಂಬ ಅಂಕಿತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡ ದೇವರನಾಮಗಳು ಇವರವೇ “ಹರಿಯೇ, ಇದು ಸರಿಯೇ” ಎಂಬ ಶೀರಾಗದ ಕೀರ್ತನೆಯಾಂದು, “ಎಂತು ಮರುಖಾದೆ, ನಾನೆಂತು ಮರುಖಾದೆ” ಎಂಬ ಆನಂದಭೈರವಿ ರಾಗದ ಕೀರ್ತನೆಯೆಂದು ಇವರ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಉಳಿದಿವೆ

ನರಹರಿತೀರ್ಥರಿಂದ ಹರಿದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಮೊದಲಾದುದು ದಿಟ್ಟಿದ್ದೀತು ಆದರೆ ಹರಿದಾಸಪರಂಪರೆ ಅವರಿಂದ ಮೊದಲಾದುದಕ್ಕೆ ಪೂರಾವೆಗಳಲ್ಲ ಅವರ ನಂತರ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟವೇರಿದ ಮಾಧವತೀರ್ಥರು, ಅಕ್ಷ್ಯೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು, ಜಯತೀರ್ಥರು, ವಿದ್ಯಾಧಿರಾಜತೀರ್ಥರು ಮೊದಲಾದವರು ಯಾರೂ ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಹೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತೇಳಿ ವರ್ಷಗಳ

ನಂತರ ಶ್ರೀವಾದರಾಜರಲ್ಲಿ (ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ತೀರ್ಥರೂ, ಅಳ್ಳಿಕೆ 1460–1480) ಮತ್ತೆ ನರಹರಿತಿಂದರ ಹರಿದಾಸ್ಯದ ಒಲವು ಮರುಕರುಳಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಈಗ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಿದೆ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಅನ್ವಯವೂ ಒದಗಿಬಂದಿತು, ಮೇಲಾಗಿ, ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು ತಮ್ಮ ಸಂನಾಷಿ ಶಿಷ್ಯರಾದ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರಿಗೇ ಈ ಗೀಳಿನ್ನು ಹಿಡಿಸಿದರಲ್ಲವೇ? ಹೀಗಾಗಿ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರನ್ನು ಹರಿದಾಸಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರವರ್ತಕರಿಂದರೆ ತಡೆಯಲ್ಲಿದೆ ಹರಿದಾಸಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಹೆಸರೇ ಮೊದಲು ಬರುತ್ತದೆ

‘ನಮಃ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಾಯ ನಮಸ್ತೋ ವ್ಯಾಸಯೋಗಿನೇ
ನಮಃ ಪುರಂದರಾಯಾಯ ವಿಜಯಾಯಾಯ ತೇ ನಮಃ’

ಅದರೆ ದಿಟಪಾಗಿ ಪರಂಪರೆ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರಿಂದಲೇ ಮೊದಲಾಯಿತನ್ನಬೇಕು ದಾಸಕೂಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗೃಹಸ್ಥ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿದವರು ಅವರೇ ಅವರ ನಂತರ ದಾಸಕೂಟದ ಅಧ್ಯಯನ್ ಪುರಂದರಾದಾಸರಾದರು ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ, ಪರಂಪರೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ವಿಜಯದಾಸರ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯಾಯಿತು ಮುಂದೆ ಹಲಕಾಲ ಇದು ಉಳಿಯಿತು, ಬೆಳೆಯಿತು ಆದುದರಿಂದಲೇ ಸ್ತುತಿರೂಪವಾದ ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸಪಂಥಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು, ಹರಿದಾಸ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರವರ್ತಕರಾದ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು, ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ, ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ, ಜನಪ್ರಿಯತೆಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಪುರಂದರಾದಾಸರು, ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಞವನಗೊಳಿಸಿದ ವಿಜಯದಾಸರು ಈ ನಾಲ್ಕು ಹೆಸರನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ

ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕರೆಂದು ಹೆಸರಾದ ‘ಗುರು ಮಹಿಂಪತಿ’ ಎಂಬ ಅಂಕಿತದ ದಾಸರೆ ‘ನೇನೆದು ನೇನೆಸುವೆ’ ಎಂದು ಮೊದಲಾಗುವ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಕ್ಕಣೆ

ಶರಣೆಂದು ಆದ್ಯರ ಸಕಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧರ
ಶ್ರೀಪಾದಪ್ರಿಯ ಶುಭ ವ್ಯಾಸರಾಯರ
ವರ ಹಯಗ್ರಿವ ಜಗವರಿತ ವಾದಿರಾಜ
ಪುರಂದರಾದಾಸರ ಪುನ್ನರವ ಮಾಳವ (?)
ನೇರೆ ತಾಳಿಪಾಕರ ಸಂತಮತಿ ಕನಕರ
ಹರಿಭಕ್ತಿ ಉಲ್ಲಾಸರ ಬಂಡರೆಗನೆರಿತಹ ನಿಜದಾ
ಸರ ಮಹಿಂಪತಿ ಗುರುಂಶರೀರ ತೋಷರ ವಾರಂ ವಾರಂ

ಇಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸವರಂಪರೆಗೆ ಅದ್ಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರೇ ಮೊದಲಿಗರು, ಅನಂತರ ವ್ಯಾಸರಾಯರು, ವಾದಿರಾಜರು, ಪುರಂದರಧಾಸರು, ತಾಳ್ಳಪಾಕ ಕವಿಗಳು, ಕನಕದಾಸರು ಇವರು ಉಲ್ಲೇಖಿಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಳಪಾಕದವರ ಉಲ್ಲೇಖಿ ಬಂದಿರುವುದು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ ಪುರಂದರಧಾಸರಿಗೂ ತಾಳ್ಳಪಾಕ ಅಣ್ಣಮಾ ಚಾಯ್ಗಳಿಗೂ ಅವರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹರಿದಾಸಸಂಪುರ್ಣದಾಯಿದ ಸಮಾನಧರ್ಮ ವಿದ್ವಿತೆಂದು ಇದರಿಂದ ತೋರುತ್ತದೆ ‘ಗುರು ಮಹಿಂಪತಿ’ಗಳ ಈ ಪದವನ್ನು ಗೋರಾಬಾಳ ಹನುಮಂತರಾಯಿರ ‘ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥಧಾಸರು, ತತ್ತ್ವ ಶಿವ್ಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠರ ಸುಭಾದಿಗಳು ಉಗಾಭೋಗಗಳು’ (ಲಿಂಗಸೂಗಾರಿನ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಳಿ, 1958) ಎಂಬ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು

7

ವ್ಯಾಪಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರಿಗಿಂತ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದವರು, ಅರಸನಾದ ಕೈಷ್ಟ್ವ ದೇವರಾಯ ಮಹಾರಾಯನಿಗೆ ಬೇಕಾದವರು ಈ ಅರಸನು ಗೌರಾಪ್ರತಿಶಾಸನದಲ್ಲಿ (ಶಕ 1459 ಎಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ 1527), ಇವರನ್ನು “ನಿಗಮಾಗಮನಿರ್ವೀರತ ನಿಜರಾಧಿಕರಮಂತಿ”, “ನೃಪೇಂದ್ರಮಹಾಕುಟಿರತ್ವ ನೀರಾಜಿತಿಜಾಂಭು”, “ನಿರಹೆಂಕಾರಚಿತ್ತ”, “ನೀತಿಮಾರ್ಗೋರ್ವಪದೇಶಕ”, “ವಿಷ್ಣು ದಿಂದಿವರೇಂದು” ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದನೇ ಧಾರ್ಮಿಕಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೂ ಲೋಕವ್ಯಾಪಕಾರದಲ್ಲೂ ಅವರೆ ಯಶಸ್ವಿ ಉಜ್ಜ್ವಲವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ ಇಂಥವರು ಕೈಹಿಡಿದ ಕೆಲಸ ಉಜ್ಜ್ವಲವಾಗಿವುದೇನು ಕಷ್ಟ? ಹರಿದಾಸರೆ ಸಂಘಟನೆ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ವಿಚಾರ ಇಡಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದ ಅಡ್ಡ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿವಾರಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿರಲ್ಲ ಮೇಲಾಗಿ ತಾವೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೂ ಅವರು ಇನ್ನೂರ್ಕೊಂಡು ವಿಾರಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು, ಹದಿಮೂರು ಸುಭಾದಿಗಳು ಅವರ ಹೆಸರಿ ನಲ್ಲಿವೆ, ಕೆಲವು ಉಗಾಭೋಗಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ವಂತ್ತು ಗುಣಗೂಹಿಗಳು, ಜಾತಿ, ಮತ ಎಂಬ ಭೇದವನ್ನೆಣಿಸಿದೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದರ ನೀಡುವ ಉದಾರಿಗಳು ಅವರು ವೈದಿಕರ ಆಡಂಬರ, ಕುಹಕಗಳಿಗೆ ಮನಿಯಿದೆ ಪಂಡಿತರೂ ವೈದಿಕರೂ ಅಲ್ಲಿದೆ ಹರಿದಾಸರಾದ ಪುರಂದರಧಾಸರನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದರು, ಮರದ ಪಂಡಿತರ ಆಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನು ಕಡೆಗೆಣಿಸಿ ವೈದಿಕಪಂಡಿತರಿಲ್ಲ ಬಾಹ್ಯಾಂಶರೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅಂಡಕುರುಬಾದ ಕನಕದಾಸರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಸಾರಿದರು ಹರಿದಾಸರ

ಸಂಪ್ರದಾಯಕೇ, ಜಿಂಪನೆವಿದಾಸಕ್ಕೆ, ಮನೋಪೃಶ್ಚಿಗೆ, ಸಾಹಿತ್ಯರಚನೆಗೆ ವ್ಯಾಸ ತೀರ್ಥರಂದ ದೊರೆತ ಉತ್ತೇಜನ ಮನಸೀಯವಾದುದು

ವ್ಯಾಸಕೂಟ-ದಾಸಕೂಟಗಳಿಂಬ ಮಾತುಗಳೇನೋ ಕೆಬಿನವು, ಸುಮಾರು ನೂರುವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮಾರಿ ಅವುಗಳ ಪ್ರಚೀನತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಹೇಳಬಿ, ದಾಸ ಕೂಟವನಿಕೊಳ್ಳಬ್ಲು ಹರಿದಾಸರ ಸಂಘಟನೆಯಾದಂತೆ ವಾದವಿವಾದರಸಿಕರಾದ ಗೊಡ್ಡೆ ಹಂಡಿತರ ಸಂಪಟನೆ ಯಾವ ಕಾಲಕೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಆಯೂ ಮರಕ್ಕೆ ಅಂಟಿ ಕೊಂಡು ಈ ಹಂಡಿತರು ಮೇರೆಯುತ್ತಿದ್ದರವೇ ವಿನಾ ವ್ಯಾಸ-ಕೂಟದೆಂಬ ವಿಶಾಲ ವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ವ್ಯಾಸಕೂಟ'ವೇಬ ಹೆಸರಿನ್ನೇನು 'ವ್ಯಾಸ' ಎಂಬುದು ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರಿಗೆ ಅನ್ನರ್ಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದ ಹೇಂದವ್ಯಾಸ (ಅದವಾ ಬಾದರಾಯಣ)ರನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಹಂಡಿತರಿಗೆ ಹರವಿವುವುದೂ ಇದೇ ತಾನೇ? 'ದಾಸ-ಕೂಟ'ವೇನೋ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ವಿಶಾಲವ್ಯಾಸತೀರ್ಥಿಯಂದ ಮೃದಳಿದದ್ದು ನಿಜ ಇದು ಹೀಗೆ ಮೃದಳಿಯಲು ವ್ಯಾಸ ತೀರ್ಥರ ನೇರವು ಕಾರಣವಾಯಿಲೆನ್ನಬಹುದು ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಸಕೂಟ, ದಾಸಕೂಟಗಳಿಂಬ ಇಬ್ಬಾಗಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೇವಲ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದುದು ಎನ್ನ ವ್ಯಾದಂತಿ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂಟಿಗೆ ದಿಂ ವ್ಯಾಸಕೂಟ-ದಾಸಕೂಟಗಳಿಂದು ಎರಡು ಅಧಿಕೃತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಂದೂ, ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ವಿರಸ, ಸೌಸಾಟ, ಮೇಲಾಟಗಳು ನಡೆಯುತ್ತೇಲೇ ಇದ್ದು ವೆಂದೂ ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಲಾರೂ ಆದರೆ ಮಾಡಿವಂತಿಕೆಯ ಹಂಡಿತರು ಸಂಸ್ಕೃತ, ಶಾಸ್ತ್ರಧ್ಯಾಯನ, ವಾದ, ವಾಕಾರ್ಥಗಳನ್ನೇ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹರಿದಾಸರ ಮನೋಪೃಶ್ಚಿಯನ್ನು ನಡಾವಳಿಯನ್ನೂ ಜರಿಯಾದ್ದು. ತೆಗಳುಪ್ರದು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆಯಂದಮೇಲೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕುನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲಂದು ಉಹಿಂಬಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಹರಿದಾಸರು ಹಂಡಿತರಲ್ಲಿದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪಾಂಡಿತ್ಯ ವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಗಳಿದರೂ, ಹಂಡಿತರ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವವನ್ನು ಒಷ್ಣಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬೇ ಸಾಧನವೆಂದು ಹಟಪಿಡಿದರು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೇ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನವೆಂಬ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿದ್ದರೂ, ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾಜಸನೆಗಿದ್ದ ಬೆಲೆ ಭಕ್ತಿಸಂಪನ್ಮೂಲಿಗಿರಲಿಲ್ಲ ಹಂಡಿತರ ಪಾಲಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದಾಯಿತು, ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವೇ ಎಂಬ ಸಂಕುಚಿತಾರ್ಥವೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು ಈ ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಜಾತಿ, ಮತ, ಕುಲ, ಮನಸೆತನ, ಆಚಾರ, ಆಡಂಬರಗಳಿಲ್ಲ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಂದುವು ಹರಿದಾಸರು ಹೀಗೆ ಜ್ಞಾನಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದು ಹಂಡಿತರು ಒಪ್ಪಲು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಿಗಳಿಲ್ಲ ಹರಿದಾಸರಾದರೋ ಭಾವುಕರು, ಪಾಂಕ್ರಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವಿರದಿದ್ದರೂ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು ತಾರಕವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಅಧ್ಯಯನವೇ ದಾರಿಯಂದು ಅವರು ಬಗೆಯಲ್ಲ.

ಅನುಗ್ರಹಪೆಂಬ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಶ್ರದ್ಧೆ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಅನುಗ್ರಹವಾದರೆ ಕೊಣವೂ ವೇದವನ್ನು ವರದಿತ್ತು ಅನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ‘ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲ ಗಂಡನ ಕಾಣದೆ ಮುಂಡೇರಾದರು’ ಈ ಏರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಮನೋಘೃತಿಗಳು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇದ್ದವು, ಇಂದಿಗೂ ಮರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಈ ಏರಡನ್ನು ಸ್ಥೂಲಮಾಗಿ ಬೇರೆಡಿಸಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ‘ವ್ಯಾಸಕೂಟ’, ‘ದಾಸಕೂಟ’ಗಳಿಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೊಸೆದರು ಅಷ್ಟೇ

ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ಪಂಡಿತರೂ ಹೌದು, ಹರಿದಾಸರೂ ಹೌದು ಪಂಡಿತರಾಗಿ ವಾದಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ದೇಶಸಂಚಾರವಾಡಿ ವಾದಗಳನ್ನು ನಡಸಿ ಯಂತರೆ ಗಳಿಸಿದನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಹರಿದಾಸ್ಯದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿ ಅದನ್ನೇ ತಾವು ಹಿಡಿದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರವನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡರು ವೇದವ್ಯಾಸರ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದಂಥ ನಿಷಾಂತಯುಕ್ತಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪಂಡಿತರು ಕೂಡ ಮಂಡಿಯಲ್ಲೇ ಅಷ್ಟುಯಾನಮಾಡಿಕೆಂಬ ಹಂಡವಿದ್ದಾಗ, ಬ್ರಹ್ಮಣರೇ ಆಗಲಿ ಅಧಿಕಾರಿವರಿದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಹತ್ತಿರವೂ ಸುಳಿಯಬಾರದಂಬ ಅಗ್ರಹವಿದ್ದಾಗ, ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರದ ಅಧ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರಕವಂತೆ ತಿಳಿಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಹೇಳ ಹೊರಟಿದ್ದು ಅವರ ಸಾಹಸಕ್ಕೂಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದ ವೊದಲನೆಯು ಸೂತ್ರವನ್ನು ಅವರು ‘ಜಿಜ್ಞಾಸುವಿಗೆ ಜ್ಞಾನಕಾರಣ | ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಅಪರೋಕ್ಷ ಕಾರಣ | ಅಪರೋಕ್ಷಗೆ ಅಧಿಕಾನಂದ ಕಾರಣ | ಮುಕ್ತಿಗೆ ತಾನೇ ಘಲರೂಪ | ಸಿರಿಕ್ಷಣ ವಾದಸೇವ | ಇದರ ತೂಕಕ್ಕೆ ಸಾಕ ಕೈವಲಯ್ಯ’² ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದಾಗ ಹರಿದಾಸ್ಯದ ಹೆಚ್ಚಿಳವನ್ನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು

ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿ ಬುಟಿಕೆತನವಿದ್ದಂತೆ ಹರಿದಾಸರಲ್ಲೂ ಇದ್ದಿತು ಅವರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಆಡಂಬರವಿದ್ದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ಸೂಗು ಪಂಡಿತರಾದರೆ ಮರದ ಕಟ್ಟಿಪಾಡಾದರೂ ಉಂಟು, ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ! ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆದು ಕೊಳ್ಳಲು, ಜನರ ಆದರವನ್ನು ಸೂರಗೋಳ್ಳಲು ವಂಚಕರಾದ ಹರಿದಾಸರು ಹೆಚ್ಚಿದುದು ಸಹಜವೇ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ಗಮನಕ್ಕೇನು ಇದು ಬಾರದೆ ಹೊಗಲಿಲ್ಲ ‘ದಾಸರೆಂದರೆ ಪುರಂದರಧಾಸರಯ್ಯ’ ಎಂಬ ಶಿತಕನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹರಿದಾಸರ ವಂಚಕತನವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆಡಿದ್ದಾರೆ

ದಾಸರೆಂದರೆ ಪುರಂದರಧಾಸರಯ್ಯ

ವಾಸುದೇವ ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಸೂಸಿ ಪೂಜಿಸುವ

ಪ

ಗ್ರಾಮಕೆಲ್ಲದೆ ಪ್ರೇಗಿ ಪರರ ಮನೆಗಳೆ ಪ್ರೇಕ್ಷು
ಧಾಸನೆಂದು ತುಳಿಸಿ ಮಾಲೆಗಳೆ ದರಿಸಿ
ಬೇಸರಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಬೇಡಿ ಬಳಲಿಸುತ್ತು
ಕಾಸು ಗಳಿಸುವ ಪ್ರರುಷ ಹರಿದಾಸನೇ

೧

ಪಾರೆಕನ ತೆರನಂತೆ ವದಗಳನೇ ತಾ ವಾದಿ
ಕೂಟಿಜನರ ಮನಸು ತೋಡಬಡಿಸಿ
ಗೂಟನಾಮವನಿಟ್ಟು ಕೋವಿದನು ತಾನೆನುತ್ತ
ಬೂಟಿಕೆಯ ಮಾಡಲವ ಹರಿದಾಸನೇ

೨

ದಂಭದಿಂ ಹರಿಸ್ತುರೆಕೆ ಮಾಡಿ ಜನರ ಮುಂದೆ
ಸಂಭ್ರಮದಿ ತಾನೆಂಬ ಉಡಿಟ ಬಯಸಿ
ಅಂಬುಚೋಧ್ವವ ಕಿತನ ಆಗಮಗಳಿರಿಯಿದೆ
ತಂಬೂರಿ ಮಿಂಡಪ ಹರಿದಾಸನೇ

೩

ಯಾಯಾರವ ಮಾಡಿ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಮೃವ್ಯಾನ್ನ
ಶ್ರೀಯಾದಲಿ ತಾನೊಂದು ಕೊಡದ ಲೋಭಿ
ಮಾಯಾಸಂಸಾರದಲಿ ಮಾಮತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಟ್ಟು
ಗಾಯಾನವ ಮಾಡಲವ ಹರಿದಾಸನೇ

೪

ನೀತಿಯೆಲ್ಲವನರಿತು ನಿಗಮವೇದ್ಯನ ನಿತ್ಯ
ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ಬಿಡದೆ ವರ್ಣಸುತಲಿ
ಗೀತನತನದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ನ ಪೂಜಿಸುವ
ಪೂತಾತ್ಮಕಾಸ ಪ್ರರಂದರಿದಾಸರಿಯ್ಯ

೫

ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಶಿವ್ಯವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರಿದಾಸರು, ಕನಕದಾಸರು, ವೈಕುಂಹ
ಧಾಸರು ಮೂದಲಾದ ಹರಿದಾಸರೂ ಇದ್ದರು, ವಿಜಯಿಂದ್ರಿಧರು,
ವಾದಿರಾಜರು, ಗೋವಿಂದ ಒಡಯರು, ನಾರಾಯಣರುತ್ತಿಗಳು ಮೂದಲಾದ
ಪಂಡಿತರೂ ಇದ್ದರು ಮೂದಲ ಗುಂಟಿನವರು ಹರಿದಾಸರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮರಾಗಿದ್ದಂತೆ
ಎರಡನೆಯ ಗುಂಟಿನವರು ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮರು; ಅವರನ್ನು ‘ದಾಸಕೂಟಾಗ್ರ
ಗಣ್ಯ’ರೆನ್ನಬಹುದಾದರೆ ಇವರು ‘ವ್ಯಾಸಕೂಟಾಗ್ರಗಣ್ಯ’ರು ಹರಿದಾಸರೆಂದ
ಮಾತ್ರಕ್ಕು ಅವರು ಪಂಡಿತರಲ್ಲವೆಂದ್ಲೂ, ಪಂಡಿತರಿಂದಮಾತ್ರಕ್ಕು ಹರಿದಾಸರಲ್ಲ
ವೆಂದಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಹರಿದಾಸರೂ ಬಲ್ಲರು, ಭಕ್ತಿಯೇ

ಉತ್ತಮ ಸಾಧನವೆಂದು ಪಂಡಿತರೂ ಬಲ್ಲರು ಹರಿಸಪೋತ್ತಮ, ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮ, ಪಂಚಭೇದ, ತಾರತಮ್ಯ ಮೊದಲಾದ ವೇದಾಂತ ಪ್ರಮೇಯಗಳ್ಲಿ ಎರಡೂ ಗುಂಪಿನವರಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿಯೇ ಮಾನ್ಯ

ಶ್ರುತಿಸ್ಕೃತೀತಿಹಾಸಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಏರಡೂ ಗುಂಪಿನವರು ನಂಬುವರು, ಅದರೆ ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ಪೂರಾಣಪ್ರಸಕ್ತ ಹೆಚ್ಚು ದಾಸರು ಪೂರಾಣಗಳೇ ಪರಿಕಲ್ಪು ದಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ತಾತ್ತ್ವಕವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು ಪಂಡಿತರಂತೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕದ್ವಾರಂತಹ ಪ್ರಮೇಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಕರಣ-ತರ್ಕಗಳ ನೆರವಿಂದ ಅಧ್ಯಯನವಾಡಿ, ಶ್ರುತಿ-ಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಾಗುವಂತೆ ತಾಸ್ತ್ರದ ಶ್ರೇಲಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೇವಲ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಅದವಾ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷಾಯಿವುವಾದ ದೇಶಭಾವಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಪಂಡಿತರು ‘ವ್ಯಾಸಕೂಟ’ ದವರೆನಿಸಿಕೊಂಡರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಾಗಲಿ, ಅನಧಿಕಾರಿವರಗಳದವರಾಗಲಿ, ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯಿಲ್ಲದವರಾಗಲಿ ಇವರಿಂದ ದೂರವೇ ಅದರೆ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಮುಖಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಲವಾಗಿ ಗುರುಮುಖಿದಿಂದಲೇ ಗ್ರಂಥಾವಲೋಕನೆಂದಿದಲೇ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪೂರಾಣಗಳನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ, ಜಾತ್ಕ್ಯೇಯಿಂದ ನಾಣ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಧರ್ಮದ, ಭಕ್ತಿಯ ಅಧಿಕೃಪನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಲಿಯೇಳಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯೇಳಿಯ ಹೊಳೆಯನ್ನು ಹರಿದಾಸರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡರು ಹೀಗೆ ಅವರು ಸಿದ್ಧಾಂತದ ನಿಲುವನ್ನು ‘ಸೀಮೆಯೋಳು ವಾರ್ಕೆಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ’ ಬಯಲು ಮಾಡುವರೆಂದು ಪಂಡಿತರ ಮುನಿಸು ಹರಿದಾಸರ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನವನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಪಂಡಿತರು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಉದ್ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದರು ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರೇ ನ್ಯಾಯಾವೃತ, ತರ್ಕತಾಂತ್ರ, ತಾತ್ಪರ್ಯಾಚಂದ್ರಿಕಾ, ಮಂದಾರಮಂಜರಿ, ಭೀದೋಜ್ಞವನ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದರು, ಅವನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥವಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಪಂಡಿತರೇ ಹೋಗಾಡಬೇಕು, ಭಾಷೆಯಾಗಲಿ ವಸ್ತುವಾಗಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೆಯೇ ಅದರೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದಾದರೂ ಪಂಡಿತಪಾಠಗಾರಹ್ಯ, ವಿಜಯದಾಸರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ‘ಮುನಿಮಧ್ವಹ್ಯದಯವೇ ಪಾರ್ಕೆಟಗ್ರಂಥವಿದು’

ಮೇಲಾಗಿ, ಹರಿದಾಸಪಂಥದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆ ತಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಅನ್ನಯವಾಗುವ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಧಿ ನಿರ್ವೇಧಗಳಿಂಟು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಆಚಾರ, ವರ್ಣಾಶ್ರಮವಂತಹ, ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕ ಶ್ರೀಯೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ಉಳಿದ ವೈದಿಕರೊಂದಿಗೆ ಸಮನ್ಯ ಅದರೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಈ ಕೆಲವು ಕಟ್ಟಪಾಡಂಗಳು ಅವರನ್ನು ಬೇರೆಡಿಸುವಂಥವು

‘ಶ್ರುತಿ, ಸ್ಕೃತಿ, ಇತಿಹಾಸ, ಪೂರಾಣಗಳನ್ನು ನಂಬುವೆನು’

‘ಸಾಲ ಮಾಡೆನು, ಸಾಲದೆನೆನು, ನಾಳಿಗಿಡೆನು’

‘ಹರಿದಿನ—ವ್ಯತಾಚರಣೆ ಬಿಡೆನು’

‘ಗುರುಂದಿನ, ಹರಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿಸಿದೊಡೆ ಅಕ್ಕಪುಂಡಿಯ ಮಾಡಿಕೊಳುವೆನು’

‘ವರಸೇವೆಗೆಂದು ಈ ಬದುಕನ್ನು ಮೂಸಲಿಡುವೆನು’

ಇದಲ್ಲದೆ, ಹರಿದಾಸರ ವೇವೆ-ಭೂಷಣ (ಕಾಲಲ್ಲಿ ಗೆಟ್ಟಿ, ಕೊರಳಲ್ಲಿ ತುಳಿಸಿ ಮಾಲೆ, ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಚಂಡನದ ನಾಮ, ಮೈಪೇಲಿ ಮುದ್ರಾರುಕನ), ಅವರು ಒಯ್ಯಿವ ವಾದ್ಯ ಮತ್ತಿತರ ಶಾಪಂಗಿ (ದಂಡಿಗೆ, ಬೆತ್ತು, ಗೋಪಾಳ ಬುಟ್ಟಿ, ಬಿಟ್ಟಿಗಾ), ಅವರ ಯಾರುಪಾರ ದೃತಿ (ಮಂದುಕರ ಪ್ರತಿ, ಉರಿನ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತ ಮನೆ ವಾನೆಯಿಂದ ಬಿಂಬಿ ಬೇಡಿ ತರುವುದು), ಅವರ ಗಾಯನ, ನೆತ್ರನ ಹೊವಲಾದುವು ದಾಸಕೂಟದ ನಿರ್ದೇಶನಕ್ಕೆ ನೆರವಾದುವು ವಾಯಸಕೂಟದ ಪಂಡಿತರಂತಲ್ಲದೆ ಹರಿದಾಸರು ಒಂದೆಡೆ ನೆಲಿಸದ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆತ್ತರ್ಗಳ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೊಂದು ಉರೂರು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು ವಾದಿರಾಜರ ಸುಖಾದಿಯೊಂದು ಹರಿದಾಸರ ಈ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ

ಗಾತ್ರವ ಬಳಲ್ಲಿಸಿ ಶೈಲ್ಯತ್ರದಿ ಕೀಳುತ
ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡು ಹೇಳಿಕಟಿಡತ ಮೂರ್ತಿಯ
ನೇತ್ರದಿ ನೋಡು ಕಾಮಿತಾಧಿವ ಕೊಡುವ ಸ
ಧ್ವಕ್ತರ ಕಂಡು ಸವ್ಯೋತ್ತಮನ ನಂಬಿ

ಯಾತ್ರೆಯೊಂದರೆ ಭಗವಂತನ ಅಚಾರವ್ಯತಾರಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು, ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿನ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕೀಳಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೆರದಿರುವ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸೇರಿ, ಭಗವಂತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ದಾಸಕೂಟದವರ ನಂಬಿಕೆ

8

ಇನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗಾತ್ರ, ಸ್ವರೂಪ ಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಏಕಾರ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಹರಿದಾಸ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಲಂಬಿಸಿದ ಮೇಲೆ 1565ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಎಂಬತ್ತೆದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೀರಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ತಾವೇ ರಚಿಸಿ ಹಾಡಿದರು ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ದೇವರನಾಮಗಳಿಂದೂ ಪದಗಳಿಂದೂ ಕರೆಯುವ ಹಾಡಿಕೆಯಿದೆ ಒಟ್ಟು ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಪ್ಪತ್ತೆಯ ಸಾವಿರವೆಂದು ನಂಬಿಕೆ, ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತೆಯ ಸಾವಿರವೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಾರ ನಿಖಿರವಾದ ಸಂಖ್ಯೆ ಏನಾದರಿರಲಿ, ಇನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗಳೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂಧ ಪ್ರತಿಭಾತಾರ್ಥಿಗಾದರೂ

సాధ్యపే ఎందు విషయకరు తక్క మూడువుదు సరియే మేలే కాణిసిద్ద నంబికెగే అధార ప్రందరుదాసరద్దే ఎందు కాణిసువ ఒందు పదచల్లి బందిరువ ప్రస్తావ , ఆదన్న సమధిసువంతె విజయదాసర ఒందు హేళికే

ప్రందరుదాసరు ‘వాసదేవన నామావళియ కుల్పిటియను, వ్యాస రాయిర దయదింద చిన్నసుపేను’ ఎందు ఆరంభమాడి,

నాల్న లక్ష్మయి(యే)ప్రత్యైదు సావిర కృతియు
కంతుజనకన నాచు ఫునమిహే
సంతసది శ్రుతిస్కృతి సమ్మతదింద
ప్రందరవిష్టుల వ్యాసమునిగళు పేళిదరు

ఎందిద్వారే విజయదాసర సుఖాదియోందరల్లి

సృష్టియోళగే ఎల్ల గిటిత మొపలాగి
మేట్టిగే త్రిపూద కడమే ఐదు లక్ష్మ
ఇష్టుదయ్య దాసరు పేళిద పద
ఇష్ట ద్యువనాద విజయవిరల హరియ
గుట్టినిందలి సలిసి కుణికుణిసుతలి

ఎంట ఒక్కణెయిదే ‘ఐదు లక్ష్మిక్క త్రిపూద కడమే’యెందరే నాల్న లక్ష్మ ఇష్టుత్తైదు సావిరవాయితు ఇందిరేత కవి సంస్కృతదల్లి రచిసిరువ ‘దాసాయుస్తుతి’యల్లి

‘పాదోణ్ణితేము సమసంబ్యకలక్ష్మ లక్ష్మిత్తు
నాథావ్యుతోత్తుము విభూతికథాపదాని

ఎందు ‘ఒందుపాద కడమే’ ఎందిది , ఎందరే నాల్న లక్ష్మ ఇష్టుత్తైదు సావిరవాయితు ఇదే ఆధ్య బరువంతె విజయదాసరద్దే ఆద ఇన్నోందు హేళికేయిదే

లక్ష్మితెంయ పాదదల్లి లక్ష్మీవిష్టు, వ్యాసరాయఁ
త్స్థేయిందలి అంకిత కోళ్ళత, పదకోరతే ఐదు
లక్ష్మ పదు-సుఖాది వేళ్ళన్నత

దాసకోటిదవరూ ప్రందరుదాసరు ఒట్టు ఐదు లక్ష్మ కృతిగళన్న రచిస బేకేందు సంకల్లిస్తే రెండూ, తమ్మ సావిగే ముంచే నాల్నలక్ష్మ ఎష్టుత్తైదు

ನಾವಿರದಪ್ಪು ಮೂತ್ರ ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆಂದೂ, ಇನ್ನುಳಿದ ಇವ್ವತ್ತೆಪ್ಪದು ಸಾವಿರ ('ಪಾದ') ಕೃತಿಗಳನ್ನು ವಿಜಯದಾಸರು ರಚಿಸಿ ಏದು ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪೂರಿಯಿಸಿದೆ ರೆಂದೂ ನಂಬುತ್ತಾರೆ

ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಪದದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳ ವಸ್ತು ವಿವರ ಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿಂಗಡಿಸಿರುವುದಿದೆ

1) ತೀಥರಾಷ್ಟ್ರೀಕ್ರಿಯಾಂಶಿನಿ		1,25,000	ಕೃತಿಗಳು
(ಕೇದಾರದಿಂದ ರಾಮೇಶ್ವರದವರೆಗೆ)			
2) ಮಧ್ಯರಾಯರಿಂದ ವಾತ್ಸರಾಯರವರೆಗೆ ಗುರು ಸ್ತುವನು, ತಂತ್ರಸಾರೋಕ್ತ್ರ ದೇವತಾ ತಾರತಮ್ಯ,			
ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮೇಯಗಳು		5,000	..
3) ದೇವತಾಲೋಕ ವರ್ಣನೆಗಳು (ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕ,			
ಕೈಲಾಸ, ದಿಕ್ಷಾಲಕರು		90,000	..
4) ಪುರಾಣಕಥಗಳು (ಬಗವದ್ಗೀತ್ರ ಕಥಾನಾರ)		90,000	..
5) ದೇವತಾಮಾತ್ರಧಾರ್ಯನ ಇತಾದಿ			
(ಕೀರ್ತಿ, ಶಾಲಗ್ರಾಮ ಲಕ್ಷಣ)		60,000	..
6) ಅಹಿಕ ಪದ್ಧತಿ, ವಿಕಾದಶೀ ನಿರ್ಣಯ ಇತಾದಿ		16,000	..
7) ಸುಳಾದಿಗಳು		14,000	..
8) ದೇವರನಾಮಗಳು		25,000	..
	ಒಟ್ಟು	4,25,000	

ಈ ಹೊತ್ತಪನ್ನು ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಇವ್ವತ್ತೆಪ್ಪದು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಹಿಗ್ಗಿಸಲು ಕೆಲವರು ದೇವತಾ ಮುಖ್ಯಧಾರ್ಯನ ಇತಾದಿ 64,000, ಆಹ್ವಾಕ ಪದ್ಧತಿ, ಪಾರಾದಶೀ ನಿರ್ಣಯ ಇತಾದಿ 60,000, ಸುಳಾದಿಗಳು 60,000, ಹೀಗೆ ಪಾರಾಂತರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಇವಲ್ಲದೆ ಶೈತಿದ್ವೀಪ, ಅನಂತಾಸನ, ವೈಕುಂಠ ಮಹಿಮೆ ತೇವನ ಚರಿತ್ರೆ 16,000 ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕಾರವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ವಿಜಯದಾಸರು ತಮ್ಮ ಉದಯಾರಾಗ ವಾರ್ದಕ ಪಟ್ಟಿದಿಗೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕೂಟಿರುವ ಪಟ್ಟಿಯೂ 4,25,000ದ ಹೊತ್ತಪನ್ನೇ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ

1,25,000	ಪ್ರಾತ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರಾದಿಗಳ ಮಹಿಮೆ ಪದಗಳು, ಗುರು ಮಧ್ಯ ರಾಯರ ವಹಿಮೆ, ಯತ್ಸಂತತಿ
25,000	ತಂತ್ರಸಾರೋಕ್ತ್ರ ಮಾತ್ರಧಾರ್ಯನ ಕ್ರಮ, ದೇವತಾ ತಾರತಮ್ಯ, ಗುರುಧಾರ್ಯನ, ಆ ಆ ಗುರಂಗಳ ಚರಿತ್ರೆ
64,000	ಸುಳಾದಿಗಳು

36,000	ವೃತ್ತನಾಮಗಳು
60,000	ಶೈಲದ್ವಿಪ, ಅನಂತಾಸನ, ವೈಕುಂಹ, ಸತ್ಯಲೋಕ, ಕೃಲಾಸಾದಿ ದಿಕ್ಷಾಲರನಿಲವರ
40,000	ಕಲ್ಯಾಣ ಚರಿತ (ದರ್ಶಕಲ್ಯಾಣ, ದರ್ಶಚರಿತ್ರೆ)
75,000	ಅಹನ್ಸೇಕ (ನಿತ್ಯಾಹ್ನಿಕ), ಉಕಾದಶಿ, ಜನ್ಮಾಷ್ಟ ಏಂ ನಿಣಾಯ, ಗಂಡಕ್ಷಿಲಾ (ಶಾಲಗ್ರಾಮ) ಮಹಿಮೆ, ಉಗಾಭೋಗಾದಿ
4,25,000	ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷದ ಯಿಷ್ಟತ್ವದುಸಾಮಿರ

(ನೋಡಿ, ‘ಶ್ರೀ ಪುರಂದರದಾಸರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಹರಿದಾಸರ ಪರಂಪರೆ’, ಪರದೇಂದ್ರ
ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಳಿ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರು)

ಈಗ ನಮಗೆ ಪುರಂದರದಾಸರ ಹಸರಿನಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ಕೃತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಡಿಸಿ
ದರೆ ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರವನ್ನೂ ಮಾಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ವಸ್ತು, ತೈಲ, ಭಾವೆ,
ಅಂಕಿತ ಮೊದಲಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಅವರದ್ದೇ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಗಟ್ಟಿ
ಕೃತಿಗಳು ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಕಡೆವೇಯೇ ! ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕುದು ಲಕ್ಷ ಕೃತಿಗಳ
ಮಾತೇನು ? ಪುರಂದರದಾಸರೊಬ್ಬರೇ ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಇ(ಎ)ಪ್ರತ್ಯೇಕದುಸಾವಿರ
ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರನ್ನುವುದು ಉತ್ತೇಷ್ಣೆಯೇ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಟ್ಟನೆ
ಮೊಳೆಯುವ ವಿಚಾರ ಅಂದಿನಿದ ಇಂದಿನವರಿಗೆ ಉಪಲಭ್ಯವಿರುವ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ
ವನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಕೃತಿಗಳ ಮೊತ್ತ ಇವ್ವಾಗಳಾರದು ಈ ವಿವರವಿರುವ
ಪುರಂದರದಾಸರ ಪದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆವಾದುದನ್ನಿಂದಾಗಿ ಬಹುದು, ವಿಜಯದಾಸರು ತಮ್ಮ ಪಾರ್ಶ್ವ
ದಿಕ್ ಗುರುಗಳ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯ ಭರದಲ್ಲಿ ಅವರ ರಚನೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತೀರ
ಹಿಗ್ಗಿಸಿದರನ್ನಿಂದಾಗಿ ಹಿಂದಿನವರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಹರಿದಾಸರಿಗೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಿನ್ನುವ
ಪರಿಮಾತಿಯ ಅರಿವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಹಳೆಯ ಕಾಲದವರು
‘ತುಂಬ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣ’ ಎನ್ನಿವುದಕ್ಕೆ ನೂರು, ಸಾಮಿರ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಂದಲ್ಲಿ ಪದ
ಗಳನ್ನು ಬಯಾಯಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು ಆದರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಬಂದ
ಒಂದು ವಿವರವನ್ನು ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ತಳ್ಳಿಹಾಕುವುದು ಅಪ್ಪೇನು ಉತ್ತಮವಾದ
ಮನೋಧರ್ಮವಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಪುರಂದರದಾಸರ ಪದವೇನೋ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ
ವಾದುದೇ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಹೇಳುವ ವಿವರವನ್ನು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿ
ಗಳು ಅಗ್ಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ ? ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಖಾದಿಯನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ
ವೆನ್ನಲು ಬರುತ್ತದೆಯೇ ? ಅವರೂ ಅದೇ ವಿವರವನ್ನು ಸಮಾಧಿಸಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ ?
ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ರಚನೆಗಳ ಗಾತ್ರವನ್ನು ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಬೆಲ್ಲರೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ
ದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನೋ ಒಂದು ಅಥಾರವಿರಬೇಕು, ಅದು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ

ತಿಳಿದ್ದು ಈಗ ಅದು ಬಳಕೆಯಿಂದ ಜಾರಿರಬಹುದು ಸಂಸ್ಕರಿತದಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತೇರಡು ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥವೆಂಬ ಹೆಸರಿದೆ, ಈಗ ಗ್ರಂಥವೆಂದರೆ ಬೇರೆಯ ಅರ್ಥವೇ ಇದೆಯಲ್ಲ?

ಮೇಲಾಗಿ, ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಪದದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯಿ (ಯೆ)ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಯದು ಸಾಮಿರ “ಕೃತಿ”ಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದಾಗಿ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ, ‘ಕೃತಿ’ ಯೆಂದರೇನು ಎಂಬಾದು ಸ್ವಪ್ನಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವಿಜಯದಾಸರು “ಪದಕೊರತೆ ಐದುಲಕ್ಷ ಪದ-ಸುಳಾದಿಗಳ “ಮೇಲ್ಮೈ”ರೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ‘ಪದ’ ಹೆಂದರೇನು? ‘ಸುಳಾದಿ’ಯೆಂದರೇನು? ಒಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ‘ಪದ’ ಗಳಿರುವ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ, ಈಗ ‘ಚರಣ’ ವೆನ್ನುವ ಭಾಗಕ್ಕೆ ‘ಪದ’ವೆನ್ನುವ ವಾಡಿಕೆ ಯಾದಿತ್ತ ಈಗ ದೊರೆತಿರುವ ದೇವರನಾಮಗಳಲ್ಲಿ (ಅಥವಾ ಪದಗಳಲ್ಲಿ) ನಾಲ್ಕುದು, ಕೆಲವ ವೇಳೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು, ನುಡಿಗಳಿರುತ್ತವೆ ಈ ನುಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಉಂಟು ಈಗ ನಮಗೆ ಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ಸುಳಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಐದಕ್ಕೆ ಕಡತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಎಂಟಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗಗಳಿವೆ, ಈ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಸುಳಾದಿಯಿಂದೇ ಹೆಸರು ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಇಡೀ ಸುಳಾದಿಯಿಂದ ಬೇರೆದಿಸಿದಾಗ ಅದು ಉಗಾಭೋಗವೇನಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಉಂಟು ಇನ್ನು ‘ವೃತ್ತನಾಮಾಭಾಷಿ’ಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವೃತ್ತವೂ ನಾಮವೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಭಾಗಗಳೇ ಈ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ನಾಲ್ಕುದು ಲಕ್ಷವೆನ್ನುವುದು ಅಸಂಭಾವ್ಯವೆಂದೇನು ಏನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಆ ಸಂಶೋಯ ಸಂಜ್ಞೆಯೇನು ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯಬೇಕಷ್ಟು ಅದು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಪ್ನಪಾಗಿಲ್ಲ!

ಈಗ ದೊರೆತಿರುವ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ “ಕೃತಿ”ಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಈ ಕಾಲದ “ಕೃತಿ”ಯೆಂಬ ಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲ ಅವರ ಒಂದೊಂದು “ಕೃತಿ”ಯಲ್ಲಿ ಏಕಾರ್ಥವಿದೆ, ಒಂದೇ ಸಂದರ್ಭದ ಸ್ವಾತಿತ್ವಯಿದೆ, ಒಂದೇ ಏಕಾರ್ಥಾರೆಯಿದೆ ಎನ್ನಲಾಗಿದು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಏಕಾರ್ಥಗಳೂ ಧೋರಣೆಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿಗೆತ್ತುವೆ ಕೆಲವ ‘ಕೃತಿ’ಗಳಲ್ಲಿ ನುಡಿಗಳು ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವುದೂ ಉಂಟು ಹಾಡಿನ ಮೊದಲಸಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಂತಿತ ಬರುವ ಸುಡಿಯವರೆಗೆ ಒಂದೇ ‘ಕೃತಿ’ ಯೆಂದು ಬಗೆದು, ಅದನ್ನು ಅವಿಂಡವಾದ ಒಂದು ‘ಕೃತಿ’ಯೆಂದು ಆಚಿನ್ಯನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ, ಅದನ್ನೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ನಮೂದಿಸುವ ವಾಡಿಕೆ ಬಂದುದು ಈ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರೇನು ತಮ್ಮ ಕೆವಿತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಬರೆದಿದಲ್ಲಿ, ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಶಿಪ್ಪಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದರೋ ಅದೂ ನೇಚೆಗೆಯಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವರ ಕೆವಿತೆಗಳು ಬಹುವಂಟಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದರೆ ಮರೆಯಲಾರದಂಥ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಜನರ ನೆನಸಿನಲ್ಲಿ ಪಡಿಯಬ್ಬಾಗಿ ಉಳಿದುಹೊಂದು ಬಂದವು ಮತ್ತೆ ರಾಜಗಂರುಗಳಂತಿದ್ದ ವ್ಯಾಸ

ತೀರ್ಥರೇ ದಾಸಕೂಟವೆಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಪ್ರೇರಕರಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದ, ಅವರು ಪ್ರರಂದರ ದಾಸರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು ದರಿಂದ, ದಾಸಕೂಟದವರು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಹಾಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಗೃಹಿಸಿದ್ದು ರೆಂದರೆ ಸಹಜವೇ ದಾಸಕೂಟಕ್ಕೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರೇ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಹಾಗೆ ಇತರರು ಅವರ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಸಂಗೃಹಿಸಿದಾಗ ಅದು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲೂ ಮೂಲಾದಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ದಾಸಕೂಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹಾಡುತ್ತೆ ಬಂದಿರಬೇಕು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ 'ಕೃತಿ'ಗಳ ಪ್ರಚಾರವಾದುದು ಹೀಗೇ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಕಾಲವಾದ ತರುಣದಲ್ಲೀ ಹಂಪಿ ಹಾಳಾಯಿತ್ತೆಂಬು, ಅರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಅದನ್ನು ಶತಮಾನಗಳು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಡೆದದ್ದು ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸಕೂಟದವರ ಪಾಚೆನು? ಅವರು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಓದಿಹೋದರೋ, ಅವರಲ್ಲಿ ಎವ್ಯಾಮಂದಿ ಹರಿದಾಸ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರೋ ಹೇಳಬುದು ಹೇಗೆ? ಪ್ರರಂದರದಾಸರ 'ಕೃತಿ'ಗಳು ಹೀಗೆ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಜಾರಿದ ಮೇಲೆ ನೂರಾರು ಪರ್ಫಗಳ ನಂತರ ವಿಜಯ ದಾಸರು ಕ್ರಮವಹಿಸಿ ಅವನ್ನು ಸಂಗೃಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ದಾಸಕೂಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಬಳಗೆಗೆ ತಂದರು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ 'ಕೃತಿ'ಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ವಿಜಯದಾಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾದ ಪಾರವೇ ಪ್ರೇನ. ಈ ದಾಸಕೂಟವೂ ದುರವಸ್ಥಿಗೇಡಾಗಿ ಮೂಲೆ ಗುಂಪಾದಾಗ ಈ ಪಾರ ಹೀಗೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತೋ ಹೇಳಬ್ಲಿವರಾರು? ಪ್ರರಂದರ ದಾಸರ ಹಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೃತಿಗಳಿಲ್ಲ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದೀರೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆಯಿಂದು ಯಾರೂ ಶಪಥವಾಡಿ ಹೇಳಲಾರರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೌಶಿಕ ಪರಂಪರೆಯಿಂದಲೇ ಬಂದಿರುವ ಆ ಹಾಡುಗಳ ಪಾರವಾಗಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಲಿ ಯಥಾವಳ್ಳಿಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ಈಗ ದೊರೆಯಾವಪ್ಪೆ 'ಕೃತಿ'ಗಳನ್ನು ಅವರು ರಚಿಸಿದರು ಎನ್ನಬುದಾಗಲಿ, ಈಗ ದೊರೆಯಾವಂತೆಯೇ ಅವುಗಳು ಇದ್ದುವೆಂದಾಗಲಿ ಹೇಳಲಾರೆವು. ಈಗ ದೊರೆತಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೃತಿಗಳು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾದುವ ಎನ್ನಬುದೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಭವ ಈಗ ಉಳಿದಿರುವ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಹರಿದಾಸರು ಅವುಗಳ ಪಾರ, ಗಾಯನಕ್ರಮ, ರಾಗ, ತಾಳ, ನುಡಿಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ ಇವುಗಳ ಹೇಳಿ ಕ್ರಿಯಾಡಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬುದು ಅಸಂಭವ ಮೇಲಾಗಿ, ಹಲವರು ಹರಿದಾಸರು ತಾವೇ ವಾಗೇಯಕಾರರಾಗಿ ಕೃತಿರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಿದ್ದರಾಗಿ, ತಮಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೂ ಅನಿಸಿಕ್ಕಿಗಳನ್ನೂ 'ದಾಸರಾಯರ' ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಳ್ವಿಕೆಯವೇನಿಲ್ಲ ಈಗ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಪದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಏಕಕ್ರಮಕವೇನ್ನ ಬಹುದಾದ ಗುಣ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾವೆ, ಶೈಲಿ, ಒಕ್ಕನೆ, ಧೋರಣೆ, ವಸ್ತು, ತತ್ವ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಏಕತಾನತೆಯಿಲ್ಲ

ವೆಲುಲಸಾವಾಗಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರದ್ದೇ ಇರಬಹುದಾದರೂ ಹಲವರು ಹರಿದಾಸರ ಕೈವಾಡ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ

ಈ ವಿಚಾರ ಹಾಗಿರಲಿ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದಾಸಕೂಟದವರ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಉಳಿದುಬಂದಿರುವ ಪ್ರರಂದರಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಬಿಡಿ 'ಕೃತಿ'ಗಳ ವೊತ್ತ ಸುಮಾರು ಎಂಟುನೂರು ಎನ್ನು ಬಹುದು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ, ಮೇಲೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರೇ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾರೆವು ಆ ಪಟ್ಟಿಯ ಹಲವು ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ದಾಸರ ಕೃತಿಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳು ಖಂಡಕು ಅಷ್ಟು ಒಂದಿಗೆ ಅಷ್ಟು 'ದೇವರ ನಾಮ'ಗಳಿಂಬ ಬೇರೆ ವಿಭಾಗವನ್ನೇ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾರಲ್ಲ, ಅದರ ಸ್ವರೂಪವೇನೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಾವುದಿಲ್ಲ ವಿಜಯದಾಸರ ಒಕ್ಕಣೆಯಲ್ಲಿ 'ವೃತ್ತ ನಾಮ'ಗಳಿಂಬ ವಿಭಾಗವಿದೆ ಇವೇ ಇಲ್ಲಿನ 'ದೇವರ ನಾಮ'ಗಳೋ ? ಈಗೇನೋ ಎಲ್ಲ ರಚನೆಗಳಿಗೂ 'ದೇವರ ನಾಮ'ವಿಂಬ ಹೆಸರೇ ಬಂದಿದೆ ಸುಳಾದಿಗಳ ಸಂಹಿತೆ 'ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈಗ ಉಪಲಭ್ಯವಿರುವ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳು ಏವತ್ತುಮೂರು ಅಷ್ಟು ಅಂತೂ, ಉಳಿದುಬಂದಿರುವ ಪ್ರರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಅಥವಾ ವಿಜಯದಾಸರ ಏಭಜನಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ವಿಜಯದಾಸರ ಸಮಕಾಲೀನರಾದ ಪ್ರಸನ್ನವೇಂಕಟದಾಸರು ಪ್ರರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತು ಇನ್ನೊಂದು ಒಕ್ಕಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಗೀತರಾಯಿ ಸುಳಾದ್ಯುಗಾಭೋಗ ಪದ್ಯ ಪದ
ವಾರತ ಪ್ರಬಂಧ ರಚಿಸಿ ವಿಟ್ಟಿಲನ
ಶ್ರೀತಿ ಬಡಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡು ನಲಿವ ವೈಷ್ಣವಾಗ್ರ
ನಾಥ ಪ್ರಸನ್ನವೇಂಕಟಪ್ರಷ್ಣಪೀಯನ

ಇದರಲ್ಲಿ ಗೀತ, ರಾಯಿ, ಸುಳಾದಿ, ಉಗಾಭೋಗ, ಪದ್ಯ, ಪದ ಎಂಬ ಆರು ಬಗೆಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ರಚಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಈ ಮಾತುಗಳ ವಿವರಣೆ ಮುಂದೆ ದಾಸ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಬರುತ್ತದೆ ಈ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಗೀತ (ಗೀಯ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಲಫುಸಾಹಿತ್ಯ), ರಾಯಿ (ಸಂಸ್ಕಿರ್ತದ 'ಸಾಫ್ಯಾಲ್ಯಾ' ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಕನ್ನಡರೂಪ, ಮನೋಧಮ್ಯಪ್ರಧಾನವಾದ ವಿಲಂಬಿತಲಯದ ಅನಿಬದ್ಧರಾಗ ವಿಸ್ತರಣೆ), ಸುಳಾದಿ (ತಾಳಮಾಲಿಕಾ ಪ್ರಬಂಧ), ಉಗಾಭೋಗ (ವಚನತ್ಯೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಣ, ಲಯಬಂಧ, ಕಾವ್ಯಗಣಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಒಳಗೊಂಡ ಸಾಹಿತ್ಯಭಾಗ) ಇಂತ್ರಾ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುವು ಪದ್ಯವೇನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ, ಭಂಡಸ್ತು, ವೃತ್ತಿಗಳ ಸಮಾಖೇತವಿದ್ದರೂ ಕಾವ್ಯಗುಣವೇ

ఎద్దుకాణివ ఏవర ఇదన్ను నిరోపిసలు సాంప్రదాయిక సంగీతద ఆగత్య ఏరచు , రాగాలాపనే, తాళైబంధగళు, అధిక స్వరస్థవన్ను మోటకు మాడుపుదూ సాధ్య వదవేన్నువ ప్రకారదల్లి సంగీతద పాత్రవిద్దరూ సరళేవాగిరుత్తుదే , మాతిన అధిక మనముట్టువంతే వినికేషాడిదరే తిరితు హిగే దాసరే కృతిగళల్లి సంగీత సంప్రదాయిద జాయిమానక్కె డోందికొండు బుద్ధు ఇపే , సాంప్రదాయిక సంగీతద సరవన్ను పడెరుఱవ ఆగత్యవిల్లదే యారాదరూ ఎందరే సంగీతానభిజ్ఞరూ సుస్మరదల్లి శుద్ధకంరదింద నేరవాగి హాడువంధపు ఇపే సంగీతసంప్రదాయిక్కె ఒగ్గిరువ కృతిగళల్లి కూడ సాక్షి భాగపే ముఖ్య ఎంబుదన్ను మరేయబారదు ఈ ఏశార మత్తె ముందే ప్రస్తుతమేళ్ళ బరుత్తుదే

దాసరే కృతిగళల్లి హేచ్చు జనమిరుయివాదుమెదరే 'పద'గళే పద గళన్ను హాడలు సంగీతద తిక్కొంచేకాదుదిల్ల, రాగజ్ఞనే అనివాయి వేందేనిల్ల ఒందేరెడు సారి కేళిదరే సాకు మాతిన హోడి, హాడువ ధాటి ఏరడూ మనవరికేయాగిభిదుత్తువే సుఖాదిగళల్లిరువంతే ఏవిధ తాళగళ బిగియిల్ల, రాయియల్లిరువంతే రాగవిస్తురసేయి ఆగత్యవిల్ల, ఉగాభోగదల్లిరు వంతే మాతుగణ, లయంధగళ కట్టుపాడిల్ల ప్రరందరదాసర పదగళల్ల సుమారు ముంపత్తు రాగగళల్లి ముండిబిధి అష్టే, తాళగళల్లి విలేషవాగి బళశిరుపుడెందరే చూపు, రుంపే పదదల్లి పల్లవ (పల్లవి), అనుపల్లవ (అనుపల్లవి) మత్తు నుడిగళేందు (జరణ, అంధ్ర) ముంరు ఏభాగగళు ఒంచోందు నుడియాద మేలులు పల్లవవన్ను మత్తె ఎక్కితోళ్ళపుదు క్రమ పదగళనే 'దేవర నామ'గళిందూ నిదేశిసువుదు వాడిక

ఈగ ఉపల్చువిరువ ప్రరందర సాధికైదల్లి పదగళే హేచ్చు సంశేష్య యల్లిరువు ఉగాభోగగళు నుఱదలవత్తున్న ఏమారువుదిల్ల, సుఖాదిగళు అరపత్తున్న ఏమారువుదిల్ల, ఉళదవెల్ల పదగళే పదగళల్లి స్పృతి, తత్త్వ హోధి, సిద్ధాంత ప్రమేయ నిరూపణ, రసస్వంజన హోదలూద ప్రయోజన గళు అడకేవాగివే దాసరు ఇవన్నెల్ల ప్రయత్నపూర్వకమాగి రిచిషన్దరేందు హేళలు బరువుదిల్ల హలవు సంధభసస్వాతీయింద హోరహోమ్మిదువు, మత్తె కేలవు భక్తియ ఆమేళదింద ముందికొండపు, ఇన్ను కేలవు మనస్సిన దుగుడదింద అధివా హముసదింద మెండిఛిపు. ఇవ్వగళల్లి నేరవాద ఆడు మాతిన బళశి ఎద్దుకాణివ ఏవర , కావాలుంకారద గుణ కడముయే హలవు పదగళల్లి గురుముపదప్రయోగగళూ బందివే లోకద రీతినికిగళ విడంబనే కాణిత్తుదే, ఉదాత్తవాద ఆదశఫు ఇదే. కౌటుంబిక జీవన,

ಸಾಹಾಚಿಕ ಹೊಲ್ಯಗಳು, ಧರ್ಮದ ದಿಟವಾದ ನೇಲೆ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಇವೆಲ್ಲ ದರ ಉಲ್ಲೇಖಿ ಪದಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೇರಣ, ಇತಿಹಾಸ ಇವುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾಠ್ರವಾದ ಮಾಧ್ಯಮತೆದ ನಿಷ್ಠೆಯಂತಹ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ

9

ಪ್ರರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೊದಲ ಸಂಗ್ರಹ ನಡೆದದ್ದು ವಿಜಯಾಸರ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ಆ ವೇಳೆಗಳೇ ದಾಸಕೂಟದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಇಳಿಮುಖಿವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹರಿದಾಸರು ಇರುತ್ತಿದ್ದು, ತಂತಮ್ಯ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ, ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕರೆ, ಸಮರ್ಪಾಲಿಕರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಲಿಖಿತವಾಗಿಯೋ ಹೊಳಿಕ ವಾಗಿಯೋ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಿರಬೇಕು ವಿಜಯಾಸರು ಇಂಥವರಿಂದಲೇ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತಾವು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿವಾಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ತಂಡರಿಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಹರಿದಾಸ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯಾಸರದ್ದು ಏರಡನೆಯ ಫಟ್ಟು. ಆಗ ನಡೆದದ್ದು ಪ್ರರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಸರಣಿವೇನ ವಿಜಯಾಸರು ತಾವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಪ್ರರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಿದುದು ಅವರ ಸುಳಾದಿಯೊಂದರಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ ಈ ಏಭಜನೆಯ ವಿರಾಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವಿಜಯಾಸರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿವುಲ ವಾಗಿಯೋ ಇದ್ದಿರಬೇಕು

ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಅಳಿದುಳಿದ ಹರಿದಾಸ ಮನೆನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಬಂದ ಓಲಗರಿ ಅಧಿವಾ ಹಳಿಯ ಕೋರಿಕಾಗದದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಗಳೇ ಮಾಲ ಅಕರೆ ಅವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮೊಟ್ಟ ಹೊದಲಿಗೆ ನಡೆದದ್ದು 1850ರಲ್ಲಿ, ಮಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಆಗ ಹೊರಬಂದ ಕಲ್ಲಿಕ್ಕಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳನಂತರ ಆಗಿನ ವ್ಯಾಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಜೇ ಗ್ರಾಹಿಗೆ ಎಂಬ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಅಸ್ತ್ರಿಯಿಂದ ಪ್ರಸಮುಧದ್ರಾಣಗಳಿಂಡಿತು, ಅದನ್ನು ಪರಿಪೂರಿಸಿ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದವರ ಹೆಸರು ಹೊಳಕಲ್ಲು ನರಹಿಂಹಯ್ಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವರು ಹರಿದಾಸರ ಒಟ್ಟು ಒಂದುನೂರು ಎಪ್ಪತ್ತುಮೂರು ‘ಕೀರ್ತನೆಗಳು’ ಅಡಕವಾಗಿದ್ದವು ಇದೇ ಬಗೆಯು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಇನ್ನೇರಡು ವರ್ಷಗಳನಂತರ ಮದರಾಸಿನಿಂದ ನಡೆಯಿತು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಕೃತಿಗಳನ್ನೇ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿಸಿದವರು ಮಡಕಶಿರಾ ಬಾಲಕ್ಕಷ್ಟ ರಾಯರು, ಇವರು ಮದರಾಸಿನಿಂದ 1894ರಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಪ್ರಸ್ತುತ ತೆಲುಗು ಲಿಖಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿತು (‘ಪ್ರರಂದರದಾಸನುಲುವಾರು ಪಾಡಿನ ಕೀರ್ತನಲು’)

ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಾಜಿ ರಾಮಚೆಂದ್ರ, ನಾಹಂತರು ಆದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ‘ದಾಸರ ಪದಗಳ ಸಂಗ್ರಹ’ವನ್ನು ದೇವನಾಗರಿಲಿಖಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದರು (1880–1894, ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ), ಮತ್ತು ಸುಳಾದಿಗಳ ಸಂಕಲನವನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು (1908)

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಟಿ ಎನ್ ಕೈಪ್ಪಣಿಯೈಟ್ಟಿರು 1914ರಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಪದಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಅಚ್ಚುಮಾಡಿಸಿದರು, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಂಟುನೂರ ಏರಡು ಕೃತಿಗಳು ಸೇರಿದ್ದವು ಉದುಪಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಚೆ ಗುರುರಾಯರು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಹಾದ್ವಾದ್ವಾ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಒಂದುಸಾವಿರ ಬವತ್ತು ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಬದು ಬಾಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದರು, ಕಡೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದುನೂರ ನಲವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಉಗಾಭಿಋಗಳೂ ಸೇರಿದುವು ಮೊದಲನೆಯ ಬಾಗ 1912 ರಲ್ಲಿಯೂ ಕಡೆಯುದು 1932ರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟಿಸಾದುವು ಇದೇ ಈವರೆಗೆ ಹೊರಬಂದಿರುವ ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾದುದು ಅಂದದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗ್ರಹ 1925ರಲ್ಲಿ ಸುಕೋಧ ರಾಮರಾಯರ ಹರಿದಾಸಕೀರ್ತನ ತರಣಿಯ ಗ್ರಂಥವಾಲೆಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಯಿತು ಏರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಿದ ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ (1926) ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಬನೂರು ನಲವತ್ತುಮೂರು ಕೃತಿಗಳು ಸೇರಿವೆ, ಪದಗಳೇನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿದೆ ಒಂದುನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತಿಂಟು ಉಗಾಭಿಋಗಳೂ, ‘ದೌರ್ವಾದೀವಸ್ತುಪದರ್ಶಿ’ ಮತ್ತು ‘ಗಜೀಂದ್ರ ಮೋಕ್ಷ’ ಎಂಬೆರಡು ಉದಯರಾಗಳೂ, ಹದಿನ್ಯೇದು ಸುಳಾದಿಗಳೂ ಒಂದು ಗದ್ದ್ವಾ ಸೇರಿವೆ ಈ ಸಂಗ್ರಹದ ಪಾರ ಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಮುದ್ರಣವೂ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ

ಪಣಿಯಾಡಿ ಲ್ಕ್ಯೂನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾತ್ಮ, ವಂಟಿಟರಮಾಜಾಯ್ ಮತ್ತು ಲ್ಕ್ಯೂನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗರು 1940ರಲ್ಲಿ ತುಳುನಾಡು ಪ್ರಸ್ತುನಿಂದ ಒಂದು ಸಂಕಲನವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದರು ಇಂದಾದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಗಸೂಗೊರಿನ ವರದೇಂದ್ರ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಳದ ಗೊರಾಬಾಳ ಹನುಮತರಾಯರು ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಕಲನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು ಇವರೇ 1957ರಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಬವತ್ತೆದ್ದು ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೊರತಂದರು ಈ ಮಧ್ಯ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಪತ್ತಿ ಧಾರವಾಡದ ರಾಘವೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾ ಚಂಚಮುಖಿಯವರಿಂದ ‘ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ’ವನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಗ್ರಹಿತವಾದ, ವಿಮಾನಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಸ್ತುತ್ಯೋಂದನ್ನು ಬರೆಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿತು (1952) ಈ ವಿದ್ವಾಂಸರೇ 1956ರಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ ಬರೆದರು (ಶ್ರೀಪ್ರರಂದರದಾಸ ಸೀವಾ ಮಂಡಲ, ಹೊಸಬೇಟೀ) ತುಳುನಾಡು ಪ್ರಸ್ತುನ ವೇನೇಜರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ದಾಸರ ಕೃತಿಗಳ ನಿಕಟ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಎಸ್ ಎಸ್ ಕಾರಂತರು ಹುಟ್ಟಿಉಲಿಂದ 1959ರಲ್ಲಿ ಆರುನೂರು

ಬಹಳ ತ್ವರಿತ ಪದಗಳ ಸಂಗ್ರಹವೊಂದನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿಕೊಂಡರು, ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂಲಪತ್ರಗಳು ಸುಳಾದಿಗಳ ಸೇರ್ವಾಡೆಯಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಮುಂದ, ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಜೆತುರ್ ಶತಮಾನೋಳ್ಷ್ವವ ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ (1963-64ರ ಸುಮಾರಿಗೆ) ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಧಾರವಾಡಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಸಮಿತಿಗಳು ಏರಿತ್ತು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಅವರನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಚಾರ, ಅವರ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಗೀತಸಂಯೋಜನೆ ಈ ಬಗೆ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಬುದ್ಧಿಪ್ರಯೋಂದನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರವ ಸಮಿತಿಯು ನೆನ್ನಂದ ಪ್ರರಂದರದಾಸರನ್ನು ಕುರಿತ ಗ್ರಂಥವೊಂದನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದಿತು (1964), ನೆನ್ನ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ದಾಸರ ಒಂದು ನೂರು ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವರಪ್ರಸ್ತಾರವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಂಥವೂ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು (ಕೃತಿತತ್ವ) ಪ್ರರಂದರಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹಾರಾಂತರಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆಯಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಕ್ರಿಗ್ರಾಮ ಲ್ಲಿ ಆದರೆ ಧಾರವಾಡದ ಸಮಿತಿಯವರು ಮಿಂಚಿನೆಬಳ್ಳಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯದ ಬುಲ್ಲಿ ಬಿಂದುವೊಫ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಸಮರ್ಥ ನೇತ್ಯಕ್ಕೆದಲ್ಲಿ ದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು (ಒಂಬತ್ತುನೂರ ಒಂದು ಕೃತಿಗಳನ್ನು) ಆರು ನಂಬ್ರೆಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು ಬೆಟ್ಟಗೇರಿ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮರೂ ಬೆಂಗಳೂರು ಹಾಸ್ತಾರ್ಥಿಕ್ ನೇತ್ಯಕ್ಕೆದಲ್ಲಿ ಆಚ್ಚುಕಟ್ಟಿನಿರವಹಿಸಿದರು ಮೊದಲನೆಯ ನಂಬ್ರೆಟಿವಾದ ‘ಪೂಜಾತತ್ಪ್ರ’ 1963ರ ಕಡೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು ಮರುವರ್ಷ ವರದನೆಯ ಸಂಪುಟ ‘ಅರ್ಥಭಾವ’ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯೆಯಾದ ‘ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಸ್ತಾನ’, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನಾಲ್ಕನೆಯೆಯಾದ ‘ಕೃಷ್ಣಲೀಲೆ ಮತ್ತು ಬಿದನೆಯಾದ ‘ಲೋಕನೀತಿ’, 1965ರಲ್ಲಿ ಕಡೆಯ ನಂಬ್ರೆಟಿವಾದ ‘ಸಂಕೀರ್ಣಸಂಗ್ರಹ’ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಸಂಪಾದಕರೂ ಪ್ರಕಾಶಕರೂ ಕೃತಾರ್ಥರಾದರು ಈ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧವಾದ ವಾರ, ಅಗತ್ಯವಾದ ವಾರಾಂತರಗಳು, ಪರಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥ, ಸಂಭಾಷಕಥೆ, ಭಾಷಾಗೋಲಿಕ ಮತ್ತು ಬಿಂಬಿಸಿಕ ವಿವರಣೆ ಇವಲ್ಲವೂ ಸೇರಿದ್ದು ತುಂಬ ಉತ್ತಮವಾದ, ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ ಇವಲ್ಲದೆ ಕಲಮಾನಿ ಗಂರುರಾಯರ ಸಂಕಲನ (ಎಂಟುನೂರು ಕೃತಿಗಳು), ಹಂಬ್ಲಿಯ ಎ ಎಂ ಕರಡಿಯವರ ಸಂಕಲನ (ಆರುನೂರು ಕೃತಿಗಳು), ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಉಪಾಧಾರ್ಯರ ಪ್ರಕಟನಾಲಯದ ಸಂಕಲನ 1954, (ಇನ್ನೂ ರಿಂದ ಕೃತಿಗಳು), ಗದಗ ಬಿ ಜಿ ಸಂಕೀರ್ಣರರ ಸಂಕಲನ (ಆರುನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತುರು ಕೃತಿಗಳು) ಇವೂ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿವೆ.

ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂಲತ್ವ, ಗಮನವನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿದೆ ಇತರ ದಾಸರಿಂದಲೂ ಆಯ್ದ ಪದಗಳ ಸಂಕಲನಗಳು ಹಲವಾರಿವೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆಬಾಜಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸಾವಂತರ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು (1894) ಆಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ, ಮುದ್ರಾಸಿನ ‘ಹರಿಭಜನ ಕೀರ್ತನೆ’ (1878) ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಹೊರಬಂದ

సంగ్రహ 1925లింద ముందే సుబోధే రావురాయరు 'కరిదాస కీఎఫ్ న తరంగిని' మాలేయల్లి హలవారు దాసర పెదగళ్లన్న ప్రకటిసిదరు 1935రల్లి రంగనాథ రామచంద్ర దివాకరరు 'కరిభక్తిసుధే' (అధ్యాత్మ కాయాఫలయ హుబ్బుళ్లి) ఎంబ హేసరినింద ఉత్సవమాద ఒందు సంకలనపన్న అందవాగి హోర తందరు బెటగేరి కృష్ణ తమ్మ మత్తికరరు 'కరిదాస భక్తిసాధనే' (ఏంచిన బల్లి కాయాఫలయ, ధారవాడ, 1965), జి పరదరాజరాయర 'కరిదాస హైదరు' (తారదా ముందిర, మృసూరు, 1967), అవర సంపాదకక్షదల్లి హోరబంద 'కరిదాస సాహిత్య సమాఖ్య' (కన్నడ అధ్యయన సంస్థ, మృసూరు 1973) మొదలాద ప్రస్తుక్కగళు దాససాహిత్యవన్న కురితు ఆసక్తియన్న కేరళిసిదువు, ఆద్యయనకే నేరపాదువు కిన్నరి విద్యాంసరాగిద్ద హులగూరు కృష్ణాబాయిరు దాససాహిత్యదల్లి సంగీతద పాత్రవన్న కురితు 1951రల్లి 'కెనాటిక సంగీతప్రా దాససాహిత్యప్రా' ఎంబ సోగసాద, సంతోధనాత్మక వాద గ్రంథవన్న బరెదరు (కన్నడ సంతోధన సంస్థ, ధారవాడ) నన్న సన్మానం మిత్రరాద రా సత్యసారాయణ అవరు దాససాహిత్యదల్లి సుఖాది-ఖగాభోగిలన్న కురితు ఆళవాగి అభ్యాస మాడి సుదీఫ్ఫావాద ప్రంభ ప్రోందన్న సిద్ధపడిసి, ధారవాడద సమితియవరు 1965రల్లి హోరతంద 'కృష్ణ లీలా' ఎంబ నాల్కునేయ సంపుటకే ఉప్పోదాత్మ రూపవాగి ప్రకటిసిదరు

ఈ ఎల్ల ప్రయత్నాలింద దాససాహిత్య ప్రపంచదల్లి ప్రందరదాసర స్కాన మానగళన్న కురితు హలవారు వివరగళు ప్రసిద్ధగౌందువు 'తీర్పురందర దాసరు' (విధ లేఖికరు, సంపాదనే బుల్సి బింధుమాధవ, మించినబల్లి కాయాఫలయ, ధారవాడ, 1964), 'ప్రసాదరింగ' (వ అ దివాణిజి, ఉపా సాహిత్యమాలి, మృసూరు, 1972), 'ప్రందరదాసర సాహిత్య విమలీ' (రా స్వామి పంజెముఖి, సా కృ రామచంద్రరావు, త సు శామరావు, కన్నడ సాహిత్య పరిషత్తు, బెంగళూరు, 1977), 'తీర్పురందరదాస దళాన' (సంపాదకరు, క విత్తంభర ఉపాధ్యాయ, భారతీప్రకాశన, కుంభాగి, 1963), 'ప్రందర దళాన' (వెంకటాయ ఆనంద తేణ్ణె, ముంబయి, 1963) ఏ సితారావంయ్యనపర 'తీర్పురందరదాసరు' (నాగపనల్ బుక్ టిస్స్, దెకలి, 1979) మొదలాద ప్రకటిసిగళు గమనాహావాదువు

10

ಕು ವರೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಪ್ರರಂದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಕೆಲನಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಒಂದುಸಾಮಾನ್ಯ ಹಂನ್ನಿರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವೆಂತೆ ಕಾಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಏಮೆರ್ಚೆಯ ಬೆಗ್ಗೆಲ್ಲನಿಂದ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಕ್ಕಿ ಪರಿ ಶೀಲಿಸಿ, ಯಾವುವು ದಿಟವಾಗಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರವು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅದರೆ ಮಾತಿನ ಮೋಡಿ, ಉತ್ತಿಯ ಸ್ವಾರಸ್ಥ, ಶೈಲಿಯ ಶಕ್ತಿ, ತತ್ತ್ವಚಿಂತನೆಯ ಬಗೆ ಇವನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೋಡಿದಾಗ, ಹಲವು ಕೃತಿಗಳು ತಿರುಳ್ಳಿದೆ ಜೊಳ್ಳಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತುವೆ ಅವನ್ನು ಪ್ರರಂದರದಾಸರವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತಿಯೇನು ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ, ಜನರಿಗೇನು ಲಾಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂಥವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಏಳಾರಮಾಡದೆ ಕೈಬಿಡುವುದೇ ಲೇನು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು, ಪ್ರರಂದರದಾಸರವೇ ಇದ್ದರೂ ಮತದ ಭಲವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವಂಥವು ಅಂಥವನ್ನು ಪ್ರರಂದರದಾಸರಂಧ ಉದಾರಹ್ಯದಯದ, ಸುಸಂಸ್ಕರಣಂತಹ ರಚನಿರಲಾರರಿಂದೇ ನನ್ನ ಎಣಿಕೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರ ರಚನೆಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಅವನ್ನು ನಾವಿಂದ ಮಾನ್ಯಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತದ ಭಲ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಹಿಡಿವನ್ನು ತರುವಂಥದಲ್ಲ ಮತ್ತೂ ಕೆಲವು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ್ಯವಾದ ಮಾತು, ಬಯ್ಯಿ ಈ ಹೀನಾಯಾದ ನುಡಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಅನಷ್ಟೇಕಿಟ್ಟ ಏವರಗಳಿವೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವ ರಸಿಕನೂ ಇವೆಲ್ಲ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರ ಇಂಥವನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಗ್ರಹದಿಂದ ಹೋರಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಉಳಿದ ಎಂಟಿನಾರು ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರತುದ್ದಿಯಲ್ಲಿ ಕಡೆಗಮನವಿಟ್ಟು ಓರಣವಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ

ದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆದುಮಾತೇ ಆದುದರಿಂದ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಪದಗಳ ಮೇಲಾಟವಿಲ್ಲ ಅದರೂ ನಾಲ್ಕುನೂರು ವರ್ಣಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾಷೆಯಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಧರ ಸೂಚಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ತೋರಿತು ಮೇಲಾಗಿ, ದಾಸರು ಬಳಸಿರುವ ಮಾತು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕನಾಟಿಕ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಮಾತ್ರಾನಾಡುಗಳ ಕಡೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವಂಥವು ಇಂಥ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಇತರೆಡೆ ಇರುವ ಜನರಿಗೆ ತಟ್ಟನೆ ತಿಳಿಯಬುದಿಲ್ಲ ಆ ಬಗೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಕಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ ಅಧರ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಹಲವು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಒಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪುರಾಣದ ಕರ್ತೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪುರಾಣದ ಕರ್ತೆಗಳು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ, ಕೆಲವು ಕರ್ತೆಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ, ಪ್ರಸಿದ್ಧಗಳಿಲ್ಲ ಇಂಥವನ್ನು ಏವರಿಸಲಾಗಿದೆ

ಕೆಲವು ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಸಂದರ್ಭತ್ವದಿಂದ ಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲೆಂದು ದಾಸರ ಬಂಡಿಕ

ನಲ್ಲಿ ನಡೆದುವೆಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಬಹಿ ಹಾಸಿಕವೆಂಬಂಧ ಸಮುದ್ರನೇ ಏನೇನೂ ಇರದಿದ್ದರೂ ಉನರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಪರಿ ಚರ್ಚು ಹರಡಿದೆ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ ಬಹುವಾಟಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲ ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಹರಿದಾಸರ ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ಹರಿಕದಾ ಕಾಲಕ್ಷೇಪದ ವೇಳ ಜನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಹೇಳಿದವು ‘ಮುಯ್ಯೆಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯೆ ತೀರಿತಯ್ಯ’, ‘ಎತ್ತ ಪೋದ ನಮ್ಮಾ ವಿಪ್ರನ ಎಲ್ಲಿ ಹಾಡುಕಲಮ್ಮಾ’, ‘ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ದೊಡ್ಡದೋ ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ದೊಡ್ಡದೋ’, ‘ಗಿಳಿಯು ಪೆಂಜರದೂಳಿಲ್ಲ’ ಮುಂತಾದ ವದಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಕರ್ತೀಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕರ್ತೀಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಟನ ಮಾಡುತ್ತಿಲೇ ಇದ್ದ ಪರು, ಹರಿದಾಸರೀಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಸಂದರ್ಶನ ಮುಖ್ಯವಾದ ಧರ್ಮವೆಂದು ಹೊದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದನೆಷ್ಟೇ ಹೀಗೆ ದಾಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಜೋಡಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೃತಿರಚನೆ ವರಾಧಿದಾದು ಸಹಜವೇ ಉತ್ತರದ ಕೇದಾರದಿಂದ ದ್ವಿಜಿದ ರಾವೇಶ್ವರ ದ್ವಿಪರೀಗೆ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಮಾಹಿಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಲಕ್ಷ, ಇಪ್ಪತ್ತ್ವದು ಸಾವಿರ ‘ಕೃತಿ’ಗಳನ್ನು ಅವರು ರಚಿಸಿದರೆಂದು ಅವರದ್ದೇ ಹೇಳಿಕೆಯಿದೆ, ‘ಪುಣಿ ಕ್ಷೇತ್ರಾದಿ ಮಾಹಿಮೆ ಪದ’ಗಳಿಂದು ವಿಜಯದಾಸರೂ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೇ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿವರವನ್ನು ಕುರಿತು ಇಷ್ಟಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಕಾವಿಸಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇಲ್ಲ ಈಗ ಉಪಲಬ್ಧವಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಹಿಂತಿನ ವಿಚಾರವೆಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಸುತ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಸಂದರ್ಶನದ ಪದಗಳನ್ನೇ ಒಂದು ವರ್ಗವಾಗಿ ಬಗೆದು ಕಾಣಿಸಿ ಗಾಗಿದೆ ಅಗತ್ಯವಾದಪ್ಯ ವಿವರಕೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸುತ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದೇವ ಹೊದಲನೆಯ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಬದುಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿತೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಾಡುಗಳು, ಅವರ ಗುರುಗಳಾದ ವಾಸ್ತವಿಕೀಕರಣದಿಗೆ ಅವರು ಇದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ರಚಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳು, ದಾಸರು ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಂದರ್ಶನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಹಾಡುಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ಸೇರಿವೆ. ಎರಡನೆಯ ಸಂಪುಟ ಅವರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು ಭಗವತ್ಪರೂಪ, ಸಾಧನೆ, ಭಕ್ತಿ, ವಿರಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ ಮೂದಲಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಂಧ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಲೆಹಾಕಲಾಗಿದೆ, ಅವರು ತಳೆದ ಮಾಧ್ವದರ್ಶನನಿವ್ವ ಯಾನ್ಯ ತೋರಿಸುವ ಕೃತಿಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ ಮೂರನೆಯ ಸಂಪುಟ ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಶಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಹರಿದಾಸರು ಗೃಹಸ್ಥರೇ ಆಗಿದ್ದು, ಕೇರಿಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಬೇರೆತು, ಅವರ ಓರಕೋರೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿದ್ದಿ ಜನರ

ಹಿತವನ್ನು ನಾದಿನುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡವರು ಇವರು ಸಮಾಜದ ರೀತಿನಿಈಗಳನ್ನೂ ಕುಟುಂಬದ ಮತ್ತು ಸಹಜೀವನದ ವರೋಲ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕುರಿತಂತೆ ಅನೇಕ ಪದಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರ ಇವನ್ನು ಈ ಸಂಪುಟ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದೆ ನಾಲ್ಕುನೇಯ, ಕಡೆಯ, ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ದಾಸರ ಸಂಗಿತಪ್ರಸಕ್ತಿ, ಪ್ರಂಗಾರಪ್ರಸಕ್ತಿ, ಕಾವ್ಯಪ್ರಸಕ್ತಿಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ ವರಿಸಲಾಗಿದೆ ಪೂರಂದರದಾಸರಿಗೂ ಕನಾಂಟಕೆ ಸಂಗೀತಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಱಾ ನಿಕಟವಾದುದು ಈ ನಂಬಿನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸುವ ಕೃತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತವೆ ದಾಸರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವೃಂಗಾಗ್ಯವೇ ಮೂಲ್ಯವಾಗಿ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ, ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ಲಾಜಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಾದತ್ತಾರದ ನ್ಯಾರಸ್ತ ದಾಸರ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಥಾನವಾದ ಹೇರಣ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯಪ್ರೇಮದ ಹಲವು ವಿವರಗಳನ್ನು ಅವರು ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಹಾಡಿ ಹೋಗಿಲ್ಲದ್ದಾರ ಈ ಗುಂಟಗೆ ಸೇರಿದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಲೆ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ ಕಡೆಯಾಗಿ, ಪೂರಂದರದಾಸರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ನ್ಯಾನಪ್ರಯಂತ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡ ತ್ಯಾಗರಾಜರಿಗೆ ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯ ಜರಿತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ನ್ಯಾನಪ್ರಾ ಇಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ತಾಳ್ಳಪಾಕ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಸಂಗೀತಕ್ಕೇತ್ತದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರದು ಆದರೆ ಪೂರಂದರದಾಸರು ಸಂಗೀತ-ಸಾಹಿತ್ಯ ಏರಡೂ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದೆ ಕ್ಕೆ ಅವರ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೇಯಿಗೆಣಬ್ಬು ಇದೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾವ್ಯಧರ್ಮವೂ ಇದ ಕಾವ್ಯಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುವ ಕೃತಿಗಳೂ ಕಡೆಯ ಸಂಪುಟದ ಕಡೆಗೆ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ

ಈ ನಾಲ್ಕು ಸಂಪುಟಗಳ ವಿಂಗಡಣೆಯಿಂದ ಪೂರಂದರದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಮಗ್ರಸ್ಥರೂಪವೂ, ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರಗಳೂ ಜನರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವುದೆಂದು ನನ್ನ ಏಣಿಕೆ

ಭಾಗ ೧

ಮಹಿಮಾದರ್ಶನ

ವ್ಯಾಸರಾಯಸ್ವಾಮಿಗಳು
ವಿಜಯದಾಸರು
ಪ್ರಸನ್ನದೇಂಕಟದಾಸರು
ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು
ಗುರುಪುರಂದರಿವಲರು
ತಾಗರಾಜಸ್ವಾಮಿಗಳು

ದಾಸರೆಂದರೆ ಪುರಂದರದಾಸರಯ್ತ
ವಾಸುದೇವ ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಸೂಕ್ತಿ ಪೂಜಿಸುವ

ವ

ಅ

ಗ್ರಾಸರಲ್ಲದೆ ಪ್ರೋಗಿ ಪರರ ಮನಿಳಿಗಳ ಪ್ರೋಕ್ಕೂ
ದಾಸನೆಂದು ತುಳ್ಳಿಸುವಾಲೆ ಧರಿಸಿ
ಬೇಸರಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಬಳಲಿಸುತ್ತ
ಕಾಸು ಗೆಳಿಸುವ ಪುರುಷ ಹರಿದಾಸನೇ

೦

ದಂಭಕದಿ ಹರಿಸ್ತುರೆತೆ ಮಾಡಿ ಜನರ ಮುಂದೆ
ಸಂಪ್ರಮಾದಿ ತಾನೂಂಬ ಉಂಟಿ ಬಯಸಿ
ಅಂಬುಜೋಽಧ್ವ ವಹಿತನ ಆಗಮಗಳರಿಯದೆ
ತಂಬೂರಿ ಏಂಟಲವ ಹರಿದಾಸನೇ

೨

ಯಾಯಿವಾರವ ಮಾಡಿ ವಿವೇರಿಗೆ ಮೃಘ್ವಾನ್ನ
ಪ್ರೀಯದಲಿ ತಾನೊಂದು ಕೊಡದ ಲೋಭಿ
ಮಾಯ ಸಂಸಾರದಲಿ ಮಹುತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಟ್ಟು
ಗಾಯನವ ಮಾಡಲವ ಹರಿದಾಸನೇ

೩

ಪಾರಕನ ತರನಂತೆ ಪದಗಳನು ತಾ ಬೋಗಳ
ಕೂಟಿಜನರನವ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ
ಗೂಟನಾಮಗಳಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರಿಯೆ ತಾನೆನುತೆ
ತೂಟಕವ ಮಾಡಲವ ಹರಿದಾಸನೇ

೪

ನೀತಿಯೆಲ್ಲವನರಿತು ನಿಗಮವೇದ್ಯನ ನಿತ್ಯ
ವಾತಸುತನಲ್ಲಿಹನ ಪರ್ವಸುತಲಿ
ಗೀತನತ್ವನದಿಂದ ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಪೂಜಿಸುವ
ಪೂತಾತ್ಮ ಪುರಂದರದಾಸರಿವರಯ್ತ

“దదన్న రచిసిదపరు వాస్తమీధరు (వాసరాయస్తమీగళు), పురందరు దాసర దీక్షాగుంగటు తిష్ణును తన్న గురువున్న హాడి హోఁఁపుదు వాఇఁ పురందరుదాసరు వాస్తమీధరన్న కురితు కీగి హలవు హాదుగళన్న రచిసి ద్వార ఆదరే గురు తిష్ణున్న మొట్టికేందు అవనన్న పురంకిసువుదు అపరూచ వాస్తమీధరు పురందరుదాసర వ్యక్తిత్వద మేల్లియన్లు, హరి భక్తియ నేలియన్లు అరుతుకొండిద్దేరు అవరు తమ్మ తిష్ణున్న హాడి హోగించంటయే, అవర గురుగాద శ్రీమాదరాజరూ తమ్మన్న హాడి హోగ ఇద్దు అవర సమస్తాన్నది రచిఁచు శ్రీమాదరాజరు తమ్మ తిష్ణ వాస్తమీధరన్న కురితు కీగి హాడిద్వారే

“దిరదావను నిన్గి ధరేయోళు
పదుమనాభన దాస పరమోల్లాస

వాదితివిరమాతాండవేందేనిఖిద
వాది శరభ భేరుండ వాస్తమాయ

యుతిగళోళగే నిమ్మండదపరుగళ
ప్రతిగాకేను ఈ క్షీతింహసు వాస్తమాయ

కమ్మనేరిదు శ్రీపతిరంగపిరలన్న
సుమ్మానదిం సేవిప వాస్తమానిరాయ]

సోసి—భేక్తియెన్న సింపెదిసి

అంబుజోద్ధవ పితన ఆగమగళ—అంబుజోద్ధవ(భుక్తు)న పితనేందరే ఏమ్ము, విమ్మువిన నాభికములదింద జక్కుముఁచి బుక్కును హోరచంద నేందు ప్రతీతి ఏమ్మువిన ఆగమగళందరే పాంజరాత్రాస్తు, భూగపతి ధమక్కే ములుభూతపాదుదు శ్రేతద్విషపదల్లి నారాయణను నారద నిగి ఈ శాస్త్రవన్న తిళయిహేళిదనేందు మహాభారతద నారాయణేయ వేంబ పరిచ్ఛేయదల్లి ఏవరణియిద ఈ ధమక్కే ముఖ్యపాదుదు భక్తి, భక్తియ ఆగత్యవన్లు స్వార్థస్వవన్లు మసగాణిసలేందే సంగీత అదక్కే హోందికొండిరువుదు భక్తియ బలవిల్లదే తంబూరి ఏనాడికొండు హాడిదరే అవను హరిదాసనల్ల

యాయిపార—ధమ్మద అనుష్టానదల్లి దినవూ ఉఱగారు తిరుగుత్త, భుక్తే బేండి హోట్టేహోరెదుకొండు తృప్తరాగిరువపరిగి ‘యాయాపార’ రెందు హేసరు భాగపతక్కే శ్రీధరస్తమీవి బరదిరువ తీకేయల్లి ‘యాయాపారం

ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಧಾನ್ಯಯಾಂಚಾ' ಎಂದು ವಿವರಣೆಯಿದೆ ಇದೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಯಾಯಿವಾರ್'ವಾಗಿರುವುದು ಭಾಗವತರು ಹೀಗೆ ದಿನಪೂ ತಿರುಗಾಡಿ ಹಲವರು ಗೃಹಸ್ಥರ ಮನೆಗಳಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಅಹಾರಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು, ಭಗವದ್ಭಕ್ತರನ್ನೂ ಭಾಗವತರನ್ನೂ ಕರೆದು ಉಣಬಡಿಸುವರು ಹಾಗೆ ವಾಡಿ ತಿರಿದು ತಂದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ತಾನೇ ಉಂಡು ನಲಿಯುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಜರಿಯಲಾಗಿದೆ

ವಾರಕ—ಸುತ್ತಿಪಾರಕರು ಅಥವಾ ಭಟ್ಟಂಗಿಗಳು ಅರಜರ ಅಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅರಸನ ಗುಣಕೀರ್ತನೆಗೆಂದು ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಇರುವ ಹೋಗಳುಭಟ್ಟರು ಅರಸನ ಗುಣ ಇದ್ದರೂ ಸರಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸರಿ, ಅವನು ಕೂಡುವ ಹಣಕ್ಕೆ ಅಸೆಪಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಯಾಧೀಷ್ಠಿವಾಗಿ ಹೋಗಳುವುದು ಇವರ ಪ್ರತ್ಯೇ ಹೈದರ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲದೆ, ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಹರಿಗಂಜಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಜೀವ ನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಖಿಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಕೂಟಿಜನ—ಪರಿಪೀಠಾಲ್ಲಿ ನೆರೆಯುವ ಪಾಮರರು, ಸಂಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲದವರು, ವಿವೇಕ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಲದವರು

ಗೂಟಿನಾಮಗಳು—ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಉದ್ದ್ರೋಪಂತ್ರ ದೇಹದ ಹಣಿ, ಕತ್ತು, ಎದೆ, ಹೊಳಪ್ಪಿ, ಭುಜಗಳು, ಚೆನ್ನು, ಕೀಯ ಹಿಂಭಾಗ, ಈ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಗೊಳಿ ಚಂದನದ ಹನ್ನೆರಡು ನಾಮಗಳನ್ನು ದೇವರ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಧರಿಸುವುದು ಭಾಗವತ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿದೆ

ತೂಟಕ—ಕಳ್ಳತನ (ತುಡುಗು), ವೋಸ

ನಿಗಮವೇದ್ಯನ—ಭಗವಂತನನ್ನು ಅರಿಯಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಲೀ ಅನುಮಾನವಾಗಲೀ ನೆರವಾಗದೆ ಶ್ರುತಿಯೊಂದೇ ಕಾರಣವಾಗುವದರಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು 'ಸದಾಗಮ್ಯಕವೇದ್ಯ'ನೆಂದು ಮಧ್ಯಾಂಚಾಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ

ವಾತಸುತನಲ್ಲಿನ—ವಾತಸುತನೆಂದರೆ ಹನುಮಂತ, ಮುಖ್ಯಪೂರ್ಣ ಅವನ ಅವತಾರವೇ ಮಧ್ಯಾಂಚಾಯರೆಂದು ನಂಬಿಕೆ ಮುಖ್ಯಪೂರ್ಣನಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಪ್ರೇರಕನಾಗಿದ್ದಕೊಂಡು ಹರಿಯು ಅವನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಸುವನೆಂದು ನಂಬಿಕೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ 'ಭಾರತಿಕರಮಣ ಮುಖ್ಯಪೂರ್ಣಾಂತರ್ಗತ'ನೆಂಬ ಒಕ್ಕಣೆಯಿರುವುದು, 'ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ಯಾಂಚಾಯರ್ ಹೃತ್ಯಮಲಮಧ್ಯಾನಿವಾಸಿ'ಯಂದೂ ನಾರಾಯಣನ ವಣಿನೆಯಿದೆ

ಗೀತನತ್ತನಿನದಿಂದ—ಹರಿದಾಸಪಂಥದಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ತನವೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಧನೆ ಭಾವದ ಭರದಲ್ಲಿ ನರ್ತನವೂ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಪುರಂದರದಾಸರೇ ಒಂದೆಡೆ

ತಾಳ ದಂಡಿಗೆ ನೃತ್ಯಗೀತ ಸಮೈಳದಿ
 ಉಗಳಿಗವನು ಮಾಳ್ಯ ಹರಿದಾಸರ
 ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ವಿಜಯದಾಸರ ಪೇಂಕರೇಶಸೋತ್ರದಲ್ಲಿ
 ದಂಡಿಗೆ ಕಂಬಿ ತಾಳ ತಂಬೂರಿ ಜಾಗಟೆಯ
 ಗೊಂಡು ನಿನ್ನ ಯ ಪರಮ ಶ್ರೀತ್ಯಧರ ದಾಸರು
 ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿ ಸಪೋಗನಾಗಿ ನಿಂದು ಬೋವ್ಯಾಂಡ
 ಕಟವ ಬಿಂಬಿ ವಂತೆ
 ತಂಡ ತಂಡದಿಗೆ ಜ್ಞಾಕಟ್ಯಾ ಅಭಿನಯ ತಿರುಹಿ
 ಕೊಂಡಾಡೆ ಕಬ್ಬ ಪ್ರತಿಕಬ್ಬವಾಗುತ್ತಿದೆ ಭೂ
 ಮಂಡಲದೋಳಿಗೆ ಈ ನೋಬಗ ಬಳ್ಳಪರಾರು
 ಕುಂಡಲ ಗಿರಿವಾಸ
 ಎಂದು ಒಕ್ಕಣೆಯಿದೆ

ಕೃಷ್ಣನ್ನ—ಕೃಷ್ಣ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಸಿರಿಕೃಷ್ಣ ಎಂಬುದು ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ಕಾವ್ಯಾಂಕಿತ
 (ಈ ಕೃತಿಯು ವಿಜಯದಾಸರ ಕಾಲಕ್ಷಮ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ ಅವರ ಒಂದು ಸುಳಾದ
 ಯಶ್ಲೀ ಇದರ ಮೊದಲ ಸಾಲನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮಟ್ಟತಾಳದ 'ವ್ಯಾಸರಾಯರ
 ಉಪರೇಶವನ್ನೆ ಕೊಂಡು'

'ದೇಶದೋಳಿಗೆ ಮೇರೆದು ನಾಶರಿಂತ ರಂಗವಿಜಯವಿರಲನ್ನ
 ದಾಸರಿಂದರೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರನಿಸುತ್ತು')

ಉದಯರಾಗ

ವಾರ್ತಾಕರ್ಮಣಿ

ಬಂದ ದುರಿತ ವಿನಾಶನಾ

ಪ

ಒಂದ ದುರಿತ ವಿನಾಶ ಇಂದು ಪ್ರರಂದರನ
 ಸ್ವಾಂದುತ್ತರಿ ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವರಿಸುವ ಜನರ
 ಹಿಂದೆ ಮುಂದೇಳು ಕುಲಕೋಟಿಗಳು ಉದ್ದಾರ ಸಂದರ್ಭ ಸಲ್ಲಾದಕೆ

ಅ

ದ್ವಾರಕಾಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರವಣ ನೆಭೆಯೊಳಗೆ
 ಚಾರುವಂಡಿತನಾಗಿ ಕುಳಿತಿರಲು ಯೆದು ಪರಿ
 ವಾರ ವಾಲಗ ಮಾಡೆ ಸುತ್ತಲಿಹ ಗೌಪಿಕಾ ನಾರಿಯರ ಘ್ರಾಲದಲ್ಲಿ
 ವಾರ ಕಾಂತಯರು ಮಾಡೇರಿ ಸ್ವತ್ತವ ಮಾಡೆ
 ಬೋರೆಂಬ ವಾದ್ಯವಿಳೆಯೊಳಗೆ ಮೊಳಗೆ ದೇವತತಿ
 ಧೀರರಾರಾರೆಂದು ಪ್ರೋಗಳಲ್ಲಾ ನಷ್ಟದಿಂದ ನಾರದನು ಧರೆಗಳಿಂದನು

ಇ

ಬರುತೆಲೇ ವೈಕೆಂರಪುರದರಸಗೆರಿಗಿದನು
 ಕರಗಳೆನು ಮುಗಿದು ಕಿಸ್ತಿ ಧರಿಸಿ
 ಹರುವದಲಿ ಸ್ವರವೆತ್ತಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು ರಾಗಗಳಿದಿರು ನಿಂದು
 ಎರಡು ಕಂಗಳ ಧಾರೆ ಸುರಿಯೆ ಪುಳಕೋತ್ತಹದಿ
 ಕೊರಳುಬ್ಬಿ ತೊದಲುನುಡಿ ಮೈಸ್ತೃರಕೆ ಹಾರೆ ಶ್ರೀ
 ಹರಿ ಹರೀ ಹರಿಯಂದು ಹರಿದಾಡುತ್ತಿರಲಾಗ ಸುರರು ಶಿರವನೆ ತೂಗಲು

ಅ

ಅಚ್ಚುತೆನು ಪರಮಭಾಗವತನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ
 ಮೆಚ್ಚಿದನೆ ಬೇಡುಪ್ರದು ಪರವಧಿಕವೆಂದೆನಲು
 ಮುಚ್ಚಿದಂಬಂಕಗಳನು ತೆರೆದು ಗೀವಾಣಾಮುನಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನು ಹೇಳುತ್ತ
 ಅಚ್ಚುಗನ್ನಿಂದಿರುವ ಮನುಷ್ಯರು
 ನಿಚ್ಚಿತೆನ್ನಿಂದು ಕೂಡೆ ಬಿಡುದೆ ಆಡೆನಲು ಕಲಿ
 ಹೆಚ್ಚಿದಾಯಂಗದಲ್ಲಿ ಸಲಸುವೆನು ಕೀರ್ತಿಗಳ ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸುವೆನೆಂದ

ಇ

ಪರಪಡೆದು ನಾರದನು ಇರುತ್ತಿರಲು ತಾವಿತ್ತ
 ಬರಲು ಕಲಿ ದೂರತನವು ಕೆಲವು ಕಾಲಾಂತರಕೆ
 ಸಿರಿವರನ ದಯಿದಿಂದ ಜನಿತರಾದರು ಪ್ರರಂದರವೆಂಬ ನಗರಿಯಲ್ಲಿ

ಚರಿಸಿದರು ಕೆಲವು ದಿನ ಸಂಸಾರಪೃಶ್ಮಿಯಲ್ಲಿ
ಜರಿದು ವೈರಾಗ್ಯವನು ತೊಟ್ಟು ದೃಢ ಮನಸಿನಲಿ
ತರುಣೆ ಮಕ್ಕಳು ಸಹಿತ ಸೇರಿದರು ಕಿಷ್ಯುಂಧರಿ ತಂಗಪಂಪದಲ್ಲಿ ೪

ಅಂದು ಭಕ್ತಿಗೆ ಇತ್ತು ಭಾಷೆ ತಪ್ಪಲಿ ಬಾರ
ದೆಂದು ಇಂದಿರಾಪತ್ತಿಯು ದಯಾದಿಂದ ಒಲಿದವರ
ಮುಂದೆ ಒಂದರಫಳಿಗೆ ತೊಲಗದೆಲೆ ಕುಟುಂಬದಾನಂದವನೆ ತೋರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
ಮುಂದ್ಯಾಭಾಗ್ಯ ಲಿಗೆಲ್ ಈ ಪರಿಯ ಸೋಖಗುಂಟೆ ನಾ
ರಂದರಿವರಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಪರಬೋಮ್ಮು
ಬಂದು ನಿಲುಕಿದನೆಂಬುದಿಕೆ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ತಿಳಿವುದು ಸುಜನರು ೫

ವಾಸವನ ಮಾಡಿದರು ಪ್ರಕಾಶದನವತಾರ
ವಾಸರಾಯರ ಬಳಿಯೆ ಮುದ್ರೆ ಗುರುಮಂತ್ರ ಉಪ
ದೇಶ ಕೈಗೊಂಡು ವೈಪ್ಲವರಾಗಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರೆಂಬುವ ಹೆಸರಲಿ
ದೇಶಗಳ ತಿರುಗಿ ಪ್ರಣ್ಯೇತ್ರಗಳ ಮೆಟ್ಟಿ
ಲೇಷಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಿಂದ್ರಗಳ ಹೇಳಿ ದು
ರಾಸೆಯನು ತೊರೆದು ಏರ್ಟಿಲನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಿದರು ಧರ್ಮ ಬಿಡದೆ ೬

ಉಪಾದಾನವನು ಬೇಡಿ ವಿಪುರಿಗೆ ಮೃಷಣ್ಣ
ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಉಣಿಸುತ್ತಿರಲು ಅವರಲ್ಲಿ
ಗುಣಿತಚರಿತೆಯ ಕರಂಡು ದೇವಮುನಿ ತಟಿನಿಗಳು ತಪಸು ಘಲವಾಯಿತೆಂದು
ತಪನಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ದಾಸರಾ ಸದನದಲಿ
ಜಹಿಸಿ ತಮಕು ತಕ್ಕು ತಾರತಮ್ಯಗಳಿಂದ
ಉಪಚಾರ ಕೈಗೊಂಡು ಧನ್ಯರಾಚೆವೆಂದು ಸುಪಥವನು ಇಚ್ಛಿಸುವರು ೭

ಅಪರಂದ ವಚನಗಳೆಲ್ಲ ವೇದಾರ್ಥವಾಗಿ
ಅವನಿಯೋಳು ತುಂಬಿಹವು ಒಂದರೆ ಗ್ರಹಿಸಿದರ
ಭವರೋಗ ಭಸಿತರಾಗಿ ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬಂಥ ಭುವನನದಿಯೋಳಿಗೆ ಮುಳುಗಿ
ಪವನಮತವಿದಿದು ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಟಾರದಲಿ
ತಪಕದಿಂದಲಿ ಹರಿಯ ಪಾದವನೆ ಪೆಡಕೊಂಡು
ಜವನಪುರದಾಟಿ ಜನ ತಪ ಸತ್ಯ ಲೋಕದಲಿ ನವರೂಪಿನಲಿ ಇಷ್ಟಿರು ೮

ಏನು ಇದು ಎಂದು ದೊಡ್ಡಿಸದಿರಿ ದಾಸರ
 ಸೂನು ಹೇಳಿದನು ಗುರುವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯಂಗಿ
 ಆ ನಾರದರೆ ಪುರಂದರದಾಸರೆಂಬಂಧ ಸೂನೃತದಣ್ಣಾಂತದ
 ಧಾ೦ನದಲಿ ತಿಳಿದು ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪದನಿಧಿ
 ರೇಣೀನವನಾಗಿ ಬಿನ್ನೆ ಸೀದೆನು ಕಣ್ಣನಮುಂದು
 ಅನಂದವುಯ ವಿಜಯವಿರಲನ ಪಾದಾಂಬುಜದ ಕಾಣುವಾ ಜನ ಲಾಲಿಸಿ ಈ

[ವಿಜಯದಾಸರು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರಿಂದ ಅಂತಿಮನ್ನು ಪಡೆದು ಹರಿದಾಸ ರಾದವರು ಅವರ ಕಾಲ 1687 ರಿಂದ 1755ರವರೆಗೆ ಪುರಂದರದಾಸರ ಪದ ಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಮೋದಲಿಗರು ಅವರಿಂದ ದಾಸ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎರಡನೆಯ ಭಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾಯಿತು]

ದ್ವಾರಕಾಪುರದಲ್ಲಿ—ಇಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಕಾಪುರದೆಂದರೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ
 ‘ಪೈಕುಂರಸದ್ಯಶ’ವಾದ ಸ್ಥಳ. ‘ಸರ್ವೇಷಾಪಂಪಿ ಸ್ವಾರ್ಥಾಂಪರ’ ಎಂಬ
 ವರಣನೆಯಿದೆ ಭಾಗವತರಿಗೆ ಪರಮತ್ವಾತ್ಮಾಸ್ವದವಾದ ಧಾರು
 ವಾಲಗಮಾಡೆ—ಓಲಗ, ಓಲ್ಯೆಸುತ್ತಿರಲು, ವಿನಮ್ರರಾಗಿ ನೇರೆದಿರಲು
 ವಾರಕಾಂತೆಯರು—ಅಪ್ರೇರಿಯರು

ಮೂರತ್ತೆರಡು ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ—ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ರಾಗಗಳು, ‘ಬತ್ತೀಸ’
 ರಾಗಗಳಿಂದೂ ಉಲ್ಲೇಖಿವಿದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ನೋಡಿ
 ಗೀವಾಣಿಮುನಿ—ದೇವಲೇಳಿಕೆದ ಶಿಂಹಿಯಾದ ನಾರದ
 ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನು ಹೇಳುತ್ತೆ—ದೇವರಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ
 ವಿನಾದಿತೋ ಎಂದು ತಾಯಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ಆತಂಕದಿಂದ, ‘ಜೋಪಾನ
 ವಾಗಿರು’ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದು ಭಕ್ತೆರಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಿದೆ

ಅಚ್ಚೆಗನ್ನಿಕೆ ರಮಾಣ—ಲಪ್ಪಿಂಬಿಯ ಗಂಡ, ನಾರಾಯಣ ಲಪ್ಪಿಂ > ಅಚ್ಚೆ
 ಪುರಂದರವೆಂಬ ನಗರಿಯಲ್ಲಿ—ಪುರಂದರದಾಸರೆಂಬ ಹೇಸರು ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದೂರು
 ಪುರಂದರವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಂದಿತು ಎಂದು ಬಗೆದು, ಪ್ರಕ್ಷೇತಿ ಹತ್ತಿರ
 ಇರುವ ಪುರಂದರಫುಡೆಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ ‘ಪುರಂದರಗಡ’
 ಎಂದು ಒಂದು ಪದದಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪದ

దల్లి 'పాకెతాసనప్పర' వెందు పయ్యాచియావాగి హేళిద్దారే ఆదశే ప్రరందరదాసర జన్మస్తుళి ప్రరందరఘచెన్నెలు ఆధురే సాలదు

కిష్మింధగిరి తుంగ పంపదల్లి—హంపియల్లి

ముద్దె—ముద్దుంకన, మాచ్చుపైష్టు పనాగలు ఆగత్యవాద ఒందు సంస్కార, తప్పు—ముద్దుంకన, కావ్యాంకితపూ ఆగుత్తెదో హీగి ముద్దుంకన కోట్టు వాళ్ళసతీధరు 'ప్రరందరవిరల' నెందు ప్రరందరదాసరన్ను కరెదరు అల్లిందాచి అపరు హరిదాసరు, తమ్ముల్ల రచనేగళ్లులూ ఇదే అంకితపన్నే బళసుత్తే ఒందరు

గురువుంతు—హరియే సమోత్తమనేంబ అరివన్ను ముండిసువవను గురు; అవనన్ను సంచి పడెదుకోండడ్డో ముక్కిగే కూరణివాగువ జిథ్లును 'గురువిన గులామునాగువ తనక ముక్కి దొరేయదు' ఎందు ప్రరందర దాసరే హేళిద్దారే హరియ ఒలుమేయన్ను గురువిన ముఖలక్షే పడెదుకోణ్ణుహీకాదుచరింద గురువినప్పు అగత్య ఇదు గురువుంత్రుద హరియోజన మాధ్యమంప్రదాయదల్లి 'గురు' వెందరే మధ్యాజాయిరు 'హరి—గురు' వెందు హరియ నంతర అవరద్దో కిరిచు హరియ అనుష్టు యింద గురువే మోక్షప్రదరు హరి సమోత్తమునాదరే గురు జీవోత్తుము

ఉపదేశ—హరియ స్తుతంతు, సమోత్తము, జీవరిగే నియామక జీవరల్లి త్రృవిధ్య, తారతమ్య, పంచబ్ధీచ, సాధనాత్మిపిధ్య (త్రయణ, మునన, నిదిధ్యాసన) మోదలూద ప్రమేయగళు మత్తు హరినాముద ముఖము, అవతారతీయద స్వారస్తు, భక్తియ బగేగళు మోదలూద సిద్ధాంతగళు బోధనే

వైష్ణవరాగి—హరిదాసరాగువ మోదలు ప్రరందరదాసర ధామిక నిలువు ఏనాగిద్ది తెందు తిళుచుబరువుదిల్ల భాగవతరాగిద్ది రబేకిందు ఉఱహే యిదే భాగవతరు వైష్ణవరే ఆదరూ ఇల్లి వైష్ణవ ఎంబు మాతన్ను 'మాధ్వవైష్ణవ' ఎంబధ్వదల్లి బళసిద్ధారే

ఉపాదానవను చేండి—హరిదాసరు లౌకికవాద యావ వ్యతియన్నూ వాళ్ళాపాపన్ను హిదియదే హరియ సేవగే బదుకున్న ముండిపాగించ త్రారే. హరియ సంచిత్రనేయన్న మాడుత్త మనే మనేగే హోగి ఆప రివరు కోడువ అశ్మ, కాళు, దవస, ధాన్యగళన్న మనేగొయ్యు

ಅಡೆಗೆ ಮಾಡಿ ಭಾಗವತರಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಇದಕ್ಕೆ ‘ಯಾಯಾಪರ’
ಪೆಂದೂ ಮದುಕರ ವೃತ್ತಿಯೊದ್ದಾ ಹೆಸರು

ಗುಪ್ತಿರೂಪನ—ಅವರಲ್ಲಿ ಅಂತಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಪ್ರೇರಕ್ಷನಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮೆ
ನನ್ನ ಗುಪ್ತರೂಪನೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ

ತಮ ತಮತಕ್ಕ ತಾರತಮ್ಯ—ಮಾಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ದೇವತಾ ತಾರತಮ್ಯ,
“ಸಿರಿ, ವಿರಿಂಬಿ, ಸಮಾರೆ, ಗರುಡ, ಶಂಕರ, ರತ್ನಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವರಿತು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
(ಾದಿರಾಜರ ಒಂದು ಪದ) ನಿತ್ಯಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವರಿತು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಾತ್ತದೆ

ಅವರಂದ ಪಚನಗಳಿಲ್ಲ ವೇದಾರ್ಥವಾಗಿ—ವಾತಸರಾಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪುರಂದರದಾಸರ
ರೀಕ್ಷನೆಗಳನ್ನು ‘ಪುರಂದರೋಪನಿಷತ್ತ’ ಎಂದು ಕರೆದರು, ಉಪನಿಷತ್ತು
ವೇದದ ಪರಮ ಪ್ರಯೋಜನವಾದುದರಿಂದ ‘ವೇದಾರ್ಥ’ ಉಪನಿಷತ್ತು
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಿರಿಯ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ, ಸಾಕಾರತ್ವ, ಸರ್ವಸಾಂಪ್ರಯ್ತಿ,
ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮೌದಲಾದ ಪ್ರಮೇಯಗಳೂ, ಭಕ್ತಿಯ
ಅಗತ್ಯವೂ ಸಾರಭೂತವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಪುರಂದರದಾಸರ ಪದಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಇದೇ ಧೋರಣೆಯಿದೆಯಾಗಿ ಉಪನಿಷತ್ತಿಗೆ ಸಮಾನ

ಭುವನನದಿ—ತ್ರಿಪಥಿಗಾಮಿನಿಯಾದ ಗಂಗೆ

ಪವನಮತ—ಹನುಮಂತನೇ ಮಧ್ಯಾಚಾರ್ಯರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಬೋಧಿಸಿದ ದ್ವೈತ
ಸಿದ್ಧಾಂತ

ಜವನಪುರ—ಯಾಮನ ಪಟ್ಟಣ, ಮೃತ್ಯು ‘ಜವನಪುರ ದಾಟ’ ಎನ್ನ ಪುದು
‘ಮೃತ್ಯುಂ ತೀತಾಪ್ಯಾ’ ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಕನ್ನಡ ರೂಪ

ಸೂನೃತ—ರಮ್ಯವೂ ಸತ್ಯವೂ ಆದ ಮಾತು

ಪಂತುವರಾಳಿ

ಏಕ

ಬೇಸರದೆ ಭಚಿಸಿರೋ ಪ್ರರಂದರದಾಸರಾಯರ
ಶ್ರೀತ ನಿಮ್ಮನುದಾಸಿನ ಮಾಡದೆ
ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಂತೋಷದಿಂದಲೆ

ವೈ
ಅ

ಪ್ರರಂದರ ಗಡದ ಒಳಗೆ ಹಿರಿಯ ನಾಹುಕಾರನೆನಿಸಿ
ಪರಿಪರಿಯ ಸೌಖ್ಯಗಳ ಸುರಿಸುತ್ತು ಇರುತ್ತಿರಲು ನರಹರಿ
ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಬಾರಹ್ಯಣನಾಗುತ್ತ ಯಾಚಕರ ತರದಲಿ
ಹರುಪದಿಂದಲಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತ ಯಂಜಮಾನ ಕಂಡು
ಜರಿದು ಬಾರಹ್ಯಣನೆಣ್ಣ ರಗೆ ನೂಕೆಲು ಮರುದಿವಸ ಮತ್ತೊಣಿ ನಿಂತ

ಇ

ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ಸಾಹುಕಾರನ ಹೇಳೆಯಾಲ್ಲದೆ
ಆರುತಿಂಗಳು ಬಿನ್ನ ಬೀಳುತ್ತ ನಾಯಕನು ಕಾಣಿತ
ಆರು ಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದು ಬೈಯಾತ್ತ ಬೇಸತ್ತು ಎರಡು
ಹೇರು ರೋಕ್ಕವ ಮುಂದೆ ಸುರಿಯುತ್ತ ಇದರೊಳಗೆ ದುಡೆಣ್ಣಂ
ದಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದು ಹೇಳಲು ನಾರಾಯಣ ಬಿಟ್ಟೊಽದ ನಗುತ್ತ

ಅ

ಹಿತ್ತಲ ಬಾಗಿಲಲಿ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಅತನ ಮಂಡಿಯ ಚೆ
ನ್ನತ್ತಿ ಬಿದ್ದನು ವಿತ್ತ ತಾರೆನುತ ಮಗನ ಮುಂಜಿಯೆಂದು
ಅತ್ಯಧಿಕದಿಂ ಬಾಯ ತೆರಿಯುತ್ತ ಆ ಪಾರುತ ನುಡಿದಳು
ಎತ್ತುಣ ದ್ರವ್ಯವು ತನಗನುತ ನಿನ್ನ ಮುಗಿನ
ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿಯ ಕೊಡು ಎನೆ ಉತ್ತಮಳು ತೆಗದಿತ್ತಳು ತ್ವರಿತ

ಇ

ಜೋಕೆಯಿಂದಲಿ ಮೂಗುತಿ ಬಳಿದು ಆಕೆ ಗಂಡನ ಕಣ್ಣಿದುರಿಗೆ
ಹಾಕಿದನು ತಾ ಪಾಕಿ ಕೊಡು ಎನುತ ಅದ ಕಂಡು ಇದು ನಂ
ಮೂಕೆಯಿದು ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ ಅನ್ನರದು ಇಂಥಾ
ದ್ಯಾಕೆ ಇರಬಾರದು ಎನುತ ಬೆಲೆ ಹೇಳು ಎನಲು
ನಾಲ್ಕು ನೂರು ಶುಭ ಕೊಡು ಎಂದಾಣಿಕೆ ಪ್ರೋದನು ತಿರುಗಿ ಬಾರವೆ

ಬಿ

ತಿರುಗಿ ಬಾರಹ್ಯಣ ಬಾರದಿರಲು ಕರೆದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ
ಬರಿಯ ನಾಸಿಕವನ್ನ ಕಂಡನು ಮೂಗುತಿಯು ಎಲ್ಲನೆ
ಮುರಿದಿಹುದು ಎಂದಾಕೆ ಹೇಳಿದಳು ಒಳಗೊಣ್ಣಿಗಿ ತರದಿರ
ಅರೆವೆ ನಿನ್ನ ಜೀವವೆಂದನು ಏವೆಗೊಂಬೆನೆಂದು
ಕರದಿ ಬಟ್ಟಿಲ ಧರಿಸಲಾಹ್ಯಣ ತ್ವರಿತ ನರಹರಿ ಅದರೊಳ್ಳಾಕಿದ

ಜಿ

ಹರುವೆಡಿಂದಾರರಣ ತಂದು ಪುರುಷನ ಕೈಯೊಳಗಿಡಲು
 ತರಿಸಿ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಅದು ಕಾಣಿದಿರಲು
 ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡಿದ ತನ್ನ ವಂಡದಿಯ ನಿಜಪೇಳು ಎನೆಲು
 ಅರಷಿ ಪೇಳ್ಳು ಈ ಕೊಟ್ಟಿ ಸುದ್ದಿಯ ಅಭಿಮಾನಕಂಜಿ
 ಅರೆದು ವಿಪವನು ಕುಡಿಯ ಪ್ರೋಗಲು ಸಿರಿರಮಣ ತಾ ಕೊಟ್ಟಿ ಖರೆಯು ೯

ದೇವ ದೇವ ಎನ್ನ ಮನದ ಭಾವವನ್ನ ತಿಳಿಪುದಕ್ಕೆ
 ತಾ ವೃದ್ಧ ಭಾರತ್ಯಣಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಪರಿಪಕ್ಷವನೆಗಿ
 ನಾವ ಕಾಲಕ್ಕಾಗಬೀಕಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯ ಭಾವದ
 ಜೀವಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಚೆಂದ ಹೀಗೆಂದು ಮನೆ ಧನೆ
 ಕೋವಿದರ ಕರೆದಿತ್ತು ಹರುಪದಿ ಕಾವನಯ್ಯನ ದಾಸನಾದ ೧೦

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಟ್ಟಿ ವಾಯಸರಾಯರ
 ಶ್ರೀಯಂದಂಕಿತವಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಪದಕೊರತೆ ಏದು
 ಲಕ್ಷ್ಮಿಪದ ಸುಳಾದಿಗಳ ಪೇಳುತ್ತ ಪ್ರತಿದಿನಸದಲ್ಲಿ
 ವಕ್ಷಿವಾಹನ ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತ ಅಪರೋಕ್ಷ ಪುಟ್ಟಲು
 ವೋಕ್ಕಸಾಫಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅಧೋಕ್ಕಜನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದ ೧೧

ಫೋರನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಅಪಾರ ಜನರು ಜೀರುತಿರಲು
 ದ್ವಾರವಾಡಿದ ನಾರದರಿವರು ಅವತಾರಮಾಡಿ
 ಧಾರುಹೆಯೋಳ್ಳ ಮತ್ತೆ ಒಂದರು ಸವೋರ್ತಮನೆ
 ನಾರಾಯಣನೆಂದು ಸಾರಿದರು ಹೀಗೆಂದು ತಿಳಿಯಲು
 ಮಾರಜನಕ ವಿಜಯವಿರ್ತುಲ ಅರಿಗಾದರು ಒಲಿವ ಕಾಣಿರೋ ೧೨

[ವಿಜಯದಾಸರ ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿನ ಮೂರುತಿಯ ಕಥೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕಾಣಿಗುತ್ತದೆ ಈ ಪದವನ್ನು ಭಿಟ್ಟು ವಿಜಯದಾಸರು ಬೇಕೆಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪ್ರಸನ್ನವೆಂಕಟ ದಾಸರಾಗಲಿ, ವಿಜಯದಾಸರ ಶಿಷ್ಯರೇ ಆಗಿದ್ದ ಜಗನ್ನಾಧಾಸರಾಗಲಿ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿದ್ದುಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ]

ಕರುಣದಿಂದಲೀ—ಅವನನ್ನು ಉದ್ದರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ

ಹೇರು ರೊಕ್ಕೆ—ಧೈರ್ಯ ಹಣ

ದುಡ್ಡು—ಅಲ್ಪ ಬೆಲೆಯ ನಾಣ್ಯ

ಪಾಕ—ತಾಮ್ರದ ನಾಣ್ಯ

ಶುಭ್ರ—ಬೆಳ್ಳಗ್ರಿರುವ ಬೆಳ್ಳ ರೂಪಾಯಿ

ವಿರೆ—ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ

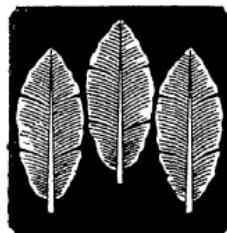
ಕೋವಿದರ—ದಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಪಂಡಿತರನ್ನು

ಕಾವನಯ್ಯ—ಕಾವ=ಕಾಮ, ಮನ್ಮಧನ, ಅಯ್ಯ=ತಂದೆ—ವಿಷ್ಣು

ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಿಯಿಂದ ಅಂಕಿತವರ್ಗೋಳ್ಯತ್ವ—ವ್ಯಾಸರೀಧರಿಂದ ಉಪದೇಶ
ವನ್ನು (ಶಿಕ್ಷಣ) ಪಡೆದು, ‘ಷ್ರೀರಂದರ ವಿರಲ’ನೆಂಬ ಕಾವ್ಯಾಂಕಿತವನ್ನು ಪಡೆದು
ಕೊಂಡು.

ಪದ ಕೊರತೆ ಐದುಲಕ್ಷ ಪದ ಸುಳಾದಿಗಳ—ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾದ (ಎಂದರೆ
ಇಪ್ಪತ್ತೆಪ್ಪದು ನಾವಿರ) ಕೊರತೆ (ಎಂದರೆ ಕಡವೆ) ಐದುಲಕ್ಷವಾಗಲು ಇಷ್ಟ
ಕಡವೆ, ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತೆಪ್ಪದು ನಾವಿರ ಇದು ಅವರು ರಚಿಸಿದ
ಪದ—ಸುಳಾದಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಪುಟ್ಟಿಲು—ಬಿಂಬಾಪರೋಕ್ಷವೆಂಬ ಜ್ಞಾನ ಹುಟ್ಟಿಲು, ಈ ಜ್ಞಾನವೇ
ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೀಂದಿನ ಫುಟ್ಟು

ದುರವ

ಗುರುದಾಸರಾಯರಿಗೆ ದಾಸತ್ವ ನೀಡೋಕ್ಕೆವು
 ಕೆರುಣದಿಂದಲಿ ವಾತಾಸಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ
 ಹರುಪದಿ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಪೇಳಿದ್ದ ಪೇಳುವೆನು
 ನರಶಿರೋಮಣಿಗಳು ಕೇಳುವುದು
 ಸಿರಿ ಮದ್ದವುನಿಕ್ಕತ ಸಿದ್ಧಾ ಠತ್ಸಾರವನ್ನು
 ಗುರುವಾತಾಸಮುನಿಪುಣಿದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು
 ತರತಮ್ಯ ಪಂಚಭೇದ ಮೊದಲಾದ ತತ್ತ್ವಗಳ
 ಪರಿಶೋದನವಗ್ಗೆಯ ಮಂದರಿಗೆ
 ಹರಿಕರುಣವ ಮಾಳ್ಖೆ ತತ್ತ್ವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು
 ವರಿಪರಿಸುಳಾದಿ ವದಮುಖಿ ಪೂರ್ಕತದಿ
 ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿರ್ತಲನ ಶ್ರೀತಿಗೋಽಸುಗ
 ತಿರಿ (ಶ್ರೀ) ಪಾದೋನ ಪಂಚಲಕ್ಷ ಪೇಳಿಹರೆಂದು

೮

ಪಾದಪೂರ್ಣಸುತ ಮೋದ ಸಂಸ್ಕತವೆಂದು
 ಸಾದರದಲಿ ವರಿಸಿ ಭೂಧರ ವಿಜಯವಿರ್ತಲನ್ನ
 ಪಾದವನೆ ಕಾಂಬಿವುದು ಸತ್ಯ ಸತ್ಯ

೯

ತ್ರಿವಿಡೆ

ಮುನಿಮಧ್ವ ಹೃದಯವೆ ಪೂರ್ಕತ ಗ್ರಂಥವಿದು
 ಜನರಿಗೆ ಪೇಳ ಚೇಕಾದುದೆ
 ಘನವಾದ ತೈತೀರೀಯದಲ್ಲಿ ಪೇಳಿದ ಶಾಂತಿ
 ಮನದಿ ಪೇಳಿಸುತ್ತ ತತ್ತ್ವಗಳ
 ಅನುವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಪಾದ
 ವನರುಹ ತೋರಬಹುದು ನಂಬಿದವರಿಗೆ
 ವನಜನಾಭನ ಪಾದ ತುತಿಪಂಥ ಶಕ್ತಿಗೆ
 ಘನಪದರೂಪದಂಕಿತವ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತು
 ಅನುನಯದಿಂದ ಶಾಂತಿಪೇಳಿ ತತ್ತ್ವಗಳ
 ಮನದಿಂದಲರುಹಬಹುದು ಸಂಗುಣರಿಗೆ
 ಮನುಜರಿಗಂಕಿತವು ಶಾಂತಿಯು ಇಲ್ಲದೆಲೆ

ಅನುವಾಗಿ ಹೇಳಿ ತತ್ತ್ವಗಳು ವ್ಯಧಕಾಣೊ
ದಸುಜದಲ್ಲಿ ವಿಜಯವಿರುಲನ್ನ ದಾಸತ್ವ
ತನ ಧರಿಸೋದು ಬಹುಕವ್ಯ ಕವ್ಯವೆಂದು

ಇ

ಆಟ್ಟು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ ದಾಸನು ತುತಿಸಲು ಘಲವೇನು
ಸತತ ಮಾಡುವ ಪ್ರಣ್ಯ ಜಿತಕೆ ನಿಲ್ಲದೆಲೆ ಅ
ಸತಿಯ ವ್ರತದಂತೆ ಚ್ಯಾತವಾಗಿ ಪ್ರೋಪುದು
ಗಿತಿಗೆ ಸಾಧನವಿಲ್ಲ ರಿಪತಿಪಿತ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿರುಲನ್ನ
ಅತಿದಯ ಪಡೆದಪರ ಶಿಷ್ಯನಾಗದೆ ಗಿತಿಯಿಲ್ಲ

ಉ

ಆದಿ

ಗುರುದ್ವಾರವೇ ಗತಿ ಎಂಬ ಮಾನವನಿಗೆ
ಪರಮಾಂತನಿಗೆ ವರವೇಷ್ಟ ವನಿಗೆ
ದುರಬುದ್ಧಿ ಇರದವಗೆ ನಿರತ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ
ಉರುತರ ತತ್ತ್ವಗಳ ಅವಿರತ ಹೇಳಲು
ದೂರೆವನಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿಜಯವಿರುಲರೇಯು
ಪರಮ ಹರುಷಪಟ್ಟಿನ್ನ ನಲಿದಾಡಾವನೆಂದು

ಇ

ಜೋತೆ

ಗುರುರಾಯುರಾಜ್ಯೇ ಸ್ವಿಲೆರಿಸುವ ನರರಿಗೆ
ಸಿರಿ ವಿಜಯವಿರುಲನೆ ಪ್ರೋಖಿವನು ನಿಶ್ಚಯು

[ಕೆ ಸುಖಾದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರು ವ್ಯಾಸಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರೇ ತಮಗೆ ತಳಿಗಿದ ವಿವರವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದೇ ಈಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಕೆ ಸುಖಾದಿಯ ಮೊದಲ ತಾಳಿದಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೃತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ್ಯ ಇಷ್ಟಪ್ರಮಾದು ಸಾಮಿರ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು, ಹಿಂದಿನ ಪದದಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿವರಕ್ಕಿಂತ ಜೀರೆಯಾಗಿದೆ ಯೇಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು]

ತರತಮ್ಯ ಪಂಚಭೇದ ಮೊದಲಾದ ತತ್ತ್ವಗಳ—ದೇವತಾ ತಾರತಮ್ಯ (ಹರಿ-ಸರಿ (ಲಕ್ಷ್ಮೀ)-ಬುಕ್ಕು— ವಾಯು— ಭಾರತಿ — ಗರುಡರೇಷರು— ಷಟ್ಕಿಹಿಣಿ ಯರು—ನೌಪರ್ವವಾರುಣ ಪಾರ್ವತಿಯರು—ಇಂದ್ರಕಾಮರು— ತೈಜಸಾಹಂ ಕಾರಜ ಪ್ರಾಣ-ದಕ್ಷಾನಿರುದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಯಂಭೂವ ಮನು ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಶಚಿಯರು— ವ್ರವಹಣವಾಯು— ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಯಮಾದಿಗಳು— ಪರುಣ— ನಾರದ ಇತ್ಯಾದಿ), ಪಂಚಭೇದ (ಜೀವ-ಜಡ-ಕ್ಷತ ಈ ಮೂರರ ನಡವೆ ಇರುವ ಬದು ಬಗೆ ಭೇದಗಳು), ಹರಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಜೀವನ ಪಾರತಂತ್ರ್ಯ, ಜಗತ್ತಿನ ಸತ್ಯತ್ವ, ಭಕ್ತಿಯ ಅಗತ್ಯ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ತತ್ತ್ವಗಳು ಮಾಧ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಮೇಯಗಳು

ಪರಿಪರಿಸುಳಾದಿ—ಹಲವು ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸುಳಾದಿಗಳೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಯಾಗುತ್ತವೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸುಳಾದಿ, ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮ ಸುಳಾದಿ, ಏರ ನಾರಾಯಣ ಸುಳಾದಿ, ವುಂಕ್ತಿ ಸುಖಿ ಸುಳಾದಿ, ಜನ್ಮ ಸುಳಾದಿ, ಉಡುಪಿ ಕೃಷ್ಣ ಸುಳಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ

ಪುರಕೃತಿದಿ—ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ

ಶ್ರಿಪಾದೋನ ಪಂಚಲಕ್ಷ್ಯ—ಮೂರು ಪಾದಗಳು (ಎಂದರೆ ಎಪ್ಪತ್ತ್ಯದು ಸಾವಿರ) ಉನಿನ (ಕಡೆಮೇ)ವಾಗಿ ಬಿದುಲಕ್ಷ್ಯ, ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ್ಯ ಇಪ್ಪತ್ತ್ಯದು ಸಾವಿರ

ತೈತೀರೇಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಶಾಂತಿ—ಗುರುವು ಉಪದೇಶಮಾಡುವಾಗ ಶಾಂತಿಪಾರವನ್ನು ವರಾಡಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿ ಉಪದೇಶ ವ್ಯಧವಾಯಿತೆಂದು ನಂಬಿಕೆ

ಶುತ್ತಿಪಂಧ—ಸ್ತುತಿಸುವಂಧ

ದನುಜದಲ್ಲಿಂ—ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವವನು, ಹರಿ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ ದಾಸನು ತಂತಿಸಲು ಫಲವೇನು—ಗುರುವುಪದೇಶವಿಲ್ಲದೆ, ಗುರುವಿನಿಂದ ಅಂಕಿತವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹರಿದಾಸನೇ ಅಲ್ಲ, ಅಂಥವನು ಸೋತ್ರ ಮಾಡಿದರೂ ಹರಿಯಾ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ಗತಿಗೆ ಸಾಧನವಿಲ್ಲ—ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅದು ದಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ರತಿಪತಿಖಿತ—ರತಿಯ ಗಂಡ ಮನ್ಮಥ, ಮನ್ಮಥನ ತಂಡೆ ಕೃಷ್ಣ

ಗುರುದ್ವಾರವೇ ಗತಿ—‘ಗುರುವಂತ’ ಪದದ ವಿವರಣೆ ನೋಡಿ

ದುರಬುದ್ಧಿ—ದುರುಂದಿ

ಉರುತರ ತತ್ತ್ವಗಳು—ಶೇಷವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಪ್ರಮೇಯಗಳು(ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ

ಇತ್ಯಾದಿ)

ಧ್ವನಿ

ಜಗದ ಹಾವನ್ನೆಗೋನೆಗಾಗಿ ಸುರೆಮುನಿ
ನಗದರನನ್ನೆ ಭಟಕಿ ಸುಗುಣದಲ್ಲಿ
ಮಿಗೆಮಾನದರಾಗಿ ಭೂಸುರಗಭ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು
ಅಫದೂರೆರಾಗಿ ಬಲು ಪರಸುತ್ತ
ಅಗೇತೆ ಜಾಳನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯಪರರಾಗಿ
ಜಗದರಸುತ್ತ ಬಳಿಯ ಪಂಚಕೂಟಿ
ನಗ ಪಂಚಾನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ನಿತ್ಯ
ಜಗದ ಗುರು ವಾತಸರಾಯರಲ್ಲಿ
ಬಗಬಗೆಯಿಂದಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೆಯಾಟ್ಟಿ
ಯುಗಳ ಕರವ ಮುಗಿದು ಮುದದಿಂದಲಿ
ಜಗದ ವಾಲಕ ನಮ್ಮು ವಿಜಯವಿರ್ಜಲನುಪಾ
ಸಿಗನಾಗಿ ವಿಷಯದಲಿ ಸಿಗದೆ ಹರುಷದಲಿ

೦

ಮಟ್ಟ

ವಾತಸರಾಯರ ಉಪದೇಶವನ್ನೆ ಕೊಂಡು
ಭಾಸುರಜಾಳನ ಪ್ರಕಾಶಿತಮಯಯದಿಂದ
ವಾಸುದೇವನ ಪೂದಸರಸಿಜ ಹೃದಯಾ
ಕಾಶದಲಿ ನೋಡಿ ಮಿಂಸಲಮತಿಯಲ್ಲಿ
ದೇಶದೂಳಗೆ ಮೇರೆದು ನಾಶರಹಿತರಂಗ ವಿಜಯವಿರ್ಜಲನ್ನ
ದಾಸರೆಂದರೆ ಷ್ವರಂದರದಾಸರೆನಿಸುತ್ತ

೨

ರೂಪ

ಪವನಮತಪನಸರಿಸಿ ನವನಾಮವನು ಧರಿಸಿ
ಶ್ರವಣಮನನ ಧಾತನವನು ಅಂಗಿಕರಿಸಿ
ಅವನಿಯೋಳಗೆ ಹೀನ ದೈವವ ನಿರಾಕರಿಸಿ
ಜವನ ದೂರಿಗೆ ಭಯವನ್ನೆಲ್ಲ ತೋರಿಸಿ
ಭವರೋಗಗಳ ಪರಾಭವಮಾಡಿ ದೂರಿಸಿ
ಕೆವಿಗಳ ಮನದ ತಾಪವನು ಪರಿಹರಿಸಿ

కవనశే సరియిల్లోందవనియోళగే హేరేసి
కవితాజనర శ్శీర్యయ విజయివిర్మలరేయ
దివిజాద్యోళు దృష్టవేందు పతికరిసి
సవినుడియింద నమ్మన్నెల్ల ఖాద్ధరిసి

3.

ర్ఘుంచే

లక్ష్మీదిష్టత్తుదు సావిర పదగళు పు
ణ్ణశ్శీత్ర తీథాది పుణిషేయనే హేళి ప్ర
త్క్షేష్వాద గురుపచాద్యరాయిర మాణిమే
లక్ష్మణతతిగిచే సంతతి తంత్రసారోవ్రే
శస్త్రితియోళగే తరతమ్మగురుధ్వానా
ధృక్షై అవరవరు మాడువ మురుతి ధ్వాన
తీశ్శ్రణదిందలి అవరవర చారిత్రే
అక్ష్యయదింద ఇష్టత్తుదు సావిర
అక్ష్మరాక్ష్మరప్పరువ విజయివిర్మలనేందు
ద్వాక్షాపాకదంతే హేళిదరు ముందే

4.

త్రివిషే

సుఖాదిగళు అరవత్తునాల్మిసావిర
బలు వృత్తునామ ముష్టత్తురుసావిర
సలే శ్శీతద్వీపానంతాసన వ్యేకుంరె
నేళనజ నగర కీలాస ది
శ్వాలకర నిలవర వేళువేను అరవత్తు సావిర
ఒలిదు కేళ దశకల్మాణ దతచరిత
తిళిపుదు నాల్మిత్తు సావిర విజవేందు
ఇళీయవల్లభ రంగ విజయివిర్మలన్న
కేలకాల మనదోళు నిలిసి కొండాడుత్తు

5.

అట్టు

నిష్ట అహన్వీక ఏకాదశీ జన్మ
అష్టవినానింఫయ గండకి తిలిగళ
నిష్ట శోధక ఉగాభోగాద
కష్టహర బల్లరె కథే బీయుండ

ವಹ್ನು ವಪ್ಪತ್ತೆಯದು ಸಾವಿರ ಮಿಳಿಯನ್
ಸೃಷ್ಟಿಯೋಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಗಂಡತ ಮಾಡಲಾಗಿ
ಮುಟ್ಟಿಗೆ ತ್ರಿಪಾದ ಕಡಿಮೆ ಬದು ಲಕ್ಷ್ಯ
ಇವ್ವಾದವ್ಯ ದಾಸರು ಹೇಳಿದ ಪದ
ಇಪ್ಪದ್ಯವನಾದ ವಿಜಯವಿರ್ತು ಲ ಹರಿಯಾ
ಗುಟ್ಟಿನಿಂದಲಿ ಸಲಿಸಿ ಕುಣಿಕುಣಿಸುತ್ತಲಿ

೬

ಆದಿ

ಭಕ್ತಿಗ್ರಂಥಿ ಸರಿಗಾಣ ಮುಕ್ತಿಗ್ರಂಥಿ ಸರಿಗಾಣ
ಮುಕ್ತಾರ್ಥಕರಿ ಪಾದಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಧೇನಿಸುತ್ತ
ರೆಕ್ಕುತ್ತಿವ್ಯವ್ಯರದ ಅರ್ಕವಾರ ಇಂದುತ್ತಿರು
ಯಂತ್ರ ಪ್ರಪಂಚಮಾಸದಿ ಉದ್ಯುತ್ತರಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದಿ
ವ್ಯಕ್ತಿವಾಗಿ ಪೂಳಿದು ಮಧುರೋತ್ಸಿರ್ಲಿ ತರಣಿಯಂತೆ
ಮುಕ್ತಿಗೆ ನಾರಿದರು ವಿರಕ್ತಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಡಿದು
ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತಾಶ್ರಯ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವಿರ್ತು ಲರೇಯನ
ಶಕ್ತಿನಂದು ಪೂಗಳಿ ಬಲುರಿತ್ತರಿಗಾಧಾರವಿತ್ತು

೭

ಚೋತೆ

ಕಾಸುಪದಗಳೊಮ್ಮೆ ನೇನೆಸಿದ ಮನುಜನ್ನ
ದಾಸರ ಪೂರೆದಂತೆ ಪೂರೆವ ವಿಜಯವಿರ್ತು ಲ

[ಈ ಸುಭಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರು ಪುರಂದರದಾಸರು ರಚಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ್ಯ
ಇಪ್ಪತ್ತೆಯದು ಸಾವಿರ ಕೃತಿಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇದರ ವಿವರಗಳೇ ಈ
ಸಂಪೂರ್ಣದ ಪ್ರಸ್ತಾಪನೆ ನೋಡಿ]

ಜಗದ ಪಾವನ್ಯಗೋಸುಗ—ಜಗತ್ತಿನ ಜನರನ್ನ ಪಾವನಗೋಳಿಸಲೆಂದು
ಸುರಮುನಿ—ನಾರದರು

ನಗಧರನನ್ನ—ಗೋವಧನವೆಂಬ ಬೆಟ್ಟವನ್ನೆತ್ತಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು
ಅಫುದೂರರಾಗಿ—ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡದ ಶಂಕ್ರಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತು

ಬಲು ಪಸರಿಸುತ್ತೆ—ಯಾರುವಾರ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ
ಜಗಥರೆಸುತ್ತೆ ಬಳಿಯ ಪಂಚಕಾಟ ನೆಗೆ ಪಂಪಾನಿಧಿಯಲ್ಲಿ—ತುಂಗಾಲೀರದ ಹಂಪಿಯಲ್ಲಿ
ಪವನಮತಪನನುಸರಿಸಿ—ಮಧ್ಯಾಚಾರ್ಯರ ಸಿದ್ಧಾಂತಪನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
ನವನಾಮಾವನು ಧರಿಸಿ—ಹೊಸ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು
ದಿವಿಜಾದ್ಯರೂಳು ದೃವಪೆಂದು ಪತಿಕರಿಸಿ—ಹರಿಯೇ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಒಡಯು
ನೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಿಸಿ

ಲಕ್ಷದಿವೈತ್ತಿರ್ಧದು ಸಾವಿರ—ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಒಕ್ಕಕೆಂಂತೆ 1,25,000 (ಪ್ರಣ್ಯ
ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆ), 25,000 (ಗೆರು ಮಧ್ಯರಾಯರ ಮಹಿಮೆ ಇತ್ತಾದಿ),
64,000 (ಸುಳಾದಿಗಳು), 36,000 (ಪ್ರತ್ಯನಾವ), 60,000 (ಶೈಲೇ
ದ್ವೀಪಾನಂತಾಸನ ಇತ್ತಾದಿ), 40,000 (ದತ್ಕಲಾಂಜಿ ದತ್ಕಚರಿತೆ),
74,000 (ನಷ್ಟ ಅಹಂಕಾರಕ ಏಕಾದಶೀ ಇತ್ತಾದಿ), ಒಟ್ಟು 4,25,000
ರಕ್ತಕ್ಷಿವಶ್ವರದ —ಪುರಂದರೆದಾಸರ ನಿಯಾಣ ತಿಧಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಷಿಸಿ
ದ್ವಾರೆ ರಕ್ತಕ್ಷಿಸಂಪಶ್ಚರ, ಪುಷ್ಟಿಮಾಸ, ಕೃಷ್ಣ ವಕ್ಷದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ (ಇಂದು
ಕ್ಷಯಿಸುತ್ತು) ಭಾನುವಾರ (ಅರ್ಕವಾರ)

ತಂದೆ ಪುರಂದರದಾಸರ ಸ್ತುರಿಸುವೆ ಎನ್ನ
ಮಂದಮಾತಿ ಕಣಿದು ಹರಿಭವನೀಸುವ

ಎ

ಗುರುವಾತ್ಯಸರಾಜರ ಚರಕಾಬಜ್ಞ ಪಟ್ಟಿರಣ
ವಿರಕ್ತಾತಿ ಭಕ್ತುತ್ತಿ ಜ್ಞಾನಾರ್ಥವನೆ
ವರ ಉಪನಿಷದ್ವಾರಿನಿಧಿಗೆ ತಮಿಂಗಿಲನಹನೆ
ಧರೆಯ ಕವಿಕಾಲ ಶಿಶ್ವಾಮೃತ ಎನಿಹನ

೦

ದಿನದಿನ ದ್ರವ್ಯಾರ್ಥ-ಲಾಭದಲ್ಲಿ ತುಷ್ಯನೆ
ಕನಕಲೋಪ್ಯೈ ಸಮಾನ ಕ್ಷಾಸುವನ
ಘನಸಿದ್ಧಿಗಳು ತಾಪು ಬರಲೊಡಂಬಡದೆ ಹರಿ
ಗುಣಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪರವಶದಲ್ಲಿಹನ

೨

ಭೇಷಜಲ ಗೋವ್ಯಾದಕ್ಕೆ ಸರಿದಾಟಿ ಕಾಮು ಕೊರ್ತಿ
ಧವ ಮೆಟ್ಟಿ ಭಕ್ತಿಸುಧೆಯನುಂಡು ತೇಗಿ
ಭುವಿಯೊಳು ನಿಜಕೀರ್ತಿ ಹರಹಿ ಪವನಮತ
ದವರೆನಿಪ ದಾಸರಿಗೆ ತಪರೂಪ ತೋರಿದವನ

೩

ಕವನೋಕ್ತಿ ಮಳಿಗರೆದು ಹರಿದಾಸ ಅ
ಪವರ್ಗಗಳಿಗೆ ವಿರಳಾನಂದವಿಶ್ವಾಸಿಸುವರ
ನವಭಕ್ತುತ್ತಿ ಮಂಗಂಡು ಸದೆಯುದಾನಂದಪುರ ಪ
ಧವನು ತೋರಿಸಿದಂಥ ಬಹುಕೃಪಾಕರನ

೪

ಗೀತರಾಯಿ ಸುಖಾದ್ಯುಗಾಭೋಗೆ ಪದಪದ್ಯ
ವಾತ ಪ್ರಬಂಧ ರಚಿಸಿ ವಿರಲನ
ಶ್ರೀತಿಬದಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಂಡು ನಲಿವ ವೈಷ್ಣವಾಗ್ರ
ನಾಧ ಪ್ರಸನ್ನ ವೇಂಕಟಕೃಷ್ಣ ಶಿರಯನ

೫

[ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಪ್ರಸನ್ನವೇಂಕಟಪ್ಪು ನೆಂಬ ಅಂಕಿತದ ಹರಿದಾಸರು ವಿಜಯಾದಾಸರ ಸಮಾಲಿಕರು , ಬಿಜಾಪುರ ಪಾರಂತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದವರು]

ಗುರುವಾಯ್ಸರಾಜರ ಚರಣಾಭ್ಯಂ ಪಟ್ಟಿರೋ—ವಾಯಸರಾಯರೆಂಬ ಗುರುಗಳ ಅಡಿದಾವರೆ ಯಲ್ಲಿ ದುಂಬಿಯಂತೆ (ಪಟ್ಟಿರೋ) ಇದ್ದವರು ಪ್ರರಂಬರದಾಸರು ವಿರಕುತ್ತಿ—ವಿರತಿಕ್ಕಿ, ಯೈರಾಗ್ಯ

ದಿನ ದಿನ ದ್ರವ್ಯಾಧಿಲಾಭದಲ್ಲಿ ತ್ವಷ್ಟನ—ದಿನದಿನವೂ ಮದುಕರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಾನಾಗಿ ಬಂದದ್ದರಲ್ಲಿ ತ್ವಷ್ಟರಾಗಿದ್ದವರು . ಯದ್ವಚ್ಚಾಲಾಭ ಸಂತಂಷ್ಟಿರು

ಕನಕಲೋಷಪ್ರಸಮಾನ — ಬಂಗಾರವನ್ನೂ ಮಣಿ ನ ಹೆಂಡಿಯನ್ನೂ ಸಮಾನ ವಾಗಿಯೇ ಕಾಳುವ ಉದಾಹಿಸವನ್ನೋವೃತ್ತಿಯಂತ್ರವರು

ಫಾನಸಿದ್ಧಿಗಳು —ಅವರು ಕೈಗೊಂಡ ತವಸ್ಸು, ಯೋಗ, ಸತ್ಯಾಯ್ಸಗಳ ಘಲ ವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಒದಗುತ್ತಿದ್ದವು . ಆದರೆ ಈ ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಹರಿಭಕ್ತಿ ಮೊಟಕಾದೀತು ಎಂಬ ಭಯಾದಿಂದ ಅವನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಸದೆ ಎಷ್ಟು ರದಿದಿರುತ್ತಿದ್ದರು

ಭವಜಲಗೋವಾಯ್ದಕ್ಕೆ—ಗೋವಾಯ್ದದವೆಂದರೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ದನಕರುಗಳು ಓಡಾಡಲು ತಕ್ಕಂಥ ಕರುದಾರಿ , ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಇಷ್ಟ ಕಿರಿದಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ದಾಟಿದರು ಎಂದರ್ಥ

ಪವನಮತದವರಿಗೆ ತವರೂಪ—ಮಾಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಂಬಿದವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ರೂಪ . ನವಭಕ್ತಿ—ನವವಿಧಭಕ್ತಿ, ‘ಶ್ರವಣ, ಕಿರ್ತನ, ಸ್ವರೋ, ಪಾದಸೇವನ, ಅರ್ಚನ, ವಂದನ, ದಾಸ್ತ, ಸವಿ, ಆತ್ಮನಿವೇದನ’ ಇವು ಒಂಬತ್ತೂ ಒಂಬತ್ತು ಮಣಿಲುಗಳು ಕಡೆಯಾದ ಆತ್ಮನಿವೇದನದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನು ಸಂಸಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಯೇ ತನ್ನ ನಿಯಾಮುಕನೆಂದು ಆರಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ಸವೆಯಾದಾನಂದಪ್ರುರಪಧ—ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕ್ಷೀಣವಾಗದ ಆನಂದವೆಂದರೆ ಮುಕ್ತಿ ಅಧವಾ ವೈಕುಂರಪ್ರುರ , ಅದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನಸಹಿತವಾದ ಭಕ್ತಿ ಗೀತ—ರಾಯ—ಸುಳಾಂಗ್ಯಾಭೋಗ—ನಾಲ್ಕುನೇಯ ಸಂಪುಟದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ನೋಡಿ.

ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ	ಅಟ್ಟ
ದಾಸರಾಯ ಪ್ರರಂದರದಾಸರಾಯ ದಾಸರಾಯ ಪ್ರತಿವಾಸರದಲಿ ಶ್ರೀನಿ ವಾಸನ್ನ ತೋರೊ ದಯಾಸಾಂದ್ರ ಪ್ರರಂದರ	ಪೇ
ವರದನಾಯಕ ಭೂಮಿಸುರನ ಮಾಡದಿಯ ಬ ಸಿರಲಿ ಜನಿಸಿ ಬಂದು ಹೆರಿದೆ ಧಾರುತ್ಯೋಳಣ	ಅ
ಕುಲಿಶಧರಾಹ್ನಯ ಪೋಳಲೊಳು ಮಾಡದಿ ಮು ಕ್ಕುಳ ಕೂಡಿ ಸುಖದಿಂದ ಕೆಲವು ಕಾಲದಲಿದ್ದೋ	ಒ
ಮನೇಧನಧಾನ್ಯ ವಾಹನ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ^{೨೩೫} ತೃಣಕೆ ಬಗೆದು ಕೃಪಾಪ್ರಣವೆಂದೆ ಬುಧರಿಗೆ	ಇ
ವಾತಸರಾಯರಲಿ ಭಾಸುರಮಂತೋರ್ಬೇ ದೇಶವ ಕೊಂಡು ರಮೇಶನ ಒಲಿಸಿದ್ದೋ	ಇ
ಪಾರಕೃತಭಾಚೆಯಲಿ ಈ ಕೃತಿ ಹೇಳಿ ಅ ಪಾರಕೃತ ಹರಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕೃತ ನೀನಾದ್ದೋ	ಇ
ತೀರ್ಥಾಷ್ಟ್ವೀತ್ಯಂಗಳ ಮುತ್ತಿರುವಿಹಿವೆಗಳ ಕೀರ್ತಿಸಿ ಜಗದಿ ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದೆನಿಸಿದೆ	ಇ
ಪಾತಕವನಿಧಿ ಪೋತನಿನಿವ ಜಗನ್ನಾಧವಿರಲನ್ನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಪಡೆದ್ದೋ	ಇ

[ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರು ವಿಜಯದಾಸರ ಪ್ರಶ್ನೆರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು , ಗೋಪಾಲದಾಸ ರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಪಡೆದವರು ಇವರಿಂದಲೇ ಹರಿದಾಸ ಪಂಥ ಮತ್ತೆ ಉರ್ಜಿತವಾದದ್ದು ಇವರ 'ಹರಿಧಾಮ್ಯತಸಾರ'ವು ದಾಸಕೂಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣಭೂತವಾದದ್ದುಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಇವರ ಕಾಲ 1727-1809]

ಪ್ರತಿವಾಸರದಿ—ದಿನದಿನವೂ , ಎಡೆಬಿಡದೆ

ಭೂಮಿಸುರನ—ಬ್ರಹ್ಮಣಿನ

ಕುಲಿಶಧರಾಹ್ಯಯ—ಕುಲಿಶವೆಂದರೆ ವಜ್ರ, ಕುಲಿಶಧರನೆಂದರೆ ಇಂದ್ರ, ಇವನ
ಹೆಸರನ್ನು (ಪಯ್ಯಾರ್ಯವಾಗಿ ಪುರಂದರ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು) ಹೊತ್ತೆ ಉಂಟು
(ಪ್ರೋಳಲು), ಪುರಂದರಭಾದ. ಇದು ಪುರಂದರದಾಸರ ಹುಟ್ಟಿಗ್ನರೆಂಬ
ಪ್ರತೀತಿ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಿತು

ಪೂರ್ಕೃತಭಾವೆಯಲಿ—ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ.

ಅಪಾರ್ಕೃತಹರಿಯಂದ—ಪೂರ್ಕೃತಿ ಶ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು , ಆದರ ನಂಟು ಎಂದೂ,
ಎಷ್ಟೂ ಇರದ ಪರಮಪುರುಷ, ಹರಿ, ಅವನಿಂದ

ಪಾತಕವನಿಧಿಪೋತ—ಮಾವಗಳಿಂಬ (ಪಾತಕ) ಸಮುದ್ರವನ್ನು (ವನನಿಧಿ) ದಾಟುವ
ದೊಂಬ (ಪ್ರೋತ) ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ

ನೀಲಾಂಬರಿ

ರುಖಂದೆ

ವ್ಯಾಸ ಮುನಿರಾಯರಾ ದಾಸರೋಳಿಂ ಪ್ರರಂದರ
ದಾಸರ ಹೆಚ್ಚಿಮೆ ವಣ್ಣಸಲಾರೆನವಾಟ್

ಪ

ವೂರು ಲೋಕದ ಅರಸು ಸಿರಿ ಭೂ ದುರ್ಗ್ರಿ ಸಹಿತ
ದಾರುಣೀಯ ಮೇಲೆ ಅವಶಯಿಸಿ ದೆಯುವಾಡಿ
ನಾರದರೆ ಇವರಿಂದು ಪ್ರರಂದರದಾಸರಿಗೆ
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನವಾಟ್

ಂ

ಗಂಗೆ ಗೌತಮೇ ತುಂಗೆ ವೋದಲಾದ ತೀರ್ಥಗಳಿಂ
ಕೃಂಗಾರವಾಗಿ ನಪ್ತುಂಗಳಿಂದೊಳಿಗೆ
ರಂಗವಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕುತ್ತಲಿ ಮಂಗಳವ ಪಾಡುವುದೆ
ಕಂಗಿಂದಲಿ ಕಂಡೆ ತಂಗಿ ಕೇಳಿವ್ಯಾ

೨

ಹರಿದಾಸರ ಉದರದಲಿ ನಾನು
ಗುರು ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಚರಣಗಳ ಕಂಡೆ
ಪರವು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತಿದೀಗ ನರಜನ್ಮ
ಗುರು ಪ್ರರಂದರವಿರಲನಂತೆಯಿವರಿಂದ

೩

ಇದು ‘ಗುರುಪ್ರರಂದರಮಿತಲ’ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಪಡೆದ ಹರಿದಾಸರಿಂಬ್ರಾಹಿರಿಂ ರಿಷಿನೆ ಇವರು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಮಹ್ಯಕ್ಕೆ ಎಂದೂ, ವೋದಲಿಗೆ ಗುರುರಾಯ ನೇಟ ಹೆಸರಿನವರೆಂದೂ ವ್ಯಾಸರಾಯಸ್ತಾಮಿಗಳ ಬಳಿಯೇ ಹರಿದಾಸದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆಂದೂ ಪ್ರತಿಇತಿ ಕಲಾರು ಪದಗಳನ್ನೂ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನೂ ಇವರು ರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ನಿಯಾಂಣಿವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಪದವೂ ಇವರದ್ದೇ ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಸುರಮುನಿಯಾದ ನಾರದರ ಅವಶಯ ವೇಳೆ ಕೇಳಿಯಿದೆ]

ಮೂರುಲೋಕದ ಅರಸು —ಭೂಲೋಕ, ಭೂವಲೋಕ, ಸ್ತಾಲೋಕಗಳ ಒಡೆಯು, ನಾರಾಯಣ ಇವನ ನಿತ್ಯವಾಸಸ್ಥಳವಾದ ವ್ಯೇಕುಂಪ್ರರಿಯಲ್ಲಿ

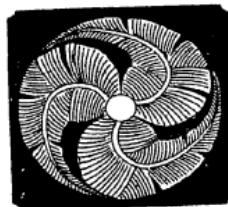
ಶ್ರೀಭಾಗ, ಭೂಭಾಗ, ದುಗಾಭಾಗಗಳಿಂಬ ಮೂರು ಪ್ರದೇಶಗಳವೆಯೆಂದು
ಪೈಕುಂರ ಹೊಸೆಯಲ್ಲಿದೆ ವೈಕುಂರದೆ ಮೂರು ಅಂಗಗಳಾದ ಇವು
ವಿಕುಂರನ (ಎಂದರೆ ನಾರಾಯಣನ) ಮೂರು ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದು ಸಂಕೀರ್ತ

ಧಾರುಣೀಯ ಮೇಲೆ—ಬೂದಿಯ ಮೇಲೆ

ಗಂಗೆ ಗೌತಮೇ ತುಗೆ —ಗಂಗೆ, ಕಾವೇರಿ, ತುಂಗಾ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ
ಮುಂಚಾನೆ ಹರಿದಾಸರ ಮನೆಯಂಗಳಿಂದಲ್ಲಿ ಉಳಿಗಮಾಡುವುದನ್ನು ತಾವು
ಕಂಡರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಹರಿದಾಸರ ಮನೆ ಅಮೃತ ಪವಿತ್ರವಾದುದು,
ಬಗವಂತನ ಆಪಾಸಷ್ಠಾನವೇ ಏಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯಂ

ಹರಿದಾಸರ ಉದರದಲ್ಲಿ —ತಾವು ಪುರಂದರದಾಸರ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದುದನ್ನು
ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಗುರು ವ್ಯಾಸರಾಯರ —ಪುರಂದರದಾಸರ ದೀಕ್ಷಾಗುರುಗಳಾದ ವ್ಯಾಸತೀಥ್ರ
ರಿಂದಲೇ ತಮಗೂ ದೀಕ್ಷೆ ದೊರೆಯಿತೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇವರಿಂದ
ತಮಗೆ ಹರಿಸಷ್ಠೋತ್ತುಮತ್ತೆದ ಅರಿವು ಉಂಟಾಯಿತೆಂದೂ, ಹಾಗಾಗಿ ಜನ್ಮ
ಸಾಧಕವಾಯಿತೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ

ದುರಿತವ್ಯಾತಮುಲೆಲ್ಲನು
ಬರಿಮಾಚೀದಿ
ಹರಿಗುಣಮುಲು ಪಾಡುಚೆನೆಪ್ರದನ್
ಪರವಶುಡ್ಯ ವೆಲಯು ಪ್ರರೆಂ—
ದರದಾಸನಿ ಮಹಿಮಮುಲನು
ದಲಚೆದನು ಮದಿಲೋನ್

[ತಾಂಗರಾಜಸ್ವಾಮಿಗಳು (1767–1847) ಕನಾಟಕ ಸಂಭಿತದ ಮಹಿಮೆ
ಪ್ರಯಾಷರು, ಭಕ್ತರು ವಾಗ್ಯೇಯಕಾರರು ಅವರ ತೆಲುಗು ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದಾದ ‘ಪ್ರಕ್ರಿಯ ಭಕ್ತವಿಜಯ’ದ ಮೌದಲ ಅಂತದಲ್ಲಿ ದೇವತಾಗಂರು ಸ್ತುತಿ
ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಮ, ಗಣೇಶ, ಸರಸ್ವತಿಯರಾದನಂತರ ನಾರದ, ತುಳಸೀ
ದಾಸ, ಪ್ರರಂದರದಾಸ, ಭದ್ರಾಕೃತಿ ರಾಮಾದಾಸ ಇವರನ್ನು ಸೃಂಗಿದ್ವಾರೆ ಪ್ರರಂದರ
ದಾಸರನ್ನು ಕುರಿತ ಅವರ ಸ್ತುತಿ (6) ಇದು]

ಇದರ ಅರ್ಥ—“ಪಾಪಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಗಲಾಡಿಸುವ ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆ
ಯನ್ನು ಎಂದೂ ಹಾಡುತ್ತ ಮೈಮರೆಯುವ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು
ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ನೇನೆದು ಸುಖಿಸುವೆನು ”

ಭಾಗ ೨

ಜೀವನ ದರ್ಶನ

ಹರಿದಾಸ ದೀಕ್ಷೆ
ಪೂರ್ವಜೀವನ
ನಿತ್ಯಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ
ವಾರ್ಥಕ್ಯದಲ್ಲಿ
ಮರಣ

ಎತ್ತು ಹೋದನಮ್ಮೆ ವಿವುನ
ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಲಮ್ಮೆ

೨

ಮುತ್ತಿನ ಮುಗುತಿ ಮುತ್ತಿಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ
ಇಕ್ಕೆಷ್ಟ ಕಾಗಲೆಂದು ಮಾಯಾವಾದನು ೫

ವಂಧರಷ್ಟರವಂತೆ ಅಲ್ಲಿ
ಪಾಂಡುರಂಗನಂತೆ
ತಂಡತಂಡದಿ ಹರಿಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತ
ಕಂದನ ಲಗ್ಗು ಹೋಗೆಬೈಕೆನುತ್ತ

೯

ಅಂದಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಾರಿಯ
ಕಂಬಕ್ಕು ಕಟ್ಟಿರಲು
ಮಂದರೋಧಿರನ ಮೂರೆಯಿಟ್ಟು ಕೊಗಲು
ಖಂದನ ಬಿಡಿಸಿ ಮುಕುತಿಯ ಕೊಟ್ಟಿನು

೧

ಪತ್ತಿಪತ್ತಿಯರ ಕೂಡಿ ಬಹಳ
ಅನ್ನದಾನವ ಮಾಡಿ
ಕನಕಾಭರಣವನೀರುಲು ಪತ್ತಿಪರತೆ ಚೈ
ರನ್ನರವಿರಲನ ಪಾದ ಸೇರಿದಳು

೧೧

[ಕಂ ಪದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನಲೆ ಮೂತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿಯ ಕೆತೆಯೊಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಈ ಕಡೆ ಯಾನ್ನ ವಿಜಯದಾಸರೆ 'ಬೇಸರದೆ ಭಜಸಿರೋ' ಎಬ್ಬ ಪದಪ್ರೋಂದು ಹೊಟ್ಟಮೊದ ಲಿಗೆ ನಿರ್ನಾಹಿಸುತ್ತದೆ ನೋಡಿ ಪ್ರ 68 ನಾಯಕರೆ ಹೆಂಡಕಿಲುಂದ ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿಯನ್ನ ದಾನವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ನಾಯಕರೆ ಬಳಿಯೇ ಅದನ್ನು ಒತ್ತ ಯಾಗಿಡಲು ಬಂದು, ಮತ್ತೆ ಈಗಲೇ ಬಿರುವೆನೊಂದು ಹೋದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಏಷ್ಟ ಹೊತ್ತುದರೂ ಹಿಂದಿರಾಗಲಿಲ್ಲ ನಾಯಕರು ಸಂಶಯಿದಿಂದ ಮೂಗುತಿಯನ್ನ ಕವಾಟದಲ್ಲಿ ಭಧ್ಯವಡಿಸಿ, ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೆಂಡತಿಯ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗುತಿಯನ್ನ ಕಾಣಿದೆ ಆಕೆಯನ್ನು ದಂಡಿಸಲು, ಮತ್ತೆ ಮೂಗುತಿ ಮಾಯಿದಿಂದ ದೊರತ್ತದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಸಾಂಚಿತವಾಗಿರುವ ಪ್ರಸಂಗ ಅಶ್ವಯುದ್ಧಿಂದ ನಾಯಕರು ಮಾಯಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನನ್ನ ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟಾಗ ಹೊರಬಿಂದ ಹಾಡು ಇದು ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತಾನು ಪಂಥರಷ್ಟರಿಂದ ಬಂದವನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನಾಗಿ, ಅವನು ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ಪಾಂಡುರಂಗ ಏರಲನೇ ಎಂದು ದಾಸರ ಏಶ್ವಾಸ]

ಪಂತುವರಾಳಿ

ಆದಿ

ಅದದ್ದೆಲ್ಲ ಒಳತೇ ಆಯಿತು, ನಮ್ಮು

ಮ

ಶ್ರೀಧರನ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತುಯಿತು

ಅ

ದಂಡಿಗೆ ಬೆಕ್ಕು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕು
 ಮಂಡ ಬಾಗಿ ನಾಚುತೆಲಿದ್ದೆ
 ಹೆಂಡತಿ ಸಂತತಿ ಸಾಮಿರವಾಗಲಿ
 ದಂಡಿಗೆ ಬೆಕ್ಕು ಹಿಡಿಸಿದಳೆಯ್ಯ

೯

ಗೋವಾಳ ಬುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕು
 ಭೂಪತಿಯೆಂದು ಗರ್ವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ
 ಅ ಪತ್ತೀಕುಲ ಸಾಮಿರವಾಗಲಿ
 ಗೋವಾಳ ಬುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಸಿದಳೆಯ್ಯ

೧

ತುಳ್ಳಿಸಿ ದೂಲೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕು
 ಅರಸನೆಂದು ತಿರುಗತೆಲಿದ್ದೆ
 ಸರಸಿಜಾಕ್ಕೆ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನು
 ತುಳ್ಳಿಸಿಮಾಲೆ ಹುಕ್ಕಿಸಿದನು

೩.

[ಇದು ಬಹುತೇ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ಪದ ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಂತರಿಕ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ಹೇಗೆ ಸಹಾಯಕಳಾಗಬಲ್ಲಳು ಎಂಬ ವಿವರಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನಲೆಯಾಗಿ ‘ಮುತ್ತನ ಮುಗುತಿ’ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಏಕಿಹ್ಯಫೊಂದನ್ನು ನೇನ ಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ವರಗಳಿಗೆ ನೋಡಿ ವಿಜಯದಾಸರ ‘ಜೀಸರದೆ ಭಜಿಸಿರೋ’ ಎಂಬ ಪದ, ಪು 68]

ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ತಿರುವಿನ ಘಣ್ಣನೆ ನಡೆದಿರಬೇಕು, ಪ್ರರಂದರದಾಸರಿಗೆ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಅದು ಪಷ್ಟುವಾಗದೆ ಇದ್ದರೂ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಅದ ರಿಂದ ಹಿತವೇ ಆಯಿತು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಅವರ ಪತ್ತೀಯ ಆಧ್ಯಾ

ತ್ಯಿಕ ಪ್ರಪೃತ್ಯಿ ಇವರು ಜರಿದಾಸರಾಗಲು ಮೂಲಕಾರಣವೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ ಅದರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಜೀವನದ ರೀತಿಯ ಸೂಕ್ಷನೆಗೆ ಈ ಕು ಪದದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಹೂಡಲಿನ ಪ್ರಯರದರರ, ಎಂಬ ಶ್ರೀಮತರಾಗಿಷ್ಟು, ಅದಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಮರೆದು ಪರಿಸರಸ್ವ ಸ್ಥಾಲ್ಯ ಹೀನಾಯದಿಂದಲೇ ನೇರೆಡುತ್ತಿದ್ದ ರೆಂದು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಬಹುದು ತಮ್ಮನ್ನು ಇಂಥದೊಂದು ಹೊಸ ತತ್ತ್ವಲೋಕಕ್ಕೆ ವಳಿದೂರಿಯ್ದು ಹೇಡತಿಯನ್ನು ಪೂರಿಸರ ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಾಂದ ಶ್ರುತಿಸಿದ್ದೂರೆ

ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದ ಪರಿಸರ ವೇಷಭೂಪಣಗೆ ಅವರ ಒಳಕೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಉಲ್ಲೇಖಿತದೆ]

ದಂಡಿಗೆ ಬತ್ತು—ನಡೆದುಡುವಾಗ ನುಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಹೆಗಲಿನಿಂದ ಇಂ
ಬೀಕೆಬಹುದಾದ ಒಂದು ತಂತ್ರಿವಾದ್ಯ ಸಣ್ಣ ತಂಭಾರಿ (ವಿವರಗಳಿಗೆ
ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಪುಟ ನೋಡಿ)

ಗೋಪಾಳ ಒಂಟ್ಯಿ—ವರಿದಾಸರು ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಉಪಾದಾನದಿಂದ ಪಡೆಯು
ತ್ತಿದ್ದ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಬಿದಿರಿನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಯೋವ್ಯಾದೇ
ಲೋಕದ ಬುಟ್ಟಿ, ಪಾತ್ರ,

ತುಳಿಸಿವೂಲೆ—ಭಾಗವತರಿಗೂ ವರಿದಾಸರಿಗೂ ದೀಕ್ಷೆ ದೊರೆತಾಗ ಗುರುವಿನಿಂದ
ಹಾಕಲ್ಪಂಡವ ಕರವಾಲೆ, ಯರಿಸೇವಿಗಾಗಿ ಬದುಕು ಮಂಡುಪು ಎಂಬ ಸಂಕೇತ

ದುರ್ವ

ವಾತಾಸರಾಯಾರ ಚರೆಣಕಮಲ ದರುಶನದೇಗ
 ಯೋಸು ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತ ಘಲದಿ ದೂರಕಿರೊ ಎನ್ನ
 ಸಾಸಿರೆ ಕುಲಕ್ಕೆಟಿಪಾವನ್ನ ಪಾಲಿಯತು
 ಶ್ರೀಶನ ಭಜಿಸುವದಧಿಕಾರಿ ನಾನಾದೆ
 ದೂರೇವ ವಿರಹಿತನಾದ ಪುರಂದರ ವಿರಳನ್ನ
 ದೂಕರ ಕರಣವು ಯೋನಪಾತ್ರ ಇರಲಾಗಿ

೮

ಪುಟ್ಟಿ

ಗುರುವುಪದೇಶವಿಲ್ಲದಾ ಮಂತ್ರ
 ಗುರುವೈಪದೇಶವಿಲ್ಲದಾ ಭಕ್ತಿ
 ಗುರುವುಪದೇಶವಿಲ್ಲದಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳು
 ಉರಗನ ಉಪವಾಸದಂತೆ ಕಾರ್ಯರೋ
 ಗುರುವಾತಾಸರಾಯರ ಪರವೆಂದನಿಸಿ
 ಪರಮಾಹಾಮಂತ್ರವುಪದೇಶವಾಗಿ
 ಪುರಂದರವಿರಲ ಪರನೆಂದನಿಸಿ
 ದುರಿತ ಭಯಗಳಿಲ್ಲ ಪರಿಹರಿಸಿದನಾಗಿ

೯

ರೂಪಕ

ಅಂಕಿತವಿಲ್ಲದ ದೇವ ನಿಷಿದ್ಧ
 ಅಂಕಿತವಿಲ್ಲದ ಕಾಯ ತೋಭಿಸದು
 ಅಂಕಿತವಿಲ್ಲದ ಇರಬಾರದೆಂದು ಎನಗ ಚ
 ಕಾರ್ಯಕಿತವನು ಮಾಡಿಯೆನಗೆ
 ಹೆಂಕೆಜನಾಭ ಪುರಂದರ ವಿರಳನ್ನ
 ಅಂಕಿತವೇನಗಿತ್ತು ಗುರುವಾತಾಸ ಮುನಿರಾಯ

೧

ರೂಪಿ

ನಾತಾಯಾಮೃತ ತಕ್ಷತಾಂಡವ ಜಂದಿಕೆ ಮೊದಲಾದ
 ನಾತಾಯಾಗ್ರಂಥಗಳ ರಚಿಸಿ ತನ್ನಯ ಭಕ್ತಿರಿಗಿತ್ತೆ
 ಪೂರ್ಯಾವಾದಿ ಮೊದಲಾದ ಇಪ್ಪೆತ್ತೂಂದು ಕಂಭಾಪ್ತದವರಾ

ಬಾಯ ಮುಚ್ಚಿಸಿದೆ ಮಧ್ಯರಾಯರ ಕರುಣಾದಿಂದ ಸಿ
ರಿಯರ ಪುರಂದರ ವಿರಲನ್ನ ಭಕ್ತರೊಳು
ನಾಯಕನೇನಿಸಿಕೊಂಡೆ ರಾಯ ಗುರುವಾಗ್ಯಸಮುನಿಯೆ

೫

ತ್ರಿವಿದೆ

ಶೈವಾದೇವ ಪ್ರಹ್ಲಾದನವತಾರನೇಸಿದೆ
ವಾಗ್ಯಸರಾಯರೆಂಬೋ ಪೇಸರು ನೀನಾಂತೆ
ದೇಶಾದಿವರೆ ಒಂದ ಕುಹಳೀಗವನು ನೂಕಿ ನೀ ಸಿಂ
ಹಾಸನವೇರಿ ಮೆರೆದೆ ಜಗವರಿಯೆ
ವಾಗ್ಯಸಾಭಿಯನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ದೇಶದಾರ್ವಾಳಗೆಲ್ಲ
ಭೂಸರ ಶೀತಿಯನು ಪಡೆದೆ ಗುರುರಾಯಾ
ವಾಸುದೇವ ಪುರಂದರ ವಿರಲನ್ನ ದಾಸರೊಳು ಹೆಗ್ಗಳಿಯನಿಸಿಕೊಂಡೆ

೬

ಅಷ್ಟು

ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಯೋಗಿಯಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರೊಳು
ವಿಹಿತವಾದ ವಿದ್ಯಾಭಾಗಸವ ಮಾಡಿದೆ
ನೀನು ಧರೆಯೊಳು ವಿಜಯಾಂದ್ರವಾದಿರಾಜರೆಂಬೋ
ಪರಮಶಿಷ್ಯರ ಪಡೆದು ದೇರೆದ ಕೀರ್ತಿಯ
ಯೆಲ್ಲ ಸುರೇಂದ್ರ ಪುತ್ರಭಿಕ್ಷವಬೇಡಿ ವಿಜಯಾಂದ್ರನ
ಕರುಣಸಿದವನನುದ್ದರಿಸಿದ ಕಾರಣ
ಗುರುವಾಗ್ಯಸರಾಯರು ಪರಮಗುರುಗಳು
ಪುರಂದರ ವಿರಲನೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಕಾಣರೊ ತ್ವ

ಆದ

ಮಾನಸಪೂರ್ಜೀಯ ಮಾಡಿ
ದಾನವಾಂತಕ ರಂಗನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿ
ತಾನೆ ಬಂದು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ
ಯೋನೆಂದು ಧಾರ್ಮಿಕವೇಂದೂ
ಯೋನೆಂದು ಪೇತುವೆ ನಿವ್ಯಾ ಮಹಿಮೆಯು
ಜಾಗ್ರಿಗಳರಸ ವಾಗ್ಯ ಸ ಮುನಿರಾಯೋ
ಹೀನ ಜನರು ನಿನ್ನ ಮಾನವನೆಂದು
ನಾನಾ ನರಕಕೆ ಉರುಳುವರು

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪುರಂದರ ವಿರಲನು
ಅನಂದದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ
ಗಾನವ ಮಾಡುತ್ತ ಆಡುತ್ತಲಿವ್ವೇನು
ಯೇನು ಮಹಿಮೆಯೋ ದಾವ ಬಲ್ಲನೋ

೨

ಬ್ರಹ್ಮ

ಈಸು ಮುನಿಗಳಿಂದೈನು ಮಾಡಿದರು ನಮ್ಮ
ವ್ಯಾಸಮುನಿ ಪುಧ್ರಪನುದ್ದರಿಸಿ
ಕಾಶಿಗದಾಧರ ಏಂತ್ರನ ಸೋಲಿಸಿ
ದಾಸನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ ಧಾರುತ್ತಯೋಳಗಿ
ಕಾಶಿಮಿಶ್ರ ಪ್ರಕ್ಕಧರೆ ವಾಸುದೇವಾ
ವಾಲಿಲೇಯ ನಾರಸಿಂಹ ಯೋಗಿ ಲಿಂಗಾ
ಮಿಶ್ರನೇ ವೇದಲಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು
ನೂರೆಂಟು ಜಯ ಜಯ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು
ವಾಸುದೇವ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನಿಗೆ
ಭೂಪಣದ ಮಾಡಿ ಹಾರಿಸಿದ
ಶ್ರೀಶಾ ಪುರಂದರ ವಿಟ್ಟಲನೆ
ಈಶಯೆಂದೂ ಬ್ರಹ್ಮದಿಗಳಿಗೆ
ಈಶನೆಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಯ್ದ ವೇರೆದ ಜಗದೋಳಗೆ

೩

[ಇದೊಂದು ಸುಖಾದಿ ‘ವ್ಯಾಸರೂಪರ ಸುಖಾದಿ’ಯಿಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ
ಇದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದೀಕ್ಷಾಗಂರಿಗಳಾದ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ಸ್ವರಕ್ಷಯಿಂದ ‘ಸುಖಾದಿ’
ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ವಿವರಣೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಂದ]

ಯೇಸು—ಎಪ್ಪು, ಗುರುಕೃಪೆ ಒದಗಿಸುದು ಹಲವಾರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ ಪುಣ್ಯದ
ಫಲವಾಗಿ ಎಂದು ನಂಬಿಕೆ

ಶ್ರೀತನ ಬಚಿಸುವುದಕೆ ಅಧಿಕಾರಿ —ಗುರುವನ ಮಂತೋಪದೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸರಿ
ಯಾದ ದಾರಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಗುರುಕಾರುಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹರಿಯ ಪ್ರಸಾದವಿರ
ದೆಂದು ಭಾಗವತ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಗುರುವನಿಂದ ಚಕ್ಕಾರಿಕನ, ಮೂಲ

ಮಂತ್ರೋಪದೇಶಗಳು ದೊರೆತದ್ದ ರಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಒದಗುತ್ತದೆ ಪ್ರರಂದರ ದಾಸರ ‘ಗುರುವಿಗೆ ಗುಲಾಮನಾಗುವ ತನಕ ದೊರೆಯೆಡಣ್ಣ ಮುಕ್ತಿ’ ಎನ್ನ ಪದವನ್ನು ನೋಡಿ

ಗುರು ಉಪದೇಶವಿಲ್ಲದಾ ಮಂತ್ರ—ಮಂತ್ರವೆಂದರೆ ಬರಿಯ ಶಬ್ದವಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿ ಆಡಗಿರುತ್ತದೆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವಾಗ ಗುರುವು ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನಾ ಶಿಷ್ಟನಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಇದನ್ನೇ ದೀಕ್ಷೆ ಯೆಂದು ಕರೆಯುವುದು

ಉರ್ಗನ ಉಪವಾಸದಂತೆ—ಹಾವು ಒಮ್ಮೆ ಆಹಾರ ದೊರಕಿಂದರೆ ಬಹುಕಾಲ ಉಪವಾಸವಿರುತ್ತದೆ, ಗಾಳಿಯನ್ನೇ ಕುಡಿದು ಜಿವಿಸುವುದೆಂದು ಪ್ರತಿಃತಿ ಅದರ ಅದರ ಸಂಜೀವ ಕಡವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹಿಂಸಾಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಉಪವಾಸದಿಂದ ಅದರ ಸಾತ್ವಿಕತೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ ಹಾವಿಗೆ ‘ಎಲರುಣ’ ಎಂಬ ಹೆಸರೇ ಇದೆ ಅಂದರೆ ಗಾಳಿಯೇ ಅದರ ಆಹಾರವಾದ್ದ ರಿಂದ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದು ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದಂತಾಗಲೀಲ್ಲ

ಅಂತವಿಲ್ಲದ ದೇಹ—ವೈಷ್ಣವರಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಮುದ್ರಾಂಕನವೆಂಬ ಸಂಸ್ಕಾರವಿದ ದೀಕ್ಷಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುವು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅರುಧವಿಶೇಷವೂ ಪ್ರತೀಕವೂ ಅದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಾಗಿ ಬಳಸಿ, ಅದನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹಣೆ, ಭೂಜ, ಉದರಗಳ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒತ್ತುತ್ತಾನೆ ಅದರಿಂದ ದೇಹ ಪರಿಶ್ರವಾಯಿತೆಂದೂ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಸಾಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿತೆಂದೂ ಭಾವನೆ ಇದನ್ನೇ ‘ಚಕ್ರಾಂಕನೆ’ವೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ

ಹರಿದಾಸ ದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿವರವೂ ಸೀರುತ್ತದೆ ಹರಿದಾಸ ನಾದವನು ಎಂದೂ ಹರಿಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲೇ ಇರಬೇಕಾದುದರಿಂದ, ತಾನೇ ರಚಿಸುವ ಕವಿತೆಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಅಂಕಿತವನ್ನೂ ಗುರುವಿನಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಇದು ‘ಕಾವ್ಯಾಂಕಿತ’, ‘ಪುರಂದರವಿರಲ’ ನೆಂಬುದು ದಾಸರಿಗೆ ಗುರುಗಳಿಂದ ದೊರೆತದ್ದು ದೀಕ್ಷೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ

ನಾಯಾಮೃತ—ವಾಸತೀಂಥರು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ ‘ನಾಯಾಮೃತ’ವೆನ್ನುವುದು ಅದ್ವೈತ ಮತವಿಂಡನರೂಪವಾದ ನಾಲ್ಕು ಪರಿಚೀದಗಳುಳ್ಳ ಗ್ರಂಥ ‘ತರ್ಕಾಂಡವ’ವು ನಾಯಾಮೃತೀಂಖ ಮತಗಳ ವಿಂಡನಗಾಗಿ ಬರೆದ ಮಾರು ಪರಿಚೀದಗಳ ಗ್ರಂಥ ಇದಕ್ಕೆ ‘ಗ್ರಂಥಾಧಿರಾಜ’ ಎಂಬ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡ್ದ ಪರಿಡಿಕರಲ್ಲಿ ಬಳಕಿಯಲ್ಲಿದೆ ‘ಚಂದ್ರಿಕೆ’ಯ ಪೂರಾ ಹೆಸರು ‘ತತ್ತ್ವಪ್ರಕಾಶಿಕಾ ತಾತ್ಪರ್ಯಾಚಂದ್ರಿಕಾ’, ಇದು ಜಯಿತೀಂಥರು ‘ತತ್ತ್ವಪ್ರಕಾಶಿಕಾ’ ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಮಾಧ್ವಭಾಷ್ಯ

టీకాగ్రంథకే టిప్పణిరూపేవాగిదే ఈ గ్రంథద కీరిమేయింద వాన్న తీథిరస్ను 'చంద్రికాచాయిఁ' రెండూ కరేయువుదిదే ఈ మూరు గ్రంథగళన్ను 'వ్యాసత్రయు' ఎందు ఒట్టుగి కరేయువ వాడికిలుదే అచర తిష్ఠ రాద విజలియాందరు ఇవకే క్రమవాగి 'లభు ఆమోద', 'యుక్తిరత్నాకర', 'న్యాయపూక్తికచాలా' ఎంబ టీకాగ్రంథగళన్ను రకిసిద్దురే

'న్యాయగ్రంథగళ రచిసి'—ఈ గ్రంథగళు బ్రహ్మసూత్రదల్ని బరువ ప్రచేయగళన్ను కురితు, ప్రతివాదిగళ లిండనేగాగి సద్గువాదుదరింద 'న్యాయగ్రంథగళు' బాదరాయణర బ్రహ్మసూత్రకే 'న్యాయప్రస్తావ' చెందు హసరిదే, న్యాయదత్తనదల్ని వాద-వివాదగళ ప్రక్రియే బహు వ్యాప్తిగే బరుత్తుడే

మాయావాది వోదలాద—మధ్యాచాయిఁరిగే వోదలు బాదరాయణర బ్రహ్మసూత్రగళిగే ఇష్టత్తొందు భాష్యగళద్దువెందూ, ఇవన్నెల్లి నిరా కరిసి మధ్యాచాయిఁర భాష్య సిద్ధ వాయితెందూ ప్రతీతి ఈ ఇష్టత్తొందు భాష్యగళన్ను బలెదవరు- భారతీవిజయ, సచ్చిదానంద, బ్రహ్మ ఘోష, శతానంద, ఉద్దత్త, విజయ, రుద్రబ్రంష్ట, వామన యాదవ, ప్రకాశ, రూపానుజ, భక్తిప్రపంచ, ద్రుమిడ, బ్రహ్మదత్త, భాస్కర, పితాచె, వృత్తికార, విజయబ్రంష్ట, విష్ణుకూరంత, వాదిఁందు, మాధవ దాన, శంకర ఎందు ప్రతీతి శంకేరాచాయిఁర సిద్ధాంతప్ర మాయా వాదవెందు మాధ్యసంప్రదాయద ఎణికే

శేషావేత ప్రక్కాదనవతార—దేవతాతారతమ్యదల్ని మూరనేయ కశ్మీయల్లే రువ శేషన అంతావతారపే కిరణ్యకీపువిన పుగనాగి హరిభక్తునాద ప్రక్కాదనేందూ, దృత్యవంతజనాదరూ సత్కృప్రధానవాద జీతనపుల్లు ఈ ప్రక్కాదనే ముంద వ్యాసతీథరాగి జన్మవేత్తిదనేందూ నంబికే దేశాధిపతిగే బంద కుహుయోగ —విజయనగర సామూర్ఖుద అరసనాగిద్దు కృష్ణ దేవరాయి వుహారాయను ఆళద్దు 1509 రింద 1530రవరిగే ఆ నడువే 1521రల్లి కుహు యోగవు ఒదగి ఆగ అవను సింహాసనద మేలిద్దరే ఆవనిగే మారకవెందు తిలదాగ, వ్యాసతీథరు ఆ యోగిద ఆద్యంతకాల సింహాసనారోహణవాడి, అవను ఆపత్తిన్ను పెరిహరిసిద రెందు కతె 'కుహూ' ఎందరే ఆమావాస్య, చంద్రను ఏనేనూ కాణ దిరువ కాల ('నష్టిందు కలూమావాస్య'), చంద్రనే కలె కొంజె

ವಾದರೂ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡುರೆ ಅದು 'ಸಿನೀವಾಲೀ' ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ('ದೃಷ್ಟಿ ಚಂದ್ರ', ಸಿನೀವಾಲೀ ನಷ್ಟಿಚಂದ್ರ, ಕುಹಳಮುಂತಾ') ಜೋತಿಃತಾಸ್ತದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಗ್ರಹಣಕಾಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ರಾಹು, ಸೂರ್ಯ, ಶನಿ, ಮಂಗಳ ಈ ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಹಗಳು ನೀಚರಾಗಿ ಅವಾವಾಸ್ಯೇಯ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವುಕರ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಡಿಕೊಳ್ಳುವುವೆಂದೂ, ಆಗ ರಾಜನಿಗೆ ಸಾಪ್ತ ತಪ್ಸಿದ್ದಲ್ಲಿವೆಂದೂ ಜೋತಿಃಸಾರ್ವವೆಂಬ ಗ್ರಂಥ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಸೋಮವಾಧ ಕವಿಯ 'ವ್ಯಾಸಯೋಗಿ ಚರಿತೇಯಲ್ಲಾ ಕಾಣಿತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ಇತಿಹಾಸ ದಲ್ಲಿಲ್ಲೂ ಇದರ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಕಾಣಲಾರವು

ವ್ಯಾಸಾಭಿಯನೆ —ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ತವರೆಗೆ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ಪಿಂಬಿನೋಗ್ಯ ದತ್ತಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟೆಕೊಂಡೆ ಎಂಬ ಸರ್ವಮಾನ್ಯ ಗಾರುಮದಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಯೋಂದನ್ನು ತೋಡಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಸಸಮುದ್ರ (ಅಧವಾ ವ್ಯಾಸಾಭಿ, ವ್ಯಾಸನಕರೆ) ಎಂದೇ ಹೆಸರಾಯಿತು ಇದರ ಉಲ್ಲೇಖಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯಿತ್ತದೆ ಈಗ ಇದು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಮದನಪಲ್ಲಿಯು ನೇರಿಯಲ್ಲಿದೆ

ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಯೋಗಿಯಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರೋಳು —ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ವಿದ್ಯಾ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ದಿಟವಾದ ಹೆಸರು ಲಷ್ಣಿಃನಾರಾಯಣತೀರ್ಥರಿಂದು, ತಿರುಪ್ಪಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕಂಡ ಉತ್ತರಾದಿವಿಂರದ ರಘುನಾಥತೀರ್ಥರು "ನಾವೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಪಾದರಾದರೆ ತಾವು ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಹೆಸರೇ ಅವರಿಗೆ ಉಳಿಯಿತು ಮಧ್ಯಾಂಚಾಯರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವ್ಯರಾದ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಇವರು ಪಾಂಡಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದಿತೇವ ನಿಗೆ ಸಮಾನರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು ಚನ್ನೆಪಟ್ಟಣಿದ ಬಳಿ ಅಬ್ಯಾರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಣಿತೀರ್ಥರಿಂದ ಸಂನಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ಮುಖುಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಬಳಿ ಹಳವು ಪರಂಗಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು 'ನಾಯಿಸುಧಾವಾಗ್ನಿಜ್ರ' ವೆಂಬ ವಾದಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆ ಪ್ರತಿತಿಯಿದೆ, ಅವರು ಹಳವಾರು ಸೋಗಿಸಾದ ದೇವರ ನಾಮಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಅಂತಿತ್ತ 'ರಂಗವಿರಲ'ನೆಂದು ಹರಿದಾಸ ಪಂಧವನ್ನು ಶೈಲೇತ್ವಾಹಿಸಿದ ಮರಾಠಿಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವರೇ ವೊದಲಿಗರು ಅವರ ಆಶ್ರಮಕಾಲ 1422–1480

ವಿಜಯಾಂದ್ರ—ವಾದಿರಾಜರೆಂಬೋ —ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ಶಿವ್ಯರ್ಲೀ ಹಳವು ಯಂತಿಗಳೂ ಮರಾಠಿಪತಿಗಳೂ ಇದ್ದರು ಇವರಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಘವೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪರಮಗುರುಗಳಾದ ವಿಜಯಾಂದ್ರತೀರ್ಥರು (1514–1565) ಮತ್ತು ಉಡುಪಿ ಸೋದೆಮತದ ವಾದಿರಾಜಸ್ವಾಮಿಗಳೂ (ಬೃಂದಾನನ ಪ್ರವೇಶ

1480–1600) ಸೇರಿದ್ದರು ಇಬ್ಬರೂ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ವಿಜಯಾಂದ್ರತೀಧರ ನಾಯದೀಪಿಕಾ, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಾರ್ಥಸಂಗ್ರಹ, ಕಂಟಕೋದ್ದಾರ, ಭೇದವಿದ್ಯಾವಿಲಾಸ, ಚಕ್ರಮಿಂಬಾಂಸ ಇವೂ ವಾದಿರಾಜಸ್ವಲ್ಮಿಗಳೆ ಗುರುವರ್ಥದೀಪಿಕಾ, ಲಾಕ್ಷ್ಮಾಭರಣ, ಯುತ್ತಮಲ್ಲಿಕಾ, ತೀರ್ಥಪ್ರಯಂಧ, ಸರಸಭಾರತೀವಿಲಾಸ, ರುಕ್ಷಿನೇಶವಿಜಯ ಇವೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ ವಿಜಯಾಂದ್ರತೀಧರ ಮಾಡಿರುವ ಕನ್ನಡ ದೇವರನಾಮ ಗಳೂ ಕೆಲವು ದೊರೆತಿವೆ ಇವರ ಅಂತಿತ 'ವಿಜಯಾಂದ್ರರಾಮ' ವಾದಿರಾಜ ರಂತೂ ಅನೇಕ ಪದಗಳನ್ನೂ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಬಿಡಿರಚನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಇವರ 'ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಶೋಭಾನೆ' (ಸಾಂಗತ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ನೂರ ಹದಿಮೂರು ಪದಗಳು), 'ವೈಕುಂಠವಣನೆ' (ನಾಲ್ಕು ಶಂಧಿಗಳ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ) ಇವು ಮುಖ್ಯವಾದವು ಇವರ ಕಾವ್ಯಾಂಕಿತ 'ಹಯಂವದನ' ಎಂದು

ಸುರೇಂದ್ರ ಪುತ್ರಭಿಕ್ಷುವ ಬೇಡಿ —ಸುರೇಂದ್ರತೀಧರು ಈಗ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮರವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಯತ್ನಿಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದವರು, ವಾಯಸ್ಕಿಂತಿಧರ ಸಮಕಾಲಿಕರು ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ವಾಯಸ್ಕಿಂತಿಧರೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು ವಾಯಸ್ಕಿಂತಿಧರನ್ನು ಕಾಣಲು ಅವರ ಮರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವರಿಗೆ ವಾಯಸ್ಕಿಂತಿಧರ ಬಳಿ ವಿದ್ಯಾಭಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಜಯಾಂದ್ರತೀಧರ ರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮರದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ವಾಯಿತು ವಾಯಸ್ಕಿಂತಿಧರೋಂದಿಗೆ ಪಂಕ್ತಿ ಭೋಜನವಾಡುವಾಗ, 'ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯೋಂದನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಸಿದರೆ ತಾವ ಉಟ ಮಾಡುವುದಾ'ಗಿ ವಾಯಸ್ಕಿಂತಿಧರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು ವಾಯಸ್ಕಿಂತಿಧರು ಆಗಲೆಂದು ಒಬ್ಬಿದಾಗ ವಿಜಯಾಂದ್ರತೀಧರನ್ನು 'ಪುತ್ರಭಿಕ್ಷೇ'ಯಾಗಿ ಬೇಡಿದರು ಇಲ್ಲಿ 'ಪುತ್ರ'ನಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ, 'ಕರಕಮಲ ಸಂಜಾತ' ಆಗ ವಾಯಸ್ಕಿಂತಿಧರು ವಿಜಯಾಂದ್ರರನ್ನು ಸುರೇಂದ್ರತೀಧರಿಗೆ ಒಬ್ಬಿಸಿಟ್ಟಿರು ಮುಂದೆ 1539ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ಮರದ ಅಧಿಪತಿಗಳಾಗಿ ಇವತ್ತೆಚ್ಚು ದು ವರ್ಷಗಳು ಮುರದರು ಮರದ ಎಷ್ಟೆಯಂತೆ ಸುರೇಂದ್ರತೀಧರಿಗೆ 'ಪುತ್ರಭಿಕ್ಷೇ'ಯನ್ನು ವಾಯಸ್ಕಿಂತಿಧರು ನೀಡಿದರಾಗಿ, ಸುರೇಂದ್ರತೀಧರಿಗೆ 'ಪುತ್ರಭಿಕ್ಷೇ'ಯನ್ನು ವಾಯಸ್ಕಿಂತಿಧರು ವಿಜಯಾಂದ್ರರಿಗೆ ಪರಮಗುರುಗಳಾದರು

ಕಾಂತೀದಿ

ರುಂಬೆ

ಪಾಸುದೇವನ ಚರಣವನಜ ವಂದಿವನೆ, ಸ

ವೆ

ನಾಗ್ಸಿರತಾಳಿಕರನೆ ವಾಗ್ಸವಾನಿರಾಯ

ಅ

ವಾದಿಗಳ ಸಿಂಹ ದುರ್ಬಾದಿ ಮೃಗಭೇರುಂಡ

ವಾದಿಷಣಿ ಗರುಡ ತತ್ವಾದಿ ರಚಿತ

ವಾದಿಭಯಂಕರ ದುರ್ಬಾದಿ ಕೋಲಾಹಲ

ವಾದಿಮಸ್ತಕ ಶಾಲ ಪುದುರ ಗಂಣತೀಲ

ಇ

ವೈಷ್ಣವೋತ್ತಮನೆ ಸದ್ಗ್ರಾಮಣ ವ ಪ್ರಜಾನಂದ

ವೈಷ್ಣವಾಗಮಭರಿತ ವೈಷ್ಣವ ಸುಪುರೀತ

ವೈಷ್ಣವ ಕರುಳಸೂರ್ಯ ವೈಷ್ಣವ ಕುಮುದಚಂದ್ರ

ವೈಷ್ಣವ ಕುಲೋತ್ಸಂಪ್ರದಾಯ ವೈಷ್ಣವವಿಶಿಷ್ಟ

೨

ಹರಿಯಿಲ್ಲದ ಶ್ವೇತಪರಿಯದ ಪುಹಾವುಹಿಮ

ಸಿರಿಕೃಷ್ಣ ಚರಣ ಸರಸೀರುಹ ಭೃಗ

ಗುರು ಪುರಂದರೆವಿರಲನೆ ಪರದ್ವೈವಹೆಂ

ದರುಹಿ ಸುಜನರ ಪೈಲೆವ ವಾಗ್ಸವಾನಿರಾಯ

೩.

[ಇದು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ವಾಗ್ಸಕೀರ್ಣರನ್ನು ಕುರಿತ ಬರೆದ ಹಾಡು]

ಚರಣವನಜ—ಅಡಿದಾವರೆ, ಪಾದಪದ್ಮ, ವನ (ನೀರಿನಲ್ಲಿ)—ಜ (ಹಂಟ್ಯಾದ್ಯ)

ವಾದಿಗಳಿಂಹ—ವಾದಿಗಳೆಂಬ ಅನೆಗೆ ಸಿಂಹದಂತೆ ಇರುವವನು

ದುರ್ಬಾದಿಮೃಗಭೇರುಂಡ—ಕುಯುಕ್ಕಿಗಳಿಂದ ವಾದಮಾಡುವವರೆಂಬ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ

(ಮೃಗ) ಗಂಡಭೇರುಂಡದೆಂತೆ ಇರುವ; ಭೇರುಂಡವೆಂಬುದು ಮೃಗ—ಪೆಕ್ಕಿ

ಸಮನ್ವಯವಾಗಿ, ಮಾಹವತ್ತಿರದು ಕೈಗಳಿದ್ದ ಭರ್ಯಾಂಕರವಾದ ಅಯುಧ

ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಪೂರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಶಿವ—ವಿಷ್ಣುರೂಪ ನರಸಿಂಹನ

ಉಗ್ರತೆಯನ್ನು ಅಡಗಿಸಲು ಶಿವನು ಶರಭರೂಪವನ್ನು ತ್ವಾದನೇಂದೂ,
ಶರಬ್ರ ಕ್ರಿಯಾವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಬೇರುಂಡರೂಪದಂದ ವಿಷ್ಣುವು
ಮೈದಾಳ ಶಿವರೂಪವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡನೇಂದೂ ಪೂರಾಣದ ಕತೆ
ವಾದಿಫಣಿಗರುಡ—ವಾದಿಗಳಿಂಬ ಹಾವಿಗೆ ಗರುಡನಂತೆ ಅಂಜಿಕೆಯನ್ನು ಶರುವವನು
ತತ್ತ್ವಾಂದಿ ರಚಿತ —ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರಮೇಯಗಳಿಂದಲೇ ವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಯವನ್ನು
ಒದಗಿಸುವವನು
ವಾದಿಮನ್ಯಕರೂಲ—ವಾದಿಗಳ ತಲೆಯನ್ನು ತಿವಿಯುವ ಶೂಲ
ಮಧುರ ಗುಣಶೀಲ—ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಹಂಚಸಪಾದ, ಸಜ್ಜನೆರಿಗೆ ಶ್ರಯಂಚಾದ ಗುಣ
ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು
ಸದ್ಯೈಪ್ಲ್ಯಾವ ಪ್ರಜಾನಂದ—ಒಟ್ಟಿಯ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರ ಗುಂಪಿಗೆ (ಪ್ರಜ) ಸುಖವನ್ನುಂಟು
ಮಾಡುವವನು
ವೈಷ್ಣವ ಕರುಲ —ಕರುಲವು ಸೂರ್ಯೋದಯಪಾದಾಗ ಅರಳುವಂತೆ ನೈದಿಲೆಯು
ಚಂದ್ರೋದಯಪಾದಾಗ ಅರಳುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ತಾತ್ತ್ವಯೋ
ವೈಷ್ಣವ ಏತಿಷ್ಟು—ದರಿಸಷ್ಟೋತ್ತಮತ್ವವೇ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು
ಉಳ್ಳವನು
ಹರಿಯಲ್ಲದ ಶೈಕ್ಷಿಕರಿಯದ —ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದೇವರನ್ನು ಕಂಡವರು
ಸರಸೀರುಹಭ್ರಂಗ—ತಾವರೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುವ ದಂಬಿ

ಉರಭಿ

ಅಟ್ಟ

ವರಗುರು ಉಪದೇಶ ನೆರವಾಯಿತೆನಗೀಗ ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ಪ

ಹರಿದಾಸರ ಸಂಗ ದೊರಕಿತು ಎನಗೀಗ ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ಅ

ಮಾಯಿದ ಸಂಸಾರ ಮಮಕಾರ ಹಿಂಗಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು
ತೋಯಿಜಾಕ್ಕನ ನಾಮ ಬಿಹ್ಮೈಲಾನೆಲೆಸಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ೦

ಹಲವು ದೃವಗಳೆಂಬ ಹಂಬಲು ಬಿಟ್ಟಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು
ಜಲಜನಾಭನ ಧಾತ್ರನ ಹೃದಯದೊಳ್ಳೆಲೆಸಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ೧

ತಂಡೆತಾಯಿ ಮುಚುಕುಂದವರದನಾದ ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಮುಕುಂದ ದಯವಾಡಿದನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ಶಿ

ವಿನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ಆನಂದ ಸಂಭ್ರಮ ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು
ಆ ನಂದಗೋಪನ ಕಂದನ ಮಹಿಮೆಯ ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ೪

ಎನ್ನ ವಂಶಗಳೆಲ್ಲ ಪಾವನ್ನಾದವು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು
ಚಿನ್ಮೂಲ ಪುರಂದರವಿರಲಯ್ಯ ದೊರಕಿದ ಮೇಲಿನ್ನೆನ್ನಿನ್ನೇನು ೫

ಕರಿರಾಜವರದನ ಕರುಣ ಶಿಥಿರವಾಯಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು
ನರರ ಪಾವರರ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಿಡಿಸಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ೬

ವರಗುರು ಉಪದೇಶ — ವಾಸತೀಧರಿಂದ ದೊರೆತ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ, ಮುದ್ರಾಂ
ಕೆನ, ಕಾವಾಂತಿಗಳು, ಪುರಂದರದಾಸರ ಹರಿದಾಸಬೇವನಕ್ಕೆ ಮೂಲಾಧಾರ
ವಾದ ಪಾಧೀಯವಾದವು ಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹ ದೊರೆತಮೇಲೆ ಹರಿಯ
ಕರುಣೆಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇರದು ‘ಗುರುವಿನ ಒಲುಮೆ ಆಗೋತನಕ
ದೊರಕೋಣಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿ’ ಎಂದು ಪುರಂದರದಾಸರದ್ದೇ ಒಂದು ಪದವಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುಭಕ್ತಿಯೆನ್ನುವುದು ಪ್ರಥಾನ ಸಾಧನ 'ಗುರುವೇ ಮುಖ್ಯನು ಕಾಣೋ ಸದ್ಗುತ್ತಿಗೆ' ಎಂದು ವಿಜಯದಾಸರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ

ತೋಯಜಾಕ್ಷನೆ ನಾಮೆ —ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾಪರೆಯಂತೆ ಚೆಲುವಾದ ಕೆಣ್ಣಿ ಶ್ವರು, ಹರಿ, ಅವನ ನಾಮಸ್ವರಕ್ಕೆ

ಹಲವು ದೈವಗಳಿಂಬ ಹಂಬಲ —ದಾಸರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ಸರೋತ್ತಮತ್ತುವನ್ನೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರತ್ತಮತ್ತುವನ್ನೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಆರಿತು ಕೊಳ್ಳಿದೆ ಹಲವಾರು ಆನುಪರಿಕ ಘುಲಪ್ರದೆಗಳಾದ ದೈವಗಳಿನ್ನು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ, ಈಗ ವಾಸತೀರ್ಥರಿಂದ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿದುಬಂದವೇಲೇ ಈ ಹಂಬಲ ತೂಲಿತಿಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ಮುಚಕೆಂದವರದ—ಮಾಂಧಾತ ರಾಜನಿಗೆ ಘರುಕುತ್ತ, ಮುಚಕೆಂದ ಎಂಬಿಬ್ಬರೆ ಮುಕ್ಕಳಿದ್ದುದೂ, ಮುಚಕುಂದನು ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದುದೂ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ದೇವ-ದೃತ್ಯರ ಸಮರದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ವರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ನಿದ್ರಯಿಂದ ಎದ್ದೋಡೆನೆ ಕಾಲಯಮನನ್ನು ನೋಟದಿಂದಲೇ ಸುಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವನು

ನರರ ಪಾಮರರ ಸಂಗತಿಗಳ —ಪಾಮರನೆಂದರೆ ಮೂರಿನೆಂದು ಹೇಮಚಂದ್ರನ ವಿವರಕೆ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೋದದವನು, ಶುರುತಿಯ ತಾತ್ಯಯಾವನ್ನು ಆರಿತು ಕೊಳ್ಳಿದವನು ಎಂದರೆ, ಬದುಕಿನ ಗೊತ್ತುಗುರಿಗಳಿನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿದೆ ಹೇಳಿಟ್ಟ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬಯಂಗೆಳಿನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇವ್ವರಲ್ಲೇ ತೊಡಗಿರುವ ಜನರ ಸಹವಾಸವು ತಷ್ಟಿತೆಂದು ಈ ಸಾರೀನ ಅರ್ಥ

ಕಂಟಾರವ

ರೂಪಕे

ನೇರೆ ನಂಬಿರೋ ಎಲೆ ಅಣ್ಣ

ವ

ಸಿರಿಯರಸನ ಕರುಣಾಳುವ ಸರ್ಸಿಜಸಂಭ್ರವನ ತಿತನ
 ಸುರರೋದೆಯನ ಸಕಲ ವೇದ ಒರಲೋ ಹರಿಯ
 ಪರದೇವತೆ ಇದೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕರಕಮಲದೊಳಿಟ್ಟ ಮೇರೆವ
 ಪರಮಹಂಸರಾದ ವ್ಯಾಸರಾಯರ

೦

ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೃರಾಗ್ತ ನಿಧಾನವ ನಮಗಿತ್ತು ಮರೆವ
 ದಾನವಾರಿ ಗೌಗಣದಲಿ ಮನಮೋಶಿಪ್ಪನ
 ತಾನೆ ದೃವವೆಂಬಾಸುವ ಕಾನನಗಳ ಶರಿದಟ್ಟವೆ
 ಅನಂದತೀರ್ಥರ ಪಟ್ಟದಾನೆ ವ್ಯಾಸರಾಯರ

೨

ಅಂದು ಸೂಸಿರ ಮುಖಿದಲಿ ಮೋದದಲಿ ಮು
 ಕುಂದನ ಅಹಿರಾಜ ಪೋಗಳಿದಂದದಲಿಂದು ಕೃಪೆ
 ಯಿಂದ ಪೋರೆವ ಅಭಿನವ ಪುರಂದರೆವಿರಲನ ಜಗಕೆ ತಂದು ತೋರಿದ
 ವೈಪು ವಹುಮಾದೇಂದು ವ್ಯಾಸರಾಯರ ೩

[ಇದು ದಾಸರು ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರನ್ನು ಕುರಿತು ರಚಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಪದ ಅಂತಿ
 ದಲ್ಲಿ ಅಭಿನವ ಪುರಂದರೆವಿರಲು 'ಸಂದಿದ್ದು ರೂ ಇದು ಪುರಂದರದಾಸರ ಪದವೆಂದೇ
 ದಾಸಕೂಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಿರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲಿ 'ಅಭಿನವ' ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ
 ಹರಿದಾಸದಿಂದ್ದೇ ಒಬಗಿದ ತರುಣದಲ್ಲೇ ರಷಿಸಿದ ಪದವುದು ಭಾವಿಸಬೇಕು]

ಸಿರಿಯರಸನ—ಶ್ರೀ (ಲಷ್ಟೀ)ಯ ಗಂಡನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿನ
 ಸರ್ಸಿಜಸಂಬವನ ತಿತನ—ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಭಿಕಮಲದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಬುರ್ಣನಿಗೆ ತಂದೆ
 ಯಂತೆ ಇರುವ

ಸಕಲ ವೇದ ಉರಲ್ಲಿನ ಹರಿಯ—‘ಸದುಗಮ್ಯಕವೇದ್ಯ’ ಎಂಬ ಆಚಾರ್ಯರ ಮಾತಿನ
ಕನ್ನಡ ರೂಪ . ಎಲ್ಲ ವೇದಗಳೂ ಹರಿಯೇ ಪರದ್ವವೆಂದು ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ
ಸೂರಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ (ಉರಲುತ್ತವೆ)

ಪರಮಹಂಸರಾದ—ಪೂಜ್ಯರಾದ ಸಂನಾಯಿಗಳಿಗೆ ವರ್ತೇಷಣವಾಗಿ ಬಳಿಸುವ ಪದ
ಜಧಾನ—ನಿಧಾನ, ನಿಧಿ, ದನ, ಇರಿಸುವರು ಎಂಬದ್ವದಲ್ಲಿ ಚಂಡುರ, ಸಂಗ್ರಹ
ದಾನವಾರಿಗುಣ —ದಾನವರನ್ನು ಹತ್ತಿಕುವ ನಾರಾಯಣನ ಗುಣಗಳಲ್ಲೇ ತನ್ನ
ಪುನಃಸ್ನಾ ಬೇರುಬಿಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ (ಮೊಳೆತ್ತಿಪ್ಪೆನ) ಮಾಡಿಕೊಂಡವನ
ತಾನೆ ದ್ಯುವದೆಂಬ ಅನುರಕಾನಂತರಗಳ —ತಾವೇ ಸರ್ವಶಕ್ತಿರೇಂದು, ಸರ್ವೋಜ್ಞರರೇಂದು,
ಬಗೆದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಂಟಿಕಪೂರ್ಯರಾದ ರಾತ್ಮಕಸರೆಂಬ ಕಾಡನ್ನು ತರಿಯುವ
ಘಾಸಿರಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಅಹಿರಾಜ—ಅದಿತೇಷನು ತನ್ನ ನಾ ಏ ರ ಬಾ ಯಾ ಗ ಇಂ ದ
ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಯೋಗಳಿದಂತೆ

ಕಾಂಟೋಡಿ	ರಘುಂಪೆ
ಬದುಕಿದೆನು ಒದುಕಿದೆನು ಬವವನೆಗೆ ಹಿಂಗಿತು	ಪ್ರ
ಪದುಮನಾಭನ ಪಾದದೂಲಾಯೆ ಎನಗಾಯಿತು	ಉ
ಹರಿಯ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವಿಂದೆನಗೆ ದೊರಕಿತು	
ಹರಿಕಥಾಮೃತವನ್ನು ಕೀರ್ತಿಯೋಳಾಯುತ್ತ	
ಹರಿದಾಸರುಗಳನ್ನು ಬಂಧುಬಳಿಗವಾದರು	
ಹರಿಯ ಶ್ರೀಮುದ್ರೇಯೆನಗಾಭರಣವಾಯುತ್ತ	೦
ಮುಕ್ತರಾದರು ಎನ್ನ ನೂರೆಂದು ಕುಲದವರು	
ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗಕೆ ಯೋಗ್ಯ ನಾನಾದೆನು	
ಮುಕ್ತಿದಾಯಕನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮನವು ನೆಲೆಸಿತು	
ಷಕ್ತಿವಾಯಿತು ನಾಲಗೆಯೋಳು ಹರಿನಾಮು	೨
ಇಂದೆನ್ನ ಸಂತತಿಗೆ ಸಕಲ ಸಾಧನವಾಯುತ್ತ	
ಮುಂದೆನ್ನ ಜನ್ಮವು ಸಭಲವಾಯುತ್ತ	
ತಂದೆ ಪುರಂದರವಿರಲನೆಂದೆಂಬ ಪರದ್ಯವ	
ಬಂದೆನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತ	೩

[ವ್ಯಾಸರಾಯಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಹರಿದಾಸದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನೆಂತರ,
ತಮಗೊಂಡಿದ ಸಂತೋಷ, ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ದಾಸರು ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ
ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ]

ಭೂವ ಹಿಂಗಿತು—ಸಂಸಾರದ ಕವ್ಯ ತೊಲಗಿತು , ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಭಾರ ಇಳಿಯಿತು
ಹರಿಮುದ್ರೆ—ಪೈಷ್ಟಿವರು ವಿಷ್ಟಿವಿನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಧರಿಸುವ ಪಂಚಮುದ್ರೆಗಳು
ಶಂತಿ, ಚಕ್ರ, ಗದೆ, ಪದ್ಮ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಅಯುಧಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತವೆ,
ಪದನೆಯದು ನಾರಾಯಣಮುದ್ರೆ
ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗಕೆ ಯೋಗ್ಯ —ಗುರುವಿನಿಂದ ಉಪದೇಷ್ಟ ಪಡೆದದ್ದೇ ಯೋಗ್ಯತೆ

ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ	ಅಷ್ಟ
ಮಾಯದ ಸಂಸಾರ ಮಹಿಕಾರ ಹಿಂಗಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ತೋರುಜಾಕ್ಷನ ದರು ನಮಗೀಗ ದೊರಕಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು	ಪ
ಭಾವಿಸಿದ್ದಲ್ಲವು ಭೂಮಿ ಪಾಲಾದಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ನೇವಿಸಿದ ಗಣಪ ಮಂಗನಾದ ಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು	ಉ
ಒತ್ತಿಹಿಡಿದ ಕಂಭ ವ್ಯಧವಾದ ಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ಜತ್ತಾದ ಜನರೆಲ್ಲ ಜರಿದು ಪ್ರೋದಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು	ಎ
ತೋಡಲು ಭಾವಿ ಬೇತಾಳ ಹೊರಟಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ನಾಡ ಜನಕೆ ನಾಲ್ಕು ನಾಲಿಗುಂಟಾಯಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು	ಇ
ಬರಹೋಗುವರ ಮುಂದೆ ಮರಿಯಾದೆ ಹೋಯಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ಸರಸಸಂಸಾರದ ಸವಿ ಹಾರಿಹೋಯಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು	ಉ
ಕಯ್ಯಿಗೆ ಬಂದಪರಂಬಿ ಕಬ್ಬಿಣವಾಯಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ಬಯಸಲೀತಕೆ ಪಡೆದ ಭಾಗ್ಯ ಬಿಯಲಾಯಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು	ಇ
ಅಧ್ಯಯ ಸಂಸಾರ ಅಡವಿಪಾಲಾದಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ಮಿಶ್ರರಾದವರೆಲ್ಲ ಶತ್ರುಗಳಾದಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು	ಇ
ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳು ಯಂತುಗಂಡರಾದಮೇಲಿನ್ನೇನಿನ್ನೇನು ಪಂಡಿತ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿರಲನೊಲಿದ ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು	ಇ

[ಹಿಂದಿನ ಹಾಡಿನಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸದೀಕ್ಷೆ ಅವರಿಗೆ ತಂದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ಹರಿದಾಸದೀಕ್ಷೆಯಾಗುವ ಹೇಳಲು ಸಂಸಾರದ ವಿವರಗಳೇ ಪರಮ ಸತ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ವಿವಯಸುಖಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು, ತಾನು, ತನ್ನ ದು ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರ—ಮಾಮಕಾರಗಳೇ ಮುಖ್ಯವ್ಯತ್ಯಾಗಣಿದ್ದವು ಆದರೆ ಗುರುಗಳಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಹರಿಯೋಬ್ಬಿನೇ ಸತ್ಯ, ಅದಕ್ಕೆ ವಿಮುವಿವಾದ ಸಂಸಾರವೆಲ್ಲ

మాయే ఎందు స్నేహపాయితు చేందలు సంసారచన్నో నంచీకొండు
ధాంతిరువాగ్ తమగోపిద అపమాన-అపత్తుగళన్ను ఇల్లి బట్టి సిద్ధారె
కుగ ఇవెల్ల మాయేయెందు తిళిద మేలే ఏకర ఎంతే? దరియు ఒలిద వేల
ఇవెల్ల కాచలారష్ట వృక్షేయల్లి తిక్కనే ఆద బదలావాలేయింద భూక-వక్త-
మాన స్తుతిగణన్ను తోలనికవాగి సోణపు దాష ఈ పద్మాన్ 'ఇన్నోన్నేను'
ఎఱి తప్పు పెద్ద దుండ్రక్కు మంకురంతే ఆసర్హానేఁఁందు నివ్వ-తియింద
పేచ్చుది పడేద ఉత్సాహద స్తుతియన్ను వివరిసుక్కదే]

ఇన్నోన్నేను—ఇవెల్ల ముందే దిటచల్ల, అప్పగిఁ బింతె ననగిన్ను ఇరచు
మాయేద సంసార —జీవనిగ స్వరూపజ్ఞానవిల్లదే దేహచే తాను, విషయ
గళు తన్నవు, అవన్న అనుభవిసలు తాను స్వతంత్ర ఎందు బగెయివుడై
మాయే ఇదరిందలే సంసారవేంబ జూల హేణేదుకొళ్ళువుదు, బిగిదు
కొళ్ళువుదు తత్క్షాజ్ఞానదిందలే ఇదు తొలగువుదు
జత్కుద జన—జతేగూడిదపరు
అధిక—బేండువప

ಫ್ಲೇವಿ

ಉದ್ದ

ಮಧುಕರ ವೃತ್ತಿ ಎನ್ನದು ಅದು ಒಲು ಚೆನ್ನದು
ಪದುಮನಾಭನ ಪಾದಪದ್ಮ ಮದುಪಮಂಬ

ಘ
ಅ

ಕಾಲಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿ ನೀಲವರ್ಣನ ಗಳಿ
ಅಲಾಪಿಸುತ್ತ ಒಲು ಒಲಗ ಮಾಡುವಂದ

ಽ

ರಂಗನಾಥನ ಗುಣ ಹಿಂಗಿದೆ ವಾಡುತ್ತ
ಶೃಂಗಾರ ಸೋಚುತ್ತ ಕಂಗಳಾನಂದವೆಬು

ಃ

ಇಂದಿರಾಪತ್ತಿ ಪ್ರರಂಢರವಿರಳನಲ್ಲಿ
ಚೆಂಡದ ಬರ್ತ್ಯಾಯಿಂದಾನಂದವ ವದುವಂಧ

೩

[ಈ ಹಾಡು ಹರಿದುಸದೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತುದೆ ಹರಿದುಸರು ಲೌಕರೆಂತೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಗೆವನ್ನೂ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹರಿಸಂತೋಷನ ಮಾಡುತ್ತ ಉರುಳು, ಕೀರಿಕೀರಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿವರು ಕೊಡುವ ಅಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ದುಂಬಿಯ ಅಲೆದಾಟಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ದುಂಬಿಯ ನೇರಾಟ, ರಖಾಂಕಾರಗಳು ಹರಿದುಸರ ಪತ್ರನ-ಗೀತಗಳಿಗೆ ಸಮು ‘ಪಧುಕರ ವೃತ್ತಿ’ಯನ್ನು ಪ್ರದು ಥಮಣಾಸ್ತದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ವಿಡಿತವಾಗಿದೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಒಂದು ವೃತ್ತಿ ಗೌರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಡುವ ಸುಂದರ ಪದ ಇದು ಅಕ್ಷಯ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹಾಡಿನ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಿಂತು. ಈ ಸಂಚಾರೀ ಗಾರುಕರ ತಂಡದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಶ್ಲೋವೆಯಿಂದ ಪ್ರರಂಢರದಾಸರು ಸೋಗ್ಸಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ]

ಮಧುಕರ ವೃತ್ತಿ—ಮಧುಕರವೆಂದರೆ ಜೀನುನೋಣ (ಭೂಮರ) ಅದು ಯಾವೇಗಂದು ಹೂವಿಗೂ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುದೆ ಹಲವಾರು ಹೂಗಳ ವೇಲೆ ಕುಳಿತು ಬಂಡನುಂಡು ಒಡನೆಯೇ ಹಾರಿಹೋಗುವಂತೆ ಹರಿದಾಸನೂ ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಉಪಾದಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಯಾವ ವನೆಯೆ ಕೊಟಲೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ

ಕೊಳ್ಳದೆ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ನೇಮೈದಿಲಿಂದ ಹರಿಸ್ತುರಣಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಇದು ಮಧುಕರ ವೃತ್ತಿ, ಜೀನುನೊಣಿದಂತೆ ಅಲೆಯುವುದು ಇದನ್ನ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳೇ, ಪರಿಪ್ರಾಜಕರ ಧರ್ಮವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿಸಂತ್ತುದೆ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರೂ ಹೀಗೆಯೇ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ವೃತ್ತವಹಾರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಇರವನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತಾರೆಂದೂ ಅವರ ವೃತ್ತಿ ಮಧುಕರ ವೃತ್ತಿಯಂದೂ ಹೇಳಬೇಕು ('ಸರ್ವತಃ ಸಾರವಾದತ್ತೀ ಯಧಾ ಮಧುಕರೋ ಬುಧಃ', ಭಾಗವತ 41, 18, 2) ಹೂವಲ್ಲಿರುವ ಸಾರವನ್ನು, ಜೀನನ್ನು, ದುಂಬಿ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹರಿದಾಸನು ಹರಿಯ ಚರಣಕುಮಲದಲ್ಲಿರುವ ಸಾರವನ್ನು, ಜೀನನ್ನು (ಮಧು) ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅವನು 'ಮಧು-ಪ'ನೇ (ಮಧು ಶಿಖಿ ಇತಿ), ದುಂಬಿಯಂತೆಯೇ ಅವನ ಬದುಕು ಅವನನ್ನು ಚಾರಣ-ಗಾಯಕ' ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಬಹುದು

ನೀಲವರ್ಣನ—ಮೋಡದಂತೆ ಕಪ್ಪುದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣ (ನೀಲಮೇಘ ಶಾಯಾಮ)
 ಓಲಗ ಮಾಡುವಂಥ—ಅವನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ, ಅವನೆಂದುರೇ ನಿಂತು ಸೇವ
 ಮಾಡುವುದು ಓಲಗ ಓಲಗ ಮಾಡು ಎಂದರೆ ದಬಾರು ಮಾಡು, ಚಾಕರಿ
 ಮಾಡು ಎಂಬ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗತವಾಗುತ್ತವೆ
 ಹಿಂಗದೆ—ಬೇಸರವಿಲ್ಲದೆ, ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದೆನ್ನದೆ
 ಶೃಂಗಾರ ನೋಡುತ್ತ—ಸುಂದರವಾದ ಅವನ ಅಚಾರಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ
 ಇಂದಿರಾಪತಿ—ಲಷ್ಟಿಯಗಂಡ, ನಾರಾಯಣ

ನಾದನಾಮಕಿಯ

ಅಟ್ಟ

ಲಂಗೋಣಿ ಬಲು ಒಳೆದಣ್ಣ, ಒಬ್ಬರ
ಹಂಗಿಲ್ಲದಂತೆ ಅಚಾರಕ್ಕೆ ಒದಗುವ

ಪ

ಬಡವರಿಗಾಧಾರವಣ್ಣ ಈ ಲಂಗೋಣಿ
ಬೈರಾಗಿಗಳ ಭಾಗ್ಯವಣ್ಣ
ಕಡು ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಗಂಡ, ಮುಡಿ ಧೋತ್ರಗಳ ಮಿಂಡ
ಸಡಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಒದಗುವಂಥ

೦

ಜಿತ ಮನ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕೌಟಿನ
ವ್ರತವುಳ್ಳ ಬುಹ್ಯಭಾರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವು
ಅತಿಶಯವಿದು ಆಂಜನೇಯ ನಾರದರಿಗೆ
ಗತಿಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಏತವಾಗಿ ಇರುವಂಥ

೨

ದುಡ್ಡ ಮಂಟಪದಂತೆ ದೊರಕುವ ವಸ್ತುವು
ದೊಡ್ಡ ಅರಣ್ಯದಿ ಭಯವಿಲ್ಲವು
ಹೆಡ್ಡ ರೆಂಬುವರೇನೊ ಲಂಗೋಣಿ ಜನರನ್ನ
ದೊಡ್ಡ ವರೆಂದು ಪೆಂದಿಸುವರು ಯಾತಿಗಳ

೩

ವೋಕ್ಕುವಾಗ್ರಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೀ ಲಂಗೋಣಿ
ಭಿಕ್ಷುಗಾರರಿಗೆಲ್ಲ ಅನುಕೂಲವು
ತತ್ತ್ವಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಕಾಯಾಗಳ ತೂಗಿಸಿ ಪಾನ
ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಹು ರಮ್ಯವಾಗಿರುವಂಥ

೪

ಮುಡಿವಾಳರಿಗೆ ಶತ್ರು ಮರದಯ್ಯಗಳ ಮಿತ್ರ
ಪ್ರೋಡವಿಯೋಳ್ ಯಾಚಕರಿಗೆ ನೆರವು
ದೃಢಭಕ್ತ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗೋನ್ನಿರ ನಮ್ಮ
ಒಡೆಯ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿರಲ ಧರಿಸಿದಂಥ

೫

[ಇಲ್ಲಿ ಲಂಗೋಟಿಯಂದರೆ ಹೊಳೆಲಿಂದ ಹೇಳೆ ಸೊಂಟದವರೆಗೆ ಮೃಪುಚ್ಚುಪ್ಪ
ಅಟ್ಟೆ, ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟೆನ ('ಮೇವಿಲಾಬದ್ದ ಪರಿಧೀಯ ವಸ್ತುಮಿಂದಂ', ಸೊಂಟಕ್ಕು
ಸುತ್ತುವ ತುಂಡುಬಟ್ಟೆ) ಇದನ್ನು ಸಂನಾಗೋಗೆಗೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ,
ಹರಿದಾಸರಿಗೂ ಇದು ಒಪ್ಪುತ್ತೆದೆ, ಪುಧಾಕರ ವೈಶ್ರಿಯಂತೆ ಉಪಿದ ಸಾಮಗ್ರಿ
ಗಾಗಿ ತಿರುವೆ ಎತ್ತುಪ್ಪದರಿಂದ ಅದರ ಅವಲಂಬನೆ ಹರಿದಾಸರಿಗ್ಲ ಹಾಗೆಯೇ
ತುಂಡುಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಉಡುಪ್ಪದರಿಂದ ಲೂಕಿಕರಂತೆ ಉಡುಗಿ ತೊಡುಗಿಗಳ
ಅವಲಂಬನೆಯೂ ಇರದು ಒಬ್ಬರ ಹಂಗೂ ಇರದು' ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸ
ರಿಗೂ ಸಂನಾಗೋಗೆಯೇ ಇರುವ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ]

ಮಹಿವಾಳರಿಗೆ ಶತ್ರು—ಇದನ್ನು ಮಹಿವಾಡಲು ಯಾರೂ ಯಾವ ಮಹಿವಾಳನಿಗೂ
(ಅಗಸನಿಗೂ) ಕೊಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನೇ ಬಳಸುವವರು ಮಹಿವಾಳನ
ಹಂಗನ್ನೇ ತೊರೆದವರು ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಂದ ಮಹಿವಾಳನಿಗೆ ಅಗುವ ಲಾಭ
ಲಂಗೋಟಿಯಾರಿಂದ ಆಗಲಾರದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಮಹಿವಾಳ ಅದನ್ನು ಸಿಟ್ಟಿ
ನಿಂದ ಕಾಣಿಸುದು ಸಹಜವೇ

ಮಾರದಯ್ಯಾಗಳ—ಮಾರದ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳ

ದೃಢಭಕ್ತ ಬಲಿಕರ್ಪರತಿ—ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ದೃತ್ಯಾನಾದ
ಅದರೆ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತನಾದ ಬಲಿಯಂದ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವು
ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಂತೆ ಬಂದು ಬಲಿಯಂದ ಮೂರು ಹೆಚ್ಚೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು
ದಾನವಾಗಿ ಚೇಡಿದು ವಾಮನಾವತಾರದ ಕಥೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ವಾಮನನು ಸಂಣಿ ಹುಡುಗನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟೆನಮಾತ್ರಧಾರಿಯಾಗಿ ದಂಡಕಮಂಡಲು
ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದನೆಂದು ಏವರೆ

ಪಂತುವರೂ

ಶಿಷ್ಟ

ವಾಪಾರ ನಮಗುಲುತ್ತು
ಶ್ರೀಪತಿ ಪಾದಾರ್ಪಿಂದ ಸೇವೆಯೆಂಬೋ

ವ
ಅ

ಹರಿ ಕರುಣವೇ ಅಂಗಿ ಗುರುಕರುಂ ಮುಂಡಾಸು
ಹರಿದಾಸರೆ ದಯವೇಂಬೋ ವಲ್ಲಿ
ಪರಮ ಪಾಪಿ ಕಲಿ ಎಂಬೋ ಪಾಪಾಸು ಮೆಟ್ಟಿ
ದುರಾತ್ಮಿರಾದವರೆ ಎದೆಮೇಲೆ ನಡೆವಂಧ

೦

ಬಿಳಿಯ ಕಾಗದ ಹೈದರ್ಯ ಬಾಯಿ ಕಲಮದಾನಿ
ನಾಲಗೆ ಎಂಬೋದು ಲೇಖನಿಯು
ಶ್ರೀಲೋಹಳನ ಕಥೆ ದಿವ್ಯ ನಾಮಂಗಳ
ಶೀಲ ಮನದಿ ಬರೆದು ಹರಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಸುವಂಧ

೨

ಮುಂದಣ ಆಗಮ ಸಂಸಾರದ ಬಾಧೆ
ಎಂದೆಂದಿಗು ಆದರೆ ಭಯು ಬಿಟ್ಟಿತು
ಹಿಂದಣ ಸಂಚಿತ ಸಾಲ ಭಾರಕೈಲ್ಲ
ಸಂದಾಯವನು ವರಾಡಿ ಕತೆಬಿ ಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟು

೩

ನುಡಿ ನುಡಿಗಾನಂದ ಬಾಷ್ಟ್ಯ ರೋಮಾಂಚನೆ
ಮುಡುತುಷಿನೊಳಗೆ ಇಟ್ಟಿ ಕೈ ಜೀತವು
ಕಡೆಯ ಸಂಬಳಕೈಲ್ಲ ಮುಕುತಿ ಸಾಧನವನ್ನು
ಕೊಡುವಂತೆ ತಿರುಗದ ಚೀರಿ ಬರೆಸಿಕೊಟ್ಟು

೪

ಕಂಡ ಕಂಡವರಿಗೆ ಕಾಪ್ರಣ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು
ಮಂಡೆ ಆಡ್ವಾಗಿ ನಾ ಬಳ್ಳಲಲ್ಲಿ
ಪುಂಡರೀಕಾಷ್ಟ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿರಲನು
ದಂಡಿಸಿ ವೀಳ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಸೇವೆಯೋಳಿಟ್ಟು

೫

[ಪರಿದಾಸರಾಗುವ ಮುನ್ನ ಪುರಂದರಧಾಸರು ಲೋಕವೃತ್ತಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಪಟ್ಟಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸಾಹುಕಾರರಾಗಿ ಬಳ್ಳಿ ಭಾಟೆ ಕೊಡಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ ಹರಿದಾಸರಾದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಥಣವೆಂದು ದಾನವಾಡಿ ‘ಮಧುಕರ’ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದರು, ಇನ್ನುವು ಲೋಕಕ್ಕೆ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಹಿಡಿಯುವ ಹಾಗಿರಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಗಿನ ಮಧುಕರವೃತ್ತಿಯೂ ಹಿಂದಣ ವ್ಯಾಪಾರದಂತೆಯೇ ಇದೆ, ಅದರೆ ವಿವರಗಳು, ಪರಿಕರಗಳು ಬೇರೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಲೋಕ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟಿನ ಪರಿಭಾವ ಯನ್ನೇ ಒಳಗೆ ಯಜಮಾನ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಾರ ಇವರ ನಡುವಳಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ ಸ್ನಾಮಾಯ ಭದ್ರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕ್ಷೇಮ ಆಡಗಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಪತ್ತಿಭಾವ ಇಲ್ಲಿ ಬಂಬಿತವಾಗಿದೆ ತಮ್ಮ ಶಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕಾರಿಕವಾಗಿ ಬಳಕೆ ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪರ್ವಯನ್—ಅರಾಖಿಕ್ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಪುರಂದರಧಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ಸುಸೂತ್ರ ವಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ]

ಮುಂಡಾಸು—ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತುವೆ ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ತಲೆಯು ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಟೊಟ್ಟಿಗೆ

ಪಾಪಾಸು—ಕಾಲಿಗೆ ತೊಡುವೆ ಮೆಟ್ಟೆ

ಕಲಮುದಾನಿ—ಬರಯೆವ ಸ್ವಾಧನವಾದ ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆಯನ್ನು (ಕಲಮು) ಇರಿಸುವ ಸಂಚಿ ಅಥವಾ ಪಾತ್ರ (ದಾನಿ)

ಕತೆಬಿ—ಸಾಲದ ಪತ್ರ

ಮುಂಡುಪಿಯೋಳಿಗೆ—ಮುಂಡುಪೆ, ಹಣವನ್ನು ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚೀಲ, ಸಂಚಿ

ಕ್ಯಾಜೀತೆ—ಪಡೆದುಕೊಂಡೆ ಸಂಬಳ

ತಿರುಗಿದ ಬೀಟಿ—ಎಂದಿಗೂ ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗಿದ ವಾಗ್ದಾನಪತ್ರ.

ಕಾಪೆಟ್ಟಿ—ನಾಚಿಕೆ

ಮುಂಡೆ ಅಡ್ಡಾಗಿ—ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ

ದಂಡಿಸಿ—ಕಾಲಿಗೆ ವರಿಸಿಕೊಂಡು

ವೀಕ್ಕೆವ ಕೊಟ್ಟೆ—‘ವೀಕ್ಕೆಯಂ ಕೊಡು’ ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗವು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಬರವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ವೂತುಕೊಡುವುದು, ನೇಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬಧ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ

ಕಾಂಚೋದಿ	ರಮುಂಬೆ

ದಾಸನೆಂತಾಗುವೇನು ಧರೆಯೋಳಗೆ ನಾನು	ಪ್ರ
ವಾಸುದೇವನಲಿ ಲೇತ ಭಕ್ತುತ್ತಿ ಕಾಣೆ	ಅ
ಗೊಟಿನಾವುವ ಹೊಡೆದು ಗಂಡು ತುಂಬಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಗೋಟಿಂಚು ಧೋಳತರ ಪುಡಿಯನುಟ್ಟು ದಾಟು ಕಾಲಿಡುತ ನಾ ಧರೆಯೋಳಗೆ ಬರಲೆನ್ನ ಬೂಟಕೆನ ನೋಡಿ ಬ್ರಮಿಸದಿರಿ ಜನರೆ	೦
ಅಧರ್ವದಲ್ಲಿ ಮನಸು ಆಸಕ್ತಿವಾಗಿದ್ದು ವೈಧರ್ವವಾಲ್ಯಿತು ಜನ್ಮ ವಸುಧೈಯೋಳಗೆ ಅತೀರ್ಯಿಂದಲಿ ಹರಿಯ ಅಭೀಸಿದ್ದಿಲ್ಲ ನಾ ಸತ್ಯಶಾಂಕಗಳಿರಿಯೆ ಸಜ್ಜನರು ಕೇಳಿ	೨
ಇಂದಿರೇಶನ ಪೂಜೆ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ ಸಂಧಾನ ಜಪತಪಗಳೊಂದನರಿಯೆ ಒಂದು ಸಾಧನ ಕಾಣ ಪ್ರರಂದರವರಲನ ದ್ವಾಂದ್ವ ಪಾದವ ನಂಬಿ ಅರಿತು ಭಜಸದಲೇ	೩

[ಹರಿದಾಸರ್ಥೀಯನ್ನು ತಳಿದಮೇಲೆ ಆದರ ಆದರ್ಥವನ್ನು ಮನಗಂಡು ಆದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಚೇಕಾದ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಅಡ್ಡ ಆತಂಕ ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಅಳೆಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಹರಿದಾಸರ ಮೇಷ ಧಾರಕರ ಸಂಪೀಠ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಲದು ಒಳಗಿನ ಪರಿಕರೆಂದಲೂ ಹರಿದಾಸರು ಸಜ್ಜ ತರಾಗಿರೇಕೆಂಬ ಅಶಯ ಪ್ರರಂದರದಾಸರದು]

ಗೊಟಿನಾವು—ಭಾಗವತರೂ ಹರಿದಾಸರೂ ಧರಿ ಸು ವ ದ್ವಾದಶನಾಮಗಳು
(ಲೂಧ್ರ್ಯಪುಂಡ್ರ)

ಗೋತಂಚು ಹೋತರೆ—ಗೋಟು (ಕೊರಟು) ಎಂದರೆ ಮರದ ಕಾಂಡ , ಅದರಂತೆ ದಪ್ಪವಾದ ಅಂಚುಳ್ಳ ವಂಚಿ , ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪೈದಿಕರು ಉದುವಂಧದು ದಾಟು ಕಾಲಿದುತ—ಸಡೆಯುವಾಗ ನೆಲವನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಕಾಲಿಡಬಾರದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು, ಸಡೆಯುವುದು . ಇದೂ ಪೈದಿಕರ ಅಬ್ಬಾನ ಗಡಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಬೂಟಕೆತನ—ವಂಚನೆ, ಸೋಗು, ಬೂಟಾಟಿಕೆ

ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ—ಹಣದ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕಡೆಯೇ

ಆರ್ತಿಯಿಂದಲಿ—ಹರಿಯ ಪ್ರಸಾದವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಶೀರ್ತಿಯಿಂದ

ಸಂಧಾನ—ಸಂಧಾನವಂದನೆ, ಹಗಲು—ಇರುಳಂಗಳು ಕೂಡುವಾಗ (ಸಂಧಾನ)
ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಧಿ ಸಮ್ಮಕ್ಕೊಂಡಾನ ಎಂದೂ ಅಗುತ್ತದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧಾನ ಮಾಡುವುದು

ದ್ವಾಂದ್ವಪಾದವ—ಪಾದದ್ವಾಂದ್ವವ

ಕಲ್ಲಾಗಿ

ಅಟ್ಟ

ದಾರಿ ಯೂಪುದಯ್ಯ—ವೈಕುಂಠಕೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಯ್ಯ ಪೆ

ದಾರಿ ಯೂಪುದಯ್ಯ, ದಾರಿ ತೋರಿಸಯ್ಯ—ಆ

ಧಾರ ಮೂರುತಿ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸೇರುಪುದಕ್ಕೆ ೫

ಬಲು ಭವದನುಭವದಿ ಕತ್ತಲೆಯೊಳು

ಬಲು ಅಂಜುತೆ ನಡುಗಿ

ಬಳ್ಳಲುತ್ತ ತಿರುಗಿದೆ ಹಾದಿಯ ಕಾಣದೆ

ಹೊಳೆವಂದ ದಾರಿಯ ತೋರೊ ನಾರಾಯಣ ೬

ಪಾಪ ಷ್ವಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂಡಿದುದಕೆ

ಲೇಪವಾಗಿದೆ ಕಮ್ಮ

ಕು ಪರಿಯಂದಲಿ ನಿನ್ನ ನೆನೆಸಿಕೊಂಬೆ

ಶ್ರೀಪತಿ ಸಲಹನ್ನ ಭೂಪನಾರಾಯಣ ೭

ಇನ್ನ ನಾ ಜನಿಸಲಾರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇರೆ

ನಿನ್ನ ದಾಸನಾದನೊ

ಪನ್ನ ಗರೆಯನ ಶ್ರೀ ಷ್ವರಂದರವಿರಲ

ಇನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಸ್ಥಿಸದಿರೊ ಎನ್ನ ನಾರಾಯಣ ೮

[ಹರಿದಾಸದೀಕ್ಷೆಯೇ ವೈಕುಂಠಕೆ ದಾರಿ ಗುರುಕಾರಣ್ಯದಿಂದ ಹರಿಯ ಬಲುಮೆ ದೊರೆತು ಸಂಸಾರವನ್ನ ದಾಟಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನ ಪಡೆಯುವುದೇ ವೈಕುಂಠ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನ ಪಡೆದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಾಧನಗಳತ್ತ ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನ ಹರಿಗಿದ್ದಾರೆ]

ವೈಕುಂಠಕೆ—ಕು ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ವೈಕುಂಠವೆಂಬುದು ನಾರಾಯಣನ (ವಿಕುಂಠನ) ನಿತ್ಯನಿವಾಸಸ್ಥಾನ ವೈಕುಂಠವೆಂಬುದು ಅಪೂರ್ವತೆಯೋಕ, ‘ದಿವ್ಯ, ನಿತ್ಯ, ಸನಾತನ, ಗುಣತ್ವಯ ವಿವರಿತ’ (ಪಾಂಚರಾತ್ಯಾಗಮ) ಭೂಮಿಯಿಂದ

అంతరిక్ష, స్మగ్, మహలోక, జనోలోక, తపోలోక, సత్యలోక గళన్న విభారువ ఈ ఎడయల్లి వాసిసువ ముక్తరిగే జ్ఞాన, భక్తి, విరక్తి ఇప్ప ముహరూ ఎక్కేయిల్లదే, కొరతెయిల్లదే ఇరుత్తువే జీవరు స్వస్సరూపదింద ఈ లోకవన్న హోంది అల్లి హరియా సాన్నిధ్యదింద అల్పాశికవాద, నిరవధికవాద సుఖివన్న పడేయివరు అవరిగే భూరంతి, అజ్ఞాన మౌదలాద దోషగళు స్వల్పపూ ఇరువుదిల్ల ‘పెంబాతత’ కోటి బ్రహ్మండ లిప్రచర్షే హత్తిరువ ఈ లోకమే’ ఎల్ల లోకగళ సంపత్తిగే ఆధారివాదుదు నోడి వాదిరాజస్వామిగళ ‘వ్యేకుంర వణనే’

హోళపంథ దారి—అభిరాదివాగ్ మత్స్యరు భవదింద ఉత్సరోత్తర సాగువ దారిగళు ఎరడు—హోగేయంతే కిష్టిక్ష్య దారి (ధూమాది మాగ్), ఇల్లి మాడిద శుభాతుభక్తమగళింద షిత్యలోకిక్క బయ్యపుదు, సూర్యాన కిరణదింతే హోళియువ దారి (అభిరాది మాగ్), శుభకమగళింద వుత్సు జ్ఞానదింద దేవలోకగళగా సాగి కడేయల్లి ముక్తియున్న కాణిసువ దారి మౌదలనేయదన్న షిత్యయానచెందూ ఎరడనేయదన్న దేవయానచెందూ కరేయువ వాడికేయిదే

ಯರುಕುಲ ಕಾಂಚೋದಿ

ಶ್ರವಣ

ನಿನ್ನ ದಾಸನಾಡೆ ನಾನು

ಪ

ಎನ್ನ ಮನ್ನಿಸಿ ಮಂಮತೆಯ ಮಾಡಯ್ಯ ನೀನು

ಅ

ಜನನಿಯ ಗಭರ್ದೊಳು ನಾನು

ಬಲು ದೀನತ್ವದಿಂದ ತೊಳಲಿ ಬಂದವನು

ಚಿನುಮಯಾನಂದಾತ್ಮಕನು ಏ

ನನುಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆನು

ಇ

ಹಲವು ಜನ್ಮದಿ ತೊಳಲಿದೆನು ಬಲು

ಬಳಲಿದೆನು ಸಾಕೋ ಜನಿಸಲಾರೆನು ಇನ್ನು

ನಳಿನಾಕ್ಷ ನಿನ್ನನೇ ನಂಬಿದೆನು

ಎನ್ನ ಬಳಲಿಸುವುದು ತರವಲ್ಲ ಇದೇನು

ಇ

ಮಲಮೂತ್ರ ದೇಹದೊಳ್ಳ ಬಂದು ಬಲು

ಅರಸಿದೆ ನಿನ್ನ ಕಾಣದೆ ದೇಹ ನೋಂದು

ಲಲನೆಗ್ಗೆಯಾವತ್ತೆ ಎಂದು ನಿನ್ನ

ಒಳಗಿನ ಕರುಣದ ಕಂದ ನಾನೆಂದು

ಇ

ಮಂದಮತಿಯೊಳ್ಳಗಾನು ಬಲು

ದಂದುಗದಲಿ ಸಿಲುಕಿ ನೋಂದೆನೋ ನಾನು

ತಂದೆತಾಯಾಯೆಲ್ಲವು ನೀನು ಹೀಗೆ

ಎಂದು ನೇಮಿಸು ಎನಗೊಂದು ದಾರಿಯನು

ಇ

ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮವ ಮರೆತು ಎನ್ನ

ಅಂತರಂಗವು ಕರಗಿತು ನಿನ್ನನೇ ಮರೆತು

ಚಿಂತೆಗಳಿಲ್ಲವ ತೊರೆದು ನಾ ನಿ

ಶ್ವಂತನಾಡೆ ನಿನ್ನ ದಾಸರೊಳ್ಳ ಬರೆತು

ಇ

ಸಾರಿ ವೇಳಿವೆ ಒಂದು ಸೊಲ್ಲು ಇದೆ
ನರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ ನೀವೆಲ್ಲ
ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿದಿಲ್ಲ ಹೀಗೆ
ನಾರುತಿದೆ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಲ್ಲ

೬

ಮರೆತೆನೋ ನಿನ್ನ ನಾಮವನು ಜಿಹ್ವೆಗೆ
ಬರೆದು ಬೋಧಿಸೋ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ನಾಮವನು
ಶರಣಪ್ರೇಕ್ಷಾವರ ಕಾರ್ಯವನು
ನವ್ಯ ವರದ ಪ್ರರಂಭರವಿರಲ ಇದೇನು

೮

[ಕರಿಂದಾಸದೀಕ್ಷಿಯನ್ನು ವಾಸತೀದರೆಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಶರಣದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ
ಪದವೆಂದು ಹೋರಿತ್ತದೆ]

ಚೆನುಮರ್ಯಾಸಂದಾತ್ಮಕನು —ನೀನೇ ಚೆನ್ನಿಯು, ಅನಂದಸ್ವರೂಪನೆಂದು ಯಾವ
ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಂಬಿದೆ
ನಳಿಂದಾಕ್ಷ—ತಾವರೆಗ್ರಣಿನವ , ನಾರಾಯಣ
ದೇಹ ನೊಂದು—ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು, ಕಾಯ್ಕು ಇತದಿಂದ
ಲಲನೆಗ್ರಣಿಯವತ್ತೆ—ದ್ವಿಪದಿಗೆ ದುಖಾಸಾತಿಧ್ಯಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷಯು
ಪಾತ್ರಯನ್ನಾ, ದುಃಶಾಸನನಿಂದ ಅವವಾನವಾಗುವಾಗ ಅಕ್ಷಯವಸ್ತುವನ್ನಾ
ಕೊಟ್ಟಿವನು, ಕ್ಯಾಂಕ್
ದಂದುಗ—ಕವ್ಯನಿಷ್ಠಾರಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗು (ದಂದುಗಾರೋಽಽ)
ನೇಮಿಸು—ಭಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಂಗ ತಕ್ಷಂಧ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸು
ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿದಿಲ್ಲ—ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಂಥ
ದ್ವೇಷ ಬೇರೊಂದಿರದು
ಶರಣಪ್ರೇಕ್ಷಾವರ—ನೀನೇ ಗತಿಯೆಂದು ನಂಬಿ ಬಂದವರನ್ನು

ಮುಖಾರಿ

ರಘುಂದ

ವಾಸುದೇವನ ಸಾಮಾಪಳಿಯೆ ಕ್ಷುಣಿಯನು
ವಾಸುರಾಯರ ದರ್ಶಿದಿಂದ ಬಣ್ಣಿವೇನು

ಪ

ಕೇದಾರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಕಂಚಿ ಭೂತಳದ
ವಾದಾರವಿಂದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವು
ಅದರದಿಲಕ್ಷದಿಪ್ತತ್ವದುಸಾವಿರ ಕೃತಿಯೆ
ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪೂರ್ವಾಣ ಸಮೃತಿಯಿಂದ

೦

ವಾದ್ವರಾಯರ ಪುಹಿಮೆ ವಾಹಗರು ಪರಂಪರೆ ಪ್ರ
ಸಿದ್ಧ ವಾಸುರಾಯರ ಪರಿಯಂತವು
ಶುಧ್ಧ ತಾರತಮ್ಯಗಳು ತಂತ್ರಸಾರೋಕ್ತದಲೆ
ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದು ಸಾವಿರವ ಹೇಳಿದೆನು

೨

ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕ ಕ್ಯಾಲಾಸ ಭರದಿ ದಿಕ್ಷಾಲಕರ
ಪೆಮೆಂ ತೊಂಭತ್ತುಸಾವಿರದಿ ಹೇಳಿದೆನು
ಸಮೃತದಿ ಹಲವು ಕಥಾಸಾರ ತೊಂಭತ್ತುಸಾವಿರ
ವ್ರೋಮ್ಯನದಿ ಹೇಳಿದೆನು ಕೇಳಿ ಜನರು

೩.

ಅವರವರ ಮೂರ್ತಿ ಧಾತ್ನನ ಅವರವರ ಕೀರ್ತಿ ಮಾನ
ವಿವರದಿಂದಲೀ ನಾ ನಿದಂಗೆ ವಿಸ್ತೃತಿಸಿದನು
ಫಂತೆ ಅಗಣಿತ ಗಂಡಕಿಯ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿ
ಅನಘ ಕಲಾತ್ಮಾ ಕಥೆ ಅರವತ್ತುಸಾವಿರ

೪

ಅಹಿಂಕ ಗುಣವು ಜನಾಷ್ಟಪ್ಯಮಿ ಏಕಾದಶಿಯೆ
ನಿರ್ಬಂಯವನು ತ್ವರಿತಿ ಸ್ತುತಿ ಸಹಿತದಿ
ವರ್ಣಸಿದೆ ಕ್ಷೇತ್ರಾಬ್ದಿ ಶಂಕನ ಅಹೋಬಲ ನರ
ಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳ ಶ್ರೀ ನಾಮಾಗಳನು

೫

ಸುಭಾದ್ರಿ ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ಬಹುತರ ನಾಮಾ
ಬಳಿಯು ಇಪ್ಪತ್ತುದು ಸಾವಿರಧಾಗಿದೆ
ತಿಳಿದು ಶೈತ್ಯದ್ವೀಪ ಅನಂತಾಸನ ವೈಕುಂಠ
ಸಲೆ ಶೇಷನ ಚರಿತ್ರಯನು ಹೇಳಿದೆನು

೬

ಇಂತು ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ್ಯ ಎಪ್ಪತ್ತೆಯದು ಸಾವಿರ ಕೃತಿಯ
ಕಂತುಜನಕನ ನಾಮು ಫೋನ ಮಹಿಮೆಯ
ಸಂತಸದಿಂದ ಶ್ರುತಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಿ ಸಮ್ಮತದಿಂದ
ಪುರಂದರವಿರಲ ವಾಗ್ಯಸವುನಿಗಳು ಹೇಳಿಸಿದರು

[ವಾಗ್ಯಸರಾಯಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಹರಿದಾಸದೀಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ‘ಪುರಂದರವಿರಲ’ನಂತರ ಕಾವ್ಯಾಂಶತವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡವೇಲೆ ಪುರಂದರದಾಸರು ರಚಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳ ವಿವರಗಳೆ, ಏಭಜನೆ ಇಲ್ಲಿದೆ ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳ ಮೊತ್ತವನ್ನೂ ಒಂದುಲಕ್ಷ್ಯ ಇಪ್ಪತ್ತೆಯದು ಸಾವಿರವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಪುರಂದರದಾಸರಿಗೆ ಒದಗಿದ ಹರಿದಾಸ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಪಡೆಯಲಿದೆ]

ಧನ್ಯಾಸಿ

ಟಕೆ

ಅಕ್ಷಾತ್ ಅರ್ಕಣಕರೆನ್ನ ಗಂಡ ವೈಪ್ಪಣಿ ವನಾದ ಕಾರಣ
ರಕ್ತಸಾಂತರಕನ ಭಜಿಸಿ ಬರಿದಾಯ್ತೆನ್ನ ಬದುಕು

ಪ

ಅಡ್ಡ ಗಂಧವನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರುದ್ರದೇವರ ಭಜಿಸುವಾಗ
ಬಡ್ಡಿಗೆ ಹಣವ ಕೊಟ್ಟು ಸುಖಿದೊಳಿದ್ದೇವು
ಅಡ್ಡ ಗಂಧಬಿಟ್ಟು ದೋಡ್ಡ ನಾಮು ಮುದೆ, ಧರಿಸಲಾಗಿ
ಬಡ್ಡಿ ಬಾಕಿ ಹೋಗಿ ಬಾಯ್ದು ಗಡ್ಡೆ ಬಿದ್ದಿತು

೯

ಹೆಡಿಗೆ ತುಂಬ ದೇವರು ನಮ್ಮು ಮನೆಯೊಳಿಗಿರುವಾಗ
ಒಡವೆ ವಸ್ತು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಖಿದೊಳಿದ್ದೇವು
ಒಡಯ ಹರಿಯೊಬ್ಬ ಸರ್ವರೋದಯೆಯನೆಂದು ಭಜಿಸಲಾಗಿ
ಒಡವೆ ಹೋಗಿ ಬಡತನ ಗಡನೆ ಬಂದಿತು

೧

ಮಿತ್ರ, ಕೇಳಿ ನಮ್ಮು ಮನೆ ಮದುವೆ ಮುಂಜಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಅತ್ಯರ್ಥಿಯಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಕಚ್ಚಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೇವು
ನಿತ್ಯ ಕಚ್ಚಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಸೀರೆಯನ್ನು ಉಡಲಾಗಿ
ವ್ಯಧವಾಗಿ ಬಾಳುವೆ ಬದುಕು ಹಾಳಾಗೊಂಡೀಯಿತು

೩

ಕಾರ ಹೊಣ್ಣಿ ಮೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂಲಂಗಿಗೆ ಬೆಳ್ಗುತ್ತಿಕ್ಕೆ
ತೋರಿದರೆ ನಮ್ಮು ದೇವರು ವರವ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ
ಕು ಏರ ವೈಪ್ಪಣಿ ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತ್ವಾಹಿ ವನಲಾಗಿ
ಸೇರಿದಾ ಬದುಕು ಎಲ್ಲ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು

೪

ಎಲ್ಲವ್ಯು ಯಂಕಲಾತಿ ಉಡ್ಡಿ ಮೃಲಾರ ದೇವರ
ಕಲ್ಲೆಂದು ಭಜಿಪಾಗ ಸ್ತೋಮವಿತ್ತ
ಬಲ್ಲಿದ ಪುರಂದರವಿರಲನ ಭಜಿಸಲು
ಸಲ್ಲಿದ ವೈಕುಂರ ಸಲ್ಲಿಂತಾಯಿತು

೫

[ಕೆ ಪದ ವೈಷ್ಣವ ಭಾಗವತರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಾರಿಸಬಾಗಿ ಕಾಣಬುತ್ತುದೆ, ಅನ್ನನಿತ್ಯ ನಿಂದನೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ ಕೆ ಪದವು ಪ್ರರಂದರದಾಸರದ್ದೇ ಎಬ್ಬ ವಿಷ್ಟುಯಾಗಿಲ್ಲ ‘ಅಷ್ಟಗಂಧ ದವರನ್ನುದ ನಿದೇಶನ ಸ್ವಾತ್ಮ- ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಿಗೆ ಒದಗಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆ ಇದು ಪ್ರರಂದರದಾಸರದ್ದೇ ಹೊಡಾದರೆ ಅವರು ಹರಿದಾಸದೇಕ್ಕ ಯನ್ನು ವೆಚ್ಚಿಸುವ ಚೋದಲು ಅವರ ಧರ್ಮ ಪೃತಿ, ಅಜಾರ, ಸಂಬಿಳಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ]

ಗಡ್ಡೆ—ಮಂಜ್ಞನ ಉಂಡೆ

ಹೆಡಿಗೆ—ಹೆಡಿಗೆ, ಬುಳಿಯಿ ಬಿದಿರಿನ ಬುಳಿಯಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನಿರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಪೂಜೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗದು ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ವಾಡಿಕೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹೆಲವಾರು ದೇವರುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಾದ್ರ ಘಲಪ್ರದೀಪಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವ ಮನೋಧಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯ

ಗಡನೆ—ಗಡಗಡನೆ, ಬೇಗೆ

ಅರ್ತಿಯಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟಿ—ಬಾಗವತ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸ್ವಾತ್ಮರದ್ದಿ ಹೆಂಗಸರು ವಿಶೇಷ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೊರ ಕಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಸೀರೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಾರೆ, ಉಳಿದಂತೆ ಒಳಕಟ್ಟಿ ವೈಷ್ಣವ ಭಾಗವತರಾದರೋ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹೊರಕಟ್ಟಿಯ ಸೀರೆಯನ್ನೇ ಉಡುವರು ಅರ್ತಿಯಿಂದ—ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ, ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ

ತ್ವರಿತ ಏನಲಾಗಿ—ಹರಿಯನ್ನು ‘ಕಾಪಾಡು’ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ, ಎಂದರೆ ದೇವರಿಗೆ ಎದೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಕೊರಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತು ಇರಿಸು ಎನ್ನದೇ, ಶರಣ ಹೊಕ್ಕಿರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವ ಹರಿದಾಸ ಮನೋಭಾವ ಸೇರಿದಾ ಬದುಕು—ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಬಾಳದ ಬದುಕು

ಎಲ್ಲಮ್ಮೆ —ನಣ್ಣಾಪ್ರಿಯ ಗ್ರಂಥದೇವತೆಗಳು, ಅವರ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೇ ದೇವ ರೆಂದು ಬೌದ್ಧ ಪೂಜಿಸುವಾಗ

ಸಲ್ಲಿದ ವೈಕುಂಠ—ಬೇಗೆ ಹೊಂದಲಾಗಿದ ವೈಕುಂಠ ಲೋಕ

ಸೂರಾಜ್ಯ

ಆದ

ಪುಂಡे ಚೋಳಾದ ಸಂನಾತ್ಸಿಯು ಮನೆಬಂದೊಳ್ಳುಕ್ಕನಮ್ಮೆ ಎನ್ನ ಪ

ಗಂಡನ ಕಿವಿಯಾದಿ ಪುರಳು ಮಾಡಿ ಮನಗೀಳಂಡನಮ್ಮೆ ಅ

ಮಾಡಿಯ ಮಾಡಿ ಮೈತೋಳಿದು ನಾವುಣ್ಣಲಾರೆವಮ್ಮೆ
ನಡತೆ ತಷ್ಟಿತೆಂದೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮನು ದಂಡಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲವಮ್ಮೆ
ಸುತ್ತಿಯಲೆಷ್ಟೊಂದ ಹೆಚ್ಚುವತನ ಬೇಸರೆವಿಟ್ಟಿತಮ್ಮೆ
ಕೆಡು ಮೂರ್ವಿ ಸಂನಾತ್ಸಿ ಬಂದಿವ ಬಿಡಿಸಿದ ನೋಡಿರಮ್ಮೆ ರ

ಮುತ್ತೆಪ್ಪದೇರು ನಾವು ಹಣಿಕೆಂಬ ಕುಂಕಮು ಇಡುವೆವಮ್ಮೆ ನಾವು
ಎತ್ತು ಹೋಡರೆ ತೂತ್ತು ಬುತ್ತಿಯ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಉಂಬೆವಮ್ಮೆ
ತೂತ್ತು ಬಂಟರ ನೀರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅರಿಯೆವಮ್ಮೆ ಈ
ಮೈತ್ತು ಸಂನಾತ್ಸಿ ಬಂದಿವನೆಲ್ಲ ಬಿಡಿಸಿದ ನೋಡಿರಮ್ಮೆ ಇ

ಬೆಳ್ಳಿಳಿ ನುಗ್ಗೆ ಕಾಯಿ ಕವಡಿಕಾಯಿಗಳು ತಿಂಬಿವಮ್ಮೆ
ಮುಲ್ಲಂಗಿಪಲ್ಲಿ ಗಜ್ಜರಿ ಪುಂಡಪಲ್ಲಿವ ಸಾಲದಮ್ಮೆ
ಸುಳ್ಳಿ ಯಾಕಾಡಲಿ ಗಂಡಸರು ತಂಗಳೊಂಬೋರಮ್ಮೆ
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅಯಿತಮ್ಮಾಚಾರಪನೆಬೇಡಿ ಕೇಳಿರಮ್ಮೆ ಇ

ಏಕಾದಶಿದಿನ ಅವರಗುಗ್ಗಿರಿಗಳು ತಿಂಬಿವಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ
ಚೇಕಾದರೆ ನಾಲ್ಕು ದೋಸೆಯ ಮಾಡಿ ತಿಂಬಿವಮ್ಮೆ
ಸಾಕಾಗದಿದ್ದರೆ ಪೂಸರು ಮಜ್ಜಿಗೆಗಳ ಕುಡಿವೆವಮ್ಮೆ ಈ
ಕಾಕು ಸಂನಾತ್ಸಿ ಬಂದಿವನೆಲ್ಲ ಬಿಡಿಸಿದ ನೋಡಿರಮ್ಮೆ ಇ

ಹಸನಾದ ಪರ್ವಕಾಲಗಳಲಿ ಪತಿಸಂಗವಹುದಮ್ಮೆ
ಬಸಿರಾದರು ಎನ್ನ ಪ್ರಸವಾಗೋ ಪರಿಯಂತ ಬಿಡನೇಯಮ್ಮೆ
ಹುಸಿಯಿನನ್ನೇಕಾಡಲಿ ಗಂಡಸುತನ ಗಟ್ಟಾಗಿಮುದಮ್ಮೆ ಅದರ
ದೆಸೆಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಮಂಕ್ಕಳಿ ಬೇಗ ಹಡಡಿನಮ್ಮೆ ಇ

ದಶಮಿ ಏಕಾದಶಿ ದಾಢಿದಶಿಯೆಂಬೋದು ಅರಿಯೆವಮ್ಮೆ ಹರಿ
ಜಸರಲಿ ಪಕ್ಕಿಕ್ಕೊಂದುಪವಾಸವರಿಗೆ ದೋರಕಿತಮ್ಮೆ
ವಸುಧೆಯೋಳಗೆ ಮಂಧ್ಯಮತವೆಂಬೋದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತಮ್ಮೆ
ಪೃಸಿಯಲ್ಲ ಪ್ರರಾಣ ಪ್ರಣಾಕಂಧೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದವಮ್ಮೆ ಇ

ಅನ್ಯದೇವರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯವಿಟ್ಟುಂಬೋದು ಅರಿಯೆವಮ್ಮೆ
ಹನೊಳಂದು ಕಾಸಾಗಿ ತಾಗಿಗೆ ಕಾಸು ಹೊನ್ನೆಯಿತಮ್ಮೆ
ನಿನ್ನಾನೆಲೇ ಸಮಿಪ್ರಾಗತನ ಕೆಟ್ಟು ಹೋರಿತಮ್ಮೆ
ಚೆನ್ನ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ ಬಂಜಿಸಿದ ಧರ್ಮವಮ್ಮೆ

೩

[ಈ ಪದಪೂ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಪೂರ್ವಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದೆಂದು
ಬ್ರಹ್ಮಿತಿ ಹರಿದಾಸರಾಗುವ ವೋದಲು ಅವರೂ ಅವರ ಮನೆಯವರೂ ದಿನದಿನದ
ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಲೆಗಳನ್ನು ಕಂಡೆರಿಯರೆಂದೂ, ಹರಿದಾಸದಿಇಲ್ಲಿ
ವಹಿಸಿದ ಮೀಲ ಬದುಕು ತುಂಬ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟುಯಿತೆಂದೂ ಪದದ ತಾತ್ಪರ್ಯ ದಾಸರ
ಹೆಡತಿಯ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದವನ್ನು ಹೇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ]

ಮಂಡೆ ಬೋಳಾದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು—ವಾತ್ಸರಾಯಸ್ವಾಪ್ನಿಗಳು
ಕೀರಿಯೂದಿ—ಕರ್ತೋರ್ವೇಪದೇಶಮಾಡಿ, ಮೂಲಮಂತ್ರೋದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ತುತ್ತು ಬುತ್ತಿಯ—ಅನ್ನದ ಗಂಟನ್ನು
ತೊತ್ತು ಬಂಟರು—ಮನೆಗೆಲಸಮಾಡಲು ಇಟ್ಟ ಕೊಂಡಿರುವವರು
ಪರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ—ಹಬ್ಬಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕ್ಕದ ಹಂಡ್ಲಿಯೆ, ಅವೂವಾಸ್ಯ,
ಅಷ್ಟಮಾ, ಚತುರ್ಥೀ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಗ್ರಹಣ ವೋದಲಾದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ
ಹರಿ ಹೆಸರಲ್ಲಿ—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕ್ಕದಲ್ಲಾ ಹನೊಳಂದನೆಯ ದಿನವನ್ನು (ಏಕಾದಿ)
ಹರಿದಿನವನ್ನಾಗಿ ಬಗದು ಅಂದು ಉಪವಾಸ, ರಾತ್ರಿ, ಜಾಗರಣ ವೋದ
ಲಾದುವುದನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ವೈಷ್ಣವಭಾಗವತರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಧಿ
ಕಾಸಾಗಿ—ಕಾಸು ಎಂದರೆ ಸಣ್ಣ ತಾಮ್ರದ ನಾಣ್ಣ, ಅಲ್ಪ ಬೆಲೆಯದು
ತಾಗಿಗೆ—ಕೊಡಿಕೊಂಡು
ಹೊನ್ನು—ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಣ; ಬಲು ಬೆಲೆಬಾಳುವುದು.
ಪೋಗತನ—ಒಗತನ, ಗಂಡಹೆಂಡಿರಂ ಅನೋಽನ್ಯವಾಗಿ ಬಾಳುವುದು

ನಾದನಾಮರಹಯೆ

ಅಟ್ಟ

ತಾಳಿಯ ಹರಿದು ಬಿಕಾಟೆ ಇಂಥ
ಕೀಳು ದೇವತೆಗಳೆ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ

ಪ್ರ

ಒಡತಿಯೆಲ್ಲವ್ಯಾನೆಂದು ಇಲ್ಲದ್ದ ರಿಕೆ ಹೊತ್ತು
ಸಿದಿಯೂ ಉಂರಿಸಿಕೊಂಡು ಜೋಲಾಡುವೆ
ಕಡು ಕೊಚದಿಂದೆವೆನವರು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ನಿ
ನೊಂಡನೆ ಬಂದಾಗ ರಕ್ಷಿಸುವಳಿ ಮೂಳೆ

೧

ಹೊಸ ನವಕೆಯು ಹುಗಿ ಹೊಸ್ತಿಲ್ಲಾಣ್ಣಿ ಮೆದಿನ
ಹಸನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೊಸ್ತಿಲ ಪೂಜೆಯ
ನಿಶಿಯಲ್ಲಿ ಗೆಯುಂದು ತರವಲ್ಲ ಇದರಿಂದ
ಅಸಿಪತ್ರವನದಲ್ಲಿ ಬಳಲುವೆ

೨

ಬನದ ಹುಣಿ ಮ ದಿನ ನೂರೆಂಟು ಪಲ್ಕಿಗೆ
ಇನು ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಂ ಪೂಜೆಸುವೆ
ದಿನಪನ ಸುತನ ದೂತರು ಎಕೆದೊಯ್ಯಾಗಿ
ಬನದ ಶಂಕರಿ ಕಾರುಲರಿವಳಿ ಮೂಳೆ

೩

ಜಂದವ್ಯಾನ್ಯಾಸರಿಟ್ಟುಲಂಕಾರೆಗಳ ಮಾಡಿ
ನಂದನವ ನೋಡಿ ಸುಖಿಪಡುವ
ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಎಳಿದೊಯೆ ಮಪುರದೊಳು
ಕೊಂಡರೆಂಬುದು ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೆ ಮೂಳೆ

೪

ಭಾರತದ್ವಾಣಿ ಮೆದಿನ ದೇವತೆಯ ಮಾಡಿ
ಹೂರಣದಾರತಿಯನು ಬೆಳಗಿ
ಇರೆ ಕಳೆದು ತೊಪ್ಪುಲುಡುವುದುಚಿತವೆಲ್ಲ
ರೂರವನರಕರ್ಯಾವೆ ಕೇಳಿ ಮೂಳೆ

೫

ದುರುಳಿ ಭವಾನಿಯ ಬಿರುದೆಂದು ಕವಡೆಯೆ
ಸರ ಕಂರದಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಮರನುಟ್ಟು
ಭರದಲ್ಲಿ ಹಡಗಿಲಿ ಕಡೆಯಾಗದಲೇ ವೈ
ತರಣಿ ನರಕ ನಿಸಗಹುದು ವುಂಳಿ

೬

ಬೆಸ್ಸುಗಿ ನಾಗರ ಉಪಾಸವನು ಮಾಡಿ
ಮುಜ್ಜು ಹುತ್ತಿಗೆ ಹಾಲು ಎರೆದು ಬರುವೆ
ವನಿಕಾಪ್ತನ ಪ್ರತ್ಯನ್ನಲ್ಲಿ ದಂಡಿಸುವಾಗ
ನಿನ್ನ ನಾಗರ ಮಾತಾಪುನೇನೆ ಮೂಳಿ

೭

ಕೆಂಚಿನ ಗಡಿಗೆ ನೈಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುಪುದೆಂದು
ಅರ್ಚಿಸುವೆಲ್ಲ ನೀ ಮಾಡುವ ತಟ್ಟಿಗೆ
ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಕಾಲನಾಳಿಗಳು ನಿನ್ನನು ಬಹು
ನುಚ್ಚು ನುಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲಿದೆ ಮೂಳಿ

೮

ಸಿರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೆಲಡೆಯನು ಹರಿಯಿರಲಾಗಿ
ಹಿರಿಯನೋಡೆಯನೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತ
ಸರತೆಂಟ್ಯಾಲೇರಿಸಿ ಪೆಸರಿಟ್ಯಾ ಕರೆವೆ ನಿ
ನ್ನವರೆ ಯಮಕಿಂಕರರು ಕೇಳೆ ಮೂಳಿ

೯

ಕರೆಮಣಿ ಕೇಶವಿಲ್ಲದ ವುಂಡೆ ಕರೆತಂದು
ಸಿರಿ ಸಕಡೇವಿಯುಂದರ್ಚಿಸುವೆ
ಹಿರಿಯರ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲಿದು ಏಂದೆಂದು ನರಕ
ದೊಳ್ಳಿರುಳುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಲೆ ಮೂಳಿ

೧೦

ವಿಂಡೆರಾಯನ ಮಾಡಿ ಕೆಂಡದ ರೋಟ್ಯಾಯು
ಗುಂಡಿಗೆ ತುಪ್ಪವನರ್ವಿಸುವೆ
ಚಂಡ್ಯೆಮನವರು ಕೂಡಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಿಡುವಾಗ
ವಿಂಡೆರಾಯ ಕಾದುಕೊಂಡಾನೆ ಮೂಳಿ

೧೧

ಹಡೆದ ಮಾಕ್ಕಳ ಮುಂಜಿ ಮದುವೆಗೆ ನೇಮಿಸಿ
ಮಡಿವಾಳತಿಯ ಅಧಃಕೇಶ ತಂದು
ಸಂಕರದಲಿ ಸ್ವಾಷಿಸುವೆ ಕುಂಭಿಪಾಕೆಂಬ
ಕೆಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿಸುವರು ನಿನ್ನ ಮೂಳಿ

೧೨

ಜಲದೇವರೆಂದು ಮೂರೆಡೆಗೆ ದೀಪವ ತುಂಬಿ
ಬಿಂಬಿಸುವೆಗೆ ಅರ್ಮತವಲ್ಲಿದ್ದ
ಮಲಷ್ಯಂದು ಸತ್ಯಲ ಕೆಡಿಸುವೆ ನಿನ್ನ ಮೈ
ಹೊಲನಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯಮನಾಳು ಮೂಳಿ

೧೩

ಪರಿವರಿ ವಾಡ್ಯಾಸೆಂಯಾಕ್ತ ಮೈಯುಬ್ಬಿ ಸು
ದರುವದಿ ಕುಚಲಗೈನೆಯು ತಂದು
ವರವಂದಿರದೋಳು ಪೂಜಿಸುವೆ ನೀ ಕಾಲನ
ನಿರದಯಾದಿವರು ಕೊರೆದು ದಂಡಿವರೆಲೆ ಮೂಳೆ ೧೪

ಹಿಂದಿನಾನಾಭಾರವೇನಾದರೇನಾಯಿತು
ಮುಂದಾದರು ಮುಕ್ತಿಪದ್ಧವ ಬಯಾಸಿ
ಕಕ್ಷೇರೆದು ನೋಡದನ್ಯ ದೃವಗಳ ಪ್ರ
ರಂದರವಿರ್ಲನ ಭಜನಲೆ ಮೂಳೆ ೧೫

[ಇದು ದಾಸರ ಪ್ರೂಣಜೀವದ ಪರಿಯನ್ನ ಪರಿಜಯಮಾಡಿಕೊಡುವ ಪದವೆಂದು
ತೋರುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಮ್ಮು ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಾಮದೇವತೆಗಳ ತೈಟಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ
ಖಡಿ ಮೊದಲಾದ ಸೇವೆ, ಹೊಸ್ತಿಲ ಹುಟ್ಟುಮೈ, ಬನದ ಹುಟ್ಟುಮೈ, ಭಾರತದ ಹುಟ್ಟುಮೈ
ಮೊದಲಾದ ಜಾನಪದ ಸಂಭ್ರಮದ ಆಚಾರಗಳು, ಅಂಬಾಭವಾನಿಯನ್ನ ಮೇಚ್ಕಿಸಲು
ಗೊಂದಲ ಹಾಕುವುದು ಮೊದಲಾದ ಪದ್ದತಿಗಳು ಸದ್ಗುತ್ತಿಯನ್ನ ಕೊಡಲಾರವೆಯೂ
ಕಡೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾತರು ಬಂದಾಗ ಇವೆ ಯಾವುವೂ ನರಪಿಗೆ ಬಾರವೆಂದೂ,
ಇವೆಲ್ಲ ಅನಾಭಾರಗಳಿಂದೂ ಹೇಳಿವೆ ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಹರಿಯ ಸೇವೆಯೊಂದೇ ದಾರಿ
ಯೋಜುದನ್ನ ಹೇಳಿ ಪದ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ]

[ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪದಗಳು ದಾಸರಿಂದ ನಿತ್ಯಯಾತ್ರೆಯ ಸಂಭರದಲ್ಲಿ ಬಾಸಂಗಿಕ
ವಾಗಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು ಅವುಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಯಸ್ನಾತಿಯವೇ ಇರುವುದು]

ಮಧ್ಯಪಾಠತಿ

ರಘುಂಪೆ

ನಂಬದಿರು ಈ ದೇಹ ನಿತ್ಯವಲ್ಲ
ಅಂಬಾಜ್ಞಾನ ಭೂಜಿಸಿ ಸುವಿಯಾಗೋ ಮನವೆ

ಒ

ಎಂಂಳು ರಕ್ತ ಮಾಂಸಗಳು ಮೇಲೆ ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆ
ಒಳಗೆ ಪೂಲ ಮೂಡತ್ತ ಕ್ರಮಿರಾಶಿ ಇಹವು
ಹಲವು ವಾಕ್ಯಾಧಿಯ ಬಿಡು ಪೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ನಾಡು
ಬಲುಹು ದೇಹವ ಸೆಚ್ಚಿ ಕಡೆಬೇಡ ಮನವೆ

೦

ಸತಿ ಸುತರು ಹಿತರೆಂದು ಮತಿ ಮರಿತೆ ಮವತೆಯಲಿ
ಅತಿ ಕೂಣ್ಣೆಯಿಂದ ದುರ್ವಿಫಲಯ ಬೆಲೆದು
ಸತತ ಲಷ್ಟೀಷವತೆಯ ಶರಣನ್ನದಿಹಪರದ
ಗತಿ ಶೂನ್ಯನಾಗಿ ನೀ ಕಡೆಬೇಡ ಮನವೆ

೨

ಪರರ ನಿಂದಿಸದೆ ಪರ ವಥುಗಳನು ಬರುಸದೆ
ಗುರು ವಿಪ್ರ ಸೇವೆಯನು ಮಾಡು ಬಿಡೆ
ಹರಿ ಸ್ತುತಿಯ ನೀ ಕೇಳು ಹರಿ ಕೀರ್ತನೆಯ ಪಾಡು
ಸಿರಿ ಪ್ರರಂಭರವಿರುತ್ತಾಲಿದು ಪಾಲಿಸುವ

೩

ನಿತ್ಯವಲ್ಲ—ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವುದಲ್ಲ, ಮರಣಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುವುದು.

ಪೆಂಚೆಭೂತದ ನಾಡು—ಹೃದ್ದೀ, ಅಪ್ರಾ, ತೈಜ, ವಾಯು ಮತ್ತು ಆಕಾಶಗಳೆಂಬ
ತನ್ನತ್ವಗಳಿಂದ ಆದ ಮಹಾಭೂತಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾದ
ಸ್ಥಿಲ ಶರೀರ, ಈ ಮಹಾಭೂತಗಳಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರ್ಮೀತ್ವವಾಗಿರುವುದು

ಬಲುಹು—ಬಲ್ಪು, ಬಲ, ಏಯ್ಯ.

ಅತಿಕಾಣ್ಣೆಯಿಂದ —ದೇವರು ತಾನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನ ಖಾರಿ (ಅತಿ) ಅಸೆಬಟ್ಟು,
ಕೆಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟು ವಿವರ ಸುವಿಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಿ ಸಿಕೊಂಡು

ಗತಿಶೂನ್ಯನಾಗಿ—ದಿಕ್ಕು ಕಾಣಿದೆ, ಪ್ರರೂಪಾರ್ಥಿದ ದಾರಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಿದೆ

ನಾದನಾಮಚರಿಯೆ

ಅದಿ

ಉದರ ವೈರಾಗ್ಯವಿದು, ನಮ್ಮ
ಪದುಮಾನಾಭನಲಿ ಲೇತ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ

ಬ್ರಹ್ಮ

ಉದಯು ಕಾಲದಲೆದ್ದು ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ
ನದಿಯಲಿ ಏಂದೆನೆಂದು ಹಿಗ್ಗುತಲಿ
ಮುದ ಮಂತ್ರ ಕೊರ್ಕೆ ಒಳಗೆ ತುಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವರಿಗಾಳ್ಜೆಯವ ತೋರುವುದು

೧

ಕಂಚುಗಾರನ ಬಿಡಾರದಂದದಿ
ಕಂಚು ಹಿತ್ತು ಲೇ ಪ್ರತಿಯೆಗಳ ಸೇರಹಿ
ಮುಂಚೆಕೆಂದು ಬಲು ಜೊತ್ತೆಗಳನು ಹಚ್ಚಿ
ಮಂಚನೆಯಿಂದಲಿ ಷ್ರಾಜೆ ಮಾಡುವುದು

೨

ಕರದಲಿ ಜಪಮಣಿ ಬಾಯಲಿ ಮಂತ್ರವು
ಅರಿವೆಯ ಮುಸುಕನು ಮೋರೆಗೆ ಹಾಕಿ
ಪರಸ್ತಿಯರ ಗುಣ ಮನದಲಿ ಸ್ವರಿಸುತ್ತ
ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯಶಾಲಿ ಎಂದೆನಿಸುವುದು

೩

ಬೂಟಕೆತನದಲಿ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿ
ದಿಟನೀತ ಸರಿಯಾರಿಲ್ಲ ನಿಸಿ
ನಾಟಕ ಸ್ತ್ರೀಯಂತೆ ಬಯಲ ಡಂಭವ ತೋರಿ
ಉಟಿದ ಮಾರ್ಗದ ಜ್ಞಾನವಿದ್ಲಾದೆ

೪

ನಾನಂ ಎಂಬುದ ಬಿಟ್ಟು ಜ್ಞಾನಿಗಳೊಡನಾಡಿ
ಏನಾದರು ಹರಿ ಪ್ರೇರಣೆಯೆಂದು
ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೌನದಿ ಪುರಂದರವಿರಲನ
ಕಾಣದೆ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಲ್ಲವು

೫

ಉದು ಹೈರಾಗ್ಯ—ಹೊಟ್ಟೆ ಮಾಡಿಗಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯದ ಸೋಗು

ಕಂಡುಗಾರನ ಬಿಡುಪದುದವಿ—ಕೆಂಚು, ಹಿತ್ತುಳಿ ಕೆಲಸಗಾರರು ತಾವು ಮಾಡಿ ಏರಕ
ಹುಬ್ಬು ಪ್ರೇಜಾಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟಕ್ಕುಂದು ತಮ್ಮ ಮನಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ
ಜೋಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಅವನ್ನು ಅವರೇನು ಪ್ರಾಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅವುಗಳ ವಿಚಾರ
ವಾಗಿ ಅವರಿಗೇನು ಒಟ್ಟು ಇರದು ಬೇರೆಯವರ ಸಲುವಾಗಿ ಅವುಗಳು
ಅಷ್ಟೇ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಹಣ

ಒಂಟಕೆನ—ಬೂಟಾಟಿಕೆ, ವಂಚನೆ, ಸೋಗು

ಸಾಂಕೇತಿಕ್ಯಾಂತೆ —ಹಿಂದಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾತ್ರ ಮಾತುತ್ತಿದ್ದವ
ರೆಲ್ಲ ಇರುಷರು ತಾನೇ !

ದ್ವಿನಿತ —‘ದಿಟ್ಟನು (ಸತ್ಯವಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕನು) ಈತೆ, ಇವನಿಗೆ ಸರಿ ಯಾರೂ
ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಜನ ಬಗೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ

ಉದುರು ಹರಿ ಪ್ರೇರಣೆ—ಇದು ‘ನಾಹಂ ಕತಾರ್ ಹರಿಃ ಕತಾರ್’ ಎನ್ನುವ ಮಾತಿನ
ಭಾಯೆ

ಪ್ರ॒ती

ಅಷ್ಟ

ಹಿಗ್ನಿವೆ ಯಾಕೊ ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಿಗ್ನಿವೆ ಯಾಕೊ ಪ್ರ

ಹಿಗ್ನಿವ ತಗ್ನಿವ ವಸಗ್ನಿವ ಕುಗ್ನಿವ
ಅಗ್ನಿಯಾಳಗೆ ಬಿದ್ದ ದಗ್ಧವಾಗುವ ದೇಹಕೆ ಅ

ಸತಿ ಪುರುಷರು ಕೂಡಿ ರತ್ನಿಕ್ಕೀಡೆಗಳ ಮಾಡಿ
ವತ್ತನಾದ ಇಂದ್ರಿಯ ಪ್ರತಿಮೆಯ ದೇಹಕೆ ಱ

ಆಗದ ಭೋಗಗಳ ಆಗುಮಾಡುತಲಿದ್ದ
ರೋಗ ಬಂದರೆ ಬಿದ್ದ ಹೋಗುವ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅ

ಪರರ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ನರಕ ಭಾಜನನಾಗಿ
ಮುರಳಿ ಮುರಳಿ ಬಿದ್ದ ಉರುಳುವ ದೇಹಕ್ಕೆ ಇ

ನೋರುವುದೊಂಭೆತ್ತು ಬಾಗಿಲ ಮುಂಗಳು
ನೀರಿಲ್ಲದಿದ್ದ ರೇ ನಾರುವ ದೇಹಕ್ಕೆ ಇ

ಪುರಂದರವಿರಲನ ಚರಣ ಕಮಲಕ್ಕೆ
ಎರಗದ ತಿರುಗುವ ಗರುವದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಇ

ಹಿಗ್ನಿವ—ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವೆ , ಸಂತೋಷಪಡುವೆ

ಹಿಗ್ನಿವ —ದೇಹದ ಸ್ವಭಾವವೇ ಬೆಳೆಯುವುದು (ಹಿಗ್ನಿವ), ಬಲಗುಂದುವುದು
(ತಗ್ನಿವ), ವಾಸನೆ ಬಡಿಯುವೆ, ನಾರುವ (ಮುಗ್ನಿವ), ಸೊರಗುವುದು
(ಕುಗ್ನಿವ)

ವತ್ತನಾದ—ತಂದೆತಾಯಿಯರ ಶುಕ್ರಶೋಣಿತಗಳು ಕೂಡಿ ಅದರಿಂದ ಬಿದ್ದ, ಇಂದ್ರಿಯ
ಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾದ

ಮರಳ ಮರಳ ಬಿದ್ದು ಉರುಳುವ—ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬೂದಿಗೆ ಬಿದ್ದು (ಸಂಸುರ ಚಕ್ರ ದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ), ಉರುಳುವ, ಸಾವನ್ನು ಪಡೆಯುವ
ಸೋರುವುದೊಂಬತ್ತು—ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ‘ನವದ್ವಾರೇ ಪ್ರರೇ ದೇಹಿಂ’ ಎನ್ನುವ
ಒಕ್ಕಣೆಯ ಕನ್ನಡ ರೂಪ ಕಣ್ಣಗಳಿರದು, ಕಿವಿಗಳಿರದು, ಮುಹಿನ
ಹೈಳ್ಳಿಗಳಿರದು, ಬಾಯೆಗಂದು, ಮೂತ್ರದ್ವಾರ, ಮಲದ್ವಾರ ಹೀಗೆ ದೇಹಕ್ಕೆ
ಒಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲುಗಳು

ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ, ಎಲ್ಲೂ ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ

ಪ

ಆನೆ ಕುದುರೆ ಒಂಟೆ ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ, ಬಹು

ಸೇನೆ ಭಂಡಾರವು ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ

ಮಾನಿನಿಯಾರ ಸಂಗ ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ, ದೊಡ್ಡ

ಕ್ಷೋಣೀಶನೆಂಬುದು ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ

ರ

ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ್ಯ ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ, ಚಿನ್ನ

ಭತ್ತು ಬಾಂತರ ಧ್ವಜ ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ

ಸುತ್ತುಗ್ಗಲಕ್ಕೋಟೆ ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ

ವುತ್ತೆ ಖತ್ತಮ ಪ್ರಭುತ್ವ ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ

ಉ

ಕಂಟಕರೆಂಬೋರು ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ ನಿನ್ನ

ನೆಂಟಿರು ಇಪ್ಪರು ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ

ಉಂಟಾದ ಗುಣನಿಧಿ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ

ಒಂಟನಾಗಿದೆ ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ

ಇ

[ಕ್ಷಾ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಐಶ್ವರ್ಯ, ವೈಭವ ಎಲ್ಲ ಹುಸಿ ಎಂಬಧಾದ ಹಾಡು]

ಲೊಳೆಲೊಟ್ಟೆ—ಲೊಲೊಲ್ಲಿಟ್ಟೆ, ಲೊಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟೆ, ಒಳಗೆ ಏನೂ ಇರದು, ಬರಿಯು
ತೋರಿಕೆ ಎಂಬಧರ್ಮ. “ಉಂಟಿಗೆ ಹಣ್ಣ ನಾಯಿಗೆ ಲೊಲೊಲ್ಲಿಟ್ಟೆ” ಎಂಬ
ಗಾದೆಯಿದೆ

ಕ್ಷೋಣೀಶ—ಭೋಮಿಗೆ ಒಡೆಯು, ರಾಜ

ಕಂಟಕರೆಂಬೋರು—ಅಧಾರ್ಯತ್ವಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಕೊಡುವವರು ಇರುತ್ತಾರೆ
ಎಂಬುದು

ಉಂಟಾದೆ—ಅರವಿಗೆ ಬಂದೋದಗಿದ

ಭೇದ

ಅಟ್ಟ

ನಮೆ ಹೈವೆ ಚಕ್ರರೆಡೆಗ ನಮ್ಮಯೈನ್ನನೆ ನಮ್ಮ
ತೊಡಕ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಬ ತೊಯೆಚೂಕ್ಕನೆ

ಪ

ಉದಿಯಂತ್ತಿ ನಮ್ಮಯೈ ಮುಕ್ತಾರುಗಳು
ಹಾದಕೆ ಮೆಯ ಮಾಡಿ ಹಲವು ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಸಾಧಿಸಿದರ್ದಾದ ಸಲ್ಲಿಸಿಸ್ತು ದೇವನೆ
ಕಾವಣ ಮಾಡೋರೆ ಧನವೆಕೊ ಕೊಡಲೋಲ್ಲೆ

೦

ಸಾಲವ ಬೇಡಿ ಜಾಲ ರೌಳಿಯ ಮಾಡಿ
ಕಾಲವ ಕೆಳೆದೇನೀ ಲೋಕದಿಂದ
ಮೇಲೆ ತಿರುಗುವುದು ಮೆಚ್ಚಿಕ್ಕೆರೆ ಬುಧರು ನಿನ್ನ
ಕಾಲಿಗನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಬಿನೋ ದೇವ

೨

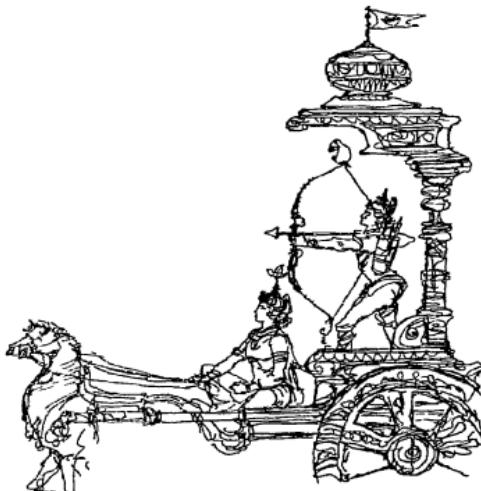
ಸನಕಾದಿ ಭಾಗವತರ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ
ಮನಕೆ ನಿನ್ನ ನಾಮಸ್ವರಣೆ
ಅನುದಿನ ತಪ್ಪದಾತನಗೆ ನಂಬಿಗೆ ಕೊಡು
ವನಜಾಕ್ಷ ಪ್ರರೆಂದರ ವಿರಲರಾಯಿ

೩

[ಇದು ಭಕ್ತವೆಖಬ್ಬನು ದೃವನ್ನೇ ನ್ನಾಯದ ಕಟ್ಟ ಹತ್ತಿಸಲು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೀರ್ತನೆ ಯೇರೆ ಭಕ್ತರನ್ನೇ ತೀರ್ಥಗಾರರಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮಬ್ಬರ ಜಗತ್ತವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿನೀಂದ ಎಂದು ಈ ಭಕ್ತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ “ನಾನು ಪಾಬಿಯೇ ಆಗಿ ದ್ವಾರು ನನ್ನ ಅಂದ ತಾತೆಯಿರ್ಲು ನಿನ್ನ ಉಳಿಗ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪ್ರಣಿದ ಸಂಪತ್ತು ಆಗಾಧವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ, ಅದನ್ನೇರೆ ಕೊಡಲೋಲ್ಲಿ ?”—ಎಂದು ಭಕ್ತ ಕೀರ್ತನ್ತಿದ್ದಾನ್ನವೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಲು ಸನಕಾದಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು ತನಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ನಾಮಸ್ವರಣೆ ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ]

ಸಾಲವಬೇಡಿ —ಲೋಕಿ ಒಡುಕಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ತುಂಬ ಸಾಲಗಾರ, ಪಾಸಿ
ಜಾಲ ರೌಳಿಯ ಮಾಡಿ—ಜಾಲ—ವಂಚನೆ, ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ರೌಳಿ—ಟಿವಳಿ, ಮೋಸೆ

కాదస్తు మాడువరే— కేట్టి అన్న ఉణ్ణువంతె
 చేంలే తిరుగువ్వదు—బాషియాగిరువ నాను స్వగ్రహితే బరువుదన్న జ్ఞానిగణు
 చేంక్కలారరు నిజ ఆదరే కొరణ్ణన్న నిన్న కాలిగే కణ్ణకొళ్ళువుద
 రింద ఎద్దువూ పరిహార
 చనజ్ఞు, తోయఁచుక్కు—కేచులనేత్తునాద విష్టు
 స్తుకుది భాగవతర నాశ్చగాంధ—సపకే, ససందన, ససత్కుజాత, నారద,
 అంబరీష, ధృతి వోదలాద బాగవతరు నిన్నన్న పంబియే: ఉదాహర
 పూదరు ఎంబుదు ప్రరాణ-ప్రసిద్ధాగిదే, ఇదు దిటచేందు నంబి
 నాను నిన్న వోరేచూక్కిద్దానే
 వంబిగే కోదు—నిన్న నామస్మరణే నన్న పునర్జీవింద జురువంతే మాడువు
 దిల్లు ఎంబి భరవసేయన్న నీనే నీడబేకు

ನಾದೂರುಮಕ್ಕಿಯೆ

ಚಾಪ್ತ

ರಾಗಿ ತಂದೀರಾ ಭಿಕ್ಕುಕೆ ರಾಗಿ ತಂದೀರಾ

ಪೆ

ಯೋಗ್ಯರಾಗಿ, ಭೋಗ್ಯರಾಗಿ, ಭಾಗ್ಯವಂತರಾಗಿ ನೀವೈ ಅ

ಅನ್ನದಾನವ ಮಾಡುವರಾಗಿ

ಅನ್ನ ಭತ್ತವನ್ನಿಟ್ಟುವರಾಗಿ

ಅನ್ನ ವಾತೆಯ ಬಿಟ್ಟುವರಾಗಿ

ಅನುದಿನ ಭಜನೆಯ ಮಾಡುವರಾಗಿ

೦

ಮೂತಾಹಿತ್ಯಗಳ ಸೇವಿಪರಾಗಿ

ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವ ಬಿಟ್ಟುವರಾಗಿ

ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲಾದವರಾಗಿ

ನೀತಿ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಶಾತರಾಗಿ

೨

ಗುರು ಕಾರುಣ್ಯವ ಪೆಡೆದವರಾಗಿ

ಗುರುವಿನ ಮರ್ಮವ ತಿಳಿದವರಾಗಿ

ಗುರುವಿನ ಪಾದವ ಸ್ತುರಿಸುವರಾಗಿ

ಪರಮ ಪೂಜ್ಯವ ಮಾಡುವರಾಗಿ

೩

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸ್ಯಾರಿಸುವರಾಗಿ

ಪಾರಿಣಾಯನ ದಾಸರಾಗಿ

ದಾನಕೆಂದು ಬಲು ಹೆದರಿ ಇಂಥ

ದೀನಪೃತ್ಯಿಯಲ್ಲಿ ಹೀನರಾಗಿ

೪

ಪಕ್ಷಿಮಾಸ ಪ್ರತೆ ಮಾಡುವರಾಗಿ

ಪಕ್ಷಿವಾಹನಗೆ ಶ್ರಿಯರಾಗಿ

ಕುಕ್ಕಿಲಿ ಕಲ್ಯಾಂಚ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿ

ಭಿಕ್ಕುಕರು ಅತಿ ತುಚ್ಛರಾಗಿ

೫

ವೇದ ಪುರಾಣವ ತಿಳಿದವರಾಗಿ

ಮೇಧಿನಿಯಾಳೆವಂಥವರಾಗಿ

ಸಾಧು ಧರ್ಮವಾಚರಿಸುವರಾಗಿ

ಓದಿ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪಂಡಿತರಾಗಿ

೬

ಆರು ಮಾರ್ಗವ ಅರಿತವರಾಗಿ
ಮೂರು ಮಾರ್ಗವ ತಿಳಿದವರಾಗಿ
ಭೂರಿ ತತ್ವವ ಬೆರಿದವರಾಗಿ
ಕೂರರ ಸಂಗವ ಬಿಟ್ಟವರಾಗಿ

೨

ಕಾಮ ಕೊರ್ಧವ ಅಳಿದವರಾಗಿ
ನೇಮು ನಿಪ್ಪಿಗಳ ಮಾಡುವರಾಗಿ
ಆ ಮಹಾಪದ್ವಿಲಿ ಸುಖಿಸುವರಾಗಿ
ಪ್ರೇಮದಿ ಕುಣಿ ಕುಣಿದಾಡುವರಾಗಿ

೩

ಸಿರಿ ರಮೇಷನ ಸದಾ ಸ್ವರಿಸುವರಾಗಿ
ಗುರುತಿಗೆ ಬಾಹೋರಂಧವರಾಗಿ
ಕರೆಕರೆ ಸಂನಾರ ನೀಗುವರಾಗಿ
ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ ಸೇವಿಪರಾಗಿ

೪

[ದಾಸರು ಉಪಾದಾನಕ್ಕೆ ಒಂದಾಗಿ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷಗೆ ಬದಲು ರಾಗಿ
ದೊರಕಿತು 'ರಾಗಿ' ಎಂಬ ಮಾತನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಅದರ ಸುಕ್ತ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಕಾಣ
ತನದ ಪದ ಇದು]

ಅನ್ಯವಾರ್ತೆಯ—ಹರಿಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಮಾತನ್ನು ಬಿಡಿ , ಬೇರೆಯವರು

ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳಿದಿರಿ

ಅನುದಿನ—ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ

ಪ್ರಾಣರಾಯನ ದಾಸರಾಗಿ—ಹನುಮಂತನ ಭಕ್ತರಾಗಿ , ಹನುಮಂತನ ಆವತಾರ

ವಾದ ಮಧ್ಯಾಸಾಯ್ರರ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಂಬಿ ನಡೆಯುವವರಾಗಿ

ದಾನಕೆಂದು —ದಾನವಾಡಿದರೆ ಧನ ಕಡವೆಯಾಗಂಪುದೆಂದು ಹೆದರಿ ದಾನಮಾಡ

ದಿರುಪುದೇ ಇಲ್ಲಿ ದಿನಪೃತ್ತಿ , ಇದರಲ್ಲಿ ಹೀನರೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟವರು ,

ಉದಾರಿಗಳು

ಕುಕ್ಕಿಲಿ ಕೆಲ್ಲಪ—ಹೊಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳೆ , ಸಿಟ್ಟು , ಅಸೂಯೆ , ಬಯಕೆ ಮೊದಲಾದವು .

ಮುಂದಿನಿಯಾಕುವಂಥರಾಗಿ—ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಡತನ ಪೂಡುವವರಾಗಿ
ಪ್ರಾಚೀನಕ ಸಾಹಿಗಳಿಗೆ ವರರಾಗದೆ ಅವನ್ನು ವಿಳಿ ನಿಂತೆವರಾಗಿ
ಆರು ಮೂರ್ಗವ—ಜಡಂಗಯೋಗ , ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದ್ವಿ ಆನನ್, ವೃಜಾಯಾವಾ,
ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ, ಧಾರಕ್, ದ್ಯಾಸ, ಸಮಾಧಿ ಇವು ಆರು ಅಂಗಗಳು
ಮಣಿಯ ಪೂರ್ವದ—ಎದಾಂತದ ಶ್ರವಾ, ಪೂರ್ವ, ನಿದಿದ್ವಾಸನ ಎಂಬ ಮನಸು
ಸಾಫ್ರೇನ್ ಹಾಯಿಗಳು
ಭಾರಿ ತತ್ತ್ವವ—ಹಿಂಡು ಕತ್ತಲ್ಲಂಬದಲೆ ಬೆಗಮತ್ತತ್ತ್ವ , ಅದಾಂತ ದೊಡ್ಡದಿಳಿ
ಧಾರುದಲ್ಲಿದೆ ಅದ್ದು ‘ಭೋರಿ’ ಅದೂ ‘ಭೂಮಾ’
ಗುರುತಿಗೆ ಬಾಹೇರಂಥರಾಗಿ—ಜೀವವು ತನ್ನ ದಿಟ್ಟಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತು
ಕೊಳ್ಳುವುದು, ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ‘ಸ್ವಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನ’ವೆಂಬ ಸಾಧನೆಯ
ಫಟ್ಟು ಇಡಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹಾಡಿಕೊಗೊ ‘ಪ್ರತ್ಯಭಿಜ್ಞಾನ ವೆಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದೆ
ಕರೆಕರೆ ಸಂಸಾರ—ಕಟಿಪಟಿಯ ಸಂಸಾರ , ದುಃಹಿ, ದುಗುಡ, ದುಮ್ಮಾನಗಳನ್ನು
ಮತ್ತೆ ಪುತ್ತೆ ಓದಿಸುವ ಸಂಸಾರ

ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಮಾರುಪ್ರದಲ್ಲಿ
ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಯಾರು ಕೊಳುವರಿಲ್ಲ ವೆ

ವಡಿ ಕಡಗವಿಟ್ಟು ಫಲವೇನಿಲ್ಲ
ಬೇದ ತಾ ಮುತ್ತಿನ ಬೆಲೆ ಏನು ಬಲ್ಲ
ಕಾಡ್ಲ್ಯಾಗಾಡ ತಾ ಅರಿಸಾಗಲಿಲ್ಲ^೧
ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ಮೂರಢ ಕಲೆಹಾಗಲಿಲ್ಲ ರ

ಮೂರಕ ತಾ ಮಾತಿನ ಸವಿ ಏನು ಬಲ್ಲ
ಲೌಕಿಕ ಬೇನೆ ಸನಾತ್ಸೇನು ಬಲ್ಲ
ಕಾರುಮಾನವ ಪ್ರಣಾತ್ ಪಾಚೇನು ಬಲ್ಲ
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ನೇನೆಯಾದವ ಮಾನವನಲ್ಲ ಉ

ಕತ್ತ್ವ ಹೂರಣಿದ ರುಚಿ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ^೨
ತೊತ್ತಿಗೆ ಪತಿವ್ರತ ಗುಣ ಬರಲೀಲ್ಲ^೩
ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ ಕಣಿಗ ಹಾಕ ಸಲ್ಲ
ಕುತ್ತಿಗೆ ಕೊಯ್ದುಗೆ ಕರುಣವೆ ಇಲ್ಲ ಇ

ಅಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಂಗ ಷಂಥೇನ ಬಲ್ಲ
ಮುಂಚ್ಚಿ ಮಾತ್ತೇಳಿದರೆ ನಾಯಾವೇನಿಲ್ಲ^೪
ಸ್ವಾಭ್ಯಾಸ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಕುರುಡೇನು ಬಲ್ಲ
ಮೊಚ್ಚಿಗಾರ ಸಕಲಾತ್ಮೇನು ಬಲ್ಲ ಉ

ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಜಾರತ್ತು ಗುಣತರವಲ್ಲ^೫
ತಣ್ಣೀರು ಬೇಸಿಗೆ ಗುಣ ತೊರಲೀಲ್ಲ^೬
ಫುನ್ನ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ ಭಕ್ತುರೆ^೭
ಅನ್ನಾಯಾವರಿಯಾದ ಭವ ನೀಗುವಿರಲ್ಲ ಈ

[ಇತ್ಯಾತ್ಮಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿ ಒಂದಿ ತರುಗುವ ಹರಿಡಾಸರು ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಭಾವಯಲ್ಲಿ ಹೊಳುತ್ತೇ ಬಂದರು ಅದರೆ ಲೋಕ ಪ್ರಸ್ತಾಪಣೆಯಲ್ಲೇ ಮುಖ್ಯಾಗಿ ಜನ ಅಪ್ರಾಗಿಗೆ ಕಿರಿಗೆಟೆನ್ನು ಅವನ್ನು ಅದರಿಷಿದ್ದುದು ಸಹಜವೇ ಇದ ರಿಂದ ಸ್ಥಳ್ಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಧಪಟ್ಟ ದಾಸರು ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಂಡ ಬಗೆ ಈ ಹಾಡಿಸಲ್ಪದೆ]

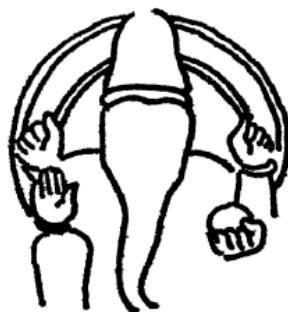
ಸಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ — ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬಾದು ಪಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡ-ಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮಾನಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ — ದಾಸರು ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದೆ ಇದ್ದರೂ ಜನ ಏಕೆಂದು ಕೇಳಿರು, ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರ ಅದರ ಅಪ್ಪೆ !

ಲೋಕಚೆನೆನೆ — ಲೋಕದ ಜನರ ನಿತ್ಯ ಬದುಕಿನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದಾನು ?

ಕಾಕುಮಾನವ — ಕೆಟ್ಟಿದೆನುಷ್ಠಾ

ಮುಚ್ಚಿ ಮಾತ್ತೆ ಇದರೆ — ನಾಲ್ಕು ಜನರೆ ಎದುರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಪೂರ್ವೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದು, ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿದುದು ಸಾಕ್ಷಿಯಿಲ್ಲದೆ ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗುತ್ತದೆ ಮೊಚ್ಚಿಗಾರ — ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕೊಳ್ಳುವ ಕೆರಗಳನ್ನು ಪೂಡುವ ವೃತ್ತಿ ಹಿಡಿದವನಿಗೆ ಒಣಗಿದ ಚೆಮಂಗಳ ಬಳಕೆಯಿದೆಯಷ್ಟೇ ಅವನಿಗೆ ಬೆಲೆಬಾಳುದ ರೇಷ್ಟೆ ಶಾಲು ಗಳ ಗುಣವೇನು ತಿಳಿಯುವುದು ?

ಅನ್ಯಾಯವರಿಯಾದೆ — ಇದು ಸಾಧನಾಶರೀರವೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುದೆ ಸಂಸಾರ ದಲ್ಲೀ ಮುಳುಗಿರುವುದು ತರವಲ್ಲ, ಬಾಕ್ಕಿಯನ್ನು ವ್ಯಧವಾಗಿ ಕಳೆದೆಂತು ಗುತ್ತುದೆ

ನಾದನಾಮಕ್ಕೆಯೇ

ಅಟ್ಟ

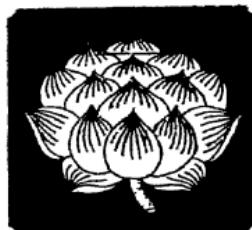
ಉಂಟಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು ನಾವು, ನಿಮ್ಮ
ಆಟ ಪಾಟವ ಬೀಣ್ಮೈ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಮ್ಮೆ ಪು

ಕತ್ತಲಿಟ್ಟಾವಮ್ಮೆ ಕೆಳ್ಳಾ ಬಾಯಿ
ಬತ್ತಿ ಬರುತ್ತಲೆದೆ ಕೈಕಾಲು ರುಧಮ್ಮೆ
ಹೊತ್ತು ಹೋಗಿಸಬೇಡವಮ್ಮೆ
ಒಂದು ತುತ್ತಾದರು ಇತ್ತಾ ಸಲಹಾ ನಮ್ಮೆಮ್ಮೆ ೧

ಒಡಲೊಳಗೆ ಉಸಿರಿಲ್ಲ ಒಂದು
ಕ್ಷೇಣವಾದರೆ ಜೀವ ನಿಲ್ಲಾವುದಿಲ್ಲ¹
ಮಂಡಿದರೆ ದೋಪ ತಟ್ಟಾವುದು ಒಂದು
ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯಾದಲೆ ಕೇತ್ತಿ ಬಾಹೋದು ೨

ಹೊನ್ನಾರಾಶಿಯು ತಂದು ಸುರಿಯೆ ಕೋಟಿ
ಕನ್ನಿ ಕೆಯರ ತಂದು ಧಾರೆಯನೆರಿಯೆ
ಅನ್ನದಾನಕ್ಕಿನ್ನ ಸರಿಯೆ ಪು,
ಸನ್ನ ಪುರಂದರವಿರ್ತಲ ಧೋರೆಯೆ ೩

[ಅನ್ನದಾನದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನ ಹೋಗಳುವ ಪದ ಇದು]

ಪ್ರಾವಿ-

ಅಟ್ಟ

ಇಕ್ಕಲಾರೆ ಕೈ ಎಂಜಲು, ಒಕ್ಕ	ವ
ಮಂಕ್ಕಳು ಅಳುತ್ತಾರೆ ಹೋಗೋ ದಾಸಯ್ಯ	ಅ
ಮನಡಕೆ ತೊಳೆಯತೇನೆ ಮನೆಯ ಸುರಿಸುತ್ತೇನೆ ಹುಡುಗರ್ಬೊಂಬ್ಬರ ಕಾಣೆ ಹೋಗೋ ದಾಸಯ್ಯ ತೊಡೆಯಮೇಲಿನ ಕೂಸು ವೊಲೆಯಸುಜ್ಞಾ ತಲಿದೆ ಹುಡುಗಾಟ ಮಾಡದೆ ಹೋಗೋ ದಾಸಯ್ಯ	ಇ
ಅಂಪ್ಪದಮೇಲಿನ ಅಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಹೊಟ್ಟಿ ನೋರುತ್ತಲಿದೆ ಹೋಗೋ ದಾಸಯ್ಯ ಮುಟ್ಟುಗಿ ಇದ್ದೇ ಏನೆ ಮನೆಯೊಳಗಾರಿಲ್ಲ ನಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡದೆ ಹೋಗೋ ದಾಸಯ್ಯ	ಉ
ವಿಂಸದ ಕಾಸಿಗೆ ದವಸವ ನಾ ತಂದೆ ಕೂಸಿಗೆ ಸಾಲದು ಹೋಗೋ ದಾಸಯ್ಯ ಅನೆಕಾರ ನೀನು ದೋಷಕಾರಿ ನಾನು ತೇಷಾಚಲ ವಾಸ ಪ್ರರೂಪದರವಿರಲ	ಒ

[ಉಪಾದಾನಕ್ಕೆ ಒಂದೆ ದಾಸರಿಗೆ ವಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಭಿನ್ನ ದೊರೆಯುವುದೆಂಬ
ನೆಚ್ಚಿಗೆಯಿಲ್ಲ ಕೆಂಡಲು ಮನಸ್ಸಿಗ್ಗಿಲ್ಲದವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದಾಸರು ಇದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆಡಿದ್ದಾರೆ]

ವಿಂಸ—‘ಹಣ’ವೆಂಬ ನಾಣ್ಯದ ಹದಿನಾಲ್ಕುನೇ ಒಂದು ಭಾಗ
ಕಾಸು—ಸೆಣ್ಣಿನಾಣ್ಣಿ.

ಅನೆಕಾರ ನೀನು ದೋಷಕಾರಿ ನಾನು—ಹಲವರ ಮನೆಯಿಂದ ಉಪಾದಾನವನ್ನು
ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆ ನಿನಗೆ ; ಬೇಡುತ್ತ ಬಂದವರಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡದೆ
ಹೊರಡುಡುವ ದೋಷ ನನಗೆ ಅನೆಗಾರನೆಂದರೆ ದುರಾತೆಯ ಮನುಷ್ಯ

ಅಲ್ಲಿದೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ, ಇಲ್ಲಿ ಬಂದೆ ಇದು ಸುಮ್ಮನೆ ಪ

ಕದ ಬಾಗಿಲಿರಿಸಿಹ ಕಕ್ಷಾಮನೆ, ಇದು
ಮುದದಿಂದಲೋಪಾಯಿದೊ ಸುಳ್ಳಾಮನೆ
ಇದಿರಾಗಿ ವೈಕುಂಠ ಪಾಸ ಮಾಡುವಂಥ
ಪದುವಾಖಬನ ದಿವ್ಯ ಬದುಕು ಮನೆ

೦

ಮಾಳಿಗ ಮನೆಯೆಂದು ನೆಚ್ಚು ಕೆಡಲಾಬೇಡ
ಕೇಳಿಯ್ಯ ಹರಿಕದೆ ಶ್ರವಣಿಗಳೆ
ನಾಳೆ ಯಮದೂತರು ಬಂದೆಳಿದೊಯ್ಯಾಗ
ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆ ಸಂಗಡ ಬಾರದಯ್ಯ

೧

ಮಂಡದಿ ಮಕ್ಕಳೆಂಬ ಹೆಂಬಲ ನಿನಗೇಕೊ
ಕಡುಗೊಬ್ಬಿತನದಲಿ ನಡೆಯಾದಿರು
ಒಡೆಯು ಶ್ರೀ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ ಚರಣವ
ದೃಢ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನೀ ಭುಜಿಸಿಕೊ ಮನುಜ

೨

[ಶ್ಲೋಷಾರ್ಥವಿರುವ ಬಂದು ಹಾಡು]

ಅಲ್ಲಿದೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ—ಜೀವನಿಗೆ ನೆಲೆಯೆಂದರೆ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ, ಮುಕ್ತಾಗಿ ಹರಿಸನ್ನಿಧಿ
ಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇ, ಅದು ಸ್ವಸ್ವರೂಪಷಿಫ ತಿ ‘ಮನೆ’ಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮದಿಯ
ತಾಳ

ಇಲ್ಲಿ ಬಂದೆ—ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತೊಳೆಲುತ್ತಿರುವುದು, ಜೀವನಿಗೆ ಬಂಧನ್ಯಾತಿಯಿರು
ವುದು

ಸುಮ್ಮನೆ—ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆ, ‘ಲೋಕವತ್ತು ಲೀಲಾ ಕೈವಲ್ಯಂ’ ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರ
ವಚನದ ಭಾಯೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ

ಕದಬಾಗಿಲಿರಿಸಿಹ—ಒಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲುಗಳಿರುವ ಈ ದೇಹವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಮನೆಯೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ ('ನವದ್ವಾರೇ ಪ್ರೇರೇ ದೇಹಿ') ಅದರೆ ಇದು 'ಕಳ್ಳುಮನ್', ಮನೆಯೆಂದು ತೋರಿದರೂ ಅಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮುದಿಯಿಲ್ಲ, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವ ಇರುವ ಭರವಸೆಯಿಲ್ಲ.

ಮುದರಿಂದಲೋಲ್ಪಾಡೊ—ವಿಷಯಸುವಿಗಳೇ ಸುವಿಗಳು ಎಂದು ಸಂಖೀಪ್ತಾರಂಜಿಕ ಭೋಗದಲ್ಲೇ ತೋಡಿಸುವ ಮನೆ, 'ಸುಳ್ಳಮನೆ'ಯೆಂದರೆ ಮಾಯೆಯ ಜಾಲ ಇದಿರಾಗಿ—ಅದರೆ ದೇಹದ ದಹರಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮನೆ, ಬಿಂಬ-ಪ್ರತಿಬಿಂಬರಾದ ಈಶ್ವರ-ಜೀವರು ಒಂದೇ ಕೂಡಿರುವುದೇ 'ದಿವ್ಯಬದುಕು'

ಇಲ್ಲ

ಅಷ್ಟ	ಅಷ್ಟ
ರಾಮು ರಾಮುನ್ನಿರೂ ನರಜನ್ನು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ರಾಮು ರಾಮು	ಪ
ಇಂಥ ಕೊಮಲಾಂಗನೆ ನಾಮು ಆ ವೇಳಿಗೊಡಗದು ರಾಮು ರಾಮು	ಅ
ಆರಿಗೆ ಆರಿಲ್ಲ ತನಗೆ ತಾನಲ್ಲದೆ ರಾಮು ರಾಮು ತನ್ನ ನಾರಿಯು ವೀದಲಾದವರು ಸರಿ ಬಾರೆರು ರಾಮು ರಾಮು	ಎ
ಓರಂತೆ ಸಾಕಿದ ಸುತರು ತನ್ನವರಲ್ಲ ರಾಮು ರಾಮು ಧಾರುಣೆ ಪಶು ಧಾನ್ಯ ಧನವು ಹಿಂದುಇವುವೇ ರಾಮು ರಾಮು	ಉ
ಕೆಟ್ಟ ಸಂಸಾರದಿ ಎಷ್ಟುಕ್ಕು ಸುಖವಿಲ್ಲ ರಾಮು ರಾಮು ಸೃಷ್ಟಿಯೋ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ ಮರೆಯದೆ ರಾಮು ರಾಮು	ಇ

ಆರಿಗೆ ಆರಿಲ್ಲ — ‘ಉದ್ದರೇದಾತ್ಮನಾತ್ಮನಂ’ ಎಂಬ ಸ್ತುತಿವಾಕ್ಯದ ಭಾಯೆ
ಓರಂತೆ ಸಾಕಿದ — ‘ಓರ್ ಅಂತೆ’, ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನೆಂಬಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ
ಧಾರುಣೆ—ಭೋಮಿ

ಕಾಂಪೋಡಿ

ರಘುಜ್ಞ

ಎಂತು ನೇನೇದಿದರು ಒಂತೆ ಈ ಒಡಲು

ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿಹರ ನಾನೆಲ್ಲು ಕಾಣಿ

೨

ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಶಿರಹೋಗಿ ಬಾಡಿ ಬಳೆಲುವ ಚಿಂತೆ

ಮುಸ್ತ್ರಿ ಮಾರುತಿಗೆ ಕೆಪಿಯಾದ ಚಿಂತೆ

ಮನ್ಯಧಾಗೆ ತನು ಸುಟ್ಟು ಒಂದಿಯಾಗಿಹ ಚಿಂತೆ

ಕಣ್ಣ ಮಾರುಳ್ಳಪೆಗೆ ತಿರಿದುಂಬ ಚಿಂತೆ

೩

ಕಾಮಾಧೇನುವಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರೆಂಬ ಚಿಂತೆ

ಕಾಮಿನಿಯರಿಗೆ ಒಡವೆ ವಸ್ತ್ರದ ಚಿಂತೆ

ಸೀಮೆಯಾಳುವ ಧೋರಿಗೆ ಪರ ಧೋರಿಗೆಳ ಚಿಂತೆ

ಪಾಮರನಿಗೆ ಬರಹ ಬಾರದಿಹ ಚಿಂತೆ

೪

ಧರ್ಮಾತ್ಮರೇಖಿರಿಗೆ ದೀನಜನರಾ ಚಿಂತೆ

ಕರ್ಮಾತ್ಮರೇಖಿರಿಗೆ ಕೆಡುವ ಚಿಂತೆ

ಮಮ್ರ ಬೆಳೆಸುವರಿಗೆ ವೈರಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಚಿಂತೆ

ಬರ್ಮಣಿಗೆ ಸತತ ಮೃಷಾಣ್ಣದ ಚಿಂತೆ

೫

ಭಕ್ತರಿಗೆ ಗುರುವಿನೋಳು ಮುಕ್ತಿ ಬೇಡುವ ಚಿಂತೆ

ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ ದೋರೆವ ಚಿಂತೆ

ಯುಕ್ತಿ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ವಿವೇಕವಾಡುವ ಚಿಂತೆ

ವಿರಕ್ತನಾದವರಿಗೆ ಕಾಮವ ಸುಡುವ ಚಿಂತೆ

೬

ಕ್ಷುದ್ರ ರಕ್ತಸರಿಗೆಲ್ಲರನು ಕೊಲ್ಲುವ ಚಿಂತೆ

ನಿದ್ರೆ ಬಾರದವರಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಚಿಂತೆ

ಕದ್ದಿ ತರಲ್ಪೊಽದವರಿಗೆ ಕೋಳಿ ಕಾಗುವ ಚಿಂತೆ

ಮುದ್ದು ಪ್ರರಂದರ ವಿರುಲನ ನೆನೆಯೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆ

೭

[ಪುರಾಣಸಂಭಾಗಗಳನ್ನು ನೈತಿಕೀವನದ ಸಂಭಾಗಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅಂಕರಾದ ಮಹಾರಾಜಿಗೆ ಚಂತೆ ತಪ್ಪಿದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕಾಡು]

ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ — ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಮೊದಲು ಏದು ಮೋಗಳಿದ್ದುವೆಂದೂ, ತಿವನು ಅಸೂಯೆ ಯಿಂದ ಅವನುದೂದು ಮೋಗವನ್ನು ಬೆಷ್ಟಿ ಕಿಟ್ಟಿಸೆಂದೂ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಾದ ದೂರಕ್ಕೆ ಘಲವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕ್ರಾಲವು ತಿವನ ಕೈಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿ ತೆಂದೂ, ಅದರ ಬಾಧ್ಯತೆನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಿವನು ಅಂಡಲೆದು ಕಡೆಗೆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಕ್ರಾಲವೇಳಬೇಕನು ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೂಡಲು ಕ್ರಾಲವು ಅವನ ಕೈಬಿಟ್ಟಿತೆಂದೂ ಪುರಾಣದ ಕಥೆ ಮುನ್ನ ಮಾರುತಿಗೆ — ಅಂಜನಾದೇವಿಯ ಮಾನವಾಗಿ ಸುಂದರನಾಗಿದ್ದ ಮಾರುತಿಯು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಹೊಗಿ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದು ಮುಖವು ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣಿಕ್ಕು ತಿರಿಗಿ ದವಡೆಗಳು ಉಬ್ಬಿ ಕೆಮಿಮುಖಿವಾಯಿತೆಂದು ಪುರಾಣದ ನಿರೂಪಕೆ ಮನ್ನಧಾರಿಗೆ — ತಿವನ ತಪಸ್ಸನನ್ನು ಕಡಿಸಲು ಇಂದ್ರನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಹೊದ ಮನ್ನಧನು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ತಿವನ ಹಕ್ಕೆಗಳ್ಲಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾದ ಕಥೆ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು, ಕಾಳಿದಾಸನ ‘ಕುಮಾರ ಸಂಭವ’ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದರ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ

ಕಣ್ಣಿನ ಮೂರುಳ್ಳವರಿಗೆ — ತಿವನಿಗೆ ದಿಗಂಬರನಾಗಿ, ನಿಷ್ಪಂಚನನಾಗಿ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ಮಾಡುವ ಸ್ತ್ರಿತಿ ಒದಿದುದೂ ಪುರಾಣದ ಕಥೆಯೇ ದಣ್ಣಿಂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ‘ಭಿಕ್ಷಾಂಡರ್ ಕೋವಿಲ್’ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇದು ಬಂದಿದೆ ತಿವನ ಲೀಲಾಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ‘ಭಿಕ್ಷಾಟನ ಮೂರ್ತಿ’ ಎಂಬುದೂ ಇಂದು

ಕಾಮಧೇನುವಿಗೆ — ಕಾಶ್ಯಪ-ಸೂರಭಿಯರ ಮಗಳಾದ, ದೇವಲೋಕದ ಹಸುವಾದ ಕಾಮಧೇನುವನ್ನು ದೃತ್ಯಾದಾನವರು ದೇವಲೋಕವನ್ನು ದಾಳಿಮಾಡಿ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕೊಡೊಯಿಸ್ತು ದ್ವಿರೆಂದು ಕಾಳಿಕಾಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ

ಪಾಮರ . . . ಮೂರುಳ್ಳ

ಧರ್ಮಾತ್ಮರೇಲ್ಲರಿಗೆ — ದಾನ ಮಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಬಡವರೆದ್ದೀ ಗೀತು

ಕರ್ಮಾತ್ಮರೇಲ್ಲರಿಗೆ — ಕರ್ಮವು ಬಲವಾದರೆ ದಾರಿಗಾಣದೆ ಕೆಟ್ಟಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡ ಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬರುತ್ತೆದೆ

ಮರ್ಮ ಬೆಳ್ಳಸುವರಿಗೆ — ಕುತಂತ್ರವನ್ನೇ ಹಿಡಿದಿರುವ ರಾಜಕಾರಣಗಳಿಗೆ

ಬರ್ಮಣಾರಿಗೆ — ಬಾರಹ್ಮಣಾರಿಗೆ

ಕದ್ಮ ತರಲೊಂದುದವರಿಗೆ — ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಬೆಳಗಾದೀತೆಂಬ ಅಂಚಿಕೆ

ಸರ್ವೇಜಾ

ಉದಿ

ಡೆಲಾಕು ಬಾಳಿದ ನಾಯಕರೆ ನೀವೇನೊಂಟ ಮಾಡಿದಿರಿ ಪ್ರ

ಕೆಣಕ ಕುಮೀನ್ನೀ ಅಶ್ವಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಹಣಿಕೆ ಇಡೆಕಿ ಸೋಂಡುವಿರಿ
ಕೆಣಕ ಕುಟ್ಟೆನ್ನೀ ಒನಕೆಲಿ ಬಡಿದರೆ
ಕುಂಯಿ ಕುಂಯಿ ರಾಗವ ಹಾಡುವಿರಿ

೦

ಹುಗ್ಗಿ ಮಾಡೋ ಅಶ್ವಿಗೆ ಹೋಗಿ
ತಗ್ಗಿ ಒಗ್ಗಿ ಸೋಂಡುವಿರಿ
ಹುಗ್ಗಿ ಮಾಡೋ ಸೋಟೆ ಬಡಿದರೆ
ಕುಂಯಿ ಕುಂಯಿ ರಾಗವ ಮಾಡುವಿರಿ

೨

ಹಿರೇ ಬೀರಿಯಲಿ ಓಡುವಿರಿ
ಕರೇ ಬೂದಿಯಲಿ ಹೋರಳುವಿರಿ
ಪ್ರರಂದರೆವಿರ್ತಲರಾಯನ ಈ ಪರಿ
ಪುರೇತು ಸದಾ ನೀವ್ ಜರಿಸುವಿರಿ

[ನಿತ್ಯಯಾತ್ರೆಯ ಒಂದು ಸಂಭಾರದಲ್ಲಿ ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುವ ಬೀದಿ ನಾಯಿ ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಪದ ಹೋರಿಯ್ತೆಲು ತೋರುತ್ತದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಈ ನಾಯಿಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಾಧ್ಯತ್ವ ಅವರಿಗೆ ಇಟಕ್ಕನೇ ತೋರಿಕೊಂಡಿತು ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಮಾರ್ಕವಾಗಿ 'ನಾಯಕರೆ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ ಅಥ ಕಾರಯನ್ನು ಮೇರಿಸುತ್ತೆ, ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವ ನಾಯಕರೂ ದಿಟವಾಗಿ ನಾಯಿಗಳೇ ಎಂದು ದಾಸರ ಆರೆಯ]

ಕೆಣಕ ಕುಟ್ಟೋ —ಕೆಣಕ (ಕೆಣಕ) ಎಂದರೆ ಹಿಟ್ಟು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗೋಧಿಯಂ ಹಿಟ್ಟು

ಹಣಿಕಿ—ಕಳ್ಳೆತನದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದು

ಹಿರೇಬೀದಿ—ದೇಶದ್ದ ಹಾದಿ, ರಾಜಮಾರ್ಗ

ಭ್ರಮಿ

ಅಟ್ಟ

ಕಾಯುಲಾರೆನು ಕೃಷ್ಣ ಕಂಡವರ ಬಾಗಿಲನು
ನಾಯಿ ಶನಿಗಳೆಂತ ಪರರ ಹೀಡಿಸುತ್ತ

ವ

ಅ

ಉದಯುಕಾಲದಲೇದ್ದು ಸಂದಾತ್ವಿಧಿಯ ಬಿಟ್ಟು
ವದುಮನಾಬನ ವಾದಸ್ಯರಕೆ ವೊದಲಿಲ್ಲದೆ
ಮುದದಿ ನಿನ್ನಚಿರಸದೆ ನರರ ಸದನವ ಮೈಕ್ಕು
ಒದಗಿ ಸೇವೆಯ ವಾಡಿ ಅವರ ಬಾಗಿಲನು

ಇ

ಕಲ್ಲು ಕರಗಿಸಬಹುದು ಹಂರಿಗಡಲೇಯೋಳು ಆದರ
ತೈಲವನು ತೆಗದಾದರುಣ್ಣಲುಬಹುದು
ಒಲ್ಲದವರ ಮನಸ್ಸು ಮೆಚ್ಚಿ ಸಲರಿಯೆನ್ನೇ
ಹಲ್ಲು ಕೆರಿಯುತ್ತ ಹಂಬಲಿಸಿ ಬಾಯೆಬಿಡುತ್ತ

೨

ಇಂತು ನಾನಾ ಚಿಂತೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ನೆನೆಯುದೆ
ಭಾರಂತಿರ್ಯೆಂತೆಂಬ ಹೆಚ್ಚಿ ಲೆಯೋಳು ಸಿಲುಕೆ
ಅಂತ್ಯವ ನಾ ಕಾಣೆ ಆದರಿಸುವರಿಲ್ಲ
ಚಿಂತೆಯ ಬಿಡಿಸಯ್ಯ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ

೩

[ಹರಿದಾಸರೂ ಲೋಕ ಜನರಂತೆ ಅವರಿಪರಮ್ಮ ಆಶ್ರಯಿಸುವುದು ತಪ್ಪಲೀಲ್ಲವೆಂದು
ದಾಸರ ಕೊರಗು ನಿತ್ಯಯಾತ್ರೆಯೂ ಕಂಡುಕರಡವರ ಮನೆಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವುದೇ
ತಾವು ಉಪಾಧಾನಕ್ಕೆ ಮೋಗಿ ಹರಿಕ್ರಿಂತನೆಯೆಂದು ಹಾಡಿದರೂ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಬೇಸರ
ಬರಬಹುದೆಂದು ಅವರ ಅಂಜಕೆ ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆಗಕ್ಕೆ ಹರಿದಾಸರಿಗೂ
ಚಿಂತೆಯೇ]

ಹಲ್ಲು ಕರಗಿಸಬಹುದು —ದಾಸರು ಹರಿಕ್ರಿಂತನೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಲೋಕ
ಜನರ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಪರ್ವನೆಯಾಗಲಾರದು ವಿಷಯಾಸಕ್ತರಾದವರಿಗೆ ಹರಿ

ಒಜೆಯು ಸ್ತುರಸ್ಯ ತಿಳಿಯೆವ್ವದಿಲ್ಲ ಅವರದ್ದು ‘ಬಳ್ಳದ ಮನಸ್ಸು’ ಅದನ್ನು
ಮೇಲ್ಕೆಂಪು ಮುಖದು ಉಲ್ಲಾಕೆಂಪು

ಅಂತ್ಯವ ನಾ ಕಾಣೋ—ಈ ಪರಾಶ್ರಯದ ಬದುಕು ಎಂದಿಗೆ ಮುಗಿದೀಳೋ ಕಾಣೋ
ಅದರಿಸುವವರಿಲ್ಲ—ನನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಅದರದಿಂದ ಧೈಯರು
ಕೊಡುವ ಜನರು ಕಾಣುವ್ವದಿಲ್ಲ

ಘೋಷಿಸಿರಾಳಿ

ಹಂಪಿ

ಕಾಲ ಕೆಳೆದನಲ್ಲಾ ಜಾಣಿನ ಬರಲೀಲ್ಲವಲ್ಲಾ
ಕಾಲನವರು ಕರೆಯಬಂದರೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ ಸೊಲ್ಲಾ

ಬೇ

ಅ

ಬಾಲತನದಿ ಜನಿಸಿ ತಾಯಿ ಮೊಲೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಿಸಿ
ಹಾಲು ಬೆಣ್ಣೆ ಸವಿದುಂಡು ಹಸುಕೂಸು ಎಂದನಿಸಿ

ಇ

ಬೆಂಡು ಬುಗುರಿಯಾಡಿ ಚೆಲುವ ಉಟುವ ಬೇಡಿ
ಹಿಂಡು ಗೋವಳರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಮನಸು ಮಾಡಿ

ಉ

ಪಾರಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಸೊಳ್ಳು
ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಸರೆಸವಾಡಿ ದುರುಳ ಬುದ್ದಿಯ ಪಾಡಿ

ಇ

ಮಂಕ್ಕಳಾಧಿನದಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆನೋ ದಿಕ್ಕು ಕಾಣದೆ ಕೊನೆಗೆ
ಕಕ್ಕುಲಾತಿ ಎಂಬೋ ಬುದ್ದಿ ತೋರಿತೆನ್ನ ಮನಕೆ

ಉ

ರಾಮಪೂಚೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ದಳೆಯಲಿಲ್ಲ ಕೈಯಿ
ಮುನ್ನ ಸಾಫ್ತ್ವಿ ಪುರಂದರೆವಿರಲನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣು ಇ

[ಇಪ್ಪು ಕಾಲ ಪ್ರಧಾವಾಗಿ ಕೆಳೆಯಿತೆಂದು ದಾಸರು ಇಲ್ಲ ಪರಿಶಾಪಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು
ತ್ವರೆ ವೇರಾಗ್ಗು ಒದಗಿದುದು ಅವರೆ ನಡುವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬದುಕಿದ್ದು
ಏನೂ ಉಪಯೋಗಪಾಗಲಿಲ್ಲಬೆಂದು ಅವರೆ ಕೊರಗು]

ಕಾಲ ಕೆಳೆದನಲ್ಲಾ —ಪಾರಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೆ ತೊಡಗಿರುತ್ತ ಕರ್ಮ ಕಟ್ಟಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದಾಯಿತು, ಮುಕ್ಕಿಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಜಾಣನದ ಕಡೆ ನನ್ನ ಗಮನ
ಹರಿಯಲಿಲ್ಲ

ಕಾಲನವರು—ಯಮಮಾತರು

ಕಕ್ಕುಲಾತಿ—ಕಕ್ಕುಲತೆ, ಶ್ರೀತಿ, ವಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ಬದಗುವ ವಿಶ್ವಾಸ

ಹರಿಯೆನ್ನು, ಹರಿಯೆನ್ನು, ಹರಿಯೆನ್ನು ಪಾರಣೆ ಪ
ಹರಿಯೆನ್ನು ದಿದ್ದರೆ ನರಹರಿಯಾಗೆ ಅ

ಡೆಡಿರು ಮಂಕ್ಕಳು ಹೇರವರು ಪ್ರಾಣೆ
ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಒಬ್ಬರ ಕಾಣೆ ರ

ದಾನವಿಲ್ಲದೆ ಚ್ಯಾದ್ಯ ಗಳಿಸಿದೆ ಪಾರಣೆ
ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವಾಗ ಕಾಣೆ ದುಗ್ಗಾಣೆ

ನೀರಮೇಲಿನ ಗುಳ್ಳೆ ಸಂಸಾರ ಪಾರಣೆ
ಬುರಂದರವ್ಯಾಲ ಸಾರಿದ ಪ್ರಾಣೆ

ಜೀವಕ್ರಿ

ಅಟ್ಟ

ಯಾರಿಗೆ ಯಾರುಂಟು ಎರವಿನ ಸಂಸಾರ
ನೀರಮೇಲಣ ಗುಳ್ಳೆ ನಿಜವಲ್ಲ ಹರಿಯೇ

ಪ್ರ

ಬಾಯಾರಿತು ಎಂದು ಬಾವಿನೀರಿಗ ಪೋದೆ
ಬಾವಿಲಿ ಜಲ ಬತ್ತಿ ಬರಿದಾಯ್ತು ಹರಿಯೇ

ಒ

ಬಿಸಿಲು ಗಾಳಿಗಾಗಿ ಹೆರಡ ನೆರಳಿಗ ಪೋದೆ
ಹುರ ಬಗ್ಗಿ ಶಿರದ ವೇಲೊರಿಗೊ ಹರಿಯೇ

೨

ಅಡವಿಯೋಕ್ಕಳನೇವಾಡಿ ಗಿಡಕೆ ತೊಟ್ಟಿಲು ಕಟ್ಟಿ
ತೊಟ್ಟಿಲಿನ ಶಿಶು ಮಾಯುವಾಯಿತು ಜರಿಯೇ

೩

ತಂದೆ ಶ್ರೀ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ ನಾರಾಯಣ
ನಾ ಸಾರ್ಯೋ ಹೋತ್ತಿಗೆ ನೀ ಕಾಯೋ ಹರಿಯೇ

೪

[ಹರಿದಾಸರ ವೈರಾಗ್ಯ ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ಸ್ಥಿರ
ವಲ್ಲ, ಜೀವರ ಸ್ವರೂಪೇದ್ವಾರಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಾರದು ಸಂಸಾರದ
ಸುಖಗಳನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಒದಗುವ ಬವಣಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ]

ಯಾರಿಗೆ ಯಾರುಂಟು—‘ಖಚಾನುಭಂಧರೂಪೇಣ ಪತಿಪತ್ತಿಸುತ್ತಾಲಯಾಃ’
ಎನ್ನುವ ಮಾತಿನ ಭಾಯೆ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಘೆಲವಾಗಿ ಈ ಜನ್ಮದ
ನೆಂಟು, ಕುಟುಂಬ, ಕರ್ಮ ತೀರಿತಂದರೆ ನೆಂಟೂ ಹರಿಯುತ್ತದೆ, ಕುಟುಂಬ
ಬಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ‘ಎರವಿನ ಸಂಸಾರ’, ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು
ಲಂಟಾದೆದ್ದು

ಗೂಡು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲಾ ಗೂಡಿನ
ಜೂಡು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ

ಪ

ಜೋಡು ಹೆಡಿರು ಓಡಿಹೋದರು
ಗೂಡೆ ಬಿದ್ದು ಬಯಲಾಯಿತಲ್ಲಾ

ಅ

ಎಚ್ಚರಗೂಳಲಿಲ್ಲಾ, ಮಂದದಲೆ ಹುಚ್ಚನಾದೆನಲ್ಲಾ
ಕಿಟ್ಟಿನಲೆ ಚೆಲ್ಲಿದಚ್ಚು ಬಿದ್ದು ತಾ
ಹುಚ್ಚಿದ್ದೋದುತಾಯಿತಲ್ಲಾ

ಂ

ವುಪ್ಪ ಬಂಡಿತಲ್ಲಾ, ಪಾಯಸ ತುಪ್ಪಾನುಣಲಿಲ್ಲಾ
ತುಪ್ಪೆದ ಬಿಂದಿಗೆ ತಿಪ್ಪೆಯ ಮೇಲ
ಧೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದು ಠಾಯಿತಲ್ಲಾ

ಅ

ಯೋಗವಣಿಯತಲ್ಲಾ, ಮುಂದೆಣ
ಘೋಗ ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ
ನಾಗಶಯನ ಶ್ರೀ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ
ನೀಗಿ ಮರೆದು ಮನ ಬರಡಾಯಿತಲ್ಲಾ

ಇ

[ಪೂರ್ವಾಂಶಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ನಂಬಿಕೆಂದಿರುವ ಜನರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲಿಂದ
ಹೆಳರಚಿರುವ ಹಾಡು ಇದು]

ಗೂಡು—ನಮ್ಮದಿಯ ನೆಲೆ ‘ಯತ್ರ ವಿಶ್ವಂ ಭವತ್ತ್ಯೇಕನೀಡಂ’ ಎನ್ನುವ ಶ್ರುತಿ
ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಯೇ ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ನೆಲ (ಹಗಲೆಲ್ಲ ಹಾರಾಡುವ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ
ಸಂಜಿಯ ಏಳಿ ನೆಲಯಾಗುವ ಗೂಡಿನಂತೆ) ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯಿಂದೆ ಇದನ್ನೇ
ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಗೂಡಿನ ಜಾಡು—ಭಾಗವಂತನ ಹಿರಿಮಾಯ ಅರಿವು (ಮಾಹಾತ್ಮಜಾನ)

ಜೊಂಡು ಜೆಂಡಿರು—ವಾಪ—ಪ್ರಣ್ಯಗಳೆಂಬ ಸಂಗಾತಿಗಳು

ಗೋಡೆ—ಅವರೇ, ಮಾಯೆ, ಸ್ವರೂಪಚ್ಛಾನವನ್ನು ಮರೆಮಾಡುವಂಥದು
ಪಾಯಸ—‘ರಾಮನಾಮವೆಂಬ ಪಾಯಸ’

ತುಪ್ಪ—ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರದಿಂದ ಒದಗಿಬಂದ ವಿವೇಕ

ತಿಪ್ಪ—ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಕಸದ ರಾತ್ರಿ

ಯೋಗ—ಸಾಧನಶರೀರವೆಂಬ ಅನುಕೂಲ, ಮಾನವ ಜನ್ಮ ಬಂದದ್ದು ಏಕೆಂಬ
ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಸದವಕಾಶವನ್ನು ಕೆಳೆದುಹೊಂಡೆ, ಮುಕ್ತಿಗೆ ನೇರಬಾಗುವ ಜ್ಞಾನ
ವನ್ನು ಪಡೆದುಹೊಳ್ಳಲ್ಪದ್ದಿಲ್ಲ

ಮುಂದಿಂಥಾಗಿ ಭೋಗ—ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮ ಯಾವುದೋ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒದಗುವ ಕವ್ಯ—
ಕಾವ್ಯಣ್ಯಗಳೇನೋ, ಅನುಕೂಲಗಳೇನೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ಕದವ ಮುಚ್ಚಿದ್ದರೆನ್ನೀ ಗಯಾಲಿ ಮೂರಿ ಪ

ಕದವ ಮುಚ್ಚಿದ್ದರೆನ್ನೀ ಇಲ್ಲಿಕ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿದೆ
ಒಳಗಿದ್ದ ಹಾವಷ್ಟ ಹೋದಿತು ಹೊರಗೆಂದು ಅ

ಭಾರತ ರಾಮಾಯಣ ಪ್ರಜಾಕಾವ್ಯಂಗಳ
ಸಾರತತ್ವದ ಬಿಂದು ಸೇರಿತು ಒಳಗೆಂದು ರ

ಉಂದೂ ಕಿರುಗಿಜ್ಞಿ ಮುಂಗಾಲಿಲಳಿವಟ್ಟಿ
ಧಿಂಧಿಮಿ ಧಿಮಿಹಿಂದು ಹುಟ್ಟಿವ ದಾಸರ ಕುಡು ಅ

ನಂದಸ ಕಾದ ಗೋವಿಂದ ವುಕುಂದನ
ಚೆಂದವಾದ ಧ್ವನಿ ಹೋದಿತು ಕೇಣಕೆಂದು ರಿ

ಹರಿಶರಣರ ಪಾದ ಶರಸಿಜ ಯುಗಳದ
ವರಮ ವಾವನವಾದ ರಜವು ಬಿದ್ದೀತೆಂದು ಖ

ಮಂಗಳ ಮೂರುತಿ ಪುರಂದರೆ ವಿರಲನ
ತುಂಗವಿಕ್ರಮ ಪದದಂಗುಳಿ ಸೋಕಿತೆಂದು ನಿ

[ನಿತ್ಯಯೂತ್ಯೈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಯಾವಳೋ ಹೆಂಗಸು, ದಾಸರು
ಮನಯ ಮಂದ ನಿತಂತೆಯೇ, ಮನೋಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋದುದು
ಇಲ್ಲಿನ ಸಂದರ್ಭ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ದಾಸರು ನಗೆಯಾಟವಾಡುತ್ತಾರೆ]

ಚೆಲುಕ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿದೆ—ಆಗಲೇ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಹೊರಗೆ
ಅಗುಳಿ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿದೆ

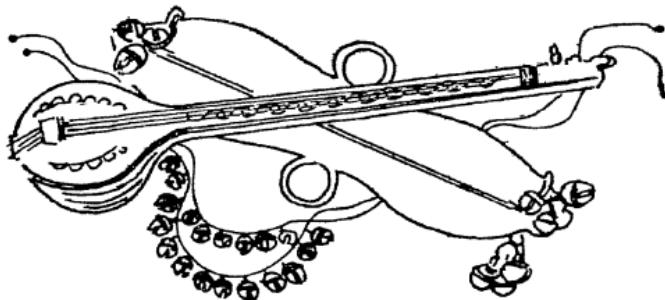
ಒಕಗಿದ್ದ ಹಾವಷ್ಟ —ಮನಗೆ ಬಾಗಿಲು ಎರಡು ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಗಾಗಿ ಒಳಗಿ
ದ್ದುವರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು, ಹೊರಗಿದ್ದವರು ಒಳಗೆ ಬರಲು ಪಾಪಂಬಿಕೆ

ಜರಿಗೆ ಒಳಗಿರುವುದು ಅನೇ, ಅನೂಯೋ ಮೊದಲಾದ ಕೆಟ್ಟಿಸಾಮರಿ ಇವು
ಹೊರಗೆ ಹೊಗದಂತೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅವುಗಳಲ್ಲೇ ನೇಟ್ಟು ಅವನ್ನು ಬೇರೂರಿಸು
ತಾತ್ತರೆ ಇದೇ 'ಕದವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದು'

ಧಾರತರಾಮಾಯಣ — ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಾರದಾಧಿಕ ತತ್ತ್ವದ ಕಡೆ
ಜವರ ಮನಸ್ಸು ಹೆರಿಯುವುದಿಲ್ಲ

ಆದಂಗೆ—ಕಾಲಂಗರ

ತುಂಗವಿಕ್ರಮಪದದ—ವಿಷ್ಣುವಿನ ತ್ರಿಪಿಕ್ರಮಾವತಾರದ ಸೇವೆ ಇಲ್ಲಿದೆ ಭೂಮಿ,
ಅಂತರಿಕ್ಷ, ಪೃಥ್ವೀಮತ ಮೂರೂ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಹಂಡ ಸಂಗೆ
‘ತ್ರಿಏಣ ಪದಾ ವಿಜಕ್ರಮೇ ವಿಷ್ಣುಃ’ ಎಂಬ ಚೇದದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು
ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿ ‘ತುಂಗವಿಕ್ರಮಪದ’ವೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಕ್ರಾಮಕರ್ತವ್ಯಾಜೆ

ಅದಿ

ಕೊಟ್ಟಪರು ಸರಿಯೇ, ಕೊಡದೆ ಬಿಟ್ಟಪರು ಸರಿಯೇ ೧

ಇಕ್ಕೆದವರಿಗುಂಟು ಮುದದಲ
ನೋಟ್ಟದರೇನುಂಟು
ರಕ್ಕಸಾಂತಕ ನಮ್ಮ ಉಕುಮುಹತ್ತಿಯ ವೋರೆ
ಹೋಕ್ಕಪರಾದ ಭುಜಕರಿಗೆ ೦

ಅರಸನಾದರೂ ಸರಿಯೇ, ನಮಗೆ ತಿರುಕ್ಕನಾದರೂ ಸರಿಯೇ
ಸರಸ ವಿರಸದಿಂ ನುಡಿದರೇನು, ನರ
ಹರಿ ಪದಕರ್ಮಲವ ನಿರುತ ಭುಜಪರಿಗೆ ೨

ಪುಟ್ಟಸಿದ ದೋರೆಯು ನಮಗೆ
ಹೋಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡದಿಹನೆ
ಬೆಟ್ಟದೋಡಯ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿರಲನ
ಫೋಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಂಬಿದ ದಾಸರಿಗೆ ೩

[ನಿತ್ಯಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮನೆಳ್ಳೂ ಉಪಾದಾನ ದೊರೆತೀತಂಬ ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲ ಹೆಲವರು ಆದರೆಯಿಂದ ಕರೆದು ಕೊಡುವರು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು, ಇಲ್ಲಬೆಯೋ ಇದ್ದು ಸೊಕ್ಕಿಯೇ, ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮಧುಕರವೃತ್ತಿಯ ದಾಸರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಪರ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡದಿದ್ದ ಪರ ಮೇಲೆ ಮುನಿಸಾಗಲಿ ಇರದು ಹರಿಭಕ್ತರು ರಾಗ-ದ್ವೈಪಾಣಿನ್ನು ಬಿಟ್ಟರಿಂದು, ದಿಟವಾದ ವ್ಯಾರಗ್ತದ ದೃಷ್ಟಫಲ ಜೊಡಿಸು]

ಇಕ್ಕೆದವರಿಗುಂಟು —ದಾನ ಹಾಡಿದವರಿಗೆ ಪುರ್ಣಾದ ಫಲವಿದೆ, ದಾನ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಇಂಥ ಫಲವಿರದು ಈ ಗುಟ್ಟಿನ್ನು ತಿಳಿದು ತೆಮ್ಮು ಹಿತ ಕ್ಷುಂದೇ ದಾನಮಾಡುವವರು ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗುತ್ವಾರೆ. ಇದನ್ನರಿಯದೆ, 'ದಾನ ಮಾಡುವವನು ದೊಡ್ಡವನು, ದಾನಕ್ಷುಂದು ಬೇಡಬಂದವನು ಹೀನೆ' ಎಂದು ಬಗೆದರೆ ಯಾವ ಫಲವೂ ಇರದು ತೈತ್ತಿರೀಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮ

“శ్రద్ధలూ దేయం, శ్రియూ దేయం, క్షుయూ దేయం, సంపిదా
దేయం” ఎంబి వాక్యాద తాత్పర్యం ఇల్లి ముండిబందిదే
అర్థశాస్త్రాను సరియే — హరిదాసరిగే ఇరబేచాద సమస్యలుతాబావద
వివరణే ఇదు
ప్రశ్నాసిద దొరే — భగవంతెను తన్న భక్తురన్న కావాడువ్యదు కండితవెంబి
విశ్వాస, ఇదన్నో ప్రపత్తితాస్తుదల్లి ‘రష్ట్రష్ట్రతీతి విశ్వాసః’ ఎందు
ఖండితిసిద్ధురే
బెట్టుచేసుడయి—తిరుమలీయు దేవరు, పేంచెటోత

ಮೋಹನ

ಕೂಟ

ಹಾಗು ಬರೆದಿತ್ತೊಂದು ಪರಿಷಾಸದಲ್ಲಿ	
ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ	ಅ
ಪಕ್ಷಿ ಅಂಗಕೆದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂತಂತೆ	
ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಹೋದಂತೆ	ಒ
ನಾನಾ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೆ ನರೆದಂತೆ	
ನಾನಾ ಪಂಥವ ಹಿಡಿದು ಹೋದಂತೆ	ಎ
ಮತ್ತು ಖಾಡಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದೆಂತೆ	
ಆ ನಾಕೆಂದು ಅಳಿಸಿ ಸ್ವೇದಂತೆ	ಇ
ಪಸತಿಕಾರನು ಪಸತಿ ಕಂಡೆಂತೆ	
ಹೂತ್ವಾರೆದ್ದು ಹೂರಣು ಹೋದಂತೆ	ಉ
ಸಂಸಾರ ಪಾಶವ ನೀನೆ ಬಿಡಿಸಯ್ಯಾ	
ಕಂಸಾರಿ ಪ್ರರಂದರ ವಿರು ಲಾಯಿ	ಇ

[ದಾಸರು ಕೈಗೊಂಡ ನಿತ್ಯಯುತೆಯಲ್ಲಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಮನೋಧರ್ಮ
 ‘ಮಾಡುವನು ನಾನು, ಮಾಡಿಸುವನು ಹರಿ’ ಎಂಬುದು, ಬಂದುದಲ್ಲಿ, ಆಗುವು
 ದಲ್ಲಿ ಭಾಗವದಿಚ್ಛೆ ಎಂಬುದು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಪದೆದುಕೊಳುವುದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ
 ಕರ್ಮನುಸಾರವಾಗಿ ಏನ್ನಾವ ವಿಜ್ಞಾಸ ಮೂಲಭೂತವಾದುದು ಈ ಕರ್ಮವೆಂಬ
 ಆಗತ್ಯವನ್ನು ನಿರಾರಿಸುವುದು ಕರಿಕ್ತಬೇ]

ಪಾರಬೇನದಲ್ಲಿ—ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ
 ನಾನಾ ಪಂಥವ ಹಿಡಿದು—ಸಂತೆಗೊಂದು ನೇರೆದ ಜನರು ಸಂತೆ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ತಮ್ಮ
 ತಮ್ಮ ದಾರಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೂರಂಡುವಂತೆ
 ಪಸತಿಕಾರನು—ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಂಗಲು ಎಡೆಯನ್ನು ಅರೆಸುವ ಪ್ರಯಾಣಕ

ಪಂತುವರಾಳಿ

ಚಾಪ್ತ

ಅಪಮಾನವಾದರೆ ಒಳ್ಳಿತು

ಷ

ಅಪರೊಪ ಹರಿಸಾಮೆ ಜಟಿಸುವ ಮನುಜಗೆ

ಅ

ಮಾನದಿಂದ ಅಭಿಮಾನ ಪ್ರಟ್ಯಾಪುದು
ಮಾನದಿಂದ ತಪ ಹಾನಿಯಾಗುವುದು
ಹಾನಿ ದುಂಹೋಽಧನಗೆ ಹಾನಿಯಾಯಿತು ಅನು
ಮಾನವಿಲ್ಲ ಮಾನಾವಮಾನ ಸಮನಿಗೆ

ಇ

ಅಪಮಾನದಿಂದಲೀ ತಪ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು
ಅಪಮಾನದಿಂದ ಪ್ರಣ ಸಫಲವಾಗುವುದು
ಅಪಮಾನದಿಂದಲೀ ನೃಪ ಧ್ಯಾವರಾಯಗೆ
ಕವಟನಾಟಕ ಕೃಷ್ಣ ಅಪರೋಕ್ಷನಾದನು

೨

ನಾನೇನ ಮಾಡಲಿ ಯಾರಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ
ಕಾನನ ಚರಾರಾಧ್ಯ ನೀವಿರಲು
ದೀನಜವರ್ಕೆಕ ನಮ್ಮ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ
ವನು ಬೇದೆನಗಪಮಾನವೇ ಇರಲಿ

೩

[ನಿತ್ಯಯಾತ್ರೆಗೆ ಬರುವ ಹರಿದಾಸರನ್ನ ಹೀನಾಯದಿಂದ ಕಾಣಿವ ಜನ ಇಲ್ಲದರ
ಲ್ಲಿ ಅರು ತಮ್ಮನ್ನ ಜರಿಯಾವುದನ್ನ ಮಾಡಲಿಸುವುದನ್ನ ದಾಸರು ಕೇಳ
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದುಸುಡಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದ ಸಮಾಧಾನಚತ್ರರಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು ತಮಗೆ
ತಾವೇ ಅಡಿಕೊಂಡ ಮಾತು ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮೆದ]

ಮಾನದಿಂದ ಅಭಿಮಾನ—ಮಾನವೆಂದರೆ ಜನರು ತೋರಿಸುವ ಮನ್ಮಣಿ, ಗೌರವ ,
ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೆಚ್ಚು ಒಂದಿಗುವುದು ಅಭಿ—ಮಾನ
(ತನಗೆ ತಾನೇ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನ್ಮಣಿ, ಗೌರವ)

ತಪ ಹಾನಿಯಾಗುವುದು—ಹರಿದಾಸರ ತಪಕ್ಕೆಯೆಯಲ್ಲಿ ‘ಹರಿಯು ಪರಮ, ಸರ್ವ
ಸಮಾಧಿ, ಜೀವನು ಅಲ್ಲ, ದುಃ್ಹಲ’ ಎಂಬ ನಿಲುವು ಆದಾರಭೂತ
ವಾದುದು ತಾನೇ ಒಳವಂತಹೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ತಪಸ್ಸು ಕೆಡುವುದು
ವಾನಿ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ—ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಒದಗಿದ ಭಂಗ
ಪ್ಲಾಸ್ತಿ ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಫಲವಾಗಿಯೇ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯಂಬ ಅರಿ
ವಿದ್ವರೂ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ತನ್ನ ಹೆಮ್ಮೆಗೆ ಉಂಟು ಎಂಬ ಬಾವನೆಯಿಂದ
ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಅವನು ಕೀಟಿ

ಅವಮಾಸದಿಂದಲಿ ಸ್ವಷ್ಟ ಧೂಪರಾಯಾಗೆ—ದುರ್ಯೋಧನನ ದೃಷ್ಟಿಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ
ವಾದುದು ಧೂಪನ ದೃಷ್ಟಿಕ್ಕೆ ತಂದೆಯು ತೊಡೆಯು ಮೇಲೆ ಕೂಡಲು
ಹೋದ ಹುಡುಗನಸ್ವಂತ ವಾಲತಾಯಿ ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಕಂಡು ಹಳಿದುದೆ
ಧೂಪನು ಕೂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು
ಕಾನನಸರ್ವರಾಧ್ಯ—ಕಾನನಸರ್ವರು ಏಂದರೆ ಆಜವಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುವ ತಾಪನಿಗಳೇ,
ವಸಾಕಾಶರು ಅವರಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವನು

ಮುಂಹಾರಿ

ರಘುಂಪೆ

ಪದ್ಧ ನಡೆಯುದ್ದೇಯ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆದುವರೆ, ಮಾ

ಪ

ನೃಥಸೆಂಬಿ ಕಳ್ಳು ಮಾಗರವ ಕಟ್ಟಿ ಸುಲಿಯುತ್ತಿರೆ

ಅ

ಗಿಳವಂಡು ಹೋಗಿಲೆ ವಸಂತಮಾರುತ ಭ್ರಮರ

ಒಲಪೆರಸಿ ಮಾದನ ಮಾಗರವ ಕಟ್ಟುಲು

ಬಲಪುಳ್ಳ ಭಟರು ಬಲು ಸನ್ಯಾಸಿ ಯೋಗಿಗಳು

ಸುಲೀಸಿಕೊಂಡರು ಕೆಲರು ಸಿಕ್ಕಿದರು ಕೆಲರು

೦

ತನು ರೋಮು ಗಿಡ ವೈಕ್ಕು ತಳಿತ ಭಾಜಲತೆ ಮುರೆಯೆ

ಫನ ಸಿಂಹ ಲಿಗ ಮೃಗಿಗಳಿಟ್ಟಣಿಸುವ

ವನಿತೆಯರ ಕಾಯುಕೊಂತಾರದಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಮ

ಸ್ತುನ ಪರವರ್ತದ ಕಣಿವೆಯಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಸುಲಿಯುತ್ತಿರೆ

೨

ಕಾಳಗದ್ದೂಳದಿರಿಲ್ಲ ಸುರನರೋರಗರ ಕ

ಟ್ಟಾಳು ಮನ್ಯಾಧನ ಭಲದಂಕ ಬಿರುದು

ವೇಳಲೆನ್ನ ಲೆಪಲ್ಲ ಪುರಂದರಿರಲನ

ಆಳು ಸಂಗಡವಿದ್ದ ರವಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ

೩

[ಹರಿದಾಸರಿಗೂ ಕಾಮದ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಬವಣಿಪಡಬಾರದೆಂಬ ಎಚ್ಚರವಿರಿಕೆಯೇ, ಇನ್ನು ಲೌಕಿಕದಲ್ಲೇ ಇರುವವರ ಬಾಕೇನು? ಕಾಮನು ಕಾಯುವ ಬಗೆ ಎಂತೆಂದು ತಿಳಿಯದು, ಅವನೆ ಕಾಟದಿಂದ ಯಾತಿಗಳೂ, ಅರಸರೂ, ಪಟುಭಟರೂ ತತ್ತ್ವರಸಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಕಾಮನ ಭಯವನ್ನು ತಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗ ಹರಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತೇಲೇ ಇರುವ ದಾಸರ ಸಹಾಯ]]

ಮಾಗರವ ಕಟ್ಟಿ—ಯಾತ್ರಿಕನನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿ ದಾರಿಯೆಂದರೆ ಮುಕ್ಕಿಯ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನೆ, ‘ಪರಲೋಕದ ಪಢ’

ಗಳಿವಂಡು — ಕಾಮನ ಕೃಂಗಾರವಾರಿ, ಅವನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗುವ ವಿಷಯ ಗಳು, ಗಿಡಗಳ ಗಮನ, ಕೊಗಿಲೆಯ ಇಂಚರೆ, ಪಸಂತಮಾಸದ ತಂಗಾಳಿ, ಹೂವಿನ ಬಂಡುಂಡು ಹಾಡುವ ದುಂಬಿ

ತನು ರೋಮು — ಕಾಮನ ಕಾಯ್ದುಕ್ಕೊಂಡೆ ಹೇಗೆಯಿರುವುದು ಸಣಿನೇ ಕಾಳಗಡೆಂಳಿದಿಲ್ಲ—ಮನ್ಯಧನಪ್ಪ ಸೆಣಿ ಗೆದ್ದುವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಸುರಭರೋರಗರ ಕಟ್ಟಾಳು—ವೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನೂ

ಕಟ್ಟುವುವು

ಭಲದಂಕ—ಜಲದಂಕ, ಶಾರಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೈಕ್ಯಯುವಳ್ಳಿ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರರೆಂದರವಿರಲನ ಆಳು—ಹರಿದಾಸರು

ಸಾಮೇರಿ

ರುಂದೆ

ಸಾಕು ನಾಕಿನ್ನು ಸಂಸಾರ ಸುವಿಷ್ಟು	೮
ಶ್ರೀಕಾಂತ ವಿನೋಲಿದು ಕರುಣೈಸ್ಯೇ ಹರಿಯೆ	೯
ಉದಿಸಿದುವು ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ಓಷಧಿಗೆ ಇಂದರಿಂತು ಓಷಧಿಗಳಿಂದನ್ನುವು	
ಉದಿಸಿದುವು ಅನ್ನದಿಂ ಶುಕ್ಕ ಶೋಣಿತದೆರಡು ಉದಿಸಿದುವು ಸತಿ ಪುರುಷರೀಷರೊಳು ಹರಿಯೆ	೧೦
ಸತಿ ಪುರುಷರೊಂದಾಗಿ ರತ್ನಿಕ್ರಿಯೆಗಳೆ ಮಾಡೆ ಪತನವಾದಿಂದಿರುಯಾವು ಹೊಲೆ ರಕ್ತವು ಮುಕ್ತಾಳದೊಳಗೆರಡು ಏಕತ್ರ ಸಂಧಿಸಲು ಸತಿಯುದರದಲಿ ಕಳೆದೆ ನವಮಾಸ ಹರಿಯೆ	೧೧
ಮಾಸವೇರಡರಲಿ ಶಿರ ಹಾಂಸ ಮಾರಲೊಳಂಗೆ ಮಾಸ ನಾಲ್ಕುರಲಿ ಚರ್ಮದ ಹೊದ್ದಿಕೆ ಮಾಸವ್ಯೇದಾರಲೊಳು ನವಿ ರೋಮು ನವರಂಧ್ರ ಮಾಸವೇಳರಲಿ ಹಸಿವು ತೃಷ್ಣ ಹರಿಯೆ	೧೨
ತಿಂಗಳೆಂಟರಲಿ ಪೂರ್ವಾನುಭೂತ ಕೆ ಮಾರಂಗವೆಲ್ಲವ ತಿಳಿದು ಅರಿವಿನಿಂದ ಅಂಗನೆಯರುದರಕ್ಕನ್ನೆಂದಿಗೂ ಬರೆನೆಂದು ಹಿಂಗದಲೆ ಧಾರ್ಮಿಸುತ್ತ ಕಳೆದನ್ನೇ ದಿನವ	೧೩
ಇನಿತು ನವಮಾಸ ಮುಲಮೂಕ್ರದ ಗಭ್ರದೊಳು ತನು ಸಿಲುಕಿ ನರಕದಾಯಾಸದೊಳಗೆ ಫೆನೆಮರುತೆಯೋಗದಿಂ ನರಳುತ್ತಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಜನಿಸಿ ಮೃತಭಾವದಿಂ ನೊಂದೆನ್ನೇ ಹರಿಯೆ	೧೪
ಧರೆಯ ಹೇಳುದಿಸಿ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಮಾಯಕೆ ಸಿಲ್ಕು ಪರವಶದಿ ಹಸಿದು ನೀರದಿಸಿ ಬೇಗ ಭರದಿ ಕಕ್ಷೀರೆದು ಗೋಳಿಟ್ಟು ಪ್ರಪಂಚವಿದು ಸ್ಥಿರವೆಂದು ನಂಬಿ ಮರುಳಾದೆ ಹರಿಯೆ	೧೫

ಶಿಶುತ್ವದೊಳಗೆ ನೇರಣಾ ಮುಸುಕಲದರಿಂದಭಿಂ
ಹಸಿದವಸೆಂದು ಸ್ತುಸ್ತುವ ಕೊಡುವರು
ಹಸಿದು ನೋಂದಳಿಲಾಗ ಹಾಡಿ ತೂಗುತೆಲಿಹರು
ಪಶುವಂತೆ ಶಿಶುತ್ವದೊಳಿಲಾರೆ ಹರಿಯೆ

೬

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಪ್ಪ ದಿನ ಬಿರೆದ ಹೂಳಿಯಿತು ಹೊತ್ತು
ಮೇಲೆ ಗೋಳಿಟ್ಟು ವಿದ್ಯುಗಳ ಕಲಿತು
ಹೇಳು ಯೌವನ ಬರಲು ತನು ಮೂಲವನು ಮಾರೆತು
ಬಾಲೆಯಿರ ಬಯಸಿ ನಾ ಮರುಳಾದೆ ಹರಿಯೆ

೮

ಜ್ಞಾರದ ಮೇಲಿಸಾರ ಬಂದೆರಿದಂದದರೆ
ನಿರುಕ ಕಾವೆಕೊರ್ಕೆ ವಿವರಿಗಳಲ್ಲಿ
ತರುಣೀಯರಿಗೂಡವೆ ಬಂಗಾರ ಬೇಕೆಂದೆನುತ್ತ
ಪರಸೀವೆಯೊಳು ನಾನಂ ಕಡುಸೊಂದೆ ಹರಿಯೆ

೯

ಧಿಟ್ಟುತ್ವನದಲ್ಲಿ ಗಳಿಸ ತರುವಾಗ ಸತಿಸುತ್ತರು
ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿಹರು ತನು ಬಿಟ್ಟು ಬಳಿಕ
ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಕ್ಕಿಂತ ಹೊಳೆಯೆಂದು ಗೋಳಿಡುತ್ತಂಡಿ
ಮುಟ್ಟಿದೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಹರು ಹರಿಯು

೧೦

ಸತ್ತೆವರಿಗಳೆಲೇಕೆ ಸುತ್ತು ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲ
ಸ್ವಸ್ಥಿಂ ಹೊತ್ತು ಹೊಳೆಯಿತು ಎನ್ನುತ್ತಲಿ
ಒತ್ತಿಸಿದ ಕೆಸರಿಂತ ಅತ್ತತ್ತ ಈ ದೇಹ
ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೊಯ್ದ ಅಗ್ನಿಯಲಿ ಬಿಸುಡುವರು

೧೧

ಇನ್ನು ನಾನೀಭವದ ಯೋನಿಮಾಗ್ರಾಗಳೊಳಗೆ
ಒನ್ನು ಬಡಲಾರೆನ್ನೆ ಬಹು ವಿಧದಲ್ಲಿ
ಜನ್ಮ ಮೃತ್ಯು ಜರಾ ವಾಯಧಿ ದುಃಖವ ಬಿಡಿಸಿ
ಸನ್ಮಾಗ್ರ ಪ್ರಾಂದಿಸ್ತೇ ಪ್ರಾರಂದರವಿರಲ

೧೨

ಷ್ವಾಚಿ-

ವಿಕ

ಹರಿ ಹರಿ ಎನಲಿಕ್ಕು ಹೊತ್ತಿಲ್ಲ ಈ
ಸರಜನ್ತು ವ್ಯಧವಾಗಿ ಹೋಗುಪ್ರದಲ್ಲ ೩

ಹರಿ ಜಾಗರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರಣೆ ಚೆಂತೆ
ನಿರತಯಾತ್ಮೆಯಲಿ ಶಾಕದ ಚೆಂತೆ ೪

ಕರ್ಮದಿ ಒಂದು ಚೀತೆ ಧರ್ಮದಿ ಒಂದು ಚೀತೆ
ಪರಮಾನ ಪೂಡಲು ಬಲು ಚೆಂತೆ ೫

ವರ್ಮ ವ್ಯೇರದಿ ಒಂತೆ
ಕರ್ಮನಸ್ತಾಗೆ ಚೆಂತೆ
ದುರ್ಮಾದದಿ ನಡೆಯೆ ಪಾರಣದ ಚೆಂತೆ ೬

ಗಂಗೆಯೊಕ್ಕು ತುಗುವಾಗ ಚೆಂಬುಮೇಲಿನ ಚೆಂತೆ
ಸಂಗಡದವರು ಪ್ರೋಗುಪರೆಂಬ ಚೆಂತೆ
ಪನ್ನಗಶಯನ ಶ್ರೀ ಪೂರಂದರವಿರಲನ್ನ
ಹಿಂಗದೆ ಭಜಿಸಲು ಸತತ ನಿಶ್ಚಿಂತೆ ೭

[ವ್ಯೇದಿಕರಾಗಲಿ ಲೋಕರಾಗಲಿ ಹರಿಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುದ್ದರೆ ಚೆಂತೆ
ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ ಒದುಕಸಲ್ಲಿ ಚೆಂತೆಯ ಬಗ್ಗೆಭಿನ್ನ ಕುರಿತು ದಾಸರು ಪಟ್ಟಮಾಡಿದ್ದಾರೆ]

ಹರಿಜಾಗರಣೆ — ಏಕಾದಶಿಯು ಹರಿದಿನ, ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು
ಹರಿಭಜನೆಪೂಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿ ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವಾಗ, ಮರುದಿನ,
ದಾಖ್ಯಾದಶಿಯ ಪಾರಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಚೆಂತೆ

ನಿರಕಯಾತ್ಮಯುಲೆ —ನಿತ್ಯಯಾತ್ಮಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯೇನೋ ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ದೂರೆಯ್ತು
ತ್ವದೇ , ಆದರೆ ತರಕಾರಿಗೇನು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಜೀಂತೆ
ಪೆಮ್ಮನ —ಹಿರಿದಾದ ಮನಸ್ಸು , ಕ್ರಿದಾಯು
ಪರಮ —ಕವಚಕೈಟ್ಟಿವನಿಗೆ ಯಾರವ್ಯಾ ಸೇಣಸಲಿ ಎಂಬ ಕಾತರ
ಆಪೂರ್ವಸಾಧ್ಯಗೆ —ವರದು ಪೂರ್ವಸ್ಥಾಗಲು

ಪಂತುವರಾಳಿ

ಚಾಪ್ತೆ

ಮುಯ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯ ತೀರಿತು, ಜಗೆ
ದಯ್ಯ ವಿಜಯ ಸಹಾಯ ಪಂಥರಿರಾಯ

೨

ಸಣ್ಣವನೆಂದು ನಾ ನೀರು ತಾರೆಂದರೆ
ಬೆಣ್ಣೆಗಳ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಮರಳು ಮಾಡಿ
ಚಿನ್ನದ ಗಿಂಡಿಲಿ ನೀರು ತಂದಿತ್ತರೆ
ಕಣ್ಣ ಕಾಣದೆ ನಾ ರೋಣದೆ ಪಂಥರಿರಾಯ

೦

ಎನ್ನ ಹೇಸರ ಹೇಳಿ ಸೂಳಿಗೆ ಕಂಕೆನ್ನ
ವನ್ನು ನೀನೆ ಕೊಟ್ಟಿ ನಿಜವ ಮಾಡಿ
ಎನ್ನ ಹಿಡಿಸಿ ಪರಮ ಭಂಡನ್ನು ಮಾಡಿ
ನಿನ್ನ ಮುಯ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯ ತೋರಿದೆ ಪಂಥರಿರಾಯ

೨

ಭಕ್ತವತ್ತಲನೆಂಬ ಬಿರುದು ಬೇಕಾದರೆ
ಭಕ್ತರಾಧಿನರಾಗಿರಬೇಡವೆ
ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ನಿನ್ನಂಥ ದೇವರ ನಾ ಕಾಣೆ
ಮುಕ್ತಿಶೇಷ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ ಪಂಥರಿರಾಯ

೩

ಭಕ್ತವತ್ತಲನೆಂಬ ಬಿರುದು ಬೇಕಾದರೆ
ಕಿರು ಈಡಾಡೊ ಇನ್ನೊಂದು ಕಂಕಣವೆ
ಮುಕ್ತಿಗೆ ನೀನಲ್ಲದಾರನು ಕಾಣೆನು
ಮುಕ್ತಿಶೇಷ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ ಪಂಥರಿರಾಯ (ಪಾರಾಂತರೆ)

೪

ದಾಸರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ್ದೇಂಬ ಫುಟನೆಯೆಂದು ಈ ಹಾಜಿನ ಹಿನ್ನಲೇ ಪ್ರರಂದರೆ
ದಾಸರು ಪಂಥರಿಪ್ರರದ್ದಿದ್ದಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಬಾಯಾರಿ ನೀರು ಕೇಳದರಂತೆ, ಹತ್ತಿರ
ಶಿಷ್ಯರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿರಲು ಪಾಂಡುರಂಗನೇ ಶಿಷ್ಯನಂತೆ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ನೀರು
ಕೊಟ್ಟಿನಂತೆ ತಡವಾಗಿ ತಂದಸಂದು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ದಾಸರು ಗಿಂಡಿಯಂದಲೇ ಅವನನ್ನು

ದೂರದರಂತೆ ತಂದೇ ರಾತ್ರಿ ಹಾಂಮರಂಗನು ಪುರಂದರಧಾಸರಂತೆ ತೇಬ್ಲಿಕೊಂಡ
ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಗಾರದ ಕೆಡೋಢಾವರ್ಣ ತನ್ನ ಉಳಿಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೂಕ್ಷಮೆಣ್ಣುಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ಒಂದರಂತೆ ಚಾರುದಿವ ಅರ್ಚಿಕರು ಹಾಂಮರಂಗನೇ ಕೈಗಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು
ಕುಕ್ಕಿ ಕಾಂಡಿರಲು ಗಢ್ಯಲಮಧ್ಯಾಧಾಗ ಸೂಕ್ಷಮು ತ್ವರಿತವೆಂದರಧಾಸರೊ ಬಂದೆ
ಕೊಟ್ಟಿ ಕಂಪಿಸು ಬ್ರಹ್ಮಿಕೆಂತೆ ಅದು ದೇವಾಲಯದ ಸ್ವತ್ತೇ ಆಗಿದ್ದು ದರಿಂದ
ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಮಾರ್ಪಾ ಕರೆಯಿಸಿ ದೇಗುಲದ ಕಂಪಕೈ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಮೊಳಡಿಸಿರಂತೆ
ವನ್ನು ಆರಿಯದ ದಾಸರು ಪರಿತ್ಯಾಸ್ತರುವಾಗ ಗಭ್ರಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕೈಯ
ಫ್ಲಾಟ್ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೂ ತಾರಾಗಿ ಕೆಗೆ ಯಿತ್ತು ಪುರಂದರಧಾಸರು ಸರಪರಾಧಿ
ಗಳು ಏಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿಯಾಯಿಲಂತೆ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಹಾಡು ಹೊರ
ಬಂದಿತೆಂದು ಪೂರ್ತಿ ಅದರೆ ಈ ಕರೆಗೆ ವನ್ನೊನ್ನು ಅಥಾರವಿರದು ವಿಜಯದಾಸರೊ
ಇವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿಲ್ಲ ಅದ್ದರಿಂದ ಇದು ಪುರಂದರಧಾಸರ ಪದ ಇರಲಾರದು
ಅದರೂ ವಾಗ ಪ್ರಾಣಧ್ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ]

ರೂಣಿದೇ—‘ಚೌಡೆ’ ವನ್ನುವ ಕನ್ನಡದೂತಿಗೆ ‘ಮೋಸಮಾಡು’ ಎಂದರ್ಥವಿದೆ,
‘ಹಳ್ಳೆಲೊಡು’ ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಿದೆ ಇವರಿಂಥೂ ಅರ್ಥಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸರಿ
ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ‘ಹೊಡೆದೆನು’ ಎಂಬ ಅದ್ವಿತೀಯ

[ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾ ಇತಿಹಾಸದ್ದೇಂದ ಉಗಾಭೋಗಪೂ ಒಂದಿದೆ ದಾಸರನ್ನು
ದೇಗುಲದ ಕಂಪಕೈ ಕಟ್ಟಿ ದಂಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಿ, ದಾಸರು ಈ ಉಗಾಭೋಗಪನ್ನು
ಹಾಡಲು ಕ್ಷಮ್ಮಗಳು ತಾವಾಗಿ ಕಳಿಂಗಿಲಾಂದು ಬಿಟ್ಟು ಅವರ ಮಹಿಮೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿ
ತಂದು ಹೇಳತ್ವಾಗಿ ಉಗಾಭೋಗ ಇದು—

ಅನೆಯನು ಕಾಯಿದಾಗ ಜ್ಞಾನವಿದ್ವದ್ದೇನು
ನಾನು ಒದರಲು ಈಗ ಕೇಳಿದ್ದೇನು
ಧಾನವಾಂತಕ ದೀನರಕ್ಷಕನೆಂಬೋ
ಮಾನ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ವಿರಲ]

ಕಾಂಚೊಂದಿ

ರಘುಂದೆ

ಕನಕದಾಸನ ಹೇಗೆ ದಯಾಮಾಡಲು, ವ್ಯಾಸ
ಮುನಿಮಾರದ ಜನರೆಲ್ಲ ದೂರಿಕೊಂಬುವರೋ

೮

ತೀರ್ಥವನು ಕೊಡುವಾಗ ಕನಕನ್ನ ಕರೆಯೆನಲು
ಧೂರ್ತರಾಗಿದ್ದ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಲ್ಲ^१
ಸಾರ್ಥಕಾಯಿತು ಇವರ ಸನ್ಯಾಸಿತನವೆಲ್ಲ^२
ಪೂತ್ಯಾಗಲೆಂತೆನಲು ಯತಿಯು ನಗುತಿಹನು

೯

ಮರುದಿನ ಅವರವರ ಪರಿಸಲಿಬೇಕೆಂದು
ಕರೆದು ವಿದ್ವಾಂಸರನು ಕನಕನ್ನ ಬಿಡದೆ
ಕರದಲ್ಲಿ ಕದಳಿಯ ಫಲಗಳನೆ ಕೊಟ್ಟು
ಯಾರಿರದ ಸ್ತುತಿದಲ್ಲಿ ಮೆದ್ದು ಬನ್ನಿರನೆಲು

೧೦

ಉರ ಹೊರಗೊಂಡಿಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕುಳಿತು
ತೋರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮೆದ್ದು ಬರಲು
ತೋರಲಿಲ್ಲವು ಎನಗೆ ಏಕಾಂತ ಸ್ತುತಿವೆನುತ್ತ
ಸಾರಿ ಕದಳಿಫಲವ ತಂದು ಮಾಂದಿಟ್ಟು

೧೧

ಡಿಂಭದೊಳು ತಬ್ಬವಾಗಾದಿ ಶೈಲ್ಕರ್ತಾಗಳನ್ನಿ
ಇಂಬಾಗಿ ತತ್ತ್ವಾಶರೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಹರೋ
ತಿಂಬುವುದು ಹೇಗೆನುತ್ತ ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಕೇಳಿ
ಸಂಭ್ರಮದವರೆಲ್ಲ ಕುಳಿತು ಕೇಳಿದರು

೧೨

ಮಾಣಿಕ್ಯ ಕೋಡೆಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆಂತೆ
ಕೊಣನೆದುರಿಗೆ ಕಿನ್ನಿರಿಯ ಏಂಟಿದಂತೆ
ವೇಣುಧ್ವನಿ ಬಧಿರೆನ ಬಳಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕೊಣ್ಣಿ
ಕಾಣದವನಿಗೆ ಕನ್ನಿಡಿಯ ತೋರಿದಂತೆ

೧೩

ನೋಡಿದರೆ ಈ ಕನಕನಾಡುವ ಮಾತುಗಳೇ
ಮೂರ್ಖಜನರಿಯಬಲ್ಲರೆ ಮಹಿಮೆಯು
ನಾಡಾಡಿಯಂತೇಯೇ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು ಇವರೀ
ನಾಡೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿದರು ಈಡಾರ ಕಾಣೆ

೧೪

తమ్మ కైముష్టియను విడిదు కేళలు యెతియు
తమతమగే తోరిద్దు పేళే బూక్కెణిరు
గమ్మనే కెసక సిరి మాసుదాచసే పర
బొప్పు ప్పరందరవిరలనేనుతె సారిదను 2

[కనకదాసరు వ్యాసతీధర శిష్టరు దాసరు కులదల్లి అండేకురచి
రాదరూ మరాధిచిగెళాద వ్యాసతీధరు అవరన్న తయి ఆదరచింద కాణి
క్రిస్తరు ఇచ్చాగి మారద పండితరూ, కుహగెళాద ఉలర బూక్కెణిరూ
కనకస్నే జరయలు, అవరిగ్లు కనకదాసరు హిరిముయన్న మనదట్టు మాడి
కొంబెళేందు వ్యాసతీధర హారిద తంత్ర ఈ వదదట్టదే వ్యాసతీధరు
మాత్రవల్లదే హరిమాసరల్లరూ కనకదాసర్ను గౌరవిసుక్రిస్తద్దరు ప్పరందర
దాసరిగూ కనకదాసరిగూ స్నేహవదితెందూ, ఆపరిచ్చరూ కొడి చేలులు
మొదలాద కెలవు క్రీతగాళల్లి సుత్తాతిదరేందూ ప్రతీతియాద]

దింభదొకు—దేవదాలీ

శబ్దవాగాది—శబ్ద (తోరుత్ర), రూప (జక్కా), రస (జిక్కా), గంధ (నాసా),
స్నేహ (త్వక్)గళింబ ఐదు తత్త్వగళు అవక్కనుగుణవాద జ్ఞానేంద్రియ
గళు, వాచ్, పాఠే, పాద, పాయు, ఉ ప స్ఫుగ లేంబ ఐదు
క్షేమింద్రియగళు

ఇంబాగి —ఇంద్రియగళల్లి అయి తత్త్వభిమూని దేవతెగళు నేలేయాగి
(ఇంబాగి) నింతు, ఇంద్రియ వ్యాపారదల్లేల్ల వ్యాప్తతరాగిరువరెందు
(తుంబికరు) సిద్ధాంత, హగల్లవాదరే జడవాద ఇంద్రియగళల్లి
వ్యాపార సాధ్యవిల్లవాగుత్తదే

నాడాడి —హళ్ళయిష, నాగరికతే సాలదవను

తమ్మ కైముష్టియను —ఇదు ఎరడనేయ ప్రసంగ వ్యాసతీధరు తమ్మ
కైముష్టియల్లి యావుదోఁ ఒందు వస్తువన్న యారిగూ కాణంతే
ముష్టి హిదిదు, ఇదేనేందు ఎల్లరన్న కేళలు తమతమగే తోరిదంతే
హేళదరు. కనకదాసరు మాత్ర, ‘నిమ్మ కైయోళగిరువుదు దేవర
మూత్రి’ ఎందు సరియాగి హేళబిట్టరు

ಬಾರವ್ವ ಬಾಗೀರಥಿ ತೋರವ್ವ ಜನರಿಗೆ	ಇ
ನಾ ಸ್ವಾನ ಮಾಡುವುದು ತೋರವ್ವ ಜನರಿಗೆ	ಉ
ಪಾತ್ಯಸರಾಯರು ಬಂದು ಭೋಜನಕೆ ಕರೆಯಲು ತ್ವರಿತದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ	ಎ
ದಾಸರೆ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಲೇಷಾಗಿ ತಾ ಬಂದು ಗ್ರಾಸಗೊಂಬುವ ಜನರ ವಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಯಲು	ಏ
ಕಿ ವುಹಿಮೆಯ ನೋಡಿ ಗುರುತ್ವಾತ್ಯಸರಾಯ ಶ್ರೀಪತಿ ಪ್ರರಂದರವರಲನ ಕಂಡುದೆ	ಇ

[ಈ ಪದವು ಪ್ರರಂದರದಾಸರದ್ದು ಹೌದೋ ಅಲ್ಲಿತ್ತೋ ಸಂಶಯವಿದೆ ಆದರೆ ಅವರದ್ದಿಂದು ದಾಸಕೂಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಸಂದರ್ಭ ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಹಂಚಿಯಲ್ಲಿ ವಾತ್ರಾಯರೆ ಮರದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾತ್ಮ ಭೋಜನದ ಹೇಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪ್ರರಂದರದಾಸರನ್ನು ಕರೆತರಲು ಮರದ ಪರಿಣಾರಕರನ್ನು ಕರ್ತೃಹಿಸಿದರು ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಆಗ ತಾನ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನಕ್ಕೆಂದು ಇಳಿಯಲು ಸಿದ್ದರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ಪರಿಣಾರಕರು ಬಂದು ಅವಸರವೆಡಿ ಸಲು ದಾಸರು ಹಾಗೆಯೇ ಮೇಲೆ ಬಂದು ದಡದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು ನದಿಯ ನೀರು ತಾನಾಗಿ ಮೇಲುಕ್ಕಿಂತಿರುವ ಬಂದು ಅವರ ಮೈತ್ರೋಹಿಯ ತೋಡಗಿತು ಪರಿಣಾರಕರು ಈ ಸೇಳಿಗವನ್ನು ಕಂಡು ನದಿಯ ದಡದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಮರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಸುಧಿ ತಿಳಿಸಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಜನರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನದಿಯ ನೀರು ಅವರೆಲ್ಲರ ನೆರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹರಿಯತೋಡಗಿತು ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕಾರಣಕ್ಕ ಮನದಿಷ್ಟಾಯಿತು]

ಬಾಗೀರಥಿ—ತುಂಗಭದ್ರಾಸದಿಯಾದರೂ, ಇಲ್ಲಿ ಬಾಗೀರಥಿಯೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದ್ವಾರೆ,
ಎಲ್ಲ ನದಿಯ ವಿರೂ ಗಂಗೆಗೆ ಸಮಾನ ಎಂಬುದು ಕೆಲ್ಪನೆ

ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ—ದಡ್ಡದ ಮೇಲೆ

ಗಾರಸಗೆಂಬುವ—ಖಾಟಮಾಡಲು ಕುಟಿಕರಿಂದ ಜನರ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ, ನೆರೆಯಲ್ಲಿ

ಹೃದಯ

ಪ್ರಾಣ

ಯಾಕೆನ್ನ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸೇವೆ ದ್ಯಾಸದ ಒಳಗಿಂಡ್ಡನೆ

ಉದಯಕಾಲಕೆ ಎದ್ದು ನದಿಯ ತೀರಕೆ ಹೋಗಿ ವಲಮಾತ್ರಗಳನೆ ಮಾಡಿ
ಮೃತ್ತಿಕೆ ಕಾಚೆದಿಂ ಅತ್ಯಕ್ಷದಿಂ ಯನೆ ಮಾಡಿ
ಸದಿಯಲಿ ನಿಂತು ಸ್ಮಾರ್ತರಂಗಳನೆ ಮಾಡಿ
ಶ್ರೀದಾರಭಿಮಾನಿ ವಾರ್ದಾನಂಗಳನೆ ಮಾಡಿ
ಸ್ವಾನಸಂಧಾನ ಜಪತಪಂಗಳನೆ ಮಾಡಿ
ಶ್ರೀಹರಿಯ ಧ್ಯಾನದಲಿ ನಾ ಮನೆಗೆ ಒರುತ್ತಲಿದ್ದೆ

०

ಆಕಳ ನೆಗಳೆಯಲಿ ಭಾಗೀರಥಿ ಉದಕದಲಿ ದೇವರ ಜಗುಲಿಯನು
ಸಾರಿಸಿ ನಾನು ಕಾರಣಿಗಳನು ತೆಗೆದು
ಕಂಬಿ ಚಕ್ರ ಸ್ವಸ್ತಿಕ ಪದ್ಧದಿಂದ
ಬಗೆ ಬಗೆ ಬೃಂದಾವನ ರಂಗವಲ್ಲಿಯನಿಟ್ಟು
ಶ್ರೀಹರಿಯ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ಕೈಯ ಮುಗಿಯುತ್ತಲಿದ್ದೆ

१

ಸುವರ್ಣದ ಮಣಿ ಕುಂದಣಿದ ಕೀಲು ಬೆಳ್ಳಿ ಶೀರದ ಮಣಿಗಳು
ಭಂಗಾರದ ರಾಜವರ್ಣದ ಮಣಿಗಳು
ಕೂ ಪರಿ ಮಣಿಗಳ ತಾರತಾರಕ ಇಟ್ಟು
ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ಕೈಯ ಮುಗಿಯುತ್ತಲಿದ್ದೆ

२

ಸುವರ್ಣದ ಭತ್ತಿಯ ವಂಟಪ ಬೆಳ್ಳಿಚೂಡದ ಮಂಟಪ
ಭಂಗಾರದ ರಾಜವರ್ಣದ ವಂಟಪ
ಕುಂಭವ ನಿಲಿಸಿ ಸಂದು ಸಂದು ಬೋದಿಗೆ
ದುಂಡು ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚು ನಾನಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ

३

ಸೂರ್ಯಪೀಠದ ಮುಖ ಮೇಲೆ ಹಾಸಿಗೆಗಳು ರತ್ನ ಹಂಪ್ಯಗಳೆ
ಬುಳ್ಳೆದಾರಿ ಜರತಾರಿ ಹಂಪ್ಯಗಳೆ
ಎಡೆಗೆಡೆಗೆ ಬೋಧಿಗೆ ಬಿಗಿದು ಮುತ್ತಿನ ಸುತ್ತಿ
ಜಗದೊಡೆಯನಾದರೆ ಅಣಿಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದೆ

४

హలను తెంగిన పుర కీత్తేళీ దాళింబి కబ్బిన గేటేకెగలీ
కీతాథల ద్వార్క్షీ గొంచెలంగళ ఈ పరియుద హరియ పుంటపేకే
గొనెగళ కట్టి నా క్యేయ ముగియుతలిద్దై

౧

గండకి శాలగారమప్పభయ సుదరుపన వేణుగోపాల మూరుతి
హయిగ్రివ ఎంబో శ్రీధరమూరుతి
వాసుదేవ ఎంబో శ్రీధరమూరుతి
లక్ష్మినారాయణ లక్ష్మినరసింహ విచ్ఛ్య
మూరుతిగే ఎస్త క్యేయ ముగియుతలిద్దై

౨

సుప్రభాద గద్దిగే పుంటపే కీత్తిగే సూయుపాన
నౌబత్తు నగారి భేరి వాద్య
తాళ వాద్య లీ వాద్య నానా పరి వాద్య
దుందుభి నౌబత్తు నా వుండే హోయ్యిద్దై

౩

ఆగరు చెందన గంధి పరకచ్చారవే పరిపరి కేసరియే
బగేబగే బెరసిద జాపరదే
కెస్తూరి బెరసిద ఎళీయ శ్రీగంథపు
శ్రీహరియ శీరదల్లిట్టు క్షే ముగియుతలిద్దై

౪

మరుగ మల్లిగ జాబి తరువు తేవంతిగే ముడివాళ
పట్టి దపన కేదిగే కమల
మరుగ మల్లిగయే ఎళీయ శ్రీ తుళసి
వసమాలేగళను ధరిసి
ఎరఁడు క్యేగళలి పిడిదు శ్రీహరిగే అప్రసుతిద్దై

౫

కెంచె హిత్తుళ సుప్రభావయ కుండిద కీలు సులు దీవిగేగలీ
సులుదీవిగేగలీ కట్టు దీవిగేగలు
హట్టిట్టు తుష్టుద దీవిగేయే
బగేబగే తుంబిట్టు హలగారతి
సులుదీవిగేయన్న లక్ష దీవిగేయన్న
ఏమ్ము మూరుతిగే నా క్యేయ ముగియుతలిద్దై

౬

ఉత్తమవాగోదు వోదలేకోదు ధూపారతి
ఒడనే ఏకారతి పెంచప్రభాదారతి కప్పోరదారతి
శ్రీహరిగే అప్రసి నాసు క్యేయ ముగియుతలిద్దై

౭

- ಮಂಡಂಗಳ ಮಾಡಿ ರಂಗವಲಿಗಳ ಹಾಕಿ
ಹಡುಡಾಹಂಡದಲಿಯಾವಿ ಭೂ
ಮಂಡಲಾಧಿಪತಿ ನಿನಗೆ ಅರ್ಜಿತವೆಂದು
ತಂದು ಸ್ನೇಹೇದ್ದಿಟ್ಟು ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಅರ್ಪಣುತ್ತಿದ್ದೆ ೧೯
- ಅರುವತ್ತು ದಿನಸಿನ ಪರಿಪರಿ ಶಾಕಗಳು
ಕರಿದು ಸೂತಾಳಿಸಿದ ಬಗಬಗೆ ಲವಣಶಾಕಗಳು
ಈ ವರಿಯಾಂದಲಿ ಎಡಗಳನೇ ಮಾಡಿ
ತಂದು ಸ್ನೇಹೇದ್ದಿಟ್ಟು ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಅರ್ಪಣುತ್ತಿದ್ದೆ ೨೦
- ಬಾದು ದಿನಸಿನ ಪರಮಾನ್ವತ ಮಾಡಿ
ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಂತ ಕಾಲ್ಯಾಂಸ್ ಒಿತ್ತಾನ್ ದಧ್ಯಾನ್
ವೊಷರು ಅನ್ವತ ಮಾಡಿ ವಾಧುರೆಯ ಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೆ ಅರ್ಜಿತವೆಂದೆ ೨೧
- ಕರಿ ಆಕಳ ಹಾಲು ಕೆನೆಮೋಸರುಗಳು
ನೊರೆಹಾಲು ಘೃತಗಳನು
ಸಕ್ಕುರೆ ಬೆರಿಸಿದ ನೊರೆಹಾಲುಗಳನೇ
ತಂದು ಉಡುಪಿಯ ಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೆ ಅರ್ಜಿತವೆಂದೆ ೨೨
- ಅಪ್ಪಿಫೋಗರ್ ಅಡಿಕೆ ಕ್ರಾರ್ಥರದ ಏಳ್ಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಿಡಿಯೆಲೆಯೇ
ಸುಣ್ಣ ಸಹಿತವಾದ ಲವಂಗವು ಏಲಕ್ಕಿ
ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಅರ್ಪಣಿ ನಾನು ಕೈಯ ವುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ ೨೩
- ಉತ್ತಮದ ರಾಮ ಅರೋಧ್ಯಯ ರಾಮ
ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ ಸೀತಾಪತ್ತಿ ಜಾನಕೀಯನೋಹರ
ಹಾಸಿಗೆಯನು ಹಾಕಿ ಅಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ೨೪
- ಬೆಳ್ಳಿ ಕೆಳ್ಳನು ಕೃಷ್ಣ ಚಿಣ್ಣ ಮಾಯಾದ ಕೃಷ್ಣ
ವದನ ತೋರಿದ ಕೃಷ್ಣನೇ
ಮೃತ್ತಿಕೆ ತಿಂದ ಕಾಳಿಯಮರನ ಕೃಷ್ಣನೆ
ರುಗ್ನಿಖೇ ವಲ್ಲಭ ಜಾನಕಿ ಮನೋಹರ
ಇಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗೆ ಕೈಯ ವುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ ೨೫
- ಪ್ರಾಳಯಕಾಲದಲಿ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ
ಚತುಮುಂಬಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮಲಗಿಹ
ವಿರಾಟರೂಪನಾಗಿ ಈರೇಳು ಭವನವ ಉದರದಲಿ ಇಟ್ಟ
ಪುರಂದರವಿರಲನ್ನ ಧಾತ್ನಾದೊಳಗೆ ಇದ್ದೆ ೨೬

[ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಮೂರಕ್ಕೊಳೆಯು ಸ್ವಾರ್ಥಸ್ವಾರ್ಥ ಮೂಡಿಬಿಂದಿದೆ ಹ್ಯಾಸರಾಯಸ್ವಾಮಿ ಗಳ ಮರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ನಾಧನೆ ದ್ವಾರಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಂಜಾನೆ ಪಡಕ್ಕಿ ಭೇಣಿಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರರೂಪದಾಸರಸ್ವತ್ವ ಒರಹೇಳಲು ಪರಿಚಾರಕರನ್ನು ದಾಸರ ಮೌಗಿ ಕಕ್ಷಾಗಿದರಂತೆ ದಾಸರು ಇನ್ನೂ ಸಹೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಪರಿಚಾರಕರು ಅವರನ್ನು ಏಪ್ಪಿಸಲು ಅವರು ಒಡಕೆಯೇ ಎಷ್ಟು ನಿತ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಗಿಸಬೇಕು, ಮಾರ್ಗ ಮರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶಾಖಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರಂತೆ ಹೈದಿಕಾರ್ಯಾಳಿರೂ ಪಂಡಿತರೂ ಈ ವಿವರೀತದರ್ಶನಗೆ ಸಿಂಧಿಗಾಢಾಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ‘ದಾಸರು ನಿದ್ರಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಜ್ಞ ಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರನ್ನು ವಿಲ್ಲಿರಂತೆ ಬಗೆಯಬಾರದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ದಾಸರ ಕಡೆ ನೋಡಿದರಂತೆ ‘ಯಾ ನಿಶಾ ಸರ್ವಾಘಾತಾನುಂ ತಸ್ಯಾಂ ಜಾಗತೀ ಸಂಯುವಿಾ’ ಎನ್ನು ಪೀಠಾಚಳನ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಾನಸಿಕಲ್ಲಿದ್ದುದು ಆಗ ದಾಸರು ಹಾಡಿದ ಹಾಡು ಇದೆಂದು ಪ್ರತಿಉತ್ತರ

ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಆರಾಧನೆಯು ವಿವರಗಳಲ್ಲಿವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಳಬುಂಧುದು ವೈಭವದ ಪೂಜೆ ಆದರೆ ಹೊರಗಳ ಪರಿಕರಗಳಲ್ಲದೆ, ತೋರಾಟಕೆಯಿಲ್ಲದ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲೇ ಆಗಮಾಡಿಸುವ ಪೂಜೆ]

ತಾರತಾರಕ—ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ

ಚೊಡ—ಶಿಖಿರ , ಮುಂಟಪದ ಮೇಲಾಗುದ ಕಳ್ಳತೆ

ರಾಜವರ್ಣ—ಹೊಳೆಯಿವ ಹೆಳದಿಬಣ್ಣ

ಗಂಡಕಿಶಾಲಗಾರು—ನೇಪಾಳದ ಗಂಡಕಿನದಿಯಲ್ಲೇ ದೊರೆಯಿವ ಶಾಲಗಾರಮಾತ್ರ

ಸದರುತನ—ಚಕ್ರಾರವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಶಾಲಗಾರಮಾತ್ರ (ಸುದರ್ಶನ)

ಸೂರ್ಯಪಾಣ—ದೇವರೆಂದುರು, ರಾಜರೆಂದುರು ಮಯಾದೆಗಾಗಿ ಇರಿಸುವ ವೃತ್ತಾ

ಕಾರದ, ಮೇಲೆದ್ದ ನಿಲ್ಲಿವ ಭತ್ತಿ, ಅಧವಾ ವೈಜನ

ನೌಬತ್ತು—ನವಪತ್ತು, ‘ನಗಾರಿನಬತ್ತು’ ಎನ್ನು ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ, ನಗಾರಿಯೂ ಇನ್ನಿತರ ಎಂಟು ವಾದ್ಯಗಳೂ ಸೇರಿ ನವಪತ್ತು, ದೊಡ್ಡ ಭೇರಿಯಂಥ

ವಾದ್ಯವನ್ನೂ ನವಪತ್ತು, ಎಂದು ಕರೆಯುವುದುಂಟು

ಅಗರು—ಕರೇ ಆಗರುಚಕ್ಕೆ, ಸುವಾಸನೆಯು ಮರ, ಸುಗಂಧೆದ್ರವ್ಯ

ಕಟ್ಟಾರ—ಕಡೆಕೋರ

ಜಾಪರ—ಜಾಪಾರ, ಚಾಪಾರ, ಯವಾನಿ, ಅಜವಾನದ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಗಿಡ

ತರುವು—ಗಿಡಪ್ಯ

ಮುಡಿವಾಳ—ಹ್ಯಾವೇರಪೆಂಬ ಸುಗಂಧ ಗಿಡ, ಲಾವಂಚಕ್ಕೂ ಈ ಹೆಸರಿದೆ ಬೇರನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ

ಹಂಡಾಹಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿ—ಹಂಡಾ (ಹಂಡೆ) ಎಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರ, ಹಂಡಿ ಎಂದರೆ
ಸಂಪುತ್ರ, ಈ ಪಾತ್ರಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿರಿಷಿಕೊಂಡು
ಚರಮಾನ್ಯ—ಪಾಯಂ
ದಢ್ಣನ್ಯ—ಮೋಸರು ಅನ್ಯ (ದಢ್ಣೋದನ)
ಕರೀಕು ಭುವನ—ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳು, ಕೆಳಗ ಅತಲ, ಸುತಲ ವೊದಲಾದ
ಬಳ್ಳು ಲೋಕಗಳು, ಮೇಲೆ ಚುವಲೋಕ, ಸುವಲೋಕ ವೊವರಾದ ಏಳು
ಲೋಕಗಳು

ಅಸಂದಖೀರವಿ

ಅಟ್ಟ

ಗಳಿಯು ಪಂಜರದೊಳ್ಳಲ್ಲ ಹರಿಹರಿಯೆ
ಬರಿ ಪೊಜರವಾಯಿತಲ್ಲ ವೆ

ಅಕ್ಕು ಕೇಳಿ ಎನ್ನ ಮಾತು
ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಗಳಿಯು ಸಾಕಿದೆ
ಅಕ್ಕು ನಾನಿಲ್ಲದ ವೇಳೆ
ಬೆಕ್ಕು ಕೊಂಡು ಹೋಯಿತಯೋ ರ್

ಅಧಿಕೆಂದು ಗಳಿಯು ಸಾಕಿ
ಮುತ್ತಿನಾನ್ನರವನ್ನು ಹಾಕಿದೆ
ಮುತ್ತಿನಾನ್ನರ ಕೊಂಡು ಗಳಿಯು
ಎತ್ತಲ್ಲಾರಿ ಹೋಯಿತಯೋ ಅ

ಹಕುರು ಬಣ್ಣದ ಗಳಿಯು
ಕುತಲ ಬುದ್ಧಿಯ ಗಳಿಯು
ಅಸುಪ್ಪ ಗುಂದಿ ಮರಿಯು ತಾನು
ಹಸನಗೆಡಿಕಿ ಹೋಯಿತಯೋ ಇ

ರಾಮು ರಾಮು ಎಂಬ ಗಳಿ
ಕೋಮಲ ಕಾಯದ ಗಳಿ
ಸಾಮಜ ಪೋಷಕ ತನ್ನ
ಪೈರೇಮದಿ ಸಾಕಿದ ಗಳಿ ಉ

ಒಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲ ಮನೆಯೋಳ್ಳ
ತುಂಬಿದ ಸಂದರ್ಭ ಇರಲು
ಕಂಭ ಮುರಿದು ದಿಂಬ ಬಿದ್ದು
ಆಂಬರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು ಇ

ಮುಪ್ಪಾಗದ ಬೆಣ್ಣ ತಿಂದು
ತಪ್ಪದೆ ಹಾಕಿದ ಹಾಲ
ಒಪ್ಪದಿಂದ ಕುಡಿದು ಕೈ
ತಮ್ಮ ಹಾರಿಹೋಯಿತಯೋ ಉ

ಅಂಗೈಗ್ರಾಮಾದ ಗಿಳಿ
ಮುಂಗೈಮೇಲಣ ಗಿಳಿ
ರಂಗ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ್ನ
ಅಂಗಣದೊಳಾಡುವ ಗಿಳಿ

೨

[ಪ್ರರಂದರವಾಸರ ಮಗನೇಲ್ಪನ್ನು ಅವರ ಕೆಣ್ಣೆದುರಿಗೆಂ ತೀರಿಕೊಂಡೆವೇಂಮೂ,
ಆ ಸಂಕಳದಿಂದ ಈ ಹಾಡು ಹೋರಬಂದಿತಂಥೂ ಪ್ರತಿ.ತಿ]

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ—ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
ಅಸುವು ಗುಂದಿ—ಪ್ರಾಣವನ್ನ ಕಳೆದುಕೊಂಡು
ಹಸನ್ನಾಡಿಸಿ—ನನ್ನ ಸುಖವನ್ನ ಹಾಳುಮಾಡಿ
ಸಾಮಾಜ ಪೋಡಕೆ—ಸಾಮ್ಯವೇದದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ, ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗನಿಸಿದ,
ಗಾಂಥವ್ ವಿದ್ಯೆ (ಸಂಗೀತ), ಅದನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಸಿದವರೆಂದು ದಾಸರು ತಮ್ಮನ್ನ
ಒಣ್ಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ
ಒಂಬತ್ತು ಭಾಗಿಲ ಮನೆಯೋಳ್—ಒಂಬತ್ತು ಥಿದ್ರಗಳಿರುವ ಶರೀರ ('ನವದ್ವಾರೇ
ಪ್ರರೇ')
ದಿಂಬ—ಈ ಮಾತಿಗೆ ಮೊಟ್ಟೆ, ಮಗು (ದಿಂಭ) ಎಂಬಧರ್ಗಳಿವೆ ಆದರೆ ಈ
ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನೆಯೆಂದು ಅಧರವಾಡಿದರೆ ಒಪ್ಪತ್ತುದೆ ದಿಂಬವೇದರೆ
ದೇಹವೂ ಆಗುತ್ತದೆ

ಭೃತ್ಯ

ಎಂದು

ಎಂದಪ್ಪಿಕೊಂಬೇ ರಂಗಯ್ಯನೆ, ಎಂದಪ್ಪಿಕೊಂಬೇ ಪೆ	
ವಾದಪ್ಪಿಕೊಂಬೇ ನಾನೆಂದು ಮುದ್ದಾಡ್ಡಿದುವೆ	ಅ
ಎಂದಿಗೆ ಸಮಿ ಮಾತನಾಡಿ ನಾ ದಂಡವೆ	
ಆಂದುಗೆ ಪೂಡಗ ಗೆಟ್ಟೆ ಘಲು ಥಲ್ಲಿಂದು	
ಚೆಂದಾಗಿ ಕುಣಿತ ಮುಕುಂದನ ಚರಣವ	ಒ
ಹೊನ್ನುಂಗುರ ಉಡಿದಾರ ಹೊಕೆದ ಷೀತಾಂಬರ	
ಬೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆವಿಲಿಟ್ಟಿ ಜಾಸ್ತಾವಿ ಜನಕನ	೨
ಆರಳಿಲೆ ಮಾಗಾಯಿ ಕೊರಳ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ	
ತರಳರ ಒಡಗೂಡಿ ಮುರಳಿಯ ಲೋಲನ	೩
ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಭಾಗವತನ ರೂಪವು ತಾನಾಗಿ	
ತುಪ್ಪದ ಬಿಂದಿಗೆ ತಂದ ಸರ್ವಶರ್ಯನನ	೪
ಧರೆಯೋಳು ಸುಜನರ ಪೋರೆಯುತ್ತಲಿರುವನ	
ಪ್ರರಂದರವರಲನ ಚರಣ ಕಮಲವ	೫

[ಕು ಹಾಡಿನ ಹಿನ್ನಲೈಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಶ್ರವಣಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ವಾಸ್ತವಿಕರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರಂತೆ ಅಗ ನಡೆದ ಸಮಾರಾಥನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೊಬ್ಬ ಶಿಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದು ‘ತುಪ್ಪ ಯನ್ನು ಬಡಿಸಿಂ’ದರಂತೆ ಉದರೆ ತುಪ್ಪ ಪ್ರ ಮುಗಿದುಹೊಗಿದ್ದ ಏನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ಶಿಪ್ಪನು ದೂರ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೇವರು ತಾನೇ ಆ ಶಿಪ್ಪನೆ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ತುಪ್ಪ ತುಂಬಿದ ಬಿಂದಿಗೆಯನ್ನು ತಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಡಿಸಿಹೋದನಂತೆ ಅಮ್ಮೆಲೆ ಈ ಸಂಗತಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ದೇವರೆ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಈ ಪದವನ್ನು ಹಾಡಿದರಂತೆ

ದಾಸರ ಮಗನೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ‘ಗುರುಪ್ರರಂದರ ವಿರುಲು’ ಅಂಕಿತದ ದಾಸರ ಪದ ವ್ಯೋದರಲ್ಲಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಭಾಗವತ ಪರಶು ಭಾಗವತ ಎಂಬಿಟ್ಟರು ಶಿಪ್ಪಿದ್ದರಿಂದು ಹೇಳಿದೆ]

ಒತ್ತೆ ಸಿದೆ ವಾತ್ಸರಾಯೆ
ಚಿತ್ತಜನ್ಮೆಯನೇ ಸಚಿಗೆ

೮

ನಿತ್ಯ ಮುತ್ತೆ ದೆಯಾರೆಲ್ಲ
ಎತ್ತೆ ರತ್ನಸದಾರಕಿಯ

೯

ಹೇವಾಮಾಯಾಮಾದ ದಿಕ್ಕ
ಸ್ವೇಂಮಾರ್ಯಾನಾನಾನ್ನಾ ಏರಿ
ಸಾಷ್ಟಮಿ ವಾತ್ಸರಾಯ ಸ್ವೇರ್ಹಂ
ಪ್ರೇಮದಿ ಹರಿಪುರಕೆ

೧೦

ಹಾಟಕದ ಬೆತ್ತೆಕೊಳೆಟಿ
ಸಾಟಿಯಾಲ್ಲದೆ ಸಿಡಿಮು
ನೀಟಾದ ಓಲಗದವರ
ಕಾಟಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ

೧೧

ಸಾಘು ವಿಪ್ರ ಜನರೆಲ್ಲ
ವೇದಫೋಷಣೆಯ ಮಾಡೆ
ನಾದವೈಕ್ಷ ನಗಾರಿಯುಂ
ಭೇದಿಸಿತು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕು

೧೨

ಹೇಮವಂಯ ಸಿಡಿಯಾಳ್ಜ್
ಚಾಮರಂಗಳನ್ನೆ ಕಿಡಿದು
ಕಾಮಿನಿಮಣಣಯರ್ ಕೆಲದಿ
ಸಾಷ್ಟಮಿಯೆಂದು ಬೀಸುತ್ತಿರೆ

೧೩

ಅರವಿಂದಾಸನಯ್ತ
ಪುರಂದರವಿರ್ತಿಲನು
ಸಿರಿಸಂಹಿತದಿ ಬಂದು
ಕರ ಸಿಡಿದತ್ತಿದ್ದ ಕಂಡೆ

೧೪

[ಬಾಷಪತ್ರಿಧರು ತೀರಿಕೊಂಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೂಸರು ರಚಿಸಿದ ಪದ ಇದು ವಾಸತಿಧರ ನಿಯಾಣವಾದದ್ದು ವಿಶಿಂಬಿಂಬಾಮು ಸಂಪತ್ತಿರದ ಫಾಲ್ಗುಣ ಒಕ್ಕಳ ಚತುರ್ಥಿ ಶ್ರೀರಘವರದಲ್ಲಿ, ಎಂದರೆ 1539ರ ಮೂರ್ಚ್ಚ ಎಂಟರಂಪು, ಅದರು ತಿರಿಕೆಯಾಡಿದ್ದು ಹಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಬೃಂದಾವನ ಅನೆಗೆ ಇದಿಯ ನಮ್ಮುಂದಾವಾಗಲ್ಲಿ ಇದು]

ಚಿಕ್ಕಿಜನ್ನೇಯನ ಸಭೆಗೆ—‘ಚಿಕ್ಕಿಜ’ನೆಂದರೆ ಮನ್ನದೆ (ಮನಸಿಜ), ಅವನ ಅಯ್ಯಾ ಎಂದರೆ ತಂದೆ, ಕ್ಕುಪ್ಪು, ಅಥವಾ ವಿಷ್ಟು ಅವನ ಸಭೆಯೆಂದರೆ ವೈಕುಂಹ ನಿತ್ಯಮನುಕ್ತಿದಯರು—ದೇವತಾಸ್ತೀಯರು, ದೇವದಾಸಿಯರೆಂದು ಲೋಕ ಪ್ರಯೋಗ

ದಿವ್ಯಪ್ರೇಮಪನ್ನೆ ಏರಿ—ಅಜರಾದಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹರಿಪ್ಪರೆ—ಹರಿಯ ಪ್ರೇರಣೆಂದರೆ ವೈಕುಂಹ ದಾಟಕ—ಬಾಗಾರ ನೀಟಾದ—ನೇಟ, ನೇಟ್ಟ, ನೇರ್, ಇಲ್ಲಿ ಬಿಲುವಾದ ಎಂಬಧರ ಹೇಮಪಂಯ —ಬಂಗಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಿಡಿಗಳನ್ನು ಲ್ಪಿ ಚಾಮರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು

ಕೆಲದಿ—ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು

ಅರವಿಂದಾಸನಯ್ಯ—ಅರವಿಂದ ಎಂದರೆ ತಾಪರೆ, ವಿಷ್ಟುವಿನ ನಾಭಿಕಮಲ, ಅದ ರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಚತುರ್ಮುಖಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಅರವಿಂದಾಸನ, ಅವನ ಅಯ್ಯಾ ಎಂದರೆ ತಂದೆ, ವಿಷ್ಟು

ಮಧ್ಯಮಾರ್ಚಿ

ಅಪ್ಟಿ

ಪಾಶೇಂಸು ಹೋದುವಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿನಾ ಎನ್ನ

ಬ

ಪಾಶೇಂಸು ಹೋದುವಲ್ಲ

ಬ

ಅಪಾರ ದಿನಗಳಿಂದ ಅಜರ್ನನೆ ಮಾಡಿದ

ಬ

ಉರಗಾದಿಯಲಿ ಸ್ವಾಮಿಪ್ರಷ್ಟರಣೆ ವೊದಲಾದ

ವರಿಪರಿ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾನಗಳ ಮಾಡಿ

ಹರಿದಾಸರ ಕಾಡಿ ಗಿರಿರಾಯನ ಮೂತ್ತಿ

ದರುಶನದಲ್ಲಿ ಹೃಮರೆಕಿರಲು ಎನ್ನ

ಬ

ಪರಮ ಭಾಗವತರ ಹರಿಕಥೆ ಕೇಳಲು

ಪರಮ ಭಕ್ತಿತಿಂಬಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿರೆ

ಪರಮ ಪಾಠಿಗಳ ವಾಲಾಗಿ ಪೋದುವು

ಪರಮ ಪುರುಷನ ಪನಸಗೆ ಬಂದೀಗ

ಬ

ಮಾಯಾದೇವಿ ಎನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಳು

ದಾಯಾದಿಗಳು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಿಲ್ಲ

ಮಾಯಾರಹಸಣ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿರಲನ

ಮಾಯದಿಂದಲಿ ಮಟ್ಟಮಾಯವಾದವು ಎನ್ನ

ಬ

[ಪುರಂದರದಾಸರು ಒಮ್ಮೆ ಶಿರಂಜಿ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗಿ, ಗುಡಿಯ ಹೊರಗೆ ಹರಿಕಥಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತಂತೆ, ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಕುಳಿತಿರಲು, ಹೊರಗಿದೆ ಇರಿಸಿದ್ದ ಇವರ ಮೆಟ್ಟುಗ್ರಹಿಸ್ತು ಯಾರೋ ಕಡೆಗ್ನಿಯ್ದಿರಂತೆ ಹೊರಗಿ ಬಂದು ನೋಡಲು ಮೆಟ್ಟುಗ್ರಹಿತಿರಲು ಈ ಹಾಡು ಹೊರಬಿಂದಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ‘ಪಾಶೇಂಸು’ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೆಟ್ಟು ಎಂದೂ ಅಭಿವಿದೆ, ಪಾಪ್ಯಂಸು (ಒಸು, ಅನಿತು) ಪಾಪಗಳಷ್ಟೂ ಎಂಬ ಅಧಿವ್ಯಾ ಅಗುತ್ತದೆ ದಾಸರು ಈ ಚಮತ್ವಾರದ ಮಾತಿನಿಂದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತಂದುಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ]

ಪಾಶೇಂಸು—ಪಾಪಾಸು, ಹಿಂದಿಯ ‘ಪಾಯಪಾಸ’ ಎಂಬ ಪಾತಿನ ರೂಪ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪಾಪ+ಒಸು, ಅಷ್ಟೂ ಪಾಪಗಳು

ಉರಗಾದಿ—ಶಾಂತಿಕಲ, ತಿರುಮಲೆ—ತಿರುಪೆತಿಯು ಬೆಟ್ಟೆ

ಸ್ವಾಮಿಪ್ರಸ್ವರಿಣಿ—ದೇಂಕಟೇಶ್ವರ ಗುಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಕೊಳೆ, ಇದಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯ
ವಿನಾಶನ, ಅಕಾಶಗಂಗೆ, ತುಂಬುರುತೀಥ್ರ ಮೊದಲಾದ ಇತರ ಕೊಳಗಳೂ
ಇವೆ (ಪರಿ ಪರಿ ತೀಥ್ರ)

ಗಿರಿರಾಯನ—ಬೆಟ್ಟೆಡೊದೆಯೆನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ

ಮಾಯಾದೇವಿ—ಜೀವನ ಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಬರುವ, ತೆರೆಯಂತಿರುವ,
ಅಜ್ಞಾನ, ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ, ರಾಗದ್ವೈವಾದಿಗಳು, ಮಾನ್ಯ
ಸಂಘಟನೆ

ಮಾಯಾರಮಣ—ಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ನಾರಾಯಣನ ಮಾಯೋ ರೂಪಿಣಿ, ಇಲ್ಲಿ ಮಾಯೆ
ಯೆಂದರೆ ಅಜಂತಾದ್ವಾರೆತಕ್ತಿ

ಪಂಕುವರಾ॥

ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ದೊಡ್ಡದೋ ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ದೊಡ್ಡದೋ	ಪೇ
ಸಮ್ಮತಿಂದ ನಾವು ನೀವು ಸಾಟಿ ಮಾಡಿ ನೋಡುವ ಒವ್ವೆ	ಅ
ಹೇಮ ಹೊನ್ನು ಹಣಗಳಿಗೆ ಹೇರಳ ಭಯಗಳುಂಟು	೯
ರಾಮನಾಮ ದ್ರವ್ಯಾಸನ್ನು ಯಾರ ಭಯವಿಲ್ಲವಯ್ಯ	೧
ಕಡಗ ಕಂರಮಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳ್ಳರ ಅಂಜಿಕೆಯುಂಟು	೨
ಅಡವಿ ತಾಳಿಸಿಮಾಲೆಗಿನ್ನು ಆರ ಅಂಜಿಕಿಲ್ಲವಯ್ಯ	೩
ವಾಕ್ಯಾರ ಖದ್ದೋಗಕಿನ್ನು ವಾಕ್ಯಕುಲದ ಭಯವಂಟು	೩
ಗೋವಾಳದ ವೃತ್ತಿಗಿನ್ನು ಗೊಡವೆ ಯಾರದಿಲ್ಲವಯ್ಯ	೪
ಸರಕು ಬೆಲ್ಲ ತುಪ್ಪ ಧಾನ್ಯ ಸದೇಶತೆಂಬ ಚಿಂತೆಯುಂಟು	೫
ಹರಿನಾಮಾಮೃತಕೆ ಇನ್ನು ಯಾವ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲವಯ್ಯ	೬
ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ಲಾಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ನಾರಾಯಣನು	೭
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದೊಡೆಯ ಪುರಂದರವಿರಲನು	೮

[ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ಪುರಂದರಧಾಸರ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸುವಾಡಿ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಹೆಚ್ಚುದಳಿಯಿಂದು ಪ್ರತಿಃತಿ]

ಸಮ್ಮತಿಂದ—ಪರಸ್ಪರ ಒಡೆಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ
ಹೇಮಹೊನ್ನು—ಕೌಚರಣಿಕ್ಕೆ ಪಾರಾಂತರವಿದೆ

ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನು ಮಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕೆಣ್ಣೆ ಡುವರೆಂಬಡಿಕೆಯಿಂದು
ಪನ್ನುಗಶರಿಯನನ ನಾವಕೆ ಯಾರಂಬಡಿಕೆ ಇಲ್ಲವೋ

ವಾಕ್ಯಕುಲ—ಲಾಭನಷ್ಟುಗಳ ಎಣಿಕೆ

ಕರೆದರೆ ಓ ಎನ್ನಬಾರದೇ
ಕರುತಾಸಾಗರ ಅನಿಮಿತ್ತ ಬಂಧುವೆ ಕೃಪಾಪ
ಅ

ತಂದೆ ವಿರಲ ನೆನ್ನ ಗ್ರಹಿಯೋಳಗೊಂದಿನ
ಹುಂದಮತಿಗಳು ಕಂಭಕ ಕಟ್ಟಲು
ಸುಂದರ ರತ್ನವಿಚಿತ ಕಡಗವ ವೇಗ
ದಿಂದಾ ಸೂಳಗೆ ಯಿತ್ತು ಕಾಯುತ್ತು ಕೊಂಡೆಲೆ ಈಗಇ

ಪುಲತಾಯಿ ಎನ್ನನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆನುತ್ತ, ಹಾ
ಲೂಳಗೆ ವಿಷವ ಬೆರೆಸಿರಲಾಕ್ಕಣ
ತಿಳಿದವರಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದುದರಿಂದ ಗ
ರಳಪ್ಪಂದು ಸ್ವೀರವೆನೆಗುಣಿಸಿದೆ ಈಗಉ

ಪುಲ್ಲೀಕಾಜುಫನವ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಪ್ರೋಗುವ ಮಾಗ್ರ
ದ್ವಿಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಘರ ಬಂದು ಕೊರಳ ಪಿಡಿಯೆ
ಬಿಲ್ಲುಗಾರನಾಗಿ ಅಂದು ಕೊಂದು ಭಕ್ತ ವ
ತ್ವಲನೆಂಬುವ ಬಿರುದುಳಿಸಿಕೊಂಡೆಲೊ ಈಗಇ

ಪರಿಷಯೋಳಗೆ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರೆ
ಉರಗನು ಬಂದು ಅಂಗುಟವ ಪಿಡಿಯೆ
ಕರದಿಂದ ಮೈಯೆಲ್ಲ ನೇವರಿಸಿ ಬಹು
ಪರಿಣಾಮವೆನಿತ್ತ, ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಈಗಉ

ಕಳ್ಳುರು ಬಂದಿನದಲಿ ಬಂದು ಎನ್ನನು
ಕಳ್ಳು ಸಾಲೋಳಗೆ ಕಡಿದು ತುಳಿಯೆ
ಆಲ್ಲ ವೈರ್ಯನಾಗಿ ಬಂದು ಅಡವಿಯು ತೊ
ಪ್ವೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿ ಗಾಯ ವೇಗದಿ ಮಾಯಿಸಿದೆ ಈಗಇ

ಭೀಮರಥಿ ನದಿಯ ದಾಟಬೇಕೆನುತ್ತಲಿ
ನೇಮುದಿಂದಲಿ ಬಂದು ತಟದಿ ನಿಲ್ಲೆ
ಶ್ರೀಮನೋರಮನೆ ನಿನ್ನಂತದಿ ಪ್ರಾತ್ತಿನ್ನ
ಕ್ಷಿ ಮಹಿಮೆಯೋಳಗೆ ತಂದಿತ್ತೆ ಹರಿಯೆ ಎನ್ನಇ

ಪೆರಿಪರಿ ಭಕ್ತರ ಕಾಯ್ದೆಂದು ನಿಗಮದಿ
ಪಿರಿದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದ ನಿಜವಹುದು
ಗರುಡಾದಿವಾಸ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರೆವರಲ
ಫೂರೆ ಜನ್ಮಜನ್ಮಕ್ಕೆ ತಾಯಿತಂದೆ ಈಗ

೩

[ಈ ಪದದ ಮುದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಜೀವಸಪ್ರಸಂಗದ ನೇನ ಪಿದ ವೋದಲನೆಯ ನುಡಿಯೇನೇ ಮುಯ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯ ತೀರಿತು' ಎಂಬ ಹಾಡಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಉಳಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ ಅವರ ಮುಲತಾಯಿ ಅವರನ್ನು ಹೊಳ್ಳಲಿಕೊಣ್ಣ ಅವರು ಶ್ರೀಶೈಲ ಯಾತ್ರೆಗಿಂದಾಗಿ ಹುಲಿ ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿದ್ದು, ಯಾವುದೇ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿದ್ದು, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಕ್ಷರೂ ಅವರನ್ನು ಹೆಡೆಟೆಟ್ಟಿ ಹಿಂಸಿಸಿದ್ದು, ಪಂಥರಪುರದ ಖೀದಾನಂದಿಯನ್ನು ದಾಟಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ಹರಿಯಿ ಅವರನ್ನು ದಾಟಿಸಿದ್ದು ಇವೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ಓರೆ ಯಾವ ಆಕರಂದಲೂ ತಿಳಿದುಬರುವುದಲ್ಲ]

ಅನಿಮಿತ್ತಬಂಧು—ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ, ನೆರವಿನ ಕರೆಗಾಗಿ
ಕಾಯಂದೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದೊದಗುವನು

ಗರಳ—ವಿಷೆ

ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನನ ಯಾತ್ರೆಗೆ—ಶ್ರೀಶೈಲ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ

ಪರಿಷೆ—ಜಾತ್ರೆ, ಸಂತೆ

ಉರಗ—ಹಾವು

ಅಂಗಂಟ—ಕಾಲ ಬೆರಳು

ಅಡವಿಯ ತೊಬ್ಬಲ—ಕಾಡಿನ ಸೊಷ್ಟು (ಮದ್ದಿಗೆ ಬರುವಂಧದು)

ಭಿಮರಧಿ—ಸಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ನದಿ, ಪಂಥರಪುರದ ನೆರಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ

ಗರುಡಾದಿ—ತಿರುಮಂತೆ—ತಿರುಪೆತಿಯ ಬೆಟ್ಟಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು

ತೋಡಿ

ಆದಿ

ಏನು ಒರೆದೆಯೋ ಬ್ರಹ್ಮ ನೀನೆಂಪ್ನು ನಿರ್ದಯಿಸೋ ಅಭಿ
ಮಾನವನು ತೋರೆದು ಪರರನ್ನು ಬೇಡುವುದ

ಪ

ಗೇಣೋಡಲು ಹ್ಯಾರೆವುದಕೆ ಹೋಗಿ ಪರರನು ವಂಚ
ಬಾಳಿಸಬು ರೂಪ ನೀನೆಂದು ಹ್ಯಾಗಳೆ
ಅಜ್ಞ ನಿಸ್ವಾಸಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ಬಾರೆದನೆಲು
ಗಾಣ ತಿರುಗುವ ಎತ್ತಿನಂತೆ ಬಳೆಲುವುದ

೦

ಉಲ್ಲಿಧರ ಮನಯ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದು ಬೇಸತ್ತು
ನೊಲ್ಲಿ ನೊಲ್ಲಿಗೆ ಅವರ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ
ಇಲ್ಲ ಈ ಚೇಳಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಬಾರೆದನಲು
ಅಲ್ಲವನು ತಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯಂತೆ ಕೊರಗಬುದ

೨

ಹಿಂದೆ ಬರೆದ ಬರಹ ಹೇಗಾದರಾಗಲಿ
ಮುಂದೆನ್ನ ವೆಂತದೆ ಜನಿಸುವರ ಕಾಯೋ
ಸೆಂದೇಹಿಸಲಿಬೇಡ ಪುರಂದರವಿರ್ತು ಲ
ಕಂದವ್ರ ಜನಕ ಉಡುಹಿಯೆ ಕೃಷ್ಣನಾಟೆ

೩

[ಹೊಟ್ಟೆಯ ಬಾಡಿನ ಕ್ರಾಯದ ಭಾಗಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಆತ್ಮಗೌರವಗಳ ಕುಡಿ
ಬಣಿಗಿ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಈ ಪರದಲ್ಲಿದೆ ‘ಬೇಡುವ ಕೃಕೆಳೆ’
ಎಂಬ ಗಾದೆಯ ಮಾತನ್ನು ಈ ಪರ ನೆನಣಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ ಅತಾಖಿಮಾನವನ್ನು ಬಲಿ
ಕೊಟ್ಟು ಪರರ ಎದುರಿಗೆ ಕೃಯೋಡ್ದಿ ನಿಲ್ಲುವವರ ದೇಹಕ್ಕಿತಿ, ಮಾನಸ್ಕಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಳು
ಇಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತಣಿಗೊಂಡಿದೆ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮನ್ನು, ಇತರರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವ
ದೀನ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಒಳಗುಮಾಡುತ್ತದೆ ಸುಳ್ಳೇ ಕೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಹೋಗಳಿ ಮನ್ಯಧ
ನಿಗೆ ಸಮಾನರೂಪದವರು ಎಂದು ಮುಛ್ಣಿಸಲು ಹೋಗುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸು
ತ್ತದೆ ಗಾಣ ತಿರುಗುವ ಎತ್ತು, ಅಲ್ಲ (ತುಂರಿ) ತಿಂದ ಇಲಿ ಈ ಹೋಲಿಕೆಗಳಿಂತೂ
ತುಬಿ ಸಮಂಜಸವಾಗಿವೆ ಇಂಥ ಕಂಗಾಲಿನ ಸ್ಥಿತಿ ತನ್ನ ಶಾಲಕ್ಕೇ ಮುಗಿದು
ಹೋಗಲಿ, ವಂತದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಆ ನೊಂದ ಜೀವ
ಹಾರ್ಷಸುತ್ತದೆ]

ಏನು ಬರೆದೆಯೇ—ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮೂರ್ಕೆನೂ ಭೋಮಿಯ ಹೇಳಿ ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವಾಗೇ ಅವನ ಹಡೆಯು ಚೇಳೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬರಹವಿದ್ದು (ಲಲಾಟ
ಲಿಖಿತಾ ರೇಖಾ) ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅವನ ಸುಖಿದು ಹಾಸುಭವಗಳು ಒದಗು
ತ್ವಾವೆ ಎಂದೂ, ಈ ಬರಹವನ್ನು ಯಾರೂ ತಿದ್ದಲಾರಮು, ಆಳಸಲಾರರು
ಎಂದೂ ನಂಬಿಕೆ

ಅಧಿಮಾನ—ಅತ್ಯಾಭಿಮಾನ, ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರೂಪಾರದಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ
ಗೇಣೊಡಲು—ಗೇಣಾಪ್ರಮಾಣದ ಹೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊರೆಯಲು
ಪಂಚಬಾಣಸಮು—ಪಂಚಬಾಣಸೆಂದರೆ ಮನ್ಯಾಧ, ಅರೆಮಿಂದ (ತಾವರೆ), ಅಕೋಕ,
ಚೂಕ (ಮಾನಿನ ಚೆಗುರು), ಸಮಲ್ಲಿಕ (ಮಲ್ಲಿಗೆ), ನೀಲೋತ್ಪಲ (ಕನ್ನೆಚ
ದಿಲೆ) ಈ ಬದು ಹಾಗಳನ್ನೇ ಬಾಣಗಳಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವವ ಅವಸಂತೆ
ಚೆಲುವನೆಂದು ಕಂಡಕೆಂಡವರನ್ನು ಹೊಗೆಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಬಲ್ಲಿದರ—ಹಣವಂತರ

ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆ—ಮಾತುಮಾತಿಗೆ, ಅಡಿಗಡಿಗೆ

ಅಲ್ಲ—ಶುಂಠಿ

ಕಂದಪ್ರಜನಕ—ಮನ್ಯಾಧನ ತಂಡೆಯಾದ ಕೃಷ್ಣ

ಕಾಂಚೋದಿ	ರಘುಂಡೆ
ಯಾಕೆನ್ನನೇ ರಾಜ್ಯಕೆಳೆತೆಂದ ಹರಿಯೆ	ಪ್ರ
ಸಾಕಲಾರದೆ ಎನ್ನನೇಕೆ ಪ್ರಟ್ಟಿಸಿದೆ	ಅ
ದೇಶ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲ ದೇವದಲಿ ಬಲವಿಲ್ಲ ವಾರಿ ಪೆಂಧಗಳೆಂಬ ಒಲುಮೆ ಎನಿಲ್ಲ ಬೀಸರಿಸೆರೆದುರಿಲ್ಲ ಬೇರೆ ಹಿತಜನರಿಲ್ಲ ವಾಸುದೇವನೆ ಬಲ್ಲ ಈ ಬಗೆಯನೆಲ್ಲ	೦
ಎನ್ನ ಕುಲದವರಿಲ್ಲ ಎನಗೊಬ್ಬ ರ್ಷಿತರಿಲ್ಲ ಮನ್ನಿಸುವ ಧೂರೆಯಿಲ್ಲ ಮನಕೆ ಜಯವಿಲ್ಲ ಹೊನ್ನು ರನ್ನಗಳಿಲ್ಲ ಒಲಿಸಿಕೊಂಬಾವರಿಲ್ಲ ಇನ್ನಲ್ಲಿ ತರವಲ್ಲ ಇಂದರೇಶನೆ ಬಲ್ಲ	೨
ಕರೆದು ಕೊಡುವವರಿಲ್ಲ ಕರುಣೆ ತೋರುವರಿಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲದೆ ಪರಗತಿಯು ಇಲ್ಲ ಹರಣದಲಿ ಹಾರುಡಿಲ್ಲ ಕರುಣಾದಲಿ ದೃಢವಿಲ್ಲ ಧೂರೆ ಪ್ರರಂದರವಿರ್ತುಲ ತಾನೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲ	೩

[ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹಂತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರದ ವೆಂಗಿ
ನಾಡಿಗೆ ಹೊರಟುಬಂದಾಗ, ತಮ್ಮ ಬವತ್ತೆಯನ್ನು ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ತೋಡಿಕೊಂಡ
ರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ‘ಕ್ಷಿ ರಾಜ್ಯ’ವೆಂದೇ ಸಂಸಾರವೆಂದಾದರೂ ಆಗಬಹುದು]

ವಾಸಿಪಂಧಗಳು—ಅನುಸರಿಸಬಹುದಾದ ದಾರಿಗಳು
ಬೀಸರಿಸೆರೆದುರಿಲ್ಲ—ಬೀಸರಿಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ^{೧೫}
ಮನಕೆ ಜಯ—ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಂತ್, ಉತ್ಸಾಹ,
ಇನ್ನಲ್ಲಿ ತರವಲ್ಲ—ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಾಳುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ^{೧೬}
ಹರಣ—‘ಪ್ರಾಣ’ವೆಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಾತಿನ ತದ್ವ ವರೋಪ
ಹಾರುಡು—ಪ್ರರೂಳ, ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮಧ್ಯ
ಕರಣದಲಿ—ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ

ಕಾಂಡೆಂದಿ	ರಘುಂಚೆ
ಆರೇನು ಮಾಡುವರು ಅವನಿಯೊಳಗೆ	೨
ಪ್ರಾವಾಜನ್ಯದ ಕೆಮ್ಮೆ ಹಣಕೆಯಲ್ಲಿ ಒರೆದೂದಕೆ	೩
ಮಾಡಿದುಗೆಯು ಕೆಡಲು ಪುನೇಯ ಗಂಡನು ಬಿಡಲು ಕೂಡಿದ್ದ ಸತಿ ತಾನು ಕೂಣಸ್ಯಾಡಲು ಗೋಡೆಗೆ ಬರೆದ ಹುಲಿ ಫುಡಿಫುಡಿಸ ತಿನಿಂದಲು ಅಡದ ಮಾತುಗಳ ಅಶೀಳರೂ ನಿಜವೆನಲು	೦
ಹೊಲ ಬೇಲಿ ವೆದ್ದರೆ ಹೊಲವದ್ದು ಇರಿದರ ತಲೆಗೆ ತನ ಕೈಪೆಟ್ಟು ತಾಕಿದರೆ ಹಳಲು ಹಾವಾದರೆ ಗೆಳೆಯ ರಿಪ್ಪವಾದರೆ ಕಲಸಿಟ್ಟು ಅವಲಕ್ಕೆ ಕಲಪರಟಿ ನುಂಗಿದರೆ	೨
ಹೆತ್ತುತಾಯಿ ವುಕ್ಕುಳಿಗ ಹಿಡಿದು ಏಷ ಹಾಕಿದರೆ ವುತ್ತೆ ತಂದೆಯು ಹೊರಗೆ ಮಾರಿದರೆ ತೊತ್ತು ಅರಸಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಉತ್ತರವನಾಡಿದರೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಕರಡಾಗ್ಗಿ ಕಚ್ಚಿದರೆ	೨
ಕಣ್ಣನೊಳಗಿನ ಬೊಂಬೆ ಕಣ್ಣಿಡ ಒಂದರೆ ಹೆನ್ನಿನ ಹೊರಾಟ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಅನ್ನ ಉಣಿದೆ ಬಹಳ ಅಜೀಣವಾದರೆ ಪುಣಿ ತೀಥಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಪ ಘಟಿಸಿದರೆ	೪
ಪರಿ ಕುಳಿತ ಕೊಂಬೆ ಎರಡಾಗಿ ವುರಿದರೆ ಮೇರೆ ತಟ್ಟಿ ವಿಧಿಯು ಮೆರದರೆ ಅರಿದ್ದ ಇದ್ದಲೆಯು ಅಗ್ಗಿಯಾಗುರಿದರೆ ಧೀರ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ ನಿನ್ನ ದಯು ತಟ್ಟಿದರೆ	೫

[ಮತೆಹ್ಯಂದು ಅರ್ಥಾಪದ ಪದ]

ಗೋಡೆಗೆ ಒರೆದ ಹುಲಿ — ಗೊಡೆಯೇ ಮೋಲೆ ಒರೆದ ಹುಲಿಯು ಒತ್ತರೆ, ಹೃಜ
ಹನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನ ನ್ನು ತನ್ನ ಬರುವುದಾದರೆ
ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳೆ — ತಾವು ಆಡದಿದ್ದು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದರೆಂದು ಎಂದೂ
ಸಾಧಿಸುವುದಾದರೆ
ಮೊಳವೆದ್ದು ಇರಿದರೆ—ನಾಧುವ್ಯಾಣಿಯೂ, ಅಂಜಿಕೆಯ ಸ್ವಭಾವದಶ್ಲೈ ಆದ ಮೊಲ
ಕ್ಷೂರಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಮೂಸುಡಿಯಿಂದ ಕಿವಿಯಲು ಬರುವುದಾದರೆ
ಹೆಳ್ಳಲು—ಹೀಳೀಲ್, ಹೆರಳ್, ತಲೆಗೊದಲನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆದು ಓರಣಮಾಡಿದ ಜಂಡೆ,
ಕಲಪರಟೆ—ಕಲ್ಲಿನ ವಾತ್ರೆ, ಗಡಿಗೆ
ತೈಲತ್ತು—ದಾಸಿ, ಕೆಳಸದಪ್ಪಳೆ

ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಕರ್ನಾಟಕ

ನಾನೇಕೆ ಪರಿದೀಪಿ ನಾನೇಕೆ ಒಡವನೊ
ಶ್ರೀನಿಮೇ ಹರಿ ಎನಗೆ ನೀನಿರುವ ತನಕೆ

೫

ಘಟ್ಟಿಸಿದ ತಾಯಿ ಕಂದೆ ಇಷ್ಟ್ವಾದು ನೀನೇ
ಇಷ್ಟ್ ಒಂದು ಬಳಗ್ ಸರ್ವ ನೀನೇ
ದಟ್ಟಗ್ರಿಯೋಳಿನ ಅಷ್ಟ್ವಭರಣ ನೀನೇ
ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಕೃಷ್ಣ ನೀನಿರುವತನಕೆ

೦

ಒಡಹಂಟ್ಟಿದೆ ನೀನೆ ಒಡಲಹೊರೆವವ ನೀನೇ
ಉಡಲು ಹೊದೆಯಲು ವಸ್ತ್ರ ಕೊಡುವವ ನೀನೇ
ಮುಡದಿ ಮಂಕುಸೆಲ್ಲ ಕಡೆಹಾಯಿಸುವವ ನೀನೇ
ಬಿಡದೆ ಸಲಹಾವ ಒಡೆಯು ನೀನಿರುವತನಕೆ

೧

ವಿದ್ಯೆ ಹೇಳುವವ ನೀನೆ ಬುದ್ದಿ ಕಲಿಸುವವ ನೀನೇ
ಉದ್ದಾರಕರ್ತೆ ಮುಮನ್ಯಾಮಿ ನೀನೇ
ಮುದ್ದು ಶ್ರೀ ಪ್ರರಂಧರವಿರಲ ನಿನ್ನ ದಿನೇಂಳಿ
ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡಿರುವತನಕ ಏತರ ಭಾವುವ್ಯೋ

೨

[ಹಿಂದಿನ ಪದವಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ದೈಸ್ಯಾಫಾವವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದಿ, ತಾವೇ ಸಮಾಧಾನ
ಕಂಡುಹಿಂಡ ವೇಳಿ ಮೂಡಿಕೊಂಡ ಪದ ಮಾರದ ವೆಗಿನಾಡು ಅವರಿಗೆ ಪರ
ದೇಶವೇ, ಅಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಆದರಿಸುವ ಜನವಿಲ್ಲದೆ ಬಡವರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿರಬಹುದು
ಅದರೆ ಹರಿಯನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಅವರಿಗೆ ಈ ದೀನಭಾವ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ
ಎಂದೀಸಿರುವೇಂ]

ಅಷ್ಟ್ವಭರಣ—ಅಭರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಭೇದ್ಯ (ಕುಂಡಲದ್ವಯ), ಬಂಧನೀಯ (ಕುಸುಮ,
ಧರ್ಮಿಲ್ಲ), ಕ್ಷೀಪ್ಯ (ನೂಪುರ, ಉಂಗುರ), ಮತ್ತು ಅರೋಪ್ಯ (ಹಾರ,
ಕಂಕಣ) ಎಂಬಾವು

ಒಡಲಹೊರೆವ—ಹೊಟ್ಟಿತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವಾಗುವವ

ಕಡೆಹಾಯಿಸುವವ—ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಕಾಪಾಡುವವ

ಮರಣ

ತೆರಳಿದರು ಹರಿಪ್ರರಕೆಂದು	೫
ಘುರಂಡರದಾಸರಾಯರು ದೀನಂಧರು	೬
ರಕ್ತಕ್ಕೆವಶ್ವರ ಪ್ರಾಣ್ಯಂತ ರವಿವಾರ ಮುಕ್ತಿಗೃಹಿದರು ಕೇಳಬುಜನರು	೭
ವಿರಾಷಾಕ್ಷಿಕ್ಕೇತ್ರದಿ ವಿರಲನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಶರೀರದ್ವರಿಸಿ ಅನಾದರನು ಹರಿಸಿ	೮
ಎತ್ತುವರಾರತಿ ಪ್ರವ್ಯಕ್ತವೇರಿಸಿ ಸತ್ತಿಗೆ ಪಿಡಿಯೇ ದುಂದುಭಿಗಳು	೯
ಆ ಮಹಾವೈಕುಂರನ್ಯೇದುವರಿಗೆ ಹರಿ ಸಾಮಂದ ಸೋಪಾನ ದಯದಿಂದ ತೋರಿ	೧೦
ವರವೇದತ್ತಲ್ಯ ದದಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಾಡಿ ಗುರು ಮಧ್ಯಪತ್ತಿವಿರಲನ್ನ ಸ್ತುರಿಸುತ್ತಲೆ	೧೧

[ಈ ಪದವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಗಂರುಹುಧ್ಯಪತ್ತಿವಿರಲಾಂಕಿತದ ದಾಸರು ಪುರಂಡರ ದಾಸರ ಮತ್ತು ಶಿಂದೇ ಪ್ರತಿಕ್ತಿ ಕೆಮುಲಾಪ್ಯರದ ತಾಮುತಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪದಾಸ ರೆಂಬ 'ಶ್ರೀಪುರಂಡರದಾಸಜ'ರ ಹಸರಿದೆ ಆದರೆ ಈ ಪದವನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಅವರೇ ಎಂಬುದು ಸಂಜೇಹ]

ಹರಿಪ್ರರಕೆ—ವೈಕುಂರಕ್ಕೆ ವಿವರಗಳಿಗೆ ನೋಡಿ, ವಾದಿರಾಜರ 'ವೈಕುಂರವಣಿನೆ'

ದಿರೂಪಾಕ್ಷ ಕ್ಷೇತ್ರದಿ—ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ , ವಿಜಯೆಂಟ್ಲುಲನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ
ಹರಿನಾಮಂದ ನೋಪಾನ —ಹರಿಯ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ನಾಮಸ್ಯರಕೆ ಒಂದೇ ಸಾಕೆಯ
ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಒಸರಿಗೆ ಹೇಳ
ಹರವೇದತ್ತುಲ್ಯವದಗಳ —ಉವನಿಷತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಹೃಸಕೀರ್ತನು
ಜ್ಞರಂದರೆಧಾರ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಜ್ಞರಂದರೆಣಿಪತ್ತಂದು ಬಳ್ಳಿಪರು

ಪ್ರೇತಸಂದರ್ಭನ

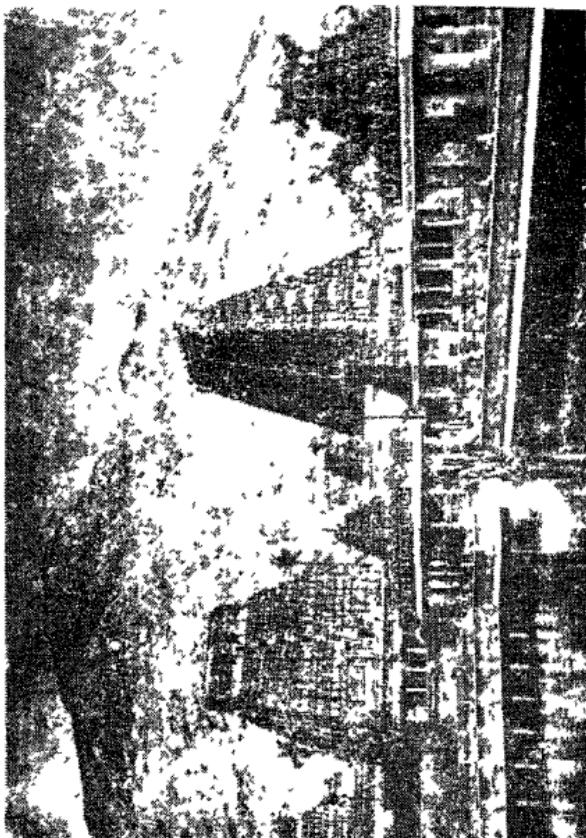
ಹರಿಹರಣಿಗೆ ಕೈತ್ಯರೂಪ ತಿರುಗಾಡ್ಲಿನ್ನು ಸೂಧಿಸುವುದ್ದಿ ಮುಂದು
ಧಾರ್ಡ ವಿವರ ಹಳಿಯ ವಿಭಿನ್ನ ಅಕಾರವಾರಗಳ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಪನ್ನು ಮನ್ಯ
ಗಾಣಿಸುವುದು ಉದ್ದೇಶ ಇಸ್ತೇ ಶಿಯಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮನ್ಯ ಸಾಕಾರ.
ಅದರೆ ಧಾರ್ಡವೆಗಳು ಅಂತರೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅವನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಒಗ್ಗೊಂ
ಬ ರೆ ಏರ ಅವನು ಒಟ್ಟದ ಷಟ್ಕಾಳ ಪರಿಶ್ರವಾದುವು ಅದನ್ ಒಲುವೆ
ಯಾವೈ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಘರಾಣ್ಯ, ಸಂಗೀರು ಹಿನ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತಿರು
ಮೊಲಾಗಿ ಕ್ರೀತ್ಯಗ್ರಹಿ ತಿರುಗಾಡುವಾಗ ಭಕ್ತಜರ್ಜರ ಸಂಪರ್ಕ ಒದಗಿಸ್ತುದೆ,
ಸಹ್ಯಾದಿಂದ ಅಂತರಂಗ ಖದ್ದಿ ಘರಂದರದಾಸರ ಉತ್ತರಭಾರತಕ್ಕ
ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿಷ್ಟೇ ತಿರುಯುವದಿಲ್ಲ ಅದರೆ ಅಳ್ಳಿನ ಕೆಲವು ಕ್ರೀತ್ಯ
ಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾಗೆ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದಲ್ಲಿನೇ ಅ
ಅದರು ಅಡ್ಡಾ ದಿದ ಚರ್ಚೆತಿಯಾದ ತಿರುದಂತಿ ಕಂಡಿ ಲೋರ್ಡ್,
ಮುನ್ನಾರುಗುಡ ಅಂತರಂಗ ಸಾತ್ರ ಶ್ರೀಮಂಜ್ಞಿ, ಅದ್ವಾಚೆಲ
ಕುಂಪಭಿನ್ನಾಗೆ ಭಕ್ತಿಕಾರ್ಯಲಗ್ಗಿಂದೆ ಕನ್ನಡವಾಡಿಸಲ್ಪಿ ಹೇಳಿ, ಶ್ರೀರಂಗ
ಪಟ್ಟಿಗೆ ಉಡುಕಿ ಮೇಲಾಲ್ಲಿನಾಟಿ, ಮೇಲಾಲು ಪುಷ್ಟಿರು, ತೊರವೆ,
ಸಾಗಮಂಗಲ, ಗದಗು ಕುಂಡಲಿಪ್ಪರ ಮೇಳಿಕೊಸ್ಸುರು ಇತ್ತಲ್ಲ
ಅವರು ತಿರುಗಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾಯಾಗಿ ಷಟ್ಕಾಳವೆ

ಅರುಣಗಿರಿ

ಅರುಣಗಿರಿ (ಅರುಣಾಚಲ) ಅಮಿಕುನಾಡಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಶ್ರೀವಕ್ಷೇತ್ರ ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಈಗ ತಿರುವಣ್ಣಪುಲೆಯೆಂಬ ಹೆಸರಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಚೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಈ ಶ್ರೀತ್ರದ ಹೆಸರು, ಅರುಣಗಿರಿಯೆಂಬುದೇ ಬೆಂಟ್, ಮೊದಲಿಗೆ ಶೋಽಕಾಚಲವೆಂಬ ಹೆಸರಿದ್ದಿತು ಸುಮಾರು ಮೂರುಸಾವಿರ ಅಡಿ ಎತ್ತರವಿರುವ ಈ ಚೆಟ್ಟಿ ಶಿವಲಿಂಗದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ತಿಂಬನೆ ಪ್ರತಿಂದಿ ಪೆಂದೇ ನೆಂಬಿಕೆಯಾದ ಯಾತ್ರಿಕರು ಗಿರಿಷ್ಠದ್ವಿಕ್ಕಿರುವುದ್ದು ಕ್ಷೇಗೋಳ್ಜ್ಯಾತ್ಮಾರೆ ಯೆಟ್ಟಿದ ನೆರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಅರುಣಾಚಲೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯಾದೆ ಇಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾದ ಗುಡಿ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಹುಂಡಫೂತ ಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಶಿವಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿರುವುದು ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗ ಪಾರ್ವತಿಯು ತಪಸ್ಯಾಮಾಡಿ ತಿಂಬನೆ ವಾಮಾಧರಭಾಗವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡಳಿಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರಾಣಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ ಪ್ರರಂಭರದಾಸರು ತಮ್ಮ ಪದದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪಾರ್ವತಿಷ್ಠರವೆಯು ಕರೆದಿರುವುದು ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಈ ದೇವಾಲಯದ ಉತ್ತುಂಗನೀಳಪ್ಪರ (ಹನ್ನಾಲ್ದಿನ ಮುಜಬಿಗಳನ್ನು) ಭವ್ಯವಾಗಿದೆ ಇದರ ನಿರ್ಮಾಣವು ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಂದರೆ 1516ರ ಸುಮಾರಿಗೆ, ಅರುಣಭವಾಗಿ ತಂಡಾಪೂರಿನ ದೂರೆ ಶ್ವಾಸಪೂರ್ವನಾಯಕನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 1535ರಲ್ಲಿ, ಮುಗಿಯಂತು ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರು ಈ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಆದರೆ ದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು

ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಆಸ್ತಿತ್ವ

ಕರುಣಾನಿಧಿಯೇ ಈತ ಅರ್ಥಗಿರಿಯಾವಾಗ	ಪ್ರ
ಮುರಸ ವೈರಿಯಾ ಜರಣದಾಸ ಅರಣ ರವಿಯಾ ಕೊಟಿಪ್ಪಿಕಾತೆ	ಅ
ಭಷ್ಯ ಘೋಳಿತ ಸದಾಂಗ ಮತ್ತೆ ತಲೆಪೊಲ್ಲ್ಯು ಗಂಗಾ ವಸ್ತುಪ್ರಹಿತ ದಿಗಂಬರ ಠಂಗ ಕಸ್ತುರಿ ರಂಗನ ಸ್ವೇಹದ ಭೃಂಗ	ಎ
ಮತ್ತೆ ಶ್ರಿಪ್ಪರ ಸಂಘಾರಿ ಹಿತ್ತುಜನಯ್ಸ ಸೇರಿ ಹಸ್ತದಲಿ ಶೂಲ ಕರೂಳಧಾರಿ ಕರ್ತು ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ನಿಜದ ತೋರಿ	೨
ಸಂದಿಗ ಸರೆನ ಬಾಷ್ಯ ಜೆಂದ್ರನು ಶಿರಮಣಿಷ್ಟ ಇಂದ್ರಸ ತೀರ್ಥ ದಡದಶ್ವಿವ್ಯ ಮಂದಂದಿಗು ನಮ್ಮ ಪಾರೆಸುತ್ತಿದ್ದು	೩
ಬೇಡಿದ ವರಗಳನೀವ ಮತ್ತೆ ಬೇಡಿದ ಭಕ್ತರ ಕೂದ ಜಡೆಯ ಮರಳ ಶಿರಳು ಭಾವ ಕೂಡಾಡುವವರೊಳಗಳ್ಲಿ ನಿನ್ನ ದು ಶಿವೆ	೪
ಪಾರ್ವತಿಪ್ಪರದ ನಾಧ ಕರುಣೆಕು ಸಂತತ ದಾತ ನಾರದ ಪ್ರಯ ಪ್ರಚ್ಯಾತ ಪ್ರರಂದರವಿರಳ ರ ದೂತ	೫

ಮುರಸ ವೈರಿ—ಮಿಷ್ಟು

ಚಿತ್ತುಜನಯ್ಸ ಸೇರಿ—ಶಿವನು ಶ್ರಿಪ್ಪರವನ್ನು (ತಾರಕಾಸುರನೆ ಮತ್ತು ಖಾದ ತಾರಾಕ್ಕೆ,
ಕಮಲಾಕ್ಕೆ, ವಿದುನ್ನಾಲೀ ಇವರ ಸುರಗಳನ್ನು) ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ವಿಷ್ಣುವಿನ
(ಚಿತ್ತುಜನಯಿರೆ ಮನ್ಯಾಧ, ಅವನ ಠಂದ) ಸೆರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆದ್ದು ಇಲ್ಲಿನ
ಸಂದರ್ಭ

ಕತು—ಕತ್ತ

ನಿಜವ—ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು

ಸಂದಿಗೆ —ಅದ್ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ಇಂದ್ರನ ತಿಂಥ್ರ—ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ರಿಂಗೆ ಇಂದ್ರ, ತೀರ್ಥವೇಂಬ ಹೇಸರಿದೆ

ಮರಳ ಕಿರಳು—ಗಂಗೆಯು, ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಮರಳಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಸಂದರ್ಭ
ಗಂಗೆಗೆ ಪ್ರಲಿನವತ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಸರಿದೆ

ಅಹೋಬಲ

ಆಂದ್ರಪ್ರದೇಶದ ಕನ್ನಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ಶಿರ್ವೇಲು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ, ನಂದಾಗ್ಯಲದಿಂದ ಮೂವತ್ತು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಸೆಲ್ಲಿಮುಲಕೊಂಡ ಎಂಬ ಬೆಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಹೋಬಲ ಸ್ವಾಮಿಯ ಗುಡಿಯಾದೆ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭುವು ಪರೇ ಹೊರೆಹೆಚ್ಚಿ ತಿರುಪ್ಪಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಡೊಂದು, ಮಾತ್ರ ಯಾದುದು ನಾಡು ನಾರ್ಥಿ ಮೊದಲು ಸಂಗೇರೆ ಕುಸ್ತಂ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದ್ದಿತು ಬೆಟ್ಟಿದ ಮೇಲರುವ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಗ್ರನರಹಿಂಬನ ಸ್ವಾಯಂಭೂಮುತ್ತಿಯಾದೆ, ಇದನ್ನೇ ಅಹೋಬಲಹೆಂದು ಕರೆಯುವುದು ‘ಇಲ್ಲಿರುವ ‘ಉತ್ಸುಕ್ತಂಭಂ’ ಎನ್ನುವ ಕಂಬದಿಂದಲೇ ನರಸಿಂಹ ಹೊರಕೊರಟಿಂಬಂದುವಂತೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಪುರಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಷ್ಟವಿನ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದಿತಂತೆ ಬೆಟ್ಟಿದ ಕಿಳಗಡೆ ‘ಚಿನ್ನ ಅಹೋಬಲ’ ಹಂಬಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹನ ಗುಡಿಯಾದೆ ಇಲ್ಲಿನ ದೇವರನ್ನು ಪುರಹ್ನಾದವರದರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಜ್ಯಾಲಾ ಎಂಬ ಬೆಟ್ಟಿದ ಮುಲೇ ನರಸಿಂಹನು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಷ್ಟವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡದ್ದಂತೆ ಈ ಬೆಟ್ಟಿದಿಂದ ಭಾವಾತ್ಮಿಯೆಂಬ ಸದಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಸರ್ವಾರಸಿಂಹಕ್ಕೇತ್ರವೆಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯ, ಜ್ಯಾಲಾನಾರಸಿಂಹ, ಅಹೋಬಲ ನಾರಸಿಂಹ, ಮಾಲೋಲ ನಾರಸಿಂಹ, ಕೊರ್ಲಿಕಾರ ನಾರಸಿಂಹ, ಕಾರಂಜ ನಾರಸಿಂಹ, ಭಾಗ್ರಂತ ನಾರಸಿಂಹ, ಯೋಗಾನಾರಸಿಂಹ ಭಾತ್ರಪಟಿ ನಾರಸಿಂಹ, ಪಾವನ ನಾರಸಿಂಹ ಈ ಒಂಬತ್ತು ರೂಪಗಳನ್ನು ನರಸಾರಸಿಂಹರೆಂದು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆ ಈ ಮೂರುತ್ತಿಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಹೋಬಲದ ನರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ ಅಹೋಬಲದಲ್ಲಿ ಖಾಲ್ನಿ ಇ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಾಚುದು

ಕೋರಾತ್

ಉಮದೆ

ಕರ್ನಾ ಕರ್ನಾ ಕರ್ನಾ ದಂಡಿತ ದಂಡಿಚಕ್ರ ಗದಾದರ

ಒ

ಕರ್ನಾ ಸವೇ ಶ್ಲೋಗ ಅಹೋಬಂಗಿರಿಯ ಸ್ವಸಿಂಹಮಹಿಂಗೆ

ಒ

ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಶರ್ಶ ನಿಮ್ಮ ಕರೆಯಾಟಿ

ಕೂಲಿರೈಣಿದ್ದತ್ತಿ ಬಿಳಿನೆನು

ಲೀಲೆಯಿಂದಲ್ಲ ಸೆಕೆಂಡ್ ಚುಗಿಭಾಗಿ

ಲ್ಯಾಂಗ್ಲಿಕ್ ನೆ ಕೆಂಪಿದಿ

ತಾಳಿದಿಗ್ಗಾಡಿ ತೊಲ್ಲಿನಿಂದೆದ

ಷಿಂಧಿ ದೈತ್ಯೀಯ ಕರುಳನು

ಮಾಲೆಯಾನು ಕೊರಲ್ಲಿನಾಳಿಗೆ ದರಿಸಿದ

ಜ್ಯೂಲ ಸರಸಿಂಹಮಹಿಂಗೆ—ಕರಾಳ ಸರಸಿಂಹಮಹಿಂಗೆ

೨

ಮೋರೆ ಕೆಂಗರೆ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಬಿ

ತೆರೆ ಬಾಯಿ ಪುಹಿನ ಶ್ವಾಸದಿ

ಮೇರುವಿಗೆ ಮಿಗಿಲಿಸಿಸಿ ಪೊರೆಯಾತ

ತೊಳೆರ ಕಿಡಿಗಳ ಸೂಜುತ

ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ಹೃದಯ ರಕ್ತಿಪ

ಫೀರು ಫೀರನೆ ಫೀರುತ

ಧೀರತನದ ಉಪೀಂದ್ರ ಮರೆಯಾವ

ವೀರ ಸರಸಿಂಹಮಹಿಂಗೆ—ಕರಾಳ ಸರಸಿಂಹಮಹಿಂಗೆ

೨

ಖಿಲನು ಖಿಲಿಖಿಲೀಲೀಂದು ಕೊಗೆಲಿ

ಕೊಟಿ ಸಿಡಿಲೆನ ರಭಸದಿ

ಖಿಲವು ಗುಳುಗುಳು ಗುಳಿನೆ ಉಕ್ಕೆಲು ಜರಿದು ಕುಲಗಿರಿ ಉರುಳು

ನೆಲನು ಘಳಿಘಳಿ ಘಳಿನೆ ಒಡೆಯಾಲು

ನಲುಗಿ ದಿಗ್ನಿಸೆ ಬೆದರೆಲು

ಧಳಿನು ಧಳಿಧಳಿ ಧಳಿನೆ ಹೊಳೆಯಾವ

ಬೆಲುವ ಕೊರೆಯ ಮೂರಿಂಗೆ—ದಿವ್ಯ ಕೊರೆಯ ಮೂರಿಂಗೆ

೩

ವರದ ಬೇಡನೆ ಇರುವ ತಂದೆಯಾ
 ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಕಂಡಿರ
 ನಿರುತ್ತದಲಿ ನಿಮ್ಮರೆಡು ತೊಡೆಯಾರಿ
 ಈಡೀರ ಬಿಡತೆಂಬೆನುತ್ತಿರ
 ಕರುಣೆ ಕರುಣೆನು ಕರುಣೆಸೆನಲಾಗ
 ಕರದೆ ಅಭಯವನಿತ್ತಗೆ
 ಸ್ಥಿರದಿ ಸಾಮಾಜಿಕವನು ಆಳಿದ
 ಗಿರಿಯ ಸಾಮಾದ ಮಾತ್ರಿಗೆ—ನರಸಿಂಹ ಸಾಮಾದ ಮಂಗಿಗೆ

೪

ಹರಸು ಹಾರಿಜಭವನು ಕರಿಯುಗ
 ಮೇರಿಗಿ ಜಯ ಜಯಪೆನುತ್ತಿರೆ
 ತರಳಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು, ತಾನಾಗ
 ತಿರವ ಬಾಗಿ ಪ್ರಾಗೆಳಲು
 ಸುರರು ಘೋಮಳಿ ಗರೆಯೆ ಹರುವದಿ
 ಸರಸಿಜಾಕ್ಕೆನು ತಾಂತದಿ
 ಶಿರಿಯ ಸಹಿತದಿ ಮೇರೆದ ಅಹೋಬಿಲ
 ವರದ ಪ್ರರಂದರವಿರಲಗೆ—ನಮ್ಮ ಕರುಣ ಪ್ರರಂದರವಿರಲಗೆ

೫

ಶಿಶು—ಪ್ರಹ್ಲಾದನು

ಖಿಷಣನು—ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ತಂದೆಯಾದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪ್ಯವನ್ನು

ವಿಲನು—ರಾಕ್ಷಸನು

ವಿಲಷ್ಟ—ಹೆಷಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕುದಿಯಲೆಂದು ಇರಿಸಿದ ನೀರು

ಕುಲಗಂ—ಕುಲಾಚಲ , ನೀಲ, ನಿಷಢ, ವಿಂಧ್ಯ, ಪಾರಿಯಾತ್ರ, ಮೂದಲಾದ ಎತ್ತರದ
 ಬೆಟ್ಟಗಳು

ನೆಲನು—ನೆಲವ್ಯ

ದಿಗ್ನಿಸೆ—ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳು ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು , ಎಂದರೆ ಸುತ್ತಲೂ

ಕೋರೆ—ಕೋರ (ಫೋರೆ), ಕೆಳ್ಳು ಕೋರ್ಯೆನುವ.

ಕ್ಷೀತಿಸಂದರ್ಶನ

ದಿವ್ಯಕುಶಲ ಕೋರೆ—ಪರ್ವತಗಳನ್ನೂ ಸೀತೆಬಲ್ಲ ಪಜ್ಞಾರ್ಯುಧ (ಇಂದ್ರಸಮು),
ಕುಲಿತ , ಅದರಂತೆ ಹರಿತವಾಗಿ ಇರುವ ಕೋರೆದಾಡಗೆಂಬೆ
ಹರನು ವಾರಿಜಭವನು—ಶಿವನೂ, ಬ್ರಹ್ಮನೂ
ಷಿವಿಯು ಸಹಿತದಿ ವೆರೆದ—ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ , ಬೆಟ್ಟದ ಕೆಳಗಿರುವುದು ,
ಪ್ರಹ್ಲಾದವರದ

ಸಂಪು

ಶಿರಾಂಕ

ಮಹದಾದಿದೇವ ನಮೋ

೮

ಮಹದಾದಿದೇವ ನಮೋ
 ಮಹಾಮಹಿಮನೆ ನಮೋ
 ಪ್ರಲ್ಬ್ರಾದವರದ ಅಹೋಬಲ ನಾರಸಿಂಹ

೯

ಧರಣಿಗುಬ್ಜಸ್ವಾಗೆ ತಾರಾಪಥವ ನಡುಗೆ
 ಸುರರು ಕಂಗಿಟ್ಯಾಡೆ ನಭವ ಬಿಟ್ಟು
 ತರುಗಿರಿಗಳಲ್ಲಾಡೆ ಶರಧಿಗಳು ಕುದಿದುಕ್ಕೆ
 ಉರಿಯನುಗುಳತ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ ನರಸಿಂಹ

೧

ಸಿಡಿಲಿನೆಂತೆ ಗಜೀಸುತ್ತ ಕುಡಿಯನಾಲಗೆ ಚಾಚಿ
 ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಲಂಭಿಸುತ್ತ ಕಡುಕೊಽಪದಿಂದ
 ಮುಡಿ ಹಿಡಿದು ರಕ್ತಸನ ಕಡಹಿ ನವಿದಿಂದೊತ್ತಿ
 ಕಡು ಉದರ ಬಗಿದೆ ಕಡುಗಲಿ ನಾರಸಿಂಹ

೨

ಸರಸಿಹೋದ್ಭವ ಹರೆ ಪುರಂದರಾದಿ ಸಮಸ್ತ
 ಸುರರು ಅಂಬರದಿ ಪೂರುಳಿಯ ಕರೆಯೆ
 ಸಿರಿಸಹಿತ ಗರುಡಾದಿರುಯಲಿ ನಿಂತು ಭಕುತನ
 ಕರುಣಿಸಿದೆ ಪುರಂದರ ವಿರಲ ನರಸಿಂಹ

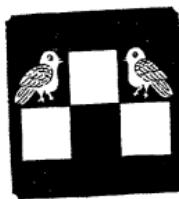
೩

ಧರಣಿಗುಬ್ಜಸ್ವಾಗೆ—ಭೂಮಿಯು ಉಬ್ಜಸ ಬಂದಂತೆ ತಲ್ಲಿನೆಸಲು
 ತಾರಾಪಥವ—ನಕ್ಕತ್ರಗಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಕಾಶಗಂಗೆ
 ನಭವ—ಆಕಾಶವನ್ನು

క్రీ. శ్రీ మాచె—

కరు గింగాలు—మారగాలు, జోడ్పుగాలు
శరధిగాలు—సముద్రగాలు
ఎంఖిసుత—హారు కెప్పుళిసుత్తు
యుడి తిడిదు—రాక్షసన తలేగొలదెలన్ను తిడిదు
సరఃజీవాద్వా దర ప్రపంచరాది—బుక్కు, తిచ ఇంద్ర చేషచలాదు

ಶ್ಲಾಂಡೆಪಿ

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಪಕ್ಕೇಶುಗಳೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರವಿದ ರಜತ್ತೆರು (ಉಡುಪಿ) ಕುಮಾರಾದಿ (ಸುಖರಂತ್ತುಣಿ) ಕುಂಫಾಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಶ್ವರ ಕೋರ್ಡ (ಕಂಕರ್ತಾಂಬಯಣ), ಕೊಳ್ಳಾರು (ಮೂಕಾಂಬಿಕಾ) ಮತ್ತು ಗೋಕರ್ಕಣ ಈ ಸರ್ಪಕ್ಕೇಶುಗಳಲ್ಲಿ ಉಡುಪಿಗೆ ಅಗ್ರಭ್ಾಗದ ಮೊದಲಿಗ ಶಿವಾ (ಶಿವಮೇಧ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ರೂಪಾಗಿ ರಜತ್ತೆರು ಅಥವಾ ರೌಪ್ಯಮೀರ) ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದ ಭಾಗವಾಗಿ 'ಉಡುಪ್ಪ' (ಈಗಿನ ಅನಂತ್ರೇಶ್ವರನ ಗುಡಿ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಮಾರ್ಗಳ ಸೇರಿದ ಸ್ಥಳ) ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಅದೇ ಹಾಡುಪಿಯಾಗಿದ ಕ್ರಿತ್ಯವ ಪಾವತ್ಯ ಮೊದಲಿಗೆ ಅನಂತ್ರೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯಾಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಈಶಾನಕ್ಕಿಂತಾಗಿ ಮುಂದೆ ಮೂಡಿಕೊಂಡ ಕೃಷ್ಣನ ದೇಗುಲ ಬರುಬರುತ್ತ ಹೆಚ್ಚು ಪೂರ್ತಸ್ಯಾಂತರ್ಯಾ ಪಡೆಯಿಲು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳಿದ ಮಧ್ಯ ಚಾರ್ಯರು ಇಲ್ಲಿಯ ಕೃಷ್ಣ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಪ್ರತಿಂಥಿ ಮಧ್ಯಾಚಾರ್ಯರು, ದ್ವೇತಪೇದಾಂತದ ಪ್ರಚಾರಕರಾಗಿ ನಾಡಿನ ಲ್ಲೇಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾದರು ಉಡುಪಿಯ ಹೆಗ್ಡೆ ತು ಗುಡಿಗೆ ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಕೊಳ ಮಧ್ಯಸರ್ಜಾವರಪಂಚೆ ಹೆಸರಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ನಡೆಯುವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಭೋತ್ಸವ ಮಕರ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಕೋತ್ಸವ, ಏರಡು ಪರ್ವತಗಳಿಗಿಂತೆ ನಡೆಯುವ ಪರ್ಯಾಯವೇತ್ತುವ ಇತ್ತು ಒಮ್ಮ ವೈಭವದಿಂದ ಕೂಡಿದವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಮೂರು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ, ಅರಣ್ಯ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಣಿಂಜೇಶ್ವರ (ಬಲರಾಮ) ನ ಗುಡಿಯೊಂದಿದೆ ಉಡುಪಿಯ ಕೃಷ್ಣ ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ಅಳ್ಳುಮೆಚ್ಚಿನ ದೇವರು, ದಾಸಕೂಟಿದವರಿಗೆ ಉಡುಪಿ, ಪಂಧರಪುರ, ತಿರುಪ್ಪತಿ ಇವು ಮೂರೂ ಅತ್ಯಂತ ಆದರಣೆಯ ಕ್ಕೇಶುಗಳು ಉಡುಪಿಯು ದಾಸರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗಾದಾದು ವಾದಿರಾಜಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ಸೇಂದುಮರದ ವಾದಿರಾಜಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾಸಕೀಧರ ಶಿವರು, ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಸಕೀಧರು

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ

ಉಂಗಡಿ

ಇಲ್ಲಿರಲುರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಾರೆ
ಘೃಣಾಬ ನೀನಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸೆನ್ನ

೨

ಪುರಣವನೊಲ್ಲೆ ಜನನದನೊಲ್ಲೆ
ದುರಿತ ಸಂಸಾರ ಕೊಂಟಿಯು ನಾನೊಲ್ಲೆ
ಕರುಂದಿ ಕರುಂಗಳ ಕಾಯ್ದು ಗೊಂಬಳ ನಿರ್ದ್ವ
ಜರಣ ಕಹುಲದ ಸ್ತುರಕೆಯೊಳಿಸೆನ್ನ

೨

ಬೆಂದ ಸಂಸಾರದೆಂಬೊ ಬೇನೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಸೊಂದಸೊ ನಾ ಒಂಟಳ ಕರೆಕರೆಯುಳ್ಳಿ
ನಂದಗೋಪನ ಕಂದ ವೃಂದಾವನ ಏರೆ
ಎಂದಂದೂ ನಿನ್ನ ಸ್ತುರಕೆಯೊಳಿಸೆನ್ನ

೨

ಷತ್ರು ಮಿಕ್ಕ ಕಳತ್ರ ಬಂಧುಗಳೆಂಬ
ಕತ್ತಲೆಯೊಳು ಸಿಲುಕಿ ಕಡುಕೊಂದನಳ್ಳಿ
ಮುಖ್ಯದಾಯಕ ಉಡುಪಿಯ ಕೃಷ್ಣ ರಾಯ
ಭಕ್ತವಶ್ವಲ ಶ್ರೀ ಘೈರಂದರ್ಮಿರಳ

೩

ಘೃಣಾಬ—ತಾವರೆಯು ಹೂದೇ ಹೊಕ್ಕುಜಾಗಿ ಉಕ್ಕಿವನು, ವಿಷ್ಣು
ಕತ್ತಲೆಯೊಳು—ಮಹಾಕಾರ ಹೋಹದಲ್ಲಿ

ಶತಮಾನ

ಆದಿ

ಎಂಥಾ ಬಲವರ್ತನೆಯ ಕುಂತಿಯ ಸುಜಾತನೆಯ	ಪ
ಭಾರತಿಗೆ ಕಾಂತನೆಯ ನಿತ್ಯ ಶ್ರೀವೇದನೆಯ	ಅ
ರಾಮಚಂದ್ರನ ಪಾರಣನೆಯ ಅಸುರ ಹೃದಯ ಭಾಣನೆಯ ವಿಳಿಗೆ ಗಂಟಲ ಗಾಣನೆಯ ಜಗದೊಳಗೆ ಪ್ರವೀಣನೆಯ	^
ಕುಂತಿಯ ಕೆಂಡನೆಯ ಸೌಗಂಧಿಕವ ತಂದನೆಯ ಕರುಕ್ಕೀತ್ರಕೆ ಬಂದನೆಯ ಕೌರವರ ಕೊಂಡನೆಯ	೨
ಭಂಡಿ ಅನ್ನವನುಂಡನೆಯ ಬಕನ ಪಾರ್ವತ ಕೊಂಡನೆಯ ಭೀಮ ವ್ರಜಂಡನೆಯ ದೌಪದಿಗ ಗಂಡನೆಯ	೩
ವ್ಯಾಷ್ಟಿ ವಾಗ್ರಗಣ್ಯನೆಯ ಸಂಚಿತಾಗ್ರ ಪ್ರಣಾಲೆಯ ದೇವರೇಣ್ಯನೆಯ ದೇವತರಣ್ಯನೆಯ	೪
ಮಂಧ್ರಶಾಸ್ತ್ರವ ರಚಿಸಿದನೆಯ ಸದ್ವ್ಯಾಷ್ಟಿವರ ಸಲಹಿದನೆಯ ಉದುಪಿಕೃಷ್ಟನ ನಿರೀಕ್ಷಿದನೆಯ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ ಒಲಿಸಿದನೆಯ	೫

ಸೌಗಂಧಿಕವ—ತುಂಬ ಸುಖಾಸನೆಯಳ್ಳಿ ಹೂವು, ದೌಪದಿಯು ಅದನ್ನು ಬಯಸಿ
ದಾಗ ಭೀಮನು ಆದನ್ನು ಗಂಥಮಾದನಪರವರ್ತತೆದಿಂದ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಕಥಯಿದೆ
ಕರುಕ್ಕೀತ್ರಕೆ—ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ
ಭಂಡಿ ಅನ್ನವನುಂಡನೆಯ—ರಿಕಚರ್ಪುರದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರು ಅಜ್ಞಾತವಾಸಮಾಡುವಾಗ
ಭೀಮನು ಬಕಾಸುರನನ್ನು ಕೊಂಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಕಾಸುರನಿಗಾಗಿ ಗ್ರಾಮ
ದವರು ಕೆಳುಹಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ಬಂಡಿ ತುಂಬ ಅನ್ನವನ್ನು ಭೀಮನು ತಿಂದದ್ದು
ಅದರಿಂದ ಬಕಾಸುರನು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ದ್ವ್ಯಾಲೀನ ಕಥೆ

ಮುಧ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ ರಚನೆ—ಮದ್ವಾಜಾಯರಾಗಿ ಅವಕರಿ , ಹನುಮ-ಭೀಮ-
ಪಂಚ್ಯ ಎಂಬ ಅವತಾರತ್ವಯಾದ ಕೆಲ್ವನೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿದೆ
ಉಮಾಕಿ ಕೃಷ್ಣನ ನಿಲಿಸಿದನೋ—ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಭಾರಕ್ಯಾದು ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತಿದ್ದ
ಗೋಣೀಯಂದರೆ ಗಡ್ಡೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಶಾಳಗ್ರಾಮ ತಿಲಾಮೂರ್ತಿ
ಯನ್ನು ಮಧ್ಯಾಂಜಾಯರು ಪಡೆದುಹೊಂಡು ಸಮುದ್ರ ತಿರದಿಂದ ತಾಯೇ
ಅದ್ವೈ ಮಾಲಾರುಮೈಲು ಹೊತ್ತುತ್ತಂದು ಉಡುಪ್ರ ಎಂಬಲ್ಲಿ, ಅನಂತೇಶ್ವರನ
ಗೂಡಿಯ ಒಳ, ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಉಡುಪಿಯ ಸ್ತುತಿಪೂರಾಣ

ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಕಾಣಿ	ಅದಿ
ಘರುವರಲ್ಲಿ ರಂಗಯ್ಯ ನಿನ್ನಾಜಿವ ಕಂಡು	ಇ
ಘರೆಂಬಾಗಿದೆ ಎನಗೆ ನಿಗಮಗೂಳಿಕೆರನೆ	ಅ
ನಿಗಮಪನ್ನು ತರಲು ಮತ್ತು ಕೃತಿಯ ತಾಳಿದ ನಗವನೆತ್ತಿ ಕಾಮನೆಂಬ ಹೆಸರ ಧರಿಸಿದೆ ಜಗತ್ತಿಯನ್ನು ತರಲು ಪರಾಹದುಂಟಾಯೆನಿಸಿದೆ ಮಂಗಾಗಾಗಿ ಫೋರಾಕೃತಿ ಸರೆಮೃಗನೆನಿಸಿದೆ	ಒ
ಹಡೆಮುಡಿ ಕಟ್ಟಿ, ದಾನವ ಕೊಟ್ಟಿ ಬಲಿಯೆ ಬೆಂಗಿಸಿದೆ ಪಡೆದ ತಾಯ ಶರವ ಕಡಿದು ನ್ಯಾಯನೆನಿಸಿದೆ ಮಂಡಿಗಾಗಿ ಮರ್ಕಟರ ಹಿಂಡ ಕೂಡಿಸಿದೆ ಕಡಲ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ದುರವ ಜೈಸಿದೆ	೨
ಅಪ್ಪೆವಿಯೋಳಧರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ಜನಿಸಿದೆ ಮಂಷ್ಪ ಕಂಸನು ಹಾಕಿದ ಸರೆಯ ಭಾಗಿಲ ತೆಗೆಸಿದೆ ಘಟ್ಟನೆ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಚಂಡಿಕೆಯ ವಿಳಂಬ ಮಂದ ನಿಲಿಸಿದೆ	೩
ಬಣ್ಣಿಸಿ ಮಂಕಳ ಕರೆದು ಬೆಣ್ಣಿಯುಣಿಸಿದೆ ಒಣ್ಣಿಕೊಲುಂ ಬೆಂಡು ಬುಗುರಿ ಗಜ್ಞಗವಾಡಿದೆ ಕಣ್ಣ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಕಾಕು ಮಾಡಿದೆ ಮಂಣಿ ತಿಂದು ಬಾಯೋಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ತೋರಿದೆ	೪
ಗೊಲ್ಲರ ಮನಗೆ ನೀನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಪ್ರೋಗಿ ಚೆಲ್ಲಿ ಪಾಲು ವೋಸರು ಬೆಣ್ಣಿ ಸೂರೆ ಮಾಡಿದೆ ವೆಲ್ಲಭಯರ ಕೂಡೆ ನೀನು ಸರಸವಾಡಿದೆ ಮೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅರಳ ಮುಡಿಗೆ ಮುಡಿಸಿದೆ	೫
ಬಾಲಕರ ಕೂಡೆ ವೋಸರ ಭಾಂಡ ಒಡೆಸಿದೆ ಹಾಲು ಮೋಸರು ಬೆಣ್ಣಿ ಕದ್ದು ಕಳ್ಳನೆನಿಸಿದೆ ಬಾಲೆಯರ ಪಸ್ತುವ ಕೊಂಡು ಮರವನೇರಿದೆ ಕಾಲಾಹಿವೇಣಿಯರೊಡಗೂಡಿ ರದ್ದಿಸಿದೆ	೬

ತುರುಗಳ ಹಿಂಡನು ನಡೆಸಿ ಮನವ ಹೆರಿಂದ
ಮೂರದು ಮಾಡುಕಿ ಕುಬುಜೀಯಾನ್ನಾ ದರದಿ ಕೂಡಿದೆ
ಕರುಕೊಯಿಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಸೋಽದರ್ಮಾವಾ ವಾಟುಹಿದೆ
ನರನ ರಥದ ಬೊಂದನಾಗಿ ಕುದೂರ ನಡಿದೆ

೨

ತರುಣೇಯೆರ ವ್ರತವ ಕೆಡಿಸಿ ಒತ್ತುಲ ಸಿಪೆಸಿದ
ತುರಗಬೇರಿ ಕಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಪಿಡ್ಗ ದರಿಸಿದ
ಗುರುವಾಘ್ಯಾರಾಯರಿಗೇಲೆಲಿದು ಉಪಾಹಿಲೆ ನೆಲೆಸಿದ
ವರದ ಪುರಂದರವಿರಳನ ಸಮಗೆ ಗತಿಯಾದೆ

೩

[ಇದು ದಾಳಾವತಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಇದೆ ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣವತಾರವನ್ನೇ ಮೆಚ್ಚಿ ಯೋತ್ತದೆ]

ವಿಗಾಹ—ವೇದ (ಮತ್ತು ವತಾರ)

ನಗ—ಬೆಣ್ಣ, ಮಂದರವರ್ವತ (ಕೂಮಾರವತಾರ)

ಜಗತ್ತಿ—ಭೂದೇವಿ (ವರಾಹಾವತಾರ)

ಷಾಗು—ಪ್ರಹಾಳಿದ (ಸರಸಿಂಹಾವತಾರ)

ಪತೆದ ತಾಯ—ರೇಣುಕ (ಜಮದಗ್ನಿಯ ದಂಡತಿ) (ಪರಶುರಾಮಾವತಾರ)

ಮಾಡಿಗಾಗಿ—ಸೀತಾಗಾಗಿ (ರಾಮಾವತಾರ).

ಮಣಿ ತಿಂದು —ಕೃಷ್ಣನು ಮಣಿ ತಿಂದನೆಂದು ಅಣಿ ಬಲರಾಮನು ತಾಯಿಗೆ ದೂರಿದಾಗ, ತಾಯಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕರೆದು ಬಾಯಿತೆರೆಯೆಂದು ಗದರಿಸಬು, ಕೃಷ್ಣನು ತಾಯಿಗೆ ತನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ತೋರಿಸಿದ ಕಂದೆ

[ಕೃಷ್ಣನಾಂಬಿ ಗರೇನ ರಂತುಮಧುನಾ ಮೃದಾಭ್ರಾತಾ ಸ್ನೇಚ್ಯಯಾ ! ಎಂದು ಮೂದಲಾಗಿವ ಶೈಲ್ಕ್ರಿಕ ಕೃಷ್ಣ ಕ್ಷಣಾಮೃತದಿಂದ]

ಬಾಲೆಯರ ಪಸ್ತುವ —ಗೂಡಿಕಾವಸ್ತುಪದರಣದ ಸಂದರ್ಭ
 ಕಾಲಾಹಿ —ಕಾಳಿಂದೀಮುಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಯನಾಗನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭ
 ಸೋಂದರ್ರಮಾವನ —ಕೆಂಸಪನ್ನು
 ನರನ ರಥೆ —ಅಚುವನ್ನಿಗೆ ಸೂರದಿಯಾದೆ
 ತರುಣೀಯ ವೃತ್ತವ ಕೆಡಿಸಿ—ಬೌದ್ಧವತಾರ
 ತುರಗವೇರಿ—ಕೆಲ್ಕುವತಾರ

ಕೊಳಿಸ ಕೆಂಡಿರಾ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣನ ಕೆಂಡಿರಾ ಪ್ರ

ಬಾಲನ ಕಂಡಿರಾ ಬಿಳವಂತನ ಕೆಂಡಿರಾ ಅ

ಅಂಜನೆ ಉದರದಿ ಜನಿಸಿತು ಕೊಸು
ರಾಮರ ಹಾದಕ್ಕೆರಗಿತು ಕೊಸು
ಸೀತೆಗೆ ಉಂಗರ ಕೊಟ್ಟಿತು ಕೊಸು
ಲಂಕಾಪುರವನು ಸುಟ್ಟಿತು ಕೊಸು ೦

ಭಂಡೀ ಅನ್ನವ ನುಂಗಿತು ಕೊಸು
ಬಕನ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಂಡಿತು ಕೊಸು
ವಿಷದ ಉದ್ದಗೆಯ ಮೆದ್ದಿತು ಕೊಸು
ಮುಡದಿಗೆ ಪ್ರಷ್ಟವ ಕೊಟ್ಟಿತು ಕೊಸು ೨

ಮಾಯುವೆಲ್ಲ ಗೆದ್ದಿತು ಕೊಸು
ಮಧ್ಯ ಮತವನುದ್ದಿ ರಿಸಿತು ಕೊಸು
ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ ದಯಾದಿಂದ ಕೊಸು
ಸುಮೃನೆ ಉಡುಹಿಲಿ ನಿಂತಿತು ಕೊಸು ೩

[ಹನುಮ-ಭೀಮ-ಮಧ್ಯರೆಂಬ ಅವತಾರತ್ವಯವನ್ನು ಹೇಳುವ ಪದ ಮೊದಲ
ಹೆಯ ಸುಡಿ ಹನುಮಂತನ ತೆರಿತ್ಯೆಯನ್ನೂ, ಏರಡನೆಯ ಸುಡಿ ಭೀಮನ ವಿಚಾರ
ವನ್ನೂ, ಮೂರನೆಯದು ಮಧ್ಯಾತ್ರಾಯರೆ ಸಾಧನೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.]

ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ—ಹನುಮಂತ

ಮುಡದಿಗೆ ಪ್ರಷ್ಟವ—ಭೀಮನು ದ್ವಾಪದಿಗೆ ಸೌಗಂಧಿಕಪ್ರವೃವಣನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿ ಕಢಿ

ಮಾಯುವೆಲ್ಲ—ಮಾಯಾವಾದವೇ ಮೊದಲಾದ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ವಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ

ಉಡುಹಿಲಿ ನಿಂತಿತು—ಕೃಷ್ಣನ ಗಭರಗುಡಿಯ ಹೋರಿಗೆ, ಹನುಮಂತನ ಸನ್ನಿಧಿಯಿದೆ;

ಅಲ್ಲಿ ಅಂಜಲಿಬದ್ಧಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಕೆಭಂಗಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂರ್ತಿ

ಕಾಂತೋದಿ

ಅದಿ

ಕೈಪ್ಪು ಮುಹತ್ತಿರ್ ಕೆಣ್ಣ ಮುಂದ ನಿಂತಿದ್ದೀಂತಿದೆ

ವೆ

ಕಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲವ ಪರಿಹರಿಸಿ ಮನ
ದಿವ್ಯಾರ್ಥಗಳನೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವೆಂದ

ಅ

ಮನ್ತುಕೆದಲಿ ಮಾರ್ಬಿಕದ ತಿರೀಕು
ಕಸ್ತುರಿ ತಿಲಕದಿ ಹೊಳೆವ ಉಲಾಟಿ
ಶೀಶ್ವಿಲಿ ಕೊಳಲನ್ನೆಡುವ ಓರನೋಣ
ಕೌಸ್ತುಭ ಎಡಬಲದಲ್ಲಿ ಓಲಾಟು

೦

ಮಘಮಘಿಸುವ ಸೊಂಗಿನ ಸುಲಂಗುರುಳು
ಚಿಗುರು ತುಲಸಿ ವನವಾಲೀಯ ಕೊರಕು
ಬಗೆಬಗೆ ಹೊನ್ನು ಗಾರವಿಟ್ಟು ಬೆರಕು
ಸೊಂಗಿನ ಸಾಭಿಯ ತಾವರೆಯರುಳು

೨

ಉಡುದಾರ ಪಡ್ಡಣ ಸಕಲಾಭರಣ
ಬೆಡಗು ಬೀತಾಂಬರ ಶರ್ತರವಿ ಇರಣ
ಕಡಗ ಗಗ್ಗಿರ ಪೆಂಡೆಯನಿಟ್ಟು ಜರೆಣ
ಒಡೆಯ ಪ್ರರಂದರವರಲನ ಕರುಣ

೩

[ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಉಡುಹಿಯ ಉಲ್ಲೇಖಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಬಂದಿರುವ ವರ್ಣನೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೃಷ್ಣನೇ ಎಣುದರಲ್ಲಿ ಸಂತಯವಿಲ್ಲ ಉತ್ಸವಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಡುಹಿ ಕೃಷ್ಣನೆ ಮೂಲಮೂರ್ತಿಗೆ ವಿಶೇಷಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದರ ವರ್ಣನೆಯೇ ಇದು]

ಕಡಗ—ಕೈಬುಳಿ

ಗಗ್ಗಿರ—ಕಾಲುಬಳಿ.

ಪೆಂಡೆ—ಗಿಣ್ಣಿಗಳು

ಕ್ಷ. ರವೀ

ಅಂತ್ಯ

ಮಂಗಳಂ ಇಯು ಮಂಗಳಂ

ಒ

ಇಂದಿರಾಜ್‌ಗೆ ಇಭರಾಜ ವರದರ್ಗೆ
 ಇಂದಿರಾರಮಣ ಗೂಡೀಂದ ಹರಿಗೆ
 ಸಂದನ ಕುದರ್ಗೆ ನವನೀತ ಲೋರಗೆ
 ವೃದ್ಧಾರೇಂದ್ರ ಉಡುಮಿಯು ಕೃಷ್ಣಗೆ

೯

ಕ್ಷೀರಾಬ್ದಿ ವಾಸಗೆ ಕ್ಷಿತಿಜನ್ಮಾಲಗೆ
 ಮಾರನ ಪಿತರ್ಗೆ ಮಂಗಳ ಪೂರ್ತಿಂಗೆ
 ಚಾರು ಜರ್ಣಿದಿಂದ ಜೀಲಾವ ಗಂಗೀಯು ವಡೆದ
 ಕಾರುಣ್ಯಮೂರ್ತಿ ಕೌಸುಭಧಾರಿಗೆ

೧

ವಾನಾವತರಗೆ ವೇದ ಉದ್ಘಾರಗೆ
 ವಾಸಿತಾಸಂತಪದ ಸಕಲೀಶಗೆ
 ವಾಸುದೇವಮೂರ್ತಿ ಪೂರಂದರವಿರ್ಣಲಗೆ
 ದಾಸರ ಕಾಯ್ದು ರುಕ್ಷಿಣಿ ರಮಣಗೆ

೨

ಇಂದಿರಾಜ್—ತಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣಿಳಿವೆ
 ಇಭರಾಜವರದ—ಮೊರೆಹೊಕ್ಕು ಆನೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದವ (ಗಜೇಂದ್ರಮೋಕ್ಷ)
 ವೃಂದಾರಕೇಂದ್ರ—ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯು
 ಕ್ಷೀರಾಬ್ದಿ ವಾಸ—ಪಾಲ್ಗುಡಲ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವವ
 ಮಾರನ ಪಿತ—ಮಣ್ಣಧನ ತರಿದೆ.
 ವಾಸಿತಾಸಂತಪದ—ಕೂರೆಯಿಲ್ಲದ ವೈಕುಂರದಲ್ಲಿ ಇರುವವ . ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಾರು
 ನೆಲಿಗಳು, ವೈಕುಂರ, ಶ್ರೀತದ್ವಿಪ ಮತ್ತು ಅನಂತಾಸನ ಎಂದೂ ಇದೆ

ಕಂಡೆ ನಾ ಉಡುಪಿಯ ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ್ನು ಭೂ
ಮುಂಡೆಲದೊಳಗೆ ಉದ್ದೀಂಡ ವೋಹಿಪನೆ ೪

ಸಮುದ್ರವ ನಾ ಕಂಡು ಸ್ತಾನಾದಿಗಳಮಾಡಿ ಚೆಂ
ದ್ರವ್ಯಾಳೀಶ್ವರನ ಚರಣಕರೆಗಿ
ಆಮೇಲೆ ನಾ ಒಂದು ಅನೆಂತೇಶ್ವರನ್ನು ಕಂಡು ಹ
ನೂದುಂತನೆ ಪಾಡಿ ಮನದಿ ನಿಲಿಸಿ ೦

ಸುತ್ತು ನದಿಯ ಕಂಡೆ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಭೆ ಕಂಡೆ ಅ
ಲ್ಲಿದ್ದ ಮೆಧ್ಯಸರೋವರದ ಕಂಡೆ
ಮಂಧ್ಯಮತದ ಅಷ್ಟವುಂಗಳ ಕಂಡೆ ಪ್ರ
ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಉಡುಪಿಯ ಕೃಷ್ಣನ ಕಂಡೆ ೨

ಉಂಗುರ ಉಡಿದಾರ ಉಡಿಫುಂಟೆ ನಾ ಕಂಡೆ
ರಂಗು ವಾಟೀಕ್ಕೆದ ನವರತ್ನವೂಲೆ ಕಂಡೆ
ಧಿಂ ಧಿಮಿಧಿಮಿಕೆಂದು ಕುಣಿವ ಕೃಷ್ಣನ ಕಂಡೆ
ಪುರಂದರ ವಿರಲನ್ನು ಪಾದಕಮಲವ ಕಂಡೆ ೩

ಉದ್ದೀಂಡ—ಶ್ರೀಷ್ಟವಾರಿ

ಸಮುದ್ರ—ಉಡುಪಿಯಿಂದ ಮೂರುಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಆರಬೀಸಮುದ್ರ
ಚಂದ್ರವ್ಯಾಳೀಶ್ವರನ —ಉಡುಪಿಯ ಮುಖ ಬೀದಿಯಲ್ಲೇ ಚಂದ್ರೀಶ್ವರನ
ಮತ್ತು ಅನೆಂತೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಗಳವೆ ಇವು ಕೃಷ್ಣನ ಗುಡಿಗಿಂತ ಪೂರ್ಣಿಮೆನ
ವಾದುವು ಚಂದ್ರೀಶ್ವರನಿಂದಲೇ ಉರಿ ಹೆಸರು ಉಡುಪು ('ಉಡು',
ನಕ್ಷತ್ರಗಳ 'ಪ' ಒಡೆಯೆ, ಚಂದ್ರ) ಎಂದಾದುದು ಅನೆಂತೇಶ್ವರನ
ಗುಡಿಯಲ್ಲೇ ಮಧ್ಯಾಂಶಾಯ್ದರು ಇರುತ್ತಿದ್ದುದು; ಆಲ್ಲೇ ಕಣ್ಣರೆಯಾದುದು.

ಕಾಗಲೂ ಅವಂತೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಚಾರ್ಯರ ಸ್ನಾಧಿಯಿದೆ
ಇದನ್ನು ಅನುತ್ಪಾಸನೆಯಿಂದೂ ಕೆರಿಯುತ್ತಾರೆ

ಪನ್ನಮಂತನ—ವಾದಿರಾಜರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ

ಮಧ್ಯಸರೋವರ—ಕೃಷ್ಣನ ಗುಡಿಯ ನೇರೆಂದ್ರಿಯವ ಕೊಳ ಮಧ್ಯಾಚಾರ್ಯರು
ಗೋಟೀಟೆಂದರೆ ಗೈಡ್ಯೆ ಯಾಲ್ನಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಸವೆಯ,
ತೀರದಿಂದ ಹೊತ್ತುತಂದು, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪೂರುಷವ ಚೂದಲು ಈ ಕೊಳದಲ್ಲಿ
ಕೊಳೆದರೆಂದು ಪ್ರತಿಂಥಿ

ಅಷ್ಟಮುನಿಗಳ—ಮಧ್ಯಾಚಾರ್ಯರು ತಾವು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣನ ಪೂಜೆಯನ್ನು
ಸೇರಿದಿಯುತ್ತೆ ಮಾಡಲು, ಮಂತ್ರ ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರಚಾರಮಾಡಲು
ಎಂಟು ಮರಗಳನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಗುಡಿಯ ಸರೆಯಲ್ಲಿ, ಏಕಾಡಿಕಿದರು ಅದಮಾರು,
ಕಾಣಿಯೂರು, ಕೃಷ್ಣಪುರ, ಪ್ರತ್ಯಿಗೆ, ದೇಜಾವರ, ಘರಿಮಾರು, ತೀರೂರು,
ಸೋದೆ ಇವೇ ಅಷ್ಟ ಮರಗಳು ಈ ವರದೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಏರಡು ವರ್ಷ
ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಪರ್ಯಾಯದ್ವರ್ಗವಾದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ
ಒಂದು ಮರದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಮರದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಯ
ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪರ್ಯಾಯೀತ್ವವನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

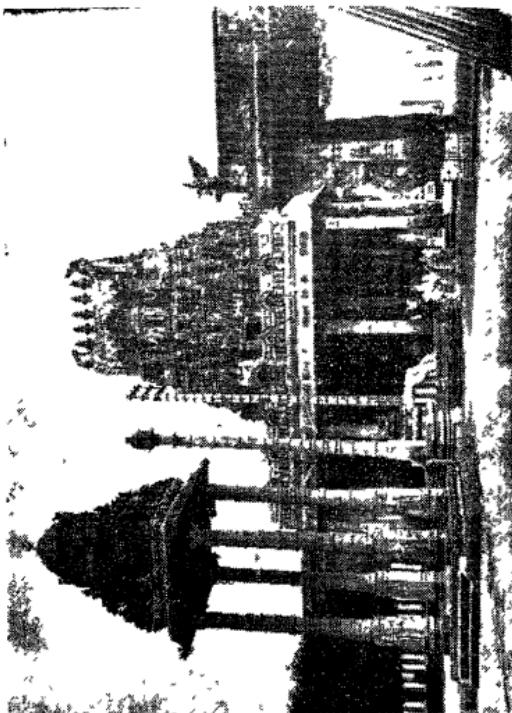

ಕರಂಚಿ

ಕರಂಚಿ ಅಥವಾ ಕಾಂಚೆಪ್ಪರಪ್ಪ ನಾಡಿನ ಸಪ್ತ ಮುಕ್ತಿಕ್ರೀತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಯೋಧ್ಯಾ, ಮಧುರಾ, ಪಾರಾ (ಹರಿದ್ವಾರ), ಕಾಶಿ, ಅವಂತಿಕಾ ಮತ್ತು ದ್ಯಾರಕಾ ಇಷ್ಟ ಇಶ್ವರ ಅರು ಮುಕ್ತಿಕ್ರೀತಗಳು ಮದುರಾ,ಸಿನಿಂದ ನೈಮಿತ್ಯದಿಕ್ಷಾನಳಿ ನಲವತ್ತೆ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಕರಂಚಿ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಪಾತವಾದ ಪಟ್ಟಣ ಹೆಲವರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದಿತು ಹಾಗೆನೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಸ್ಥಾನ ಹೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಿತು ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಚೌಡ್ಯಾಧಮ್ಯಾಗಳೂ ನೇಲೆ ಗೊಂಡಿದ್ದ ಕರಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಕಂಚಿ, ಏಷ್ಟುಕರಂಚಿ, ಜಿನಕರಂಚಿ ಎಂಬ ವಿಭಾಗಗಳವೇ ಈಗ ಇದು ಶೈವಕ್ರೀತಪೂರ್ಣಾ ಹೌದು ವೈಷ್ಣವಕ್ರೀತಪೂರ್ಣಾ ಹೌದು ಕೃಲಾಸೂಧಾ ದೇವಾಲಯ, ವೈಕುಂಠಪೆರುಮಾಲ್ ದೇವಾಲಯ ಗಳು ತುಂಬ ಹೆಂಡೆಯ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಈಗಿ ಕರಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಪಕಾಪುನಾಧ ಮತ್ತು ಕಾಮಾಸ್ತಿ ಅಮೃತ ಗುಡಿಗಳು ಹೆಸರಾಗಿವೆ ಶಿವಕಂಚಿಯಿಂದ ಮುನರು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಏಷ್ಟುಕರಂಚಿ ಇಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡ ಪೊಂದರ ಮೇಲೆ ಪರದರಾಜಾಸ್ಥಾನಿ ದೇವಾಲಯವಿದೆ ಗುಡ್ಡ ಪು ಕಂಗಿ (ಹಷ್ಟುಗಿರಿ) ಯೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮೂರ್ತಿ ಕರಿರಂದನೆಂದೂ ಗಳೇಂದುಮೇಕ್ಕುಳಿ ನಡೆದಿದ್ದು ಇಲ್ಲೇ ಎಂದೂ ಪ್ರಾರಾಜಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪರದರಾಜನನ್ನು ಅರುಳಳ ಪೈರುಮಾಲ್ ಎಂದೂ ಕರಿಯುತ್ತಾರೆ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಪರ ನೂರಿಂಬಿ ತಿರುಪೆತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆಂದು ವೇಗವತೀ ನದಿಯ ದೆಂಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಈ ಕ್ರೀತದಲ್ಲಿ ಗಳೇಂದ್ರನಳಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ನಾರಾಯಣನು ತೇರಿ ಕೊಂಡನೆಂದು ಸಂಖೆ ಪುರಾಂದರಂದಾಗಿ ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಕರಿರಾಜಪರದ ನೆಂದು ದೇವರನ್ನು ಬಂಧ್ಯಾಗಿದ್ದರೆ, 'ಷಟ್ಕೃಂತೋಽಂತಿ'ಯನ್ನು ತುದು ದೇವಾಲಯದ ವಿಮಾನದ ಹೆಸರು

ଶ୍ରୀ ପାତନାରାଜମାନ୍ ମୁଦ୍ରଣକାରୀ

ಕಟ್ಟಲ್ಲಿ ರೆ ಕಂಡೆನಬ್ಜ್ಯತನೆ. ಕಂಡಿ
ಪುಣ್ಯಕೋಣಿ ಕರಿರಾಜ ವರದನ ಹೀ

ವರದುಣಿ ಪುಣುಕುಟಿ ಪುನ್ಯಕನ ಸೂರ
ವರ ಸನಕಾದಿ ವಂದಿತ ಪಾದಯುಗನೆ
ತರುಣಿ ಲಾಷ್ಮೀ ಮಹೋದರನ ಹಿಂತಾಂ
ಬರದುಡಿಗೆಯಲಿ ರಂಟಿಸುವ ಏಗ್ರಹನ ೧

ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕ ನೋಸಲನ ತೋರ
ಹುತ್ತಿನಹಾರ ಪದಕ ಧರಿಸುವನೆ
ಎತ್ತಿದಾಭಯ ಹಸ್ತದನ ತನ್ನ
ಭಕ್ತರ ಸೃತಿಗೆ ಹಾರ್ಯೇಸಿ ಹಿಗ್ನಿವನೆ ೨

ನೀಲಮೇಘ ಶಾಂತನ ದೇವ
ಲೋಲ ಮಂಕರಕುಂಡಲ ಧರಿಸುವನೆ
ಭೂಲೋಕದೊಳ್ಳಿ ಚೈನ್ನಿಗನ ಶ್ರೀ ಕಮು
ಲಾಲಯಾಪತಿ ವೈಕಂರವಲ್ಲಭನ ಹಿ

ಭಾನುಕೋಣಿ ತೇಜದವನ ಭವ
ಕಾನಕೆ ದೀಪ್ತ ಹವ್ಯವಾಹನನ
ದಾನವರೆದೆಲ್ಲಳನ, ಮುನಿ
ಮಾನಸಹಂಸಿಂದೆನಿಸಿ ಹೆರೆವನೆ ೩

ತುಂಗ ಚೆತುಭೂಜದವನೆ, ತುಢ್ಣ
ಮಂಗಳರೇಖೆಯಂಗಡಲಿ ಒಪ್ಪುವನೆ
ಶೃಂಗಾರ ಕಂಬು ಕಂಧರನ, ದೇವ
ಗಂಗೀಯ ಹಿತ ಪ್ರರೆಂದರವಿರ್ಲನೆ ೪

ಪುಣ್ಯಕೋಟಿ—ವರದರಾಜನ ಗುಡಿಯ ವಿಮಾನದ ಹೆಸರು
 ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕ ನೊಸಲನ—ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನ
 ತೋರ—ದಪ್ಪನಾದ
 ಎತ್ತಿದಾಭಯ ಹಸ್ತ—ಬಲಗೃಹ್ಯಲ್ಲಿ ಅಭಯ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ
 ಮಕರಕುಂಡಲ—ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಅಭರಣ ವಿಶೇಷ , ಮೊಸಳೆಯಾಕಾರದಲ್ಲಿರುವ
 ಓಲೆ
 ಭವ ಕಾನನಕೆ —ಸಂಸಾರಪೆಂಬ ಕಾಡನ್ನು ಸುಡುವಂಥ ಬೆಂಕಿ (ಹವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)
 ಯಂತೆ ಇರುವ
 ದಾನವರೆದೆಲ್ಲಣ—ರಾಕ್ಷಸರ ಎದೆಯನ್ನು ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುವವ
 ಮುನಿಮಾನಸಹಂಸ—ಮುನಿಗಳ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಏಹರಿಕುವ ರಾಜಹಂಸ

ಮೋಹನ

ಆದಿ

ಬಾರೋ ನೀನೆನ್ನ ಮನಮಂದಿರಕೆ
 ತಡಮಾಡುವುದೇಕೆ
 ಮಾರಜನಕ ಹರಿ ನಿನ್ನಗ್ಗಿಳಿಕೆ
 ಸೃಷ್ಟಿಸುವೆ ಕ್ಷಣಿಕ್ಷಣಕೆ ಪ

ಬಾರೋ ಬಾರೋ ಮಧುರಾಪ್ತರಿ ಬಿಟ್ಟು
 ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದೀರೋ ವರ ಕರಿಪ್ಪರವ ಅ

ಕುಂತಿಮತ್ತು ಹೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದೇನೆಂದೆ
 ಅವರ್ಯೈದು ಮಂದಿ
 ಸಂತೋಷದಿಸುವರೆಂದು ತಿಳಿದೆ
 ಎಂಜಲಿ ಬಳಿದೆ
 ಕಂತುಪಿತ ಕೇಳಿ ಮುಂದೆ ನೀ ಮುದದಿ
 ಬಂಡಿಯ ಹೊಡಿದೆ
 ಇಂತು ಪರಿಯ ನಾನೆಂತು ಹೇಳಲೀಂ
 ಕಾಂತ ಎನ್ನ ಮನದೆಂತಯಾರ್ಥಿ ೦

ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿರೆ ನಂದಗೋಪ
 ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ
 ಆಕಳ ಕಾಯಿಸುವನು ಅವ ಹಾಪ
 ಅದು ಅಲ್ಲಿದಲೆ
 ನೀ ಕೇಳಿ ಗೋಪಿಯರ ಅವಲಾಪ
 ಲಾಲಿಸು ನೀ ಭೂಪ
 ಈ ಕರೆಕರೆಯೋಳು ನೀ ಕೂಡಿರುವುದು
 ಯಾಕೆಲೋ ಕಾಂತನೆ ಮಧುಪ್ಪತ್ತಮಾಲಕೆ ೨

ದುಷ್ಟಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಬೇಡ
 ಪಟ್ಟದಾಸೋಳಿಂದ
 ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮೇಲ್ರು ತುಳಿಸುವನವ ಮೂರ್ಕ
 ಮಲ್ಲರ ಕೈಯಿಂದ

ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹಿಸುವನವನು ಪ್ರಚಂದ
 ತಿಳುಹಿಡೆನಾಡ್ದಿಂದ
 ಇಪ್ಪು ಪರಿಯ ಬಹು ಕೆಷ್ಮವೇಕೆಲೊ
 ದಿಟ್ಟಪ್ಪರಂದರವಿರ್ತಲ ಕೃಷ್ಣ ೩

ವರಕರಿಷ್ಠರವ—ಕಂಬಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಗಿರಿ , ವರದರಾಜನಾಷ್ಮಾಲಿಯ ಗುಡಿಯಿರುವ ಸ್ಥಳ

ಕನೆಕಾಚಲ (ಕನಕಗಿರಿ)

ಸ್ವಾಂದರ್ಶರಾಜರ ಪ್ರಕಾರ ಹಂತಿಯಂದೆ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೈಗಳ ದೂರದ್ದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಗಿರಿಯೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದ್ದಿತು ಪ್ರಾಚ್ಯ ಮತ್ತು ಜಯಂತಿಗಳಿಂಬ ಸದಿಗಳ ನಡವೆ ಇದ್ದಿತು ಇದೇ ಕಾಗ ರಾಯುಷ್ಮಾರು ಜಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾವತಿ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕನಕಗಿರಿ ಅಥವಾ ಕನಕಾಚಲ ಏಜಯಂತರಗಿರಿದ ಅರಧಾಗಿದ್ದ ಇಮ್ಮಡಿ ದೇವರಾಯನ ಸಾಮಂತನಾಗಿದ್ದ ಪರಸಪ್ತ ಉಡಿಭಸಾಯಕನು ಇದ್ದೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನಂತೆ ಕ್ರಿಸ್ತಾಬ್ದ 1436-37ರಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರರದ ಅರಸರು ಈ ದೇವಾಲಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣ ರಾದರು ಪರಸಪ್ತನ ಮಗಿ ನವಾಬ ಉಡಿಭಸಾಯಕನು ಕೃಷ್ಣದೇವ ರಾಯ ಮಹಾರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಾಂಡಲಿಕರಾಗಿದ್ದವನು ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಅವುಕ್ಕೆಯಾಲ್ಪದಾ' ಎಂಬ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನಕ ಗಿಂಯ ಉಲ್ಲೇಖಿತದೆ ಇಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ದೇವಾಲಯದ ದೇವರಿಗೆ ನರಸಂಹನಿಗೆ ಮೊದಲು ಕನಕಗಿರಿನಾಥಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೆ ಹೆಸರಿದ್ದಿತು (ನರಸಂಹನಿಗೆ) ಮೊದಲು ಕನಕಗಿರಿನಾಥಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೆ ಹೆಸರಿದ್ದಿತು ಇದನ್ನದೆ ನೂರಾರು ಇತರ ದೇವಾಲಯಗಳೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದವಂತೆ ಪುರಂದರಧಾಸರು 'ಕನಕಾಚಲ ಕೃಷ್ಣನ' ಮೇಲೆ ಪದವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದರೂ ಏರಡಂತೆ ಸುಡಿಯಲ್ಲೋ ಲಕ್ಷ್ಮಿನರಸಿಂಹನ ವಣಣನೆಯಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು

ಕನಕಗಿರಿ ಶ್ರೀ ಉದ್ದೀಪರಸೀಂಹಸ್ವಾಮಿ

ಮಧ್ಯಮಾಹಿತಿ

ಆದಿ

ಕಾದ ದೇವ ನೀನಲ್ಲದೆ ಜಗತ್ಸಾಪ ದೇವರುಂಟೈ ಪ

ದೇವರ ದೇವ ನೀನೆಂದು ನಂಬಿದೆ ಎನ್ನ
ಕಾಯೋ ಕೆನಕಾಚಲ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾದಿ ಅ

ತಂದೆಯು ತೊಡೆಯವೇಳೆ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದು
ಕಂದನ ಬಲತಾಯಿಯು ನೂಕೆಲು
ಅಂದು ಶಿಶುವು ಅಡವಿಗೆ ನಡೆತರಲು
ಬಂದು ಪ್ರೂರೆದೆಯೋ ನೀ ಕರುಣಾದಲ ರ

ನಖಿಮುಖಿದಲಿ ಹಿರಣ್ಯಕನೊಡಲನು ಸೀಳಿ
ರಕುತವ ದೇಸೆದಸೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಲು
ಸಕೆಲ ಸುರರು ಕೊಂಡಾಡಲು ಜಯವೆಂದು
ಭಕುತ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಪ್ರೂರೆದೆ ಕರುಣಾದಿ ಉ

ಶಕೆಟ ಪೂತನಿ ಧೇನುಕ ವತ್ಸಸುರ
ಮಿಕ್ಕಮುಖ್ಯರನೆಲ್ಲ ಸವರಿದೆಯೋ
ಪ್ರಕಟನದಿ ಕಂಸನ ನೆಲಕೊತ್ತಿ ದೇ
ವಕಿ ವಸುದೇವರ ಪ್ರೂರೆದೆ ಕರುಣಾದಿ ಇ

ಅತಿ ಚಪ್ಪಲಿ ದುತ್ಯಾಸನ ಸಭೆಯಲಿ
ಪತಿಗಳ್ಯಾವರು ಎದುಳಿನೊಳಿರಲು
ವಿತಿಯಿಂದಲಿ ಸೆಳೆಯು ಶೀರೆಯ ತರಳಿ ದೌರ
ಪದಿಯಭಿಮಾನವ ಪ್ರೂರೆದೆ ಕರುಣಾದಿ ಉ

ಮರಣ ಕಾಲದಲಿ ಅಜಮಿಳ ಮರುಕದಿ
ತರಳಿ ನಾಡಣಾನೆಂದು ಕರೆಯಲು
ನೆರೆದು ಪ್ರೂರೆದು ಕರುಣಾಳಿಗಳಿರಸನೆ
ಗಂರುಪುರಂದರವಿರ್ತಿಲ ಕರುಣಾದಲ ಇ

ತಂದೆಯು ತೊಡೆಯು ಹೇಳೆ—ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಂಬುವವನುವಿನ ವೋಚ್ಯುಗೆ ಉತ್ತಾನಪಾದ ರಾಜು, ಅವನೆ ಹಿರಿಯು ಹೆಂಡತಿ ಸುನೀತಿಯಾಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಧ್ಯಾನ ಅವನ ಬಲತಾಯಿ (ಸುನೀತಿಯ ಸವತಿ) ಸುರಂಹಿ, ಅವಳ ಮಾರ್ಗ ಉತ್ತಮ ಇಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನನು ತಪ್ಪಿಗೆಂದು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದ ಪ್ರಸಂಗದ ಹಿನ್ನಲೆ ಹೇಳಿದೆ ಅಜಾಮಿಳ—ದುರಾಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಬೃಹತ್ತಣಿ, ಮರಣೋನ್ನಿಲಿನಾಗಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ಮಂಗನನ್ನು ಅವನ ಹೇಸರಾದ ನಾರಾಯಣ ಎಂದು ಕರೆದನು ಹೇಸರಿನ ವುಹಿಮೆಯಿಂದ ಅಜಾಮಿಳನಿಗೆ ಸದ್ಗುತ್ತಿ ಒದಗಿತು

ಕಾಶಿ

ಭಾರತದ ಪ್ರಣಾಲೈಗಳ ಕಾಶಿಗಂಡ ಹೇಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು ಯಾವುದು ? ಉತ್ತರಪ್ರಯೋಜನದಲ್ಲಿ ದಾರಜಾಹಿಂಸೆಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಎಲ್ಲ ಮಾತರಣಿಗೂ ಪರಿಶ್ರಮಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಇಲ್ಲಿ ರುವ ವಿಶ್ವನಾಥಮಂದಿರವರ್ತಕೂ ಜಗತ್ತಿಂದ್ರಾಂಶುವಾದುದು ಕಾಶಿಯ ಮಹಿಮೆಯ್ದು ಶ್ರೀ ಪ ಹೇಣ್ಪ ಎಂಬ ಭೋದೆಲ್ಲವಾದರೂ ಪ್ರಾಣವರಿಗೆ ತ್ರಿಯಾವಾದುದು ಅಂದುಮಾರ್ಪಾಠ್ಯ ಸದೆಂದು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವ ಏಷ್ಟುವಿನ ರೂಪ ಜಿಂದುಮಾರ್ಪಾಠದ ಗಂಗಾರ್ವಿಯ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾಂಶಿನ ಜತ್ತಿರ ಪಂಚಗಂಗೆ ಎಂಬ ತೀರ್ಥದಿಂದ , ಅದರ ಒಳಿಂದುವ್ಯಾದು ಜಿಂದು ಸರೋವರದೆಂದು ಹೇರಾಗಿದೆ ಏಂದುವೆಂಬ ಮನಿಗ ನಾರಾಯಾಂತ್ರ ಪ್ರಸನ್ನನಾದುದು ಇತ್ತೀರೆ ಎಂದು ಎಂದು ಒಕ್ಕುಕೆ ಶಿಶು ಬ್ರಹ್ಮವ ಬಂದು ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ್ಷಿ ಕೃಂಬದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿತ ತೋದಾಗಿ , ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವದ ದೋಷ ತಗ್ಗಿಲಿ ಅವನ ಕೈಗಿಂಬಂತೆ ಕಾಲ ಅಂತಿಕೊಂಡುಬಿಂಬಿತಂತೆ , ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಬಿಡುರಲು ಶಿಶು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಪಂಕ್ತಾಲ ಜಗತೆಲ್ಲ ಅಶೇದಾದಿ ಬೋಸತ್ತು ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನಮಾಡಲು ಆ ಕಾಂತಪು ಶಿಶು ಕೃಂಬಂದ ಕಳಿಕೊಂಡು ಬಿಂದ್ರಿತಂತೆ ಕಾಂತಪೋಳಿನ ತೀರ್ಥ ವೆಂದು ಈಗ ಹೇರಾಗಿರುವುದು ಈ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಶಿಶುಗಿ ತುಂಬ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಮಾರ್ಪಣನ್ನು ಸ್ವತ್ಸಿದ್ಧಂತೆ ಅನುಂದಾತ್ಮಗಳು ಶಿಶು ಕಣ್ಣಿಂದ ಬಿಂದ್ನು ಸರೋವರಮಾಡಾಗಿ ಅದೇ ಬಿಂದು ಸರೋವರ ವಾಯಿತ್ತಾತೆ ಇದೊಂದು ಒಕ್ಕುಕೆ ಪರಂದರಂಬಾಸು ಇಲ್ಲಿನ ಬಿಂದು ಮಾರ್ಪಣನ್ನು ಪದದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಕಾಂಚೇದಿ

ಗಂಗಾತೀರದ ಪನೆ ಸವ್ಯಾದು ಕಾಶಿ
ಬಂದುಮಾಧವನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಮನೆ ಪಂಚ— ಪ್ರ

ಆವಾದ ಕಾಲದ ಅನಂದ ಅರವನೆ
ತಾವರೆ ತಾತದ ನದಿಯ ಮನೆ
ಆವಾಗ ಕವುಳಜ ಅವಶರಿಸಿದ ಮನೆ
ಆ ವೇದಂಗಳಿಗಲ್ಲ ತವರುಮನೆ ಪಂಚ— ೦

ಚಿತ್ರವಾಳಿದ್ವಿರ್ಯಾ ಮನೆ ಚಿನ್ನೆಯರೂಪದ ಮನೆ
ನಿತ್ಯ ಲೋಕಗಳ ರಸ್ತೀಸುವ ಮನೆ
ಭಕ್ತಿಷಣರನೆಲ್ಲ ಉದ್ದರಿಸಿದ ಮನೆ
ಮುಕ್ತಿಸಾಯಾಜ್ಯಕೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲದ ಮನೆ ಪಂಚ— ೨

ಹಂಗಿಲ್ಲದ ಮನೆ ಹದಿಯ ಬಿಡದೆ ಹಾಲು
ಗಂಗಿಯವಧು ರಸ್ತೀಸುವ ಮನೆ ಮೂ
ರಂಗನೆಯರುಳ್ಳ ಮುಕ್ತಿಸಾಧನಕನ್ನು ಇಂಥ
ಕಂಗಳ ಪ್ರಣ್ಯಕಿನ್ನು ಕಡೆಯಿಲ್ಲದ ಮನೆ ಪಂಚ— ೩

ಧ್ವಜವಜ್ರಾರೀತರೇಖಾ ಶಂಖಿಚಕ್ರದ ಮನೆ
ನಿಜಸುವಣಿರೇಖೆಯ ತೊರುವ ಮನೆ
ಗಜರಾಜಗೊಲಿದಂಥ ಗರುಡವಾಹನನಾದೆ ಇಂಥ
ಮೂಜಗ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಮಾಡಿದ ಮನೆ ಪಂಚ— ೪

ಪರಮಪರಿತ್ರ ಚರಿತ್ರತೀರ್ಥರ ಮನೆ
ಪರಬಿಹೃದ್ಯರಧಕೆ ಸಾಧನದ ಮನೆ
ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿ ಇಮ್ಮಾರ್ಥವನೇವ ಶ್ರೀ
ವರದನಾದ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ ಮನೆ ಪಂಚ— ೫

ಪಂಚಗಂಗೆ—ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ತೇತ್ರ ; ನಂದಿನೀ, ನಲ್ನಿ, ಸೀತಾ, ಮಾಲತೀ,
ಮಿಥ್ಯಾಪದಾ ಎಂಬುವರು ಪಂಚಗಂಗೆಯರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಯಂತುನಾ,
ಸರಸ್ವತಿ, ಕಿರಣಾ, ಧೂತಮಾಪಾ ಎಂಬ ನದಿಗಳು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಗಂಗೆಯನ್ನು
ನೇರುಪುವೆಂದೂ ಪಂಚಗಂಗೆ

ಮಧ್ಯಮಾನತಿ	ಅದಿ
ಸಾಧುಷಜ್ಞನಲೇಳಿಗಿರುವೋದೆ ಹಬ್ಬ ವೇದಾಂತಪಥವ ತಿಳಿವೋದೆ ಹಬ್ಬ	೮
ಭೇದಬುದ್ಧಿಗಳ್ಲಿ ಬಿಡುವೋದೆ ಹಬ್ಬ ಭಾಗಿರಧಿರಿ ಓಲಾದುವುದೆ ಹಬ್ಬ	೯
ಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿ ಮನಕೆ ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಯೋಗಿಗೆ ಅಸುದಿನ ಹಬ್ಬ	೧
ಸಾಂಪ್ರದಾಯವನ ಸಂಸಾರವೇ ಹಬ್ಬ ಶರೀರಕ್ಕ ವಾತಾಧಿ ಬಾರದಿರೆ ಹಬ್ಬ	೨
ಕಂಗಳು ಕಾತಿಯ ಕಾಂಬೋದ ಹಬ್ಬ ಪಂಕೆಜನಾಭನ ಭಜಿಸುವುದೆ ಹಬ್ಬ	೩
ಭೂಲೋಕದೊಳು ಕಾತಿವಾಸವೆ ಹಬ್ಬ ಪುರಂದರವಿರಲನ್ನ ಭಜಿಸುವುದೆ ಹಬ್ಬ	೪

ಪಂಕೆಜನಾಭನ—ವಿಷ್ಣು, ಕಾತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಧುವಾಧವ

ಕಾಂಚೋದಿ

ರಘುಂಬೆ

ರಾಮ ಎಂಬೋ ಏರಡಕ್ಕರೆದ ಮಹಿಮೆಯನು
ಪಾವುರರು ತಾವೇನು ಬಲ್ಲರಯ್ಯ

ಪೆ

ರಾ ಎಂದ ಮಾತ್ರದೊಳು ರಕ್ತಮಾಂಸದೊಳಿದ್ದ
ಅಯಸ್ಸುವಾದ ಅತಿ ಪಾಪವನ್ನ
ಮಾರುವನು ಮಾಡಿ ಮಹರಾಯ ಮುಕ್ತಿಯ ಕೊಡುವ
ದಾಯವನು ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಮನಿರಾಯ ಬಲ್ಲ

೦

ಮತ್ತೆ ಮ ಎಂದೆನಲು ಹೊರಬಿದ್ದ ಪಾಪಗಳು
ಒತ್ತಿ ಒಳಪ್ಪೋಗಿದುತ್ತೆ ಕೆವಡಿವಾಗಿ
ಚಿತ್ತಕಾಯಿಗಳ ಪ್ರವಿಶ್ಯಮಾಡುವ ಪರಿಯ
ಭಕ್ತುವರ ಹನುಮಂತನೊಬ್ಬ ತಾ ಬಲ್ಲ

೨

ಧರೆಯೋಳಿ ನಾಮಕ್ಕೆ ಸರಿಮಿಗಿಲು ಇಲ್ಲೇಂದು
ಪರಮ ವೇದಗಳೆಲ್ಲ ಪೋಗಳುತ್ತಿಹವು
ಸಿರಿಯರಸ ಪ್ರೀರಂದರವಿಟ್ಟಿಲನ ನಾಮವನು
ಸಿರಿ ಕಾತಿಯೋಳಿಗಿಷ್ಟೆ ಶಿವನು ತಾ ಬಲ್ಲ

೩

[ಉಮಾಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ (3,8) ಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಹೇಳಿದನೆಂದು ಬಂದಿರುವ ಶೈಲ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾಯಿ ಇಲ್ಲಿದೆ—‘ಶ್ರೀರಾಮ ರಾಮೇತಿ ರಾಮೇ ರಾಮೇ ಮನೋರಮೇ! ಸಹಸ್ರನಾಮ ತತ್ತುಲ್ಯಂ ರಾಮನಾಮ ವರಾನಿಃ॥’ ಎಂಬ ಶೈಲ್ಯಕ್ಕೆವ್ವ “ರಾಮೇತಿ ರಾಮಜಿಂದ್ರೇತಿ ರಾಮಭಾರ್ಯೇತಿ ವಾ ಮನುಂ! ಯಾವಣ್ಣೇವಂ ಇವನ್ ಮರ್ತಿ: ಜೀವನ್ಯಹೋತ್ತಿ ನ ಸಂತರಯಃ॥” ಎಂಬ ಶೈಲ್ಯಕ್ಕೆವ್ವ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿವೆ ಅದೇ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಯಾಮುಧಮರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ‘ರಾ ಶಿಂಹಲ್ಲಿಜ್ಞಾರಜಾವೇವ ಪಾಕಾ ದೇಹಪಂಜರಾತ್’ | ನಿಯಾಂತ್ಯಾಯಾಂತಿ ಪಾಪಾನಿ ಮಂಬಾರದರ್ಕವಾತ್ ಪುನಃ:’ ಎಂಬ ಶೈಲ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಭಾಯೆಯೇ ಏರಡನೆಯ ನುಡಿ ‘ಶ್ರೀಮದ್ವಾಮಾಯಣ ರಂಹಸ್ಯರತ್ನಾಕರೇ’ ನೋಡಿ]

ಅಯಸ್ಸು—ಯಾತನಾಮಯ

ಸಾಹೇಂದ್ರಿ

ಚಾಪ್ತ

ಕಂದನ ಕಾಣೆರೇನೆ ಗೋಪಿಯು ಕಂದ	೨
ಕಂದಸಲ್ಲಿವೆ ಎನ್ನ ಕುಂದಜಿರೆಗಿಳೆಯೆ	೩
ಉಗುರನಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ಉಡಿದಾರೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದೆ ಬಂಗಾರದ ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ತಲೆಯ ವೇಗೀಟ್ಟು	೮
ರೊಟ್ಟಿಯ ಸುಟ್ಟಿದ್ದೆ ತುಪ್ಪವ ಕಾಸಿದ್ದೆ ಇಪ್ಪು ಹೊತ್ತು ಹೋಯಿತು ಉಣಿಲ್ಲ	೯
ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾ ಕುಸಿನ ಪಡೆದ ಪುರಂದರವಿರಲನ ದಾಸರಿಗೆ ತಕ್ಕ ವುಗುವೇ ನಮ್ಮುಮ್ಮು	೧೦

[ಇಮು ವಿಚ್ಛಿನ್ಯವಾದ ಪದ ಬಹುತ. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಧುಮಾಧವನ ದರ್ಶನ ವಾದಾಗ ರಚಿಸಿದ್ದು ಜನರ ಸಂದರ್ಭೇಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಗುವೇ ಒಂದು ದಿಟ್ಟಾಗಿ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದಿತ್ತೂ ಏನೂ ಅದು ಮತ್ತು ದೂರೆತಾಗ ಹೊರಬಂದ ಪದಕ್ಕೂ ಇದ್ದೀತು]

ಸೂರಾಷ್ಟ್ರ

ಚಂಡ

ತಾರಕ್ಕು ಬಿಂದಿಗೆ ನೀರಿಗೆ ಹೊಗುವದೆ ತಾರೇ ಬಿಂದಿಗೆಯಾ	ಇ
ಬಿಂದಿಗೆ ಒಡೆದರೆ ಒಂದೇ ಕಾಸು ತಾರೇ ಬಿಂದಿಗೆಯಾ	ಇ
ರಾಮಸುಹಂಪೆ ರಸವ್ಯಕ್ತಿ ನೀರಿಗೆ ತಾರೇ ಬಿಂದಿಗೆಯಾ ಕಾಮಿನಿಯರ ಕೂಡೆ ಏಕಾಂತವಾಡೇನು ತಾರೇ ಬಿಂದಿಗೆಯಾ	ಇ
ಗೋವಿಂದಯೆಂಬುದ ಗುಣವ್ಯಕ್ತಿ ನೀರಿಗೆ ತಾರೇ ಬಿಂದಿಗೆಯಾ ಅವಾವ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಾತದ ನೀರಿಗೆ ತಾರೇ ಬಿಂದಿಗೆಯಾ	ಇ
ಬಂದುಮಾಧವನ ಫಳಿಕ್ಕೆ ಹೈಗುವೆ ತಾರೇ ಬಿಂದಿಗೆಯಾ ಇ	
ರುದರವಿರಲಗೆ ಅಭಿವೇಕ ಮಾಡುವೆ ತಾರೇ ಬಿಂದಿಗೆಯಾ ಇ	

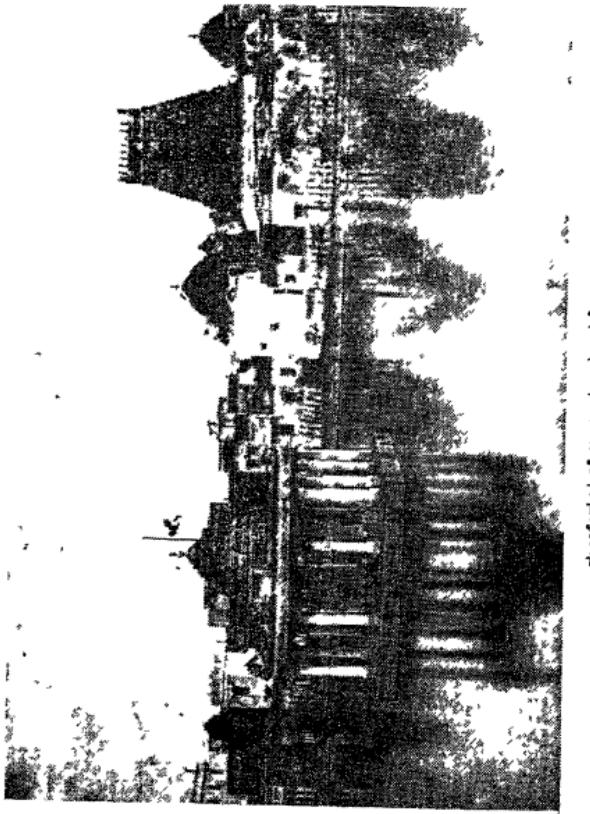
[ಈ ಪದವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಂದಿಗೆಯೆಂದರೆ
ಸಾಧಕರ್ಯೋಜಕವಾದ ಶರೀರ ನೀರಿಗೆ ಹೊಗುವುದು ಬಿಂದಾಪರೇಜ್ಞ ಎಂದಿಗೆ
ಒಡೆಯುವುದು ಶರೀರಪಾತ್ರ , ಮರಣ ಕಾಮಿನಿಯರ ಕೂಡೆ ಏಕಾಂತವಾಡುವು
ದೆಂದರೆ ತತ್ತ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ವಿವರಣೆಗೆ ಮುಂದಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೋಡಿ]

ಕುಂಭಫೋಲಣ

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಂಡಾಪ್ರಾಯ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೀರಿದಂತೆ ಕಾವೇರಿತೀರದ ದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶೈಲ್ಕೃತೀತ್ರ ಹೊದಲು ಇದನ್ನು ತಿರುಕುಡಂಡ್ಯ ಎಂದೂ ಕುಡಿಯುಕ್ಕು ಎಂದೂ ಕೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಕಾವೇರಿ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿಯ ಕವಲಾದ ಅರಸಲಾರು ಎಂಬೆಂದು ನದಿಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಈ ಶೈಲ್ಕೃತೀದಲ್ಲಿ ಯುವತ್ತಿ ದೇವತೆ ಕುಂಭಫೋಲಣ ಬ್ರಹ್ಮಾನು ಸೃಷ್ಟಿಗಿಂದು ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಸಿದ ಮುದರೆಯ ಚೂರುಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಲಿಂಗ ವನ್ನು ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ‘ಅದಿ ಕುಂಭಫೋಲಣ’ (ಕುಡಿಯಕ್ಕು) ಎಂಬ ಕೇಂದಿತಕು, ಸ್ತುತಿ ಕುಂಭಫೋಲಣ ಆಧಿವಾ ಕುಂಭಫೋಲಣ (ಆದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕುಂಭಫೋಲಣ) ವಾಯಿತು ಹಣ್ಣರದು ಪರ್ವಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮಹಾಮಾಘಿಸ್ವಾನ ಹೇಸರಾದೆದು, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ನೆರೆಯುತ್ತಾರೆ ಅವಡೆವಾಲಯವಲ್ಲದೆ ಶಾಜ್ಞಿಪಾಳಿಯ (ವಿಷ್ಣುವಿನ) ಗುಡಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿನ ನಾಗೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರ ನೂರೆಂಟ ತರುಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಭಫೋಲಣಾಂತರ ಒಂದು ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಇಲ್ಲಿನ ಶಿವನನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಪದದಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ

କୁଟୁମ୍ବାରମଣି ପାତ୍ର
ଦେଖନାଲୀଯ, ଚାନ୍ଦପୁରାଜ୍ୟ

ಧಾರ್ಮಿಕ

ಆದಿ

ಚಂದ್ರಚೂಡ ಶಿವತಂಕರ ಪಾರ್ವತಿ ರಮಣನೆ ನಿಸಗೆ ನಮೋಸಮೋ
ಸುಂದರ ಪೃಗವರ ಹಿನಾಕಶನುಕರ ಗಂಗಾತಿರ ಗಜಚಮಾಂಬರಧರ

ಪ

ಅ

ಸಂದಿವಾಹನಾನಂದದಿಂದ ಪೂಜಾಗದಿ ವೇರೆವ ನಿಂನೆ
ಆಂದು ಅಮೃತ ಘಟದಿಂದುದಿಸಿದ ವಿಷ ತಂದು ಭುಜಿಸಿದವ ನಿಂನೆ
ಕೆಂಪೆನ ಕೊರ್ಧದಿಂದ ಕಣ್ಣಿರೆದು ಕೊಂಡ ಉಗ್ರ ನಿಂನೆ
ಇಂದಿರೀಶ ಶ್ರೀರಾಮನ ವಾದವ ಚಂದದಿ ಬ್ರಾಗಳುವ ನಿಂನೆ

ಒ

ಬಾಲಮೃತಂಡಜನ ಕಾಳನು ಎಳೆವಾಗ ಪಾಲಿಸಿದವ ನಿಂನೆ
ವಾಲಯಾದಿ ಕೂಲ ಪಿಡಿದು ಭುಕ್ತ ಬೇಡೋ ದಿಗಂಬರ ನಿಂನೆ
ಕಾಲಕೂಟಪನು ಪಾನಮಾಡಿದ ನೀಲಕಂರನು ನಿಂನೆ
ಜಾಲಮಾಡಿದ ಗೋವಾಲನೆಂಬ ಪೈಕ್ಕಿಗೆ ಪುರುಳಾದವ ನಿಂನೆ

೨

ಧರೆಗೆ ದಸ್ತಿಂ ಕಾವೇರಿತೀರ ಕೆಂಬಿಧರವಾಸನು ನಿಂನೆ
ಕೊರಳ್ಳಾಳ ರುದ್ವಾಕ್ಷಿ ಭಸ್ಯವ ಧರಿಸಿದ ಪರಮ ವೈಷ್ಣವ ನಿಂನೆ
ಕರದಲಿ ವಿಷಣು ನಡಿಕುವ ನವ್ಯ ಉರಗಭೂಷಣನು ನಿಂನೆ
ಗರುಡಗಮನ ಶ್ರೀ ಪ್ರರಂದರವಿರಲಗೆ ಪಾರಾಷಿರಯನು ನಿಂನೆ

೩

ಸುಂದರ ಪೃಗವರ-ಹಿನಾಕಥನುಕರ—ಶಿವನ ವರದು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆಯೂ ತಿನಾಕ
ವೆಂಬ ಬಿಲ್ಲೂ ಇವೆ

ಗಂಗಾತಿರ—ಗಂಗೆಯನ್ನು ಜಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ
ಮುಂಜಾಗದಿ—ಮೂಜಗದಿ, ಮೂರುಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ (ಭೂಲೋಕ, ಭೂವಲೋಕ,
ಸ್ತುಲೋಕ)

ಅಂದು —ದೇವತೆಗಳೂ ದಾವರೂ ಸಮುದ್ರಮಧನ ಮಾಡಿದಂದು
ಕಂಪೆನ —ತನ್ನ ತಪಸ್ಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಲು ಬಂದ ಕಾಮನನ್ನು ಹಣಿಗಷ್ಟುಂದ ಸುಟ್ಟು
ಬುಂದಿ ಮಾಡಿದನು

ಇಂದಿರೇತ ಶ್ರೀರಾಮನ — ತಿವನು ವಾರ್ಷತಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪದೇಶ, ರಾಮನಾಮಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ('ಶ್ರೀರಾಮ ರಾಮೇತಿ ರಾಮೇ ರಮೇ ಮನೋರಮೇ ! ಸಹಸ್ರನಾಮ ತತ್ತುಲ್ಯಂ ರಾಮನಾಮ ವರಾನಸೇ')

ಬಾಲಮೃತಂಡಜನ — ಅಲ್ವಾಯುವಾದ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನನ್ನ ಯಾಮನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಬಂದಾಗ

ವಾಲಯಾದ . — ವಲಯದಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮಂಡವಲಯದಲ್ಲಿ ಜಾಲಮಾಡಿದ — ಹೋಹಿನಿಯಾಗಿ ವಿಮ್ಮಿ ಹೈದರಿಂದಾಗ ತಿವನು ಹೋಹಿಸಿದ ನೆಂದು ಕಥೆ, ಹರಿಹರಪ್ರತಿನಾದ ಶಾಸ್ತ್ರರನ (ಅಯ್ಯಪ್ಪನ) ಜನ್ಮ ಈ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲೀ ಆದುದೆಂದು ಒಕ್ಕೆಕೆ

ಕೂಡಲಿಪ್ಪರ

ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಮೋಗ್ಗಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಮೈಲು ದೂರದ ವಿರುವ ಈ ಉದಿರು ತುಂಗಾ ಮತ್ತು ಭದ್ರಾ ಎಂಬೆರಡು ನದಿಗಳು ಕೂಡಲಿಪ್ಪರ ಸ್ಥಳ, ಹಾಗೆಂದೇ ಅದು ಕೂಡಲಿಯೆಂದು ಹೆಸರುಯಿತು ಈ ವರದೂ ನದಿಗಳೂ ಪ್ರತ್ಯೇ ಮುಖಾಟ್ಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪರಾಹ ಪರ್ವತದ ಗಂಗಾಮೂಲ ಎಂಬೆದೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹೀರೆಚೇರಿಸಾಗಿ ಹರಿದು, ಕೂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಲಿಂದ ಮುಂದೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹರಿದು, ಮುಂದೆ ಬಂಂಬರು ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಅಂಥುಪ್ರದೇಶದ ಕನ್ಕಾರ್ಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿದೆ ಪರಾಹಪರ್ವತವೇ ಹೂಹಾಕಾರದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದೂ ಅದರ ಎರಡೂ ಕೇಳಿರೆದಾಡೆಗಳಿಂದ ತುಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರಾ ನದಿಗಳೂ ಕೆಳ್ಳಿನಿಂದ ನೇತ್ತಾರುವತಿಯೆಂಬ ನದಿಯೂ ಮತ್ತುಪ್ರವೇದು ನಂಬಿಕೆ ಈ ಉದಿರನಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹನೆ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವೂ ಇದೆ ಇಲ್ಲಿನ ಮಾನ್ಯಮರಷ್ಟ ಅರರ್ ಅಷ್ಟೇಂಬ್ರಹ್ಮ ತೇಧರ ಪರಂಪರೆಯಿದು ಏಜಯನಗರದ ಅರಸನಾಗಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ಇಲ್ಲಿನ ನಾರಾಯಣಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ (ರಘುಪತಿಕಿಧರ ಶಿಷ್ಟರು) ಅರಗಿ ಸಿಮುಯ ಬದು ಗಾರಮಗಳನ್ನು ದಾಖಲಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಸನವಿದೆ. ಇದರ ಕಾಲ 1527, ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಕೈಂಗೇರಿಯ ಶಾಹಾ ಮರಷ್ಟು ಒಂದಿದೆ

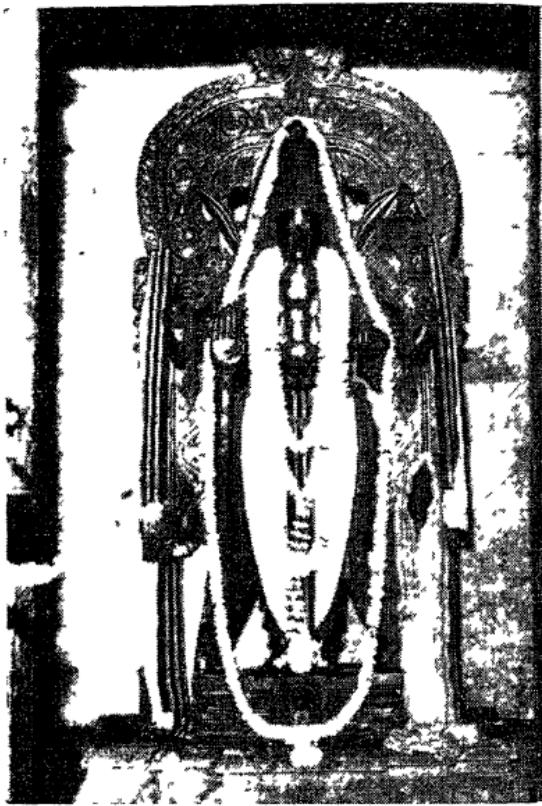

ಫೋರ್ಮಾಟ್	ರು ಒಡೆ
ತುಂಗೆ ಮಂಗಳ ತರಂಗೆ	ಇ
ಹರಿಸವಾಗಿ ಜಯ ಜಯತ್ತಾ ಜಯ ಜಯ ತುಂಗಭದ್ರೆ	ಉ
ಅದಿಯಲ್ಲಬ್ಜ ದೈತ್ಯ ಮೇದಿನಿಯ ಕದ್ದಿಯ್ಯ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರಲವನ ಬೆನ್ನ ಟ್ರಿ ಬಿಡೆ ಭೀದಿಸುತ್ತಲವನ ಭೂಮಿಯಸ್ತಿ ಕಾಯ್ದಿಂಥ ಅದಿವರಾಹನ ದಾಡೆಗೆಂಂದ ಬಂದೆ	ಽ
ಜಲವೆಲ್ಲ ಹರಿಮಯ ಶಿಲೆಯಲ್ಲ ಶಿವಮಯ ಮಳಲು ಮಿಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲ ಮನೀಯ ಮಯವು ಬೆಳಿಪ್ಪ ದಭೀಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಮಯ ನಾನನಾಳಪ್ಪ ಸರ್ವವಿಷ್ಣು ಮಯಪ್ಪ	೨
ಇದೆ ವೃಂದಾವನ ಇದೆ ಶ್ವೇರಾಂಬುಧಿ ಇದೆ ವೃಕುಂರಕೆ ಸರಿಯೆಂದೆನಿಸಿದೆ ಇದೆ ಒದರಿಕಾಶ್ರಮ ಇದೆ ವಾರಣಾಸಿಗೆ ಅಧಿಕ ಘಳವನ್ನೀವ ದೇವಿ	೩
ಧರೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ವಾರಣಾಸಿ ಎಂದೆನಿಸಿದೆ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ಪಾಮನ ಚರಿತೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವರಕ್ತ ಮಾತ್ರದಿ ಕೋಟಿಜನ್ಮದಫುವನು ಕಳೆವ ಸರಿದು ಸಾಯುಜ್ಯ ಘಳವೀವ ದೇವಿ	೪
ಪರಮ ಭಕ್ತ ಪ್ರಹಾಲಿದ್ಗೊಲಿದು ಬಂದು ನರಸಿಂಹ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೆನಿಸಿ ಮರೆದೆ ಧರೆಯೋಳಧಿಕ ಪರ ಕೊಡಲಿಪ್ಪಿರದಲ್ಲಿ ಪರದ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನಿರಲು ಬಂದೆ	೫

ಗದಗು

ಧಾರವಾಡದಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಏವತ್ತು ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಉರು ಬೆಟಗೇರಿಯ ನೆರಿಯಲ್ಲಿದೆ ಮಹಾಭಾರತದ ಭೀಷ್ಮರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದುದೂ ದ್ಯುಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ಜರ್ವೇಜರು ರಾಜನು ಸಪ್ತರಾಯಗ ಮಾಡಿದುದು ಇಲ್ಲ, ಎಂಬ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಾದೆ ಹಂದೆ ಈ ಉರನನ್ನು 'ಕೃತುಪುರ' (ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಉರು) ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಇಲ್ಲಿನ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಕೂಪೆತ್ತರ ಮತ್ತು ವೀರನಾರಾಯಣ ಇವರ ಗುಡಿಗಳು ಹೆಸರಾದವು ಕುಮಾರವಾಸನೆಯಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕೇಳಿವಾಡದ ನಾರಣಪ್ಪನು ಇಲ್ಲಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹುಳಿತು ತನ್ನ ಭಾರತ ಕಥಾಮುಂಜರಿ ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಾಷನ್ನು ರಚಿಸಿದನೆಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಿ ಈ ಗುಡಿಯನ್ನು ಹೊಯ್ದು ಈ ಅರಸ ವೀರಬಲ್ಲಾಳನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನಂತೆ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸ ಇಮ್ಮುಡಿ ಹರಿಹರನು 1379ರಲ್ಲಿ ಈ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೀರುದು ಹೇಗೆಳಿಸ್ತು ದಾವಮಾಡಿದ ಶಾಸನವಿದೆ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರು ಈ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ವರದು ಕೃತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಸ್ತುತಿಗಳಾಗಿವೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಾರಣಪ್ಪನು (ಕುಮಾರವಾಸ) ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಸಮರ್ಪಾಲಿಕನೂ, ಸ್ನೇಹಿತೆರೂ ಆಗಿದ್ದ ನೆಂದು ಹೇಳುವುದುಂಟು ಪ್ರರಂದರ ದಾಸರ 'ಅರೋಗ್ಯಸೇಯ ಮಾಡೇಳಯು' ಎಂಬ ಪದವು ನಾರಣಪ್ಪನು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಮನೆಗ ಅತಿಧಿಯಾಗಿ ಬಿಂದಾಗ ರಚಿಸಿದ್ದು ಎದೂ, ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ 'ವೀರನಾರಾಯಣ ಸುಳಾದಿ'ಯೂ ರಚಿತವಾಯಿತೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಸುಳಾದಿಯ ಮಟ್ಟಿತಾಳದ ನುಡಿಯಲ್ಲೋನೇ ನೀ ಕೆವಿಯನಿಸಿಕೊಂಡೆ ಶಿಕಾರಿಪ್ರರ್ಥದ ವಾಯಸನ್ನಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸ ಅಮೃತರಾಯನ ಶಿಲಾಶಾಸನವೊಂದು (1539ರಲ್ಲು) ವೀರನಾರಾಯಣನು ಕುಮಾರವಾಸನಿಗೆ ವರವನ್ನು ನೇಡಿದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ ಶಿಕಾರಿಪ್ರರ್ಥವಂದು ದಾಸರ ಪದದಲ್ಲಿರುವುದು ಗಂಡಗಳು ಬಂಕಾಪ್ರತಿಕಾರದ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತುದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಮತ್ತು ನಾರಣಪ್ಪನ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಗಮದ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಗದಗನ ವೀರನಾರಾಯಣ

ಧೂವ

ಹರಿಶರಣರೆನ್ನ ಮನೆಯು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಮನೆ ಪಾಪನ್ನ ವಾಯಿತು
 ಹರಿ ಶರಣರೆನ್ನ ಕೂಡೆ ಮಾತಾಡಲು ತನು ಪಾಪನಾಯಿತು
 ಹರಿಶರಣರೆನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬುದರೆ ಯೆನ್ನ ಇಪ್ಪತ್ತೊತ್ತಮು ಕೂಲ ಪಾಪನ್ನ ವಾಯಿತು
 ಹರಿಶರಣರೆನ್ನ ಗತಿ ಹರಿಶರಣರೆನ್ನ ದಶೆ
 ಪ್ರರಂದರ ವಿರಲ ಗದುಗಿನ ಏರನಾರಾಯಣ

೮

ಮೆಟ್ಟಿ

ಭಾರತ ಆಗಾಮಿಯಂಗೋಚರನೆಂದು
 ವಿಚಾರಿಸೆ ಮನುಜಿಗೆ ಗೋಚರನವ್ಯೇಂತೆ ಏರನಾರಾಯಣ
 ನೀ ಕವಿಯೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡೆ ಶಿಕಾರಪ್ರವಾಹನೆನಿಸಿದೆ
 ಶಕ್ತ ತನ್ನ ಸಿರಿ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ ಗದುಗಿನ ಏರನಾರಾಯಣ
 ನಿನಗೇನು ಹಿರಿಯೆವ್ಯೇ ?

೯

ರಘೂವಕ

ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದೊಳಿದ್ದು ಬಾದರಾಯಣನೆಂದವಿಸಿಕೊಂಬಂತೆ
 ಗದುಗಿಂಬ ಪ್ರರದೊಳಿದ್ದು ಏರನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ
 ಶಿಖವನೇತ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ

೧೦

ರಘುಂಪೆ

ಯಂದುಕುಲದಲ್ಲದಿಸಿ ಗೋಪಾಲರ ಕೂಡಾಡಿ
 ಗದುಗಾಡಿ ಅಡಿಯಾಡಿದಂದಿಂದಾ
 ಸದುಭಕುತ ಶ್ರಯ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ
 ಗದುಗಿನ ಏರನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ

೧೧

ಶ್ರವಿಡೆ

ಶಿಖವನೆವ ಸಂಹರಿಸಿ ನಿನಗೆ ಹೊದ್ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ
 ವಿಭೂತಿಯೋಳಂಗಣ ಗದುಗಾಡೆ
 ಗದುಗಿನ ಏರನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ

೧೨

ಅಟ್ಟ

ಭಾರತಮಲ್ಲ ಖೀಷ್ಟೆನೆಂದೆಂಬರು
ಭಾರತಮಲ್ಲ ಅಸುರನೆಂದೆಂಬರು
ಭಾರತಮಲ್ಲ ಕರ್ಕಣನೆಂದೆಂಬರು
ಭಾರತಮಲ್ಲ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ ಗದುಗಿನ ಏರನಾರಾಯಣಸ್ವಮಿ

೩

ಎತ್ತ

ಭೂಭಾರವನಿಂತಹಿ ಅಜ ಭವ ಇಂದ್ರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಶೋಭನವನಿತ್ತ
ಶ್ರೀ ಭೂಸುರರಿಗೆ ಶೋಭನವನಿತ್ತ ಶ್ರೀ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ
ಗದುಗಿನ ಏರನಾರಾಯಣ
ವಿನಗೇನು ಪಿರಿಯವ್ಯೋ ಶೋಭನವನಿತ್ತ

೪

ಜೊತೆ

ಪದುವುನಾಭ ಸಿರಿ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ
ಗದುಗಿನ ಏರನಾರಾಯಣಸ್ವಮಿ

೫

[“ಇದು ಏರನಾರಾಯಣ ಸುಳಾದಿಯೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದೆ]

ಗತಿ—ದಾರಿ.

ದಶ—ದಿಕ್ಕು

ಪೂರ್ವಾರಿ

ರ್ಯಾಂಪೆ

ಅರೋಗಣೆಯೆ ಮಾಡೇಳಿಯ್

ಸರಸಿಜ ಭವಾಂಡೆದೊಳ್ಳು ಮೇರು ಮಂಟಪದಿ
ಸುರದಿನ ಕರುದೀಪ್ತೆ ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರ
ತರಣೆಮಂಡಲವ ಪ್ರೇಲುವ ರತ್ನಸದ ಹೊನ್ನಿ
ಹರಿವಾಣಿದಲಿ ದೇವಿ ಬಡಿಸಿಹೆಳಿಯ್

೧

ಅಲ್ಲ ಹೇರಳಿ ನಿಂಬಿ ಪೇಣಸು ಪಲಾಕ್ಕಾಯ್
ನೆಲ್ಲಿಯಂಬಟೆಕಾಯಿ ಬೆಲುವ ಮಾಗಾಯಿ
ಬಿಲ್ಪ್ ಮುಂಗುರುಳಿ ಸೋಂಡೆ ಬೆಲುವ ಪಾವಟೆಕಾಯಿ
ಎಲ್ಲ ಧರಾದೇವಿ ತಾ ಬಡಿಸಿಹೆಳಿಯ್

೨

ಹಷ್ಟೆಳಿ ಸಂಡಿಗೆ ವಿವಿಧ ಶಾಖಿಗಳೆ
ತುಪ್ಪೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಹಣ್ಣು ವಿವಿಧ ಘಲಗಳು
ಕಪ್ಪಣರ ಕನ್ನೂರಿ ಬೆರೆಶದ ರಷಾಯನವೆ
ಬಿಟ್ಟೆಸಿ ಶ್ರೀದೇವಿ ಬಡಿಸಿಹೆಳಿಯ್

೩

ಎಕ್ಕೆಲ್ಲು ರಿಗತಿರಸ ಬೆಲ್ಲ ಮಂಡಿಗೆಯೆ
ಅನ್ನ ಪಾಯಸ ಪರಮಾನ್ನಗಳೆ
ಸಣ್ಣ ಶಾವಿಗೆಯ ಶ್ಯಾಲ್ಕಾನ್ನವನು ನಿಮಿಷದೊಳ್ಳು
ಬಣ್ಣ ಸಿ ದುಗಾದೇವಿ ಬಡಿಸಿಹೆಳಿಯ್

೪

ನೀ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಿನಹುದು ನಿನ್ನದರದೊಳ್ಳು
ನಾನು ಜನರು ಬಂದು ಉಣಿಬೇಕು
ಶ್ರೀನಾಥ ಗದುಗಿನ ಏರನಾರಾಯಣ
ಅನಾಥ ಬಂಧುವೆ ಪ್ರರಂಧರವಿರಲಾ

೫

[కంగె శ్రీదేవి భూదేవి, దుగ్ధాదేవియరు ఉణబడిసువ బగొయస్తూ
బ్రాహ్మిషద్వరే]

ఆరోగ్యయై మాడు—ఉణిపుండు

సరసిజబుపాండదేలో — బ్రహ్మాండదల్లి, భూపుండలద వుధ్యదల్లిరువ
పుఁరు ప్రచతపే మండపాగి, సూయింసే బేళకాగి, సూయింమండల
దంతే హోళీయువ రక్తు ఖిచితపాద బంగారద హరివాణదల్లి లష్టీయు
నినగే ఉణబడిసిద్దాల్చి

అల్ల—హసితుంరి

మాగాయి—మావిసకాయి

ఎణ్ణోరిగే—(ఎణ్ణోరిగే) ఎణ్ణోయల్లి కెరిద తినిసే

[శ్రీదేవి, భూదేవి, దుగ్ధాదేవియరు లష్టీయ ముఖు రూపగాలు
లక్ష్మియు బ్రహ్మాండ వ్యాపారమన్న నడిశుష్టుదు ఈ ముఖు రూపగాలింద
ఏళు అపూర్వక సత్కార, రజస్తు, తమస్తుగాళ అభివృక్తి]

ಫ್ರೆಟ್‌ಕಾಚಲ

ಅಂದ್ರಪ್ರಯೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಹೊಲಿಂಗ್‌ನಿರಿಂದ ಅರುಮ್ಮೆಲಿ
ದೂರದಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಟ್‌ಕಾಚಲ ಹೈಲ್‌ವಿಡೆ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರೆ ನೂರಿಂಬು ತರುವತಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು (ತಿರುಕೃಜಿಗ್ರೇ) ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಸಿಂಹನ ಗುಡಿಯಿರುವ
ಪೆಟ್ಟೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾವಾದುದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಯಾ
ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳ ಇದೊಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾತಿ ಇದರ ವಾರಿಗೇ ಮತ್ತೊಂದು
ಬೆಟ್ಟೆವಿದ್ದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹನುಮಂತನ ಗುಡಿಯೊಂದಿದೆ ಇದು ಬಹಳ
ಕಾರಣಕ್ಕಾಢಿದೆಂದು ಹೇಸರಾಗಿದೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಈ ಹನುಮಂತನನ್ನು
ತಮ್ಮ ಪದದಲ್ಲಿ ಹೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನು ಯೋಗ
ಪಟ್ಟಿರಲ್ಲಿ ಹುಳಿತುವುದೂ ತಂಖಿಟೆಕ್ರಫಾರಿಯಾಗಿರುವುದೂ ಏಳೇಂ
ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಭಾವಿ ಬ್ರಹ್ಮಪಟ್ಟಪೆಂದೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ
ಕಲ್ಪನೆಯಿರುವುದನ್ನು ಪದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಜಾದ್ವಾಮರ್ಶಯ (ಕೇದಾರಗೌಡ)

ಆದಿ

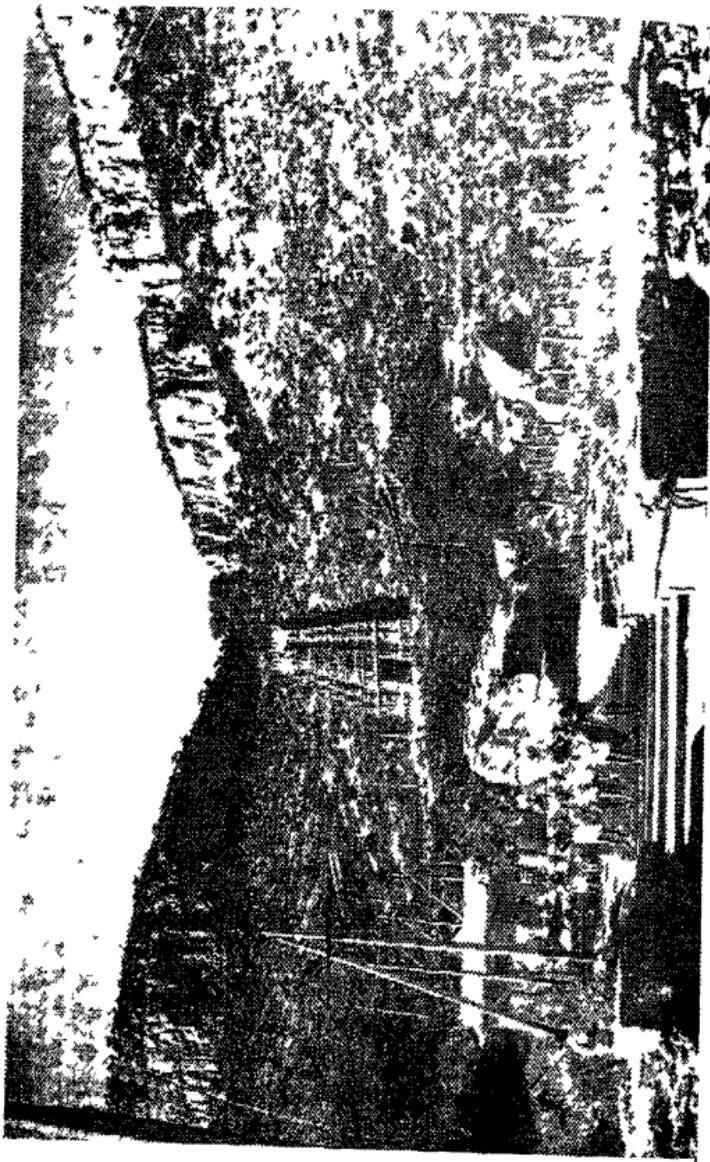
ಫಟ್ಟಿಕಾಚಲದಿ ನಿಂತ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತ	ಪ
ಫಟ್ಟಿಕಾಚಲದಿ ನಿಂತ ಪಟ್ಟಿ ಹಸುಮಂತನ ಪರಸೆಯ ಮಾಡಲುತ್ತುಟದಿ ಹೊರೆದೆನೆಂದು	ಅ
ಚತುರ ಯುಗದಿ ತಾನು ಮುಖ್ಯಾಪ್ರಾಣನು ಚತುರಮೂಲಿನಯ್ಯನ ಚತುರ ಮೂರುತಿಗಳನು ಚತುರಕಸದಿ ಭಜಿಸಿ ಚತುರಮೂಲಿನಾಗಿ ಜಗತ್ಕಿ ಚತುರಿಧಿ ಘಲ ಕೊಡುತ್ತೆ	ಒ
ಶರೇಸಿಜ ಭವಗೋಽಸ್ತುರ ಕಲ್ಪದೂರ ವರ ಚಕ್ರತೀಧರ ಸರ ಮೆರೆಹಾಚಲದಿ ನಿತ್ಯ ನರಹರಿಗೆದುರಾಗಿ ಸ್ಥಿರಯೋಗಾಸನದಿ ಕರೆದು ವರಗಳ ಕೊಡುತ್ತೆ	೨
ಶಂಖ ಚಕ್ರವ ಧರಿಸಿ ಭಕ್ತರ ಮನಃ ಪಂಕವ ಪರಿಹರಿಸಿ ಪಂಚಜನಾಭ ಶ್ರೀ ಷ್ವರೂಪರವರಲನ ಬಿಂಕದ ಸೇವಕ ಸಂಕಟಿ ಕಳೆಯುತ	೩

ಪರಸೆಯ—ನಾಮಜಪವನ್ನು
ಚತುರ ಯುಗದಿ—ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ (ಕೃತ, ತ್ರೈತಾ, ದ್ವಾಪರ, ಕಲಿ)
ಚತುರಮೂಲಿನಯ್ಯನ ಚತುರ ಮೂರುತಿಗಳನು—ಚತುರಮೂಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಂಡ
ಯಾದ ನಾರಾಯಣನ ನಾಲ್ಕು ಷ್ವರೂಪಮೂರ್ತಿಗಳು ವಾಸುದೇವ,
ಸಂಕರ್ಣಣ, ಪ್ರದ್ಯಮ್ಮ, ಅನಿರುದ್ಧ
ಚತುರಮೂಲಿನಾಗಿ—ಮುಂಬಿರುವ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿ
ಚತುರಿಧಿ ಘಲ—ಧರ್ಮ, ಆರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷ
ಭಕ್ತರ ಮನಃಪಂಕವ—ಮೋಹಕೋಕ್ಕಾವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೊಳೆಗಳನ್ನು

ತಿರುಪ್ಪತಿ

ಈಗ ಅಂಥರಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆಂತೆ ಚಿತ್ತಲ್ಯಾಮು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಾಷಾಂತ್ರ್ಯಗಳ ಸಾಲೆರ್ಲಿರುವ ತಿರುಮಲೆ ಜಗತ್ತುಸ್ಥಿದ್ವಾರಾವಾದ ತಾಣ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಭಾಧಿರಿಯಿಂದೂ, ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಂಜನಾದಿಯಿಂದೂ, ದ್ಯಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ತೇವಾಚೆಲವೆಂದೂ, ಕರೀಯುಗದಲ್ಲಿ ವೇಂಕಟಾಚಲವೆಂದೂ ಈ ಶೈತ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂರಾಣಪರಸ್ಥಿತಿಯಡೆ ಇಲ್ಲಿ ಏಳು ಬೆಟ್ಟಗಳ ಸಾಲಿದ್ದು ಇದನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಈ ಬೆಟ್ಟಸಾಲು ಏಕುಚೆಗಳ ಅದಿತೀರ್ಣನೆಂದೇ ನಂಬಿಕೆ ಅದರ ತರೆಯ ಭಾಗವೇ ತಿರುಮಲೆಯ ವೇಂಕಟೇಶವರ ಸ್ಥಾನವೆಂದೂ ನಡುವಣಾಂತಿನ ಅಹೋಬಲ ಸರಸಿಂಹನ ವಿಡೆಯಿಂದೂ, ಬಾಲದ ಭಾಗ ಶೈತ್ಯಲ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುರಂಜೀತ್ರವೆಂದೂ ಕಲ್ಪನೆ ಬೆಟ್ಟದ ಕೆಕ್ಕಿನ ಉರು ತಿರುಪತಿಯಿನಿಂಬೋಳುತ್ತದೆ ಬೆಟ್ಟದ ಹೆಸರು ವೇಂಗಡ (ವೇಂಕಟ) ಅದೇ ತಿರು-ಮಲೆ (ತೀರ್ಣವರ್ತ) ಎರಡನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ ತಿರುಮಲೆ-ತಿರುಪ್ಪತಿಯಿಂದೂ ಕರೆಯುವುದು ವಾಡಿಕೆ ಅದರ ಒಡೆಯನೇ ಶೈತ್ಯದ ಅಧಿಕ್ಯವ , ವೇಂಕಟ-ಶೈತ್ಯರೆನ್ನು ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆಂದೂ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕಡೆ ಬಾಳಾಜಿಯಿಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ತುಂಬಾಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಬಟ್ಟದ ಗುಡಿಯನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತಾಬ್ದಿ ಮೊದಲ ಶತಕಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅಳ್ಳಾರರು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪಾಶುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ಹೊಗಿದ್ದಾರೆ ನೂರಿಂಬಿ ತಿರುಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪ್ರಥಾವಾದುದು ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ದೇವಾಲಯದ ನಡಾವಳಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿಗೊಳಿಸಿದರು ಪುರಂದರಧಾರ ಗುರುಗಳಾದ ವಾಯಾಸತೀರ್ಥರು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿ ಹೆನ್ನರಂಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದು ದೇವರ ನಿತ್ಯಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ತಾವೇ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಮಾಧ್ವರ್ಲಿ ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರಿಗೆ ತುಂಬ ಆದರಂದ ಗುಡಿ, ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನಂತೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಂಬಣತ್ವದಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಹಲವಾರು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಶಾಸನಗಳವೆ ಹರಿದಾಸರಿಗೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಏಗಿಲಾದ ಪ್ರಾಣಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ‘ತಿರುಪ್ಪತಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ನೆಂದರೆ ಆವರೆ ಅಭಿಮಾನದ ದ್ವೇವ ಎಲ್ಲ ಹಂದಾಸರಿಂದ ತಿರುಪ್ಪತಿಯ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನೂ, ಇಲ್ಲಿನ ದೇವರೆ ಸೂಬಿಗನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸಾರೆ ಕೆಳಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ ಪುರಂದರಧಾರರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಒರುತ್ತಿದ್ದುತ್ತದೆ ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ , ಆವರೆ ಅನೇಕ ಪಂಗಡು ಈ ಶೈತ್ಯದಲ್ಲೇ ರಚಿತವಾದುವು ‘ಕಲ್ಪ ವೇಂಕಟನಾಯಕ:’ (ಕರೀಯುಗದಲ್ಲಿ ವೇಂಗಡದೂಡಿಯನೇ ದೇವರು) ಎಂಬುದು ಆವರೆ ನಲ್ಲಾವು

ತಪ्पನमತि ಅವೆಯ

ಉದಯರಾಗ	ರೂಂಪೆ
ಕಿ ಜೀವವಿದ್ವು ಘಲವೇನು, ಚೀಲಾವ	ವ
ರಾಜೀವಲೋಚನೆ ನೆನೆಯುದ ಪಾಪಿ ತನುವಿನಲಿ	ಅ
ಅರುಣ ಉದಯದಲೆದ್ದು ಹರಿಯ ಸ್ವರಕ್ಕೆಯ ಮಾಡಿ ಗುರುಹಿರಿಯರನು ವಾಸದಿ ನೆನೆದು ನೆನೆದು ಪರಮ ಸುಖಿಯಾಗಿ ನದಿಯೊಕ್ಕು ಏಂದು ರವಿಗಳ್ಕು ವೇರೆಯುದ ಕಡು ಪಾಪಿಯಾದ ಕಿ ತನುವಿನಲಿ	೦
ಡೊನ್ನ ಕಲಶದಲಿ ಅಗ್ನಾರ್ಥಕವ ಶ್ರೀ ಹರಿಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ ರನ್ನ ದುಡಿಗಳುಡಿಸಿ ರತ್ನಗಳನಳವಡಿಸಿ ಕಣ್ಣನಲಿ ನೋಡಲರಿಯುದ ಕಪಟ ತನುವಿನಲಿ	೨
ತುಲಸಿ ದಳಗಳು ಪ್ರಪ್ನಮಾಲಿಕಿಯು ನವರತ್ನ ಹೊಳೆವ ಕೌಸುಭವು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಪದಕ ನಳಿನಾಕ್ಷಗಿಟ್ಟು ಕಪೂರದಾರತಿಂಯೆತ್ತು ಕಣ್ಣನಲಿ ನೋಡಲರಿಯುದ ಕಪಟ ತನುವಿನಲಿ	೩
ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ತ್ಯ ಪಾಯಸ ಶಾಕ ಶಾಲಾನ್ನ ಹರುಪದಿಂ ದಧಿವಿಂಡ ಕ್ಕೀರೆ ಘೃತಪು ಪರಮಪುರಾಣ ತಂದು ನೈವೇದ್ಯವನೆ ಮಾಡಿ ಹರ್ಧಾಪದಲಿ ಕೈಪುಗಿಯಲರಿಯುದ ಕಪಟ ತನುವಿನಲಿ	೪
ಉರಗಾದಿಯಲಿ ಚಂದ್ರ ಪ್ರಪ್ನರಣ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಪರಿ ತೀರ್ಥದಲಿ ಮಾಣಿಗಿ ಮಾಣಿಗಿ ತಿರುವಂಗಳಪ್ಪ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರೆವರ್ತುಲನ ಕಣ್ಣನಲಿ ನೋಡಲರಿಯುದ ಕಪಟ ತನುವಿನಲಿ	೫.

ರಾಜೀವ್‌ಲೋಹೆನ—ತಾವರೆಗಳ್ಯಾನವ

ಅಫ್ರೆ—ಪೂರ್ಣಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ನೀಡುವ ಬೋಗಸೆ ನೀರು

ಅಗೋರ್—ದೇವರ ಪೂರ್ಣಿಗಂಡೆ ಮಾಸಶಾಗಿರಿಸಿದ ನೀರು

ಕೊಸ್ಟುಭೇ—ವಿಷ್ಣು ವಿನ ಎದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಭರಣ ವಿಶೇಷ

ಭುಕ್ತ್ಯೋ—ತಿನಿಸು

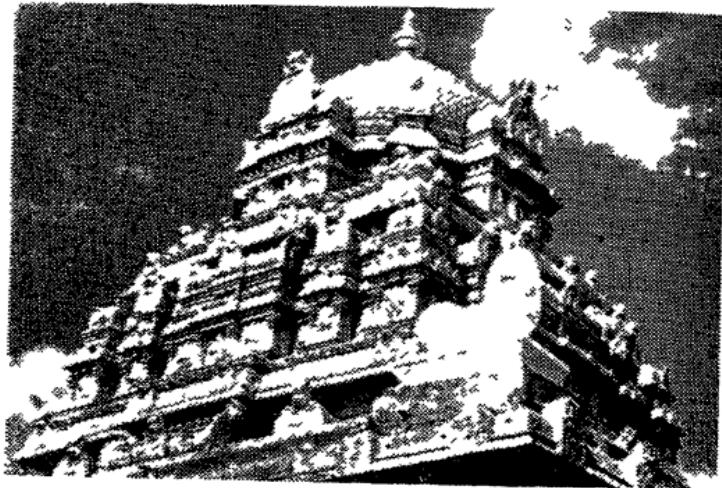
ಶಾಕ್—ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆ

ದಧಿವಿಂಡ—ಹೆಚ್ಚಿಗಟ್ಟಿದ ಮೊಸರು, ಶ್ವಿರ್—ಹಾಲು, ಘೃತ್—ತುಷ್ಟ್

ಉರಗಾದ್ರಿ—ಶೇಷಾಚಲ, ತಿರುಮಲೆಯ ಏಕು ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಮುಣಿ ಮುಣಿ—ಮುಳುಗಿ ಮುಳುಗಿ, ಮತ್ತೆ ಪುತ್ತೆ ಸ್ವಾನಮಾಡಿ

ತಿರುದಂಗಳಪ್ಪ—ತಿರುವೇಂಗಡದ ಒಡೆಯು, ಪೆಂಕಟಾಚಲಪತಿ

ಗಢ್ರೆಗಳಿಯ ಮೇಲೆನ ಒಂಗಾರವಿವಾನ, ತಿರುಪತಿ

ಮುಹಾರಿ

ಅಟ್ಟೆ

ಕಂಡೆ ಕಂಡೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಬೇದಿಕೊಂಡೆ ಪೆ

ಕಂಡೆ ತಿರುಪ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶನ
ಕಾರಣಾತ್ಮಕ ಸಾರ್ವಭೌಮನ
ಕಾಮಿತಾಧ್ರಗಳೇವ ದೇವನ
ಕರುಣಾನಿಧಿ ಎಂದನಿಸಿ ಮೇರವನ

ಅ

ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದೇವ ಕಿ
ರೀಟವನು ಮಸ್ತಕದಿ ಕಂಡೆನು
ನೋರ್ಕಾಶ್ಚ ರ್ಯಾವಾದ ನಗೆ ಮುಖ
ನೋಸಲಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಮಣಿಯ ಕಂಡೆನು
ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದೆ ಚತುರ ಹಸ್ತದಿ
ಶಿಂಬಿ ಚಕ್ರ ಗದಾಬ್ಜಿ ಕಂಡೆನು
ಬೂಟಿಕದ ಮಾತ್ಲಾ ಕಾಣಿರೋ
ಭೂರಿ ದೈವರ ಗಂಡನಂಭೂರಿಯು

೮

ತಪ್ಪಾಗಾಣಿಕ ಕಪ್ಪೆಗಳನು
ಸಪ್ತದ್ವಿಂಪಗಳಿಂದ ತರಿಸುವ
ಉಪ್ಪಾ ಒಗರಗಳನೆ ಮಾರಿಸಿ
ಉಚಿತದಿಂದಲೀ ಹಣವ ಗಳಿಷುವ
ಇಪ್ಪೆತ್ತು ದುಡ್ಡಿಗೆ ಸೇರು ತೀಧೇವ
ಒಪ್ಪೆದಲಿ ಕ್ರಯ ಮಾಡಿಕೊಡಿಸುವ
ಸರ್ವಶಯನನ ಸಾರ್ವಭೌಮನ
ಅಪ್ಪೆ ವೆಂಕಟರಮಣನಂಭೂರಿಯು

೯

ಉರದಿ ಸಿರಿದೇವಿಯಿರಲು ಕಂಡೆನು
ಉಪ್ಪಾತೆದಿ ಕೌಶ್ಲ್ಯಭವ ಕಂಡೆನು
ಗರುಡ ಕಿನ್ನರ ನಾರದಾದಿ ಗಂ
ಧರ್ವರದೆ ಬಲದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆನು
ತೆರತೆರದಿ ಭಕ್ತುರಿಗೆ ವರಗಳ
ಕರೆದು ಕೊಡುವುದ ನಾನು ಕಂಡೆನು
ಶರಧಿಶಯನನ ಸಾರ್ವಭೌಮನ
ವರದ ಪುರಂದರವಿರಲನಂಭೂರಿಯು

೧

తిరుచ్చెనో—తిరుపుణ్ణు, వెంటి మేలే దరిసువ బిలియు నాము
జక్కరేహస్తది—ఇల్లోయ దేవరిగే నాల్ను కైగెళ్ళడారూ తంఖి—జక్కగళజ్ఞో
కైలిరువ అయిచగెళు, దాసరు హేళిరువ గదే—పద్మగళు ఇల్ల
సుంపురుదాయికమాద ఒందు ఒక్కకౌయిన్ను దాసరు ఇల్లి కాణిసిద్దూరష్టు
భూరిచ్చెవర గండ—హలవై క్షుద్రదేవతగళిగి ఒడయు
తప్పగాణకే—తప్ప కాణకే, హరకి హూత్సు ఆదన్ను నడిసదిరువుదు తప్ప .
అదక్కుగి సల్లిసువ దండ
సచ్చద్వింపగళంద—ఎల్లొల్లిందలో
ఓగర—అన్న
ఉరది సిరేవి—ఇల్లి దేవర ఎదెయ మేలే లష్టేయు ముఖశియిరువ
అభరణివన్ను తొడిసుత్తారే, ఇదు వశ్శిస్తు ల లష్టేయేందు హేసరాగిద
ఉన్న తది కొస్తుభవ—ఎదెయ మేలాచ్చగదల్లి కొస్తుభవేంబ ఒడపెయిన్ను

ಕವರೋಜು

ಅದಿ

ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವ
ವೇಂಕಟರವುಣ ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ವಾದವ

೩

ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದಾಂಬಾಜಯಾಗಳವ
ಚಂದದಿ ಸಲಹೋ ಮಂದರಧರನೆ

೪

ತಂದೆಯು ನೀನೆ, ತಾಯಿಯು ನೀನೆ
ಬಂಧುವು ಬಳಗ್ವು ನೀನೆ
ಬಂದ ದುರಿತಪೆಟ್ಟ ದೊಂದಿಕೊಕ್ಕುದಂತೆ
ಬಂದೆನ್ನ ಸಲಹೋ ಮುಕುಂದ ಮುರಾರಿ

೫

ಚಿಕ್ಕಂದು ಮೂಡಲು ನಾನು ನಿನ್ನಯ ಪಾದ
ಹೊಕ್ಕು ಜೀವಿಸುತ್ತಿಹೆನು
ಘಕ್ಕನೆ ಚ್ಛಾನವಕ್ಕರದಿಂದಲಿ ಕೊಡು
ಮುಕ್ಕಳೆ ಪೂಣಿಕ್ಕ ರುಕ್ಕಿಣಿಯರಸ

೬

ಮರೆತು ನಾ ಮಾಯದೊಕ್ಕು, ಮುಳುಗಿದೆ ಮಾಯ
ವರಿತು ಅರಿಯಿದಾದೆ
ಮರೆಯಿದೆ ಎನ್ನನು ಸಲಹೋ ಕೃಪಾನಿಧಿ
ವರದ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟ ಪುರಂದರಿರ್ಲ

೭

ಹೊಂದಿಕೊಕ್ಕುದಂತೆ—ಬಂದೊಬಗದೆಂತೆ
ಅಕ್ಕರದಿಂದಲಿ—ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದಲಿ

ಶಿರಹರಣಿಯ

ಏಕ

ತಿರುಪ್ಪತಿ ವೆಂಕಟರಮಣ, ನಿನಗೇತಕೆ ಭಾರದು ಕರುಣ
ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಣ, ಪರಿವಾಲಿಸಬೇಕೊ ಕರುಣ

ಪ
ಅ

ಅಳಗಿರಿಯಂದಲ್ಲಿ ಬಂದಾ ಸ್ವಾಮಿ
ಅಂಜನಿರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದ
ಕೊಳ್ಳಲೂದೇ ಧ್ವನಿ ಚಂದಾ ನಮ್ಮು
ಕುಂಡಲರಾಯ ಮುಕುಂದ

ಂ

ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತ ಬಂದಾ ಸ್ವಾಮಿ
ಚೆಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ನಿಂದಾ
ನೀಟುಗಾರೆ ಗೋವಿಂದಾ ಅಲ್ಲಿ
ಜೀನು ಸಕ್ಕರೆಯನು ತಿಂದಾ

ಇ

ಮೂಡಲಗಿರಿಯಲಿ ನಿಂತ ಮುದ್ದು
ವೆಂಕಟಪತಿ ಬಳವಂತ
ಕಡಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಶ್ರೀಕಾಂತಾ ಈ
ರೇಳು ಲೋಕಕನಂತ

ಇ

ಆದಿದರೆ ಸ್ಥಿರವಪ್ಪ ಅ
ಬದ್ದುಗಳಾಡಲು ಒಪ್ಪ
ಬೇಡಿದ ವರಗಳನಿಪ್ಪ ನಮ್ಮು
ಮೂಡಲಗಿರಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ

ಇ

ಅಪ್ಪವು ಅತಿರಸ ಮೆದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ
ಅಸುರರ ಕಾಲಲಿ ಬದ್ದ
ಸತಿಯರ ಕೊಡಾಡುತಲಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ
ಸಕಲ ದುಷ್ಣನರನು ಗೆದ್ದ

ಇ

ಬೆಂಬಗೆ ಭಕ್ತ್ಯ ಪರಮಾನ್ಮ ನಾನಾ
ಬಗೆಯ ಸಕಲ ಶಾಲಾನ್ನ
ಬಗೆಬಗೆ ಸೋಬಗು ಮೋಹನ್ನ ನಮ್ಮು
ನೊಮುಖಿದ ಪ್ರಸನ್ನ

ಇ

ಕಾಶೀ ರಾಮೇಶ್ವರದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ
ಕಾಣಕೆ ಬರುವುದೆ ಜಂದ
ದಾಸರೆ ಕಾಡೆ ಗೋವಿಂದ ಅಲ್ಲಿ
ದಾರಿ ನಡೆವುದೇ ಜಂದ

೨

ಎಲ್ಲ ದೇವರ ಗಂಡ ಅವ
ಚೆಲ್ಲರೆ ದ್ಯೇವರ ಮಿಂಡ
ಒಲ್ಲಿದರಿಗೆ ಉದ್ದುಂಡ ತಿಂನೆ
ಬಿಲ್ಲ ಮುರಿದ ಪ್ರಜಂಡ

೩

ಕಾಸು ತಪ್ಪಿದರೆ ಪಟ್ಟಿ ಬಡ್ಡಿ
ಕಾಸುಬಿಡುದೆ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿ
ದಾಸನೇಂದರೆ ಬಿಡ ಗಟ್ಟಿ ನಮ್ಮು
ಕೇಸರ್ಕ್ಷ ತಿಮ್ಮಪ್ಪೆಸೆಟ್ಟಿ

೪

ದಾಸರೆ ಕಂಡರೆ ಪಾಣ ತಾ
ಧರೆಯೊಳಗಧಿಕ ಪ್ರವೀಣ
ದ್ವೈಷಿಯು ಗಂಟಲ ಗಾಣ ನಮ್ಮು
ದೇವಗೆ ನಿತ್ಯಕಲಾಣ

೧೦

ಮೋಸ ಹೋಗುವನಲ್ಲಯ್ಯ ಒಂದು
ಕಾಸಿಗೆ ಒಡ್ಡುವ ಕೈಯು
ಏಸು ಮಹಿಮಾಗಾರನಯ್ಯ ನಮ್ಮು
ವಾಸುದೇವ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ

೧೧

ಚಿತ್ತವಧಾನ ಪರಾಕು ನಿನ್ನ
ಚಿತ್ತದ ದರುಪ್ರೋಂದ ಸಾಕು
ಸತ್ಯವಾಹಿನಿ ನಿನ್ನ ವಾಕು
ನೀನು ಸಕಲ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕು

೧೨

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪರಿಪೆಯ ಗುಂಪು ಮು
ತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೋಷಿನ ತಂಪ್ಯ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸೋಗಿನ ಸೋಂಪು ಮು
ತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪರಿಮಳದಿಂಪು

೧೩

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಕೊಟ ಮು
ತ್ತೆಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಾರಹ್ಯಣರೂಪ
ಅಳ್ಳಲ್ಲಿ ಪಿಹಿದೆ ಕೋಲಾಟ ಮು
ತ್ತೆಲ್ಲಿಂದ ಉರಿಗೆ ಓಟ

೧೭

ಧಾರ್ಮ ವಿನಾಶಿನಿ ಸಾಧನ ಹರಿ
ವಾದೋದಕವೇ ಪಾನ
ಕೋಂಪತಾಪಗೆಳ ನಿಧಾನ ನಮ್ಮ
ಪುರಂದರವಿರಲನ ಧಾನ

೧೮

[ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ತಿರುಮುಲೆ—ತಿರುಪತಿಯ ಪಣಿನೆಯಿಂದೆ , ಯಾತ್ರೆಯ ವಿವರಗೆಳೂ
ಬಂದಿದೆ ಅಳಗಿರಿ , ಅಂಜನಗಿರಿ , ಮೂಡಲಿಗಿರಿ ಇವೆಲ್ಲ ತಿರುಮುಲೆಯ ಹಸರುಗಳು
ಅಳಗಿರಿಯು ಕಡತೂ ಬಳಿಯಾರುವ ಪ್ರಯೋಗಿಯಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ]

ಕುಂಡಲರಾಯೆ—ಕೊಂಡವೆದರೆ ಚೆಟ್ಟಿ , ತೆಲುಗು 'ಕೊಂಡಲವಾಡ' ಎನ್ನವುದರ
ಕನ್ನಡ ರೂಪ ಇದು

ನೀಟುಗಾರ—ನೇರಾಗಿ ನಡೆಯುವವನು (ನೀಟು)

ಕುಡಿಲ್ಲ—ಸಮರೀಲ್ಲ

ತಿಮ್ಮಪ್ಪು—ತಿರುಮುಲೆಯಪ್ಪು ಎನ್ನವುದರ ಮೊಟಕುರೂಪ

ಅಪ್ಪ—ಅತಿರಸ—ಭಕ್ತೇಶ

ದಾಸರೆ ಕೂಡೆ—ಅಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರಿಕರೆ ಬೆಟ್ಟಿವೇರುವಾಗ 'ಗೋವಿಂದ' 'ಗೋವಿಂದ'
ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಪಾಡಿಕೆ

ಬಲ್ಲಿದರಿಗೆ ಉದ್ದೂತ—ಅವನೆ ಹಿರಿವೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಹಿರಿಯ , ಉತ್ತರ ದಂಡ
ಎಂದರೆ ಎತ್ತಿರುವ ಕೋಲು ಎಂದು ಅಕ್ಕರಾಧ್ರೆ , ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ದಂಡವೇ
ಶೈಕ್ಷಿಕರಕ್ಕಣಗಳಿರಡಕ್ಕೂ ಸರಿ ತಪ್ಪನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಒಪ್ಪನ್ನು ಮಾನ್ಯಮಾಡಿ
ಕಾಪಾಡುವವನು

ಪಟ್ಟಿಬಡ್ಡಿ—ಲೆಕ್ಕೆವಿಟ್ಟಿ ಬಡ್ಡಿ ಹಣ

ದೇವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಕಲ್ಯಾಣ—ಇಲ್ಲಿ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ದೇವರಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವ
ಸೇವೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ

ನಿಧಾನ—ನಿಧನ ; ಕೋಂಪತಾಪಗಳು ಅಡಗುವುದು

ಮುಧ್ಯವಾಪತಿ

ಉದ್

ಇಂದು ನಾನೇನು ಸುಕೃತವ ಮಾಡಿದೆನೋ
ವಂಗಳೆ ವಹಿಯ ವೇಂಕಟ ಬಂದ ಮನೆಗೆ

ಪ
ಅ

ಹಾರ ಕೇಯೂರ ಹೊನ್ನುಂಗುರ ಬೆರಳು
ಹಾರದ ನಡುದ ಹಾಕಿದವೇಳು ಪದಕ
ತೋರವುತ್ತಿನ ಕೆರವಾಲೆ ಸರಿಗೆಯು ಕೋ
ನೇರಿವಾಸ ವೇಂಕಟ ಬಂದ ಮನೆಗೆ

೦

ಕಾಲಪೆಂಡಿಗೆಯು ರಕ್ಷಿಸರ ಹಾದಿಗೆಯು
ಮೇಲುದ ವಜ್ರನವರೆತ್ತಿದ ಮಕುಟ
ವೀಳ್ಯಿದ ಭಾಯಿ ಕ್ರಾಂತರದ ಕರಡಿಗೆಯು
ಮೇಲುಗಿರಿವಾಸ ವೇಂಕಟ ಬಂದ ಮನೆಗೆ

೨

ಬಿಗಿದು ಸುತ್ತಿದ ವಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಮುತ್ತಿನ ಕಂರಿ
ಬಿಗಿ ಮುಗುಳುನಗೆ ದುತ ಎಸೆವರಧ ಪಜ್ಞಿ
ತಗೆದುಟ್ಟ ಪೀತಾಬರ ಉಡುಗೆ ಕರಾರಿ
ಯಂದುಗಿರಿವಾಸ ವೇಂಕಟ ಬಂದ ಮನೆಗೆ

೩

ನೋಸಲ ಸುತ್ತಿದ ಪೆಟ್ಟಿ ಎಸೆವೈ ಕಸ್ತುರಿಯು
ಪಶ್ವಾದ ಅಮೃತದ ರಸ ಸವಿಮಾತು
ಎಸಳುಕಂಗಳೆ ನೋಟ ಹೋಸ ಪೆಂಚಬಾಣ
ಸುಕುಮಾರ ಸೋಬಗು ವೇಂಕಟ ಬಂದ ಮನೆಗೆ

೪

ಕಲಿಯುಗದಲಿ ತಂಖಿಚಕ್ರವ ಧರಿಸಿ
ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ ತನ್ನದರದಲ್ಲಿಟ್ಟ
ಗರುಡನ ಪರಿ ಮೂರಣಗರ ವೋಹಿಸುವ
ಪುರಂದರವಿರಲ ವೇಂಕಟ ಬಂದ ಮನೆಗೆ

೫

ಕೇಂದ್ರಾರ್ಥ—ಮೇಲು ತೋಳಿನ ಮೇಲೆ ತೊಡುವ ಬಳಿ

ತೋರಮಾತ್ರಿನ—ದ್ವಾರಾದ ಮಾತ್ರಾಗಳೆಂಬುದು

ಕೋನೆರಿ—ಕೋಣ ಏರಿ, ಕೋನೆರು ಎಂಬುದು ಮೂಲಗಳನ್ನು ಜೀವಾಗಿ ಒರಣಿ
ಹೂಡಿ ಕ್ಷಿಳ್ಳಾಹಾಸಿದ ಕೆರೆ ಅಥವಾ ಕೋಚ್, ಇದನ್ನೇ ಮಾರಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೋನೆರಿ
ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿ ಬಳಿಸುವ ವಾಡಿಕೆಯಿದೆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕೋನೆರಿ
ಯೆಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿಪ್ಪಾರಿಣಿ ಎಂಬ ಕೋಳಿ

ಪೆಂಡಿಗೆ—ಕಾಲೆಗೆ ತೊಡುವ ಗೆಜ್ಜೆಯಂಧ ಒಡವೆ, ಪೆಂಡೆ

ಮೇಲುಗಿರಿ—ಏಕು ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾಗಿರುವ ಬೆಟ್ಟ, ವೇಂಕಟಾಚಲ, ದೇವರ
ಗುಡಿಯಿರುವುದು

ವಲ್ಲಿ—ಉತ್ತರೀಯ, ಮೇಲುಹೊದಿಕೆ

ಯಾದುಗಿರಿವಾಸ—ಯಾದುಗಿರಿ ಎನ್ನಾವುದು ಮೇಲುಕೋಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟದ
ಹೆಸರು, ಇಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿರುವುದರ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ತಿಳಿಯಿದು

ನೊಸಲ ಸುತ್ತಿದ —ಇಲ್ಲಿಯ ದೇವರಿಗೆ ಹಣಕೆಯ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಪೆಟ್ಟಕಪೂರವನ್ನು
ಬೆಂಬಿಸಿದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಂಬಿಸಿದೆ ಅದನ್ನು ನೊಸುತ್ತಾರೆ

ಪಂಚಬಾಣ—ಮನ್ಯಧ, ಅದನಂತ ಮೋಹಕವೆಂಬ

ಮೂರಜಗವ—ಮೂರಜಗವನ್ನು, ಮೂರು ಜಗತ್ತಾಗಳನ್ನು

ನಕಲ ದುರಿತಗಳ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದ್ಯೇ ವೇಂಕಟೇಶ	ಒ
ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದು ಬಂದು ಭಕ್ತರ ಕಾಯ್ದು ಯೋ ವೇಂಕಟೇಶ	ಅ
ಮತ್ತುವೆತ್ತಾರದಿ ನಾಲ್ಕು ಹೆಚ್ಚಿನ ತಂದೊಂದ್ ವೇಂಕಟೇಶ ಪ್ರಧ್ಯಾಧರವ ಪ್ರಾತ್ತಿಕ್ತ ಭಕ್ತರ ನೀ ಕಾಯ್ದೋ ವೇಂಕಟೇಶ	ಇ
ಧರೆಯನೊಯ್ದನ ಕೋರೆದಾದೆಯಿಂದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಂದ್ ವೇಂಕಟೇಶ ತರಳಿಗೊಲಿದು ನೀ ಕಂಭದಿಂದಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದ್ ವೇಂಕಟೇಶ	ಉ
ಭೂಮಿದಾವವ ನೀಡಿದವನ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದೋ ವೇಂಕಟೇಶ ಭೂಮಿಪಾಲರನೊಂದು ಭಾಗಾವನನಿಸಿದೊಂದ್ ವೇಂಕಟೇಶ	ಃ
ದರಶಿರನನು ಕುಟ್ಟಿ ರಶಪುಳಿಯಾ ತಂದೊಂದ್ ವೇಂಕಟೇಶ ಅಸುರೆಯ ಸೆಂಪರಿಸಿ ಕಂಸನ ಮಂಡುಷದೊಂದ್ ವೇಂಕಟೇಶ	ಇ
ಆಘವಜನರಿಗಿ ಬೋಧಿಸಿ ಬತ್ತಲೆ ನಿಂದೊಂದ್ ವೇಂಕಟೇಶ ಕುಮಾರೆಯೇರಿ ಕಲ್ಪಿರೂಪವ ತಾಳದೊಂದ್ ವೇಂಕಟೇಶ	ಃ
ಹರಿದಾಸರ ಹೇಳಿ ಒಲಿದು ಬೇಗನೆ ಬಂದೊಂದ್ ವೇಂಕಟೇಶ ವರದ ಪುರಂದರವಿರಲ ನವೋ ನಮೋ ವೇಂಕಟೇಶ	ಈ

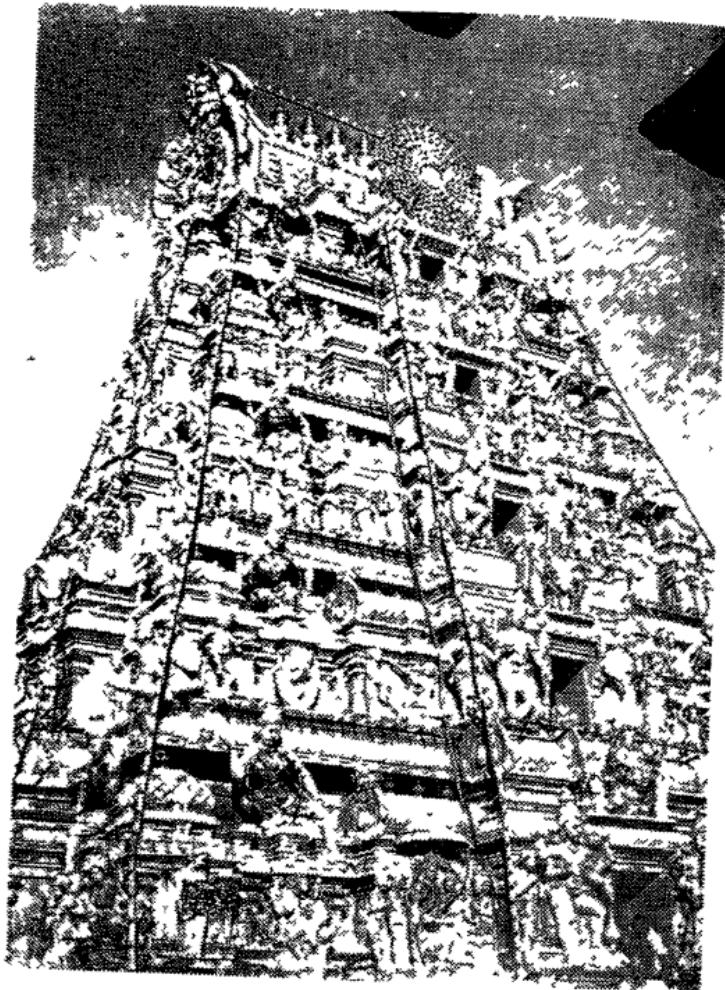
[ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾವಾರದ ಒಕ್ಕೊಳ್ಳುವುದು]

ಪ್ರಧ್ಯಾಧರವ—ಬೆಟ್ಟಿವನ್ನು, ಮಂದರಪರವತ್ವನ್ನು (ಕೂರ್ಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ)
ಧರೆಯನೊಯ್ದನ —(ವರಾಹಾವತಾರದಲ್ಲಿ).
ತರಳಿಗೊಲಿದು —(ನರಸಿಂಹಾವತಾರದಲ್ಲಿ)
ಭೂಮಿದಾವವ —(ವಾಮಸಾವತಾರದಲ್ಲಿ)
ಭೂಮಿಪಾಲರ —(ಪರಶುರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ)

ದರಶಿರಸನು — (ರಾಮಾಪತಾರದಲ್ಲಿ)

ಅಸುರರೂ — ಪ್ರಾತಿಸಿಯಂನ್ನ (ಕೃಷ್ಣಪತಾರದಲ್ಲಿ)

ಅಥವಾಜನರಿಗೆ — (ಬೌದ್ಧಪತಾರದಲ್ಲಿ)

ದ್ವಾರಗೋಪ್ತರ, ತಿರುಪ್ಪತಿ

ಶರಣು ಶರಣು ನಿನಗೆಂಬೆನೋ ವಿರಲ	ಪ
ಕರುಹಾವಿದಿಯೆಂದೆ ಕಾಯುಯ್ಯ ವಿರಲ	ಆ
ಶಿಶುಹಾಗಿ ಜನಿಸಿದ್ದೋ ಶ್ರೀರಾಮವಿರಲ ಶರಿಧರನುತೆ ಗೋಡಿಕಂಪನೆ ವಿರಲ ಅಸುರೆ ಘೂತನಿ ಕೊಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವಿರಲ ಕುಸುಂಘಾಭೆ ಸಿರಿವರ ಮುದ್ದುವಿರಲ	ಒ
ಅರಸಿ ರುಚ್ಯಾಂತಿಗೆ ನೀ ಅರಸನ್ನೋ ವಿರಲ ಸರಸಿಜ ಸಂಭವ ಸನ್ನುತೆ ವಿರಲ ನಿರುತೆ ಇಟ್ಟಿಗೆಮೇಲೆ ನಿಂತೆಂತ್ಯ ನೀ ವಿರಲ ಜರಣ ಸೇವೆಯನಿತ್ಯ ಕಾಯುಯ್ಯ ವಿರಲ	೨
ಕಂಡೆ ಗೋಷ್ಠರ ಪೆಂಕಟ ಪ್ರಭು ವಿರಲ ಅಂಡಜವಾಹನ ಹೌದೊ ನೀ ವಿರಲ ಪಾಂಡುನಾದವ ಪರಿವಾಳನೆ ವಿರಲ ಪ್ರಂಡಲೀಕಾಷ್ಟ ಶ್ರೀ ಪ್ರರಂದರ ವಿರಲ	೩

[ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ತಿರುಮುಖೆಯ ವೆಕೆಂಪೆಶ್ವರನ್ನೂ ಪಂಥರಪುರದ ಪಾಂಡರಂಗ ವಿಟ್ಟಿಲನ್ನೂ ಒಂದೊ ದ್ಯುವೆಂದು ಬಗೆದು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ]

ಇಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಲೆ ನಿಂತೆಂತ್ಯ—ಭಕ್ತನಾದ ಪ್ರಂಡಲೀಕನು ತಾಯಿತಂದೆಯರ ಸೀಂವೆ ಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗೆ ಪಾಂಡುರಂಗನು ಬರಲು ಆವುಗಾಗಿ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಒಂದು ಒಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೇ ಅವನದೇ ಸರಿಸಿದನೆಂದೂ, ಪಾಂಡುರಂಗನು ಆ ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತನೆಂದೂ ಸ್ಥಿತ್ಯರಾಣ, ಕಂಗಲೂ ವಿಟ್ಟಿಲನು ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವಂತೆಯೇ ಮೂರ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮಣ

ಸೌರಾಹ್ನ

ಉಪ

ಪೆಂಕೆಳರವಣಿ ಪೇಡಾಂತ ನಿನ್ನ ಯ ವಾದ
ಪೆಂಕೆಜ ಕಂಡಪೇಳೆ ಪುಂಕು ಪಾನವರ ಬೇಡಿಸುವುದು
ಲುಬಿತವೇ, ತಂತಿ ಚಕ್ರಾಂತಿನೆ

೪

ಕ್ಷೀರಸಾಗರವ ಪ್ರೋಂದಿರ್ಫವ ಮಧಿಸಿದ
ನೀರಮಣಿಗೆ ಕಾಣನೆ ಭಾರುಕಲ್ಪವ್ಯಕ್ಷದಡಿಯೊಳು ಕುಳಿತಿರು
ತೋರತಿಂತ್ರಣ ಒಂಪುಕೆಯೇ

೦

ಸಾರ ಭೂಪಾಲನ ಸೂನುವೆನಿಸಿಕೊಂಡು
ಸೂರೆಗೂಳಿಸ ತಿರುಕೇ ನಾರಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ನಿನ್ನ ಪ್ರೋಂದಿರ್ಫಗೆ
ದಾರಿದ್ರ್ಯದಟ್ಟಣ್ಣಳಿಯೇ

೨

ಸುರನದಿಯೊಳು ಏಂದು ಸ್ವಾಯಾದ ಬಳಿಕಿನ್ನು
ದುರಿತಗಳಣ್ಣಳಿಯೇ ಪರವುಪ್ಪರುಪ ವಿನ್ನ ಪ್ರೋಂದಿದ್ದ ದಾಸಗೇ
ಅರಿಗಳ ಭೀತಿಯುಂಟೇ

೩

ಗರಂಡನ ಮಂತ್ರವ ಕೆಲ್ತು ಜಪಿಸುವಗೆ
ಉರಗನ ಹಾವಳಿಯೇ ಹದಿಯಿಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕದಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದಾತಗೆ
ಕರಿಗಳ ಭೀತಿಯುಂಟೇ

೪

ಪರವುಪ್ಪರುಪ ಸುಗುಣಾತ್ಮಕನೆ ನಿನ್ನ
ಹೊರೆಹೊಕ್ಕಿನರ್ಮಾ ಕಾಯೋ ಉರಗಾದಿ ವಾಸ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿರ್ಲ
ಪರಬ್ರಹ್ಮ ನಾರಾಯಣ

೫

[ಹಿರಿದಾದ ದೈವಮನ್ಯ ಸಂಬಿಧಮೇಲೆ ಮಲುಮಾನದರ ಉಸರೆಯೊನ್ನು ಅರಸ ಬೋಕಾದುದಿದೆಯೇ ? ಹಾಲ್ಗಿದಲನ್ನೇ ಯಾವೆದವರಾಗಿ ನಿರುಪಜ್ಞಗಿಯು ಜಯಿಲ್ಲವೇಕೆ ? ಕ್ಷಿಂತ್ಯಕ್ಕೆದಡಿ ಕುಳಿತಾಗ ಬಳ ಮನ್ಯಾಹಣ್ಣಿನ ಒಬ್ಬಿಯೇ ? ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಮಗ ಮಾರಪಾಗಿ ಫ್ರಿಂತು ಖಂಟವೇ ? ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಗಂಡನ್ನೇ ಯೂರೆಕ್ಕೆಹಕ್ಕುಮೇಲೆ ಒಡಕನ ವೆಶ್ವಿಯಾದು ? ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥಾದಿದಿಯೇಲೆ ಪಾಪಾರು ಉಳಿಸುತ್ತುದೇ ? ದೇವರನ್ನು ಸಂಬಿಧವರಿಗೆ ಹಂಗಳ ಹೆಡರಿಕೆಯೇ ? ಗರುವಮಂತ್ರ ಅಲ್ಲಾವರಿಗೆ ಹಾನಿಸ ಅಂಚಿಕೆಯೇ ? ಸುತ್ತಲೂ ಕಂಡಕರೊನ್ನು ತೂಂಡಿ ನಡುವೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅಂಗಳ ಹೆಡರಿಕೆಯೇ ?

ಹರಿದಾಸರಾತ್ರಿ ನರಸೇವೆ ಪೂರ್ಣಾರ್ಥಾರ್ಥಿ ವಿಧಿಯಾದ ಶರಂಗರದಾಸರ ಗುರುಗ ಇಂದ ವಾಸ್ತವಾಯಸ್ತಾದಿಗಳೂ ಒಂದು ಪದದಲ್ಲಿ

ಸಿರಿಕ್ಕಿಷ್ಟ್ತ ನಿರಲಾಗಿ
ನರರ ಸೇವಿಸಬೇಡಪ್ಪೇ
ಎಂದೆಂದಿಗು

ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ]

ಪಂಚಜನುವಿಯೆರ್ಲಿರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ವೇಂಕಟರಮಣಗಾರುತ್ತಿ ಎತ್ತಿರೆ

ಘ

ಮತ್ತಾಂತರಗೆ ಚಂದರೆಹೇದ್ದಾಂತರಗೆ
ಅಚ್ಚರಿಯಂದ ಭೂಮಿ ತಂದವಗೆ
ಹೆಚ್ಚಾದ ಉಸ್ಕಿನ ಕಂಭದಿಂದಲೆ ಬಂದ
ಲಡ್ಡುನರಸಿಂಹಗಾರುತ್ತಿಯೆತ್ತಿರೆ

೦

ವಾಮನ ರೂಪಿಲಿ ದಾನ ಬೇಡಿದವಗೆ
ಪ್ರೇಮದಿ ಕೊಡಲೆಯ ಹಿಡಿದವಗೆ
ರಾಮಾಚಂದ್ರನಾಗಿ ದಶತೀರಸು ಕೊಂಡ
ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಗಾರುತ್ತಿಯೆತ್ತಿರೆ

೨

ಬತ್ತೆಲೆ ನಿಂತವಗೆ ಬೋದ್ದಾಂತರಗೆ
ಉತ್ತಮ ಅಶ್ವವನೆಂದಿಗೆ
ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವ ಪ್ರರಂದರವಿರಲಗೆ
ಮುತ್ತೆಯೆಯರಾರುತ್ತಿಯೆತ್ತಿರೆ

೩

[ಇಲ್ಲಿ ದಶಾಂತರದ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ]

ಮಾಧ್ಯಮಾದತಿ

ಅಪ್ಪ

ಬಂದು ನಿಂದಿಹೆ ನೋಡಿ, ಭೂತೆಳದಿ ಮೆಕಟ
ಇಂದಿರೆಯ ಒಡಗೂಡಿ, ಒಪ್ಪುವ ನಿರಂತರ
ಪ್ರಾಂದಿ ಭಜನೆಯ ಮಾಡಿ, ಅನಂದಗೂಡಿ

ಟ

ವಂದಿಸುತ್ತ ಮನದೊಳಗೆ ಇವನಡಿ
ದ್ವಾಂದ್ವ ಭಜಸಲು ಬಂದ ಭಯಾಹರ
ಇಂದುದರ ಸುರವ್ಯಂದನುತ ಗೋ
ವಿಂದ ಫಾನ ದಯಾಸಿಂಥು ಶ್ರೀಹರಿ

ಅ

ದ್ವಾರದೆಚುಲದಲ್ಲಿ ಜಯವಿಜಯರಿಬ್ಬರು
ಸೇರಿ ಸೇವರಲ್ಲಿ ಸನಕಾದಿನುತ ಶ್ರಂ
ಹಾರ ನಿಧಿ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನಲಿ ಶೋಭಿಂ
ಹಾರ ಪ್ರಾಂದಿಹುದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೃತದಲ್ಲಿ
ಹಾರವಾರಕೆ ಪ್ರಾಜೀಗೋಂಬುವ
ಹಾರ ಮಕ್ಕಿಪಾಖರಣ ಕುಂಡಲಧಾರ ಭುಜ ಕೆ
ಯುನರಭೂಹಿತ ಮಾರಪಿತ ಗುಣ ವೋಹನಾಂಗ
ಚಾರು ಹೀತಾಂಬರ ಕಟಿ ಕರವೀರ ಕ
ಲಾಂಧಾದಿ ಪ್ರಾವಿನ ಹಾರ ಕೊರಳೊಳು ಎಸೆವು
ತಿರೆ ವದನಾರವಿಂದನ ನಗುತ ನಲಿಯುತ

ಂ

ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತತರಭಿಷ್ಪತ್ತ ಕೊಡುವುದಕೆ ತಾ ಕೈ
ವಲ್ಯಸ್ತಾನವ ಬಿಟ್ಟ ಶೇಪಾದಿ ಮಂದಿರ
ದಲ್ಲಿ ಲೋಲುಪ ದಿಟ್ಟ ಸೌಭಾಗ್ಯನಿಧಿಗೆದುರಿಲ್ಲ
ಭುಜಬಲ ಪ್ರವೃತ್ತ ಕಸ್ತೂರಿಯಾಟ್ಟ
ಚೆಲ್ಮ್ಮ ಘಣೆಯಲೀ ಶೋಭಿಸುವ ಸಿರಿ
ವಲ್ಲಭನ ಗುಣ ಪ್ರಾಗಳಿಹ ಜಗ ಖಿಲ್ಲರೆದೆಲ್ಲಣ ಪರಾಕ್ರಮ
ಮಲ್ಲಮುದನ ವಾತುಳಾರಿ ಘಲ್ಲು ಇನ ಸೆವಿ ಪ್ರಕಟನಾಗಿಹ
ದುರ್ಬಭನು ಅಫ್ಫಾದೂರ ಬಹುಮಾಂಗಲ್ಯ ಹೃದಯನು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ
ಉಲ್ಲಾಸ ಕೊಡುತ್ತಲಿ ಚಂದದಿಂದಲ್ಲಿ

ಂ

ಪದಕ ಕೊಸ್ತುಭಧಾರ ಸರಿಗೆಯ ಕಂಡರೆ
 ಸುದರುಶನದರಧಾರ ಸುಂದರ ಮನೋಹರ
 ಪದಯುಗದಿ ನೂಪರೆ ಇಟ್ಟಿಹನು
 ಸನ್ಮನಿ ಹೃದಯಾಳಿತ ಗಂಭೀರ ಬಹು ದಾನಶೂರ
 ವಿಧಿ ಭವಾದ್ಯರ ಹ್ವಾರೆವ ದಾತನು
 ತುದಿ ಮೊದಲು ಮಧ್ಯಮ ವಿರಚಿತಸು ಉದ್ಭವಾದಿಗಳಿವ ಕರ್ತನು
 ತ್ರಿದಶಪೂಜಿತ ತ್ರಿಬುಷಾಸೇತ ಸದಾವಿಲಾಸದಿ ಸ್ವಾಮಿತೀರ್ಥದಿ
 ಉದಿಸುತ್ತಿರೆ ಕಿರಿ ಮಹಿಳೆ ಸಹಿತದಿ ಪದಮನಾಭ ಪ್ರರಂದರವಿರ್ತುಲ
 ಪ್ರತಿ ವರುಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂತ್ರವದಿ ಮೇರೆಯುತ

೩

ಅಡಿದ್ವಂದ್ವ—ಎರಡು ಕಾಲಡಿಗಳು ಪದದ್ವಂದ್ವ
 ಇಂದುಧರಸುರವ್ಯಂದ—ಉಂಪ್ರಸನ್ನಿ ಜಟಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಶಿವನೇ ಮೊದಲಾದ
 ದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪೆ
 ವಾರವಾರಕೆ—ಮೊದಲಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಶುಕ್ರವಾರವೂ ದೇವರಿಗೆ ತಿರುಮಂಜನ ಮೊದಲಾದ
 ವಿಶೇಷಪೂಜಾಗಳು ನಡೆಯುವ ವಾಡಿಕೆಯಿಲ್ಲಿತು, ಈಗಲೂ ವಾರದಲ್ಲಿ
 ಒಂದು ದಿನ ಮಾತ್ರ (ಶುಕ್ರವಾರ) ತಿರುಮಂಜನ, ಅದರೆ ಉಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ
 ಪೂಜೆಗಳೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿತ್ವ ನಡೆಯುತ್ತವೆ
 ಕೃವಲ್ಯಾಸ್ವಾನವ ಬಿಟ್ಟು—‘ ತೈಕ್ತುವ್ಯೇಕುರವುತ್ತವಂ । ಸ್ವಾಮಿಪ್ರವೃತ್ತಿಷೇ
 ತೀರೇ ರಂಘಿಯ ಸಹ ಮೋದತೇ ॥’ ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದ ಭಾಣೆ
 ಶುಲ್ಲರೆಡೆ ದಲ್ಲಣ—ಕ್ಷಮಾರ್ಪಣ ಏದೆಯನ್ನು ತಲ್ಲಣಗೊಳುಗುವವ
 ಮಾತುಳಾರಿ—ಕೃಷ್ಣವತಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಸನನ್ನು ಕೊಂಡವನು, ಚಾಣೂರಾದಿ ಮಲ್ಲ
 ರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನು
 ಘಲ್ಲುಣನ ಸವಿ—ಅಜುಣನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ
 ಅಫುಂಡೂರ—ಪಾಬಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವವನು
 ಸುದರುಶನದರಧಾರ—ಸುದರ್ಶನವೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಚಕ್ರವನ್ನು (ಸುದರುಶನದ ಅರ)
 ಹೊತ್ತುವನು.

ಎಧಭವಾದ್ಯರ—ಬ್ರಹ್ಮ, ಶಿವ ಹೊದಲಾದವರನ್ನ
ಉಮಭವಾದಿಗಳೇವ—ಉದ್ಭವ ಎಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿ, ಅಭ್ಯದಯ, ಇವಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
ನಾಡವನು

ಶ್ರೀದಶ ಪ್ರಾಜಿತ—ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಜಿಕಲ್ಲು ದುವವನು
ಶ್ರಿಭುವನೇಶ—ಮೂರು ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯಾದವನು

ಸದುವಿಲಾಸದಿ—ಸದ್ಗುಲಾಸದಿಂದ, ಸಾತ್ಪ್ರಾಕಣಿದ ಉತ್ತರ್ವೈಯಾರುವ ಲೀಲೆ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ

ಸ್ವಾಮಿತೀರ್ಥದಿ —ಸ್ವಾಮಿಪ್ರಾರಿಣಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಳಿಂದು ಇಲ್ಲಿನ
ಒಕ್ಕಣೆ ಆದರೆ ಸ್ಥಳಪ್ರಾಣಿದ ಪ್ರಕಾರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುದು ಈಳಿ
ತಿರುಪತಿಯ ಪದ್ಮಸರ್ವೋವರದಲ್ಲಿ, ಅಲರ್ಹಮಾಲ್ಹಪಂಗ್ಯಯಾಗಿ
ಸಿರಿಪುಣಿಳೆ—ಶ್ರೀದೇವಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಸಾಮೇರಿ

ಅಟ್ಟ

- ದಣೆಯ ನೋಡಿದೆನೋಡಿ ವೆಂಕಟಪನ, ಮರ್ವ
ಬ
- ದಣೆಯ ನೋಡಿದೆ ಶಿಶ್ವಾಮಣೆಯ ನಿರ್ವಾಲನ
ಆ
- ಕೇಳಕ್ಕಿ ಅನ್ನ ತಿಱಬುವನ, ಬಡ್ಡಿ
ಕಾಸು ಬಿಡೆದೆ ಹೊನ್ನ ಬಳಸಿಕೊಂಬುವನ
ದೋಸೆ ಅನ್ನ ವ ಮಾರಿಸುವನ, ತನ್ನ
ದಾಸರ ಹೇಳಿದಿ ಕುರ್ತಿದಾಡುತ್ತಿನ
ಎ
- ಗಂಟಿನೋಲ್ಲಿಯ ಹೊದ್ದಿ ಪನ, ಹೊರೆ
ಹೊಟ್ಟಿ ಹೋಗಿ ಬೇಳೆಯಾಡುತ್ತಲೀ ಪನ
ಫಂಟೆ ನಾಡಕೆ ಬಲಿಯಾವನ ಭೂ ವೈ
ಕುಂರವಿದೆಯ ಹಸ್ತವ ತೋರಿದವನ
ಎ
- ಬೆಟ್ಟದೊಳಗೆ ಇರುತ್ತಿದನ, ಮಾನ
ಮುಟ್ಟಿ ಭುಜಿವ ಭಕ್ತಿರಿಗೊಲಿದವನ
ಕೊಟ್ಟಿ ಪರವ ತಪ್ಪದವನ, ಈ
ಸೃಷ್ಟಿಗ್ರಧಿಕ ಪುರಂದರವಿರಲನ
ಇ
- ದಣೆಯ—ಒಡೆಯನಾದವನನ್ನ
ಮಂಸದಣೆಯ—ಮನಸ್ಸು ತಣೆಂಬಂತೆ
ಕೇಸರ್ಕಿ—ಕೆಂಪಕ್ಕಿ
ಗಂಟಿನೋಲ್ಲಿಯ—ಬಂಗಾರದ ಸಣ್ಣ ಗಂಟುಗಳನ್ನಳವಡಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಹೇಳುಹೊಡಿಕೆ
ಯನ್ನ
ಭೂವೈಕಂರವಿದೆಂದು—ದೇವರ ಬಲಗ್ಗೆ ವರದಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನ ಹೀಗೆ ಅಥವ
ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ

ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಒಲೆಯೆನು ಕೆ-ಕೆಗ್
ಜ್ಞಾನೋವಾಚನೆ ಮಾಡದಲೆ ೩

ಪನೇನೊ ಸತ್ಯಮಂವ ಮಾಡಲು
ವ್ಯಾಕೇಶಾರ್ಥಣವನ್ನು ದಲ ೪

ಸೂನ್ಯ ಸಂಭಾಷಣದನ ಜಪತವ
ಜ್ಞಾನ ರಾಧನಿದನ್ನು ದಲೆ
ಧಾನಧರ್ಮಗಳು ಈಶನ ಅನು ಸಂ
ಧಾನವ ಮಾಡಿ ಮಾಡದಲೆ ೫

ಕಾಮ ಕೊರ್ಕಿ ಲೋಭಾದಿ ದುರಾತ್ಮಕ
ಅ ಹುಡಾ ರಿಪ್ಟಗಳೆ ಜಯಿತದಲೆ
ಪ್ರಾರ್ಥಣ ಶ್ರೀಯರಿ ಭಕ್ತಿರೆ ಜರಣದಿ
ನೇಮದಿ ನಿತ್ಯ ನಮಿಸದಲೆ ೬

ಬಾಲಕ ಸತಿ ಮಹದಲಾದ ಜಸರು ಶ್ರೀ
ಲೋನ ಸೇವಕರನ್ನು ದಲೆ
ಕಾಲ ದೇಶ ಅಸು ಮೊದಲಾಖ್ಯಪ ಗೋ
ಪಾಲಗ ಅಧೀನವನ್ನು ದಲೆ ೭

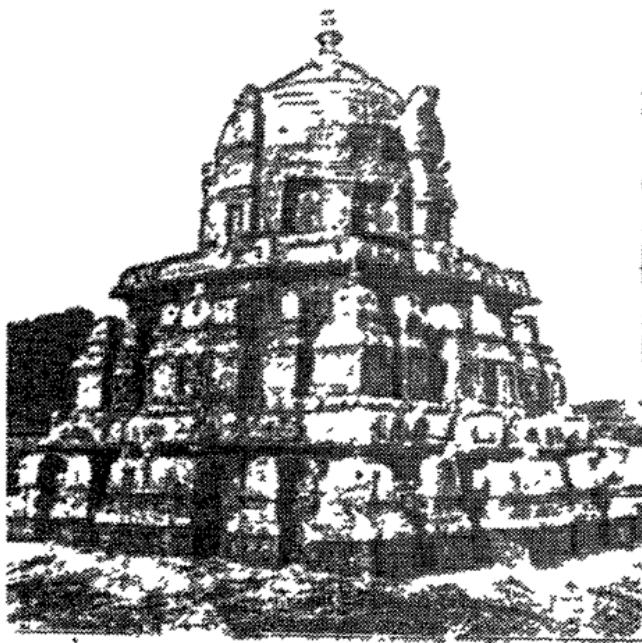
ಸಾಧು ಸಂಗದಲಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾಗಳ
ಪಾದದಿ ನಡೆದು ನೀ ಮಾಡದಲೆ
ಭೇದಪಂಚಕವು ಜಗದಿ ಆಭೇದವ
ಮಾಧವನಲಿ ನೀ ತಿಳಿಯದಲೆ ೮

ಒಂದು ಕೃಷ್ಣವು ಬಿಡಿಂದಿರೇಶ ಗೋ
ವಿಂದನಂಫುರಿಯ ನೆನೆಯದಲೆ
ವಂದ್ಯನು ಶ್ರೀ ಪ್ರರಂಧರವಿರಲ
ಬಂಧಕ ಮೋಚಕನ್ನು ದಲೆ ೯

ಪುಣಿರಿಂಜಗಳ—ಅಂದೆಡ್ಲ್ಯೂಗ್ ಗಳನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಮ, ಕೊರ್ವಿ, ಪೋಭ,
ಮೋಡ, ಮಾದ ಮಾತ್ರಯೇ

ಅನ್ನ—ಷಾಖ

ಬೇದಮೆಂಟೆಕ್ವೆ—ಜೀವಕೊಳ್ಳು ಜಡಕೊಳ್ಳು, ಜೀವಕೊಳ್ಳು ಜೀವಕೊಳ್ಳು ತಿಕ
ನಿಗೂ, ಜಡಕೊಳ್ಳು ಅಶಿಗೂ, ಜಡಕೊಳ್ಳು ಜಡಕೊಳ್ಳು ಇರುವ ಬೇದ, ಐದು
ಒಳಿಯ ಕಾ ಬೇದಗಳು ಪಂಚಭೇದಮೆಂಬುದು ದ್ವಿತೀಯದಾಂತದ
ಪ್ರಮೇಯ ಏದರಣೆಗೆ ಮಂದಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ನೋಡಿ

ಗಭ್ರಗುಡಿಯ ಮೇಲಿನ ಗಾರ್ಗಣ್ಯನ ವಿಮಾನ, ತಿರುಪ್ಪತಿ

ತೋಡಿ

ಅದಿ

ಬಣ್ಣೆ ಸಲಳವೆ ನಿನ್ನ ವೆಂಕಟರನ್ನು

ಇ

ಬಣ್ಣೆ ಸಲಳವೆ ಭಕ್ತಿಪತ್ತಲ ನಿನ್ನ
ಪನ್ನಂಗತಯನ ಪಾಲ್ಗಡಲೊಡಯನೆ ದೇವ

ಅ

ಅಸಮ ಸಾಹಸಿ ಸೋಮಕನೆಂಬ ದನುಜನು
 ಶೀಶದರನ ವರದಿ ಶಕ್ರಾಂತಿರಿಗಳುಕೆದೆ
 ಬಿಸಜಸಂಭವನ ರಕ್ಷಿಸಿ ನಿಗಮವ ಕದ್ದು
 ವಿಷಧಿಯೋಳಡಗಿರಲಾಗ ಒಂದಮರರು
 ವಸುಧೀಶ ಕಾರುಬೇಕಿಂದನಲವನ ಮು
 ದಿರಿಸಿ ವೇದಾವಳಿಯ ತಂದು ಮುರೆದೆ ದಶ
 ದಿನೆಯೋಳು ಬುಹ್ಯಗಂದು ವೇದವ ಕರು
 ಓಸಿದೆ ಕಂಜಾಕ್ಕು ಕೇಶವ ದಯಾಸಿಂಥು

ಇ

ಇಂದ್ರಾರ್ಥಿ ಸಕಲ ದೀವತೆಗಳು ದೃತ್ಯಾ
 ವೃಂದವ್ರೋಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ರವ ಮರೆದು ಕೂಡಿ
 ಬಂದು ನೆರೆದು ಮಾರಜರ ನಿನ್ನ ಮತದಿಂದ
 ಮಂದರಾದ್ರಿಯ ಕಡೆಗೋಲಗೈದತುಳ ಘ
 ಇಂದ್ರನ ತನು ನೇಣಂದದಿ ಬಂಧಿಸಿ
 ಸಿಂಥು ಮಧಿಸುತ್ತಿರಲು ಘನಾಚಲ
 ಮಂದು ಮುಳುಗಿಪೋಗಲು ಬೇನ್ನಾಂತು ಮು
 ಕಂದನೆ ಸಲಹಿದೆ ಸುರರೆ ಹೊಗಳಲು

ಉ

ಶಿಳ್ಷಿರೋಮಣ ಕನಕಾಕ್ಕನೆಂಬಸುರನು ನಿ
 ಮೌಳು ಸೆಕೆಸುಮೆನೆಂದು ತವಕನಿಂದಲಿ ಬಂದು
 ಬಲದ ಕಡುಹಿನಿಂದಲಿ ಚೋರತನದಿಂದ
 ಇಳಿಯ ಕದ್ದು ರಸಾತಳದೊಳಗಿರ ನಿನ್ನ
 ಹೊಳಿವ ಕೋರೆಗಳಿಂದ ತಿವಿದು ಕೊಂಡವನೆ ಅ
 ಷ್ವಾಸಿ ದಿಂಡುಗೆಡು ಬೇಗದಿ ಅವನ
 ಬಲವ ಕೆಡಿಸಿ ಮುದುಹಿ, ಈ ಮುಹೀ
 ಲಲನೆಯ ಕೈಕೊಂಡೆ ಸುರರನ್ನು ಸಲಹಿ

ಹಗಲಿರುಳಿಕೆಯಲ್ಲ ಕಸಕಕಲಿಪುವು ತನ್ನ
ಮಗನ ಹರಿಯ ತೋರಿಂದರೆನ ಬಾಧಸುತ್ತಿರೆ
ಚಿಗಿದು ಕಂಫರೆನ್ಸೊಡಿಫಿಕ ರೋಪಾಗ್ನಿ ಕಾ
ಚೋರ್ಗೆ ಸೂಸಿ ಗಗನ ಮಂಡಲ ಘಗಧಗಧಗಧಗ
ಘಗಿಸೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಲೇಯುಗ್ಗೆಂಳಿ ಹಿರಣ್ಯಕೆನ ಕೊ
ರುಗುರಿಂದೊಡಲ ಸೀಳಿ ರಕ್ತವ ಜಿಲ್ಲಿ
ಒಗಿದು ಕರುಳಿಮಾಲೆ ಧರಿಸಲು ನರ
ಮೃಗರೂಪ ತ್ವರಿತ್ಯಾಂದನು ಶತಿಮಾಳಿ

೬

ಕುಲಿಶಧರನ ಗೆದ್ದು ಕುವಲಯಾದಲಿ ಭುಜ
ಬಲ ವಿಕ್ರಮನು ಸೌಖಾಗ್ಯಗಳುನ್ನತಿಯಿಂದ
ಬಲು ವಾಚಿಪೇಧ ಗೈಯಲು ವಟು ವೇವೆದ
ತಳಿದು ತ್ರಿಪಾದ ಭೂಮಿಯ ದಾಸವ ಬೇಡಿ
ಉಲಿಯ ಹಮ್ಮಸು ಮುರಿಯಬೇಕೆಂದವನು ಕೊಟ್ಟ
ನೆಲನ ಕರಿ ಮಾಡಿ ಬರೆಣವನೆತ್ತಿ
ಜಾಳಜಾಂಡಪ್ರೊಡೆದೆ ಉಂಗುಷ್ಠದಿ
ಸುಲಲಿತ ಸುಮನಸ ನದಿಯನ್ನು ಪಡೆದೆ

೫

ಪ್ರೇಡವಿಪರೋಳಿಗ್ಗೆ ಇಯ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ
ಕಡುಧೀರ ದೇವದ್ಯುತ್ತಿರಿಗಂಜದವನ ಬೆಂ
ಬಿಡದೆ ಸಂಗ್ರಹಮಾಡುಳಿಕ ಸಮರ್ಥನ
ಹೂಡೆದು ತೋಳಿ ಲಿ ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹಿಡಾಗಸದಕ್ಕ
ಮೃಡ ಮುಖ್ಯ ದೇವ ಸಂತತಿ ನೋಡೆ ಕ್ಷತ್ರೀಯ
ಪಡೆಯ ನಲಕೆ ಸವರಿ ಮಾಲೆಯ ತಲೆ
ಕೆಡಿದು ತತ್ತ್ವತಿಗೆ ತೋರಿ ಬಿಡಿದೆ ಗಂಡು
ಗೂಡಲಿಯ ಕರದಲ್ಲಿ ಬಿರುದ ಘನತೂರಿ

೬

ದಶರಥಾಜ ಕೌಸಲ್ಯೇರ ಮಗನಾಗಿ
ಮುಖ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಂದ್ದುರವ ರಕ್ಷಿಸಿ ಘನ
ವಿಷಕೆಂರ ಧನುವ ವಿಂಡಿಸಿ ಚಾನಕಿಯ ತಂದು
ತ್ರಿಶರದೂಷಣ ಶಿರರಳಿದು ವಾಲಿಯನೂಂದು
ನಿತಿತ ತತ್ತ್ವದಿ ಸಂಪರಿಸಿ ಸಾಗರವ ಬಂ
ಧಿಸಿ ಲಂಕೆಯ ದಹಿಸಿ ರಾವಣ ರ
ಕ್ಷಯನನ್ನ ಕತ್ತರಿಸಿ ವಿಭೀಷಣ
ಗೂಡಿದು ಪಟ್ಟಪಗಟ್ಟಿ ಮೇರಿಯೋ ಸಾಹಸಿ

೭

ದೇವಕಿ ವಸುದೇವರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಉಳಿಕ
ಪಾವನಗೈದು ಪನ್ನಗನ ಬೆದೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ
ಗೋವಳರೆ ಸಲಹಿ ಗೋವಧನ ಗಿರಿಯೆತ್ತಿ
ಮೂರ ಕಂಡನ ಕೊಂದು ಮಲ್ಲರ ಮದಿಸಿ ಸತ್ತ
ಭಾವೆಗೆ ಶಾರತರುವನು ಕಿತ್ತು ತುದಿತ್ತ
ಆವರೆದಳ ಸುನೇತ್ರ ಶ್ರಿಭುವನ
ಪಾವನ ಚರಿತ್ರ ಶ್ರೀ ರುಕ್ಣೇಶ್
ದೇವ ಮನೋಹರ ಸುಲೀತಗಾತ್ರ

೮

ದುರುಳ ದಾನವರುಗಳಿಂದು ಖೀಕರಿದೊಳು
ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಳವಡದ ಮು
ಪ್ರವರ ರಚಿಸಿ ಮುಶರು ಜಗತ್ಕಪಹತಿ ಮಾಡು
ತಿರಿ ಅನುಭವು ರೂಪದಿ ನಿಂದು ದೈತ್ಯ ಶ್ರೀ
ಯಾರ ಪಾತಿಪತ್ಯವ ಬಂಗಮಾಡಿ ಘು
ಪ್ರವರವನಾಿದ ನಿಸ್ಸೀಮ ಅಖಿಳ ಶುರು
ಯಾರಸಿ ಕಾಣಿದ ಮಹಿಮ ಸಾಮಜರಾಜ
ವರದ ಸುಪರ್ಣವಾಹನ ಸಾರ್ವಭೂಮ

೯

ಮಹಿಮಯ ಲಿಚಿತಾಭರಣದಿಂದೆಸೆವ ಲ
ಕ್ಷೇತ್ರವುಳ್ಳ ದಿವ್ಯ ವಾಜಿಯನೇರಿ ರಣದೊಳು
ಕಂಣವ ಮಿಸೆ ಕೋರೆದಾಡೆ ಭೀಕರ ಫೋರ
ಬಣಗು ದೈತ್ಯರ ತಲ ಕಡಿದು ಎನೆವ ಭೂತ
ಗಣಕಾಹುತಿಯಿತ್ತು ಭೂಭಾರವಿಳುಹಿದೆ
ರಣಭೇಯಂಕರ ಪ್ರಜಂಡ ಮೂರಜಗದೊಳು
ಗಣೆಗಾಣೆ ನಿನೆಗುದ್ದಂಡ ಕಲ್ಪಿ ದಿನ
ಮಂಣಿ ಕೋಟಿ ತೇಜ ದುಷ್ಪತ ಕುಲ ವಿಂಡ

೧೦

ಚಿತ್ತಜ್ಞನೆಯ್ಯನೆ ಚಿನುವಂತುರೂಪ ದೇ
ಷೋತ್ತಮ ವರಕಂಲಿಚಕ್ರ ಗದಾಂಬಿಜ
ಉತ್ತಮಾಂಗದ ಮಣಿಮಾಕುಟಿ ಕುಂಡಲಪ್ರಭೆ
ವೃಕ್ಷಕೊಸ್ತುಭ ಶೀತಾಂಬರ ಕಟ್ಟಿ ಸೂತ್ರ ಶ್ರೀ
ವತ್ಸಲಾಂಭನ ಕೇಯೂರ ಕಂಕಣ ಭೂಪ
ನಿತ್ಯ ವೈಕುಂರವಾಸ ನಾಗಿಹ ಪುರು
ಷೋತ್ತಮ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪ್ರರಂದರ
ವಿರಲ ತಿರುಮಲೀಶ ಪಾಹಿ ಸರ್ವೇಶಾ

೧೧

[ಇದರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಾಪಾಠ ಮಿಶ್ಯಾರಮಾದ ಪಣಸೆಯಿದ]

ಕೆಡುಹು—ಸುಧರ
ಕುಲಿಶದರ—ಇಂದ್ರ,
ಕುವಲಯು—ಭೂವಂಡಲ
ಸುವಾಸನೆ ಸದಿ—ಗಂಗೆ
ಸಾಮೂಹಿ—ಆನೆ

ತಿರುಮೂಮಣಿ ಮಂಡಪದಲ್ಲಿ ಶೈವಶಯನ, ತಿರುಪತಿ

ಅರಭಿ

ಆದಿ

ವೆಂಕಟೇಶ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ಕೃಪೆಯ ಪಾಲಿಸೋ, ಬ್ರಹ್ಮ ತ
ಶಂಕರಾದಿ ವಂದ್ಯ ಎನಗೆ ಮುಕ್ತಿ ತೋರಿಸೋ ತ

ನಷ್ಟ ಮೂದಲಾದಂಥ ಕಷ್ಟ ಬಿಡಿಸೋ, ನಿನ್ನ
ದಟ್ಟದ ರಾಣಿಗ ಹೇಳಿ ಪದವಿ ಕೊಡಿಸೋ
ಇಷ್ಟ ಭಕ್ತ ಜನರೋಕು ಎನ್ನ ಸೇರಿಸೋ
ಕೂ ಸೃಷ್ಟಿಯೋಕು ನಿನ್ನ ದಾಸರ ದಾಸನೆನಿಸೋ ಠ

ಉಟ್ಟಿ ಉಂಡು ಏಕ್ಕಿದ್ದಲ್ಲ ಎನಗೆ ಹಾಕಿಸೋ ಪ್ರೋಂ
ಬಟ್ಟಲೋಳಿಗಿನ ಹಾಲು ಉಳಿಷ್ಟ ಪ್ರೋಂ
ಫಂಟಾಗಿ ಸಕ್ಕರೆ ತುಪ್ಪ ರೊಟ್ಟಿ ಉಂಟಿಸೋ ಮುಂದೆ
ಹುಟ್ಟಿ ಬಹ ಜನ್ಮಂಗಳ ಎನಗೆ ಬಿಡಿಸೋ ತ

ರಟ್ಟಿಗೆಟ್ಟಿದ ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಟವ ಹಾಕಿಸೋ ಉ
ತ್ವಷ್ಟ ಒಂಗಾರದೋಕು ಎನ್ನ ಸೇರಿಸೋ
ಬೆಟ್ಟಿಗೆ ಉಂಗಾರ ಮಾಡಿ ಎನ್ನ ಧರಿಸೋ, ಸ್ವಾಮಿ
ದಿಟ್ಟ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನೆ ದಯಾದಿ ಪಾಲಿಸೋ ತ

ಪಟ್ಟಿದ ರಾಣಿ—ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ

ಉಳಿಷ್ಟ ವ್ಯಾ—ಎಂಜಲು, ದೇವರ ಪ್ರಸಾದ

ಪ್ರಾಂಬಿಟ್ಟಿಲು—ದೇವರಿಗೆ ಎಡೆ ಇಡೆಲು ಬಳಸುವ ಬಂಗಾರದ ಪಾತ್ರ

ಹುಟ್ಟಿ ಬಹ—ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವ, ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದಾದ

ಕಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿದ—ಕಿಲುಬು ಕಟ್ಟಿದ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆ

ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಧನ್ಯಾದೇಶೊ, ಹೇ ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಧನ್ಯಾದೆ ಎನ್ನ ಮನೋನಯನಕೀಗೆ
ಲಿನ್ನ ದಯಮಾಡು ಸುಪ್ರಸನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ಪಾಂಡುರಂಗ ಅ

ಪ್ರಸ್ತೀವಾಹನ ಲಷ್ಣೀರಮಣ
ಲಷ್ಣ ನಿನ್ನ ವಕ್ಷದಲ್ಲಿ
ರಕ್ಷ ಶಿಕ್ಷಣದಕ್ಷ ಪಾಂಡವ
ಪಕ್ಷ ರಕ್ಷ ಕೆಮಲಾಕ್ಷೇ ೦

ದೇಶದೇಶ ತಿರುಗಿ ನಾನು
ಅಶಾಖಧ್ಯಾದೆ ಸ್ವಾಮಿ
ದಾಸನು ನಾನ್ನಲ್ಲವೇ ಜಗ
ದೀಶ ಶ್ರೀತ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ೨

ಕಂತುಜನಕ ಕೇಳೊ ನೀ ನಿ
ರಂತರದಿ ನಿನ್ನ ಸೇವೆ
ಅಂತರಂಗದಿ ಪಾಲಿಸಯ್ಯ
ಹೊಂತಕಾರಿ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ ೩

ಎನ್ನ ಮನೋನಯನಕೀಗಳಿನ್ನು—ಇನ್ನು ಈಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೆಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ, ಎಂದರೆ
ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ, ದಯಮಾಡಿಸು.

ಪ್ರಸ್ತೀವಾಹನ—ಗರುಡನ್ನೇರಿ ಹೋಗುವವನು
ವಕ್ಷದಲ್ಲಿ—ಎಡೆಯಲ್ಲಿ, ವಕ್ಷಃಸ್ಥ ಕೆಲಷ್ಣೀ
ರಕ್ಷ ಶಿಕ್ಷಣದಕ್ಷ—ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರಲ್ಲಾ ದುರ್ಜನರನ್ನು ಕಾಡುವುದ
ರಲ್ಲಾ ಗಟ್ಟಿಗೆ.

ಕಂತುಜನಕ—ಮನಧ್ಯನ ತಂದೆ
ನಿರಂತರದಿ—ಎಡೆಬಿಡದೆ
ಹೊಂತಕಾರಿ—ಹಲವೈ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಬಿಲುವನು, ಚೆತ್ತರ.

ಪ್ರಿಲು

ಆದ

ನಾರಾಯಣ ತೇ ನಮೋ ನಮೋ ಭವ
ನಾರದ ಸಸ್ನೂತ ನಮೋ ನಮೋ

ಃ

ಮುರಕರ ನಗದರ ಮುಕುಂದ ಮಾಧವ
ಗರುಡಗಮನ ಪಂಕ್ಜ ನಾಭ
ಪರವಾಪುರುಷ ಭವ ಬಂಜನ ಕೀರತ
ನರಹರಿ ಶರೀರ ನಮೋ ನಮೋ

०

ಜಲಧಿ ಶಯನ ರವಿ ಚಂದ್ರ ವಿಲೋಚನ
ಜಲರುಹ ಭವಸುತ ಚರಣ ಯುಗ
ಬಲಿಭಂಜನ ಗೋಪಧ್ರೀನವೆಲ್ಲಭ
ನಾನೋದರ ತೇ ನಮೋ ನಮೋ

೨

ಅದಿದೇವ ಸಕಲಾಗಮ ಪೂಜಿತ
ಯಾದವಕುಲ ಹೋಹನರೂಪ
ವೇದೋದ್ವಾರ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟನಾಯಕ ಪು
ರಂದರವಿರಲ ತೇ ನಮೋ ನಮೋ

೩

[ಇದು ಸಂಸ್ಕೃತದ ರಚನ]

ತೇ ನಮೋ—ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು

ಬಾಗ್ಯರೆ (ಸಾದರಾಮಕ್ಕಿಯ)

ಆದಿ

ತಪ್ಪುಗಳಲ್ಲ ನೀನೊಂಟಿಕೊಳ್ಳಿ ನ
ಮೃಷ್ಟ ಕಾಯಬೇಕು ತಿಮೃಷ್ಟ ನೀನೆ

ಬ

ಸತಿಸುತ್ತರಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಬಲಿಗೆ ಅತಿ
ಮತಿಹೀನವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕೆ ಅಸೆಗಳಿಗೆ
ಮಿತಿಗಾಣವಯ್ಯ ಎನ್ನ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಮುಂದೆ
ಗತಿ ಯಾವುದಯ್ಯ ಶ್ರೀಪತಿ ಎನಿಗೆ

೦

ಬಿಸಿಲು ಮಳೆ ಬಿರುಗಾಳಿಂಯೋಳು ಬಲು
ದೆಸೆಗಿಟ್ಟು ತಿರುಗಿ ದೇಶ ದೇಶಗಳು
ಹಸಿಪು ತ್ಯಾಪೆಗಳು ಬಹು ಬಾಧಿಸಲು ಬಹು
ಹಸಿಯನಾಡಿದೆನಯ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ ವೊದಲು

೨

ಸ್ವಾನ ಸಂಧಾನವನೆಂದರಿಯೆ ಅನ್ನ
ಬಾನಗಳನು ನಾನೊಮ್ಮೆ ಮಾರೆಯೆ
ಹೀನರ ಸಂಗ ಎಂದೆಂದು ತೊರೆಯೆ ಸು
ಚ್ಛಾನಿಗಳನಿತ್ತ ಬಾ ಎಂದು ಕರೆಯೆ

೩

ಜಪತಪದ್ಮೀ ರೀತಿ ಭಾಷೆಯಿಲ್ಲ ಏ
ನ್ನಪರಾಧಗಳಿಗನ್ನ ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲ^{೨೫}
ಜಪಲತನದಿ ಕಾಲ ಕೆಳೆದನಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ
ಕಪಟನಾಟಕ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆಯಲ್ಲ

೪

ಗಂಗೆ ಅಗ್ನೀರ್ಥಕಗಳ ತಂದು ಸ್ವಾ
ನಂಗಕೆ ಮಾಡಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದೂ
ಹೊಂಗಾಗ್ಯಿಗೆ ಪ್ರಷ್ಟವನೊಂದು ಶ್ರೀ
ರಂಗಗಣ್ಯಸಲಿಲ್ಲ ಕಾಯೋ ಬಂದು

೫

ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಪ್ರಷ್ಟಗಳಿಂದ ದಿವ್ತ
ಒಂದು ದಳ ಶ್ರೀ ತುಳಸಿಯಿಂದ
ಇಂದರೇಶನ ಅರ್ಚಿಸದನೆಂದೂ ಬಹು
ನೊಂದು ದೂರಾದ ಸದ್ಗುತ್ಯಿಂದ

೬

ಓತಾಂಬರಾದಿ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ದಿವ್ಯ
ನೂಡನವಾದ ಅಭರಣದಿಂದ
ಬ್ರಹ್ಮಿಪದಿಸಲೆಲ್ಲಾದ್ದರಿಂದ ಹೇ
ಸೀತಾಪತೇ ಕೃಷ್ಣ ಹರಿ ಮುಕುಂದ

೫

ಧೂಪಾರತಿಯ ನಾ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಒಂದು
ದೀಪವಾದರು ಹಚ್ಚಲಿಲ್ಲ^{೩೪}
ಈ ಪರಿ ಕಥೆಯಿತೇ ಜನ್ಮಮೆಲ್ಲ ದೇವ
ಅರಾಧ್ಯಾಧ್ಯವ ಕಾಯೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಲ್ಲ

೬

ಸೋಪಸ್ಯರವನು ಒಂದು ಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲ
ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ ಗೆ ಅರ್ಥಿಸದೆ
ಪಾಪಕಾರ್ಯಾಚ್ಯೈ ನಾ ಗಾರಿಯಾದೆ ಸ್ವಾಮಿ
ಶ್ರಿಪತಿ ಕಾಯೋ ಏನ್ ಕೈಯ ಬಿಡದೆ

೭

ಪಾಯಸ ಪಂಚ ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಬಲು
ಅಯಂತವಾದ ಶಾಕಾಳಿಂದ
ಶಾಂತಯ ಶಾಲ್ಯಾನ್ ಗೋಪ್ಯತದಿಂದ ಕೃಷ್ಣ
ರಾಯನಸರ್ಚಿಸಲಿಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ

೮

ಮಂಗಳಾರತಿಯನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಜಯ
ಮಂಗಳವೇದು ನಾ ಪಾಡಲಿಲ್ಲ^{೩೫}
ಕಂಗಳಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಮುದ್ದು
ರಂಗನೆ ಬಾ ಎಂದು ಬೇಡಲಿಲ್ಲ

೯

ಹರಿಯ ಪ್ರದ್ವಿಷಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ನರ
ಹರಿಯ ಪಾದಕೆ ನಾ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ^{೩೬}
ಹರಿದಿನದುಪವಾಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ^{೩೭}
ಶ್ರೀಹರಿದಾಸರೋದನ ನಾ ಕೂಡಲಿಲ್ಲ

೧೦

ಅತಿಧಿಗಳಿಂದು ಬಂದರೆ ಮನೆಗೆ ನಾ
ಗಳಿಯಲ್ಲ ಕೂಡದು ಎಂದೆ
ಯತಿಗಳ ಶೂಡ ನಿಂದಿಸಿದೆ ಕೊನೆಗೆ ಶ್ರೀ
ಪತಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಡು ಈ ಪಾಪಿ ಕಡೆಗೆ

೧೧

ಹೋಮಾಚ—ದ್ವಿಪಾರಕೆಯೇಲ್ಲ ಎಂದೂ
ನೇಮಾಡಿದರೆ ನಾ ಹಾಡಲ್ಲಿ
ಕಾಮಾತುರದಿ ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿಲ್ಲ ರಾಮ
ಭಾರಮಾಗಿ ತಿರುಗಿದೆನಿಂ

೧೪

ಎಷ್ಟು ಹೆ ಈಲಿ ಅವಗಾಳಿಲ್ಲ ಅಂತೆ
ಅಷ್ಟು ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಎಳೆಕೆಯಿಲ್ಲ
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲ್ಲಿ ನೋಡೋ ದೀಸದತ್ತಲ್ಲ ಸರ್ವ
ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯ ಪ್ರಾರಂಭರವಿರಲ

೧೫

ತಿಮ್ಮಿಪ್ಪ—ತಿರುಮಾಲೆಯಪ್ಪೆ

ತೃಪ್ತಿ—ಬಾಯಾರಿಕೆ

ಹುಸಿ—ಸುಕುಮಾರಿ

ಹೋಂಗಾಡಿಗೆ—ಹೆಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಕೆಂದಿಗೆ ಹೂ

ಸೋಂಪಸ್ತರ—ಅಪಶ್ಚಕ ವಸ್ತು

ಪೆಂಚಿಂಕ್ಕು—ಭಕ್ತಿ ಭೋಜ್ಯ, ಲೇಂಕ್ತ ಬೋಷ್ಯ, ಪಾನೀಯ

ನಾಡನಾಮರಯ

ಆದಿ

ತಾರಮ್ಯಯ್ಯ, ಯಂದುಕೆಲ ವಾರಿಧಿ ಚಂದ್ರಪೂನ
ಮಾರಜನಕನೆ ಮೋಹನಾಂಗನ ಸೇರಿ ಸುಖಸಲು ಹಾರ್ಯಾ ಬಂಚವೈ

ಪ
ಅ

ಬಿಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿಗಳಂತೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬೀದಿ ಶೃಂಗಾರಪಂತೆ
ಮುಲ್ಲರ ಕಾಳಗ ಮದ್ದಾ ಸೆಯೆಂತೆ
ಫಲ್ಲಾಕ್ಕನು ತಾನಲ್ಲಿಗ ತೆರಳಿದ

ಂ

ಮಂದುರಾಘರಿಯಂತೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮಾವ ಕಂಸನಂತೆ
ಒದಗಿದ ಮಂದಗಳ ತುರಗ ನಾಲಿನಲಿ
ಮಂದನಮೋಹನ ಕೃಷ್ಣ ಮಧುರೆಗೆ ತೆರಳಿದ

ಾ

ಅತ್ಯ ಮಾವನ ಬಿಟ್ಟು, ಬಂದೆವೈ ಹಿತ್ತುಲ ಬಾಗಿಲೀಂದ
ಭಕ್ತವತ್ಸಲನ ಬಹು ನಂಬಿದ್ದೈವೈ
ಉತ್ಸಾಹ ಭಂಗ ಮಾಡಿದನಮ್ಮು

ಇ

ರಂಗನ ನೇರೆ ನಂಬಿ ಬಂದೆವೈ ಸಂಗ ಸುಖವ ಬಯಸಿ
ಭಂಗಿಸಿ ನಮ್ಮನು ಹ್ಯಾಂಗೆ ಪ್ರೋದನಮ್ಮು
ಮಂಗಳಮೂರುತಿ ಮಂದನಗೊಪಾಲನು

ಉ

ಶೇಷಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ, ಹರಿ ತಾ ವಾಸವಾಗಿಹ ಕಾಣೆ
ಸಾಕಿರನಾಮದ ಒಡೆಯನೆಂದೆನಿಸಿದ
ಶ್ರೀತ ಪ್ರರಂದರವಿರ್ತಲರಾಯನ

ಇ

[ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಗೋಕುಲವನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಮಧುರೆಗೆ ಹೋದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು
ಗೋಕುಲದ ಗೋಕುಲರು ಕೃಷ್ಣನ ವಿರಹದಿಂದ ವ್ಯಾಪುಳಾಂತ ಬೌಳಿಲ್ಲಿ
ವಣಿತವಾಗಿದೆ]

ಕರ್ಮಾಭ

ಅಷ್ಟ

ನಾರಾಯಣ ಎನ್ನಿರೋ, ಶ್ರೀ ನರಹರಿ
ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿರೋ

ವೆ

ನಾರಾಯಣನೇಂದು ಅಜಮ್ಯಳನು ಕೈವಲ್ಯ
ಸೇರಿದನೇಂಬೋ ಸುದ್ದಿಯ ಕೇಳಿ ಅರಿಯಿರಾ

ಅ

ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಲೇಕೆ, ಕಾವಡಿ ಪ್ರೇತ್ಯ
ಬೇಸತ್ತು ತಿರುಗಲೇಕೆ
ಪಾಸುದೇವನ ನಾಮ ಬಾಯ್ಯಾಲಿ ನೇಡರೆ
ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂಬುದು ಲೇತೆ ಮಾತ್ರವಿಲ್ಲ

ಱ

ಚೀಲರ ಭಯವಿಲ್ಲವೋ, ಹರಿನಾಮಕ್ಕು
ಯಾರ ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲವ್ಯೋ
ಉರನಾಕುವ ಥೋರೆ ನಿಃತಿ ಭೀತಿಗಳಿಲ್ಲ
ಫೋರಪಾತಕವೆಲ್ಲ ದೂರ ಮಾಡವುದಕ್ಕು

ಇ

ಸ್ತುನದ ಮಾಡಲೇಕೆ, ಮಾನವರಿಗೆ
ವರ್ಣನ ಮಂತ್ರಗಳೇಕೆ
ದೀನಪಾಲಕ ನಮ್ಮ ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯನ
ಧಾರ್ಥಕೆ ಸರಿಯುಂಟೆ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ

ಇ

ಅಜಮಿಳ—ಅಜಾಮಿಳ, ಕಾನ್ನಕೆಬ್ಬಿದ ಬಾರಹ್ಯಣ ದುರಾಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದು
ಸಾಯುವ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ನಾರಾಯಣನ್ನು ಕರೆದ,
ನಾರಾಯಣನಂಬ ಹೇಸರನ್ನು ಹೇಳಿದುದೇ ಅವನ ಸದ್ಗುತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು

ಕಾವಡಿ—ಅದ್ದು

ವೋಚನ

ಉಟ್ಟ

ನಾನೇನು ಮಾಡಿದೆನೋ ವೆಂಕಟರಾಯ
ನೀನೇನ್ನ ಕಾಯೆಬೇಕೋ

ಪ್ರ

ಮಾನಾಪಮಾನವು ನಿನ್ನದು ಎನಗೇನು
ದೀನರಕ್ಕು ತಿರುಪತಿಯ ವೆಂಕಟರಾಯ

ಅ

ರಕ್ಕಿಸನಲ್ಲವೇನೋ ಪ್ರಹಾನ್ನದನು
ಚಿಕ್ಕವ ಧುರವನಲ್ಲವೇ
ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದಜಮಿಳ ನಿಮ್ಮ
ಅಕ್ಕನ ವಾಗನೇನೋ ವೆಂಕಟರಾಯ

೦

ಕರಿರಾಜ ಕರೆಸಿದನೆ ದೈರ್ಪದಾದೇವಿ
ಬರೆದೊಲೆ ಕಳುಹಿದಳ
ವರಿಯುಣಿ ಪೆತ್ತಿ ಕಲಾಗಿ ಸ್ತೀಯಾದದ್ದು
ಧರೆಯಿಲ್ಲ ಅರಿಯಂದೇನೋ ವೆಂಕಟರಾಯ

೨

ಒಟ್ಟಿಡಿಯವಲಕ್ಕಿಯ ತಂದವನಿಗೆ
ಒಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿಯೋ ಭಾಗ್ಯವ
ಸಪರ್ಶಯನ ಶೀರ್ ಷುರಂದರವಿರಲ
ಅಪ್ರಮೇಯನೆ ಸಲಹೋ ವೆಂಕಟರಾಯ

೩

ರಕ್ಕಿಸನಲ್ಲವೇನೋ—ಪ್ರಹಾನ್ನದನು ಏಷ್ಟುಭಕ್ತಾದರೂ ದೃತ್ಯಾದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪ್ತ
ಎನ ಮಗ , ದೃತ್ಯಾನೇ ತಾನೇ ?
ಧುರವ—ಉತ್ಸಾನಮಾದರಾಯನ ಮಗ ಸಣ್ಣವನಲ್ಲವೇ ? ಆ ಹುಡುಗಿನಿಗಾಗಿ ನೀನು
ಬರಬಹುದೋ ?
ಅಜಾಮಿಳ—ಕಾನ್ಯಕುಬ್ಜದ ಬಾರಹ್ಯಾನಾದರೂ ದುರಾಕಾರಿಯಲ್ಲವೇ ? ಅವನಿಗೆ
ನೀನು ಸದ್ಗುತ್ಯಾನ್ನತ್ಯಯಲ್ಲ ?

ಕೆರಿರಾಜ—ಗಜೇಂದ್ರ, ಇಂದ್ರದ್ಯುಮ್ಣನು ಪೂಂಡ್ಯದೇಶದ ಅರಸಾಗಿ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತ
ನಾದರೂ ಅಗಸ್ತ್ಯ ರಿಂದ ಶಾಪ ಪಡೆದು ಅನೆಯಾದನ್ನಾಗೆ? ಅವನು ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹನು
ಕರೆಕಕ್ಷಣಿಕಿದನೆ? ಬರಿದೆ ಕೊಗಿದರೂ ಒಂದೆಯಲ್ಲ?

ದ್ವಾಪದಾದೇವಿ—ದ್ಯುತಾಸನನು ತನ್ನನ್ನು ಅಪವಾರೋಗ್ಯಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದ್ವಾಪದಿಯು
ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹನು ನೆನಸಿಕೊಂಡಳ್ಳೆ, ಅದಕ್ಕೇ ನೀನು ಒಲಿದೆಯಲ್ಲ!

ವರಣುಷಿಪತ್ನಿ—ಅಹಲ್ಯೆ, ಗೌತಮನ ಹೆಂಡತಿರೂದ ಅಹಲ್ಯೆ ಶಾಪದಿಂದ ಕೆಲ್ಲಾಗಿರು
ವಾಗ ರಾಮಾಪತಾರದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಶಾಪವನ್ನು ನೀಗಿಸಿದೆಯಲ್ಲದೆ?

ಒಸ್ಪಿಟಿಯುವಲಕ್ಷ್ಯಿಯ ತಂದವನಿಗೆ—ಹುಬ್ಬೀಲನಿಗೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅವಲಕ್ಷ್ಯಗೆ ಬದಲಾಗಿ
ಸಕೆಲಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ನೀನು ನೀಡಲೇಲ್ಲವೇ?

ಹಿಂದುಬ್ರೈರವಿ

ವೇಂಕಟಾಚಲನಿಲಯಂ ವೈಕುಂಠಪುರದಾಸಂ
ಪಂಕಜನೇತ್ರಂ ಪರಮಾಪವಿತ್ರಂ
ಶಂಖಿಕ್ರಿಧರ ಚಿನ್ಮೃಯರೂಪಂ

ಷ

ಅಂಬುಚೋಽಧ್ವಂ ವಿನುತ್ತಂ
ಅಗಣಿತೆಗುಣನಾಮಂ
ತುಂಬುರುನಾರದ ಗಾನವಿಲೋಲಂ
ಅಂಬುಧಿಶಯನಂ ಅತ್ಯಾಭಿರಾಮಂ

೦

ನೌದಿ ಪಾಂಡವ ಪ್ರಕ್ಷಿಂ
ಕೌರವಮುದಹರಣಂ
ಬಾಹು ಪರಾಕ್ರಮಪೂಣಂ
ಅಹಲಾತಾಪ ಭರಯನಿವಾರಣಂ

೨

ಸಕಲ ವೇದ ವಿಚಾರಂ ಸರ್ವಜೀವ ನಿಕರಂ
ಮಂಕರಕುಂಡಲಧರ ಮದನಗೋಪಾಲಂ
ಭಕ್ತಿ ಪೂಜೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿರಲಂ

೩

[ಇದೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕೃತಿ]

ಚಿನ್ಮೃಯರೂಪಂ—ಕೇವಲ ಚೈತನ್ಯವೇ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು
ಅತ್ಯಾಭಿರಾಮಂ—ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು, ಅಪ್ತಕಾಮ, ನಿತ್ಯ
ತ್ಯಾಪ್ತ, ಪರಿಷೂಲಣ
ಪಾಂಡವ ಪ್ರಕ್ಷಿಂ .—ಕೃಷ್ಣವತಾರದಲ್ಲಿ.
ಅಹಲಾತಾಪ —ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ.
ಸಕಲವೇದ ವಿಚಾರಂ—ಎಲ್ಲ ಶೃಂಗಿಗಳೂ ಅವನನ್ನೇ ಕುರಿತವು.
ಸರ್ವಜೀವ ನಿಕರಂ—ಎಲ್ಲ ಜೀವರಿಗೂ ಆಶ್ರಯಭೂತವಾದವನು

ಅಂದಭೇದವಿ

ಅಟ್ಟ

ವೇಳಕಟ್ಟಿತ ದಯೆಂದೂಡೀ ವೇದವೇದ್ಯನೇ
ಪಂಕಚಾಕ್ಷ ಅಭಯಾರ್ಥಿತ್ವ ರಕ್ಷಿಸಿನ್ನ ಬೇಗನೆ

ಪ

ಬಿತ್ತ ಜಂಜಿಲವ ಬಿಡಿಸೋ ಮತ್ತೆ ಕೊರ್ಕದವ ಓಡಿಸೋ
ಭಾರತ ವಿಷಯಂಗಳು ಬೇಡ ಕಂತಪಿತ ನಾರಾಯಣ

೦

ಸೃಷ್ಟಿ ಮೂರರೊಳಗೆ ನೀನೆ ಕವ್ಯಾಬಿಡಿಸುವರೇನೋ
ನಷ್ಟ ತನ್ನ ಸೋಡಬೇಡೋ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡೋ ದಯಾಳೋ

೨

ಭಾಕ್ ಅವರಾಧಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಳಗೆ ಬಂದ ನಾನು
ಒಲೆಮು ಎನ್ನ ರೈಸಯ್ಯ ಮೇಲುಗಿರಿ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ

೩

ಸೃಷ್ಟಿ ಮೂರರೊಳಗೆ—ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ
ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡೋ—ನನ್ನ ಕಡೆ ಕಣ್ಣನ್ನ ಹರಿಸು
ಭಾಕ್—ಬಹಳ
ಮೇಲುಗಿರಿ—ಏಕು ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನದು, ವೆಂಕಟಾಚರ

ಧ್ವಿಜಾಸಂತಿ

ಆಪ್

ಕನಸುಕೆಂಡೆನೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಳೆವಳಗೊಂಡೆನೆ
ಪನು ಹೇಳಲಿ ತಂಗಿ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ವಾಧವನು ಕಂಡೆ ಪ

ಪೋನ್ನದ ಕಡಗನಿಟ್ಟು ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ತಾ
ಪ್ರೋಲ್ಪ ನಾಮವ ಇಟ್ಟು ಅಂದುಗೆ ಫುಲಗೆನ್ನತೆ
ಎನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದನಲ್ಲಿ

ಮಹಕರಕುಂಡಲವನಿಟ್ಟು ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ತಾ
ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಳಕನಿಟ್ಟು ಗೆಜ್ಜೆ ಫುಲಗೆನ್ನತೆ
ಸ್ವಾಮಿ ತಾ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದನಲ್ಲಿ

ಮುತ್ತಿನ ಪೆಲ್ಲಕ್ಕು ಯಂತಿಗಳೇ
ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ಚಾಮರದಿಂದ
ರಂಗರ್ಯನ ಉತ್ತವ ಮೂರುತಿಯು

ತಾವರ ಕಮಲದಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಯ್ಯ ತಾ
ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದನಲ್ಲಿ ವಾಯು ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳು
ರಂಗರ್ಯನ ಸೇವೆಯ ಮಾಡುವರೆ

ನವರತ್ನ ಕೆತ್ತಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಎನ್ನ
ಹೃದಯವಂಟಿಪದಲ್ಲಿ ಸವಾಭರಣದಿಂದ
ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ ಕೂಡಿದೇನೆ

ಪೋನ್ನದ—ಹೊನ್ನಿನ, ಬಂಗಾರದ
ಪ್ರೋಲ್ಪ—ಪ್ರೋಲ್ಪ, ಹೊಳೆಯುವ
ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳು—ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಹೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು

ತೋಡಿ

ಅಟ್ಟ

ಬಾರೋ ಬಾರಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಬಾಲ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಪ್ರ

ಜಾರತೆಸದ ಹಿಡೊ ಜಾಸರಮಣನೆ
ಸಾರಿಯಾರೆಲ್ಲರು ಸವಾರ್ತ ಚೇಹೆರಸಿಂದು ದೂರು ಹೇಳಲಿ
ಸುರಿ ಒಡಿದ ಶ್ರೀ ನೀಲಗಿರಿದಾಸ ಅ

ಅವರಾದ್ದ ಜನಾರ್ಥನ ಆಸಂದ ಸೀಲಯು ಹರಿ
ಮುನಿ ವ್ಯಾಪಿ ಸಹವಾಸ ಮುಖಕುಂದ ವರದ
ಫಾನ ನೀಲಮೇಧಾರ್ಥಾಮ ಕಾಮಿತಾಧರ್ ಕರುಳನಾಭ
ಸಹಕಾರಿವಂದ್ಯ ಸಾಗರಶಯನ ಸಾರಸನೇತ್ರ ಶಾಶ್ವತರೂಪ ರ

ಮುದ್ದು ಕೈಟ್ಟೆನ್ನ ಬಾರೋ ಮುನಿಸದೇತಕೊ ತಂಡೆ
ಬುದ್ದಿ ಕೇಳಿಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಭದ್ರಾದ್ರಿರಮಣ
ಹದ್ದನು ಏರಿಕೊಂಡು ಅಮರರ ಕೂಡಿ ಆಡಿ
ಬುದ್ದನಾಧನೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನೆ ಕಸೂರಿ ರಂಗನೆ ಅ

ಸರಹರಿ ಮಾಧವ ವಿಷ್ಟ್ ನಂದನಂದನನೆ
ಶರಧಿ ಬಂಧನೆ ನಿನಗೆ ಶರಣಾವ ಹೊಂದಿದೆ
ಸೇರಿದಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಬೆರೆದ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ರಂಗ
ಶರಣಮಂದಾರ ಶೇಷಗಿರಿತ ವರದ ಪುರಂದರವಿರಲ ಇ

ಆನಂದನಿಲಯ—ಚೆಟ್ಟುದ ಮೇಲಿನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಮಾನದ ಹೆಸರು.
ಮುನಿಸದೇತಕೊ—ಮುನಿಸುವುದೇತಕೊ. ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳುವುದು ಯಾತಕ್ಕು.
ಭದ್ರಾದ್ರಿರಮಣ—ಭದ್ರಾಕುಲದಲ್ಲಿರುವ ದೇವರು
ಹದ್ದನು—ಗರುಡನನ್ನು
ಶರಧಿ ಬಂಧನೆ—ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ

ಕಾಟಿ

ಹಂತ್ರೆ

ನೀನಿರಲು ನಮಗೇತರ ಭಯವೇ
ಸನಕಾದಿಗಳ ತ್ವಿರು ತಿರುವೇಂಗಳಯ್ಯ

೩

ಚರ್ಚಾದಿಂದುದಿಸಿದವಳ ಸುತನ ಮೊಮ್ಮೆಗನ ಸತಿ
ಭರದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸೋತ್ರವ ಮಾಡಲು
ಹರುಪದಿಂದ ಕೇಳಿ ನಲ್ಲಿದ್ದೆವರ
ನಾರಿ ಲಜ್ಜೆಯ ಕಾಲಿಯ ಕರುಣ ದಯಾಹಿಂಧು

೪

ಕ್ಷುಧೆಯಿಂದ ಬಂದ ಅಗಸ್ತ್ಯವುನಿ ಶಾವದವಿ
ಮುದಯುತನಾಗಿ ತಾನು ಗಜನಾಗಿರೆ
ಅಫುಟವಾಗಿದ್ದ ನೆಗಳಿಗೆ ಸಿಲ್ಕಿ ಧೇನಿಸಲು
ನಿಜ ಚಕ್ರದಲಿ ಕಾಲಿಯ ಗಜರಾಜವರದ

೫

ನೀರ ಬೊಬ್ಬಿ ಇಲ್ಲಿಯಂತೆ ನಿತ್ಯಪಲ್ಲವೈ ದೇಹ
ಫೂರ ಸಂಸಾರದಾಳು ತೊಳ್ಳಲಬೇಡ
ಶ್ರೀರಮಣ ಪುರಂದರೆವಿರಲ ಪರದ್ವೈಪವೆಂದು
ಸಾರುತಿರಲು ಮನವೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಬೇಡ

೬

ತಿರುವೇಂಗಳಯ್ಯ — ತಿರುವೇಂಗಡದ ಒಡೆಯು, ವೆಂಕಟಾಚಲಪತಿ
ಚರ್ಚಾದಿಂದುದಿಸಿದವಳ ಸುತನ — ಗಂಗೆಯು ಮಗನಾದ ಭೀಮ್ಮನಿಗೆ ಮೊಮ್ಮೆಗನ
ವಾವಯಲ್ಲಿದ್ದ ಯಾಧಿಷ್ಠಿರನ ಹಂಡತಿಯಾದ ದೌಪದಿಯು
ಭರದಿಂದ — ತುಂಬಿದ ಸಫೆಯಲ್ಲಿ ದುಃಶಾಸನನು ತನ್ನ ಸೀರೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ
ಇವರ ನಾರಿ — ಪಾಂಡವರ್ಮೈವರ ಹಂಡತಿ ದೌಪದಿ

ಕ್ಷಮಾಧೀಯಂದ — ಗಜೀಂದ್ರಮೇಳಕ್ಕೆದ ಕಥೆ ಪಾಂಡ್ಯದೇಶದ ದೊರೆ ಇಂದ್ರಮೃಷ್ಣನು
ತನ್ನ ಮನಗೆ ಬಂದ ಅಗಸ್ತ್ಯರನ್ನು ಅಸಹ್ಯ ಯಿಂದ ಕಂಡುಣಿ ಅಗಸ್ತ್ಯನು
ಅವನನ್ನು ಅನೆಯಾಗೆಂದು ತಪಸಿ ಹೋದನು

ಧೀನಿಸಲ್ಲ—ಧಾರ್ಮಿಕಲು

ನೆಗೆಳು—ಮೌಸಳಿ

ನಿಜ ಚಕ್ರದಲಿ—ತನ್ನ ಚಕ್ರವನ್ನು ಮೌಸಳಿಯೆಡೆಗೆ ಹರಿಹಾಯಿಸಿ

ನೀರ ಬೊಬ್ಬು—ನೀರ ಮೇಲಣ ಗುಳ್ಳೆ.

ಶಂಕರಾಭರಣ

ಅಷ್ಟ

ವೇಂಕಟರಮಣನೆ ಬಾರೋ ಶೇಷಾಚಲಪಾಸನೆ ಬಾರೋ
ಪಂಕಜನಾಭ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ಶಂಕರಮಿತ್ರನೆ ಬಾರೋ

ಮುದ್ದ ಮುಖಿದ ಮಗುವೆ ನಿನಗೆ ಮುದ್ದ ಕೊಡುವೆನು ಬಾರೋ
ನಿರ್ದಯವೇಕೋ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ನಾನು ಪ್ರಾಂದಿದ್ದೇನು ಬಾರೋ

೮

ಮಂದರಗಿರಿಯನೇತ್ತಿದಾನಂದ ಮೂರ್ತಿಯೆ ಬಾರೋ
ನಂದನ ಕಂದ ಗೋವಿಂದ ಮುಕುಂದ ಇಂದಿರಯರಸನೆ ಬಾರೋ

೯

ಕಾಮನಯ್ಯ ಕರುಣಾಳೋ ಶ್ಯಾಮಲವಣನೆ ಬಾರೋ
ಕೋಮಲಾಂಗ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರೆರಲನೆ ಸ್ವಾಮಿರಾಯನೆ ಬಾರೋ

೧೦

ಕೊಗುಹೈ

ರಾಂಚೆ

ಕೇಳೋ ಕೊಂಪಿಸಬೆ ತೆ ಹೇಳಿದರೆ ಫಲವಿಲ್ಲ
 ದೇಳೆಲಂಜುವೆನು ನಿನ್ನ
 ಬೂಕೆ ಒಳಗೆಕ್ಕೆಲ್ಲ ಪಾಲಿಸು ಅಭೀಷ್ಟವೆನು
 ವಾತ್ತಿಗಿರಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಕುಶ

ವೆ

ತಲೆ ಹೊಡಕ ಹಿರಿಯವಾಗ ಧರೆಗೆ ಪೂಜಿತನಲ್ಲ
 ಇಲ್ಲವಂಡ ನಿನ್ನಯ ಕಿರಿಯವಾಗೆ
 ಎಂಣ ಲೈಂಫಾಗಳ ಮಾನೆ ನೆಲಸಿಪಳು ಸೂಸೆ ತಾನು
 ದೂರೆಯಕುಲ ದೆಯಿದವಳ್ಳು

೦

ಮಾಗಳ ವಾಗಾವು ಡೊಂಕು ವ್ಯೇದುವ ಗುರುದೆಹೃಷಿ ಮೊ
 ಮೃಗಸು ಬಲು ಚಾಡಿಟೋರ
 ಹಗರಣಕೆ ನೀ ಯೆಂಬಲ್ಲಿ ಷಣ್ಣಿನ್ನು ವೆಂದ್ದು ಮಾ
 ಜಗದ್ವೈದೆಯನೆನಿಸಿ ಮಾರೆದೆ ತಿರಿದೆ

೨

ಹರವಂಗದವನೆಂದು ಆಡಲೇತಕೆ ಕುಡುತೆ
 ಪಾಲ ಸಮಿದುಂಡ ರನ್ನ
 ನೆಲೆಗೆ ಶಿಲಾಕಿದ ನೀನು ಪ್ರರಂದರವಿರಲನೆ
 ಸಲಹಿ ದಾಸನ ಮಾಡಿದೆ ಬಿಡದೆ

೩

ವಾತ್ತಿಗಿರಿ—ವಾತ್ತಿವೆಂದರೆ ಸರ್ಬ , ಇಲ್ಲಿ ಅದಿತೀವ , ತೇಜಾಚಲ , ತಿರುವಾಲೆಯಲ್ಲಿ
 ದೇವರು ನಿಂತಿರುವ ಬೆಟ್ಟೆ
 ತಲೆಹೊಡಕ ಹಿರಿಯವಾಗ—ಹಿರಿಯವಾಗನೆಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ವೊದಲು ತನ್ನ ನಾಭಿ
 ಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಚರ್ತಾವುಂಟಿ ಬ್ರಹ್ಮ , ಅವನ ಒಂದು ತಲೆಯನ್ನು
 ತಿವನು ಜಿವ್ಯಾಟಿ ತೆಗೆದದ್ದು ಇಲ್ಲಿನ ಸಂದರ್ಭ
 ಕಿರಿಯ ಮಾರ್ಗ—ಮಾನ್ಯಧ

ಬಲಭಂಡ—ಮನ್ಯಾಧನು ಪೂರ್ವಜಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂಡಸೆಂಬ ಅನುರಾಗಿದ್ದೇಂಬ ಕೆಂಡೆ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪೂರಾಣದ ಲಲಿತೋಪಾಣ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಕಾಮಸೂ
ಲಷ್ಣೀಯಾಲ್ಲಿದವನು, ಪ್ರೋಕರಿ ಎಂಬಧರ್ಮವೂ ಆಗಂತ್ತುದ್

ಲಲನೆ—ಲಷ್ಣೀಯು, ಜಿಪ್ಪಣಿರ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಯೇ ಉಳಿಯುವದೆಂಬ
ಕಲ್ಪನೆಯ ಭಾಯೆ ಇಲ್ಲಿದೆ

ಸೋಸೆ—ಮಾಗ ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸರಸ್ವತಿ, ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿ

ಹೊಲೆಯ ಕುಲವರಿಯದವರು—ವಿದ್ಯೆಗೆ ಕುಲವೆಂಬ ಹೆಚ್ಚೆಯಾಗಲೆ ಹಿನ್ನಾಯೆ
ವಾಗಲಿ ಇರದು ಯಾರಿಗೂದರೂ ವಿದ್ಯೆ ಒಲಿಯುವ್ಯದು

ಮಾಗಳ ಮಾರ್ಗವು ಡೊಂಕೆ—ತನ್ನ ಚರ್ಚಾದಿಂದ ಹಂಟಿದ ಗಂಗೆಯು ದಾರಿ ಸೇರ
ವಾದುದಲ್ಲಿ, ಅವರು ‘ಮಾರು ದಾರಿ ಹಿಡಿದವರು’ (ಶಿಷ್ಯಾಂಗಾವಿಜಿ)

ಮೃದುನ —ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಉಷ್ಣೀಯಾದಿಗೆ ಹೊರ
ಬಂದ ಚೆಂಡ್ರ, ಅವನು ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಪತ್ತಿಯಾದ ತಾರೆಯೊಂದಿಗೆ
ಸಂಭೋಗಿಸಿ ಗುರುದೊರ್ಹಿಯಾದ

ಮೊಮ್ಮೆಗನು—ಮಾಗ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾನಸಪ್ತತ್ರನಾದ ನಾರದ

ಹಗರಣಕೆ—ಸೀತಾನ್ಯೇಷಣೆಗಾಗಿ ಹೊರಟ ರಾಮನಿಗೆ ಚಂಪಾತೀರದಲ್ಲಿ ಶೈವರಿಯೊಂಬ
ತಪಸ್ಸಿನಿಯು ತಾನು ಮೊದಲು ರುಚಿ ನೋಡಿ ಹಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಳೆಂಬ
ಕಥೆ, ಆದರೆ ಇದು ವಾಲ್ಯೇಕಿರಾಮಾಯಂದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಜನಸ್ತಿಯವಾದ ಒಂದು
ಅಖ್ಯಾಯಿಕೆ ಅವೈ

ಹಲವಂಗದವ—ಬಗೆಗಿಯ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನು, ಹಲವು ದಾರಿಗಳನ್ನು
ಹಿಡಿಯುವವನು

ಅರಭ

ಅಂತ್ಯ

ಶ್ರೀನಿವಾಸನಂಖ್ಯಾ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಬನ್ನಿ
ದೃಢಮತಿಯುಳ್ಳವರು

ಪ

ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯದಿ ಜ್ಞಾನವೇಮ್ಮನಿರತೆ ಬರಲು
ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಾನುರಾಗದಿಂದ ಪಾಡಿ

ಅ

ಬಂದ ದುರಿತಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದಿನ ದಿನ ತಾ—
ನೋಂದು ಗಳಿಗೆ ಹಿಂದು ವುಂದು ಇಂದು ಹಿತದಿಂದ
ಬಂದು ನಿಂದು ಭರ್ಯತೋರಿದಂತೆ
ನಂದನಂದನ ದಿವ್ಯ ಧಿಮಿ ಧಿಮಿ ಧಿಮಿಕೆಂದು ಕುಣಿವೆ
ನಿಂದು ಗೆಣ್ಣಿ ಘುಲಿ ಘುಲಿರೆನ್ನೆ
ಮಂದಿರದೊಳ್ಳಿ ಮೋಹಿಸುತ್ತೆ

ಱ

ಕಾಮಕೋರ್ಥಾದಿಗಳ ಕವ್ಯಗಳ ಕಳೆದು ಕೆಡಹಿ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ
ಹೇಮ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹಿತವ ಬಿಡಿಸಿ ರಾಮನಾಮ ಪ್ರತೆ ವಾಕ್ಯಗಳ
ಸೂರ್ಯಮತೇಶ್ವರ ರಾಜ ಸಹಿತ ಪಾಮರ ಸಂಫುದಲಿಹ
ಹೇಮ ಬೇಡವೆಂದು ರಾಮನಾಮ ಜಪವನಿತ್ತ

ಉ

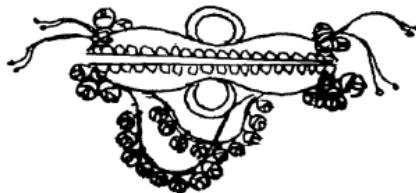
ಮೂರಜಗಾದ ಮೂಲ ಕಾರಣನ
ಮುನಿಯ ಮನದ ಮಹಾ ನಿಧಿಯ
ಸಾರ್ಜಗಾದ ಸಭೀಯ ಚೆನ್ನಿಗನ
ಸೇವಿಪ್ಯಂದು ವರೇವೀಪ್ಯಂದೆ
ಶ್ರೀಯನಾಥರ ಶಿಷ್ಟ ಸೇರಿ ಪೂ
ರಜಿತಪಾಗಿರಲೆಂದು ರಾಜಸುವ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ

ಇ

ಹೇಮ-ಹೆಣ್ಣಿನ—ಬಂಗಾರ, ಹಂಗಳಿಯಂರು (ಕಾಮಿನೀ-ಕಾಂಚನ)
ನೋಮತೇಶ್ವರ—ಶಿವನು.

ರಾಜ ಸಹಿತ—ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯೊಂದಿಗೆ ; ಪಾರ್ವತಿಗೆ.

ಪಾಮರಸಂಫಾದಲಿಹ ಪ್ರೇಮ ಬೇಡವೆಂದು—ಪೂರ್ವಂಚಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗ್ನವರ ಸಹ
ವಾಸ ಮಾಡೆಬಾರದೆಂದ್ವಾ
ರಾಮನಾಮು ಜಪವನಿತ್ತು—ರಾಮನಾಮವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸದ , ತಿಪಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ
ಬರುವ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ ಸಂವಾದ ಇಲ್ಲಿನ ಸಂದರ್ಭ.
ಮುಂಜಗಿದ—ಮಾರು ಲೋಕಗಳ
ಸಾಜಗಾದ —ಸಾರಭೂತವಾದ ಜಗತ್ತಿನ, ಎಂದರೆ ಸ್ಥಿರವಾದ ವೈಕುಂರವೆಂಬ
ಸಭೀಯಂ.
ಶ್ರೀಯನಾಥರ —ಮಾರ ಅಶ್ವಾಧಾಗಿದೆ

ವೇಣುನಾದ ಬಾರೋ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟರಮಣನೆ ಬಾರೋ
ಬಾಣನೆ ಭಂಗಿಸಿದಂಥ ಭಾವಚರ್ಯನೆ ಬಾರೋ ಪ್ರ

ಪ್ರೂತೆನಿಯ ಹೊಲೆಯುಂಡ ನಮನಿತ ಚೋರನೆ ಬಾರೋ
ಫೀತ ರಾವಣನ ಸಂಹರಿಸಿದ ಸಿತಾನಾಯಕ ಬಾರೋ ೦

ಬಿಳ್ಳ ಮುರಿದು ಪುಳ್ಳರ ಗೆದ್ದ ಘ್ರೂಲ್ನಾಭನೆ ಬಾರೋ
ಗೊಲ್ಲತೇರೊಡನೆ ನಲಿದ ಜೆಲುವ ಮೂರುತಿ ಬಾರೋ ೨

ವಂದರಗಿರಿ ಎತ್ತಿದುಂಥ ಇಂದಿರೆ ರದುಣನೆ ಬಾರೋ
ಕುಂದದೆ ಗೋಪುಗಳ ಕಾಯಿದ ಪ್ರಂಡರೀಕಾಳ್ಜನೆ ಬಾರೋ ೩

ನಾರಿಯರ ಮನೆಗೆ ಪ್ರೋಗುವ ವಾರಿಜನಾಭನೆ ಬಾರೋ
ಕರೇಳು ಭುವನವ ಕಾಯಿದ ಮಾರನಯ್ಯನೆ ಬಾರೋ ೪

ಶೇಷ ಶಯನ ಮೂರುತಿಯಾದ ವಾಸುದೇವನೆ ಬಾರೋ
ದಾಸರೊಳು ದಾಸನಾದ ಪುರಂದರವಿರಲ ಬಾರೋ ೫

ಬಾಣನೆ —ಬಲಿಂಕ್ರವತೀಯ ಮಗನಾದ ಬಾಣಾಸುರನೆ ಮಗಳಾದ ಉಪೆಯನ್ನು,
ಅನಿರುದ್ಧನು (ಕೃಷ್ಣನ ಮಗ ಪ್ರದ್ಯಮನ್ನು, ಅವನೇ ಮನ್ಯಧ, ಭಾವಚ,
ಅವನ ಮಗ ಅನಿರುದ್ಧ) ಕದ್ದೂಯ್ಯ ಮದುವೆಯಾದದ್ದು ಇಲ್ಲಿನ ಸಂದರ್ಭ
ಬಿಲ್ಲ ಮುರಿದು —ಕಂಷನ ಅಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ
ಗೊಲ್ಲತೇರೊಡನೆ—ಗೊಲ್ಲತಿಯರೊಡನೆ, ಕವಾಡಿಗರ ಹೆಂಗಳೆಯರನ್ನು ಕೊಡಿ
ಕೊಂಡು
ಕರೇಳು ಭುವನವ—ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳನ್ನು

ವೋಹನ

ಅಂತ

ನೆನ್ನ ದಿವ್ಯ ಮೂರುತಿಯ ಕಣ್ಣದಳೆಯೆ ನೋಡಿ
ಧನ್ಯಾದನೋ ಧರೆಯೋಳು

ಒ

ಇನ್ನು ಈ ಭವ ಭಯಕೆ ಅಜಲೀತಕ್ಕೂ
ಚೆನ್ನ ಸಿರಿ ವೇಂಟಕ್ಕೆತ ಶ್ರೀತ

ಅ

ಏಸು ಜನ್ಮದ ಪ್ರಣ್ಯ ಬಂದೊದಗಿತೂ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಷ್ಟು ಇಲ್ಲೆಯೆ
ಲ ಸ್ವಾಸ ಜಪತವವ ಮಾಡಿ ವರಹದೇವರ ನೋಡಿ

ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾದ್ವಾರಕೆ
ಕೂಶಲಿರವನು ಕೂಡಾಡಿ ಪ್ರದ್ರಷ್ಟನೇಮಾಡಿ ಲೇಸಾಗಿ ಪ್ರಾಗಳುತಲಿ
ಆ ಸುಧಾರದ ಗರುಡಕೆಂಬವನೆ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾರಿ

ಕೊಂಡಾಡಿದೆ ಬಿಡದೆ ೧

ನೆಟ್ಟನೇರದನೇ ದ್ವಾರವನೆ ದಾಂಟಿ ಹೋಗುತಲಿ ದಟ್ಟಣೆಯು ಬಹು ಜನದರೆ
ಫೆಟ್ಟಿ ಹನದಲಿ ತೆಲೆಯಾ ಚಿಟ್ಟಿದುತ ನೆಟ್ಟನೇ ಕೆತ್ತುಂಜನಕೆ ತಾ ಒರಂತಲಿ
ಕೃಪ್ಯಾಜಿನದವರ ಹೆಟ್ಟಿಗಳ ಕಾಣುತಲಿ ಕಂಗಟ್ಟಿ ಹರಿಯೆನುತಲಿ
ಬೆಟ್ಟಿದಧಿಪತಿ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಂದ ಕಾಣುತಲಿ ಸುಟ್ಟಿತನ್ನ ಯೆ

ದುರಿತಪ್ರ ಸರ್ವಾಷ್ಟ ೨

ಶಿರದಲ್ಲಿ ರವಿಕೋಣಿ ತೇಜದಿಂದಸೆವಂಥ ವರ ಕರೀಟಪ್ರ ಕುಂಡಲ
ಕೂರಳೊಳಿಹ ಸರಿಗೆ ವೈಜಯಂತಿಯ ಮಾಲೆ ಪರಿಪರಿಯ ಹಾರಗಳನು
ಉರದಿ ಶ್ರೀವತ್ಸವನು ಕರದಿ ತಂಖಿಚಕ್ರಗಳು ವರನಾಭಿ ಮಾಡಿಕೆವನು
ನಿರುಪಮ ಮಣಿಖಿಚಿತ ಕಟಿಸೂತ್ರ ತೀತಾಂಬರ ಚರ್ಣಾದ್ವಯ ಯು

ದಂಡುಗೆಯನು ಇನ್ನು ೩

ಇಕ್ಕುಂಚಾಪನ ಹಿತನೆ ಪ್ರಸ್ತೀಂದ್ರವಾಹನನೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಕಮಲಾಕ್ಷ್ಮನೆ
ಅಕ್ಷಯ ಅಜ ಸುರೇಂದ್ರಾದಿ ವಂದಿತನೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾಗಿನ್ನಾಧನೆ
ರಾಕ್ಷಸಾಂತಕನೆ ನಿರೈಕ್ಷೇತ್ಯಪ್ತನೆ ನಿರುಪಮ ನಿಸ್ತೀರ್ಣನೆ
ಕಾಕ್ಷಿಯೋಳಿರೇಳು ಲೋಕವನು ತಾಳ್ಳವನೆ ರಕ್ತಿಸುಪ್ತದಂಡು

ದಯದಿ ಮುದದಿ ೪

ಉರಗಿಗಿರಿ ಅರಸು ನಿಮ್ಮ ಚರಣಗಳ ಕೂಡ ಮೇಲೆ ಉರಗಿ
ಕೆರಿ ಪ್ಪಾತ್ತು ಸಿಂಹ
ಅರಸು ಜೋರಾಗ್ಗಿ ವೃತ್ತಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಪರಿವರ್ತಿಯ ಬಹುಭಯವು
ಪರಮ ಏಂಬೆಟ್‌ದೊಳಗೆ ನಾ ಶಿಗದಂತೆ ಕರುಣೆಸುವುದೊಲೀದು ದಯಾದಿ
ಸ್ವರ್ಗಧಿಕರಾವಣ್ಯ ತಂದ ಶ್ವರಂದರ ಪರಲ ಶರಣಜನ
ಕರುಣಾರ್ಥವ ದೇವ ಜಿ

ಎನ್ನು—ಎಮ್ಮೆ

ಸ್ವಾಮಿಷ್ಟಪ್ಪರಿಂ—ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಗುಡಿಯ ನೆರೆಯಲ್ಲೇ ಇರುವ ಕೊಳ್ಳ
ವರಹದೇವರ—ಕೊಳ್ಳದ ದಂಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ವರಾಹಸ್ವಾಮಿಸ್ವಾಧಿ , ಈ ಶ್ರೇತ್ರ
ದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪೂರ್ಚಿನ ದ್ಯುಮದೆಂದೂ, ವೇಂಕಟೇಶ್ವರನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಡೆಯನ್ನುತ್ತುದೇ
ಈ ದ್ಯುಮದೆಂದೂ, ಅದ್ದರಿಂದ ವೇಂಕಟೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ವರಾಹ
ಸ್ವಾಮಿಯ ದರ್ಶನವಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಶ್ರೇತ್ರವಿಧಿಯ ವಿವರಗಳು
ಕಟ್ಟಾಂಡನ—ಕಡೆಯಾ ಅಂಗಳ , ಈಗ ತಿರುಮಾಮಣಿ ಮಂಟಪವೆನ್ನುವ ಆವರಣ
ಕೃಷ್ಣಾಜಿನದವರ ಬೆಟ್ಟಗಳ—ಮೊದಲಿಗೆ ಬೆಟ್ಟದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ಜನ
ಸಂಧಣೆಯಾರುವಾಗ ದೇವರ ದರ್ಶನವಾದ ಒಡನೆ ಭಕ್ತರು ಅಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿದ
ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಉಳಿದವರಿಗೆ ದರ್ಶನದ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಲೆಂದು, ಗಭ್ರ
ಗುಡಿಯ ಹೊರಗೆ ಕೆಲವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿಂತು ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ ಸುತ್ತಿದ ಬೆತ್ತ
ದಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಾವ ಭಕ್ತರ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹೊಡೆಯುವ ವಾಡಿಕೆಯಾದ್ದಿತು ಈ
ಉಳಿಗದವರನ್ನ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನದವರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಈಗಿನತೆ ಕೂ
ಇರದಿಧ್ಯ ಕಾಲ ಅದು

ಉರದಿ—ಎದೆಯ ಮೇಲೆ

ಕಟ್ಟಿಸೂತ್ರ—ಉಡಿದಾರ

ಇಕ್ಕುಳಾಪನ ಓತನೆ—ಕಟ್ಟಿನ್ನೇ ಬಿಲಾಗ್ಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಮನ್ನಥನ ತಂಡೆಯಾದ
ವಿಮ್ಮುವ.

ಪಕ್ಕೀಂದ್ರ—ಪಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯು ಗರುಡ

ಅಕ್ಕಯ ಅಜ —ನಾಶವಿಲ್ಲದ ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ವಂದಿತನಾದವನೆ.

ನಿರಪೇಕ್ಷ—ಯಾವ ಕಾವನೆಯೂ ಇಲ್ಲದ , ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ ಮೊದಲಾದ ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯಾರ ನೆರವನ್ನೂ ಬಯಸುದ್ದೆ

ನಿರುಪಮ ವಿಶ್ವೀಮ—ಎನ್ನೆಯಿಲ್ಲದ, ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ (ಸೀಮೆಯೆಂದರೆ ಗಡಿ)

ಕುಕ್ಕಿಯೋಳಿಗಿರೇಳು ಲೋಕವನು —ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲೋ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ ಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ

ಉರಗಿರಿ ಅರಸು—ಶೇಷಾಚಲಪತಿ

ಉರಗ ಕರಿ ವಾಘರ್—ಹಾವು, ಆನೆ, ಹುಲಿ

ಅರಸು ಚೊರಾಗ್ನಿ ವೃತ್ತಿಕೆ—ರಾಜರು, ಕೆಳ್ಳರು, ಬೆಂಕಿ, ಜೀಳು ದಾಸರು ದುಷ್ಟ ಪಾರಣಿಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ರಾಜರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು !

ಸ್ವರ್ಗಧಿಕಲಾವಣ್ಯ—ವಾನಾಧನ ಚೆಲುವನ್ನೂ ವಿಾರಿದ ಚೆಲುವ

ಶರಣಜನ ಕರುಣಾರ್ಥವ—ವೇಲರೆ ಹೊಕ್ಕಿವರಿಗೆ ದಯೆಯು ಸಮಾದ್ರವೇ ಆಗಿರುವ

ಶಂಕರಾಭರಣ

ಅಷ್ಟ

ಬಾರಯ್ಯ ವೇಂಕಟ ಕೃಷ್ಣ
ಬಾರಯ್ಯ ವೇಂಕಟ ಕೃಷ್ಣ ಶಿಖರಗೆ
ಧಾರುಗೋಲೈರುತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮೂರುತ್ತಿ ತೋರುತ್ತ

ಎ

೩

ಪುಸೆಂಬ ಮಾಟವವೆ ನಿಸಗೆ ಹಾರ ಎನ್ನ
ತಮುದನೇಹಳ್ಳಿ ಸಿ ಕೈಯ ಮುಗಿದೆಸುಂದ್ರ
ದಸೆಜಭುವ ಸುರಮುಖಗಳು ಬಜಿಕಲು
ಫಾರ ಪಾಹಿಮನೆ ಹಾದಕ್ಕಿರಗಲಿ ಎನ್ನ ಶಿರ

೧

ಲಿಂಗದೇಹದೆಂಬೊ ವರೆಣೆಸೊ ದಾರದ
ಅಂಗವ ನಿಸಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಇಡುವ
ಮುಗಳಮೂರುತ್ತಿ ಅಂಗನೆ ಸಹಿತ ಭು
ಜಂಗಕರ್ಯನ ಎನ್ನ ಕಂಗಳಿಗುತ್ತವೀಯೋ

೨

ಉಡುಗೆಜ್ಞ ರಾಗಟಿ ವೆಂಡೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ
ಉಡುವ ಏಿತಾಂಡಿರ ಕೊರಳ ಕೊಸುಭು
ದೃಢದಿಂದ ತೆವಿಂಬರು ಕಣ್ಣಕುಂಡಲದಿಂದ
ಕಡಲ ಶಯನ ಎನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ನಿಲ್ಲೊ

೩

ಒಡೆಯ ನಿನೆನಗೆ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ
ಬಡವನು ನಾ ನಿನ್ನ ದಾಸನು ಸತ್ಯ
ಕಡು ಕರುಣಾದಿಂದ ಬರಲಿಬೇಕೋ ಗ
ರುಡ ಗಮನ ವೇಂಕಟೇಶ ಎನ್ನ ಮನಗೆ

೪

ಬರಿಮನೆಯಲ್ಲ ಪರಿವಾರ ಉಟ್ಟಿ
ಪರಮಾಪುರಾಣ ನಿನ್ನ ರೂಪಗಳುಂಟು
ಸಿರಿದೇವಿ ಸಹಿತಾಗಿ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ
ಕರುಣಾದಿಂದಲಿ ಮನ್ಮಂದಿರದೊಳಗೆ

೫

ಲಿಂಗದೇಹ — ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಎರಡನೇಯ ಸಂಪುಟ ನೋಡಿ
ಪವಣಿಸೊ ದಾರದ—ಪ್ರೋಟಿಸುವ ದಾರ, ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬರು
ವುದು ಲಿಂಗದೇಹ, ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಅದರ ಭಂಗವಾಗುವುದು ಅದನ್ನು
'ಸೂತ್ರ' (ದಾರ)ವೆಂದೂ 'ಅತಿಯಾಡಿಕ'ವೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲಿ
ಅದನ್ನು ಜೀವದ ಅಂಗವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ

ಅಂಗನೇಸೆಂತ—ಲಾಷ್ಟ್ರೀಯೋಡ್ಗೂಡಿ

ಉದುಗಿಜ್ಞ—ಉಡಿಗಿಜ್ಞ, ನಡುವಿಗೆ ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ, ಗಿಜ್ಞೆಯಿರುವ ಬಂಗಾರದ
ಪಟ್ಟಿ

ರಾಗಟೀ—ರಾಗಟೀ, ರಾಕಟೀ, ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ರಾಕಿಡಿ ವುರಾರಿಯಲ್ಲಿ ರಾವಿಡೀ,
ಹೆಂಗಸರು ಜಡೆಯು ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ಗುಂಡಗಿರುವ ಬಂಗಾರದ ಒಂದು
ಬುರಣ

ಹೆಂಡೆ—ಪಾಯವಟ್ಟು, ಕಾಲಿಗೆ ತೊಡುವ ಅಭರಣ

ಬರಿಮನೆಯಲ್ಲು—ಹೃದಯಗುಹೆ, ದರರಾಕಾರವು ಶೂನ್ಯವಲ್ಲ, ಬಿಂಬಸ್ಥರೂಪನಾದ
ಹರಿಯ ಅವಾಸಸ್ಥಾನ

ಪರಿವಾರ—ತತ್ತ್ವಾಧಿಮಾನಿದೇವತೆಗಳು ಮುಖ್ಯ ಪೂರ್ ಓ ಮತ್ತು ರಮಾ
ದೇವಿಯರು

ಮನ್ಮಂದಿರದೊಳಗೆ—ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಮನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಆದೀತು

—ಇದನಾಮಕ್ರಿಯ

ಅಬ್ಜು

ರಂಗನ ಸೋಡಿರೆ ರಾಜಕುವರೆ ನರೆ
ಸಿಂಗದೇವ ಸಮೃದ್ಧಿ ದೇವಕಿ ಸುತನ

೩

ಹಮ್ಮಿನ ತಾಯಿತ ತೋಳ ಬಾಪ್ಪರಿಯೋ
ಫುಮ್ಮನೆ ಫಲ್ಲೆಯ ಗಜ್ಜೆಯ ಧ್ವನಿಯೋ
ಸುಮೃಹಿಮನ ಕಿಮಿಯಲ್ಲಿ ಚೌಕಾಲಿಯೋ
ತಿಮ್ಮರಾಯನಿಟ್ಟು ಸೊಬಗಿನ ಬಗೆಯೋ

೦

ಶುಕ್ಕರವಾರದ ಪೂಜೆಗೊಂಬಿವನ
ಸಕ್ಕರೆ ಪಾಲ್ ಹೊಸರು ಬೆಕ್ಕೆ ಯೆಲ್ಲುವನ
ಫೆಕ್ಕನೆ ಸುರರಿಗೆ ಅಮೃತವಿತ್ತವನ
ರಕ್ಕಸಕುಲವೈರಿ ರಾಜಕಾಂತಕನ

೨

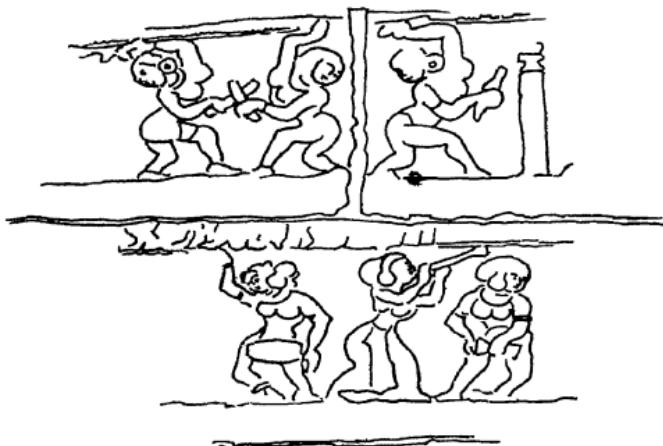
ಪಾಪವಿನಾತಿನಿ ಸಾನವ ಮಾಡಿ
ಮಾಪಗಳೆಲ್ಲವು ಬೇಗ ಬಿಟ್ಟೋಡಿ
ಕು ಪರಿ ದಿನದಿನ ಮೂರುತಿ ಸೋಡಿ
ಶ್ರೀಪತಿ ಪುರಂದರವಿರಲನ ಮಾಡಿ

೩

ಹಮ್ಮಿನ—ಹಮ್ಮೆಯು, ಎದ್ದು ಕಾಣಿವ
ಬಾಪ್ಪರಿ—ಬಾಹುಪೂರ, ತೋಳನಲ್ಲಿ ತೊಡುವ ಬಳೆ
ಸುಮೃಹಿಮನ—ಸುಮೃಹಿಮನ, ಒಳೆಯ ಹಿರಿಮೆಯಂತ್ರವನ
ಚೌಕಾಲಿ—ಚೌಕೆಳ, ಚಷ್ಪಕಳ, ಮರಾರಿಯಲ್ಲಿ ಚೌಕಡಾ, ನಾಲ್ಕು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು
ತಿಮ್ಮರಾಯ—ತಿರುಮಲೆರಾಯ, ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿರುವ ದೇವರು

ಭಕ್ತನೇ—“ಇದ್ದು ಕ್ಷಿದ್ದಂತ, ಪೂರ್ವಸೂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ. ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವು ಹೋಳಿನಿಯಂತೆ ಬಂದು ದೇವತೆಗಳಾಗಿ ಅಮೃತವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಸುರರ ಕೈತಟ್ಟಿಸಿ ಕಣ್ಣರೆಯಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ವಾಪರಿಸಿನಾಶಿನಿ—ಬೇಟ್ಟಿದ ವೇಲಿರುವ ಒಂದು ಕೊಳ್ಳ, ಗುಡಿಯಿಂದ ಮೂರು ಹೈಲು ದೊರದಲ್ಲಿದೆ ವೊಡಲಿಗೆ ದೇವರ ಅಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ನೀರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ತರುತ್ತಿದ್ದರು

ಈ ಪರಿ—ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು

ಸುರಂಟಿ	ಚಾಪ್ತಿ
ರಂಗಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಯಾರೇನೆಂದರೋ	ಎ
ಸಕಲ ಭಾಗವತರು ಗತಿತಾಳ ಮೇಳದಿಂದ ತಕರಟ ಕಿಟಕಿ ಧಿಮಿಕೆಂದು ಕುಣ್ಣಾಗ	ಉ
ಸಕ್ಕರೆ ಜೀಣಿ ಹಾಲಿನ ಕೆನೆ ರಸದಿಂದ ಉಕ್ಕಾವ ನೊರ ಹಾಳನು ಪುಡ್ಡ ಕೃಷ್ಣ ಯ್ಯಾ	ಒ
ದ್ವಿಪದನ ಮಗಳ ಸೀರೆಯ ಸುತ್ತಿ ನೆಂಬಾಗ ಕೃಷ್ಣಿಂದ ಅಕ್ಷಯವಿತ್ತ ದೇವನೆ ನಿನ್ನ	ಉ
ಜಗದೊಡೆಯ ಮಂಡಳಿಗಿರಿಯ ಕೋನೇರಿ ತಿಮ್ಮಿ ಅಗಣತ ಮಹಿಮು ಶ್ರೀ ಪುರಂದರಭಿರಲ ನಿನ್ನ	ಇ

ಸಕ್ಕರೆ ಜೀಣಿ—ಜೀನಾದೇಶದ ಸಕ್ಕರೆ , ತುಂಬ ಬೆಳ್ಳಿಗಿರುವುದು.
ಮಂಡಳಿಗಿರಿಯ ಕೋನೇರಿ ತಿಮ್ಮಿ—ತಿರುಮಲೆ ಬೆಟ್ಟಿದ ಮೇಲಿರುವ ಕೊಳದ
(ಸ್ವಾಮಿಪುಷ್ಟಿರಿಣಿಯ) ದಂಡಯ ಮೇಲಿರುವ ದೇವರು

ಸಿಂಧುಬೈರವಿ

ಆದಿ

ವೇಂಕಟೇಶ ನಿನ್ನ ನಾಮಕ್ಕೆ ಮಾಡಲು ನಾಕ್ಕರಗಳು ನೋಡೊ

ಪ್ರ

ಬಿಂಕವಾದ ನಾಲ್ಕು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಣಗಳದರಿಂದ

ಅ

ವೇದ ಪ್ರೋಯ್ದನ ನಾಥಿಸಿ ಗೆದ್ದೆ ಮೊದಲು ನೀನಲ್ಲವೆ
 ವೇವೆ ತಾಳಿದೆ ಶರಧಿಯ ಮಧನ ಲೇಸು ನಿನಗಲ್ಲವೆ
 ವೇಗದಿಂದಲಿ ಎತ್ತಿ ದ್ಯುತ್ಯನ ಸೀಳಿದೆ ನಿನಲ್ಲವೆ
 ವೆಕ್ಕಿಸ ಇಹ ಪಾತಕನ ಕರುಳು ನಿನಗೆ ಒಂದು ಮಾಲೀಯಾಗಿಲ್ಲವೆ

ಇ

ಕವ್ಯಮಾಡಿ ಮೂರುತಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಿಯ ಹಾಕಿದೆ ವಾತಾಳಕೆ
 ಕಲ್ಪ ನುಡಿಯ ಸುತನ ಕೈಯ ಮೂತಿಯ ಕೊಲ್ಲಿವುದಕ್ಕೆ
 ಕಡನಿಲ್ಲದೆ ಪನವಾನಕ್ಕೆ ಒಂದೆ ಸೀತಯೆ ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕೆ
 ಕಂಸಮಾವನ ಕೊಂದೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಬಿಡಿಸುವದಕ್ಕೆ

೨

ಟೀಕಿಮಾಡಿ ಮೂರ್ವರ ಸತಿಯರ ವೃತ್ತವ ಕೆಡಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ
 ಟಿಕ್ಕಿಸಿ ಎಡಬಿಲ ಲಾಷ್ಟೀಯ ತೆಗದು ವಕ್ಕಿಸ್ತ ಅದರಿಟ್ಟೆ
 ಟಿಂಕಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಟಿಂಕಿ ನರಲೋಕಕ್ಕೆ ಉಡುಪಿಗೆ ಮನಸಿಟ್ಟೆ
 ಟೀಕೋರ್ಡೆಡಿಯಲಿ ರಾಣವ ಹಾಕಿದೆ ಜಗದಿ ಕುದುರೆಯ ಬಿಟ್ಟೆ

೩

ಶಾಕದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತವಾಂಡವರು ದೌರ್ವಾದಿ ವನವಾಸೆ
 ಶಾಮಸುಂದರ ಶರಣ ಸಜ್ಜನ ಗುರುಚಂಡ್ರ ಭಾಸ
 ಶಾಮ ಸಹಿತ ಬಹುಮೃತ್ಯ ಪ್ರೋಂದಿದ ರುಕ್ಂಣಗದ ಪ್ರೋಷ
 ಶಾಶ್ವತ ಸಲಹುವ ಪುರಂದರವಿರಲ ಕಲಿಯಿಗ ವೇಂಕಟೇಶ

೪

[ಕೆ ಪದದ ಕಡೆಯ ಮೂರು ನುಡಿಗಳ ಪಾರ ತೀರ ಅಶುಧ್ವ ವಾಗಿದೆ]

ಬಿಂಕವಾದ—ಹೆಮ್ಮೆಯ, ಶ್ರೀವೃಂಧಾದ.

ವೇದಪ್ರೋಯ್ದನ—ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ದಶಾವತಾರಗಳ ವರ್ಣನೆ

ವೆಕ್ಕಿಸು ಇಹ—ಕೂರಿಯಾದ, ನಯುವಿಲ್ಲದ

ಕಮ್ಮಿಮಾಡಿ—ಅಳತೆ ಮಾಡಿ, ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿ ‘ಮುಂರುತೆಯಲ್ಲಿ’ ಎಂದರೆ ಚಾಮು
ಸಾವತಾರದ ಸೋಚನೆ

ಮುಂದಿನ ಸಾಲುಗೆಳ್ಳಲ್ಲಿ ‘ಕಡವಿಲ್ಲದೆ’ ‘ಟೀಕಿಮಾಡಿ’ ಮೊದಲಾದ ವಾತುಗಳೂ
ಕೆಲ್ಪಿಯ ಅವತಾರದ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ವಿವರಗಳೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ
ದಿಲ್ಲಿ ಕಡೆಯ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಡೆಯ ಸಾಲೋಂದೇ ನೇರವಾಗಿರುವುದು

ಟೆಕ್ಕಿಸಿ—ಮೋಸ ಮಾಡಿ

ಟಂಕಿ ಬೆಳ್ಳಿಟಂಕಿ—ಉಡುಪಿಯ ಯೈತಿಪ್ಪುಕ ಈ ನಗರ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಟಂಕಿ ನಾಣ್ಯದಂತೆ
ಪ್ರಸಿದ್ಧ . ಈ ಉರಿಗೆ ಶಿವಬೆಳ್ಳಿಯೆಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದೆ (ರಜತಪೀಠ)

ಸುರೂಪ

ಅದಿ

ಶರಣಾ ವೇಂಕಟರಮಣ ನಿನ್ನ ಚರಣವ ಸಂಬಿಂದ ನಾನು	ಪ್ರ
ಕರುಹಾಸಾಗರ ಕಾಮಿತ ಘಲವೀವ ಶರಣ ಭಕ್ತರ ಕಾವ ಗರುಡವಾಹನ ದೇವ	ಅ
ಭಕ್ತವತ್ತೆಲ ಹರಿಯೆ ನಮ್ಮ ಭವದುರಿತ ಪರಿಹಾರನೆ ಅಶಿಲಾಂಡ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನಾಯಕ ಶರಣಭಕ್ತರ ಕಾವ ಸುರಮುನಿಗಳ ದೇವ	ಒ
ಪಾಪವಿನಾತಿನಿ ತೀರ್ಥ ನಮ್ಮ ಪಾತಕವ ಪರಿಹರಿಸೆ ಶ್ರೀವೇಂಕಟಗಿರಿ ಶ್ರೀವಾಸ ಕೋನೇರಿ ತೀರ್ಥಾಧಿವಾಸ ನಿವಾಸ	೨
ದೇಶಕಧಿಕವಾದ ನಮ್ಮ ಶೇಷಗಿರಿಯಲಿ ವಾಸ ಶ್ರೀವೇಂಕಟಗಿರಿ ತಿರುಮಲೇಶ ದಾಸದಾಸರ ಸಲಹುವ ಪುರಂದರವಿರಲ	೩
ಭವದುರಿತ ಪರಿಹಾರನೆ—ಸಂಸಾರದ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೊಡೆದುಹಾಕುವವನೆ ಸುರಮುನಿಗಳ ಕಾವ—ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಮುನಿಗಳನ್ನೂ ಕಾಷಿಡುವವನೆ ಪಾಪವಿನಾತಿನಿ ತೀರ್ಥ—ಬೆಟ್ಟಿದ ಮೇಲಿರುವ ಒಂದು ಕೊಳೆ ಕೋನೇರಿತೀರ್ಥಾಧಿವಾಸ—ಸಾಫ್ತ್ವಾ ಮಿಷ್ಟ್ವಾ ರಿಷ್ಟೇತೀರ್ಥವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೋನೇರಿ (ಕೋನೇರು) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ, ಈ ಕೊಳೆದ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೇ ವೇಂಕಟೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯಿರುವುದು	

ತೋಡಿ

ಅಟ

ದಾಸ ಶೇವಾದಿರಮಾಸ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ
ದಾಸರನ ಕರೆದೊಯ್ದು
ಸಾಸಿರಾಮು ವಿಲಾಸಮಾತೀರ್ಥಯು
ಲೋಹಾಗಿ ತೋಡೆನಗೆ

ಷ

ಬೆರಳು ಇಲ್ಲಿದ ಕೈಯೊಳ್ಳಂಡು ಜೀವಿಸುವನ
ಶಿರದಲಂದದ ದೇವನ
ಉರುವ ತಾವಕೆ ತಾನು ರಾಧಾಗಿ ಇರುವನ
ಶಿರದೊಳ್ಳು ದರಿಸಿದವನ
ಕೊರಳ ಮಾಲೆಯು ಪೆಸರೊಸ್ಟಿದ ಗಿರಿಯೊಳ್ಳು
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಸೇತಸಿಪ್ಪನ
ಕರುಣವಾರಿಧಿ ವೇಂಕಟೇಶನ ಚರ್ಣವ
ಕರೆದೊಯ್ದು ತೋಡೆನಗೆ

೦

ವಾರಿಯೊಳ್ಳುದಿಸಿದ ನಾರಿಯು ಮುದ್ದುದಿ
ಪರಿಯು ಕುಳಿತೆವನ
ಪಾರಿಜವದನದಿ ತೋರಿದ ಸಾರದ
ಮೂರೂಂದು ಪೆಸರವನ
ಮೇರುವಿನಗ್ರದಿ ಉಂರಿದ ಚರ್ಣವ
ಸಾರಿದವರ ಜೀವನ
ಉಂರಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಪ
ದಾರವಿಂದವ ತೋಡೆನಗೆ

೨

ಸೋತ ಮಾನಿನಿಯೊಳ್ಳು ಜಾತವಾಗಿಯೆ ಮೇಲೆ
ಮಾತೆಯ ಸಲಹಿದವನ
ನೀತಿ ತಪ್ಪಿಯೆ ನಡೆ ವಾತಭಕ್ತಕರನ್ನು
ಘಾತಿಸಿ ತರಿದವನ
ನೂತನವಾಗಿಹ ನಾವು ಶ್ರೀಲದ ಮೇಲೆ
ಕಾತರದೊಳ್ಳು ನಿಂತನ
ಪಾತಕನಾಶನ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ
ರೀತಿಯು ತೋಡೆನಗೆ

೩

ಇಂಷಿಯ ವುಕ್ಕು ಲಿಗಲ್ ಹಣವಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ
ವರತೆಟಿಷ್ಟ ನಡೆದವಳೆ
ಬಿಸಿರೆನಳಗುದಿಸಿಯೆ ಬಿಸಿಯನೆಲ್ಲದ ತಿಂದು
ಎಸೆವಂದ ಪುಹೆಿರನ
ಪೆಸರೊರ್ಗಾಟಿಷ್ಟ ಹನ್ನಾದ ಗಿರಿಯೊಳೆ
ಕುಶಲದಿ ನಿಂತವನ
ಸಂಸುಮುದ್ರು ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ ಚರಣದ
ಬಿಸರುಹ ತೋರೆನಗೆ

ಉ

ಪಾದ ನಾಲ್ಕನು ಮೇದಿನಿಯೊಳಗೂರಿಯೆ
ಅದರಿಸುತ ಬಪ್ಪೆ ಮೇ
ಲಾದ ಪಾದವ ನಾಲ್ಕು ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಮೇಲೆ
ಕಾದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲಿಪ್ಪನ
ಅದಿಯ ನಾಮಕ್ಕೆ ಅದ್ವಿಯನೊಡಗೊಂಡು
ಹಾದಿಯನಿತ್ತವನ
ಸಾಧಿಸಿ ನಿಂತಿಹ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ
ಪಾದವ ತೋರೆನಗೆ

ಇ

ಅದಿನಾರಾಯಣನಂಬ ಪರತೆವನ್ನು
ಭೇದಿಸಿ ನಿಂತವನ
ಸಾಧಿ ಪುಂಡಣ ವೇಂಕಟಾದಿಯ ಮೇಲೆ
ಪಾದವನೂರಿದನ
ಮೇದಿನಿಯೊಳಗುಳ್ಳ ಸಾಧು ಭಕ್ತಿರನೆಲ್ಲ
ಕಾದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲಿಪ್ಪ ಏ
ನೋದ ಮೂರುತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ
ಪಾದವ ತೋರೆನಗೆ

ಉ

ಅತ್ಯೇಯ ಪರಸೆಯ ಮತ್ತೆ ಅಳಿಯಗಾದ
ಪೃತ್ಯಿಯ ತಂದವನ
ಉತ್ತಮವಾಗಿಹ ಮಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ
ನಿತ್ಯದೊಳಿರುತ್ತಿಪ್ಪನ
ಬತ್ತುಲೆಯಾಗಿಹ ಸತಿಯಾಳ ಸತ್ಯಾಚೈ
ಪೃತ್ಯರನೆಂದೆನಿಸಿದನ
ಹತ್ತಿರ ಕರೆದೊಯ್ಯು ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ
ನಿತ್ಯದಿ ತೋರೆನಗೆ

ಉ

[ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಚಮತ್ವಾರದ ವಣಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥವಾಗಿದೆ, ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಪೂರಾಣ ಕಥೆಗಳ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ್ದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ]

ಬೆರಳು ಇಲ್ಲದ —ಇಡೀ ಮೊದಲ ನುಡಿ ‘ಶೈಷಾಚಲಪೆಂಬ ಬೆಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ನೇಲಸಿರುವವನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ ಅದರೆ ಶೈಷಾಚಲಪೆಂಬು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ ಅದನ್ನು ಬಳಸಾಗಿ ಅದರ ರಂಜಕವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ‘ಬೆರಳು ಇಲ್ಲದ ಕೈ (ಎಂದರೆ ಸೊಂಡಿಲು, ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಸೊಂಡಿಲಿಗೆ ಕರವೆಂದೇ ಹೇಸರು) ಯೋಳುಂಡು ಜೀವಿಸುವನ’ (ಎಂದರೆ ಆನೆಯು), ‘ಶಿರದಲುದದ ದೇವನ’ (ಆನೆಯು ತೆಲೆಯಂತೆ ತೆಲೆಯಲ್ಪಡುವನ, ಎಂದರೆ ಗಣಪತಿಯ), ‘ಖಾರುವ ಶಾಪಕೆ ತಾನು ಕಿರಿದಾಗಿ ಇರುವನ’ (ಗಣಪತಿಯ ಶಾಪದಿಂದ ಕ್ಷಯವಾಗುವವನ, ಎಂದರೆ ಜಂದ್ರನ, ಕೈಷ್ಟಪ್ಪೆದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜಂದ್ರನು ಬರುಬರುತ್ತೆ ಕಳಾಹಿನಾಗಾವನವ್ಯೇ?), ‘ಶಿರದೊಳು ಧರಿಸಿದವನ’ (ಜಂದ್ರ ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡವನ, ಎಂದರೆ ಶಿವನ, ಜಂದ್ರಪರೋಳಿಯ), ‘ಕೊರಳ ಮಾಲೆಯ’ (ಶಿವನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಅಭರಣವಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವುದು, ಎಂದರೆ ಹಾಪು, ಶೇಷ) ‘ಹೆಸರೊಪ್ಪಿದ ಗಿರಿಯೋಳು’ (ಶೈವನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಬೆಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ, ಎಂದರೆ ಶೈಷಾಚಲದಲ್ಲಿ), ‘ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲಿಸಿವೆನ’ (ನೆಲಿಗೊಂಡವನ)

ವಾರಿಯೋಳುದಿಸಿದ —ಈ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ‘ಗರುಡಾಧಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾದ ಬೆಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ನಿಂತವನು’ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ‘ವಾರಿಯೋಳುದಿಸಿದ ನಾರಿಯ ಮಂಧ್ಯದಿ’ (ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾವರೆಯ ನಡುವೆ), ‘ಪರಿಯೆ ಕುಳಿತವನ’ (ವಿಮ್ಮುಖನ ನಾಭಿಕಮಲದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವನು ಬ್ರಹ್ಮ), ‘ವಾರಿಜ ವದನದಿ ತೋರಿದ’ (ಬ್ರಹ್ಮನ ವದನಾರಮಿದ ಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದ), ‘ಮೂರೊಂದು ಹೆಸರವನ’ (ಮೂರೊಂದು ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು, ವೇದದ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊತ್ತುವನು ಗರುಡ, ತಾಕ್ಷಿ, ವೇದಾತ್ಮಕ), ‘ಮೇರುವಿನಗ್ರದಿ’ (ಮೇರು ಎಂದರೆ ಬೆಟ್ಟಿ, ತಿರುಮಾಲೆಯು ಮಹಾಮೇರುವಿನ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂದು ಸ್ಥಳಪೂರಾಣ ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಬೆಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ) ‘ಉರಿದ ಜರಣವ’ (ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತವನ)

ಸೋತಮಾನಿನಿಯೋಳು —‘ಗರುಡಾಚೆಲ’ವೆಂಬುದನ್ನೇ ಈ ನುಡಿಯೂ ಎತ್ತಿ ಕೊಳುತ್ತದೆ ಸೋತ ಮಾನಿನಿಯೋಳು (ಬಿನತಾ, ಕದ್ಮೂ, ಎಂಬಿಬ್ರು ಕತ್ತವನ ಹೆಂಡಿರಲ್ಲಿ ಸೇಂಸಾಚವಾಗಿ ವಿನತೆ ಸೋತಳು, ಅವಳ ಮಂಗ ಗರುಡ), ‘ಮಾತ ಸಲಹಿದವನ’ (ಸೋತು ತನ್ನ ಸವತಿಗೆ ದಾಖಿಯಾದ ವಿನತೆಗೆ ಗರುಡನು ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಅಮೃತವನ್ನು ಕದ್ದು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿನೆಂದು ವೇದದಲ್ಲೇ

ಬರುವ ಕತೆ), ‘ನೀತಿ ತಪ್ಪಿಯೆ ನಡೆವಾತಭಕ್ತಕರನ್ನು’ (‘ನೀತಿಯೆಂದರೆ ನರುಗನಕ್ಕೆ, ಓಡಿಯಾಟಕ್ಕೆ ಸೂಧನವಾದ ಕಾಲು, ‘ಅದು ತಪ್ಪಿಯೆ’ ಎಂದರೆ ಕಾಲುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗುವುದು, ಹಾವು, ಮತ್ತೆ ‘ನಡೆವ ವಾತಭಕ್ತಕ್’ ಎಂಬೆರಡು ಪದಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮತಾಗ್ಗಿರದಿಂದ ಕೂಡಿಸಿ ‘ನಡೆವಾತಭಕ್ತಕ್’ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ‘ವಾತಭಕ್ತಕ್’ಹೆಂದರೆ ಬಿರಿಯಿ ಗಾಳಿಯನ್ನುಂಡು ಬದುಕುವ ಪಾರಣೆ ಹಾವಂದು ಪ್ರತಿಇತಿ, ‘ಫಾತಿಷ ತರಿದವನ್’ (ಹಾವುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು, ಗರುಡ), ‘ನೂತನವಾಗಿಹ ನಾಮಕ್ಕೆ ಲದ ಹೇಳಿ’ (ಗರುಡಾದ್ವಿರ್ಯ ಹೇಳಿ)

ಖಂಡಿಯ ಹಕ್ಕೆಳಿಗಲ್ಲ —ಇದು ಅಂಜನಾದ್ವಿರ್ಯಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ‘ವಿನ್ಯಾಸಿಯೆ’ (ಗೌತಮನ) ‘ಹಕ್ಕೆಳಿಗಲ್ಲ ಹಸಿವೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ’ (ಇಂದ್ರಾಂಧ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಅಹಲೈಯು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಮಹಕ್ಕೆಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಅವರ ಮೂಲವನ್ನು ಅರಿತು ಅವರನ್ನು ಕಿಂಬುಖಿ ರಾಗುವಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿದ ಕಥೆ, ಆದರೆ ಈ ಮಾತಾಗಳ ಪಾರ ಅಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ, ‘ಮಹಕ್ಕೆಳ ಮುನಿಸಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ’ ಎಂದಿದ್ದರೆ ಚಿನ್ನು), ‘ವಶತಪ್ಪಿ ನಡೆವವೆಳೆ’ (ಅಹಲೈ, ಗೌತಮರ ಮಗಳಾದ ಆಜನೆ, ಗುಟ್ಟಾಗಿ ವಾಯುಮಿನಿಂದ ಗರ್ಭ ವನ್ನು ತೆಳೆದವಳಿ) ‘ಬಸಿರೊಳಗುದಿಸಿಯೆ’ (ಅವಳ ಮಗನಾದ ಹನುಮಂತ, ಅಂಜನೇಯ), ‘ಬಸಿಯನೇಣ್ಣವ ತಿಂದು’ (ಮಗನವಾಗಿರುವಾಗ ಸೂರ್ಯನನ್ನೇ ತಿನ್ನಲು ಹೊರಟನೆಂದು ಕಥೆ), ‘ಎಸೆವಂಧ ಮಹವೀರನ್’ (ಹನುಮಂತ ಬಳವಂತನೆಂದು ಮಹಾವೀರನೆಂದೂ ಪ್ರಶ್ನಾತ್ಮಿ), ‘ಪೆಸರಳೊಷ್ಟಿದ್ದ’ (ಅಂಜನಾಬಿ)

ಪಾದನಾಲ್ಯನು —ಇದು ‘ವೃಷಭಾಚಲ’ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ ‘ಪಾದ ನಾಲ್ಯನು ಹೇದಿನಿಯೋಳಗೂರಿಯೆ’ (ವೃಷಭವಂದರೆ ಧರ್ಮವೆಂದು ಒಕ್ಕೆತೆ, ಧರ್ಮವು ಹಸುವಿನ ರೂಪವನ್ನು ತಳಿದು ನಾಲ್ಯ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಿನಿಲ್ಲವುದು ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ), ‘ಆದರಿಷುತ ಬಪ್ಪ ಮೇಲಾದ ಪಾದವ ನಾಲ್ಯ ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಹೇಳಿ’ (ಧರ್ಮ, ಅಧರ್ಮ, ಕಾಮ, ಮೂಕ್ ಗಳಿಂಬ ಜತುರ್ವಿಧ ಪ್ರರೂಪಾರ್ಥಗಳು) ‘ಕಾದುಕೊಳ್ಳತಲಿಪ್ಪನ್’ (ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಕನಾದ ವೃಷಭ ನಾಮಕ್ಕೆ ಅದಿಯನ್ನೊಡಗೊಂಡು) (ವೃಷಭಾದ್ವಿರ್ಯಂದಾಗಿ), ‘ಹಾದಿಯನಿತ್ತವನ್’ (ಜನರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ನಾದವನನ್ನು) ‘ಸಾಧಿಸಿ’ (ಮನ್ನಿಸಿ)

ಅದಿನಾರಾಯಣನೆಂಬ —ತಿರುವಾಲೆಯ ಬೆಟ್ಟಸಾಲಾಗಳಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣಾದ್ವಿರ್ಯಂ ಒಂದು ಇದನ್ನು ದಾಟಿದರೆ ಸಿಗುವುದು ಹೇಳಬೇಕು

ಅತ್ಯಂತ ಪರಸ್ಯೆಯು —ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಅಸಮಾಯೆಯಿಂದ ದತ್ತತ್ವತ್ವೇಯಸೆಂಬ
ವಿಷ್ಣುರೂಪದ ಪುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಸಪ್ತಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ
ನಾದ ಅಶ್ರಯು ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾಗ ಕರ್ಮಮಾನೆಂಬುವನೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾನಸ
ಜ್ಞತ್ವನೇ, ಇವಕು ನಾನ್ಯಾಯಂಬುದ ಮಾನುವನ ಮಗಳಾದ ದೇಹವೂತಿ
ಯನ್ನು ಮಧುವಯಾಗಿ, ಅಸರ್ವಾಯೆಯಿಂಬ ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದನು ಇವಳಿ
ಪಾತಿವೃತ್ತವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸೆಲೆಂದು ತ್ರಿಪುರಾತ್ಮಿಗಳೂ ಬಂದು ಅವಳು ಚಿತ್ತಲೆ
ಬಾಗಿ ತಮಗೆ ಉಳಿಬಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೀರ್ತಿದಾಗ, ಆಕೆ ಮೂಲವರಸ್ತೂ ಸಣ್ಣ
ಮುಕ್ಕಳನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ ಕಥೆ ಹಿನ್ನಲೆಯಾಗಿದೆ ಮೂಲವರೂ ಮುಂದೆ
ಸೇರಿ ಒಂದು ವಿಗ್ರಹವಾಗಿ ‘ದತ್ತತ್ವತ್ವೇಯ’ನೆಂಬ ರೂಪ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಂತು
ಇದು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ

ಜ್ಯೇಶವ

ಅಣ್ಯ

ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಬಂದ ಕೋನೇರಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ
ವಾಣಿಯರಸನಯ್ಯನು

ಬೆ

ವೇಳಿಗಾನಲೋಲ ಮೋಸಮಾಡಲು ಬಂದ
ದೀನ ರಕ್ತಕನಯ್ಯ ಮೋಹನ ಕೃಷ್ಣ

ಉ

ಪತಿತವಾಹನ ಬಂದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನು
ಹಿತಕರನು ಬಂದ ನಿಶಿಳವೇದ
ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನು ಬಂದ ಹಿಗ್ಗಿತಲ್ಲನಿಂದ
ಮತಿಗೆಡಿಸಿ ಪ್ರೇರಿದನಯ್ಯ ಮುದ್ದುರಂಗರಯ್ಯಕೃಷ್ಣ

ಎ

ಉಡುಂಬಿ ನಿಲಯ ಬಂದ ಉಡುವನಂತೆನ್ನು ಲೀಯುತ
ತಟಿಯಂತೆ ಪುರೈಯಾದ ಕಾಣಬಾರದ ವಸ್ತು
ಉಟ್ಟಿದ್ದು ತೆಣ್ಟಿದ್ದು ಇಟ್ಟಿದ್ದು ನೋಡಲು
ಅಮ್ಮ ಮಾಯವಯ್ಯ ಬಲು ಮಾಯವಯ್ಯ

ಉ

ಏಸು ಹರುಷೇ ಏಸು ಕರುಣಾರ್ವೋ
ಕಾಸು ಬಾಳಿದ ಎನ ಮೇಲೆ ಮುದ್ದು ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಗೆ
ವಾಸಕಿಶಯನನು ತಂದೆ ಪುರಂದರವಿರಲ
ಶೇಷಾದ್ವಿವಾಸನಯ್ಯ ಕೇಳಣ್ಣಯ್ಯ

ಇ

ಕೋನೇರಿ—ಸ್ವಾಮಿಪ್ರಷ್ಟಾರೋ ಎಂಬ ಕೊಳೆ

ತಿಮ್ಮಪ್ಪ—ತಿರುಮಲೆಯಪ್ಪ

ವಾಣಿಯರಸನಯ್ಯನ—ಸರಸ್ವತಿಯ ಗಂಡನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಂದೆಯ, ಎಂದರೆ
ವಿಷ್ಣುವಿನ

ಮೋಸಮಾಡಲು ಬಂದ—ದೃತ್ಯರನ್ನ ವಂಚಿಸಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಮೃತವನ್ನ ಒದಗಿಸಿ
ಕೊಡಲು ಮೋಹಿನಿಯಾಗಿ

ಪತಿತವಾಹನ—ಪತಿತಿವಾಹನ ಎಂಬುದರ ರೂಪಾಂಶರ್ವೋ (ಪತಿತಿಯೆಂದರೆ ವಕ್ಕಿ, ಗರುಡ ಅವಸ್ಯೇರಿ ಸಾಗಾವದನು) ಅಥವಾ ಪತಿತ ಪಾಪನ (ಪಾಂಗಳನ್ನು ಪದಿಕ್ರಗೇಳಿಸುವವನು) ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥದ್ವಾರವೋ ಇವೀರು

ನಿಮಿಳವೇದಪ್ರತಿಷ್ಠಾದ್ಯನು—ಎಲ್ಲ ವೇದಗಳೂ ಅವನ ಹಿರಿವುಯಾನ್ನು ಹೇಳಲಿಂದೇ ಹೊರಟಿರುವುದು

ಮಂತಿಗೆಡಿಕಿ—ನನ್ನನ್ನು ಮರುಳುವೂಡಿ

ಉಡುಪಸಂತ ಹೋಳಿಯುತ—ಜೆಂದ್ರಸಂತ ಬೆಂಗಳುತ್ತು, ‘ಉಡು’, ನಕ್ಕತ್ರಗಳಿಗೆ, ‘ಪ’, ಒಡೆಯಿ, ಚಂದ್ರ

ತಟಿಯಂತೆ—ತಟಿತ್ತಿನಂತೆ, ಮಿಂಚಿನಂತೆ

ಕಾಣಬಾರದ ಪಸ್ತು—ಕಾಣಲು ಬಾರದ ಇಂದಿಯಗೋಚರವಲ್ಲದ ತತ್ವ

ಅಪ್ಪು ಮಾಯವಯ್ಯ—ತುಂಬ ಪೋಹಕ

ಕಾಸುಬಾಳದ ಏನ್ನ ಮೇಲೆ—ನಿಗಾತಿಕನಾಗಿ, ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು

ಕಾಂಟೋದಿ

ಫಕ

ನೋಡು ನೋಡು ವೆಂಕಟೇಶ ನೋಡು ನೋಟಿವ ಅವನು ಅದುವಾಟವ ಚೀಟಿಗಾಗಿ ಹೊರಟು ಬಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತವ	ಪ
ಡಂಗುರವ ತೀಡಿ ಮೃಯಾಳು ಗಂಧ ಪೂಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಗಂಧ ಪೂಸಿದ	೦
ಪ್ರಣಾಗು ಜವ್ವಾಜಿ ಕಸ್ತೂರಿ ಹಚ್ಚಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಕಸ್ತೂರಿ ಹಚ್ಚಿದ	೨
ನೋಸಲದೇಲಿ ಮೃಗನಾಭಿ ತಿಲಕ ಧರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ತಿಲಕ ಧರಿಸಿದ	೩
ಬರೆ ತುರುಬ ಬರೆ ಜಡೆಯು ಗೊಂಡೆ ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಗೊಂಡೆ ಕಟ್ಟಿದ	೪
ಎಂಟು ಎಂಟು ಮುತ್ತಿನ ವಂಟಿ ಇಟ್ಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಂಟಿ ಇಟ್ಟನೆ	೫
ಕರದಲ್ಲಿ ಕೌಸುಭ ಅಭರಣವಿಟ್ಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅಭರಣವಿಟ್ಟನೆ	೬
ಪಾದದಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನಂದುಗೆ ನೂಪುರವಿಟ್ಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಬಾಪುರಿ ಇಟ್ಟನೆ	೭
ಕಿರಂಗಿಚ್ಚಿ ಪಾಡಗ ಪೆಂಡೆ ಕಾಲಲಿಟ್ಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾಲಲಿಟ್ಟನೆ	೮
ಅಂಗುಲಿಗೆ ತಕ್ಕಂಥ ಉಂಗುರವಿಟ್ಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಹೊನ್ನಂಗುರವಿಟ್ಟನೆ	೯

ತೋಳೆರಕ್ಕುಮಂಳೆ ಯಸ್ತುಕಡಗ ಇಟ್ಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕಡಗ ಇಟ್ಟನೆ	೧೦
ಹಾರಪದಕ ಹುಲಿಯುಗುರು ವೈಜಯಂತಿಯು ಕೊರಕೊಳು ವೈಜಯಂತಿಯು	೧೧
ದುಂಡು ಮುತ್ತು ಕಟ್ಟಿ ಸರಿಗೆ ಇಂಧ ದರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ತಾಳಿ ಧರಿಸಿದ	೧೨
ಬಂದಿಕೆಕಣ ಬಾಪ್ಪರಿ ವಂಚಿ ಇಟ್ಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಂಚಿ ಇಟ್ಟನೆ	೧೩
ಶೃಂಗಾರದ ಜರತರದ ಅಂಗಿ ತೋಟ್ಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂಗಿ ತೋಟ್ಟನೆ	೧೪
ಅಂಗಳಿದಲ್ಲಿ ಭಂಗಾರದ ಕವಚವಿಕ್ಕಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಕವಚವಿಕ್ಕಿದ	೧೫
ದಿಟ್ಟ ದೇಂಟಕೇಶ ಬೇಳೆಯಾಡ ಹೊರಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಬೇಳೆಯಾಡ ಹೊರಟನೆ	೧೬
ಪಟ್ಟವಾಳಿ ಶಾಮಿಯು ಕಸೆಯ ಬಿಗಿದನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕಸೆಯ ಬಿಗಿದನೆ	೧೭
ಹಂಡಿಯಕಟ್ಟಿ ನಡುವಿಗೆ ಕಟ್ಟಾಣಿ ಹೊಗಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಕಟ್ಟಾಣಿ ಹೊಗಿಸಿದ	೧೮
ಟಿರೆ ತುರುಬಿನ ನಾಯಕ ಬಾರದೊಳ್ಳೀದನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಬಾರದೊಳ್ಳೀದನೆ	೧೯
ಚೆಲುವ ಚೆನ್ನಿಗರಾಯನಾಗಿ ಪನಕೆ ಹೊರಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಪನಕೆ ಹೊರಟನೆ	೨೦
ಜಗವೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತರಲು ತೇಜಿಯೇರಿದ ಸ್ವಾಮಿ ತೇಜಿಯೇರಿದ	೨೧

ಶ್ರಿಜಗವನ್ನೇ ಪಾಲಿಸೆಂದು ತೇಜಿ ಹಿಡಿದನೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಾಚಿ ಹಿಡಿದನೆ	೨೬
ಗಟ್ಟಬೆಟ್ಟಿನನ್ನೇ ಸುತ್ತಿ ಕಷ್ಟಬಟ್ಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕಷ್ಟಬಟ್ಟನೆ	೨೭
ವೃಕ್ಷ ಮಾಲಿನ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತಿಹಳ ಕಂಡನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಮಿಂಚುತಿಹಳ ಕಂಡನೆ	೨೮
ಸೋಲಪುಡಿಯ ನೋಗೆಗ್ಗಾಗ್ಗೆ ಓರೆನೋಟವ ಅವಳ ಓರೆನೋಟವ	೨೯
ನೀಲವ್ರಾಂದ ಕೊಂಬಾಂಗಿ ಮಾಲೆ ಭಾಯವ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಬಾಯವ	೩೦
ಎರೆಂಗಂಗಳಂತೆ ಕಣ್ಣ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಳು ಅವಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವಳು	೩೧
ವೃಗವ ಕಂಡು ಪರವನೆತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವಳು ಅವಳು ನೋಡುತ್ತಿರುವಳು	೩೨
ಕುಂಜರಗವನೆಯಂತೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಳು ಅವಳು ಒಿಂಟುತ್ತಿರುವಳು	೩೩
ವನವ ಬಿಟ್ಟು ವನಕೆ ವನಕೆ ಹಾರುತ್ತಿರುವಳು ಅವಳು ಹಾರುತ್ತಿರುವಳು	೩೪
ಅವಳ ಕಂಡು ವೆಂಕೆಳೆ ಭಾರಂತಿಬಟ್ಟನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಭಾರಂತಿಗೊಂಡನೆ	೩೫
ಅಡ್ಡದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೋರೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನೆ ಸ್ವಾಮಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನೆ	೩೬
ದಾರಿಗಡ್ಡ ನಿಂದಿರಲಾರ ಹೀನ ರಾವುತ ಎಲೋ ಹೀನ ರಾವುತ	೩೭

ಪರನಾರಿಯರ ಕಂಡು ಮೋರೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿ ಎಲೊ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿ	೩೪
ಹೀನನಲ್ಲವೇ ನಿನ್ನ ಹುಡುಕ ಬಂದೆನೆ ನಿನ್ನ ಹುಡುಕ ಬಂದೆನೆ	೩೫
ನಿನ್ನ ಗುರುಕುಚೆಗಳ ಕಂಡು ಭಾರ್ಯಾಂತಿಗೊಂಡೆನೆ ನಾನು ಭಾರ್ಯಾಂತಿಗೊಂಡೆನೆ	೩೬
ಲಂಡ ಪುಂಡರ ವಾತ್ತಿ ಆಡದಿರೊ ಷನ್ನ ಕೊಡಾಡದಿರೊ	೩೭
ಕತ್ತಿ ಕರಾರಿ ನಿನ್ನ ಸೇನೆಗಂಜೆನೊ ನಾನು ಸೇನೆಗಂಜೆನೊ	೩೮
ನಿನ್ನ ಬಿರುದ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಬಾರೆ ಜೆಂಟೆಕೆ ಬೇಗ ಬಾರೆ ಜೆಂಟೆಕೆ	೩೯
ಬಾರೆ ಮೋಗನ್ನಲಿಕ್ಕ ಭಾವುಯೆ ನಾನು ಎಲೊ ಭಾವುಯೆ ನಾನು	೪೦
ನಿನ್ನ ಬಿಂಕ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ತಿರುಗೊ ರಾವುತ್ತ ಅತ್ತ ಸಾರೊ ರಾವುತ್ತ	೪೧
ನೀಲವೇಣಿ ಎನ್ನ ಕೂಡೆ ನಿಲ್ಲಲಾರೆಯ ಎನ್ನೊ ನಿಲ್ಲಲಾರೆಯ	೪೨
ನಿನ್ನ ಮುಖ ಪದ್ಮಗಳ ಕಂಡು ಭಾರ್ಯಾಂತಿಗೊಂಡೆನೆ ನೀರೆ ಭಾರ್ಯಾಂತಿಗೊಂಡೆನೆ	೪೩
ಹೀನ ಮಾತನಾಡದಿರೊ ಹೀನ ರಾವುತ್ತ ಎಲೊ ಹೀನ ರಾವುತ್ತ	೪೪
ವಾರಿಕ್ಕಾಣಿ ಎನ್ನ ಕೂಡೆ ವಾದವೇತಕೆ ಎಲೆ ವಾದವೇತಕೆ	೪೫

ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬಂದು ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಏರೆ ಚೆಂಚೆಕಿ ಮೇಲೆ ಏರೆ ಕುಂಚುಕಿ	೪೯
ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಲಿಕ್ಕೆ ಮಡದಿಯೆ ನಾನು ಎಲೊ ಮಡದಿಯೆ ನಾನು	೫೦
ಹೀನ ಮಾತನಾಡದಿರೋ ಹುಡುಗ ರಾವೃತ ಎಲವೊ ತುಡುಗ ರಾವೃತ	೫೧
ರಾಜ್ಯಭೂಮಿಗಳನು ನಾನು ಅಪ್ಪು ಕೊಡುವೆನು ನಿನಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವೆನು	೫೨
ನಿನ್ನೊಡೆಯನೆಂದು ಪಾಲಿಸೆ ಚೆಂಚೆಕಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ನಾಯಕಿ	೫೩
ರಾಜ್ಯ ಭೂಮಿಯಾಕಲಿಕ್ಕೆ ರಾಯನೇ ನಾನು ಎಲೊ ರಾಯನೇ ನಾನು	೫೪
ದೊಡ್ಡ ಅಡವಿ ಬಿಟ್ಟೊಳಗೆ ಆಹಾರವೇನೊ ಎಲೊ ಆಹಾರವೇನೊ	೫೫
ಅಲದಂತಿಹ ಹಣ್ಣು ಪುಟ್ಟಬಾರದ ಹಣ್ಣು ಮುಟ್ಟಬಾರದ ಹಣ್ಣು	೫೬
ಮುದ್ದು ಸುರಿವ ಹೂ ಒಹಳ ಮುದ್ದು ಸುರಿವ ಹೂ	೫೭
ಕರೆಯ ಬಾರದಾ ಹಣ್ಣು ಕೈಗೆ ನಿಲಕಾದ ಹಣ್ಣು ಕೈಗೆ ನಿಲಕಾದ	೫೮
ಎಪ್ಪು ಪೇಳ್ಳಿರು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಏನ ಮಾಡಲಿ ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ	೫೯
ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ದಾರಿಲ್ಲಿಂದು ಜುಲ್ಲಿಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಜುಲ್ಲಿಮಾಡಿದ	೬೦

ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಾಚ್ಯರಳೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿ ವಾಸಮಾಡಿದ	ಶಿಲ್ಪ
ವರಹವಾರ ತಾನೆಂದು ಅರಸನಾದನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅರಸನಾದನೆ	ಕೃತ್ಯ
ಕೊಲ್ಲಾಪ್ರಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಾರಿಯಂಟ್ನನೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಾರಿಯಂಟ್ನನೆ	೬೦
ಬೆಟ್ಟ ನಡೆವರಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೃಷ್ಣ ನಡೆದನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕೃಷ್ಣ ನಡೆದನೆ	೬೧
ಸ್ವಾಮಿ ವೇಂಕಟೇಶ ತಾನು ಬೆಂಟೆಯಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಬೆಂಟೆಯಾಡಿದ	೬೨
ಅಪ್ಪ ವೆಂಕಟೇಶ ತಾನು ಒಪ್ಪದಿಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಿರಿಗೆ ಬಂದನೆ	೬೩
ಶ್ರೀಶ ಪ್ರರಂದರವರಲನೆಂದು ಹಾಗೆ ನಿಂದನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಹಾಗೆ ನಿಂದನೆ	೬೪

ಮುಮುನಾಕಲ್ಯಾಣ

ಅಟ್ಟ

ಪನ್ನುಗಾದಿರಪತಿ ನಮಗೆ ನೀ ಗತಿ
ಯೆಂಬುವ ಪುತಿಯಿರಿತು ಈ ಸ್ಥಿತಿ ವ

ವೈಕುಂರವಾಸ ವರದುಂದಹಾಸ
ಭಕ್ತರುಲ್ಲಾಸ ಲಡ್ಡಿಕ್ಕಿವಿಲಾಸ ರ

ಮಾನವ ವೇಷ ಮಂಜುಳಿ ಭಾಷ
ವಿನುತ ವಿಶೇಷ ಕೌಸ್ತುಬ ಭೂಷ ಉ

ಶಂಕಿಸುತ್ತಿರಲು ಸಾಕುವ ಬಾಲ
ಸಂಖ್ಯಯು ಬಲ್ಲ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟುಲ ಇ

ಪನ್ನುಗಾದಿರಪತಿ—ಪನ್ನುಗ (ಹಾವು, ಶೇಪ), ಅದಿ (ಬಿಟ್ಟು), ಶೇವಾಚಲಪತಿ
ಭಕ್ತರುಲ್ಲಾಸ—ತನ್ನನ್ನ ವೊರಿಹೋಕ್ಕುವರಿಗೆ ಧೃಯ್ಯಸಂತೋಷಗಳನ್ನಂಟು
ಮಾಡುವ
ಮಂಜುಳಿಭಾಷ—ಸವಿಯಾದ ಮಾತನಾಡುವವನು
ಕೌಸ್ತುಬ—ವಿಶ್ವಾ ವಿನ ಎದೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಅಭರಣ ವಿಶೇಷ
ಬಾಲ—ಮೇಂಕಣೆಶ್ವರನು ಕುಮಾರರೂಪಿಯಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯ ಸೂಚನೆ.
ಸಂಹೈಯು—ಸಾಂಖ್ಯಪೆಂದರೆ ವೋಕ್ಕೆ, ಇಲ್ಲಿ ವೋಕ್ಕೆಕ್ಕೆ ದಾರಿ

ಅವಂದಿನ್ನೆರವಿ

ಏಕ

ನಿನ್ನ ನೇ ಸಂಬಿದೆ ನೀರಜಸರಯಿನ
ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸೋ ಇಂದಿರಾರಮಣ

ಪ

ಗೌತಮ ಮುನಿಯ ಶಾಪದಲ್ಲಿ ಅಹಲ್ಯೆಯು
ಪಧ್ದೊಳು ತಿಲೆಯಾಗಿ ಮಲಗಿರಲು
ಪತಿತಪಾವನ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸೋಕ ಸತಿಯಾಗೆ
ಆತಿಶಯಾದಿ ಭಕ್ತಕರನು ಕಾಯಿದನಿಂಬೋದು ಕೇಳಿ

೦

ಬಲವಂತ ಉತ್ತಾನವಾದರಾಯನೇಣಿಗನ
ಮಲತಾಯಿ ನೂಕಲಡವಿಯೋಳಿಗೆ
ಜಲಜಾಕ್ತ ನಿನ್ನನು ಕೆರಿತು ತಪವಿ
ರಲಾಗೆ ನಿಸವಗೆ ಧುವ ಪಟ್ಟಕಟ್ಟಿದ್ದು ಕೇಳಿ

೨

ಸುರನರಲೋಕದಿ ಪ್ರಣ್ಯದ ಜನರನ್ನು
ಪೈರೆಂಬುಬೇಕೆಂದು ವೈಕುಂರದಿಂದ
ಸಿರಿಸಹಿತದಿ ಬಂದು ಶೇವಾಚಲದಿ ನಿಂದು
ಕರುಣಿ ಶ್ರೀ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನೆಂಬುದ ಕೇಳಿ

೩.

ಗೌತಮಮುನಿಯ — ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ

ಬಲವಂತ — ಧ್ಯಾಪ್ಯೋಪಾಮಾನ

ಸುರನರಲೋಕದಿ — ‘ತ್ವಾ ಹೈ ವೈಕುಂರಮುತ್ತಮಂ, ಸಾಮಾವಿಷ್ಪೃಷ್ಟೇತೀರೇ
ರಮಯಾ ಸಹ ಮೋದತೇ’ ಎಂಬ ಸ್ಥಂಭರಾಜೋಕ್ತಯ ಭಾಯೆ

ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ
ಮಂಗಳಂ ಶಭ ಮಂಗಳಂ ಪ

ಅಕ್ಷೋರಗೋಲಿದ ಶ್ರವಿಕ್ರಮಗೆ
ನಕ್ರನ ಗೆಲಿದ ಪರಾಕ್ರಮಿಗೆ
ಶಕ್ರನ ಗವಾಪಹಾರವ ಮಾಡಿದ
ಶಕ್ರನ ಶಿಷ್ಟನ ಗೆಲಿದವರೆ ೦

ಗಂಗೆಯ ಪಡೆದ ಶ್ರೀರಂಗನಿಗೆ
ರಂಗು ವಾಣಿಕದುಂಗುರದವರೆ
ಭೃಗು ಕಂತಳೆಯಾರ ಪ್ರತವನೆ ಕಡೆಸಿದ
ಅಂಗಜನಯ್ಯ ಶಾಭಾಂಗನಿಗೆ ೨

ಧರೆಯೋಳಧಿಕ ವೇಂಕಟಾಚಲಗೆ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿರಿಣಿಲಿ ನೆಲಸಿಹಗೆ
ಪರತತ್ವ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿರಲಗೆ
ವರವೇಂಕಟ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ೩

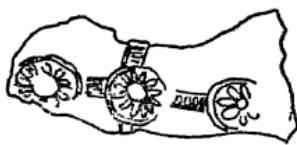
ಅಕ್ಷೋರಗೋಲಿದ—ಕಂಸನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಇವನು ಕಂಸನಾತಿಯಂತೆ ಕೃಷ್ಣ ಬಲ
ರಾಮರನ್ನು ಮಧುರೆಗೆ ಕರೆತರುಹಾಗ, ಯಮುನಾ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ದಿವ್ಯ
ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮನಗಂಡು ಭಕ್ತನಾದ
ಶ್ರಿವಿಕ್ರಮ—ಮಾಮನಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಬಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಂದ ಮೂರು ಹೆಚ್ಚಿಗಳನ್ನು
ದಾನವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಭೂಲೋಕ, ಅಂತರಿಕ್ಷ, ಸ್ವಲೋಕಗಳನ್ನೇಲ್ಲ
ತನ್ನ ಕಾಲಿನಿಂದಲೇ ಅಳಿದವನು, ವಿಷ್ಣು
ನಕ್ರನ ಗೆಲಿದ ಪರಾಕ್ರಮಿ—ಗಜೀಂದ್ರವೋಕ್ಷದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವೋಸಿಯನ್ನು
ಕೊಂಡು ಅನೆಯನ್ನು (ಇಂದ್ರದ್ಯಮನನ್ನು) ಕಾಪಾಡಿದವನು

ಶಕ್ರನ ಗದ್ದಾವಹಿರವ ವಾಡಿ—ಗೋವಧನೇಂದ್ರರಳ ಪ್ರಸಂಗ ಇಂದ್ರನು
ತನಗೆ ಪೂಜೆ ಸ್ತಲಿಸಲಿಲ್ಲದೆಂದು ಗೋವಳರ ಮೇಲೆ ಶಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಸುರಿಪಾಳ
ಯಂನ್ನು ಸುರಿಸಲು, ಕೃಷ್ಣನು ಬೆಟ್ಟಿಪನ್ನೆತ್ತಿ ಗೋವಳರನ್ನು ಹಾಸು
ಕರುಗಳನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿದನು

ಶಂಕ್ರನ ತಿಷ್ಟನ ಗೆಲಿದವ—ಶುಕ್ರಚಾರ್ಯನ ತಿಷ್ಟನಾದ ಬಲಿಕ್ಕರವತ್ತಿಯನ್ನು
ಭೂಮಿಯಿಂದ ಪಾತಾಲಕ್ಕೆ ತುಳಿದನು (ವಾಮಸಾವತಾರ)

ಭೃಗುಕುಂತಳಿಯರ ಪ್ರತಿವನೆ ಕೆಡಿಸಿದ—ದುಂಬಿಗಳು ಬಂದಾಡರುವಂತೆ ಹೂಪುಗಳನ್ನು
ವನ್ನುಡಿದು ಸುವಾಸನೆಯು ಜಡೆಗಳನ್ನು ಲ್ಪಿ ಹೆಂಗಳಿಯರು (ಗೋಪಿಯರು)
ತನ್ನನ್ನು ದೊಂಹಿಸುವಂತೆ ವಾಡಿದ

ಅಂಗಜನ್ಯು—ಮಂಸ್ಯಧನ ಶಂದೆ
ಷಾಪ್ತರಿಜೀಲಿ—ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಪ್ತಿರೋತೀರ್ಥದ ದಂಡರು ಮೇಲೆ

ತೊರವೆ

ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಜಾಪುರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಚೈಲ್ಡು ದೂರವಿರುವ ಹಳ್ಳಿ ತೊರವೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿದ್ದು ತು ಅಲ್ಲಿರುವ ಹಲವು ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹನದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಇದು ಭೂಮಿಯೋಳಿಗೆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಏಕೇಷ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮುಗತ್ತಿ ಶಾಲಿಗಾರಮುತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಡೆದದ್ದುಂದು ಹೀಳುತ್ತಾರೆ ತೊರವೆಯ ನರಹರಿ (ಕುಮಾರ ವಾಲ್ಯೋರಿ) ತನ್ನ ಕನ್ನಡ ರಾಮಾಯಣ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕ್ರಿಸ್ತಾಬ್ದ 1500ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ರಚಿತವಾದ ಈ ಕೃತಿಯು ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣವೆಂದೇ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಒಂದು ಪದದಲ್ಲಿ ಈ ಗುಡಿಯ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯ ಥೇರಾಕಾರದ ವರ್ಣನೆ ಯಿಡೆ ಅವರದ್ದು ಮೂರು ಪದಗಳು ತೊರವೆಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ದೊರೆತಿದೆ

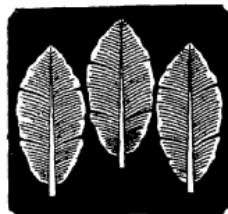

ತೈಲರವೆ ನರಸಿಂಹಮುಹಿರ್

ದಬಾರೆ	ಅಟ್ಟ
ಇದು ಪನಂಗ ಮೋಹನಂಗ ಮಂದಸೆಜನಕ ಶಾರವೆಯು ನರಸಿಂಹ	ಪ ಅ
ಸುರರು ಸುತ್ತಿದರೆ ತಂಡಿಯು ಮಿಸುಕದವ ಮರೆದೇತಕೆ ಬಾಯು ತರೆದೆ ಬೇಕೊಮ್ಮೆ	ಎ
ವರೆ ನೀಲ ಮುತ್ತು ಮಾಟೆಕ ಹಾರಗಳರೆ ಕೊರಳ್ಲಲ್ಲಿ ಕರುಳಮಾಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಮರೆಪುದು	೦
ತೊರವೆಯು ನರಹರಿ ಪ್ರರಂಭರವಿಲಲ ಸಿರಿಯಿಪ್ಪು ತೊಡೆಯೊಳೆ ಅರಿಯನಿಟ್ಟಿರುವುದು	ಇ

ಇದು ಪನಂಗ—ಇದು ಯಾವ ಮಾಟ ? ಏನು ಬಗೆ ? ಇದು ಸರಿಯೇ ಎಂಬ
ತಾತ್ತ್ವಯು.

ಸರಿಯಿಪ್ಪು ತೊಡೆಯೊಳೆ—ಲಾಷ್ಟ್ರೀದೇವಿ ಕೂಡುವ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ದಾನವನನ್ನು
ಅಡ್ಡಲಾಗಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಸರಿಯೇ ?

ధనా

၆၄၃

ముద్దు తారోలి చెంగ ఎద్దు బారో
అందవాద కష్టభరద కరడిగేయ బాయోలోప్పు లు

ವಿವರಣೆಗಳಲ್ಲಿ
ಅಸರ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯ ಕೊಂಡೆ
ವಶವಲ್ಲವೇ ಮಗನೆ ನಿನ್ನ
ವಿವರಣೆ ಬಾಯೋಫಾರ್ಮೆಂಟ್

କେବେ ସମୟରୁଦ୍ଧ ବିନ୍ଦୁ
କେବେ ସତିଯି କୈଁଯି ପାଇଦୁ
କେବେ ବୀଜ୍ଞାନୀ ମୋହରନ୍ତିଲୁ
ଛିଦ୍ରନେ ମେଧ୍ୟ ବାଯୋଲୋଜୀ

ತೇರವೆಯ ನಾರ್ಕಿಂಹೆ
ವರದ ಪುರಂದರವಿರಲ
ಹರದಿ ಹಾಲನ್ನೆಲ್ಲ ಕುಡಿದ
ನೊರೆ ಹಾಲಿನ ಬಾಯೋಳೊಮ್ಮೆ

ಕರ್ನಾಟಕದ ಕರಡಿಗೆಯ ಬಾಯೋಶ್—ಕರ್ನಾಟಕವಿನ್ನಿಸುವ ಕರೆಂಡ, ಸಂಪ್ರಾಚಿ, ಅದರಂತೆ ಅಂದವಾಗಿರುವ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ

ಭಾಷಾಂಗಿ

ಅದಿ

ದಾನವನ ಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲಿ ಕಾರೇರು
ಗಾನ ವಿನೋದಿ ನಮ್ಮ ತೊರದಂತು ಸರಸಂಹ

ಪ
ಅ

ಅಚ್ಚೆ ಪ್ರರುಷನೆಂಬ ಸ್ವಾಚ್ಚೆರತ್ತು ಒಡಲೊಳು
ಬಿಟ್ಟಿ ಬೆದಕ ನೋಡಿದರ ಇನ್ನೆ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದು ವ್ಯೋಮದು ರ

ನೆಂಟಿತನವು ಬೆಳೆಯುಬೇ
ಕೆಂದು ಕರುಳ ಕೊರಳೊಳು
ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡನೆಷ್ಟು
ದೇಹ ಸಂಬಂಧದಿಂದ

೨

ತೊರವೆಯ ನಾರಸಿಂಹ
ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಪಾಲಕ
ಉರಿದೋರ ಚ್ಯಾವ ನಮ್ಮ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ

೩

[ನಾರಸಿಂಹಾವತಾರವ ಸ್ವಾರಸ್ಯವು ಕೋಪದಿಂದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲಿ ,
ಪ್ರಾರ್ಥಣೆದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪರಿಜಾರಕರೊ ಅದ ಜಯವಿಜಯರನ್ನು , ಸಾತ್ತ್ವಕರಾಜರೂ
ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ದಾನವರಾಗಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಗಳಿಂದ ಮೃದಳದವರನ್ನು , ಕರುಳ
ಯಂದ ಉದ್ದರಿಸಲಿಂದೇ ನರಸಿಂಹನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವು ಅವತರಿಸಿದ್ದು]

ಅಚ್ಚೆ ಪ್ರರುಷ—ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ , ಸಾತ್ತ್ವಕ
ನೆಂಟಿತನವು —ಹೀಕಂರದ ದ್ವಾರಪಾಲಕನಾಗಿದ್ದವನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ನೆಂಟು ಎಂದೂ
ಇದ್ದದ್ದೇ ಶಾಪ ತಳೆದು ಅವನು ದಾನವನಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈ ನೆಂಟೀನು
ಹರಿಯಲಿಲ್ಲ ಅವನೊಂದಿಗಿರುವ ಕರುಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಾಣಿಸಲಿಂದೇ ,
ಹರಿಯು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಕರುಳನ್ನು ಬುಗೆದು ತನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ
ಉರಿದೋರ—ಉರಿಯುವ ಮೋಗದವನು , ಭೇಯಂಕರೆ

ನಾಗಮಂಗಲ

ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಪುಂಚಕ್ಕೊಂಬತ್ತು ಮೈಲು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಮುಂಡು
ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಇರುವ ನಾಗಮಂಗಲ ಪೊದಲಿಗೆ ನಾಗಮಂಡಲವೆಂದು
ಹೆಸರಾಗಿದ್ದು ತು ಪೂರ್ಚಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೋಹಿತವಂಶದ ನಾಯಕನೇಷ್ಟನು
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನರಸಿಂಹನ ಸ್ವಯಂಭೂ ಮುಕ್ತಿರೀಂದನ್ನು ಕಂಡ
ನೆಂದೂ, ಅರಕ್ಕೆ ಹಾವು ಸುತ್ತುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೇರಿಡಿ ಸ್ವಾಧವನ್ನು
ನಾಗಮಂಡಲವೆಂದು ಕರೆದನೇಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸು
ಇಮ್ಮಡಿ ಪೂರ್ಣ ದೇವರಾಯನ (1446–1467) ಮಂತ್ರಿ ತಿಮ್ಮಣಿ
ಡಣವ್ವಾಯಕನೆಂಬುವನು ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಉಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ
ಪೊದಲು ನಾಗಮಂಗಲದ ದೊರೆಯೆಂದು ಹೆಸರಾದ ಜಗನೇವರಾಯನು
ಇಲ್ಲಿ ಸೌಮ್ಯಕೇಶವ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು ಇವನ್ನು ಹೊಯ್ದು ಲೇ
ವಿಷ್ಣುವಧನನನ (ಬಿಷ್ಣುದೇವನ) ಹಂಡಕಿ ಬಮ್ಮಲಾದೇವಿಯು ವಿಷ್ಣುರಿಸಿ
ಜೀಕ್ಷೇರ್ವಾದಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾ (1135) ನಾಗಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ಈ ದೇವಾ
ಲಯವಲ್ಲದೆ ಸರಸಿಂಹಸ್ತಾಮಿಯ ಅಲಯಕ್ಕೂ ಒಂದಿದೆ ಈ ಉರು
ಕಂಬೆ-ಹಿತ್ತಾಳಿ ಕೆಲಸಗಾರಿಕೆಯ ತೌರೂರು. ಅದರಿಂದೂ ದೇವಾಲಯದ
ಉತ್ತರಮುಕ್ತಿಗಳು, ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ದೀಪಕ್ಷಂಭಗಳು,
ಪಾತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲಿನ ಪೈಶ್ವಾ

ನಾಗಮಂಗಲದ ಸೌಮ್ಯಕೀರ್ತನ

ಯರುಕುಲಕಾಂಚೋದಿ

ರೂಪಾಂ

ಗರುವ ಗಂಬೀರ ಸಾಯಕು ಹರಿಯೆ

೨

ಹರಿಯೆ ಹಳ್ಳಿಕೆಪ್ಪಳ್ಳಿ ವನಲ್ಲವ
ಸುರೂಪಿ ಸಮಗುಣನು ನೀನಲ್ಲವೆ
ಸಿರಿವಂತ ಸವಾರಕಳೆಂಕ ನೀನಲ್ಲವೆ
ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳೆ ಏಕೆನ್ನನು ಹರಿಯೆ

೩

ವೇಳೆಯೆಲ್ಲವ ಆನು ಬಂದುದು
ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲವ ಕಂಡುತ್ತೇತ್ತು
ಸೋಳೆಸಾಸಿರದೆ ಗೂಡಿಯರೆಳೆಗಳಿಗಳಿ
ಸೂಳೆದಾಳನಿಂ ತರಹಿಲ್ಲದೆ

೪

ಕುಬುಜೆಯು ಕೂಟಿ ಬೇಟೆದೊಳ್ಳಿದ್ದೆಯೋ
ಅಬುಜೆಯಾಲೆಗನದೊಳ್ಳಿದ್ದೆಯೋ
ಅಬುಜಾಬ ಹೇಳಿನಾಡಿ ನಿನ್ನ
ಕುಬುಕ ಹಿಡಿದು ಮುದ್ದಾಡುವೆನೋ

೫

ನನ್ನ ಬಾರದ ಎತ್ತೆನ್ನ ಬಾರದ
ಸ್ವಾಸುಭಾವಿ ನೀನಂತೆಂಬೆಯೋ
ಅನು ಮರುಳಾಗಿ ಬಂದಂನಲ್ಲದೆ
ನೀನೇ ಕೊಡೆ ಪಂದ ಪುರಣೇಶನೇ

೬

ಕಿಗ ತಾನಾದರೆ ವಂಸಾಯಿತೇ ನಿನ್ನ
ಶ್ರೀಗೆ ಸಿಲುಕಿದ ಸಿರಿವಲ್ಲಬ
ನಾಗಮಂಗಲದ ಚೆನ್ನ ಶ್ರೀ ಕೇಶವರೇಯ
ಭೋಗಿ ಪುರಂದರವಿರಲರೇಯನೇ ನಮೋ

೭

ಗರುವ—ಗರ್ವ, ಹೆಮ್ಮೆ

ಹೆಳಡಿಕೆ—ಬೆಳಗುಪ್ಪದು, ಪ್ರಕಾಶ, ತಾಳುವಗುಣ

ಸರ್ವಾಕಳಂಕ—ಯಾವ ಕೊಳೆಯೂ ಇಲ್ಲದವನು (ಸರ್ವಕಳಂಕರಹಿತ)

ವೇಳೆಯಲ್ಲವೇ ಆನು ಬಂದುದು—ನಾನು ಬಂದದ್ದು ಸರಿಯಾದೆ ಕಾಲವಲ್ಲವೇ ?

ಸೋಳಸಾಸಿರದ—ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ, ಸೋಳ ಎಂಬುದು ಮರಾರೀಪದ
(ಪೋಡಶಿ)

ಸೂಕ್ತಂಪಾಳನಿಂ ತೆರಹಿಲ್ಲವೇ—ಗದ್ದ ಲಗುಂಟಿನಿದ, ಸರದಿಲಿಂದ ಬಿಡುವಿಲ್ಲವೇ ?

ಕುಬುಬೆ—ಕುಬ್ಬೆ, ಕಂಸನ ಗಂಥದಾಸಿ

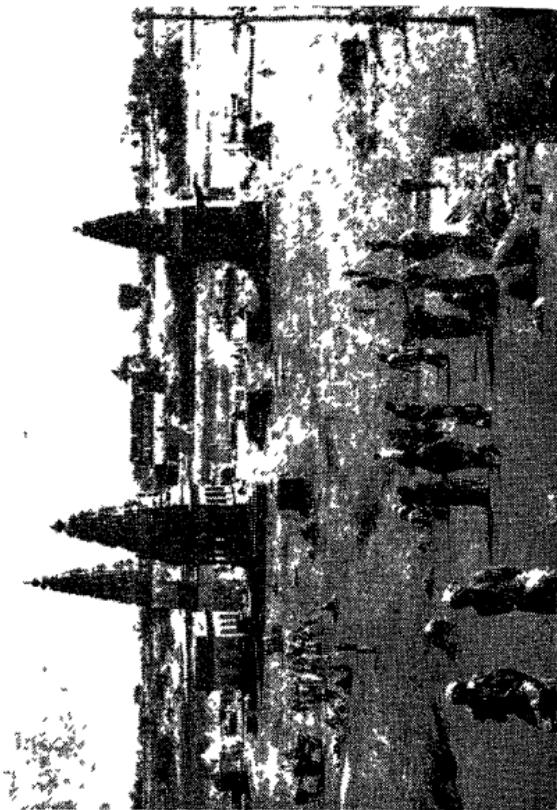
ಅಬುಜನಾಭ—ಅಬ್ಜುನಾಭ, ತಾವರೆಹೊಕ್ಕುಕಿನವನು

ಚುಂಬುಕ—ಗದ್ದ
ಪಂಧ—ಪಂಡ್ಯ, ಭರವನೆ

ಪಂಥರಪ್ರೇರ

ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ಪಂಥರಪ್ರೇರ ಹಾಂಡುರಣಿವಿಟ್ಟುಲ ಕುಲದ್ವೈ ವೆಂದರೂ ಸರಿಯೋ ಒಹುಪಟ್ಟಿಗೆ ಹರಿದಾಸರ ಅಂಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಟ್ ಲ ನೆಂಬ ಬಕ್ಕಣಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ ಹರಿದಾಸರು ಪಂಥರಪ್ರೇರಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರ ಗಾಗಿ ಹೋಗುವುದೂ ಅಗತ್ಯವೆಂದೇ ಭಾವನೆ ಈಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದರೂ ಹೂಡಾರಿ ಸಂತರು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳರುವ ದೇವ ವಾದರೂ, ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪಂಥರಪ್ರೇರ 'ಪಂಥರಿಗೆ ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ಹೆಸರನ್ನು ತಳಿದ ಉಂರು, ಹಾಂಡುರಂಗ ಏಟ್ಲ ಲ ಕನ್ನಡವನೆಂದು ವರಾರೀವಾಜ್ಞಾಯದಲ್ಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಏವರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ನೋಡಿ ಭೀಮಾನದಿಯ (-ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಚಂದ್ರಭಾಗಾ ನಮಿಯಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ) ದಂಡೆಯ ಮೇಲರುವ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಂಡುರಂಗ ಏಟ್ಲ ಒಂದು ನೆಲೆಸಿದ್ದು ಪುಂಡಲೀಕನೆಂಬ ಭಕ್ತನ ಸಲುವಾಗಿ ಎಂದು ಸ್ತುಳಪುರಾಣ ತಳಿಸುತ್ತದೆ ಏಟ್ಲನ ಗುಡಿಯ ನೆರಿಯಾಲ್ಲೇ ರಮಿಮಾ ಎಂಬ ದೇವಿಯ ಗುಡಿಯದೆ, ಏಟ್ಲನ ಹೆಡಕಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ಇವಕ್ಕಿಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಭಾಗವತಸಂಪ್ರದಾಯದವರಿಗೆ ಇದು ತಾರೂರು, ವಾರಕರೀ (ವಾರಿಯೀಂದರ ಯಾತ್ರೆ ಅದನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವವರು ವಾರಕರಿಗಳು, ಅಡುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಾರಕರಿ) ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಂತೂ ಆಷಾಧ ಮತ್ತು ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸಗಳ ಏಕಾಡತಿಯ ದಿನಗಳಿಂದು ಚಂದ್ರ ಭಾಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕರಿಕ ಏಟ್ಲನ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಏಟ್ಲಭಕ್ತಿ ಏಜಯನಗರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯಾ ಬಲವಾಗಿದ್ದಿತು ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ಹಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಏಜಯಾಏಟ್ಲ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಪಂಥರಪ್ರೇರದಲ್ಲೇ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವಾಸಮಾಡಿದರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಾದೆ

ಪಂಡಿತರ್ಥದ ದೇವಾಲಯಗಳು

ಜಯಪಾಂಡುರಂಗ ನಾ ನಿನ್ನ ಮನಕೆ ಬಾರೆನೆ	ಪ್ರ
ನಾ ನಿನ್ನ ಮನಕೆ ಬಾರೆನೆ, ಬಂದರೆ ಈ ಬದವ ಬಲೆಯೋಳು ಸಿಲುಕುವನೆ ಜಯಪಾಂಡುರಂಗ	ಅ
ಕೆಟ್ಟಿ ಕಿರಾತಕನ, ಬೆಟ್ಟಿದಂಥ ಪಾಪವ ಸುಟ್ಟಿ ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಎನಿಸಿದ್ದೋತ್ತ, ಜಯಪಾಂಡುರಂಗ	ಇ
ಅತಿಭ್ರಮ್ಮ ಅಜಾಮಿಳನ, ಅಂತ್ಯ ಸಮಯಾದಲ್ಲಿ ಅಂತಕನ ಬಾಧೆ ಬಿಡಿಸಿದ್ದೋತ್ತ, ಜಯಪಾಂಡುರಂಗ	ಉ
ಅಂಬಾಜನಾಭನೆ ಕುಷ್ಟಿ ಡೊಂಕೆನು ತಿದ್ದಿ ಕುಶಲದಿಂದವಳ ಕೂಡಿದ್ದೋತ್ತ ಜಯಪಾಂಡುರಂಗ	ಇ
ಶ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಶಬರಿ, ಉಂಡ ಎಂಜಲ ಮೆದ್ದು ಮುಕುತಿ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿದ್ದೋತ್ತ, ಜಯಪಾಂಡುರಂಗ ಉ	
ಐದು ಮಂದಿಯು ಕೂಡೆ, ಸರಸವು ದೌರ್ಪದಿಗೆ ಐದೆ ಲಜ್ಜೆಯ ಕಾಲಿದ್ದೋತ್ತ, ಜಯಪಾಂಡುರಂಗ	ಇ
ಗಳಿಕೆ ಗಂಡಕಿಯ ಆಗಳೆತ ಪಾಪವ ಕಳೆದು ವ್ಯಕುಂರದಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸಿದ್ದೋತ್ತ, ಜಯಪಾಂಡುರಂಗ	ಇ
ತೋತ್ತಿನ ಮಗನ ಮನೆಯು ಕುಡುತೆ ಪಾಲನು ಸವಿದು ವಿದುರನ ಶಾಖಾಭ್ರ ಮಾಡಿದ್ದೋತ್ತ ಜಯಪಾಂಡುರಂಗ	ಇ
ಎಲ್ಲರನುಧ್ರಿಸಿದ್ದೋತ್ತ ಪುರಂದರವಿರಲ ನೀ ಯಾಕೆ ವನ್ನನು ಮರೆತೋತ್ತ ಜಯಪಾಂಡುರಂಗ	ಇ

[ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ವಾಲ್ಯೇಕಿ, ಅಜಾಮಿಳ, ಕುಷ್ಟಿ, ಶಬರಿ, ದೌರ್ಪದಿ, ಗಂಡಕಿ ಮತ್ತು ವಿದುರ ಇವರನ್ನು ಹರಿಯು ಉದ್ದರಿಸಿದ್ದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದೆ]

ಪೂರ್ವಕಲಾಳಿ

ಚಾಮುಖ

ಪಿಕಾರತಿಯ ನೋಡುವ ಬನ್ನಿ, ನೆವ್ವೆ
ಲೋಕನಾಥನ ಸಿರಿ ವಾದಕ್ಕೆ ಬೆಳಗುವ

ಪ

ಹರುಪದಿಂದಲೆ ಪಿಕಾರತಿಯ ಬೆಳಗುಲು
ನರಕದಿಂದಧಾರ್ಥ ಮಾಡುವನು
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುವ ನರರನು
ಹರಿ ತನ್ನ ಉದರದೊಳಿರಿಸುವನು

೦

ತುಪ್ಪದೊಳ್ಳಿರ್ಹಿದ ಮೂರು ಬತ್ತಿಯನಿಟ್ಟು
ಒಪ್ಪುವ ದೀಪಕ್ಕೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ
ತಪ್ಪದ ಸಕಲ ವಾವಗಳ ಸಂಹರಿಸುವ
ಅಪ್ಪ ವಿರ್ಜಿನ್ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬೆಳಗುವ

೨

ಅನ್ಯಚಿಂತೆಯ ಮಾಡದನ್ನರ ಭೇಟಿಸದೆ
ಅನ್ಯ ದೇವರಂಗಳ ಸ್ತೋರಿಸದಲೆ ಅ
ನನ್ಯಾಹಾಗಿ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿರಲನ್ನ
ಫಿನ್ ನಾಮಂಗಳ ಧಾರ್ಮಿಕುಲಿನ್ನ

೩

ಪಿಕಾರತಿ—ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇಕಡೆ ಮೂರು ಬತ್ತಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಹಚ್ಚಿ ದೇವರೆ ಮುಂದೆ
ಬೆಳಗುವುದು
ತನ್ನ ಉದರದೊಳಿರಿಸುವನು—ತನ್ನವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಕಾಪಾಡುವನು

ಪಂತುವರಾಳಿ

ಆದಿ

ಕೊಸಿನ ಕಂಡಿರಾ ಗೋಪಾಲಕ್ರಷ್ಣನ ಕಂಡಿರಾ

ವೆ

ಅಂದಿಗೆ ಅರಳಿಲೆ ಇಟ್ಟಿತ್ತು ಕೊಸು
ಮುಂಗೈಯ ಭಾವುರಿ ಇಟ್ಟಿತ್ತು ಕೊಸು
ಬಿಂದಲಿ ಸರಪೆಳಿ ಹಾಕಿತ್ತು ಕೊಸು
ಅಂಗಳದೊಳಗಿಂದ ಹೋಗ್ಗೆದೆ ಕೊಸು

೮

ಕಾಲಿಗೆ ಕಿರುಗೆಚ್ಚಿ ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಕೊಸು
ನೇವಳ ಪದಕವ ಹಾಕಿತ್ತು ಕೊಸು
ಜಾಲದ ಅಂಗಿಯ ಲೊಟ್ಟಿತ್ತು ಕೊಸು
ಬಾಗಿಲ ಒಳಗಿದ್ದು ಹೋಗ್ಗೆದೆ ಕೊಸು

೯

ಹುಲಿಯಾಗುರಿನ ಸರ ಹಾಕಿತ್ತು ಕೊಸು
ಬೆರಳಲಿ ಉಂಗುರ ಇಟ್ಟಿತ್ತು ಕೊಸು
ಕೆವಿಯೊಳೆ ಬೋಕುಳಿ ಇಟ್ಟಿತ್ತು ಕೊಸು
ಕುಳಿತಿದ್ದ ರಾದಿಲಿ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ ಕೊಸು

೧೦

ನೀಲಮೇಘವ ಪ್ರೋಲುವ ಕೊಸು
ನೀಲದ ಭಾವುಲಿ ಇಟ್ಟಿತ್ತು ಕೊಸು
ನೀರಿನ ತೀರದಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು ಕೊಸು
ನೀರಿನ ದಡದಿಂದೊಂಗ್ಗೆದೆ ಕೊಸು

೧೧

ಪಂಥರಪ್ರರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿತ್ತು ಕೊಸು
ಪಾಂಡವರ್ಯವರ ಸಲಹಿತು ಕೊಸು
ಅಂಡದೊಳಗಿ ಹರಿದಾಡುವ ಕೊಸು ಪ್ರ
ಚೆಂಡ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ ಕೊಸು

೧೨

ಅಂದಿಗೆ—ಅಂದುಗೆ, ಕಾಲಂದುಗೆ, ಕಾಲಗಡಗ, ವರಪಳಿ

ಚಿಂದಲಿ—ಕೈಯು ಅಬರಣ

ಅರಳಿಲೆ—ಹುಕ್ಕೆಳ ಹಣೆಯು ಮೇಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾದ ಒಂದು ಅಭರಣ, ಅರಳಿಯೆಲೆಯು
ಆಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದು

ಬೂಝರಿ—ಬಾಹುಭೂರಿ, ಅಂಗರೆ, ಕೈಗೆ ತೊಡಿಸುವ ಒಂದು ಅಬರಣ

ನೇವಳ—ನೇವುಣ, ಕತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುವ ಬಂಗಾರದ ಸರ

ಹಾಲೆಯುಗರಿನ ಸರ—ರಕ್ಷಿಗೆಂದು ಹುಲಿಯ ಉಗುರನ್ನು ಬಂಗಾರದ ಕಟ್ಟು ಕೊಡಿಸಿ
ಮಂಗಳಿಗೆ ಹಾರದಾಗಿ ಹಾಕುವುದು ಪಾಡಿಕೆ

ರಾದಿಲಿ—ಜಾಗದಲ್ಲಿ

ನೀಲದ ಬಾಝಲಿ—ಕಿವಿಯಾ ತುದಿಗ ತೊಡಿಸುವ ಅಭರಣ, ಕೂಂಡೆಲ ಪಚ್ಚಿಯನ್ನು
ಮೂಡಿಸಿದ್ದು

ಬೇಲೂರು

ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ಹಾಸನ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಇಷ್ಟತ್ತುನಾಲ್ಕು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ, ಯಾಗಚ್ ನದಿಯ ಬಲ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಈ ಉಪರ್, ಇತಿಹಾಸಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ವೇಲಾಪುರ, ವೇಲಾರು, ಬೇಲೂರು ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದುರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಂದು ಲೋಕ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಾಗಿರುವ ಜೀನ್ಸ್ ಕೇಶವರ ಗಡಿ ವಿಮಾನವಾದುದು 1117ರಲ್ಲಿ, ಹೊಯ್ಸಳರಾಜ ವಿಶ್ವಾಫರ್ನ (ಬಿಟ್ಟೆದೇವ) ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ಈ ದೇವರಿಗೆ ಶಾಸನೋಕ್ತವಾದ ಹೆಸರು ವಿಜಯನಾರಾಯಣನೆಂದು ವಿಶ್ವಾಫರ್ನನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾಡಿದ ಪಂಚನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯಸದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಅವ್ಯುತ್ಪದಿ ಭಾಗ ವನ್ನು ಕೊಡೆದಿರುವ ಸಲುವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಫರ್ನ ಹೋಹಿಸಿಯಂತೆ ಮೈದಾಕೆದು ಬಂದುದು ಈ ಮೂರ್ತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಂತೆ ಈ ನಾರಾಯಣನು ತುಂಬಲಾವಣ್ಯಪೂರ್ಣನಾಗಿರುವುದರಿಂದ 'ಜೀನ್ಸ್ ಗರಾಯ'ನೆಂದೇ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಳಕೆ, 'ಜೀಲೂವ ಜೀನ್ಸ್' ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಹೋಹಿಸಿದ್ದು ರೂಪಕೇ ಇವನ್ನೆಂದು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಪದದಲ್ಲಿಯೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ ನಾರಿನನ್ನಿಂತು, ಮೂರುತ ಯಾಸಿಟ್ಟಿವ್ ಕ್ಲಾಸ್, ಹೂಪ್ ಮೂಡಿದವರು ಹೊದಲಾದ ವಿಹರಗಳವೇ ಜೀನ್ಸ್ ಕೇಶವ ದೇವಾಲಯದ ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಅದ್ವೃತ್ತವಾದುದು ಪೂರ್ವಿನವಾದ ದೇಗುಲವಾದರೂ ಪ್ರಾಜೆ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಒಂದಿದೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ವೈಕುಂಹದಾಸರೆಂಬ ಹಡಿದಾಸರು ಹಾಸ್ತಸರಾಯಸ್ತಾವಿಗಳ ಶಿಶ್ಯರೇ, ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಒಡನಾಡಿಗಳೇ ಇವರು ಆಗಾಗ ಪ್ರರಂದರರನ್ನು ಕನಕದಾಸರನ್ನೇ ಬೇಲೂರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ಬೇಲಾರು ಚಿನ್ನೆಕೆವೆ

ಂದೂಳಾಸ್ತಾನಿ ಕಾಟಿ

ಅದಿ

ಅಲುವದ್ಯಾತಕೊ ರಂಗ. ಅತ್ಯರಂಜಿಪ ಗುಮ್ಮು ವ

ಪ್ರತ್ಯಿದೇಶು ದಿವಸದಲಿ ದುಷ್ಪ್ರ ಪೂತನಿಯೆ ಕೊಂಡೆ
ಮುಟ್ಟಿ ವಿಷದ ವೊಲೆಯಂಡ ಕಾರಣ
ದೃಷ್ಟಿ ತಾಕಿತೆ ನಿನಗೆ ರಂಗಯ್ಯ

೦

ಬಾಲಕತನದಿ ಗೋಪಾಲಕೆರ್ನಡಗೂಡಿ
ಕಾಳಿಂದಿ ಮದುವನು ಕೆಲಕಿದೆ ಕಾರಣ
ಕಾಲು ಉಳುಕಿತೆ ನಿನಗೆ ರಂಗಯ್ಯ

೨

ತುರುವ ಕಾಯಲು ಪೋಗೆ ಭರದಿ ಇಂದ್ರ, ಮಳಿಗರಯೆ
ಬೆರಳಿ ಬೆಟ್ಟಪನೆತ್ತಿದೆ ಕಾರಣ
ಬೆರಳು ಉಳುಕಿತೆ ನಿನಗೆ ರಂಗಯ್ಯ

೩

ವಸುದೇವ ಸುತನಾಗಿ ಅಸುರರೆಲ್ಲರ ಮದುಹಿ
ಹಸರಿನ ಮಲ್ಲರ ಮಡುಹಿದ ಕಾರಣ
ಕಿಸರು ತಾಕಿತೇ ನಿನಗೆ ರಂಗಯ್ಯ

೪

ಶರಣ ವೇಲಾಪುರದ ಚೆಲುವ ಚೆನ್ನಿಗರಾಯ
ಪರಿಪರ ವಿಧದಿಂದ ಶರಣರ ಪ್ರೋರೆಯುವ
ವರದ ಪುರಂದರಿರ್ಣಲರಾಯ

೫

ಗುಮ್ಮು—ಗುವ್ರ್ಯ, ದೆವ್ಪ್ರ

ಕಿಸುರು—ಕಿಸುರ್, ಕಣ್ಣಿಸುರ್, ಕೆಟ್ಟಕಣ್ಣ, ದೃಷ್ಟಿದೋಷ

ರೇಗುತ್ತಿ

ಅಟ್ಟ

ಕುರೆಂಳು ಲೋಕದೊಳಗೆ ಇಂಥಾ ಸ್ವಾಮಿಯ
ನಾರಿರನ್ನಾ ಕಂಡೆಯು

೩

ವಾರಿಜನಾಭ ದೇವರ ದೇವ ಸುಗುಣ ಬೇ
ಲೂರು ಚೆನ್ನಿಗರಾಯನ ಸ್ವಾಮಿಯು

೪

ಪೈಸಬಗೆ ಮಾಟವ ಪೈಕಿವ ಕರೀಟವ
ಎಸೆವ ಮಾಣಿಕದೊಲೆಯು
ರತ್ನಿಕಾಂತಿಗಧಿಕವೆಂದೆನಿಪ ಮಾಗುತ್ತಿಯಿಂಟ್ಟ
ರಹಿಕ ಚೆನ್ನಿಗರಾಯನ ಸ್ವಾಮಿಯು

೫

ತಿದ್ದಿದ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕದಿಂದೊಪ್ಪುವ
ವುದ್ದು ಮುಖಿದ ಸೋಂಪಿನ
ಅದ್ದಿದ ಕುಂಕುಮದಂಗಿ ಹೀತಾಂಬರ
ಪೊದ್ದ ಚೆನ್ನಿಗರಾಯನ ಸ್ವಾಮಿಯು

೬

ಮಾಘಮಾಸುವ ಚಂಪಕ ಜಾಚಿ ಸಂಪಿಗೆ
ಬಗೆಬಗೆ ಷ್ವಾಮಾಲೆಯು
ಆಗರು ಜುದನ ಗಂಧ ಅನುಲೇಪನದಿಂದ
ಜಗವ ವೋಹಿಪ ಚೆನ್ನಿಗಸ್ವಾಮಿಯು

೭

ದನುಜರ ಗಂಡನೆಂದೆನಿಪ ಪೆಂಡೆಯನಿಟ್ಟ
ಮಿನುಗುವ ಪೈಂಗಿಜ್ಞೆಯು
ಫನಶಂಖಿ ಚಕ್ರಗಢಾ ಪದ್ಮಾಂಕಿತನಾದ
ಮಿನುತ ಚೆನ್ನಿಗರಾಯನ ಸ್ವಾಮಿಯು

೮

ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಬಂದು ವೇಲಾಪ್ತರದಿ ನಿಂದು
ಓಲಗ ಕೃಕೋಂಬನ
ಪಾಲಗಡಲಶಯನ ಪ್ರರಂದರವಿರಲ ಶ್ರೀ
ಲೋಲ ಚೆನ್ನಿಗರಾಯನ ಸ್ವಾಮಿಯ

೯

ಕರೇಳು ಲೋಕದೊಳಗೆ—ವರದು ಏಸು ಎಂದರೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ , ಏಕು
ಲೋಕಗಳು (ಬೂಲೋಕ, ಬುವಲೋಕ, ಸ್ವಲೋಕ, ಮಹಲೋಕ,
ಜನಲೋಕ, ತಪೋಲೋಕ, ಸತ್ಯಲೋಕ) ಮತ್ತು ಏಳು ಪಾತಾಳಗಳು
(ಅತಲ, ವಿತಲ, ಸುತಲ, ರಸಾತಲ, ತಲಾತಲ, ಮಹಾತಲ, ಪಾತಾಲ)

ನಾರಿರನ್ನಳು—ನಾರಿಯರಲ್ಲಿ ರತ್ನದುತಿರುವರು (ನೋಹಿನಿ)

ಪ್ರಾಸಂಗಿ ಮಾಟವ—ಹೊಸದಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ (ನಿಷ್ಟವು ಹೆಗೆಳೆ
ಯಂತೆ ತೋರಿಕೊಂಡುದು)

ಶತಿಕಾಂತಿಗಳಿಕವೆಂದು—ಚೆಂದ್ರನ ಹೊಳೆಗಿಂತ, ಬೆಳದಿಂಗಳಿಂತ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ

ಪೆಂಡೆ—ಕಾಲಿಗೆ ತೋಡುವ ಅಭರಣ ವಿಶೇಷ

ಪ್ರೇಣಗಳ್ವೆ—ಬಂಗಾರದ ಗೆಜ್ವೆ

ಇವರು ಹೀಗೆ

ಅಷ್ಟ

ಕುಡೆ ನಾ ಗೋದಿಂದನ
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ವಾಂದವವೆಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣನ ವೆ

ಕೊರವ ನಾರಾಯಣ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ
ದಾಸುದೀವ ಅಚ್ಚುತಾನಂತನ
ನಾಸಿರನಾವನ ಶ್ರೀ ಹೃದಿ ಕೊರನ
ಶೈಕ್ಷಣಿಯನ ಸಮ್ಮು ವಸುದೇವನುತನ ೧

ಮೂರುವ ಪೂದುಸೂದನ ತ್ರಿಮಿಕ್ರಮ
ಯಾದವಕೆಲ ಜನ ಮುನಿವಂಧ್ಯನ
ವೇದಾಂತದೇಢು ರಾಂದಿರಾರಮಣನ
ಅದಿಮೂರುತ ಪ್ರಹಾನ್ನದರದನ ೨

ಪ್ರರೂಪೋತ್ತಮ ನರಮರಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ
ಶರಣಾಗತ ವಜ್ರಪಂಜರನ
ಕರುಣಾಕರ ನಮ್ಮ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ
ನರೆ ನಂಬಿದೆ ಬೇಲಾರ ಕೊರನ ೩

ಪಾಂಡವಪೆಕ್ಕನ—ಕೌರವ—ಪಾಂಡರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ
ನಿಂತದನ
ಶರಣಾಗತ ವಜ್ರಪಂಜರನ—ಮೂರೆಹೊಕ್ಕುವರಿಗೆ ಸುಭದ್ರಮಾದ ಅವರಣಿದಂತಿದ್ದು
ರಾಪಾಡುವವನ

ದೇವಕಿ ಕುದ ಮುಕುಂದ ಪ್ರ

ನಿಗಮೋದ್ಭಾರ ನಮನಿತ ಜೋರ
ಶಿಗಮತಿ ವಾಹನ ಜಗದೂದ್ಭಾರ ರೀ

ಶಂಖ ಚಕ್ರಧರ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ
ಪರಜಯಲೋಕನ ದರಮಾನಂದ ನೀ

ಮಕರಕುಂಡಲಧರ ಮೋಹನವೇಷ
ರುಕುಮಿಣಿ ವಲ್ಲಭ ಪಾಂಡವ ಪ್ರೋಷ್ಣ ನೀ

ಕಂಸಮರ್ದನ ಕಾಸ್ತುಭಾಷರಣ
ಹಂಸವಾಹನ ಪೂಜಿತ ಚರಣ ಭೂ

ವರದೇಲಾಪುರ ಚಿನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನ
ಪ್ರರಂಧರದಿರಲ ಸಕಲ ಗುಣಪೂಜ್ಣ ನೀ

ನಿಗಮೋದ್ಭಾರ—ದಾನವರು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಅಡಗಿಸಿದ್ದ ವೇದಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ
ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಲೋಕಕ್ಕು ಕೊಟ್ಟಿರುವನು (ಮತ್ತು ಪತಾರದಲ್ಲಿ)
ಶಿಗಮತಿವಾಹನ—ಪ್ರಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯನಂತಿರುವ ಗರುಡನನ್ನೇರಿ ಬರುವವನು
ಹಂಸವಾಹನಪೂಜಿತ—ಹಂಸವಾಹನನೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ , ಅವನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವನು

ಶರ್ವರಾಘರ್ವಾ

ಅಟ್ಟ

ಹೆಡಿರನಾಕುವಳಿ ಕನ್ನಕೆ
ಗಂಡಸಿಲ್ಲದ ಹೆಗೆಸೀ ಕನ್ನಕೆ

ಎ

ಮೇರುವುಂದಿರದ ಕಡೆಗೋಲನೆ ಮಾಡಿ
ಉರಗ ವಾರುಕಿ ನೇಣ ಮಾಡಿ
ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿ ಸುರರಸುರರು ಮಧಿಸಲು
ಕೂರಮು ರೂಪವ ದರಿಸಿದ ಕನ್ನಕೆ

೦

ತಿಖುರೂಪತಾಳಿದ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ
ಆ ಸಮಯ ಜಲದೊಳು ಮಲಗಿಕೊಂಡು
ವಶವಾಗಿದ ಮುಕ್ಕ ಹೂವಿನೆಗ್ಗೆ ಕ್ಕಳ್ಳಿ
ಬಸಿರಿಂದ ಬೊಮ್ಮನ ಪಡೆದೂ ಕನ್ನಕೆ

೨

ಪಟ್ಟವಾಳಿಯನುಟ್ಟ ಬೊಟ್ಟು ಕುಪ್ಪಸ ತೊಟ್ಟು
ಬೊಟ್ಟಿಗಂಡಿಯ ಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹಿಡಿದುಕೂಂಡು
ದಿಟ್ಟ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪವ ತಾಳಿ ದೃತ್ಯರನೆಲ್ಲ
ಅಟ್ಟಹಾಸದಿ ಮೋಹಿಸಿದ ಕನ್ನಕೆ

೩

ಅಂಥ ಇಂಥವನೆಂದು ಕೇಳುತ್ತ ಇರಲಾಗಿ
ಸಂತತ ಸುರಿಗೆ ಅವುತ್ತವನು
ಪಂಕ್ತಿಯೊಳಗೆ ಅಳವಡಿಸದೆ ಬಡಿಂದ
ಎಂಥಾ ಸೊಬಗಿನ ಮೋಹದ ಕನ್ನಕೆ

೪

ಬೀಗೀಗಳ್ಳುನಿಗೆ ಬಿಂಬಿ ಕ್ಕೆಯನಿಡಲು ಬರೆ
ಭೋಗದಾಸಯ ತೋರಿ ಬೂದಿ ಮಾಡಿದ
ಭಾಗೀರಥಿಯ ಶಿತ ಪುರಂದರಬಿರ್ತುಲ
ಭೋಗಿ ಬೇಲೂರ ಜೆನ್ನಿಗ ಕನ್ನಕೆ

೫

[ಇದು ಹೋಟಿನಿಂ ಅವಶಾರದ ಸ್ವರಸ್ಥಪತ್ನಿ ಕುರಿತ ಪದ]

ಹೆಂಡಿರನಾಳುವಳಿ ಕವಿತ್ತಿ— ಈ ಹೊಸ್ತು (ಸಾರಾಯಂನ), ಶ್ರೀದೇವಿ, ಭಂದೇವಿ,
ದುಗ್ಂಡೇವಿ ಎಂಬ ಹೆಂಡಿಯ್ಯರನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿ ಅವರವರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ನಿಯೋಜಿಸುವುದು

ಗಂಡನಿಲ್ಲದ—ಹರಿಯೀ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದುದರಿಂದ, ಅವನಿಂದ ಮಿಗಿಲಾದ
ದೃವರೀರಿದು

ಮೇರುಮಂದರವ—ಹಾಲಗದುಸ್ತು ಅಮೃತಕ್ಕಾಗಿ ದೇವತೆಗಳೂ ದಾನವರೂ
ಕಡೆದ ಸಂದರ್ಭ (ಅಮೃತಮಂದಿ)

ಶಿಕುರೂಪ ತಾಳಿದ—ಮಹಾಪ್ರಯಾದಲ್ಲಿ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೇ
ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಗುವಿನೆತೆ ತೋರಿಕೊಂಡು, ಮುಂದಣ ಸ್ವರ್ಪಿಗಾಗಿ
ಚೆತುಮಂಬಿನಿಸನ್ನು ಹೊರಡೊಮ್ಮೆಸಿದ ಸಂದರ್ಭ ('ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂಡ
ಮುದರೇ ನಿಧಾಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಭುಜಾಂತರಗತಃ ಸ್ವರತೋಪಿ ಚಾಗ್ರೀ')

ಪಟ್ಟವಾಳಿಯನುಟ್ಟು—ಅಮೃತಮಧನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೋಟಿನಿಯಾಗಿ ಬಂದದ್ದು
ಬೇಗೆ ಗಳ್ಳಿನಿಗ—ಹಕ್ಕಿಗಳ್ಳಿ ಸಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯಿರುವ ತಿಪನಿಗೆ ಅವನಿಂದ ವರವನ್ನು
ಪಡೆದ ಭಸ್ಯಾಸುರ ಅವನನ್ನೇ ತಿಂರಿದು ತೊಡಗಿದುಗ, ಮೋಟಿನಿಯು
ಅವನನ್ನು ಮರುಳುವಾಡಿ, ನಾಟ್ಯವನ್ನಾಡಿ ಅಸುರನನ್ನು ಜಾಣತನದಿಂದ
ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿದ ಕತೆ ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಭಾಗೀರಥಿಯ ಪಿತ—ಹರಿಯ ಪಾದಗಳಿಂದ ಗಂಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಳಿಂದ ಪ್ರತೀತಿ

ಭದ್ರಾಚಲ

ಅಂದ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಖಮ್ಮಂ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದೆಂತಹ ಭದ್ರಾಚಲ ಇಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರ, ಗೋದಾವರಿ ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಭದ್ರಗಿರಿಕೊಂಡ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಟ್ಟದ ಹೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮುನ ದೇವಾಲಯ ವಿದೆ ಸೀತಾವಿಯೋಗವಾದ ತರುಣದಲ್ಲಿ ರಾಮನ ಸೀತೆಯನ್ನು ಮಾಡು ಕಾಡುತ್ತ ಈ ಬೆಟ್ಟಿಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ನೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿ ಭದ್ರನೆಯ ಮುನಿಯಾಂದ ಅತಿಥಿ ಪಡೆದನೆಂದೂ ಸ್ಥಳಪೂರಾಣ ಹೇಳುತ್ತದೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಲಂಕೆಯಾಂದ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಮತ್ತು ಈ ಬೆಟ್ಟಿಕೆ ಬಂದು ಭದ್ರ, ಮುನಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹೋದನಂತೆ ಆ ಸಂದಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಂದಂತದಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ವಿಗ್ರಹವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡೆಂದೂ ಪ್ರತಿಃತಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಒರಿಮೆ ಬದಗಿದ್ದು ಕಂಬಲ್ ಗೋಪಣ್ಣ ಎಂಬ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಆದರದಿಂದ ರಾಮ ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಇವನು ಭದ್ರಾಚಲ ರಾಮಾಸನೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಈ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಇವನೇ 1725ರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲಿನ ರಾಮನ ಮೂರ್ತಿ ಚತುಭುಜಾಗಿರುವುದೊಂದು ವಿಶೇಷ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಬೈತ್ರಿ ತುಂಡ್ಣ ನವಮೀಯ ದಿನ ಕರ್ಮಾಣಿ ಮಹಾತ್ಮವನ್ನು ವೈಭವದಿಂದ ಜರ್ಗಾತ್ಮದೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈಗನ ಗುಡಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಸ್ಥಳ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಯೇನೋ ಇದ್ದಿರಬೇಕು

ଫୋଟୋ ଶର୍ମିଳା ପାତେନ୍ ଦେଖାଲିଯା

೧೪೪

ಪಂತುವರಾಳಿ	ಚಾಪ್ತಿ
ಬಾರಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ರಂಗಯ್ಯ ನಿಃನು	ಪ
ಬಾರಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬಾಲಗೋಡ್ಯಾಲ ಜಾರ ಚೋರ ಕೃಷ್ಣ ಜೂಸಕೀಪತಿ ರಾಮ	ಅ
ನಂದನೆಂದನ ನವನೀತಚೋರ ಕೃಷ್ಣ ಮಂದರೋದ್ದರೆ ಮಾಥವರಾಯ ರಾಮ	ಇ
ಗೋಕುಲದೊಳಗೆ ಗೋಹಿಯರ ಕೂಡಿ ಲೋಕ ನೋಡಲವರ ಕಾಕು ಮಾಡಿ	ಉ
ಹಳ್ಳಿ ಪಳ್ಳಿಗಳೊಳು ಎಲ್ಲ ಮೊಸರು ಹಾಲು ಬೆಣ್ಣೆ ಕೊಳ್ಳಿಯಾಡಿ ಗೋಹಿಕೆಂಬ ಮಿಡಿದ ಕೃಷ್ಣ	ಇ.
ಅನಂತಪದುಮನಾಭ ಅಪ್ರಮೇಯ ಹೃಷೀಕೇಶ ದಾನವಾಂತಕ ರಂಗ ದಶರಥಪತ್ರ ರಾಮ	ಉ
ಪರಮಪವಿತ್ರ ರಾಮ ಭದ್ರಾಚಲಾಧೀಶ ವರದ ಶೀರ ಪುರಂದರಬಿರಲ ರಾಮ	ಇ

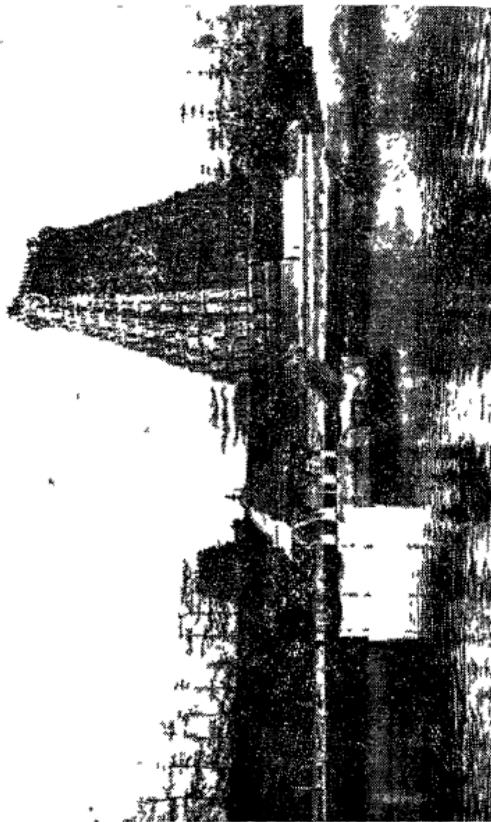
ಕಾಕುಮಾಡಿ—ಕೆಟ್ಟಿವರೆಂದು ಕಾಣಿಸಿ

ಮನ್ಮಾರ್ಗ

ತಂಡಾವಲರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಿ ಒಂದು ತಾಳ್ಳೂಕು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರುವ ಮನ್ಮಾರ್ಗನುಡಿ ರಾಜಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಕಾವೇರಿ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಉದ್ದು ಮೊದಲಿಗೆ ಒಂದು ಶೈಲೋತ್ತಿಯ ಅಗ್ರಕಾರವಾಗಿದ್ದಿತ್ತು ಹಲವರು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಇಲ್ಲಿನ ಪೈಶ್ಯಾಂಕರ್ಮ ಪೆಂದರೆ ಕೈಷ್ಯಾಂಕರ್ಮ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದರು ಗೋಪಾಲ ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರರು ಬಗೆಗಳು—ವೆಣಿಗೋಪಾಲ, ರಾಜಗೋಪಾಲ, ಮುದಸಗೋಪಾಲ ಎಂದು ವೆಣಿಗೋಪಾಲ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಎರಡು ಕೈಗಳಿದ್ದು, ಕೊಳೆಲನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಚಿತ್ರಸೂತ್ರಾರೆ ಮುದನಗೋಪಾಲ ಮೂರ್ತಿಯೂ ಕೊಳೆಲನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಇದ್ದರೂ, ಎಂಟು ಕೈಗಳು ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಲಿನ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯಾದರೆ, ಖಾಳಿದಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಿ, ಕಕ್ಷೆ, ಪದ್ಮ, ಕಟ್ಟಿನ ಜಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಪ್ರಪ್ರಭಾಣಿ, ಗರ್ದ ಇವು ಇರುತ್ತವೆ ರಾಜಗೋಪಾಲ ಮೂರ್ತಿಯಾದರೂ ಗೋಪಳರ ನಾಯಕನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ ಎರಡೇ ಕೈಗಳಿದ್ದು ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಾಟಿ ಹಿಡಿದಂತೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈ ದೊಡ್ಡ ಯಾನ್ನು ಉದಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಚಿತ್ರಸಚೇಕೆಂದು ಶಿಲ್ಪಕಾಸ್ತ್ರಗಳ ವಿಧಿ ಮನ್ಮಾರ್ಗನುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂರ್ತಿ ತುಂಬ ಮೋಹಕವಾಗಿದೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಪದಪ್ರ ತುರಂಗಳ ಕಾಯ್ದುವು ನೆಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರಗೊಂಡಬಾಲಾಗ್ರಹ ಮಾ ದೇವಾಲಯ

ತೇಜಿ

ಉದಿ

ಮನ್ಮಾರು ಕೃಷ್ಣಗೆ ಮಂಗಳ, ಜಗವ
ಮನ್ಮಿಸಿದೊಡೆಯಗೆ ಮಂಗಳ ಪ

ಬೋಮ್ಮನ ಪಡೆದಗೆ ಬಕ್ಕರುದ್ದಾರಿಗೆ
ಕಮ್ಮಗೋಲಯ್ಯಗೆ ಮಂಗಳ
ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಕನಿಗೆ ದಾನವ ಶಕ್ಕಿಗೆ
ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸುವಗೆ ಮಂಗಳ ೧

ತುರುಗಳ ಕಾಯ್ದಿಗೆ ಕರುತ್ತಾಕರನಿಗೆ
ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿದವರ್ಗ ಮಂಗಳ
ವರದ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೆ ವಾರಿಜನಾಭಿಗೆ
ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಿಗೆ ಮಂಗಳ ೨

ದೇವಕಿ ದೇವಿಯ ತನಯಗೆ ಮಂಗಳ
ದೇವ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೆ ಮಂಗಳ
ಮಾದನ ಕೊಂಡು ಮಲ್ಲಿರ ಮಡುಹಿದ
ಪ್ರರಂದರವಿರಲಗೆ ಮಂಗಳ ೩

ಬೋಮ್ಮನ —ಚರ್ತುಮುರ್ವಿ ಬ್ರಹ್ಮನೆನ್ನ ತನ್ನ ನಾಭಿಕವಲದಿಂದ ಹೊರ
ಹೊಮ್ಮಿಸಿದವನು ನಾರಾಯಣ
ಕಮ್ಮಗೋಲನ ಅಯ್ಯ—ಕಮ್ಮಗೋಲನ್ನ, ಎಂದರೆ ಕಂಪ್ತಿ ಬಾಣವನ್ನು (ಕಮ್ಮ,
ಕಂಪ್ತ, ಸುವಾಸನೆ, ಹೂಗಳು) ಹಿಡಿದವನು ಮನ್ಮಧ, ಅವನ ಅಯ್ಯನೆಂದರೆ
ತಂದೆ, ನಾರಾಯಣ
ಧರ್ಮರಕ್ಷಕನಿಗೆ —ಭಗವದ್ಭಿತ್ಯಲ್ಲಿರುವ ‘ಪರಿತ್ಯಾಖಾಯ ಸಾಧೂನಾಂ
ವಿನಾಶಾಯಚ ದುಷ್ಪತಾಂ। ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನಾಧಾರಾಯಂ ಸಂಭೂತಾಮಿಯುಗೇ
ಯುಗೇ॥’ ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಅಥಾರ
ಮಾವನ ಕೊಂಡು —ಹುಧರೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಸನೆನ್ನ ಕೊಂಡು, ಅವನು ಕಚ್ಚಿಸಿದ
ಚಾಣೂರ ಹೊದಲಾದ ಮಲ್ಲಿರನ್ನ ಕೊಂಡವನು, ಕೃಷ್ಣ

ಕಂಡೆ ಕಂಡೆ ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಕಂಗಳ ದಣೆಯುವ ತನಕ
ಮಂಗಳಮೂರುತಿ ಮನ್ಯಾರು ಕೃಷ್ಣನ ಕಂಡೆ

೩

ಉಟ್ಟ ಈತಾಂಬರ ಕಂಡೆ ತೋಟ್ಟ ವಜ್ರದಂಗಿ ಕಂಡೆ
ದ್ವಾರಕ ದ್ವಾರಕ ಮನ್ಯಾರು ಕೃಷ್ಣನ ಕಂಡೆ

೪

ಕಡೆವ ಕಡೆಗೋಲ ಕಂಡೆ ನಡುವಿನೋಡ್ಯಾಣ ಕಂಡೆ
ಕಡುಮುದ್ದ ಮನ್ಯಾರು ಕೃಷ್ಣನ ಕಂಡೆ

೫

ದೇವಕಿ ದೇವಕಿಯರ ಕಂಡೆ ಗೋಪಿಯರ ಮುದ್ದುಟ ಕಂಡೆ
ಮಾವ ಕಂಸನ ಮರ್ದಾಸರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕಂಡೆ

೬

ಅಕಳೆ ಕಾವ್ಯದ ಕಂಡೆ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ಕಂಡೆ
ವೈಕುಂಠವಾಸನ ಮನ್ಯಾರು ಕೃಷ್ಣನ ಕಂಡೆ

೭

ಶೇಷನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಕಂಡೆ ಸಾಸಿರನಾಮನ ಕಂಡೆ
ಶ್ರೀಶ ಪುರಂದರೆವಿರಲ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ್ ಕಂಡೆ

೮

ದ್ವಾರಕದ ದ್ವಾರಕ—ಮನ್ಯಾರುಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ದ್ವಾರಕಾಧಿತ
ನೆಂದೇ ಪ್ರತಿತಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ‘ದ್ವಾರಕ’ಯಂದು ಹೆಸರಿದೆ ಇಲ್ಲಿನ
ಅಭಾವವತಾರವನ್ನ ವಾಸುದೇವನೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಉಭಯನಾಚಿ
ಯಾರರಿಂದ (ಶ್ರೀದೇವಿ, ಭೂದೇವಿ) ಕೂಡಿದ ಈ ಮೂರ್ತಿ ತುಂಬ
ಪೋಹವಾಗಿದೆ, ‘ಕಡುಮುದ್ದ’ ಅದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಪಣಿನೆ
ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನ ವಣಿನೆಯೇ, ಮನ್ಯಾರು ಗುಡಿಯ ರಾಜಗೋಪಾಲ
ಸ್ವಾಮಿಯದೇ ಅಲ್ಲ

ಮುಳ್ಳಾರು

ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣದ ನೇರೆಯಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಾಗ್ನಿದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಳೂರು ಈಗ ಕುಗ್ಗಾರುವಿಂದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದು ಮಳೂರುಪಟ್ಟಣದೇ ಹೇಸರಾಗಿ ಮೇರಿಯುತ್ತಿದ್ದು ತು ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತು ಇರುವ ಗುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷುದ್ರ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿದೆ ತಮಿಳು ಶಾಸನಗಳೂ ಇವೆ ಗಂಗವಂಶದ ಅರಸರ ಮತ್ತು ಬೋಳಿರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ತು ಮಳೂರಿಗೆ ರಾಜೀವಂತ್ರಸಂಹ ನಗರವೆಂಬ ಹೇಸರೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲದು ದಾವಿಲಿಯಿದೆ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಯಸ್ತೀತಿಯ ವೇಲೆ ಏಕಾಶ್ವರ ಎಂಬ ಭಾಷ್ಯಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದ ವಿಜಾಧಾನೇಶ್ವರ ಯೋಗಿಯು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ರಚಿಸಿದನು ಉರಿನ ನಡುವೆ ಇರುವ ವಿಷ್ಣುದೇವಾಲಯ ಭವ್ಯಾದಾದು ಅವರ ಸ್ವಧಿಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಅಪ್ರಮೋದು ಸ್ಥಾವಿಯೆಂದು ಹೇಸರು ದೇಗುಲಾದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾವೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಂಬೆಗಾಲು ಕೃಷ್ಣನ ಸೋಗಾದ ಪಿಗ್ರಹ ಇದು ತುಂಬ ಅಪ್ಪರಿಂದಾದ ಮೂರ್ತಿ ಭಾಲಕ್ಷಣ್ಯನಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಳೂರುವರ್ತಗಳ ಹುಡುಗನ ನಂತಹ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾಗೆ (ನಮ್ಮೆತಕ್ಕಷ್ಟ, ಸಂತಾನ ಗೌಳಪಾಲ, ಇತ್ಯಾದಿ). ಇಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಣ್ಣ ಮಗುವಿನಂತಹ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಇದೆ ಪ್ರರಂದರೆಂದಾಸರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾರ್ಥಕ್ರಿಯೆ ಮಗುವಿನ ಜತ್ತು ಹೊಳೆದಿರಬೇಕು ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಇದರ ಭಾವವೇ ತುಂಬಿದೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಮೋದು ಎಂದು ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ಮಳೂರಿನ ಅಂಬೆಗಾಲು ಕೃಷ್ಣನನ್ನೇ ಕುರತ ದ್ವೇಂದು ಉಹಳೆ ಕೃತಿಯಲ್ಲೇನೋ ಮಳೂರಿನ ಹೇಸರಿಲ್ಲ.

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ ପଦ

ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಕಾಸಿ

ಕಾನಡ

ಜಗದುದ್ವಾರನ ಆಡಿಸಿದಳಿಶೋದೆ	ವ
ಜಗದುದ್ವಾರನ ಮಗನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ ಸುಗುತ್ತಾಂತರಂಗನ ಆಡಿಸಿದಳಿಶೋದೆ	ಅ
ನಿಗಮಕೆ ಸಿಲುಕದ ಅಗಣತ ಮಹಿಮನ ಮಗುಗಳ ಮಾಡಿಕ್ಕೊಂಡ ಆಡಿಸಿದಳಿಶೋದೆ	ಒ
ಅಣೋರಣೇಯನ ಮಹತೋಮಹಿಯನ ಅಪ್ರಮೇಯನ ಆಡಿಸಿದಳಿಶೋದೆ	೨
ಪರಮಪ್ರರೂಪನ ಪರವಾಸದೇವನ ಪುರಂದರ್ವಿರಲನ ಆಡಿಸಿದಳಿಶೋದೆ	೩

ಜಗದುದ್ವಾರನ—ಜಗತ್ತಿನ್ನು ಎತ್ತಿ (ಉತ್ತ) ಹಿಡಿದು (ಧೃ) ಕಾಪಾಡುವವನನ್ನು
ಸುಗುತ್ತಾಂತರಂಗನ—ಸತ್ಯಗುಣವ್ಯಾಂದೇ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನನ್ನು
ನಿಗಮಕೆ ಸಿಲುಕದ—ವೇದಗಳು ಕೂಡ ಯಾವನ ನೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲಾರವೋ
ಅವನ
ಅಗಣತ ಮಹಿಮನ—ಯಾವನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟೇಂದು ಹೇಳಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ
ಅವನ
ಅಣೋರಣೇಯನ —ಅತಿ ಸಣ್ಣದಾದ ಅಣಾವಿಗಿಂತ ಸಣ್ಣವನು (ಅದರಲ್ಲೂ ಅಂತಯಾವಿಯಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುವನು), ಅತಿ ದೊಡ್ಡದಕ್ಕಿಂತ (ಎಂದರೆ ಅಕಾಶಕ್ಕಿಂತ) ದೊಡ್ಡವನು (ಅದೂ ಅವನಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಗೊಂಡಿದೆಯಾಗಿ),
ಎಂದರೆ ಸರ್ವವಾತೀ, ಸರ್ವಾಧಾರ

ಮೇಲುಕೊಳೆ

ಕಾಗೆ ಮೂಡತ್ತೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟೆ ಮೇಲುಕೊಳೆ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಕಣಿಕೆಗೆ ಏದುರಾಗಿರುವ ವಿಚ್ಛಿನ್ನೀತ್ತು, ಅದು ಯಂದುಗಿರಿಯೆಂದೂ ಯಾವಾದೂ ಯೆಂದೂ ತಿರುಸಾರಾಯಿಣಿಗೆ ಪರವೆಂದೂ ಹೇ ಸ ರಾ ಗಿ ದ ರಾಮಾನುಜಾಬಾಯ್ಗಾರು ಬೋಳರಾಜನ ಉಪಟಳವನ್ನು ತಾಳಾರದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತದಿನಾಲ್ಕು ಪರಾಗಕು ನೆಲಿಸಿ ಬೆಲುವಾರಾಯಿಣಿನ ಪೂಜೆ ಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಹಣ್ಣೆ ರುಡಿಸಿಯು ತತ್ತವಾನದ ಸುಮಾರಿಗೆ ಮೈದಾನದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುಡಿ ಶ್ರೀಮೈಪ್ರಾರ್ಥಿ ಪರಿಗೆ ತುಂಬ ಅದರಾಸ್ತರ ವಾದುದು ಈ ದೇವರನ್ನು ಬೆಲುವಾಡಿನ್ನಿಗೆ, ತೆಲ್ಪುಪ್ರಾರ್ಥಿ (ಬೆಲ್ಪುತ್ತಿಕ್ಕೆ) ಎಂದೂ ಕರೆಯುವುದುಂಟು, ಹೊದಲಿಗೆ ರಾಮಾಶ್ರಯ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದ್ದಂತೆ ಕೋರುತ್ತದೆ ಮೇಲುಕೊಳೆಯ ಮೇಲೂಂದು ಬೆಟ್ಟೆ ವಿದ್ದು ಅದರ ಪೇರೆಲೆ ಸರಸಿಂಹನ ಗುಡಿಯೊಂದಿದೆ ಇದು ತುಂಬ ಮಾರ್ಪಿಣವಾದುದು ಅದರೆ ಬೆಲುವಾರಾಯಿಣಿನ ಗುಡಿಯೇ ಜನಶ್ರಯವಾಗಿರುತ್ತದು ಇಲ್ಲಿ ಸಡೆಯುವ ವೈರಮುಡಿ, ರಾಜಮುಡಿ ಉತ್ಪಾದಕರು ಹೆಸರಾಗಿವೆ ಬೆಟ್ಟೆದ ಪೇರೆಲೆ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಪ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಯತ್ನಾಜಸ್ತು ಮಿಗಳ ಮರಳು ಒಂದಿದೆ ಕೆಳಗಿಂದ ತೂಳಿಲಿರಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲೆತಿತಲಾಬ್ರಾ ಎಂದು ಹೆಸರಿನ್ನು ಹೊತ್ತು ರಮಣೀಯವಾಗಿರುವ ಕೊಳಕ್ಕಾ ಒಂದಿದೆ ಈ ಗುಡಿಗೆ ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಮನೆತನದವರು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಪ್ರರಂದರಾಜರ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲುಕೊಳೆಯು ಉತ್ಸೇವಿತು ಇದೆ, ಬೆಲುವರಾಯ ನೆಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದೆ

ಮೇಲುಕೊಣೆ ಚೆಲುವರಾಯಸ್ವಾಮಿ

ಶಂಕರಾಭರಣ

ಶ್ರವಿದೆ

ಸರ್ವಾವರಾದವ ಕ್ಷಮಿಸಯ್ತ,
ಗವಾಂಧಕಾರವ ಬಿಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಯ್ತ

ವ

ಎಂದೆಂದು ಹಿರಿಯರ ನಿಂದಿಸಿದನೋ, ಚೆಲ್ಪು
ಚಂದನಗಂಧಿಯರೋಳು ಸರಸವಾಡಿದನೋ
ಬಂಧು ಬಂದರೆ ಎನ್ನ ಬಿಗುಹು ಬಿಂಕವ ತೋರೆ
ಬಂದೋಽಜುವರ್ಯೇ ಎನ್ನ ಬೇಕೆಂದು ಕೋರದೆ
ಕುಂದ ಕುಟ್ಟಲದಂತ ಚಂದಿರವದನ ಗೋ
ವಿಂದನ ಪಾದಾರವಿಂದವ ಸ್ವರಿಸೆನು
ಒಂದು ದಿನವು ನಾನು ಮಿಂದು ಮಡಿಯನ್ನಿಟ್ಟು
ಗಂಧ ಪ್ರಷ್ಪೂರ್ಣನೆಗಳನು ಮಾಡೆನು ಎನ್ನ

೦

ಅನ್ನದಾನವ ಮಾಡಲರಿಯೆನು ನಾ ಮಂನ್ನ
ಸ್ವಂತದಾನದ ಮಾತು ಸೋಗಸದು ರವಿಗೆ
ಕನ್ನಾದಾನದ ಮಾತು ಕನ್ನಿನಲಿ ನಾ ಕಾಣೆ
ಮುನ್ನವರಿಯಂದ ಮಹಾಮುಗ್ಂ ಕಾಣಯ್ತ
ಉನ್ನತ ಗೋದಾನ ಭೂದಾನ ಹೊದಲಾದ್ದು
ಸನ್ನತಿಯಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಸುಖಿಸುವದರಿಯೆನು
ಅನ್ನಾಯವ ಮಾಡಿ ಹರಿ ನಿನ್ನ ಮರಹೋಕ್ಕೆ
ಬೆಣ್ಣೆ ಕೆಳ್ಳನೆ ಮುದ್ದು ಬೆಣ್ಣೆ ಕೃಷ್ಣಯ್ತ

೨

ಪಾಪಿಯರೋಳು ಅತಿ ಪಾಪಿ ಎಂತೆಂಬರು
ಕೋಟಿಗಳೋಳು ಉಗ್ರ ಕೋಟಿ ನಾನು
ಕೋಪ ತಾಪದ ವ್ಯಾಧಿಯನೆಲ್ಲ ಗುಣ ಮಾಡಿ
ಶ್ರೀಪತಿಯೇ ನೀ ಸಲಹೋ ಕರುಣಾದಿ
ಕೂ ಪರಿಯಲಿ ಮೇಲುಕೋಟಿ ಇಂದಿರವರ
ಅಪದ್ವಂಧುವೆ ಭಕ್ತ ರಥಹರನೆ
ತಾಪತ್ರರುಗಳ ಬಿಡಿಸಿ ಚೆಲ್ಪುರಾಯ
ಗೋಪಾಲಮಾರುತಿ ಪ್ರರಂದರವಿರುಲ

೩

ಗವಾಂಧೆಕಾರ—ಹೆಮೈಯೆಂಬ ಕತ್ತಲೆ, ಅಹಂಕಾರ—ಮಹಕಾರಗಳು
 ಚಂದನಗಂಧಿಯರೊಳು—ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಕೊಂಡ ಹೆಂಗಳಿಯರೊಡನೆ
 ಬಿಗುಹು—ಬಿಗಿ, ಗತ್ತು
 ಕುಂದ ಕುಟ್ಟಿಲ ದಂತ—ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೂಗ್ನಿಗಳಿಂತ ತೋರುವ ಹಲ್ಲಾಗಳು
 ಮನ್ನವರಿಯಾದ—ಮುಂದೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಿದ
 ಭಕ್ತರಾಧರನೆ—ಮೂರೆಕ್ಕೆಕ್ಕೆವರ ಪಾವಗಳನ್ನು ತೂಲಿಸುವವನೆ
 ತಾಪತ್ಯಹುಗಳ—ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಅಧಿಭೌತಿಕ, ಅಧಿದೈವಿಕಗಳಿಂಬ ಮೂರು ವಿಧವಾದ
 ತೂಂದರೆಗಳು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವೆಂದರೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವ ಅಧಿ
 ವಾತ್ಮಿಗಳು, ಅಧಿಭೌತಿಕವೆಂದರೆ ನೆರೆಹೂರೆಯ ಜನರಿಂದ, ಕಲ್ಪಕಾಕರಿಂದ,
 ಹುಲ್ಲಿಸಿಂಹ ವೊದಲಾದ ವನ್ನುಪೂರ್ಣಗಳಿಂದ, ಹಾವು ಜೀಳು ಮೂದಲಾದ ವಿಷ
 ಜಂತಾಗಳಿಂದ ಒದಗಿಸುವ ಕಷ್ಟ, ಅಧಿದೈವಿಕವೆಂದರೆ ಅತಿಯಾದ ಬಿಸಿಲು,
 ಮತ್ತೆ, ಗಾಳಿ, ಸಿಡಿಲು, ಭೂತಬಿಧಿ ಮೂದಲಾದ ಉದ್ದರ್ವಗಳು

ಶ್ರೀಗಾರಪುರ

ಮುಂದಿನ ಪದವು ಶಾರದೆಯನ್ನು ಕುರಿತದ್ವಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಇದು ಶ್ರೀಗಾರಪುರ ನೆಲೆವಾಸಿನಿಂಬ ವರ್ಣನೆಯಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಇದು ಶ್ರೀಗೋರಿಯ ಶಾರದಾಂಬಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಪದವೆಂದು ಉಂಟೆ ಶ್ರೀಗಾರಪುರ ವೆನ್ನುವುದು ಶ್ರೀಗೋರಪುರ ಎನ್ನುವುದರ ರೂಪಾಂತರವಿದ್ದಿರುಹುದೆ? ಇಂತೆ ಶ್ರೀಗಾರಿ ಶ್ರೀಗಿರಿಯನಾಗಿ ಶ್ರೀಗೋರಿಯಾಯಿತು ಉಂಟಿನ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಣ್ಣ ಬೆಳ್ಳಿಪ್ಪಚೇ ಶ್ರೀಗಾರಿ ಬೆಳ್ಳಿದ ಮೇಲೆ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುರನನ್ನ ಗುಡಿಯಿದೆ ಉಂವೆನೊಳಗೆ ಶಾರದೆಯ ದೇಗುಲವಿದೆ. ಹಿಂದ್ವಾತೀಧರ ಕಾಲದ ಗುಡಿ ಇದೆಂದು ಹೇಳತ್ತಾರೆ ವಿಂದ್ವಾತೀಧರ ವಿಜಯನಗರ ರಾಜ್ಯದ ಸಾಫನೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾದ ವಿಂದ್ವಾರಣ್ಣಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗಾರುಗಳು (ಅವರ ಕಾಲ 1346ರಿಂದ 1378ರ ಒಳಗೆ) ವಿಜಯನಗರದ ಹರಿಹರ ರಾಯನ ಕಾಲದ ಶಾಸನಪ್ರಾಂದು (1346ರಿಂದು) ವಿಂದ್ವಾತೀಧರನ್ನು ಪ್ರಸಾರಿಸುತ್ತಿದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರು ಶ್ರೀಗೋರಿಯೋಂದಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಸಿಕೊಂಡರು ಪ್ರರಂದರದಾಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗೋರಿ ಮರದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರರೂಪೋತ್ತಮ ಭಾರತ (1418–1451), ರಾಮಾಚಂದ್ರ ಭಾರತ (1513–1524), ನರಸಿಂಹ ಭಾರತ (ನಿಯೋಜಿತ 1547) ಇವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅದರೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರು ಶ್ರೀಗೋರಿಗೆ ಒಂದಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಪದದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಗೊಂಡಿರುವ ಶಾರದೆ ಶ್ರೀಗೋರಿಯ ತಕ್ಷದೇವತಯೋ ಸ್ವಾತ್ಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಗೋಪಿ ಶ್ರೀ ಶಾರದಾಂಬಿ

ಮುಹೂರಿ

ಆದಿ

ಪಾಲಿಸೆಯ್ತು ಮುದ್ದು ತಾರದೆ ಎನ್ನ ನಾಲಿಗಯಲಿ ತಪ್ಪು ಬಾರದೆ	ಪ
ಲೋಲಲೊಚನೆ ತಾಯೆ ನಿರುತ ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ	ಉ
ಅಕ್ಕರಕ್ಕರ ವಿವೇಕವಾ ನಿಮ್ಮ ಕುಕ್ಕಿಯೊಳೀರೇಳು ಲೋಕವ ಸಾಕ್ಷಾತು ರೂಪದಿಂದ ಒಲೀದು ರಕ್ಷಿಸು ತಾಯೆ	ಽ
ಶ್ಯಂಗಾರಪ್ಪರ ನೆಲೆವಾಸಿನೀ ದೇವಿ ಸಂಗಿತಗಾನವಿಲಾಸಿನಿ ಮಂಗಳಗಾತ್ರ ತಾಯೆ ಭಳಿರೆ ಬುಹ್ನನ ರಾಣಿ	೨
ಸಾರ್ವಾಲಂಕಾರ ದಯಾಮೂರುತಿ ನಿಮ್ಮ ಚರಣವ ಸೃಜಿಸುವೆ ಕೀರುತಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಪುರಂದರ ವಿರಲನ್ನ ಸೃಜಿಸುವೆ	೩

ಅಕ್ಕರಕ್ಕರ ವಿವೇಕವ—ಅಕ್ಕರವೆಂದರೆ ನಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವ ಮುಕ್ತಿ, ಕ್ಕರವೆಂದರೆ ಇದ್ದು ಹೊಗುವ ಪೂರ್ಕತ್ವಿಕ ಸಂಪತ್ತು, ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಭೇದವನ್ನು ವೆನಗಾಣಿಪುದು ವಿವೇಕ, ನಿತ್ಯನಿತ್ಯ ವಸ್ತುವಿವೇಕವೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಅಥ್ಯತ್ವಿಕ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಗ ನಿಮ್ಮ ಕುಕ್ಕಿಯೊಳೀರೇಳು ಲೋಕವ—ದೇವಿಯ ಹೊಕ್ಕಿಯೊಳಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳೂ (ಕುರೇಳು, ಎರಡು ಏಳು) ಅಡಗಿವೆ

ಶ್ರೀಮುಖ

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಂಬರವೆಂಬ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶ್ರೀತ್ರದಿಂದ ಸುಮಾರು ಇಷ್ಟತ್ತುದು ಚೈಲ್ಯಾಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಉರು ಮಾಡ್ದ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರವಾದುದು ತೊಂಡಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದ ಈ ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ ದಂಡಕಾಸುರನ ಹಾವಳಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಅವನು ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ಕಡೊಣಿಯ್ತಲು ವಿಷ್ಟುವು ಪರಾಹಾವತಾರಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಈ ಶ್ರೀತ್ರದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಆದಿವರಾಹನ ಅವತಾರವಾದುದು ಇಲ್ಲೋ ಎಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಭೂವರಾಹ. ಯಂಜ್ಞವರಾಹ ಎಂಬ ಇನ್ನೇರಡು ರೂಪಗೆಳೂ ಇಲ್ಲೋ ಇವೆ ಪ್ರಸ್ತುತಕಲ್ಪವಾದ ಶ್ರೀತವರಾಹ ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಹೆಸರನ್ನೂ ದಗಿಸಿದ ರೂಪವೂ ಇಲ್ಲಿನದೇ ಎಂದು ನಂಬಿಕೆ ವಾದಿರಾಜಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈ ಶ್ರೀತವರಾಹನನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮಧ್ಯಾಂತಾಯರು ಈ ಶ್ರೀತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಾತುಮಾಸ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ನಿತಾಯಿಕ್ಕೆ ಕರ್ಕಾಗಿ ದಂಡತೀರ್ಥಾರ್ಜುಂದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇದಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ತೀರ್ಥಗಳವೇಯೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇಲ್ಲಿಯ ದೇವಿಯ ಹೆಸರು ಅಂಬಾಜವಲ್ಲಿ.

ಕಾಂಚೋದಿ

ಆದಿ

ಅದಿವರಾಹನ ಚೆಲುವ ಪಾದವ ಕಾಣಡೆ ಕಣ್ಣ
ವೇದನೆಯಾಗಿ ಒಳ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನ

ಪ

ಕ ದರಣೆ ಮುಳುಗೆ ಶುಕ್ಳನದಿಯ ದಷ್ಟಿಂದಲ್ಲಿದ್ದ
ಮೇದಿನಿ ಕೋರೆದಾಡೆಲೆತ್ತಿದಂಥ

ಅ

ಅಪ್ಪ ಸ್ವಯಂಪೃಶ್ತ ಶ್ರೀ ಮುಷ್ಟಿ ಅಪ್ಪಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು
ಇಮ್ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದವರೆಮ್ಮೆ ಪ್ರಣ್ಯ ವಾಡಿದರೊ
ನಷ್ಟಬಾರಿದಂತೆ ಮನಿದಿವ್ವಾರ್ಥವ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಯ್ದು ನಮ್ಮ
ಅಪ್ಪದಿಕ್ಕಿಗೆ ಒಡೆಯನೊಬ್ಬ

೦

ನಿತ್ಯಪ್ರಪಂಚಾರಿಣೆ ಸುತ್ತು ಹದಿನಾರು ತೀರ್ಥ
ನಿತ್ಯ ಸೇವೆಯಾಗಿರುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಕ್ಷತ್ತಿನಿರಲು
ಅರ್ಥ ನೋಡ ಬಂದಾರಿಂದು ಶುತ್ತಿರ್ಥಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರೆ
ಅತ್ಯಂತ ಅಕ್ಷರೆಯಿಂದಲಿ

೨

ಸತ್ಯಲೋಕದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಭೃತ್ಯಾದನ್ನ ಕೂಡಿಕೊಂಡು
ವಿಸ್ತೃತದಿ ನಿಂತು ಕೈಯನೆತ್ತಿ ಮುಗಿವರೆಂತೆಂದು
ರತ್ನದ ಭೂಷಣಗಳು ಮುತ್ತಿನೋಲೆ ಮೂಗುತಿಯು
ಮುತ್ತಿದೆ ಅಂಬುಜವಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು

೩

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಾತೀರ್ಥವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನ ದಾನವು
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜಪತೆಪವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದೇವತಾರ್ಮನೆ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗಂಥರ್ವರ ಗಾನ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಂದನವನೆ
ಅಲ್ಲಿ ವರಾಹ ಅಂಬುಜವಲ್ಲಿಯು
ರುಲ್ಲಿಕಾವನದಲ್ಲಿದ್ದರು

೪

ದಂಡಕಾರ್ಣಿ ಭೂಮಿಲಿ ತೊಂಡಮಂಡಲದೊಳಗೆ
ಹಿಂಡು ಹಿಂಡು ಅಪ್ಪಿಬಂದ ದಂಡಕಾಸುರ ಪಡೆಯು
ಶಿಂಡಿಸಿ ದೃತ್ಯರಸೆಲ್ಲ ತುಂಡು ಮಾಡಿದನು
ದ್ವಂಡ ಶ್ವೇತ ವರಾಹನು

೫

కండు భజసిరో గజగండు సుయంజ్ఞ ముఖరుతి
 కొండాదిద భజకరే మండె ప్రూ బాడదెందెందు
 పుండరీక నాష్టమి తాసు ఖండు ఏక్క ప్రసాదవ ప్ర
 చండ హనుమంకెగి కేళట్టి

భారవై కారుప్పో వేళి గరుడోత్తమను బందు బేగ
 గురుమంత్ర ఖపదేత హరిస్త్రస్తేయిందలి
 నరబాచెగళు బారదెందు శ్రీ
 హరిపాద తిరుచతి ఖత్తర శ్రీపవరద
 పురందరవిరిణు ఉరణకమలదల ఓలాడిదియెందు

ఆదివరాహన—ఆగమగళల్లి ‘జూనుదరం భూమిధరం ఘణమూధిస్త్రస్తితం
 వీలోత్తులప్రభం’ ఎందు ఆదివరాహన లక్ష్మిగళన్న హేళదే
 హిరణ్యక్షసేంబ దానవనన్న నిగ్రమిసలు విష్ణువు మాడిద ఒందు
 అవతార

ఒళ బాధిసుతలిది ఎన్న—నన్న ఒళగె, ఎందరే మన్మినల్లి, కళవళ, కాతర,
 ఇదే

అష్ట స్తుయంవ్యక్తి—శ్రీకరావ్వాణిపెంబ మంత్రదింద తానే తానాగి హోర
 కోమ్మిద్దచెసెందు ప్రతీతి, ‘ఉత్తిష్ఠ శ్రీకర స్వాకూ’ ఎంబిదు ఈ
 మంత్ర.

శ్రీముష్ట అష్టాక్షరమంత్ర—‘ఓం భూవరాకాయ నమః ఎంబిదు
 అష్టదిక్కిగె—నాల్సు దిక్కుగళు (పుష్ట, పత్సిమ, ఖత్తర, దక్షిణ), నాల్సు
 ఏదిక్కుగళు (ఆగ్నేయ, కొత్తాన్య, వాయువ్య, నైమిత్య)

రఘుల్లికావన—అల్లిన ఉద్యానద హసరు

ఉద్దండ—మహాబలతాలియాద

గజగండు—ధైయేతాలి, యూవ్రదక్కూ అంజదవ

సుయంజ్ఞ ముఖరుతి—యుజ్ఞ పరాహనేంబ రూప

ಕ್ಷೀಂಡಾಡಿದ ಭೇಜಕರೆ—ತನ್ನ ವೋರೆಹೊಕ್ಕವರು ತಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ಮುಡಿದ ಹೂ ಕೂಡ ಬಾಡದಿರುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಪಿಡುತ್ತಾನೆ

ಪ್ರಚಂಡ ಜನುಮಂತಗೆ—ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಪೂರಣ ಸನ್ನಿಧಿಯೂ ಇದೆ ಭೂವರಾಹ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ನೈವೇದ್ಯದ ಒಂದು ಬಾಗವನ್ನು ಮುಖ್ಯಪೂರಣಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ವಾಡಿಕೆ

ಭಾರವು ಹಾರುವ್ವೋ ವೇಳೆ—ಸಂದರ್ಭ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ

ಹರಿಪಾದ ತಿರುಪೆತಿ —ತಿರುಪೆತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಪೇ ಶೇಷನ ರೂಪ . ಅದನ್ನು ಪಾಟ್ಟಿ ದೇವರು ಇರುವುದರಿಂದ ಅದು 'ಹರಿಪಾದ' ಪರಾಹಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಶೇಷನು ದೇವರ ತಲೆಯ ವೇಳೆ ತನ್ನ ಜೆಡೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು (ಉತ್ತರ) ಸೌಪೆ ಮಾಡಿ, ದೇವರಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ಶ್ರೀರಂಗ

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಚರಪಟ್ಟಣಿಗೆ ಎರಡು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀರಂಗ (ತಿರುವರಂಗ) ಸುತ್ತುಸಿದ್ದ ವೈಷ್ಣವೀತ್ರ ಕಾವೇರಿಯು ಇಬ್ಬಾಗವಾಗಿ ಒಡೆದು ನಡುಗಡ್ಡೆಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮೂರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮೂರಲು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ, ಅನಂತರ ತಿವಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಡೆಯದಾಗಿ ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆದಿರಂಗ, ಮಥ್ಯರಂಗ, ಅಂತರಂಗ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಶ್ರೀರಂಗವು ಹದಿನೇಳು ಮೈಲು ಉದ್ದ ಮೂರು ಮೈಲು ಅಗಲವಿರುವ ನಡುಗಡ್ಡೆ ಇಲ್ಲಿನ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ವಿರಚಿತ ನದಿಯೊಂದೂ ಆದರ ನಡುಗಡ್ಡೆಯೇ ವೈಕುಂಠಪೆಂದೂ ಬಣ್ಣಸುವುದಿದೆ ('ಕಾವೇರಿ ವಿರಚಿತ ನದಿಯೊಂದು ವೈಕುಂಠ ರಂಗಮಂದಿರಂ') ಪುರಂದರಭಾಸರ ಪದವೋಂದರಲ್ಲಿ ಇದರ ಕನ್ನಡ ರೂಪವಿದೆ ಇಲ್ಲಿನ ರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯ ಏಳು ಪ್ರಾಕಾರಗಳುಳ್ಳದ್ದು ಏಳನೆಯ ಪ್ರಾಕಾರ 3072 ಅಡಿ ಉದ್ದ, 2521 ಅಡಿ ಅಗಲವಿದೆ, ಮೂರಲ ಪ್ರಾಕಾರ 240 ಅಡಿ ಉದ್ದ 181 ಅಡಿ ಅಗಲ ಈ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವೈಕುಂಠ ಏಕಾದಶಿ ಉತ್ಸವ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವಿಗೆ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಡ ಕ್ಷೇತ್ರವಿಲ್ಲ ಅವರು ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಅವರ ನಿತ್ಯನುಸಂಧಾನದಲ್ಲಿ 'ಶ್ರೀರಂಗಶ್ರೀಷ್ಠಿ ವರ್ಧತಾಂ ಎನ್ನವ ಬಯಕೆಯಿದೆ ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಅಜಾಯಾದಾದ ರಾಮಾನುಜರೂ, ವೇದಾಂತದೇಶಕರೂ ನೆಲೆಸಿ ಇದರ ವೈಭವಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು ರಂಗನಾಥ ನೇಂದರೆ ಶೈವಶಯ್ಯಾಯ ಮೇಲೆ ಪವತಿಸಿರುವ ಮೂರ್ತಿ, ಕಾಲ ಬಳಿ ಶ್ರೀದೇವ ಭೂಷಣವಿಯರು ಈ ಮೂರ್ತಿಯು ಶ್ರೀರಾಮನ ಮನಸೆನಡಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗಿಡ್ಡಿತೆಂದೂ, ರಾಷ್ಟ್ರನನ್ನು ಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ವಿಭೇಷಣೆಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಈ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿನೆಂದೂ, ಏಭೀಷಣನು ಲಂಕೆಗೆ ಇದನ್ನು ಒರುತ್ತಿದ್ದ್ವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿರಿಸಲು ಅದು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿತೆಂದೂ ಸ್ಥು ಈ ರಾಜ ವಿದೆ ಈ ದೇವಾಲಯದ ವಿಮಾನ ಪ್ರಾಣವಾರವಾದುದೆಂದು ನಂಬಿಕೆ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಸರು ಹೊತ್ತು ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಬರೆದ ಕಂಬ ಕವಿಯು ಇಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ಶ್ರೀರಂಗ ರಂಗನಾಥ ದೇವಾಲಯ

ಒಳಿಗ

ತೊಡಿ

ಅದಿ

ನೀನೇ ದಯಾಸಂಪನ್ಮೂಲೋ ಕಾವೇರಿ ರಂಗಾ
ನೀನೇ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ವಂದ್ಯನೋ

ಪ್ರ

ಅ

ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರ ಮುಂದಾದ್ಯಪದನ
ನಂದನೆಯೆಳಿತೆಂದು ಸೀರೆಯು ಸೇಳಿವಾಗ
ಬಂಧು ಕೃಷ್ಣ ಸುಲಹಂದರೆ ಅಕ್ಷಯು
ವೆಂದು ಕಾಯ್ದು ಗೂಡಿಂದನು ನೀನೇ

೦

ನಿಂದಿತ ಕರ್ಮವನೊಂದುಳಿಯದೆ ಬೇ
ಕೆಂದು ಮಾಡಿದನಂದೆಜಮಿಳನು
ಕಂದ ನಾರಥಾ ಎಂದರೆ ಮುಕ್ತಿಯು
ಕುಂದದೆಯಿತ್ತು ಮುಕುಂದನು ನೀನೇ

೨

ಮತ್ತುಗಜವ ನೆಗಳೊತ್ತಿ ಪಿಡಿದು ಬಲು
ಮತ್ತುಧರೋಷ್ಟುವ ಮೃತ್ಯುವಿನಂತಿರೆ
ಭಕ್ತರ ಸುಲಹಾವ ಪುರಂದರೆವಿರಲ
ಹಸ್ತಗೊಲಿದ ಪರವಸ್ತುವು ನೀನೇ

೩

ಭ್ರಮಿ

ಶ್ರೀವಿಜ

ಇಲ್ಲೋ ಪೈಕುಂರೆ, ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಲಕುಮಿ
ವಲ್ಲಭ ಪರಿಪೂರ್ಣನೆಂದು ಭಜಿಪರಿಗೆ

೮

ಅಶಾಪಾಶಗಳನ್ನು ಮರೆದು ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ವೇ
ಲಾಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ
ವಾಸುಕಿಯನನ ದಾಸನಾಗಿ ಒಡನೆ
ವಾಸದೇವನ ದಿವ್ಯಮಂಜಿ ನಿಟ್ಟಿಸುವಗೆ

೯

ಕಾರುಕೊರ್ತಿ ಲೋಭ ಮದ ಮತ್ತು ರವಳಿದು
ಕಾಮಜನಕನ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ
ನಾಮಾಮೃತವನುಂಡು ನವವಿದ ಭಕ್ತಿ
ನೇಮಾದಿಂದಚುಕ್ಕುತನ ತಿಳಿದು ಭಜಿಪರಿಗೆ

೧೦

ವರ ಕಾವೇರಿಯೆ ಏರಜಾನದಿಯೆಂದು
ಪರಮಪದವೇ ರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು
ಪರವಾಸುದೇವನೆ ರಂಗಸಾಯಾಕಸೆಂದು
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸುವ ಜನರಿಗೆ

೧೧

ಸ್ವಾನದಾನಾದಿ ಸತ್ಯಮರ್ವ ಮುದದಿಂದ
ಶ್ರೀ ನರಹರಿಗೆ ಸಮುಹೀಸುವ
ಆನಂದ ಪೈಕುಂರ ಲಷ್ಣೀಶನಡಿಗಳ
ಸಾನುರಾಗದಿ ನಿತ್ಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜನರಿಗೆ

೧೨

ಉಭಯ ಕಾವೇರಿ ಮಧ್ಯದಲಿ ಪವಡಿಸಿ
ಅಭಯವನೀಯುತ ದಾಸರಿಗೆ
ವಿಭವ ಸಂಪದ ಸಾಲೋಕ್ಯ ಪದವಿಯೀವ
ಅಭಿನವ ಪುರಂದರವಿರಲನ ಭಜಿಪರಿಗೆ

೧೩

ಇಲ್ಲೋ ವೈಕುಂಹ—ಶ್ರೀರಂಗಪು ಬೂವೈ ಕುಂರದೆಂದು ಪ್ರತಿಇತಿ
ನವವಿಧಭಕ್ತಿ—ಶ್ರವಣ, ಕೀರ್ತನ, ಸ್ನಾನ, ಪಾದಚೇಷನ, ಅರ್ಚನ, ಮಂದನ, ಸಖ್ಯ,
ದಾಸ್ಯ, ಆತ್ಮನಿರ್ದೇಧನಗಳೊಂಬ ಒಂಬತ್ತು ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು
ಪರಕಾರೇರಿಯ ವಿರಚಾನದಿಯೆಂದು — ‘ಕಾರೇರಿ ವಿರಚಾ ಸೇಯಂ ವೈಕುಂಹ
ರಂಗಮಂದಿರಂ । ಸ ವಾಸುದೇವೋ ರಂಗೇಶಃ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ಪರಮಂ ಪದಂ ॥’
ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕದ ಭಾಯ ಜೀವವು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯು
ಲೆಂದು ಕರ್ಮಗಳ ಕೊಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕರ್ಮದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು
ಅಪ್ರಾಕೃತವಾದ ವಿರಚಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ಅನಂತರ
ವೈಕುಂಹವು ತೋರಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದೂ ನಂಬಿಕೆ
ಸಾಲೋಕ್ಯ—ಒಂದೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ವಿಷ್ಣುವಿನೊಂದಿಗೆ ಜೀವವು ವೈಕುಂಹದಲ್ಲಿ
ವಾಸಮಾಡುವುದು (ಸಲೋಕ), ಇದು ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣೆ (ವದ)
ಉಳಿದ ಹೆಣ್ಣೆಗಳು ಸಾಮಾಪ್ತ, ಸಾರಾವೈ ಮತ್ತು ಸಾಯುಜ್ಯಗಳು

ಪೂರ್ವಕಲಾಳಿ

ಅಟ್ಟ

ಧೂಪಾರತಿಯ ನೋಡುವ ಬನ್ನಿ, ನಮ್ಮ
ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ದೇವರ ಪೂಜೆಯು

೩

ಮಂದ್ಯಳಿ ರುಖಾಗಟೆ ತಾಳ ದಂಡಿಗೆ ಭೇರಿ
ತದ್ದೀನಿ ಧಿಮಿಕೆಂದು ರಭಸಗಳು
ಅದ್ಯಾತ ಶಂಖಿ ನಾಡಗಳಿಂದಲಿ ನಮ್ಮ
ಪದ್ಯನಾಭ ದೇವರ ದಿವ್ಯ ಪೂಜೆಯು

೪

ಅಗರು ಚೆಂದನ ಧೂಪ ಗುಗ್ಗಳ ಸಾಮಾರಣೆ
ಪುಷ್ಟಮಳಿಸುವ ಧೂಪದಾರತಿಯು
ಮಿಗಿಲಾದ ಏಕಾರತಿ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ
ಜಗನ್ನಾಧ ವಿರಲ ದೇವರ ಪೂಜೆಯು

೫

ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನ ಬಕ್ತುರಾಧಾರನೆ
ಪರವಂ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿ ವಾವನನೆ
ಪರದ್ಯವಾದಂಥ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ
ಪುರಂದರವಿರಲನ ದೇವರ ಪೂಜೆಯು

೬

ಧೂಪಾರತಿ—ನಿಯಾಸ, ಪರಾಗ, ಕಾಪ್ತ, ಗಂಧ ಮತ್ತು ಕೃತ್ರಿಮವೆಂಬ ಐದು
ಜಾತಿಯ ಸುಗಂಧಿದ್ವರ್ವಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೊಗೆ ಹೊರಡಿಸುವುದು ಧೂಪ
ವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಗುಗ್ಗಳು, ಅಗುರು, ಉತೀರ, ಶಕ್ರ,
ಮಧುಚಂದನ ಮೊದಲಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಹೀಗೆ ಧೂಪ
ವನ್ನು ದೇವರೆದುರು ತೋರಿಸುವುದು, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾಗಿ ಸುತ್ತುವುದು
ಧೂಪಾರತಿ.

ಏಕಾರತಿ—ತಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬತ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದೆ
ಬೇಕಿಗುವುದು

ಕಾನಡ

ಅಟ್ಟ

ಅನುಗಾಲಪು ಚಿಂತೆ ಜೀವಕೆ, ತನ್ನ
ಮನವು ಶ್ರೀರಂಗನೋಳ್ಳ ಮಂಚ್ಯವ ತನಕೆ ವೆ

ಸತಿಯು ಇದ್ದರು ಒಂತೆ, ಸತಿಯು ಇಲ್ಲದ ಚಿಂತೆ
ಮತಿಹಿನೆ ಸತಿಯಾದರು ಚಿಂತೆಯು
ಪ್ರಧಿವಿಯೋಳಿಗೆ ಸತಿ ಅತಿ ಚೆಲ್ಪೆಯಾದರೆ
ಮಿತಿ ಹೇರೆಯಿಲ್ಲದ ಮೋಹದ ಚಿಂತೆ

೦

ಪ್ರತ್ಯರಿದ್ದ ರು ಚಿಂತೆ ಪ್ರತ್ಯರಿಲ್ಲದ ಚಿಂತೆ
ಅತ್ಯ ಅನ್ನಕೆ ಕಾಡುವ ಚಿಂತೆಯು
ತುತ್ತಿನ ಅಸೆಗೆ ತುರುಗಳ ಕಾಯ್ದರು
ಸುತ್ತೇಳು ಕಡೆಯಿಲ್ಲದ ಚಿಂತೆಯು

೨

ಬಡವನಾದರು ಚಿಂತೆ ಬಲ್ಲಿದನಾದರು ಚಿಂತೆ
ಹಿಡಿ ಹೊನ್ನು ಕೈಯೋಳಿದ್ದ ರು ಚಿಂತೆಯು
ಪ್ರೋಡವಿಯೋಳಿಗೆ ಕಿರಿ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ
ಬಿಡದ ಚಿಂತಿಸಿದರೆ ಚಿಂತೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆ

೩

ಮತಿಹಿನೆ ಸತಿ—ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ ಹೆಂಡತಿ
ಬಲ್ಲಿದ—ಹಣವಂತ , ಬಲವುಳ್ಳವೆ

ಬಿಲಹಾರಿ

ಶ್ರವಣ

ಹರಿಯೆಂದು ಹನದಲಿ ಹರೆದೊಮ್ಮೆ ಸೇದರೆ
ದುರಿತ ಪರ್ವತಗಳ ವಿಂಡಿಪ್ಪದು ವಜುದಂತೆ ಪ್ರ

ಪೇರು ಸುವರ್ಣ ದುಸದ ಮಾಡಲು ಷಟ್ಕ
ಸೂರು ಕಸ್ತಾ ದಾನವ ಮಾಡಲು
ಧಾರುಣೀಯಲ್ಲವ ಧಾರೆಯಸೆರೆಯಲು
ನಾರಾಯಣ ಸ್ವರಕೀಗೆ ಸರಿಯಹಂದೆ ೦

ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಗೋದಾನ ಮಾಡಲು ಷಟ್ಕ
ವರಗಳ ಅನುದಿನ ಆಚರಿಸಲು
ಶತಕೋಟಿ ಯಜ್ಞ ವ ಮಾಡಲು ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಪತಿ ನಾಮಸ್ವರಣೀಗೆ ಸರಿಯನ್ನಾಬಹಂದೆ ೨

ಗಂಗೆ ಕಾಳಂದಿ ಗೋದಾವರಿ ಕಾರ್ವಾ
ಶಾಂಗಭದ್ರೇಯಲಿ ಸ್ತಾನವ ಮಾಡಲು
ಮಂಗಳ ಮೂರುತಿ ಷರಂದರವಿಶ್ವಲ
ರಂಗನ ಸ್ವರಣೀಗೆ ಸರಿಯನ್ನಾಬಹಂದೆ ೩

ವಜುದಂತೆ—ಪರ್ವತವನ್ನ ಕೀಳಲು ಇಂದ್ರನು ಬಳಿಸಿದ ಆಯಂಥ
ಮೇರುಸುವರ್ಣದಾನ—ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನ ಬೆಟ್ಟಿದಂತೆ ಸುರಿದು, ದಾನ
ಮಾಡುವುದು
ಧಾರುಣೀಯಲ್ಲವ—ಭೂದಾನ

ಮಧ್ಯಮಾರ್ತಿ

ಅಕೋ ಹಂಗಿಹಾನೆ ಇಕೋ ಹೀಂಗಿಹಾನೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ನಾರಾಯಣ ಹ್ಯಾಂಗಿಹಾನೆಂದರೆ	ಪ
ಕಾಲಿಲ್ಲದೆ ನಡಿಸುವ ಕೈಯಿಲ್ಲದೆ ಹಿಡಿಸುವ ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ತಿನಿಸುವ ಹೊಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ ಉಣಿಸುವ	೧
ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣಿಸುವ ಕವಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳಿಸುವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ತಂಬಿರುವ	೨
ಶ್ವೇತದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾನಂತಾಸನದಿ ಮಂಗಿದ ಶಾಂತ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ನಾಥ ಪುರಂದರವಿರಲ	೩

ಶ್ವೇತದ್ವೀಪ—ಮಹಾಭಾರತದ ಶಾಂತಿಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಇದು ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಾಸಸ್ಥಾನ
ವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಾರದರಿಗೆ ನಾರಾಯಣನು ಭಾಗವತೇಘಮರ್ವನನ್ನ
ಚೋಧಿಸಿದ್ದು , ಚೋಧಿಸುವಾಗ ಕುಳಿತಿರುವ ಭಂಗಿ
ಅನಂತಾಸನ—ಅದಿಶೇಷನ ಶಯ್ಯೆ , ಇಲ್ಲಿ ಮಂಗಿರುವ ಭಂಗಿ
ವೈಕುಂಠ—ವಿಷ್ಣುವಿನ ನೆಲೆಮನೆ , ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಭಂಗಿ
ಇವು ಮೂರೂ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸ್ಥಾನಗಳಿಂದು ಪ್ರತೀತಿ

ಮಧ್ಯಮಾಹಿತಿ

ಅಧಿ

ಪವರ್ದಿಸು ಪರಮಾತ್ಮನೆ, ಸ್ವಾಮಿ

ಪ

ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯನೆ ಭಕ್ತರ ಶಿರಯನೆ

ಅ

ಕುಂದಣಿದ ರಚಿಸಿದ ಸೆಟ್ಟಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ಇಂದ್ರನೀಲವುಣಿ ಮಂಟಪದಿ
 ಚೆಂದ್ರಕಾಂತಿಯ ರಾಣದಿವಿಗೆ ಕೊಳೆಯಲು
 ಸಿಂಧುತನಯೆ ಅನಂದದಿಂದ

೦

ತೂಗುಮಂಚೆದಿ ಹಂಸತೂಲದ ಹಾಸಿಗೆ
 ನಾಗಸಂಬಿಗೆ ಹೂವಿನ ಒರಗು
 ಸಾಗರಸುತೆ ಸಮ್ಮೇಳದಲ್ಲಿ ನಿಜ
 ಭೋಗದಿಂದ ಓಲಾಡುತ್ತಲಿ

೨

ಸದ್ಗುಡಿತು ಗಡಿವಾರೆ ಸಾಗಿತು ಬೀಗು
 ಮುದ್ರಗಳಾಯಿತು ಬಾಗಿಲಿಗೆ
 ತದ್ವಿದ ಭಾವಣೆ ಶಂಖಿದ ಘೋಷಣೆ
 ಪದ್ಮನಾಭ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿರಲ

೩

ಕುಂದಣಿದ—ಬಂಗಾರದ ತಗಡಿನಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುರತ್ನಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದು ಕುಂದಣಿದ
 ಕೆಲಸವೇನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ
 ರಾಣದಿವಿಗೆ—ಸ್ವಾನದಿವಿಕಾ, ಸಮಯ, ಮನದಿವಿಪ್ರಾ ಆಗಬಹುದು
 ಸಿಂಧುತನಯೆ—ಲಷ್ಟೀ
 ಗಡಿವಾರ—ಗಡಿಯಾರ; ಗಂಟೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಸಾಧನ.

ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ

ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಒಂಬತ್ತು ಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣವು
ಅದರಂಗವೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಕಾವೇರಿಯು ಇಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬು ಗವಾಗಿ ಹರಿಯು
ಮತ್ತು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಶ್ರೀರಂಗಪ್ಪ ಪೂರ್ವರಂಗವಾದರೆ ಶ್ರೀರಂಗ
ಪಟ್ಟಣವು ಪಟ್ಟಾಮರಂಗ ಇಲ್ಲಿನ ರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಗೋತ್ತಮ
ಮುಹಿಯು ಪ್ರತಿಮೈ ಮಾಡಿದನಾಗಿ ಇದು ಗೋತ್ತಮಸ್ತೇತ್ರವೆಂದೂ ಹಸರಾಗಿದೆ
ರಂಗನಾಥನ ಅಲಯವನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಕಟ್ಟಿಸಿದವರು ಹಂತಿ ಎಂಬ
ದೇವಾಸಿ , 817ರಲ್ಲಿ, ಮುಂದೆ 894ರಲ್ಲಿ ತಲಕಾಡು ಗಂಗವಂತದ
ಶಿರುಹುಲಿಯ್ದ (ತಿಮ್ಮಾಯ) ಎಂಬ ಅರಸನು ಈ ದೇವಾಲಯವನ್ನು
ಮಿಸ್ತ್ರಿಸಿದನು ಇದು ಕೆಗಿನ ಸ್ತೋರ್ಮಾಪವನ್ನು ತಕ್ಷಿದದ್ದು 1200ರ
ಸುಮಾರಿಗೆ , ಹೊಯ್ದಿಳಿ ರಾಜನಾದ ಉದಯಾದಿತ್ಯನ ಆಸಕ್ತಿಯಂದ ಈ
ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಹಿತ್ಯಯು ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿರುವುದುತ್ತ ತೇವಣಾಯಿಯಾಗಿದ್ದರೂ
ನಾಭಿಕಮಲವಲ್ಲ, ಪಾದದ ಬಳಿ ಶ್ರೀರಂಗದಿಖಾದಿವಿಯರಿಳ್ಳ , ಬದಲಿಗೆ
ಕಾವೇರಿಯ ಮುಹಿತ್ಯಯಿದೆ ಈ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸನ್ನಿಧಿ
ಯನ್ನು ವಾಕ್ಯಸರಾಯಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಏಷಾದಿಸಿದರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ

ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ರಂಗನಾಥ ದೇವಾಲಯ

ಒಂಬತ್ತು

ಕೇದಾರಗೌಳ	ರಘುಂಪೆ
ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲವ ಕೊಡದೆ ಭಂಡಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ	ಪ್ರ
ಎಷ್ಟು ಬೇಡಿದರೆನ್ನ ಪೋಯೆನ್ನ ತಾನೆ	ಅ
ಭರದಿ ಕೇಳಲು ಜಲದಿ ಕೆಣ್ಣ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ತರುಬಿ ಕೇಳಲು ಕೆಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುದಾನೆ ಉರುಬಿ ಕೇಳಲು ಉರು ಅಡವಿಯೋಳಿಗಿರುತ್ತಾನೆ ಇರುಳು ಹಗಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ	೦
ಕಂಡು ನಿಲ್ಲಿಸಲೊಂದು ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ ಕೊಂಡ ಸಾಲಕೆ ಕೊಡಲಿ ಪಿಡಿವುತ್ತಾನೆ ಉಂಡರಾಣಿಯೆನಲು ಉಪವಾಸಮೈಧಾನೆ ಭಂಡತನದಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಸಡಸ್ಯಾಡುತ್ತಾನೆ	೨
ಕೆಟ್ಟಿ ಬೃಯಲು ಲಜ್ಜೆ ಹೇವವನು ತೊರೆವುತ್ತಾನೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಹೊಂಗನಲು ಕಲಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಸೃಷ್ಟಿಗೂಡೆಯ ಶೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಪುರಂದರ ವಿಟ್ಟಲೇರನು ನಮ್ಮ ಪಶ್ಚಿಮದ ರಂಗನಾಥ	೩

ಪೋ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ—ಹೋಗಿನ್ನುತ್ತಾನೆ
ಭರದಿ ಕೇಳಲು —ಮತ್ತುವತಾರದಲ್ಲಿ
ತರುಬಿ ಕೇಳಲು —ಕೂಮಾರವತಾರದಲ್ಲಿ
ಉರುಬಿ ಕೇಳಲು —ವರಾಹಾವತಾರದಲ್ಲಿ
ಇರುಳು ಹಗಲಲ್ಲಿ —ನರಸಿಂಹಾವತಾರದಲ್ಲಿ
ಕಂಡು ನಿಲ್ಲಿಸಲೊಂದು ಕಾಲಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ವಾಮನಾವತಾರದಲ್ಲಿ.
ಕೊಂಡ ಸಾಲಕೆ —ಪರಶುರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ

ఉండరాణె —రామావతారదల్లి
 భండతనదలి —కృష్ణవతారదల్లి
 కేట్టు బ్యోయలు —బోద్ధవతారదల్లి
 కొట్టు హోగేసలు —కేల్కు వతారదల్లి
 పత్రిష్మమద రంగనాథ—శ్రీరంగదల్లి పూవరంగనాథసేందూ శ్రీరంగపట్టు
 దల్లి పత్రిష్మమరంగనాథసేందూ ఎణేళె

ವಾಸುದೇವ ನಿನ್ನ ಪರಮ್ಯ ಕರ್ಮಂಗಳ
ದೇಶದೊಳಗೆ ನಾ ಹೇಳಲೋ

ಪ

ಬೇಸರದೆ ಎನ್ನ-ಹೃದಯ ಕರುಳದಲ್ಲಿ
ವಾಸವಾಗಿ ಸುಮೃದ್ಧಿ ಕಾಯೋ ಹರಿ ವಾಸುದೇವ ಅ

ತರಳತನದಲ್ಲಿ ತುರುವ ಕಾಯ ಹೋಗಿ
ಒರಳಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹೇಳಲೋ
ದುರುಳತನದಲ್ಲಿ ಕೆನೆ ಮೊಸರನು ಕದ್ದು
ನಿರುತ ನೀ ತಿಂದದ್ದು ಹೇಳಲೋ

೦

ನೇರಹೋರೆ ಮನೆಗಳ ಹೊಕ್ಕು ನೀ ಬೆಣ್ಣೆಯ
ಅರಿಯಂತ ಮೆದ್ದಿದ್ದ ಹೇಳಲೋ
ದುರುಳಿನಾವನೆಂದು ಬೆದರಿಸಿದವರಿಗೆ
ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿದ್ದ ಹೇಳಲೋ

೨

ಮೌನಗಾರಿಯರತಕೋಸ್ತರ ಮಕ್ಕಳ ಮಾ
ವನ ಕೊಂಡದ್ದು ಹೇಳಲೋ
ನೀನಾಗಿ ತುರುಗಳ ಹಿಂಡು ಕಾಯಹೋದ
ಹೀನತನವ ನಾ ಹೇಳಲೋ

೩

ತಾನಾಗಿ ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟೇನೆಂದು ಬಂದವಕ್ಕ
ಪ್ರಾಣವ ಕೊಂಡದ್ದು ಹೇಳಲೋ
ನೀನಾಗಿ ನೇರಮನೆ ವಾತೆಗಳೆಲ್ಲ
ನಾನಾಬಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಹೇಳಲೋ

೪

ದುಷ್ಪ ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ತುಳಿದಂಥ ನಿನ್ನ ಯಾ
ದಿಟ್ಟತನವ ನಾ ಹೇಳಲೋ
ನೆಟ್ಟನೆ ಕಂಬವ ತಾಗಿ ದೃತ್ಯನ
ಮೆಟ್ಟ ತುಳಿದದ್ದ ನಾ ಹೇಳಲೋ

೫

ಹಿಡಿತುಂಬ ಅವಲಕ್ಷ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ
ದೃಢತರ ಸಿರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹೇಳಲೋ
ಮಂಡದಿ ಮಾತಿಗೆ ನೀನಂಜಿ ಪಾರಿಜಾತ
ಕಡುಬೇಗ ತಂದದ್ದ ನಾ ಹೇಳಲೋ

೬

ಮಂಡದಿ ಮಗನ ತಂದು ಗುರುದ್ವಾರೆ ಕೊಟ್ಟು
ಬಡವನ ಗೆಳೆಯನೆಂದದ್ದು ಹೇಳಲೋ
ಒಡನೆ ಓಡುತ್ತ ದೃಕ್ತಗಂಜಿ ಗುಹೆಯೋ
ಗಡಗಿಕೊಂಡೆದ್ದ ನಾ ಹೇಳಲೋ

೩

ಕಟ್ಟಿ ಏಳು ದಿನ ವಾಳಿಗಳ ಸುರಿಸಲು
ಬೆಟ್ಟಿವನೆತ್ತಿದ್ದ ನು ಹೇಳಲೋ
ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ನೀ ಯಾಗಳಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಹೊಟ್ಟಿಬಾಕನೆಂಬುದ ಹೇಳಲೋ

೪

ಧರೆಯನಾಳುವ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟ ಓದಲ್ಲಿ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಹೇಳಲೋ
ಕರುಣೈ ಬಾರಯ್ಯ ಪುರಂದರವಿರಲ
ಪರಮ ದಯಾಳುಹೆಂಬುದ ಹೇಳಲೋ

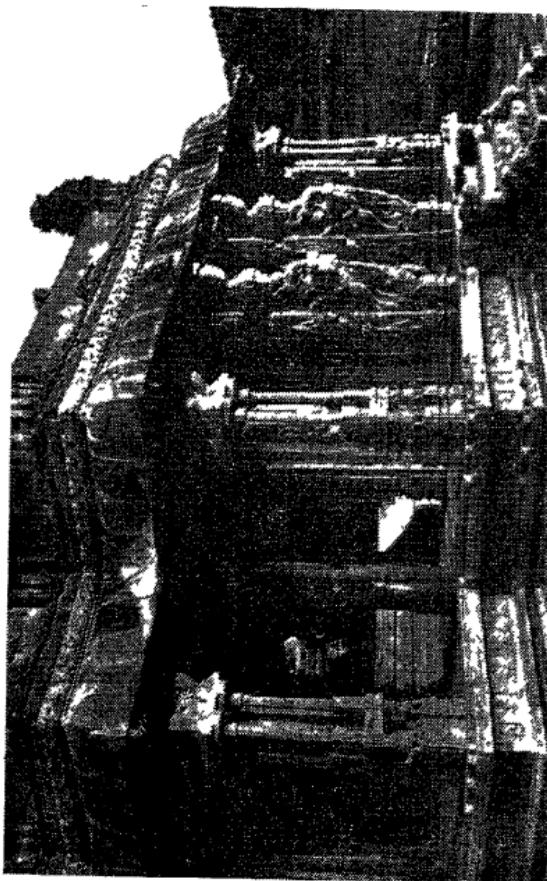
೫

[“ಇದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲಲೀಗಳು ಲೋಕೋಪಕಾರ, ಅವತಾರ ಮಹಿಮೆಗಳ ವಣಣನೆಯಿದೆ”]

ದುಷ್ಪಹಾವಿನ ಮೇಲೆ—ಕಾಳಿಂದಿ ಮತುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಯ ದಮನದ ಸಂದರ್ಭ
ನೆಟ್ಟನೆ ಕಂಬವ — ನರಸಿಂಹಾವತಾರದಲ್ಲಿ
ಹಿಡಿತುಂಬ ಆವಲಕ್ಕ—ಕುಚೀಲೋಪಾಖಾನ
ಮಂಡದಿ ಮಾತಿಗೆ — ಪಾರಿಜಾತ ಹರಣ
ಮಂಡದಿ ಮಗನ ತಂದು — ಸಾಂದಿಪನೀ ಖುಷಿಗಳಲ್ಲಿ
ಕಟ್ಟಿ ಏಳುದಿನ—ಗೋವಧನೋಧ್ದ ರಣ

ಹೆಂಪಿ

ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಕೇಟೆಯಿಂದ ಏಳುವ್ಯೆಲು ದೂರದಲ್ಲಿ
ರುವ ತುಂಗಭದ್ರ ನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣ ದಂಡಯ ಮೇಲರುವ ಹಂತಿ 1336
ರಿಂದ 1565ರವರೆಗೆ ವೈಭವದಿಂದ ಮರೆದ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮುಜ್ಞದ
ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಉರು, ಅದಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಸ್ತೀತ್ರವೆಂದು ಪೂರಾಣ
ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯೂ ಇದೆ ರಾಘವಾಯಿಂದ ಏಪ್ರಪ್ರವೂಕ ಪರ್ವತವಿದ್ಯುದು
ಇಲ್ಲಿ ಎಂದೂ, ಕಿಗನ ತುಂಗಭದ್ರ ನದಿಯನ್ನೇ ಆಗ ಪಂಪಾ ನದಿ
ಯೆಂದೂ ಕರೆಯಾತ್ಮಿದ್ದ ರೆಂದೂ ರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನ ಸವಿಷಪನ್ನು
ಬಯಸಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಮಾಲ್ಯಪಂತವೆಂಬ ಚೆಟ್ಟಿದಲ್ಲೋ
ಹನುಮಂತನು ಸೀತಾರಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಲಂಕೆಯಿಂದ ಕೀರ್ತಿರಾಗಿದ
ಮೇಲೆ ರಾಮನನ್ನು ಕಂಡು ಸೀತಾವಾತ್ರಯನ್ನು ಹೇಳಿದನೆಂದೂ ವಿವರ
ಗಳಿವೆ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರಿಗೆ ಕುಲದ್ವಾರಾಯದ ಪಂಪಾಪಕಿಯ
(ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ) ದೇವಾಳಯ ಇಲ್ಲಿದೆ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ಶಿಂಗಾರಾಯಕನೆ
ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಈ ಗುಡಿಗೆ ದಾಸವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ರಂಗಮಂಡಪವನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಉಲ್ಲೇಖನಿದೆ ಪಂಪಾಪಕಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನವಲ್ಲದೆ ಅದರ ನೇರೆ
ಯಲ್ಲಿರುವ ಹೇಮಕೂಟ ಪರ್ವತಪೂರ್ವ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯವೂ
ವಿಜಯವಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ದೇವಾಲಯವೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುವು ಉದಯಗಿರಿ ಚೈತ್ರ
ಯಾತ್ರೆ ಮಾಗಿಸಿ ಹಂಪಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ಅಲ್ಲಿಂದ
ತಂದ ಪಂಡರಪ್ಪರದ ವಿಟ್ಟಿಲನ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಸ್ಕರ ವಿಟ್ಟುಲಾಲಯವನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಸಿದನಂತೆ ಅದರ ಪಂಡರಪ್ಪರದ ಮರಾರೀಂಂತರು ಕೊರಿಕೊಳ್ಳಲು,
ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ವಿಟ್ಟಿಲನ ತಿಲಾವ್-ಶಾತ್ರೀಯನ್ನು ಪಂಥರಪ್ಪರಕ್ಕೇ
ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿನಂತೆ ಈಗ ವಿಜಯವಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾಲಯದ ಗಭ್ರಗುಡಿಯಲ್ಲಿ
ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಲಯವೂ ಆಷ್ಟಿಂದಿವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ
ಇದರ ಹತ್ತಿರವೇ ಪುರಂದರಾಸರ ಮಂಟಪವೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿರುವ
ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ ಪುರಂದರಾಸರು ಪಂಪಾಪತಿಯಾದ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷನನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಪದದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ ಪುರಂದರಾಸರು
ಹಂತಿಯಲ್ಲೇ ತೇರಿಕೊಂಡರಿಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಹಂತಿಯನ್ನು ರಾಜಧಾನಿ
ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು ಸಂಗಮ ವಂಶದ ಹರಿಹರ ಕೃಷ್ಣದೇವ
ರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರ ವೈಭವ ಮಾಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿತು ಅವನ ಕಾಲ
ದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರವಾಸಿ ಕಾಮಿಗೊಂಡ ಪೇಯಸ್ ಇದನ್ನು ಮನ
ಮುಟ್ಟಿವಂತೆ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂದಲೇ ಇಮ್ಮಡಿ ದೇವರಾಯನ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಅಬ್ದುರ್ ರಂಕಾಕ್ (1443ರ ವಿಶುಲಾನಂದ
ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ) ಉಳಿಸಿರುವ ದಾಮಿಯಿಂತೆ ಆಗಲೇ ಇದರ
ಯಂತನ್ನು ನಾಡಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹರಡುತ್ತಿದ್ದಿತು 1565ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ರಕ್ಷಸ
ಶಂಗಡಿ (ತಾಳಕೋಟಿ) ಸಮರದಲ್ಲಿ ಈ ನಗರವು ಹಾಳಾಯಿತು ಅಂದನಿಂದ
ಇದು 'ಹಾಳುಹಂಪಿ'ಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ ಇಲ್ಲಿನ ಶಿಥಿಲಾಪೇಗಳನ್ನು
ಕೂಡ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿವೆ !

ಕೆಂಡೆ ಕರುತ್ತಾನಿಧಿಯು ಗಂಗೆಯು ಹುಂಡೆಯೋಳಿಟ್ಟಿ ಧೋರೆಯು, ಶಿವನ ಪ	
ರುಂಡವೂಲೆ ಸಿಲಿಯು ನೊಸಲೊಳು ಕೆಂಡಗಣ್ಣಿನ ಬಗೆಯು, ಹರನ ಅ	
ಕಪ್ಪುಗೊರಳ ಹರನ ಕಂ ದಪ್ರ ಹಿತನ ಸಖಿನ ಮುಪ್ಪುರ ಗೆಲಿದವನ ಮುನಿನುತ ಸರ್ವಭೂತಣ ಶಿವನ, ಹರನ ಱ	
ಭಸಿತ ಭೂಸಿತ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ ವಶದೊಳಗಿರುತ್ತಿಹನ ಪಶುಪತಿಯೇನಿಸುವನ ವಸುಧೀಯೋಳ್ಳ ತತೀಶೇವಿರ ಶಿವನ, ಹರನ ಉ	
ಗಜ ಚಮಾಂಬರನ ಗೌರೀವರ ತ್ರಿಜಗದೀಶ್ವರನ ತ್ರಿಜಗಸೋಽಹನನ ತ್ರಿಲೋಚನ ತ್ರಿಪುರಾಂಶಕ ಶಿವನ, ಹರನ ಇ	
ಕಾಮಿತ ಘಲಪೀವನ ಭಕ್ತರ ಪೈಮಾದಿ ಸಲಹುವನ ರಾಮನಾಮಸ್ವರನ ರತಿಪತಿ ಕಾಮನ ಸಂಹರನ ಶಿವನ ಉ	
ಧರೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣಾತಿ ಎನಿಸುವ ಪ್ರರಂಬಂಪಾಪಾಸಿ ತಾರಕ ಉಪದೇಶ ಪ್ರರಂಧರವಿರಲ ಭಕ್ತರ ಸ್ವೋಪಿ	೫

ನೋಸಲೊಕು—ಹಣೆಗಳ್ಲು ಅಗ್ನಿಯೆಂದು ಸೂಚನೆ
 ಕಪ್ಪಗೌರಳ—ವಿವರಣಾದುದರಿಂದ
 ಕಂದಪ್ರಾತಿನಿಷತ್ತನ—ಮನ್ಯಾಧನ ತಂದೆಯಾದ ವಿಷ್ಣುವಿನ
 ಮುಖ್ಯರೆ—ಮೂರಂಪ್ರರ್ಗಳನ್ನು, ಶ್ರೀಪ್ರರವನ್ನು, ತಾರ್ಕಾಸುರನ ಮೂರೆ
 ಮಂಕ್ಕಾಳಪ್ರರ್ಗಳನ್ನು
 ತಾರ್ಕ ಉಪದೇಶ—ತಾರ್ಕವೆಂದರೆ ರಾಮನಾಮ, ಅದನ್ನು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಉಪದೇಶ
 ಹಾಡಿ “ಸಹಸ್ರನಾಮ ತತ್ತ್ವಲ್ಯಂ ರಾಮನಾಮವರಾನನೇ” ಎಂದು ಹೊಗಳಿದ
 ನೆಂದು ಉಮಾಸಂಹಿತೆ (3,8)

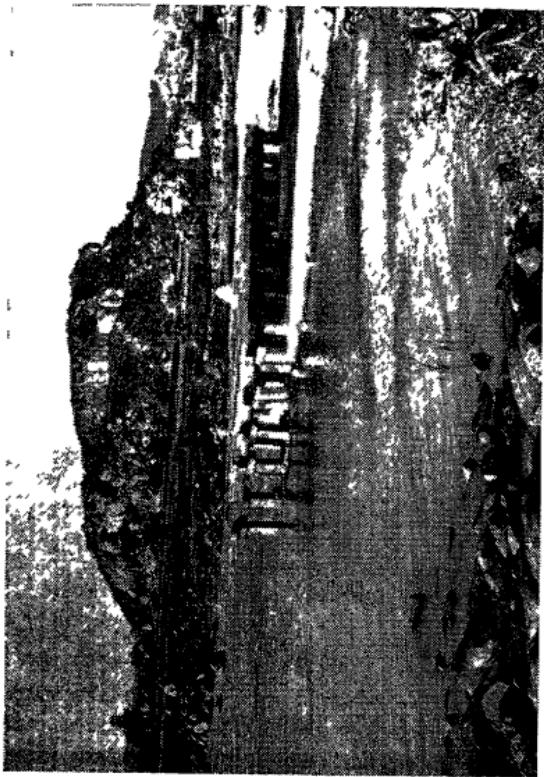
ಮಂಧ್ಯಮಾವತಿ ಅದಿ

ಸಾಫ್ ಮಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾರಣ ನೀ ಮಲೆವರ ಗಂಟಲಗಾಣ	ಪೇ
ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣ ನೀ ಹಿಡಿದೆಯೋ ರಾಮರ ಚರಣ	ಅ
ಪಿಕಾದಶೀಯ ರುದ್ರ, ನೀ ಹಿಡಿದೆಯೋ ರಾಮರ ಮುದ್ರ ಸೇತುವೆಗೆಟ್ಟಿ ಸಮುದ್ರ ನೀ ಹಾರಿದೆಯೋ ಬಲಭದ್ರ	ಒ
ಸಂಜೀವಿನಿ ಪರ್ವತದನ್ನ ಅಂಜದೆ ತೆಂಡೆಯೋ ನೀನು ಅಂಜನೆತನುಸಂಭವನು ನಿನ್ನ ಬೇಡಿಕೊಂಬಿನೋ ನಾನು	ಉ
ವೈಕುಂಠಸ್ಥ ಶದಿಂದ ಬಂದು ಪುಷ್ಟಿತ್ವದಿ ನಿಂದು ಮಂತೋದ್ಭಾರಕನೆಂದು ಪುರಂದರವಿರಲನೆ ಸಲಹಂದು	ಇ

[ಕಂಂಹಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಂಧುರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಡಿದ ಯಂತ್ರೋದ್ಭಾರತ ಪೂರ್ಣಾದೇವ
ರಸ್ತು ಕುರಿತ ಸ್ತುತಿ ಇರು ಈ ಯಂತ್ರದ ನಡುವ ಯೋಗಸುದ್ರಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ
ಹನುಮಂತನಿದ್ಬಾನೆ, ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸುತ್ತಿರುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ಕರ್ಕಣ್ಣಿ ವಾನರ
ಪರಿವಾರಮೂರ್ತಿಗಳಿವೆ ಹನುಮಂತನ ಸುತ್ತ ಪಡೆತ್ತುಳಿಯಂತ್ರವಿದೆ (ಯುಗಸದ್ಯ
ಶ್ರೀಕೋಣದ್ವಯ) ವೃತ್ತದೊಳಗೆ ಗ್ರಂಥಾಕ್ಷರಗಳ್ಲಿ ಮಂತೋಳ್ಳೇಖಿನವಿದೆ, ಇದ
ರಿಂದ ಯಂತೋದ್ಭಾರ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಅದುದಿಂದಲೇ ಇದು ಯಂತ್ರೋದ್ಭಾರಕ
ಯಂತ್ರ]

ಮಲೆವರ — ಸೌಂದರ್ಯವರೆ

ಪಿಕಾದಶೀಯ ರುದ್ರ,—ಭಾಗವತದ ಪ್ರಕಾರ (3, 12, 12) ಹನೊಂದನೆಯೆ
ರುದ್ರ ಧೃತವರತ, ಹನುಮಂತನು ರುದ್ರಾರ್ಥನಾದುದರಿಂದಲೂ, ರಾಮ
ಸೇವೆಯನ್ನು ವೃತದಂತ ಹಿಡಿದುದರಿಂದಲೂ ಈ ವಿಶೇಷಣ ಅವನಿಗೆ
ಒಪ್ಪತ್ತದೆ

ಕರ್ನಾಟಕ
ಕರ್ನಾಟಕದ ಸುಂದರ

ಹರಿಹರ

ಚಿತ್ರದುಗ್ರ ಚಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯ ಬಲದಂಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಉರಿ, ಇದು ಗುಹಾರಣ್ಣಸೈತ್ಯವೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಗುಹನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ವಿಹುಷಾ ಶಿವನು ಸೇರ (ಹರಿಹರನಾಗಿ) ಕೊಂಡ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಪ್ರಾಣಿಕರ ಕಥೆ ಹರಿಹರೇಶ್ವರನಿಗೆ ಇಲ್ಲಾಂದು ಗುಡಿಯಾದೆ ಇದನ್ನು ಹೊರ್ತು ಅರಾಜ ಇಮ್ಮುಡಿ ನರಕಂಹನ ಮಂತ್ರ ಪೂರ್ವಾಳ್ಳಾನು 1223ರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದನು ಗಭರಗುಡಿಯಾಳ್ಳರುವ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ (ಹರಿಹರ) ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಯಂಭುವವೆಂದು ಸ್ತುತಪ್ರಾಣ ಹೇಳುತ್ತುದೆ ಕೂಪುಷ್ಟಿರದ ಮೇಲೆ ಅರಳಿ ಎತ್ತುರ್ಕೆ ನಿತಿರುವ ಈ ಮೂರ್ತಿ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೂಲವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದೆ. ಕೂರಳಲ್ಲಿ ರೂಡಮಾಲೆಯೂ ಇದೆ. ವೈಜಯಿಂತಿಯೂ ಇದೆ ಬಲಗಡೆ ತರೆಯ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರ, ಗಂಗೆ, ಜಟಿ ದೇವರ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗೌರಿ, ಗಣೇಶ, ಏಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ಲಯಪ್ರಶ್ನಂಗ ಮುನಿ ಹೀಗೆ ತಿವೆ, ವಿಹುಷಾ ಎರಡೂ ರೂಪಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ತುತಸ್ಯಾವಾಗಿದೆ ಹರಿಹರದ ಈ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ವಾದಿರಾಜಸಾತ್ಮಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಾಖ್ಯಾದ ತಿಂಧುಪ್ರಬಂಧ ದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಬಿಜಯಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಪದಗೋಳಿಕೆ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ ಕನಕದಾಸರೂ ಹರಿಹರನನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ ವಿಜಯಾದಾಸರ ಹರಿಹರಸೈತ್ಯ ಸುಳಾದಿ ಯೇ ಒಂದಿದೆ

ಮುಖಾರಿ	ಅದಿ
ಕಾರುಣ್ಯ ಮೂರುತ್ತಿಯೆ ಕಂಗಳು ಮೂರುಳ್ಳ ದೊರೆಯೆ	೪
ಥಾರಿಣೆಯೋಳು ನಿನಗೆಣೆಯೇ ಗುರುದೇವ ಶಿವಾಮಣೆಯೆ	೫
ಗುಹಾಸುರಮುದ್ರನೇ ದೇವ ಶಿಗ್ರಪವಾಹನನೇ ಗಜಚಮ್ಮ ಹೀತಾಂಬರನೆ ಮಹಾದೇವ ಮಾಧವನೆ	೯
ಶ್ರಿಪುರಾವಳಿ ಸಂಹಾರನೆ ಶ್ರೀಲೋಕ್ಯ ಪಾವನನೆ ಅಂಬಾರ ಮಹಿಮನೆ ಪ್ರಸನ್ನ ಶ್ರೀ ಹರಿಹರನೆ	೨
ತುಂಗಭದ್ರದಾಂಡಿಯ ತಾಳಿಪ್ಪೆ ಗಂಗೆಯು ಜಡೆಯೆ ಪ್ರರಂದರವಿರಲನ ಶ್ರೀಯ ನೀ ಸೇಹಯ್ಯ ಎನ್ನೊಡೆಯೆ	೨

ಕಾರುಣ್ಯಮೂರುತ್ತಿಯೆ—ಹರಿಯನ್ನ ಸೂಳಿಸುತ್ತದೆ
ಕಂಗಳು ಮೂರುಳ್ಳ ದೊರೆಯೆ—ಹರ
ಶಿಗ್ರಪವಾಹನನೆ—ಹರಿಯ ಪಾಹನ ಗರುಡ (ಶಿಗ) ಮತ್ತು ಹರನ ವಾಹನ ಬಸವ
(ಪೃಷ್ಟ)
ಗಜಚಮ್ಮ ಹೀತಾಂಬರನೆ—ಹರನ ಉಡುಗೆ ಗಜಚಮ್ಮ , ಹರಿಯಂದು ಹೀತಾಂಬರ
ಶ್ರಿಪುರಾವಳಿ ಸಂಹಾರನೆ—ಶ್ರಿಪುರಗಳನ್ನ ನಾಶಮಾಡಿದ ಹರ
ಶ್ರೀಲೋಕ್ಯಪಾವನನೆ—ತನ್ನ ಪಾದಗಳಿಂದ ಗಂಗೆಯನ್ನ ಒದಗಿಸಿ, ಮೂರು ಲೋಕ
ಗಳನ್ನ ಪಾವನಗೊಳಿಸಿದವನು ಹರಿ

ಹೊನ್ನೆ ರುಪ್ಪರೆ-ಹೊನ್ನೆ ಹೊಳೆ

ದಾಸರ ಪದವ್ಯಂದರಲ್ಲಿ “ಹೊನ್ನೆ ರುಪ್ಪರೆವಾಸ ನೆಂದೂ ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ “ಹೊನ್ನೆ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಒಕ್ಕಣೆಗಳಿವೆ ಇವು ಶಿವಮೋಗ್ಗಜಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರಾನದಿಯ ಬಲದೆಂದೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಹೊಳೆ ಹೊನ್ನೆ ರೆಂಬ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ ಶಿವಮೋಗ್ಗಿಯಂದ ಈತಾನ್ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಿವಮೋಗ್ಗಿಯಂದ ಕರಿಷ್ಮರೆ ಹೊಗ್ಗಿ ಹೊಗ್ಗಿ ಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಹೊನ್ನೆಗುವಿ ಇಗ್ನೇಶ್ತುನಾಲ್ಕು ಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಹೊನ್ನೆ ಇಯಲ್ಲಿ ಮೂರಲಿಗೆ ಬಾಗಾರವನ್ನು ಅಗೆದು ತೇಗೆಯುವ ಉದ್ದೇಶ ಇದ್ದುದು ಹೊನ್ನೆಹೊಳೆ, ಹೊನ್ನೆ ಹೊನ್ನೆರು, ಹೊನ್ನೆ ರುಪ್ಪರೆ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು ಚಾಳುಕ್ಯರ ಸಾಮುಂಡರಾಗಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಂದರ ಸಿಂದಚಾಡಿ ಪೂರಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದ ಮುಂದೆ ಬನವಾಸಿ, ಹೊಯ್ಯಳ, ಕಳ್ಳಕೊಯ್ಯಳ, ದೇವಗಿರಿ ಯಾದವ ಮತ್ತು ವಿಜಯನಗರಗಳ ಸೀಮೆಯೋಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಹದಿರಾರನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೂಲಿದೂರೆ ಮಾರನಾಯಿಕನ ವಶವಾಯಿತು ಹೊಳೆ ಹೊನ್ನೆ ರಿನ ಜಾತಿ, ಹೆಸರಾಗಿದ್ದುತ್ತು ಇದರ ಹತ್ತಿರ, ಹೊನ್ನೆ ಇಗೆ ನೆರೆಯಾಗಿ, ಬೆಲಗಪತ್ತಿ (ಬೆಲಗುತ್ತಿ) ಎಂಬಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನೆಕೀರುವ ದೇವಾಲಯ ವಿದೆ ಬಹುಶ, ದಾಸರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಈ ಪದಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರಬೇಕು ಎರಡನೆಯ ಪದದಲ್ಲಿ ‘ಚೆನ್ನೆ’ ಎಂಬ ಏಕೀಷಣವರುಪ್ಪಡನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು

ಮೋಹನ

ವಿಂಡಬಾಪ್ತಿ

ಕೆಂಡು ಕೆಂಡು ನೀಯೇನ್ನ ಕೈಬಿಡುವರೆ
ಪ್ರಂಡರೀಕಾಕ್ಕ ಪ್ರರೂಪೋತ್ತಮ ಹರೇ

೩

ಬಂಧುಗಳು ಎನಗಿಲ್ಲ ಬದುಕಿನಲ್ಲ ಸುಖವಿಲ್ಲ^१
ನಿಂದೆಯಲಿ ನೊಂದೆನ್ನೆ ನೀರಜಕಾಕ್ಕ
ತಂದೆತಾರಿಯಿ ನೀನೆ ಬಂದುಬಳಗಪ್ಪ ನೀನೆ
ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆನೋ ಕೈಪ್ಪು

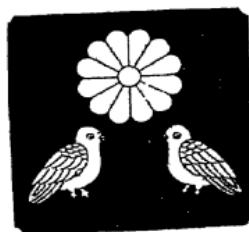
೮

ಕ್ಷಣಪ್ರೋಂದು ಯಾಗವಾಗಿ ತೃಣಕಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ
ಎಣಿಸಲಾರದ ಭುವದ ನೊಂದಿಹೆ ನಾನು
ಸನಕಾದಿ ಮುನಿವಂದ್ಯ ವಸಜಸಂಭವ ಜನಕ
ಫಣೆಶಾರಿ ಪ್ರಕಾಂಡಗೊಲೆದ ಶ್ರೀಕೈಪ್ಪು

೯

ಭಕ್ತಿಪತ್ನಿಲನೆಂಬ ಬಿರುದ ಪೂತ್ರಾ ಮೇಲೆ
ಭಕ್ತಿರಾಧೀನನಾಗಿರಬೊಂದಬೇ
ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ನೀನು ಹೊನ್ನೊ ರುಪ್ತರವಾಸ
ಶಕ್ತಿಗುರು ಪ್ರರಂದರವಿರಲ

೧೦

ಆರಭಿ

ಅಧಿ

ಮುರಹರ ನೆಗಧರ ನೀನೇ ಗತಿ
ಧರಣೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ನೀನೇ ಗತಿ

ಪ್ರ
ಅ

ಶಕಟಮದ್ವನ ಶರಣಾಗತವಶ್ಲಲ
ಮುಕರ ಕುಂಡಲಧರ ನೀನೇ ಗತಿ
ಅಕ್ಳಂಕರಿತ ಅದಿನಾರಾಯಣ
ರುಕುಮಿಣಿವತಿ ಕೃಷ್ಣ ನೀನೇ ಗತಿ

೦

ಮನೆಮನೆಗಳ ಪ್ರೋಕ್ಷು ಕೆನೆ ಹಾಲು
ಬೆಣ್ಣೆ ಯಂಪ್ರಮಿತ ಮೆದ್ದ ಹರಿ ನೀನೇ ಗತಿ

೨

ಪನ್ನಗಶಯನ ಸುಬ್ರಹ್ಮಗಮನ
ಘೃಣಾಚರಿತ ಹರಿ ನೀನೇ ಗತಿ
ಹೊನ್ನಹೊಳೆಯಲಿ ಪ್ರರಂದರವಿಟ್ಲಲ
ಬೆನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ನೀನೇ ಗತಿ

೩

ಬೆಣ್ಣೆ ಯಂಪ್ರಮಿತ—ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ, ಎಂದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು, ಬೆಣ್ಣೆ ಯನ್ನ

ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು

ದಾಸರ ಕೆಲವು ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದಿದೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ದೈವಗಳೂ ಅಜಾಂವಾರಗಳಲ್ಲಿ. ಪುರಾಣದ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ರೂಪಗಳನ್ನು ತೆಳಿದರೂ ಒಂದೇ ದೈವದ ಹಲವು ಹೂಡಿಮುಗಳಿಂದು ದಾಸರ ಶ್ರದ್ಧೆ

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಾಟಕೆ ಬರಿಯ ಬಾಹ್ಯಕ್ರಿಯೆಯಂದೂ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸ್ವಾರಸ್ಥ್ಯವೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಗಿವೆಯೆಂದೂ ನಿರೂಪಣೆಯಾದೆ ಕ್ಷೇತ್ರದ್ವಾತ್ಮಯೆಂಬುದು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿರಬೇಕು, ಅಧಾರೀತಿಕ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಸಾಧ್ಯನೆಗೆ ನೀರವಾಗಬೇಕು, ಲೋಕ ಪ್ರವಾಸದಂತಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಪರಗಳು ಈ ಧೂರ್ಜೀಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿವೆ

ಒತ್ತಿ

ಶಂಕರಾಭರಣ

ಆದ

ರಂಗ ಬಾರೋ ಪಾಂಡಾರಂಗ ಬಾರೋ ಶ್ರೀ	ಪ್ರ
ರಂಗ ಬಾರೋ ನರಸಿಂಹ ಬಾರೋ	ಅ
ಕಂದ ಬಾರೋ ಎನ್ನ ತಂದೆ ಬಾರೋ	೦
ಇಂದಿರಾರಮಣ ಮುಕುಂದ ಬಾರೋ	
ಅಪ್ಪ ಬಾರೋ ತಿಮ್ಮಾಪ್ಪ ಬಾರೋ ಕಂ	೨
ದರ್ವನಯ್ಯನೆ ಕಂಚಿ ವರದ ಬಾರೋ	
ಅಣ್ಣ ಬಾರೋ ಎನ್ನ ಚೆಣ್ಣ ಬಾರೋ	೩
ಪುಣ್ಯಮಾತ್ರೀ ಮಹಿಂದ್ರಪುರಿ ಚೆನ್ನ ಬಾರೋ	
ವಿಷ್ಟ್ಟ ಬಾರೋ ಉದುಹಿ ಕೃಷ್ಣ ಬಾರೋ ಎ	೪
ನ್ನಾಪ್ಪಮಾತ್ರೀ ಪ್ರರಂಧರವಿರಲ ಬಾರೋ	

ಆರಿಗೆ ವಧುವಾದೆ ಅಂಬುಜಾಂತ್ರಿ
ಶ್ರೀರಾಬ್ದಿಕೆನ್ನಿಕೆ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಪ್ರ

ಶರ್ಥಿಭಂಧನ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮೂರುತಿಗೋ
ಪರಮಾತ್ಮ ಶ್ರೀ ಆನಂಡಪದ್ಮನಾಭನಿಗೋ
ಸರಸಿಜನಾಭ ಜನಾರ್ಥನ ಮೂರುತಿಗೋ
ಎರಡು ಹೊಳೆಯ ರಂಗಪಟ್ಟಣವಾಸಗೋ

೦

ಚೆಲುವ ಬೇಲೂರ ಚೆನ್ನಿಗರಾಯನಿಗೋ
ಕೆಳದಿ ಹೇಳುದುಹಿನ ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನಿಗೋ
ಇಳೆಯೋಳು ಹಂಡರಪ್ಪರ ನಿಲಯ ವಿರಲೇಶಗೋ
ನೆಳಿನಾಂತ್ರಿ ಹೇಳು ಬದರಿ ನಾರಾಯಣಗೋ

೨

ಮುಲಯಂಜಗಂಧಿ ಬಿಂದುವರ್ಹಾಧವ ರಾಯಗೋ
ಸುಲಭದ ವರ ಪ್ರಪುಷೋತ್ತಮನಿಗೋ
ಫಲದಾಯಕ ನಿತ್ಯಮಂಗಳನಾಯಕಗೋ
ಚೆಲುವೆ ನಾಟದೆ ಪೇಳು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನಿಗೋ

೩

ವಾಸವಾಚೀತ ಕಂಚಿ ವರದರಾಜ ಮೂರುತಿಗೋ
ಅಸುರಾರಿ ಶ್ರೀ ಮುಷ್ಟಾದಿ ವರಾಹನಿಗೋ
ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ ಶ್ರೀರಂಗನಾಯಕನಿಗೋ
ಸಾಸಿರನಾಮದೊಡೆಯ ಅಳಗಿರೀಶಗೋ

೪

ಶರಣಾಗತರ ಪ್ರೋರೆವ ಶಾಜ್ಞಪಾಣಿಗೋ
ವರಗಳೀವ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮೂರುತಿಗೋ
ಕುರುಕುಲಾಂತಕ ರಾಜಗೋಪಾಲ ಮೂರುತಿಗೋ
ಸ್ಥಿರವಾದ ಪ್ರರಂದರವಿರಲರಾಯನಿಗೋ

೫

ಶರಧಿಬಂಧನ —ನೇತುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮ
 ಅನಂತವೆಡ್ಡನಾಯ —ಅನಂತತಯನ
 ಏರಡು ಹೊಳೆಯು —ಉಭಯ ಕಾವೇರಿಯು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ
 ಕೆಳದಿ—ಗೆಳೆತಿಯು
 ಬಿಂದುಮಾಧವ —ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷ್ಣುಸನ್ನಿಧಿ
 ಪುರುಷೋತ್ತಮ —ಪುರಿಜಗನ್ನಾಧ ಕ್ಷೇತ್ರ
 ಅಳಗಿರೀತ —ಪೆಂಕಟೇಶ್ವರ (ತಿರುವುಲೆ)
 ಶಾಖ್ಯಪಾಣಿ —ಕುಂಭಫೋಣದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿ
 ರಾಜಗೋಪಾಲ —ಮನ್ಮಾರ್ಗಂಡಿ

ಕಾಂಚೋದಿ

ರಘುಂಪೆ

ಮರೆಯರೆಲೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಿರಿವರನ ಜರ್ಗಾವನು
ಸೃಷಿಸುವಂಥವರಿಗೆ ನರರನ್ನ ಬಹುದೆ

ಜ

ಮೂರಕರಗೆ ಎರಗುವಾ ತಿರ ದ್ವಾರಕಾವುರವು
ಹರಿಕಥೆಯ ಕೇಳುವಾ ಕಣ್ಣ ಗೊಕಣ್ಣ
ಬಿರುದು ಪೋಗಳುವ ಜಿಹ್ವೆ ಸುರರ ಕ್ಷೇರಾಣವವು
ಸಿರಿವರನ ಪೂಜಿವ ಕರವು ರಾಮೇಶ್ವರವು

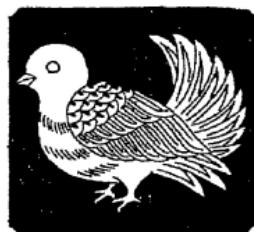
೦

ಸೃಷ್ಟಿತ ನಿರೂಪಾಲ್ಯ ಘಾರ್ಜಿವ ನಾಸಿಕವು ಕಾಶಿ
ವಿಷ್ಣುವನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿ ಶ್ರೀಮತುಷ್ಣ
ಅಷ್ಟಮಾದ ಜರಿದ ಕಾಯಿವಯೋಧ್ಯ ಮಧುರೆಯು
ಕೃಷ್ಣನ ಪಾಡುವ ಕಂರವೇ ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠ

೨

ಧರೆಯೋಳಗೆ ಶ್ರೀ ಪ್ರರಂದರೆವಿರಲೇಯಾನ
ಪರಮ ಭಾಗವತರ ಉದರ ಬದರಿ
ಪರಕ ನಡೆಸುವ ಜಂಫಿ ಹರಿವ ಗಂಗೋತ್ತುಂಗೆ
ಪರಿಯೋವ್ವಾವ ಅಂಗ ಮೇಲು ಶ್ರೀರಂಗ

೩

೧೬೮

ಯರುಕುಲ ಕಾಂಚೋದಿ

ರುಂಡೆ

ಹರಿಭಕುತಿ ಉಳ್ಳವರೆ ಶರೀರವೇ ಕುರುಕ್ಕೇತ್ರ

ಪ

ಅವರು ನರರೆಂದು ಬಗೆವರೆ ನರಕವಾಸಿಗಳು

ಅ

ಸದಮಲನ ನೆನೆಸುವ ಹೃದಯ ಕಾಶೀಪುರವು
ಮಧುವೈರಿ ನೆನೆವ ಮನ ವ.ಣಿಕೋವೆಕೆಯು
ಪದುಮನಾಭನ ಪಾಡುವ ಪದನವೆ ವೃಕುಂದ
ಸದಮಲನ ಬಣ್ಣಿಸುವ ಜಿಹ್ವೆ ಶ್ರೀಮಂಷ್ಟು

೦

ನರಹರಿಯನೀಕ್ಕಿಸುವ ನಯನ ದಾಷ್ಟಾರಾವತಿಯು
ಸಿರಿಧರಗೆ ಶರಣೆಂಬ ತಿರದೆ ಬದರ
ಮುರಹರನ ಕಥೆಯ ಕೇಳುವ ಕವಿಯೆ ಕೇದಾರ
ಹರಿಯ ನಿಮಾರಲ್ಲ ಘಾರುಣೀವ ಮೂಗು ಮಧುರೆ

೨

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುವಾ ಚರಣ ಮಾಯಾವತಿಯು
ಲಕ್ಷ್ಮಿಉಪತಿಯ ಪೂಜಿಸುವ ಕರವೆ ಕಂಚಿ
ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದು ಸುಕೃತ ದುಷ್ಪತ ಆಲೆಸಿ ಕೇಳೊ
ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ಪುರಂದರವಿರಲನು ಕೊಡುವ ಮುಕುತಿ

೩

ಪದಾರಂಭದ ಅಕಾರಾದಿ

‘ಪದ’ಗಳು	ಪದಸಂಖ್ಯೆ	ಪ್ರತಿಸಂಖ್ಯೆ
ಅಕೋ ಹಾಂಗಿಹಾನೆ ಇಕೋ	—	101
ಅಕ್ಕು ಅಕ್ಕಿಕಕ್ಕಿನ್ನು ಗಂಡ	—	121
ಅಸುಗಾಲಷ್ಟು ಚಂತೆ ಜೀವಕೆ	—	399
ಅಪಮಾರವಾದರೆ ಒಳ್ಳಿತು	—	161
ಅಡ್ಡದೆ ಸವ್ಯು ಮನೆ	—	143
ಅಳುಮೊತ್ತು ಶೋರಂಗ್ಯು	—	359
ಅದದ್ದೆಲ್ಲ ಒಳತೇ ಈ ಅ	—	89
ಅದಿಮಾರ್ತ್ಯ ಅವ ಪಾದವೆ	—	389
ಆಬಾ ಅಫುವಾದೆ ಅಂಬುಜಾಸ್ತ್ರೀ	—	426
ಆರೇನು ಮಾಡುವರು ಅವಿಯೊಳಗೆ	—	193
ಆರೋಗ್ಯಕೆಯು ಮಾಡೇಯ್ಯು	—	257
ಇಂದು ನಾನೇನು ಸುಕ್ಕೆತ್ವ ಮಾಡಿದನೋ	—	273
ಇಕ್ಕೆಲಾರೆ ಕೈ ಎಂಜಲು	—	142
ಇದು ಬಿಸಂಗ ವೇಳಕನಾಂಗೆ	—	343
ಇಲ್ಲಿರಲಾರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಾರೆ	—	215
ಇಲ್ಲೇ ವೈಕುಂರ, ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಲಕುಮಾ	—	396
ಕಾ ಜೀವಿದ್ದು ಘಲವೇನು	—	265
ಕರೇಂಬು ಲೋಕಮೋಳಗೆ ಇಂಥಾ ಸಾಧ್ಯಾ ಮಿಯು	—	360
ಉದರ ವೈರಾಗ್ಯ ವಿದು	—	129
ಉಷಣಕ ಬಂದವು ನಾವು	—	141
ಎತ್ತ ಪ್ರೋದನಮ್ಮು—ವಿಪ್ರನ	—	87
ಎಂತು ನೇಡಿದರು ಚಂತೆ	—	146
ಎಂಥಾ ಬಲವಂತನೊ ಕುಂತಿಯು	—	216
ಎಂದಕ್ಕೆಹಿಂಬೆ ರಂಗರ್ಯುನೆ	—	182
ಏಕಾರತಿಯ ನೋಡುವ ಬಳ್ಳಿ	—	354
ಏನು ಬರೆದಯೋ ಬ್ರಹ್ಮ	—	190
ಕಂಡೆ ಕರುತಾನಿಧಿಯು..	—	411
ಕಂಡು ಕಂಡು ನೀರಿಯೆನ್ನು	—	421
ಕಂಡೆನಾ ಉಂಡುಸಿಯೆ ಕೈತ್ತು ರಾಯನ್ನು	—	224
ಕಂಡೆ ಕಂಡೆ ಸಾಧ್ಯಾ ಮಿಯು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ	—	267
ಕಂಡೆನಾ ಗೇಳವಿಂದನೆ	—	362
ಕಂಡೆ ಕಂಡೆ ಕಂಡೆನಿಯ್ಯು	—	374
ಕಂಡ್ಲು ಕ್ರಿ ಕಂಡೆನಿಯ್ಯುಕನ್, ಕಂಡೆ	—	229

'ಪದ'ಗೆಕು	ಪದಸಂಖ್ಯೆ	ಬ್ರಹ್ಮಸಂಹೆ
ಕದವ ಮುಚ್ಚೆ ದಳದಕೊ	೬೯	156
ಕಂದವೆ ಕಾಣರೇನೆ ಗೋತಿಯ	೮೭	242
ಕನಕದಾಸನ ಮೇಲೆ ದಯಮಾಡಲು ವ್ಯಾಸ	೫೭	171
ಕನಸು ಕಂಡೆನೆ ಮನದಲ್ಲಿ	೧೧೨	303
ಕರುಣಾಧಿಯಿ ಈತ ಅರುಣಗಿರಿಯ ವಾಸ	೬೭	203
ಕರೆದರೆ ಓ ಎನ್ನಬಾರದ	೬೨	188
ಕಾಯಲಾರೆನು ಕೃಷ್ಣ ಕಂಡವರ	೪೦	149
ಕಾರುಣ್ಯಮುಳುತ್ತಿಯು ಕಂಗಕು	೮೨	417
ಕಾಲ ಕಳೆದೆಲ್ಲಾ	೪೨	151
ಕಾವದೇವ ನೀನಲ್ಲದೆ ಜಗತ್ತೆ	೮೦	235
ಕೊಸಿನ ಕಂಡೀರಾ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ	೧೨೮	355
ಕೊಸಿನ ಕಂಡೀರಾ ಮುಖ್ಯಬ್ರಾಹ್ಮನ ಕಂಡೀರಾ	೨೭	221
ಕೃಷ್ಣಮುಳಿತೆ ಕಣ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದಂತಿದೆ	—	222
ಕೇಳೋದೀ ಕೋತಿಸಚ್ಚೇದೆ	೧೦೯	308
ಕೊಟ್ಟಿವರು ಶರಿಯೆ ಕೊಡದೆ	೪೨	158
ಕೊಟ್ಟಿ ಸಾಲವ ಕೊಡದೆ ಭಂಡಾಟ	೧೫೮	405
ಗಂಗಾ ತೀರದ ಮನೆ ನಮ್ಮುದು	೮೦	239
ಗರುವ ಗಂಭೀರ ನಾಯಕಾ ಹರಿಯೆ	೧೫೩	349
ಗಳಿಯು ಪಂಜರದೊಳ್ಳಲ್ಲ	೫೨	180
ಗುರುದಾಸರಾಯಿರಿಗೆ	೪	71
ಗೂಡೆ ಶಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲಾ ಗೂಡಿನ	೪೫	154
ಘೃತಿಕಾಳೆದಿ ನಿಂತ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತನ	೬೦	261
ಚಂದ್ರಚೂಡ ಶಿವಕಂಕರ ವಾರ್ಷತಿರಮುಣಿ	೫೮	247
ಚಿತ್ತೆ ಸೆದ ವ್ಯಾಸರಾಯ ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯನ ಸಭಿಗೆ	೫೮	183
ಜಗದ ವಾವ್ಯನ್ನಿಗೋಸುಗೊಗಿ	೫	74
ಜಗದುಧ್ವಾರನ ಆಡಿಸಿದ್ದೋದೆ	೧೪೯	377
ಜಯಿತಾಡುರಂಗ ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆತೆ	೧೫೯	353
ಡೋಂಕು ಬಾಲದ ನಾಯಕರೆ	೪೦	148
ತಂದೆ ಪುರಂದರಾಸರ ಸೃಷ್ಟಿಸುವೆ	೬	78
ತಪ್ಪಾಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನೆಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋ	೧೦೯	294
ತಾರಕ್ತ ಬಂದಿಗೆ ನೀರಿಗಿ ಹೇಳಿಗುವೆ	೫೫	243
ತಾರಮ್ಮಯ್ಯ ಯದುಕುಲ ವಾರಿಧಿ ಚಂದ್ರಮನೆ	೧೦೮	297
ತಾಳಿಯ ಹರಿದು ಬಿಸಾಟೆ	೨೨	125
ತಿರುಪು ವಂಕಟರಮ್ಮಣಿ	೬೪	270
ತುಂಗಿ ಮಂಗಳತರಂಗಿ	೪೮	251
ತರಳಿದರು ಹರಿಪ್ರಪಂದಿ	೬೨	196
ದಂಡಿಯ ನೋಡಿದನೋ ವೆಂಕಟನ	೧೦೧	284
ದಾನವನ ಕೊಂಡದ್ದು ಲ್ಲಿ ಕಾಣರೇ	೧೫೭	345

‘ಪದ’ಗಳು	ಪದಸಂಖ್ಯೆ	ಪ್ರತಿಸಂಖ್ಯೆ
ದಾರಿ ಯಾಷಾದಯ್ಯಾ ವೈಕುಂಹರಿ	—	115
ದಾಸನೆಂತಾಗುವೆನು ಧರೀಯೋಳಗೇ	—	113
ದಾಸರೆಂದರೆ ಪ್ರರಂದರದಾಸರಯ್ಯಾ	—	59
ದಾಸರಾಯ್ಯಾ ಪ್ರರಂದರದಾಸರಾಯ್ಯಾ	—	80
ದಾಸ ತೇಡಾದಿರ್ವಾಸ ಕಿಮ್ಮುಪ್ಪೆನ	—	324
ದುರಿತವಾತಕಮುಲ್ಲಿನು	—	84
ದೇವಕಿ ಕಡದ ಮುಕುಂದ	—	363
ಧೂಭಾರತಿಯ ನೋಡುವ ಬನ್ನಿ	—	398
ನಂಬಿದಿರು ಈ ದೇಹ ನಿತ್ಯವಲ್ಲ	—	128
ನಂಬಿದೆ ನಿತ್ಯ ಪಾದವ	—	269
ನಗವರಣ್ಯೋಳ್ಯೋ ರಂಗ ನಿಖ್ಯಾಪವ ಕಂಡು	—	218
ನಡೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪ ಭಕ್ತರಿಂಗೇ	—	134
ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಮರಣಪ್ರದಳ್ಲ	—	139
ನಾನೇಕೆ ಪರದೇಶ ನಾನೇಕೆ ಬಡವನೊ	—	195
ನಾನೇರು ಮಾಡಿದನೋ ವಂಕಟರಾಯು	—	299
ನಾರಾಯಣ ಏನ್ನು ರೋ	—	298
ನಾರಾಯಣ ತೇ ನಮೋಂಸ್ತುತೇ	—	293
ನಿನ್ನ ದಾಸನಾದ ನಾನು	—	117
ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಮುಂರುತಿಯ	—	313
ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾಡನೋ	—	292
ನಿನ್ನನೇ ನಂಬಿದ ನೀರಜ ನಯನ	—	338
ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ದೂಡ್ಯು ದೂರ್ ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ	—	187
ನಿನಿರಲು ನಮಗೇತರ ಭಯವ್ಯೇ	—	305
ನೀನೆ ದಯಾಸಂಪನ್ನು ನೋ	—	395
ನೇರೆ ನಂಬಿರೋ ಎಲೆ ಅಳ್ಳಿ	—	102
ನೋಡು ನೋಡು ವಂಕಟೇಶ	—	331
ಪಂಕಜ ಮುಖಿಯಲ್ಲಿರು ಒಂದು	—	280
ಪಂಥ ನಡೆಯಿದ್ದೆಯ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆದುವರೆ	—	163
ಪಂಗಾಂತಿಪತಿ ನಮಗೇ ನಿ ಗತಿ	—	337
ಪವಿತ್ರಿಸ ಪರಮಾತ್ಮೇ, ಸಾಂಪು	—	402
ಪಾಷಾಂಸ ಹೋದವಲ್ಲ	—	185
ಪಾಲಿಸಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಶಾರದೆ	—	385
ಬಂದ ದುರಿತ ವಿನಾಶಾ	—	63
ಬಂದು ನಿಂದಿಹ ನೋಡಿ	—	281
ಬಂಡಕಿದನು ಬಂಡಕಿದನು ಭವ ಎನಗೆ	—	104
ಬಂಜ್ಞ ಸಲಭವೆ ನಿನ್ನ ವಂಕಟರನ್ನು	—	287
ಬಾರಯ್ಯಾ ಮನಗೆ ರಂಗಯ್ಯಾ ನಿನು	—	369
ಬಾರಯ್ಯಾ ವೇಂಕಟಕೃಷ್ಣ	—	316

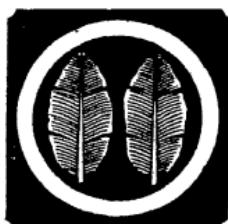
'ಪದ'ಗಳು

ಬಾರವ್ಯ ಭಾಗಿರಧಿ ತೋರವ್ಯ ಜನರಿಗೆ
ಬಾರೋ ರಾಮಾಯ್ಯ ನಮ್ಮ
ಬಾರೋ ನೀನೆನ್ನ ಮನಮಂದಿರಕೆ
ಡೇಸರದೆ ಭಜಿಕರೋ
ಮಂಗಳಂ ಜಯಮಂಗಳಂ ಇಂದಿವಾಕ್ಷಗೆ
ಮಂಗಳಂ ಜಯಮಂಗಳಂ
ಮಂಡೆ ಜೋಳಾದ ಸಣ್ಣ ಸಿಯು
ಮಥುಕರ ವೃತ್ತಿ ನನ್ನ ದು
ಮನ್ಮಾರು ಕೃಷ್ಣಗೆ ಮಂಗಳ
ಮರಿಯದಲ್ಲಿ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಿರಿವರನ
ಮಹಡಾದಿ ದೇವ ನರೋ
ಮಾಯದ ಸಂಸಾರ ಮಮಕಾರ ಹಂಗಿತು
ಮುದ್ದು ತಾರೋ ರಂಗ ಎದ್ದು ಬಾರೋ
ಮುಯ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯ ತೇರಿತು
ಮುರಕರ ನಗಿಧರ ನೀನೆ ಗತಿ
ಯಾಕೆನ್ನ ಎಟಿಕಿದೆ ಶ್ರೀಪದಿಯ ಸೇವೆ
ಯಾಕೆನ್ನನೀ ರಾಜ್ಯಕೆಳತಂದೆ ಹರಿಯೆ
ಯಾರಿಗೆ ಯಾರುಂಟು ಏರಿನ ಸಂಸಾರ
ರಂಗ ಭಾರೋ ಪಾಂಡುರಂಗ ಭಾರೋ
ರಂಗನ ನೋಡಿರೆ ರಾಜಕುವರ
ರಂಗಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಯಾರೇನೆದರೋ
ರಾಮ ರಾಮ ಎಂಚೊ ಏರಡಕ್ಕರದ
ರಾಗಿ ತಂದಿರಾ
ರಾಮರಾಮನ್ನರೋ
ಲೋಕಲೋಕೈ, ಎಲ್ಲಾ
ಲಂಗೋಟಿ ಬಲು ಒಕ್ಕೆದಳ್ಳಿ
ವರೀಗಿರು ಉಪದೇಶ ನರವಾಯಿತೆಗಿಗೆ
ವಾಸುದೇವನ ಕರಿಷಿವನ್ನ ಪದಿಪನೆ
ವಾಸುದೇವನ ನಾಮಾಚಾರಿಯ
ವಾಸುದೇವ ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಮ ಕರ್ಮಂಗಳ
ವ್ಯಾಪಾರ ನಮಗಾಯಿತು
ವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯರಾ ದಾಸರೋಳು
ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಜರಳಕವಲ ದರುಶನ
ವೆಂಕಟರಮಣ ವೇದಾಂತ ನಿನ್ನ ಪಾದ
ವೆಂಕಟೇಶ ದಯಮಾಡೋ
ವೆಂಕಟೇಶ ನಿನ್ನ ನಾಮಕ್ಕೆ ಮೂದಲು
ವೆಂಕಟೇಶ ಬೇಡಕೋಂಬೆ ಕೃಪಯ ಪಾಲಿಸೋ
ವೆಂಕಟರಮಣ ಬಾರೋ

	ಪದಸಂಖ್ಯೆ	ಪ್ರಾಟಸಂಖ್ಯೆ
—	೫೫	173
—	೧೦೪	304
—	೨೯	231
—	೩	68
—	೨೬	223
—	೧೫೦	339
—	೨೬	123
—	೧೮	107
—	೧೪೫	373
—	೧೬೨	428
—	೨೦	210
—	೧೬	105
—	೧೬೫	344
—	೫೫	169
—	೧೬೪	422
—	೨೬	175
—	೨೪	192
—	೪೪	153
—	೧೪೫	425
—	೧೨೨	318
—	೧೨೫	320
—	೪೨	241
—	೫೫	136
—	೪೮	145
—	೩೦	133
—	೧೮	109
—	೧೪	100
—	೧೬	98
—	೨೪	119
—	೧೫೬	407
—	೨೦	111
—	೮	82
—	೧೨	91
—	೯೮	278
—	೧೦೨	302
—	೧೨೪	321
—	೧೦೪	291
—	೧೦೯	307

‘ಪದ ಗ್ರಂತಿ

	ಪದಸಂಖ್ಯೆ	ಪದಸಂಖ್ಯೆ
ಪೇಂಕೆಬಾಕಲ ನಿಲಯುಂ	೧೦೦	೩೦೧
ವೇಳಾಸಾದ ಬಾರೋ ಶ್ರೀ	೧೦೨	೩೧೨
ಶರ್ತಾಲು ಪೆಕ್ಕರಮುಣ ನಿನ್ನ	೧೨೫	೩೨೩
ಶರ್ತಾಲು ಶರ್ತಾಲು ನಿನಗೆಂಬೆನ್ನೊ ವಿರಲ	೯೮	೨೭೭
ಶರ್ತಾಲು ಶರ್ತಾಲು ಶರ್ತಾಲು ವಂದಿತೆ	೯೯	೨೦೭
ಶ್ರೀವಿಷಾಸಪದಭೂಸೇಚೆ ಮಾಡುವ ಒನ್ನು	೧೮೮	೩೧೦
ಶ್ರೀವಿಷಾಸನು ಒಲೆಯಾನು ಕೇಳೋ	೧೦೨	೨೮೫
ಶ್ರೀವಿಷಾಸನು ಬಂದ ಕೇಳೋರಿ ತಿಂಬುಪ್ಪು	೧೨೯	೩೨೯
ಸಕಲ ದುರಿತಗಳ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದೋ	೯೯	೨೭೫
ಸರ್ವಾಪರಾಧವ ಕ್ಯಾಮಿಸಯ್ಯ	೧೪೮	೩೮೧
ಸಾಕು ಸಾಕಿನ್ನು ಸಂಸಾರ ಸುಖಿವು	೯೦	೧೬೫
ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರೊಕಿರುವೇದ ಹಬ್ಬ	೮೨	೨೪೦
ಸ್ವಾಮಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ನೀ	೧೨೧	೪೧೩
ಹರಿಭಕುತಿ ಉಳ್ಳವರ ಶರೀರವ	೧೪೮	೪೨೯
ಹರಿಯೆಂದು ಮನದಲಿ ನೆನೆದರೆ	೧೫೫	೪೦೦
ಹರಿಯೆನ್ನು, ಹರಿಯೆನ್ನು	೯೬	೧೫೨
ಹರಿ ಶರಣರನ್ನ ಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಲು	೮೮	೨೫೫
ಹರಿಕರಿ ಎನ್ನೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಹೇಳತ್ತಿಲ್ಲ	೫೨	೧೬೭
ಹಿಂಗ್ನವೆ ಯಾಕೋ ಈ ದೇಹಕೆ	೫೦	೧೩೧
ಹೆಂಡಿರಣಾಕುವಳೇ ಕ್ಷಣಿಕೆ	೧೪೨	೩೬೪
ಹ್ಯಾಗೆ ಬರಿದಿತ್ತೂ ಪ್ರಾಚೇನದಲ್ಲಿ	೯೮	೧೬೦

ಪ್ರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ

ಪ್ರಂದರದಾಸರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ, ಕನಾಟಕ ಸೆಂಟ್ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಸ್ಥಾನವಿದೆ ಅವರ ಕಾಲವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಬಿಂಬಿರು ವರ್ಷಗಳು ಉರ್ಬಿದ್ದರೂ, ಅವರನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಅಚ್ಚಿಯಿದೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ ಅವರು ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಏರಿಧಿಗಳನ್ನು ಕತ್ತಾಲ್ಕಿರೆ ಕಂಡವರು, ಜನರ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಗಳಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಪಾಲ್ಕಿಂಡವರು, ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಕಾಲಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಧಿದ್ವರು, ಜನರಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನೂ ಬಹುಕಣ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮನದಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಲು ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಪನ್ನು ಮುಡಿಪಾಣಿಟ್ಟಿದ್ದವರು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ (ಇರುವ) ಬುಂಡಿಕಣ, ಕವಟ, ಆಡಂಬರ, ದುರೂಜಾರಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದರು ಜಾತಿಮತಗಳನ್ನು ಕಡೆಗೇಣಿ ಮಾನವಜನ್ಮ ದೊಡ್ಡ ದೆಂದೂ ಅದನ್ನು ಹಾನಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದೂ ಉರೂರು ತಿರುಗಿ ಕೇರಿ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡಿ, ಮನಮನೆಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ತಿಳಿಯಿಡಿಸಿದರು

ಅವರ ಬಹುನಾರನೆಯ ಹುಟ್ಟಿಹ ಬ್ಬಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕ ಸ್ಕಾರಾರ್ಪ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ದೊರಕುವ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಪಾರಿಶುದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವಿಟ್ಟಿ, ಆಗತ್ಯವಾದ ವಿವರಣೆಗಳಾಂದಿಗೆ, ವಸ್ತುವೈಧ್ಯವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಎಂಗಡಿಸಿ ಓರಣವಾಗಿ ಈ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಪ್ರತಿ ಸಂಪುಟಕ್ಕೂ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವಿಧ್ಯತ್ವಾಂಶವಾದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಿದೆ

ಸಂಪುಟ ೦ ಜೀವನ ದರ್ಶನ (ಮಾಹಿಮಾದರ್ಶನ, ಜೀವನ ದರ್ಶನ, ಶ್ವೇತಸಂದರ್ಶನ)

ಸಂಪುಟ ೧ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದರ್ಶನ (ದೇವತಾದರ್ಶನ, ಮಾಹಾತ್ಮ ದರ್ಶನ, ಸಾಧನ ದರ್ಶನ)

ಸಂಪುಟ ೨ ಸಮಾಜದರ್ಶನ (ವ್ಯಕ್ತಿನೀತಿ, ಸಮಾಜ ಚಿಂತನ, ಮನೋಭೋಧ)

ಸಂಪುಟ ೩ ಕೀರ್ತನದರ್ಶನ (ಕೃಷ್ಣಲೀಲೆ, ಸುಳಾದಿಗಳು, ಉಗಾ ಭೂಷಣಗಳು, ಸಂಕೀರ್ಣ ಪ್ರಕರಣ)

ಪ್ರಂದರದಾಸರನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಇದೊಂದು ವಿಶ್ಲೇಷ